

שלחן ערוך יורה דעה הלכות נדה

דעת יחזקאל לזאנטרנט
www.hebrewbooks.org
דפוס ירושלים

זה השלחן המהורר לפני ה'

אשר ערך האשל הגדול הנאון רשכבהג רבינו יוסף קארו זצלה"ה ר"מ בקק צפת ת"ז, ועליו מפה פרושה הגהות וחידושי דינים מאת האשל הגדול רשכבהג הנאון רבינו משה איסרלש זצלה"ה אב"ד דקק קראקא. ועל רגליהם

באר הגולה סודב הנאון המונק מהר"ר משה רבקש זצ"ל סווילנא.

באר היטב סודב הנאון וכ"י מהר"ר זכריה מענדל זצ"ל אב"ד ור"מ בקק בעלז.

פתחי תשובה, ונחלת צבי סודב הנאון מהר"ר צבי הירש אייזנשטארט זצ"ל אב"ד אוסיאן, עם הדוספות החרשות מהמחבר (הכל כפי סד שנתנם כמה פגמים בוולנא).

ובחסלת ה' בוכות אבותי הקדושים, אראלים ותרשישים, תברתי

דרכי תשובה

קובץ גדול מאסף חידושי דינים, מכמה מאות שו"ת וספרים שונים, ראשונים ואחרונים, את שלפני הבאר היטב ופתחי תשובה ואת שלאחריהם, אשר לא הובאו בדבריהם

אני שפל אנשים חדל אישים

צבי הירש שפירא אב"ד סנקאמש והגליל (בעה"ח ספר באר לחי הואי על התקני וזה"ק) בלאאמז הנאון הקדוש נר ישראל מהר"ר שלמה זצלה"ה ז"ע אב"ד הג"ל יצ"ו.

זה החלק (הל' נדה) נשלם ע"י בנו יהודו ה"ים ארעזר שפירא אב"ד ק"ק הג"ל והגלילות יצ"ו (בעה"מח"ס שו"ת מנחת אלעזר ב"ח ישא"י ה"י) כמבואר בזה בהקדמתו בעה"י.

מפתחות הסימנים

הלכות נדה	שישי	חלק סימן
דף		
א.	אשה שרואה פסת דם צריכה לישב ז' נקיים, (סעיף אחד)	קפג.
ב.	שצריך לפרוש מהאשה קודם ופתי, (י"ב סעיפים)	קפד.
ז:	דין אשה שאמרה טמאה אני ואח"כ טהורה אני, (ד' סעיפים)	קפה.
יב:	דיני בדיקת האשה בין לפני תשמיש בין לאחר תשמיש, (ה' סעיפים)	קפו.
יג.	דיני האשה הרואה דם מחמת תשמיש, (י"ד סעיפים)	קפז.
לג.	דיני מראות הדם, (ו' סעיפים)	קפח.
סא.	דיני אשה שיש לה וסת קבוע ושאיין לה וסת קבוע, (לי"ד סעיפים)	קפט.
ג.	דיני כתמים ובדיקת אשה, (נ"ד סעיפים)	קצ.
טא:	דין אשה שמצאה דם בהשתנה, (סעיף אחד)	קצא.
עז.	דיני כלה הנכנסת לחופה, (ה' סעיפים)	קצב.
סא.	דין דם בתולים, (סעיף אחד)	קצג.
פב.	דיני יולדת ומפלת, (י"ד סעיפים)	קצד.
פז.	דברים האסורים בזמן נדתה, (י"ז סעיפים)	קצה.
צא:	דיני לבישת הלבוץ ובדיקתה, (י"ג סעיפים)	קצו.
ק.	שלא תטבול האשה ביום, (ה' סעיפים)	קצז.
קג:	דיני טבילתה וחציצתה, (מ"ח סעיפים)	קצח.
קמז.	שצריכה האשה לברוק בית הסתרים ודיני הפיפה בשבת ובחול, (י"ג סעיפים)	קצט.
קיש.	אימתו תעשה ברכת הטבילה, (סעיף אחד)	ר.

אקדמות מילין (הקדמה לדרכי תשובה)

דרכי המורים, ראשי התורים, טרם יכינו סירותיהם. ישפתו טעם חיבוריהם. ואריכו בהקדמותיהם. על מה הוטבעו אדניהם. לא כן עמדו. בהך דאתי לידי. כבר הקדים מתברו אאמרר הגאון הגדול מאור הגולה ציסיע זצלהדה זיע בהקדמתו בחלק הראשון זה יצא ראשונה. ושם תמצאנה. תוכן החיבור ומעשדו. אשר ידיו כוננהו. והקדמתו (הגף) על כל החלקים הכינהו. ומה גם אשר המפורסם איצראי הפי הגדול ידלכי תשובה. אשר נתפשט בכל גבול ישראל. בערי תפוצות גולת אריאל. נוגה לו קדנים. עשה כנפים. בכל המדינות. בין כל המפלגות ודיעות שונות. ויודו המורים מתוך ספרו רחבת ידים. ברודו פי שנים. עד אשר עוד לפני עשרים שנה (בערך) אחרי צאת לאורה. ההיא מהלך זאת התורה. חיבורו הגורא. מי כמודו מורה. אז כתב הגאון המובהק עמוד התורה מוהררר שלמה הכהן זיל מוילנא (בתוך מכתבו) לטרן אאמרר תשואת חן ויישר כח על פעולתו הנשגבה ונעלה. בספרו הגמלא. בפו לא יסולא. וכי זה בשם כל המרצ המדינתו. ותארו שם לרבינו המתבר בשם "מרא התלמודא" וכדומה בשבחי המערה. ביותרת הכבוד והכנעה מעולה. וכן הגאון המובהק שר התורה זיל מלבוב (בעם שרית בית יצחק) הגיד פעמים רבות כי ספר דרכי תשובה לא זו מעל שלחנו יען מבלעדו לא זיכל להורות. בדברי הכמים כדרכונות. בשאלות שונות. אשר באולפניו בעיר הגדולה לאלקים. רבתי עם. וכן כל גאוני וגדולי ישראל הרבנים ומרצ רובם ככולם לא זו מחיבתו. ויהי השמש יצא על הארץ וימרודו ורבו איזה בעלי הצים. ראשי עברים ונצים. רצים ומתקבצים. אך לא יוכדו להעלים אור הצדקים. אשר תזרח השמש בשמים. ומן השמים הסכימו לפעולתו. וגדל עבודתו. ברוב שקדנותו. ותום צדקתו רץ כצבוי וגבור כארי לעשות רצון אביו שבשמים. ולזכות את הרבים. וגם כבר אברה שנאתם תולדה דקנאתם. או קנאתם תולדה דשנאתם. ותשב באיתן קסתו ויפוזו וזועי ידיו. יפוצו מעינותיו. מדי ברכות אביו רעה ישראל (הוא אאמרר הגאון הגולה ציסיע איא אור צה ונערב מוהררר שלמה זצלהדה זיע אבדפהק והגליל) ברכת אביו גברו עם זכות נבעות עולם. אשר הגיד אביו עוד טרם צאת לאורה. ספרו היקרה. כי לגדולות ונצרות הוא מוכן כמו ספרי רבותינו זיל הפוסקים הקדמונים. גדולי החכמים ונבונים. אשר מבלעדו לא יורו הרבנים. וכאשר העד העיד בנו. הגאון המפורסם המובהק מוהררר אימינגא זציל מלבוב בהסכמתו אז על הדריש הייא כי כמעט לא תמצא שאלה שלא ימצאו בו תשובה.

דרכי אאמרר בעת עסק במלאכת חיבורו הלזה. בכל החלקים עשה כזה. מחזה מול מחזה. מהדורא אחר מהדורא. בנה זה הבירה. סדר מעשדו ככה. בראשונה סידר מערכה. רק "מהספרים" אשר נתחברו על זאת ההלכה. ומהם העלה פנינים. תמצית הדינים. ואח"כ חזר ושנה פרק זה והלכה זו במהדורא שני הכנים בו דברי "השו"ת" במקום שבעלי תשובה עומדים. עם יתר דברי הפי הנחמדים. ואז ברך על המוגמר. בחלק הנגמר. אמנם בחלק הלזה. (הג' נדה) לאשר (סמוך לסוף הג' נדה) בסי קציט סעי ר במהדורא הראשונה בעת כתבו נחלה בעוה"ר ובעון הדור ונסע למקומות התרופה. ואחר שובנו אתו מברליין בתודש אלול (תרע"ג) קרוב לימי הסליחות ותקפה חלשתו ומד בתקופת השנה תרע"ד ארץ וישיבה בפתח יצחק (יום ב' דסוכות) האמר לו עלה והלך למנחות. ואותנו עזב לאנחות. ונשאר עמד שם בהחיבור במקום הגז. ואחרי דברו ורצונו הלכתי. ובדרכו דרכתי. לנמדד בעזרי את אשר החל בהלכה זו ובאתי (במהדורא שני) בשניות מדברי סופרים. ללקמ אמרים. וציינתי את דברי בשני הצאי ארית. (כזה) למען להשים ריח. בין איב מלאכיה למלאכת התולדות. ואת אשר איננו מצויין ובעידו (בתבנית הגז) אינו מצויין. הוא מדברי אאמרר המתבר. במלין דבר, ודברי המצויינים. כאשר עיניך תחזינה מסומנים. על הרוב נבנים. ונאספו ממקום שעומדים בעלי

תשובה

אקדמות מילין

דרכי הפתח תשובה בכמה מקומות כתב בספר פלוני יעין. את מקומו ציין. ולא כתב מה נאמר שמה. אזלינן בתר מעטא. אשר ביאר שם בהקדמה. עיין עליו בנאמנו. ונימוקו עמו. כי הרבה פעמים שכי' בסי' או שרית הגי' אך לפלפולא בנה סוללה. ולהלכה לא העלה. וכן כיוצאו מכלל לא יצא. ובדרך זה דרך גם אאמרד הנאוהק וצללהה המחבר בדרכי תשובה. וגם לפעמים מפני שלא הוטב ומיחזור דברי המתבר או התשו' הוא בעיניו. ולא סיפק העת לפי רוב עניניו. לבנות בניניו. בקובץ כזה אשר רבו הלכותיו ודיניו. רפלפל עם כ"א ואי אשר חרט בנשתונויו. אם לא לשוא עמלו בוניו. או העלה פנינים בקניניו. ולהביא דברי כ"א ואי בכור הבחינה. הוא מן הגמגע. כאשר יבין החכם ומבין מדעתו. את מיב ערך החיבוד אשר נתרץ לשעתו. וגם אני הצעיר. קמץ חעיר. בהלכה זו נהגתי כמורו ולדונמא אזכיר. כמו בסי' קפ"ה בענין השבר (פארפאל) וגם בסי' הוא ובסי' קצ"א לענין הכרטיין אשר גדולי האחרונים ז"ל האריכו למעניתם. הלא הוא בספרותם. ובתשובותם. וכמעט רובם ככולם בסגנון א' כ"א בונה מעשה. ולפעמים בא בארוכה. ולבסוף לא העלה להלכה. דק בפלפול יתגבר. אותו המתבר. והגיה בציע מפני חומר הדבר. ועל נדל האיטוד איים. ולמעשה לא סיים. ע"כ ציינתי רק יעייך (כנ"ו). ובראות המעיין במקומות כאלו מלא עיינין אל יתמה על התפץ. ולמי אשר דרכיו יחפץ. ושואל בענין באהבה. יספיקו דברינו אלו בחיבה. לדוגה

בתשובה.
דרכי הלקט הקמת. שערי תשובה. ופתחי תשובה. ועוד כהנה. העמידו בהקדמותיהם שמות התשובות וספרים. אשר מהם לקטו אמרים. וחיברו החיבורים. וכן יעד אאמרד וצללהה בסוף ההקדמה לחלק א' נהרתה. והיא ל"ו נרפסיה. ומצודתו פרוסה. להקדים הבאים. א"ה להציע שמות התשו' ופי המובאים. אולם נחם אחיו באמרו. ומיבן לכל וכן ראה אני כדבריו. כי אינו דומה גדולי המלקטים שקדמותו. אשר דבריהם הוציאו. משוית וספרים. עלה למאה או לשיני מאות במספרים. הי ענין ודרך. לחשוב בערך. את המיעוט במציאות. ובדבריהם הובאות. בדרך את שדרנו למנות בחשיבות. שמות ה' ותשובות. לא כן הקובץ הגדול של ידרכי תשובה מכל חלקים הלכות. העמיד דוחות. באסיפת המון ספרים ושרת במספר אלפים לאין תכלית. ובכל היכולת. חיפש בנרות. ללקט אחרות. הי דינים והערות. (וכ"כ גם מספרי דרוש וחי שים באיזהו מקומן של שבחים וכנהגה) ואיך יחשבו את המרובה להדפיס בזה כמו שנקט הספרים. אשר כמעט רוב רשימת עקד הספרים. אשר אאמרד הגיה אחריו ברכה נשארים. בו יהיו מבוואים. ויכל דפים רבים. לבל תועלת הרבים. וזהו די השב למי שיתמה וישאל על אשר נפקד מקום רשימת הספרים וזה ימצא

תשובה.
דרכי כותבי הקדמות. יעמידו בנאות ברמות. בשבדי הזכרונות. הוקי קדמות. לבעלי מחבריהם. ובשבה קהלותיהם. ידידהם ותומכיהם. מעתיקי ספריהם. המה סופריהם. ואת מניהם. זכירו בשמותיהם. יאריכו למעניהם. וגם לוקניהם. יביאו ספר יחוסיהם. וכבר הקדמתי להשמיע באקדמות ספר דבי רב מן אבא הנאוהק וצללהה (תפאות בניים דרכי אמנה וכנהגה) כי לא באלה תמצנו. ולא זה דרכינו. אמנם מצא שפתי לא אשנה. ואבוא' באחרונה תשואת חן טוב להחריף ובכך מי שלמה שיחי בן ירדי הרב הגאון ותיק וחסד מרה אליעזר צוקער היז [וצל] רביד דיקק בערעמאס והגליל אשר טרח ועמל בהעתקת חלק העוכה. בכתבתו. וגם בהגהתו. דייק בבחינתו. ויהי לו למזכרת נצח ואהבה בחיבור דרכי

תשובה.
דרכי המקדימים. דהיות דבריהם נחתגם. בדברי ברנות ויחזמים. (ועיי' בתפי' בסוף וסיום מפי' נדה) ומה אעידה ומה אדמה לחבלי משיח בזמנינו מכל עבר. אשר בשוונותינו עלינו עבר. לכל בני עבר. באו בניים עד משבר. וכה ללידה יתן הארץ סוף ביה בחסדו. ויקיים נבואות הנבאות יד יולד לנו וגו' ותהי המשלה על שכמו ולעברו ית' שכם א' באהבה. ויצילנו מכל פחד ודיבה. ונזכה לנאולת שלם. תוך יהודא וישראל טלם. השיבנו הי אליך ונשובה. בדרכי

כותב ודחתם בחדש שבט. שנת העתיד לפ"ק. מנאמטש. דייב אלעזר שפירא.

יורה דעה כפג הלכות גדה סעוף א

קפג אשה שרואה טופת דם צריכה לישב וי נקיים וכו סעוף א

אברהם מה דף
לפי ענין "שירוש"
נראה שכן קפג
או שגמולת היה
וענין מקקן זה
זה ויחלה ופי' נרצח טלחה ממפת עמלה במימיל דשמואל סס דף נח

א א אשה (ב) שיצא דם (א) ממקורה (ג) בין (ד) באונס בין ברצון ממאה (ה) ודוא (ו) (ז) א (ח) ויחלה (י) שתרניש (י)

פתחי תשובה

באר היטב

קפג (א) שתרניש עניה דע דלשלא מיי הרשוח יס נכפין שהיא
היא תלדוריה או שחדמע גופה כמש' הרמב"ם ק"ב
ויכלות איך דין יד כי נשפתה מקירה כמבואר נפי' קפ"ה וכו' ק"ן
פי' והשלישית נאלץ נשאת האחרונים אל כשמצתה דברי לה וז' מיינה

קפג (א) ממקורה הלכה זו היא נגזרה ונקוד ליידי נמדו חזק שאינה
שוחה אלף נדם הנז' מן המקור (ב) באונס ר"ב ע"י קפ"ה
בין נרצח כפי' דעע האשה ריחמה עמלה ע"י (ג) שתרניש היינו תלדוריה
אזכ' ומדיבן טלחה אפשי' טלח הנז' מה דלקמן ק"י קפ"ו יחלה וכו'

דרכי התשובה

קפ"ז ובתחילת השמנה ששוננה סק"ה וכו' וביין נחה בדגרינו
להלן סימון קפ"ז (ק"ה ו')
ומ"ש הכת"ש צענין הרגשה השכינית שמרגשת שזממנה
דבר נכזפנים עיין בתפארת לבי סק"ה ונה שהסריד
זה ונוצל לטון המחנך ברו"ח והוא שהרגיש ציליטו
לשי' דהרגשה שהזכיר המחנך הוא לענין נדה דלדוריה
דוקא וכמש' הש"ך ומו' י' כינו גס לדיון אם הרגשה
או כל הרגשה דלשי' שלטו מעומלין ומדרכין גס כלל
הרגשה ויינו ילינו נשענים שממור יותר כ"י הרגשה ונהיכא
דנית הרגשה והיינו אם הרגשה קי"ל ונגופה מעט דבר
כח ולינה יודעת מה הוא אם דם או כיחה לבינה או מי
רגיט וכל יכלה לצדוק בלמה כאלתר כגון שהיא צוברת
נשים צנחכיים בין הרבה נשים או צפניה עם שאר בני
חדם ואח"כ צדקה בלמה ולל מלאה דם כל עד הצדקה
אזכ' בחטוקה רחמה כהס קפ"ן פחות מכגריס לשי' דעכלמל
הואיל והבתם הוא פחות מכגריס ועוד לל הוא עומת
אזכ' הבא הואיל והרגישה טפקא ממנה ועט' ליחה למריק
שדס הוא ונהקנח בחטוקה וזה הוא הכהס שעלמה ולריכה
ו' ק"ים שאלס נל' היא מלאה הבתס קפ"ן והס היינו תולין
קי"ל ממנה מי רגיים או שאר ליחה לבינה ונהייצט על
חלוקה אלל כפ"ד כיון שעלמה כהס טל דם אפי' הוא
פחות מכגריס אפי' תלין אותה ההרגשה צהיה כהס
ועמלה עכ"פ ומדרכין והצי"ה ומשפ"ר טז יעקב סימון מ"ד
צענדל כעין זו נאשה שתיחה מתעטשת בחוק הצבת
ועי' הרגישה שתיח ממנה למטה כונה טיפין מי כגליס
לפי דעתה ולא היתה יכולה לצדוק עלמה תיכפ כי היתה
אז צנורת נשים צנחכיים בתפלה שמרית בין שאר נשים
ולא צדקה בלמה עד הלילה צעה הסכירה רחמה נמטה
בבתיבות כהס קפ"ן פחות מכגריס והסי' דלון לחוטלכתס
זה כגב דלשי' דהרגישה קי"ל ממנה כונה טפין לון נחוש
כיון שהוא שכיח טוצל צהרנה נשים אשר ע"י העיטו"ש
ככה היתה והס טיפין טל מי רגליס ומאריקן טלס היתה
נודקת לשי' תיכפ אז רחמה צדלי' עדין עשת הלהלכות
טל המי רגליס בחלוקה ועתה נהייצט וליטו כיבר הטפין
טל המי רגליס ומהיכא היתי נחזיק לאקור שרחמה דם
ולאריקן טה הבתס קפ"ן כלו שהוא פחות מכגריס תולין
נמאכוכת עכ"ד השי' וכי המחנך תכיל דקדכי השי' לינו
קותר נדכריו תכיל דדוקא צידון טכ השי' קי"ל ממנה
כונה טפין לדעתה וליכ' אדרבה נחה י' אומנלל כיון טלל
מלאה אלל כהס קפ"ן אחד ומכה דנכ"כ דעה שהרגישה

סעוף א (א) אשה ואין הפרש (כענין כתיבה) צינודנה
לקטנה שהנה ומעמלה צדה לבי ציוס נידתה וכו'
שהיא ישראלינה בין שהיא שכחה או שהשחררה או גירת
הכל צריכה קדרי טהרה סק"ה ונז'ר מ"ס הי"ס קט"ו או
ויכ' צבור סק"ה דלכ"י שכחה טלל כשהחרירה טלון זה
לד' אשונה ככנ הנז' עכו צדיתה חייב כרת מ"ג וכו' |
צנכ"י ומש' דהרי"ג הוונך כ"צס החוק' דשכחה שאינה
וישחררה לינה ומעמלה צדה לבי אכמכ"ל צנכ"י והעינו
טכו דכל דק טפיר דהחוק' העכו דהוא יג"ש וכ"כ
הרמב"ם דשי"ך זה ליסוק נדה צנוטס כרת מ"י"ג |
(ב) שיצא דם ויכ' ק"י קפ"ה קט"ו ג' דנכ"י טלל הדס
דרך צרה אכנ אם ינל דס צהוך השכופרת שהביניה
צקרינה אז טהורה מ"י"ג צר"ו קפ"ה ומש' נכ"י' אם נעקר
מקור עלמו וכפנ נמטה והוכך דס טמו וביין בדגרינו
טס (ק"ה כ"ז) (ג) בין באונס. כעמלה ויהיה אם רחמה
בני אדם חיה וטוף ומדקקן זכ"ו וחמלה ורחמה דס חמלה
חימוד תשמיש הוי ג"כ ממנה לונס טי"ב תהי"ל סק"ז
שאר אחרונים מהרמב"ם ועיין צנכ"ס רימונים צנקה
זכ' סק"ה טק' כינו צנה צענין קפ"ה וק"ה דכנ טל
ממנה לונס לינו וקה וליכ' גס אם רחמה יחירת חימוד
תשמיש מקרי לונס ולינה קוצבת וקה מ"י"ג (ד) והוא
שתרניש ביציאתו. כעמלה ומש' היינו דלדוריה אזכ'
ומדרכין עמלה אפי' צכל הרגשה לונס איכא צלמה לונס
דלשי' ומדרכין לינה עמלה צנחוס כלל טי"ך כהס דהיינו
קרקע טולס אז צנכ"י לצנכ"ס כדכ"קן סימון ק"י כ"כ
סק"ה (ה) [שתרניש. עיין צשרה ומשינה נכס סימון ל'
טכ' דומיטטי' ורמב"ם ומשמע דהרגשה לינה הרגשה פתיחת
מקור רק הרגשת לבר מ"י"ג ועיין צשרה ויהי"ל אור
זרוע סימון ק"י צנס ממורו הרי"ר צנכ"י ז"כ טכ"כ שהרגיש
צצשרה עמללה דס צצשרה לינו לינה נרגשת ציליטו
כגון דס הכמלל צפרח"ד שחייבים עכ"י אפשי' טלל הרגשה
ע ציליטו מן המקור עכ"י] (ו) [שתרניש. עי' צחידושי'
הרמב"ם ר"פ המפלת וכבר הוגד ל' ומכ' נשים זקנות טעכ"י
לין מרגישות פתיחת פי המקור כלל וכ"כ צשרה טז יעקב
ק"י וי דטלל נכ"ס אם מרגישות פתיחת המקור ליין
פותר רק שתרנישוה טז מן דבר לל וע"י צשרה תשרית
ט' ק"י תכ"ז שזיאר טעמו השוט דנחכשו עתה החושש
והדעת מ"י"ג | (ז) ביציאתו. ועיין נחה צקדרי טהרה
סק"ה וכן לנחן נטע סק"ה וכן פד"ס רימונים צנחמה
הכוללת מדף " עד דף י"ד ונכ"ס הק' טעמתי חכס

יורה דעה קפנ הלכות נדה סעיף א

(ט) ביציאתו ומידו משתרגיש בן שנעקר ממקומו ויצא : מטמה (מ) אף על פי (ב) שלא יצא לחוץ - ואמילו לא ראתה אלא (י) מיפת דם (ז) (ז) (יא) בחדל - יושבת עליו (יב) שבעה (ה) (ד) נקיים. הנהי כשאר ימצא לקיץ כן עקב וכן (יג) בין שניה נשואה נענין איסור (ו) נדה (יג) כיצד סימן תכני)

פתורי תשובה

פנים ימי צוה נחשתה נודע ניהולח חלק יורג כי ירי ונכפר חיד כי קיל בקאל [אענה :י חים מולק עיו נכרה תבות והלריך נלאל דרעה דבר לח נלו הנשפה הוא עקב נפי קניה וקניא וקניא וקניא וכוז שם עין הוא מורה ונל הלכה למעשה וכן קינל ממורו הלאך מוכרי יתן אלעזר זי] וחס כהאל דם נדריקה נלל הנשפ או חלח חמיש נלל הנשפה זי היו עסק מלווייתא ויחלל חל דלע אלעזר משה דקברה הנשפ עד לו טעה הוא או לו פי נשפה שז יעקב ויתנחמה כחר כהונה פי ריש מהלטיבו נזה ופי נדפרי השליח שבחתי לקמן פי קשה כאל אונס העד נעומק אלל מהשחרחה ולמן חלו אלל הדדנב כעלל כניטה וכן עקב לנשמה מי רגיש הוא גיל מלווייתא חיד עיש (ב) טנל זיל נחוק. פי נשפה נריח אלעזר חיד פי מי שדק חלח נוסקת חל ריחל דעיקר המעלה נעקרות הדס מניח המצוי נכסיה אלל יחלה הדס מניח המלוק חסן כל מענה ולי עררד ומולח כשפור חומו חלי או דלילוח הדס מנחיה נחוק ימשפ גיב נדליחח מחולל ונל חונב לנרש נכנין זי וביחיל טנב חמשונה ענינ דקה (הוא גפי ניי) נחמק נזה והוא זיל הכיז ני יכרכל למיכות דלחך שוב מומלה טמספ ניז חל הדס מנכיה נחוק חן דלח יח נזה למיש הדס השולל חס מוכל למסור חומו לוי דוין סליריה נדיקה השקק סברה מריח שדעפ טנל ייחיה טוב דס חלי נכסיה דלח אללו חו יעקב צדיר טלל ילל עיד דס מנחיה נכסיה חל פשחל חו הדס שאלל נכסיה ריח כל זין סליריה נדחקה נכל נריח טלל חמלל שוב דס פיישינ טמל ילל ערד פניניו כיון דהוסק עניניה פשוט אלל דמי היכל שפקר ון המקור אלל מידך רחלי לא איכמל נן כלה זיחלח חיד דך דליח פיש שהלריך נזה (ב) כחרדנ עניניה ופי נחמסנה שז יעקב פי ניה ופי נחמסנה כחר כהונה פי מיה ופי נחמסנה חלי חז פי יח חיש נכנין דס יעב (ד) נקיים פי נפי כחר כהונה טס

דרכי תשובה

צדוקר חיו טפין של נוי רגלים טילל ממנה ומהה היותה שהוא סביח כללח ממנה העיסוק נחזקה דלכיכ מוצח הריב למולח על חלוקה דהא הרגישה טילל ממנה נוצח ובי השליח נכיד סהרגשה כרליו ילל ממנה רחן וענני ליח וכל ידעה מה היא חשפתי טקס נחנה גה צדק רגביח וירי הנח יכול להיות גיכ סתי דס כשיעור קטן כזה בודחי מלין יותר כחה זה של דס נהרגשה וממלה וקיים עזרה גם הטק יעקב נודה להחזיר מייסצחריכותה [ועינן נשפיה חפאלח לני להגהיל מריח לדוק זיל מעובלין חיג הי דיה קינון חל השכ כזה צלרובה ועיי נפתיש פי קיל סיק ו יעקב נסמ החתיק לענין אל המלה ליהם לנכה וצרוכה עיפת דס ונכרדי טס סיק גי נדיח נשפיה חלני נכנ שז יעקב מייש] (ד) ביציאתו. עינ צרוחיש שבי דכוינה המחנר כזה הוא חס רוחות טפח דס חפי רק כחרדכ וחלי כשיעור גריס ועוד חליה חס הרגישה זיחלחו חקור והתי מייש [ועיי לקונ כקק כי מדרי חכריכ מה סהסיג עכ דברי ההושע] (ט) אקים שלא יצא לחוץ. עפתיש ויש נחטר צריח אלעזר וביין נכדרי סהרה סקיג סבי דמיש המחנר דלס נעקר הדס ון המקור חפי טלל ילל לחון מנחה היינו דוקח חס נעקר ון הנקור וילל ענין השיימיס ולמח אלל ענין השיימיס וכפטיס עורו ונין השיימיס טלל הוא כלפטיס וכיז דוקח ככחל ילל חמיכ לחון אלל כל טילל חמיכ לחון כגון מיי נדיקה העד וכולל חיי ילל לחון וממלה עככ ועינן נשומכה סקיג ויש נדברי חקיי כזה ונחקרי דברי הרמבין דיל סקיל דהא דלס רחמה מיי נדיקה ער מנחה ועדלח ומוס דכונ דמיס חלים נחמסנה וחונרי חרגשה וקצרה נדיקה ער הוא ולפיז כנחמנה דעתה ולבה וידעה צדירור טנל חרגשה ייז דלינה מנחה רק עדרכנ וחלי חס חירע ענדקה עמנה נכד שחינו מוקבל מנחה או נכדג נכוכ וחוליה דס וענין השיימיס ולמעלה חפי דמקורה הדן הי מחרחיל לפיז מונר דלחי מדרכנ חליה מנחה חליה

יוזבה רעה קפד הלכות נדה סעוף ב

באר הגולה

ק"י י"ח וכוונתה
נרנח ט

(ג) (ד) (ח) שנה (פ) אחת

פתחי תשובה

באר היטב

(ג) עונה היינו מודעין דוחתה דלעק הסכמה המוסקים

נשמת וספה משום דער ספק לורם באמת נא ית חתום ספרה אצל למעין
בגדו מלשחו סמוך לוספה הוא הן המורה דמיטיק שנתו פריש ול

אזיקן על להגא נקיים לה נמוק ספרה דלשו לפולם לא תראה. וימי להא לאמרו שמה מה לא מיטיקן ותחת ימות מיטיקן פיש ופי' נבדכ תניינא
קי קי פיש זנה ופישל קי קסיי סיק מי נשעו [והי נחשונה סתם קוסר קי קיע וסיס קבייס שכנה דבגדו ליון קצרה זו מדעתו ונאמת היא
קדושה נבדה להרואה וכן קצול מומדו הבאן זל להלק נכך ולכן שושש מאלו לקצרה זו ומשוי לה ספק דלארייחא פיש. וכיכ עור נכונה השוטה שם
אשם נקי קטיה שם הביז דברי הרואה זל קתם נבדק ולפי האמור שם נראה דק נק הבקרה לתקן זין רחאה לשמה תראה קדושה נבדה אצל
נדיחה יש מוסק דב ציייהם ואלו דברי שם נשם נראה אפי' דוחתה ללו דלארייחא כרי שנתיק אוחה נדחאי טעאה אשר טעבר נגע הוסת מימי
יהיה אסורה לשמש נבונה הפתוך לוספה אשר נגע הוסת דחאי אס דגילה לרחוה נאלמע היום ואלו אוסידיס אוחה לשמה מחללה הן קודם שנתיע
נגע הוסת משום שמה כיי סימום השמימי יקיים האורם זכו דרעקן אצל אשר חלמע היום שכבר עברה נגע הוסת אפי' דלא מחזיקין לה נדחאי
רחאה כיון דוחתו' דרעקן ואלו אמריק נכר רחאה אצל עיית אסורה לשמש פי'ה אל עורבן זו מפני יום וחי'קן דלמא תראה עמה מחמת מום חסמיש
כיון שכבר הביע הרגע הביחה רחאה לרחוה נבם פסדי פיש] (ד) עונה אחת. ענייניו ופי' בספר חספדה למשה שכנה זאשה שקנעה וסח זבילי פנילחה
יחיא לה נשולא עד ליל וסחה נקון שקנעה וסח עילוי מי לליל מי דרדיה לרחוה כל ז' ימיס ולריכה למשה נשעבה נקיים שני שנועות וזוהלה ליל
שי דשעה לשמה אף שהוא שעה וסחה דוסתוה דרעקן (פי' נסיק שלפני ז' ואלו הסמיורו לאוסרה על נעלה עולמית ומיטיק אס ירבה לרחוה זיוס
שי דחן להסמיר נבני פנילחה ליל מי מוסם ענה שלפני שמה וסחה כדעת האיז פיש רחייחו ומשעע דדוקא נכסאי שרדיה לרחוה כל ז' ימיס
נקיים יחיא להקיים הפנילה עילוי מי אצל אפי' וקנעה וסח עילוי יחיא אף שכנה רינחא נקי קאי סעוף יחיא מחסלת למטה ששעה
ויטיק אצל מיום ו' וזכר ליל הפנילה הוא שעה וסחה מימי יותר עדיק שהחיל למטה מיום י' או יום ז' (בייט נקנעה לליל י' ז' דה לימי אצל
מוחלא חן אס וסחה ליום י' ז' זכר יחית מוד למטה למוחלה רינחא זל מלוסח למוחלה האיז שלא חכר נשיע ללל [ופי' נהי' ימיס סיס קבייס
אלא נעין זו נאשה שטיחה וסחה עמיים נכל מוס עלוין קשקש ורסוק שחלוין שחטעול למטה כי עד שהרשונה פקחה שנייה מזהרה נצח אס

דרכי תשובה

לרחוק וכן נעונה ציטויה ועיי' בשרית פרי וצין חירי' קי
קליז טביאר בעומו הפסוקו דילמול רחאה והסיפה כאכד
נמיס ובי' קס דללו דוקא רחיה נארוה ונקיס נעונוק היטע
שם י' נאקור אלח גס נרחה פרי' פלמעה י'ל דלח ומהי
אזכר דזיקה והציז רחי' מלסון הפריטה קיון קדיק אסיח
דגס נרחה פרי' נסתמיט נכונה ולל ומוס דזיקה אסיח
בייט ועיי' נביח קי קפיח דנהגו ונחיש זה טלח לרחיח
בייט ניצון פן תראה דם ויתלצו ויעשו לטהרה ועיי'
נדרינו קס קי קפיח קי' פ' ונסי' קליז קי' קיג]
(ד) עונה אחת. עיי' קי' קיחה ופתיק נכס התמלחה נכונה
ועיי' נסי' דברי התפליוו זנה ובי' דאף קים לרחוה
רחייחו על התפליוו וימי לדינא דברי נכונים דכדי טלח
חאקור עולמית י' להלק נכדרינו בייט ועיי' נחלוצוני
שהרה קקי' ונבאר מיס חייס קעי' ג' טבי' זנה חיל אשה
שקנעה וסח וליינה מי לליל מי דרדיה לרחוה דם כל
ז' ימיס ולריכה למטה ז' נקיים טל טעוב טני' וסדנולת
ליל מי מוחתה נקנע נבונה הוסת קסוח ליל מי לעולם
אין זנה אפי' חתורה וסחו כקיס לה טעה קבונה נבונה
האלה והוא י' עלי' קודם הטעה האלה או אפי' כשאין
לה טעה קצוע נמי מוחת נקנע נבונה זאת אצל אס
האטה האחת קענה לה וסח נשענה קבונה והטעה האחת
י' עי' תמיד מוסק נשענה טהיח אחר הפנילה אין צידי
לחיתר האטה האחת ככל עכיל [והנה ונה סהסיס הקיס
להחפלינו סתונעם נביל עדילחה קסוח ליל מי אף דהסיק
אסקר לשונע זבילי פנילחה קסוח עה וסחז (וכח' להגן
נסיק לין דדריט) בייט נסיק סוף קי' ח' טבי' דהכי
פליח וסוס היכא דלח חאקור עולמית. ג'כ' לה חאקור
חיל נבדיג אולם נסי' דוד על הידיד (להגיו דוד
ומיכלדרחק זיל) הקטה עיל' הסדימ טעוקי נסי' קפי'
דליחתה דללקא וענייניו ונלוה ובר היתה נאקרה על
עולמית ואי' מה רחי' ונחיא הרלציד והרין והרומי' נחד
ווחאי ועסקה דליכה חוסקטה נחאי וסח למנה הוסת הרי'
היכא דחאקרה עליו עולמית ונחיתה נקנע נבונה הוסת
ק קפיח עילוי דקיל כל רוחה דומה הוא רן וסוס וסח

לדרי

יורה דעה קפד הלכות גרה סעיף ד הו

ח סוד גמס הלאה
ט זיי גמס גמס
כ גמס הריי מבר וחסד
קמס מבר סמלע

ד יאם רגילה לראות בהגן החמה ולא קים לן שמיר אי קודם הגן החמה או אחריו אינה אסורה (כה) אלא (י) (י) ביום: ד יאם רגילה לראות ראייה מקודם הגן החמה עד אחר הגן החמה אסורה בלילה וביום (כו) כשיעור (ס) (יא) (כו) הנמשך בו: ו יאם וסת נמשך בי או גי ימים ששופעת או מזלפת אינה צריכה לפרוש (כת) ארא

באר דיטב

(י) גיום דגיום דחלי עמלה היא דחלי רחמי רחמי קודם הבן הפמה מימי היום היה חלי גימי נדה משליח הלילה היה נסקק הראשית וכו' שייך לפניו אם רגילה נלחוח גין השמשות ונא קים לן חי קודם הלילה או לאחר הלילה חיט אסורה אלל גלילה ובגיש כתב דדלוי להחמיר ומכ ספק לאסור גיום ובלילה ובקרים עמו השיך (ס) הנמשך כיון דחלי רחמי נסקק נסקק הלילה חליק נתר חמנה הוסת ואחריו שיעור הוסת בלילה אלל שנתן זמנו עוד נתקלה היים עייב אסור גם נלחוח מקלה היום לפניו אם רגילה לראות מקודם הלילה עד הלילה אסורה כל היום ובלילה כשיעור הנמשך בו וכו' שייך לפני שייך ח' אייב נסקק הפמה אסורה

דרכי תשובה

בזקת שאינה קצוב גיפ גם נקבעה שיש ספק נזקקת שטותיה ויש לה קיוונים אינה חוששת לבעונה עייש **סעיף ד (כה)** ארא ביום עצמתי וגי בחוריד צנזלורים קקיד ש"ב אגב אורחיה נפשיעות דלשה שיש לה וקת קצוב גיום ידוע ושכחה צלחה יום הוי קפיקח דרעבן ובקובל עייש נדרבו וגיין צקי נכנון כבש קקיו בלחצי הקיק שהביאו וכו' חיל ובלחית כשהסקק הוי צין היום ונחר או אשי צין היום עד שצבה ימים י"ה לאסור היום האחרון ונהייהם חיונם כשהסקק הוא צין היום כד יודה ירשעה ימים ימים דכא שייך לוחר גיום האחרון היתה לוי נדה דהא אפטר גיום האחרון כבר היתה בעונה לנדתה גם נכשויו כבא ענינה אין באקור יום האחרון גדלוי והוי ספק כשאר הימים ונויאל הוי כתבדורות חד צחד דהכל אסור ויהו נפי ימש המגיל צקי שדיין ברוכך צחדצי ושכח לחיה יום הוא שנה דאסור צונאכה כבכ הימים ציותר ונכדי חייו ונא חלוקין צחר רוב ימים שהן חונ דהוי קצוב יעווס דיום השנה ידוע צינוצ ונוחר דרכגון דמיד שאין ידוע נכוס אדם יום קצובה וקתה מהמי רוב ואיב נהי דצסקק צין היום נאחר נשצבה ימים עד י"ד יום כחד צחד ימינ צסקק יותר וייד דווייב איכא רוב ימים כהרועי וכי וביש צויש עוד צוח וצויש צוח נדינא (ועיין לקון צדרינו צקיון קפיט קיק צי ימש צוח)

סעיף ה (כו)

כשיעור זה צודקה עלונה ומוחרת נצטלה דהרי החנה וקת חלוקין לאסור לחיה עונה נצדה חלוי דשיעור הנמשך גיום הוא שבת הוסת עלונה ואסורה גי אפיס שהוא בעונה שניה שיש היתא סקיצ ונהרלציד והראש (כו) הנמשך בו עפתיס ונהי שקיים עזה דוחק הנה כדצריי חלו כי גם נקדרי עתרה קקח ועיי צקי פירק ריונוים נשפתי חכס סוף סקקיו שבי שדצרי הקיט עפיד הנקייב הם נוכרחים וברציר השיך עייש וקיים חונס לדינא לכיכיו האחרונים לחין חונ נוסקק השיע עייש ונחיהש קקייג

סעיף ו (כת)

אלא ענה הראשונה עפתיס וימש ונהחוריד דוקא שופיה אלל צוסקקת לריכה לחוס ככל הי' ימים וגיין נקדרי כהרה קקיי (קוף דיה ונחור

יורה דעה קפר הלכות נדה סעיף ו ז

באר הגולה

(כט) עונה (ע) (יב) הראשונה של הוסת וכיון שעברה עונה ולא ראתה מותרת: ז כאם הגיע
והיה (ל) בימי עיבורה (לא) משהוכר (רב) עברה או בימי מניקתה

באר היטב

קאן כל הלילה וכל היום וציוס שאמרו כשיעור הנמשך צו ונקדם הלילה
אחרים כל היום וכל הלילה שלפניו וציוס שאמרו כשיעור הנמשך צו
ע"ש (ע) הראשונה וליד לפעמי' ה' נגיד לפרוש ציוס כשיעור הנמשך
צו דהתם דבר מועט שנמשך ציוס השיב כוסת עלמו משליכ' כאן שא"ט
שתיים הכל האיה אחת אלא תוספות דמים וכיון שנמחלק עיקר הראיה
נמחלק ג"כ התוספת אחרונים

פתחי השו"ב

מלאחי בחי' דוסק (יב) הראשונה עכ"ל ולפי' אשה שראתה צ"ש צ"ש
ונמשך ראייתה עד צ' או ז' לחדש ונפסם ה"י לא ראתה צ"ש רק צ"י
או ז' לחדש לא קנעה וסת ל"י או ז' לחדש לאזני' תמיד צתר תסת
ראיה וצ"ש ראשונים היו צ"ש ופי' חיד שכתב דדברי הנספח כאן דווקא
בשופטת (או זולתה) דדחי' ראיה אחת היא אצל בשופטת לריכ' למוס'
לכל ה"י ימים וכן צדוק היכל קנעה לה וסת ל"י או ז' דחיישין אז"י
לחיי' יום צ' או ז' הוא עיקר חונם זה דוקא ככה ג' שחייסם שנתחלת
לחיי' לא הוקנעו אצל אם הוקנעו כגון שראתה ג"פ צ"ש ונמשך עד צ'
ראשונה מותרת אף בשופטת וכן כשהראיות שנתוך נדה לא הוקנעו

דרכי תשובה

ג"כ צ"ע דצרי הרצ התני ה"י ביי"ש [ועיין לקמן ק"י
קפיט' ס"ק ז']

לריך נחוש ליום כיח ואף שצפסם היא לא התחיל ראייתה
ציוס הזה אצפיכ כיון שיום הזה הוה צונטך ראייתה לריך
לחוש לפרוש גם ציוס הכיח וכן לשאר הימים וכן ההי"ד
נמי כשנאחרת לוסת הקצוע כראות צרוב פעמיים ציוס
ליא או כיצ' או ל"ג ועיי"ש עוד צקי' כיג' וכי"ד כונה חלוקי'
דיים צוה וצדאורו צאריכות (כט) עונה הראשונה.
עצאש"ט ומ"ש כיון שנתחלת עיקר הראיה נסתלק ג"כ
התוספות ועיי' דהנהי' סקב"צ שצד"ל דצרי הרצ
צוה רבי ויניהו לא אזניק צתר תחלת הוסת אלא לענין
פרישת העונה אם לא ראתה צעונה תחלת וסתה ונשום
דנחמלק העיקר נסתלק ג"כ התוספות אצל אם
לא נסתלק העיקר לא אזניק צתר תחלת הוסת לענין
וסת ההפגנה לשער ההפגנה ונתחלת ראי' תחלת ראי' ה
אלא ונקף ראי' לתחלת ראי' וכומ"ש צתשך ונהרי"ל
ק"י קניג וכ"י כגון אצל צוסת א' הנוטיבה 'ראיה' ג'
ימים וקוף כ"י ימים ונקוף ראי' זו שהוא יום כיג' לתחלת
ראיה ראתה צ' ימים חוששת ליום כ"י ונקוף ראי' זו
השנית אצ"פ שהוא יום כיצ' לתחלת ראי' לפי שבנין
וסת ההפגנה הוא שנופלת ראי' ה' לזמן ידוע ואינה רואה
צדוק הזמן ואם הזמן שנופלת ואינה רואה צו הוא כזה
ג"כ ה"י וסת קצוע כדלקמן ק"י קפיט' ובאן ששהכלכה
הוא ונה שאינה רואה א"ן ונחשד"ן אותה כעולם אכא ונקוף
ראי' דהיינו ונתחנה הנקיים סלה או וליכ עצינהה סהכל
חשדון א' כדלקמן ק"י קפיט' ונחשד"ן צקי' קכ"ו צשיע הרצ
התניא ס"ק ח' ועיי' צקי' קפיט' דרת נסים י"ט להם
וסת שוה כך וכך ימים והוא הנוטי"ן סתום ונשקתם
צקוף ראי' עד שיחזור ויפתח צתחלת ראי' שניה ואף
שהגדה ונעיינה פתוח ככ' ז' ימי נדה וימי עכשיו שהעילו
עליהן דין זכות י"ט לה דין זכות אף לזו ונשהפסיקה
צתורה עכ"ל ועיי' צקי' ככ"ו כע"ע סקי"ז [ועיי' צש"ת
ציה סלונה ח"צ ויז"ד קיון ט"ו ומ"ש צדצרי הרצ צשיע
התניא צוה וכ"י אף שהגאון (צבל ההניח) ז"כ רצ גזרתי
חונם ונדצרי כר"פ ונשומ' שלא כדצרי אכא דנחשד"ן
וסת הפגנה ונתחלת ראי' לתחנה ראי' השנית וכ"י
והרואה לחוש לדצרי הרצ ההניח הגאון ז"כ יחזיר לעלמו
אצל כח להקל עיי' ח"ו כ"י הוראה הישקוה הוא ומי'
השוקים וקסת הפגנה היינו ויתחנת ראי' לתחלת ראי' חיי'
אף הוראה כחוש לדצרי הרצ הנ"ל עכ"כ ודאי שאין להסתכל
על התחלת מותרת ז"כ ר"י עכ' אף הראי' ונחש' ככ"ל
עכ"ד עיי"ש ועיי' צקי' ערך ק"י על היז"ד ק"י קפיט' שהניח

סעיף ז (ל) [בימי עיבורה. ולבנין אם עטו ומשצו שהוה ונעברה ולא קיים מלות פרישה גם קודם שהוכר

עברה עיין נקמן קיון קכ"ט סכ"י ל"ד וצדצרינו ע"ס ס"ק
קל"צ עיי"ש [(לא) משהוכר עוברת. ועיי' סקי"ו וסק"ד סקי"ז
סל"יו צוה לדלקמן קיון קפיט' והיינו כ"י ע"ס צצקי' ל"ג
ונחאר שהוא זמן ג' חדשים אחר שנתעברה וע"י צקי' פרדס
רינוכיס צנוקסה וזה סקי' שהרחי' הדיצור צוה והעלה
צראיות ונחג"י דנאשה היוצרת תחת צבלה א"ן ידוע לנו
איננת כלו הגיח ביא כצנעל ופורש וצאונת כיכר צחאשה
ג"כ היא ונעברת אכן אם ידוע צודאי שעדיין תחת קודם
אם לא ונהי' הכרת העיצור אלא דציוצתה תחת צבלה
ג"כ הוכר עברה אונריק דנוקמתה הוא אחר ג"ח ע"ש
צאריכות (דב) [עוברת. עיין צש"ת הצ"ח קיון ק' סכ'
דודפירקה נדה צביכ דחינה ונעברה ובי"ז כ"י דעכ"פ אינו
דצ' צרור עיי"ש וצש"ת נר"צ קנאה חאשיע ק"י סקיט'תמוה
על הרצ השואל שחשדו לקפק ולדעתו גם ספק אינו עיי"ש
צש"ת שואל ונש"י ונחדורא שתיחא ק"י ע"י תמוה עליהס
ונש"ס עקמים דף כיג' דאונרי' צאשקתו נדה צבל ועש"י
צאשקתו ונעברת ונותרן ע"ס צש"ת דוי"רי הש"ס צתחלת
עצורה ג"י חדשים הראשונים ע"ש ונה שפלפל עוד צוה
וצאונת ר"ל דליק כל הנר"צ שלא רלה כחשדו לקפק אף
דעינינו רואות דהוא יארע כיפ צאונתו צנעברות ד"ס
להס הוסת גם ונשהוכר עוברן עכ"פ ויבועוה הוא לנצ"י
העולם כולו שא"ן רואות ככל ציינו עוברן ע"כ שפיר
אזניק צתר רוצ' דנחשד צוה כודאי וספיר כ"י הנר"צ דלא
הוי ספק אצל הש"ס דכקמים שפיר קנותרן דוי"רי הלכה
זאת צאונת ויבועוה שסה רואות גם ציינו עוברן ויש ונליאות
ככה"ג ונכון וגם שפיר כ"י הצ"ח צהשך דחינו דצ' צרור
כיון דהרוב אינן רואות כז"י ועיי' צש"ת שואל ונש"י
ונחדורא תניי"א ח"ג ק"י ביא לענין ונעברת ונתי ה"י
צחקת ונכולקת דומ"ס עיי"ש ועתה העירנו הסיג
ונחרי"ז כהנא כ"י (ז"ל) דוי"ל דפתיק דצאונת צר"צ ע"ס
כ"י דא"ן זה ריבוחא ככל מה שפירקה נדה תוך ג"ח
הראשונים והיינו ש"ל עכ"ל שח"א ונע צרת וכמו עכ"י ע"ס
הנר"צ ח"כ ונעדות תופלים שח"א סכ"ח כיפ גם סבל
הירחים (וכמו שהציוו אח"כ צאונתו הש"י צש"ת צבלנו) וא"כ
י"ק ככל ק"י הש"י על הנר"צ והוא כפכא על הגאון ש"י ז"ל -
(ג) ע"ס

יורה דעה קפד הלכות נדה סעיף ז ח ט

(ג) שהם (י) כיד חדשים משנולד הילד לאפי מת הולד (לד) אין צריך (יד) לפרוש סמוך לוסתה ואפי בתוך וסתה מותרת בלא בדיקה: (ועל סיס קס"ט). ה מידתה נחבית (לה) במחבא (לז) מפני פחד והגיע שעת וסתה אינה חוששת לו: הנה ירא דחוקא אם עבר הוסת ולא חזקת ולא הרגישה שהיה בלא בדיקה אבל (לז) לכתלה (מז) (לה) לריכה (לט) נדיקה (וכי נביי) מ (מ) ישאר נשים צריכות (מז) בדיקה (ו) כשיגיע הוסת עבר הוסת ולא בדיקה (מא) ולא (ח) הרגישה מהורה בלא

פתחי תשובה

שיהיה מוך דמוק שם כל הני או גי ימים לכשעת וסתה דעיקר. ולדין נגמד זה תוך ניתוח. פיר (יד) הרגישה ולא בדיקה עלמה ומלמד היד אפורה דשט לביא רחיה מהא ללא הרגישה דקפדה הרגשה עד הוא ויכא אם השליכה או שפכה באצרות העד לאפורה חיי ולמי היא אם בשעת וסתה הרגישה ימים נייק עמלה כשעבר הוסת ולא בדיקה ולא הרגישה דלמדיור הרגשה ופגרה הרגשה ויי רגלים הוא דהייס כחנני לפי רים קפ"ט דלס רחיה אסת הפלה ויי רגלים אף בלא הרגישה הוא דלמדיורא ויע ועברו רכיז אפילו אם נדיקה עלמה אשר הוסת ומלמא שיהיה נייק עמלה כיון דמדייק דבשעת וסתה רחיה על הפד או נפל לארץ ולא ארנשה דקפדה הרגשה עד או ויי רגלים הוא פוד כהנ היד אם עבר גים יום וסתה ולא בדיקה ולא הרגישה כל מדייקר וסתה וכן אם כאלמנא הניס לא בדיקה ולא הרגישה גיום הוסת מלמד הרחיות שלמיט שאלמא גיום הוסת גליס לנציטת וסת עיש ורגלה קפ"ה דחוקא וסת קפוד לא מדייקר ככהי צין שהיה קפוד כחמלה צין שפגשה קפוד עיי לידק הרחיות שלמיט וכמהס הפיד דלמדיין מכה חזקה דקפודות שאלמא אפי בלא הרגשה אלז וסת שליו קפוד ומדייקר בצייל אפשר דעמק גס ככהי ועיש

פתחי תשובה

(ג) כיד חדשים ואין סודס העיבור עולה למנין שין ועיי כ"ט שחלק וסמק דסדס העיבור עולה למנין ואין לה אלא כיד חדשים הן שנים ששופס או מעשרת (ד) לפרוש כחז השך מלמא כבנהה רשל דמדיי אלז קבנח וסת גיפ גיפז עיבור או מניקה אלז שפושט לוסת הרחיש ויעל פי קיס סליז ע"כ ויעל דסס ומולד דלמי אם רחיה רק פסס או גיפי עיבורה או מניקה לריכה למסו לו כדיו וסת שליו קפוד וכי קיס וסיד ותימאל על הניי נמריש שכתב ויל וסת רחיה גיפ גימי עיבורה או מניקה יחנאל לקמן פי קפ"ט דפושט עיפ לוסת שליו קפוד וכן כחז השך עכ"ל זה חיי וכמהס (מז) לריכה נדיקה כמו שאל נשים כפעי"ג ויהי שאלקור לשמש אפי בשעת סרדה דשאל נפת חמיש ילא הפוד מנכה סיו וסת רחיה כפמנח אינו מלמדק לענין קניעות וסת חיד (מז) נדיקה היינו נדיקה סודין וסדקין חיד (ז) כשיגיע הוסת ואם יש נה שעה קפודה גיום הוסת אלז נדיקה רק אוחה השעה וסת אף נה שעה קפוד וכן כפומה גימינה לריכה נדיקה כנ העונה דהיינו שמיש מוך דמוק ויהי שם כל העונה וכיי דיון אף נהס שעה קפודה כמיש שסס הריכה ונפשיית וסתה צו או גי ימים המנולד כפעי"ג צו דין

דרכי תשובה

לריכה נדיקה נבהחלה כהחירה ללחור זמן כי שנוח ביי אחה היסח הדעה יקיר פחדה כמעט רגע ותראה כ"פ וש"כ התמיא סקבי"ז (לה) צריכה בדיקה. עפתיש מ"ט והה"ז ועיין בחור"י צניאורים סק"ח וע"כ צניאור דברי המ"ז בזה ועיין בפס"ר לצנן נקט קפוד וכן אם כאלמנא הניס פדקס ריומיס כפוקשה וזה קפ"ח מ"ט כיד המ"ז בזה ועיי צ"כ מלבושי שהרה סק"ח וצנאל ומי חייס ק"י כיה מ"ט בזה והפעלה היכא דליכא חוממא בזה יש לחוש לדעת השך דליכ אף חדש העיבור וכן המנין עיי"ש באור"ח ועיין בהפלת"ה ל"ז סק"ו ומ"ט צניאור דברי השך צנאריכות (ד"ה) א"צ לפרוש עיין פתיש מ"ט מהשך שחולק על המהרש"ל וס"כ נ"ח"י אחת חוששת ועיי צ"כ כ"דס ריומיס כשכהי חכס סק"ט וזה שהח"י"ד צניאור דין זה

(לג) שהם כיד חדשים עפתיש מ"ט כפולגהה השך והכ"כ לענין אם חודש העיבור עולה למנין ועיין בחור"י שהעתיק דברי השך דלון חודש העיבור וכן המנין אומנס בשיע החחיל סק"ד פסק כהכ"פ דהכא לכעי חודש העיבור עולה למנין כיד חדשים עיי"ש ועיין בפס"ר ריומיס כשכהי חכס סק"ח שהרחיב הדבור בזה וכותן פנים וקפודות לדעת השך והעלה דכ"ח"א יש לנו להחמיר לכל ז' וכך היכא דליכא חוממא בזה יש לחוש לדעת השך דליכ אף חדש העיבור וכן המנין עיי"ש באור"ח ועיין בהפלת"ה ל"ז סק"ו ומ"ט צניאור דברי השך צנאריכות (ד"ה) א"צ לפרוש עיין פתיש מ"ט מהשך שחולק על המהרש"ל וס"כ נ"ח"י אחת חוששת ועיי צ"כ כ"דס ריומיס כשכהי חכס סק"ט וזה שהח"י"ד צניאור דין זה

סעיף ח (ד"ה) [במהבא] עיין צ"כ נדה נק"ח ציה"י
 כפי זה ע"כ ונדרי הנוגא אריח ק"י גי שחמה למה כי שם הני"ז ללא נדיקאין כשיבור ציעותוח וכלן ק"י"ל צהיה כמחצא ומותרה וכו' ופלפל שם והעלה שעכ"פ ודינא ראי להחמיר שכה נהקל בשאר ציעותוח רק ציה שופרט בשיע היתה כמחצא עיי"ש [ד"ה] [מפני פחד. עיין צ"הת והח"י אסלד חיד"ר סיוק ק"כ שעתד השואל כחקירה אי שייך בזה חיבוק כפחד וחדרה צין צ"ד אדם כ"ד שמיס כמו שחמלקי כמלמא צ"ח"ה דמרישה רק כמלמא צ"ד אדם ולא כפחד צ"ד שמיס ופלפל שם בזה והעלה דודאי יש חיבוק צין פחד שליו פתאום דזהו הפחד שחללות הדס ואלז לחוש להוסת אכז פחד פתאום י"ל דמרפי עוד כדלמדיין ופורט בסיס כדה ד"ק ב"א על האי דותהחמל המלכה מחוד ומלמד שפסקה כדה אולס כפחד צ"ד שמיס שליו פתאומי בזה נוסה לומר דל"ז לחלל בזה דוקת לענין צ"ד שמיס ל"ד אדם עיי"ש [ד"ה] לבתחלה צריכה בדיקה. וגם בלא חמיש דעת הרומל שפגשה וסתה

סעיף ט' (מ) שאר נשים. כמלמא שלמן ונעותרה ומדייקות או כמחצא שך סקבי"ז וגם לא זקנה כשכתלקה דמיה ולא קפנה שעדיין לא קבנה וקמה גי"ע וקור חייס סיק ל"ז עיי"ש (מא) ולא הרגישה. עפתיש מ"ט מהחור"י לענין אם נדיקה עלמה ומלמד הפד

יורה דעה קמ"ד הלכות גרה סעיף ט"ו

בדיקה וי"א ישאמורה (מג) עד (מז) (י"ט) שותבוק (כ) אם יש לה וסת (ל) (מ) קבוע (מ"ד) או שהיא יום ל' אע"פ שאינו קבוע (וכי' נהג וכן הוא לקמן סימן קס"ט) ו' (מה) עדרתה

הרשב"ם במ"ד ל"ד וכו'
ה"פ ס"ט דף ק"ג ב"ה
וב"י בס"ד וכו' ב"ה
הרשב"ם ב"ח ס"ט
וה"פ ס"ט
וה"פ ס"ט

באר היטב

(י) שנתדוק. והטעם דלמי' אימרה זמן מה אחר נוסף בין שדקא ועלמא סהרה סהרה. וה"מ טעם דיש להשגיח דדוקא נדקא עמיה מיל לאתר ותסה פוק ישיער ותסה אכל לא נדקא טוך האון לפני אלאמיר דקא עמיה ועלמא סהרה סעלה דחוקא אידם צמנט גא וטל לארץ (ל') קטוע. אכל אם אין לה קטוע לפני אלא דקא כיון אלא כוונתה סהרה. מ"ן ט"ו

פתח תשובה

(י"ט) שנתדוק. ענינה שם צ"ס והאחרונים כתבו שאין לפרש אלא זהו כשנתה יש הבטח פי' ל' (כ) אם יש לה וסת. ע"פ ס"ק י"א ועי' בנתיב השנה מ"אננה ס"א פי' ל"ע מי' זכא (כ"א) קטוע. ענינהו ארע דכל זה ע"י נוסף בקטוע ל'ע"ס לפרח אכל נוספת ע"י מקדים נוספה כיון שהנשים נעקרים הללו דקא אפילו נוסף טלמי קטוע אקורה לשעמ מד שנתדוק כע"ס סה"י נקי קפ"ס ס"ק ל"ט ע"כ

דרכי תשובה

לריכה נדיקה אפי' לדעת המחמירין ומלריכין נדיקה וכן הדין גם בחטקה טעם לה וסת קבוע אלא שטיבחה נוקביעות וסתה לרשות עכ"ה לכ"ה פעם אחת או כיוכל צו והיא לריכה לחוש כשיגיע אותו היום צוה כמי' חמירין כיון שלא הרגיסה באותו היום שהיא חוששת ועבר אותו היום ולא נדיקה אח"כ עתהרה ולא צ"ע עוד נדיקה דהיא לא נעזרתה ג"פ נרליה באותו זמן ודי צוה שחוששת לבתחלה עכ"ל

ועי' נקי' פירש ר"מ וישנה נדקקה זהו ס"ק י"א ויג' עמדה על חקירה החורד צוה והאריך והעלה עדין נדיקה זו יש לדמותה לדין נדיקה הריאה ע"כ כמו דק"י'ל נלאצרה הריאה בע"ל פי' ל"ט דאם הי' נמייד אקורה כן גם צ"ב א"ס הוה נמייד עמיה אף א"ס נלאצד העבד נצוגג אפיג דלגזי נלאצרה הריאה יש פוגמתה הטוקסיס ד"מ דג"ס א"ס נלאצרה נצוגג אקורה וי"מ כ"אן כ"ע עמדי ד"ס להקל ב"ט | ועיין בנתיב השנה ר"י אליעזר להשיג מפאלחאק ז"ל י"ד סי' י"א וי"ט צוה] (מג) עד שותבוק. ענינה"ס ופתי' וי"ט משה"מ דאם אימרה לבדוק וזמן אחר חוקק יש להחמיר ועי' בתבארת ל"ז ס"ק י"ט ונמוך ח"ס סק"ה שבעלה דהעיקר כדעת המ"ז להקל ב"ט וז"ל כה"ח והש"ך ע"פ ועיין נקי' ערוך ר' וינו"ס נעמ"י ח"ס ק"ר וי"ט צוה וק"ס אונ"ס נעיקר הדין ככ"ר כתבו האחרונים דאין להחמיר כ"כ נוסתוה דרנ"ק ופרש כיון דרצו הטוקסיס ק"ל כדעת המחבר והר"ז דמיה נדיקה אפי' אחר שיעור נוסף ועד מוקיפין לומר דבזוה"ו גם פ"ד"ע עמדה דל"א חיישי'ן עמיה ראה"ה דפ"י ר'ז הנשים על"ט יש להם ויחוש"ס נעמ"י וקטן שאלחן וזאנריה'ן נבד"ן ונוקשת ע"י כריחה ונשיפולי ועי' וז"כ כ"כ שלא תוה נה ויחוש"ס הללו אין חששין לכ"ס וכו' אף א"ס הי' לה ויחוש"ס הללו לדעת הר"ד"ו והס"ה וכו' לריכה נדיקה ע"ד דוקא לא נמיה לה נדיקה לח"כ דחיישי'ן עמיה ראה"ה ונכל נארו ולדעת שארי הטוקסיס גם נכיה"א אין לחוש א"ס נדיקה אח"כ ועלמא סהרה עכ"כ (מג) [שותבוק. עיין פתי' ס"ק י"ט צמ"ס החורד דווקט קבוע אינו נעקר נ"י נדיקה ונה סנקתפק הפתי' א"ס גם נוסף שאינו קבוע הדין כן הנה ע"י נקרת בית שלמה ח"ב ננייד סי' ט"ו צוקף הסק"ר סנקתפק הסוף צוה והש"ך לו ד"י ע"ל החורד צוה עמ"ש צ"מנ"ן נהלב"ט נפיה וק"ס מנ"ש דהוקט קבוע חוקשת לו ע"ד שיעקר ג"פ ובדיקה נוסף שאינו קבוע נכיון שהגיע זמנו ולא תראה לפניי שלא נדיקה נעקר לגמרי וסו"ב אין חוששת לו עי"ן] (מ"ד) או שהיא יום ל' אע"פ שאינו קבוע. ע"י נצאל וי"ט ח"ס סי' קנ"ט כ"ו עמ"ש דין זה נמ"מח ח"ל וה"ע נחש"ס טע"ס לה וסת קבוע או נבדולה עעדין לא הרגילה נרליות ט"ס ראה"ה פע"ס אחת אערי'ן עתה נק"ס דרכן לראוה צו"ס טל"ס"ס לראייתה ולכן א"ס עבר זמן זה ולא ראה"ה ולא הרגיסה לפני' אקורה עד שנתדוק אכל א"ס הגדולה האחת התחילה לראות ומי"ס כ"ה ליום כ"ה או עתה"ה לראות צ"י חודש ועדין לא קנעתה ראייתה ג"פ כ"ן קביעת וסת שנתבאל לה"ן קי"ט קפ"ט א"ו א"ס עבר זמן זה ולא ראה"ה ולא הרגיסה ע"ד אינה

סעיף ו' (מה) הרצה לצאת לדרך ענאח"ס סק"ד ופתי' סק"ב וי"ט נדב"י הכנ"ס יחזאל

דמיה א"ס הגיע ל"ט ענילחה צ"ל קמ"ד לוסתה ס"ד ז"ל כל החולות כמו צו"ל נד"ך והס"ק החורד והגנעת אלו חלקו על"ו ועיין נצלצ"ק ע"ה ק"ב סה"ר"ך צוה והעלה ט"ס ובצ"ר וי"ט ח"ס סי' קנ"ט י"צ דהעיקר לרי"א כדעת הכנ"ס יחזאל דכשאר"ע נ"ה ל"ט ענילחה נעונית חוקת די"ט קוה כמו צו"ל לדרך ואין הפרש כלל צ"ן זה ל"ה ומדחה כל רחיות החולקים על הכנ"ס יחזאל צוה עי"ט | ועיין בנתיב גמ"י סי' כ"ז וס"ס ה"ה הגוף והפ"ט ז"ל חז"ק והאלר"ס וי"ט עמ"ל נפלול צהור"ך וקיי"ו א"ס ל' לטמט נעונית קמ"ד ל' קתה צ"ל ענילחה עי"ט ועי' בנתיב ט"ס חר"י [הנפ"ס ל"ק] ע"ה ח"ס [הנפ"ס] ל"ה יחזאל ע"ל ק"י וי"ג ח"ר"ך נפלול"ו והעלה דאין להקל צ"ל ענילחה נעונית קמ"ד לוסתה רק נכ"ה נצ"ע"ת מ"וה יש להקל ולדמותו ל"ל"א לדרך עי"ט ועי' בנתיב יחזאל יעלה הספ"ר י"ד סי' י"ח וי"ט צוה ועי' נקי' ויק"ר וי"ט ח"ס להגוף נע"ר"ק ז"ל סה"ט"ג על הכנ"ס יחזאל צוה והוכיח דדעת הר"ש וס"ס ז"ל ד"ל ענילחה אין די"ט כיו"ל לדרך ואקור אז נתעניש עי"ט וכן נקי' צ"ט דוד (לחגי"ו דוד נמ"לכ"ה"ר) ז"ל ה"מ ג"כ רחיות דצ"ס אקור צונ"ק וסתה עי"ט וכן נקי' ערוך נפל"תן [לה"ג] ומ"ח"ה"ה"ה"ת) ק"י זה קנ"י וי"ג ט"כ ג"כ שא"ן להקל צ"ע קמ"ד לוסתה וכי' ט"ס וי' שאו"ר טכ"ז ח"ך למקוה לנע"ן יחי' נכ"כ"ו להחק"ר א"י נשאר וי"י ח"ה וג"ס זה ח"ל"ה למקוה כי נד"א"י לא יטלו"ו צ"לרו ועצ"ר אקור דרכ"ו ולכונה עוקסיס ה"ו אקור חורה עכ"ד וי"ט נפתי' צמ"ס חר"י צ"ב עי"ן א"ס הגיע ל"ט ענילחה נעונית קמ"ד לוסתה ע"י נקרת נעמ"י נעמ"י ח"ס פי' כ"כ ע"ה עכ"ה צוה

ועי' נתיב ח"ס סי' קנ"ט כ"ו עמ"ש דין זה נמ"מח ח"ל וה"ע נחש"ס טע"ס לה וסת קבוע או נבדולה עעדין לא הרגילה נרליות ט"ס ראה"ה פע"ס אחת אערי'ן עתה נק"ס דרכן לראוה צו"ס טל"ס"ס לראייתה ולכן א"ס עבר זמן זה ולא ראה"ה ולא הרגיסה לפני' אקורה עד שנתדוק אכל א"ס הגדולה האחת התחילה לראות ומי"ס כ"ה ליום כ"ה או עתה"ה לראות צ"י חודש ועדין לא קנעתה ראייתה ג"פ כ"ן קביעת וסת שנתבאל לה"ן קי"ט קפ"ט א"ו א"ס עבר זמן זה ולא ראה"ה ולא הרגיסה ע"ד אינה

ועי' נתיב ח"ס סי' קנ"ט כ"ו עמ"ש דין זה נמ"מח ח"ל וה"ע נחש"ס טע"ס לה וסת קבוע או נבדולה עעדין לא הרגילה נרליות ט"ס ראה"ה פע"ס אחת אערי'ן עתה נק"ס דרכן לראוה צו"ס טל"ס"ס לראייתה ולכן א"ס עבר זמן זה ולא ראה"ה ולא הרגיסה ע"ד אינה

ועי' נתיב ח"ס סי' קנ"ט כ"ו עמ"ש דין זה נמ"מח ח"ל וה"ע נחש"ס טע"ס לה וסת קבוע או נבדולה עעדין לא הרגילה נרליות ט"ס ראה"ה פע"ס אחת אערי'ן עתה נק"ס דרכן לראוה צו"ס טל"ס"ס לראייתה ולכן א"ס עבר זמן זה ולא ראה"ה ולא הרגיסה ע"ד אינה

יורה דעה קפד הלכות נדה סעף י

(מ) ליצאת לדרך צריך לפקוד אשתו (מז) אפילו (כב) (מה) סמוך (מט) לנסתה הנה (נ) ואפילו יד יד ובעליו יד יד
נתפטים (י) שרי (סד) נשם יאל ותי נשם רשי והלד והשיל (הי יחוס) (נא) ומי (נב) המסמיר (כז) שלג (ז) (כד) לפקוד

באר היטב

(י) שרי. כיון דחסותה דדנקן נתקנס מטרה לה גאר (ז) לפקדה נחיה
כי ריש כתב הסוד נשם הכרזים הלל יעשה לה זיוס יליאת הדך או
גילת ען הדך שטתה לו פיש

פירוש המשנה

(כב) סמוך לנסתה. מ"י נחשונה נכנס יחזקאל כ"י ל"ג שסנק דלס חירע
ל"ל ערילת כחם סמוך לנסתה שחור ג"כ והגילו כהנים נסיק יד וכנר
מלוק עליו הכ"ס והפ"ד והש"ל ימנן ס"כ כ"י יוד פיש וע"י נחשונה
נצטתה שאלו כ"י ק"ע ששע"ט ג"כ עליו והעלה לאסוד ערילה סמוך לנסתה
ל"י יוס וכשהגיע זמן הוסת דהיי"ו ל"י יוס מלחיה ראשונה שקודם
וכן נחשונה נ"ב פנימה ס"ד כ"י ק"ה שסנק ג"כ לאסוד
וע"י נחשונה סודת שלמה כ"י כ"ז וע"י נחשונה ל"נ ש"ס כ"י י"ד שהעלה ג"כ
כיון דכל מיני קודש שרי רק השמיים חסוד וסלד מיני קודש נמי
הכל ופי' שרי נדחה שער נפחלי כסוף הסוד פיש על דברי הכ"ז הכל וע"י נחשונה שנית ל"ן כ"י ח"ל (וע"י נחשונה פ"ס כ"י ק"ע שסנק
ששאל א"ש סביעי ל"ל ערילתה נ"ס יליאת נעלה לדרך והוא נצטתה סמוך לנסתה אם נאסוד שג"ר"ף ז' מלח עונה דהיי"ו ל"ל ערילה ו"ס יליאת
לדרך לא נשום כלל למטה מרישה ואסוד נחשונה סמכתה פ"ס רישא לטומעל נעלמה לפרדס מהשמיים לעמותה ה"ל מפיקר הד"ן דכ"ז והס"ק כ"ט
ז"ה משום דק"י"ל וסכותו לאו לזוריה"ת ולי קנלתי ממני ז"ל דלמי למי וסכותו ל"ד מימי שרישה עונה הסמוך לנסתה לזוריה"ת כ"י (מעשה סמק"א
מזה) וממנה כ"ן דליכא ספק לזוריה"ת נדח"י ל"ן להקל נחשונים נעונה הסמוך לנסתה אך נשונה דלז"א"ף ח"ר"ז כה"ל י"ל להקל קלה פ"ס
(כ"ג) אלא לפקדה מ"י נחשונה שכתב דהיכא דלמסיר י"ל לכתב כמו שפ"ס מ"ה"ש"ל ד"כ"י הסמ"ד דהמסמיר וממנו על"ך לדרך סמוך
לנסתה כ"י שלג יכ"ס עלמו נספק חס"ב פ"ס (כ"ד) לפקדה ע"כ"ס וע"י נחשונה נחלכנה ח"ל כ"י ל"ד שכתב דשיעור הדרך נ"ה ג"כ יליאת נס"ה
ש"ס עשר מ"ל פ"ס

דרכי תשובה

והוא התוה"ט ג"כ הכיחו צ"ע למעשה ולדינא ג"כ ונכס"ס
צשערי דעה ותחלו"ט כהשלתי דל"ן להקל צ"ל"ג גם צ"ה"ג
בוטח שלג נקבע ג"פ ע"י"ט] (וע"י דבדריכו זה לעיל כ"ק ח')

(מז) ליצאת לדרך צריך לפקוד את אשתו. הנה אם גם
צטלו ען הדרך י"ס חיות לפקוד אשתו הנה נסרת חות
י"ח ק"י ק"י"ד לבנין סמוכים נחשונה לפקדים כ"י להקל
כשיואל לדרך לא צטלו ען הדרך ע"י"ט ונחשונה נש"ע לא
חסכ נשום ונ"ק"ס רק יליאת לדרך וע"י"ט נסרת ונחש
יחזקאל ק"י"ט נ"ס נ"ס כ"י נחלה לישראל
(להר"ז ומ"ז"ט ז"ל) נסרת הלכה לנסה הלכה ח' סנתעורר
ז"ה וע"י"ט ע"ד נחלכה ז' סנכספק אם הנשנה היא
כלחיות קוחר וטוספת לדרכה או לסייל למספחהה אם
י"ס קלה חיות פקדה ע"י"ט אכל פסוס דלהקל לבנין וסח
צ"ח ען הדרך או כשהיא רוח"ת לאלה לדרך כ"ן ק"ל
נואל כשוסק"ס נש"ע נדח"י ל"ן להקל צ"ה"ג] **(מח) אפי'**
סמוך לנסתה. עפ"ש"ט נ"ס והנכנסת יחזקאל והכ"ז וע"י
כ"י הנוקנה לקודש"ן נקו"ל עקוסף היא כ"י ק"ח כ"י ג"כ
דע"י"ה הראשונה ככלה סה"ל נע"י"ה י"ל רנוחר
סמוך לנסתה כמו ציו"ל לדרך ע"י"ט וע"י נסרד"ס רינוחר
נשפתי חכ"ס סקק"ז סה"י"ו והעלה דהעיקר לדינא כדכ"י
גדולי הנחשורים הנחמיר"ס זה ע"י"ט **(מח) סמוך לנסתה.**
עפ"ש"ט וע"י צבחר נ"ס ח"י"ס כע"י ח' י" ו"י"ל ותולצ"ט
סרה"ה סק"ג כ"י ח"כ היו"ל לדרך נצטתה הוסת י"ס זה
כונה חלוקי דיני"ס והוא דל"ס אשה הזאת ל"ן דרכה לראות
נשעה קצוע נצטתה זאת אלא לפנע"י"ס צבוק ולפנע"י"ס
צאלומ"ג ה"ס ולפנע"י"ס כוסו"ו וכיו"ל או מדינא חסוד לנסנס
צצונה הזאת א"ף ציו"ל לדרך ליכא וס"ל נח"ל נח"ל
א"ך צלשה פ"ס לה עמה קצוע לראות ככל עונה הוסת
כ"ן סמרה"ה חומ"ד נח"י ה"ס או נסטר גו"י נצ"ו"ן ס"ל
סמכה נשום עפ"ס ומסמה קצועה נצטתה הזאת לראות או
מדינא ע"י ציו"ל לדרך לנסנס סמוך קלה לנסנה הזאת
והר"ל"ה לחומ"ר גם זה תנ"ו על"ו נרכה אכל נשע"ה
וסתה ומנס וד"ל דלסוד ג"כ מדינא אפי' נ"ס לה עמה
קצוע ולא ע"ד אלא סכ"ס ה"ל כ"ן פ"ס לה עמה קצוע

והוא התוה"ט ג"כ הכיחו צ"ע למעשה ולדינא ג"כ ונכס"ס
צשערי דעה ותחלו"ט כהשלתי דל"ן להקל צ"ל"ג גם צ"ה"ג
בוטח שלג נקבע ג"פ ע"י"ט] (וע"י דבדריכו זה לעיל כ"ק ח')

(מז) ליצאת לדרך צריך לפקוד את אשתו. הנה אם גם
צטלו ען הדרך י"ס חיות לפקוד אשתו הנה נסרת חות
י"ח ק"י ק"י"ד לבנין סמוכים נחשונה לפקדים כ"י להקל
כשיואל לדרך לא צטלו ען הדרך ע"י"ט ונחשונה נש"ע לא
חסכ נשום ונ"ק"ס רק יליאת לדרך וע"י"ט נסרת ונחש
יחזקאל ק"י"ט נ"ס נ"ס כ"י נחלה לישראל
(להר"ז ומ"ז"ט ז"ל) נסרת הלכה לנסה הלכה ח' סנתעורר
ז"ה וע"י"ט ע"ד נחלכה ז' סנכספק אם הנשנה היא
כלחיות קוחר וטוספת לדרכה או לסייל למספחהה אם
י"ס קלה חיות פקדה ע"י"ט אכל פסוס דלהקל לבנין וסח
צ"ח ען הדרך או כשהיא רוח"ת לאלה לדרך כ"ן ק"ל
נואל כשוסק"ס נש"ע נדח"י ל"ן להקל צ"ה"ג] **(מח) אפי'**
סמוך לנסתה. עפ"ש"ט נ"ס והנכנסת יחזקאל והכ"ז וע"י
כ"י הנוקנה לקודש"ן נקו"ל עקוסף היא כ"י ק"ח כ"י ג"כ
דע"י"ה הראשונה ככלה סה"ל נע"י"ה י"ל רנוחר
סמוך לנסתה כמו ציו"ל לדרך ע"י"ט וע"י נסרד"ס רינוחר
נשפתי חכ"ס סקק"ז סה"י"ו והעלה דהעיקר לדינא כדכ"י
גדולי הנחשורים הנחמיר"ס זה ע"י"ט **(מח) סמוך לנסתה.**
עפ"ש"ט וע"י צבחר נ"ס ח"י"ס כע"י ח' י" ו"י"ל ותולצ"ט
סרה"ה סק"ג כ"י ח"כ היו"ל לדרך נצטתה הוסת י"ס זה
כונה חלוקי דיני"ס והוא דל"ס אשה הזאת ל"ן דרכה לראות
נשעה קצוע נצטתה זאת אלא לפנע"י"ס צבוק ולפנע"י"ס
צאלומ"ג ה"ס ולפנע"י"ס כוסו"ו וכיו"ל או מדינא חסוד לנסנס
צצונה הזאת א"ף ציו"ל לדרך ליכא וס"ל נח"ל נח"ל
א"ך צלשה פ"ס לה עמה קצוע לראות ככל עונה הוסת
כ"ן סמרה"ה חומ"ד נח"י ה"ס או נסטר גו"י נצ"ו"ן ס"ל
סמכה נשום עפ"ס ומסמה קצועה נצטתה הזאת לראות או
מדינא ע"י ציו"ל לדרך לנסנס סמוך קלה לנסנה הזאת
והר"ל"ה לחומ"ר גם זה תנ"ו על"ו נרכה אכל נשע"ה
וסתה ומנס וד"ל דלסוד ג"כ מדינא אפי' נ"ס לה עמה
קצוע ולא ע"ד אלא סכ"ס ה"ל כ"ן פ"ס לה עמה קצוע

יורה דעה קפר הלכות נדה סעיף יא

באר הגולה

המחבר יבד הוציא
לדבר דף טו עמוד
סע' תשע"ח י"ד
י"ח

(ג) רק דבריו רמי חביב (כי נשם סמיך) וכבר נחלקו (ג) דל מיני קורבן והכנה (יד) שרי מכלל חשמיש ואם הולך לדבר
מטה חל לפקדו חשמו (כפינו מיד דלמי ובהנה שיר) ויאל אם חלם דנה לילך לדרך ולחשמו מה (כה) ומטעם (ג) חזק עונה
חמה (ג) (כו) לדרך (טו) להמתין (כי ערק יגבי) **יא** יאשה שיש לה (גו) וסת (נה) לימים לבר הדגיע
שעת וסתה (נט) אסור לבא עליה (ס) עד (כו) שישאלנה ואם אין לה וסת יום ל' לראייתה
הרי כהגיע שעת וסתה יואם שהתה אחד הוסת (סא) שיעור שתספור ותמבול בא עליה
(סב) (סג) ואיצ (סד) (טו) לשאול :

פתחי תשובה

באר היטב

(יד) שרי אביי דכחמי לעיל נשם ציט דכחמייר צנזוק וישיק חמייר
נראה דכחל אין להחמייר כלל כיון דילא דלמי' נחשמיש חיוב ומטה חילא
שיך אשה שמתוך ליל טעילמה גלילה סמוך לוסמה דייטו שמלחה כחם
מעל והגיע זמן טעילמה גלילה סמוך וסתה תמיד לרלות ספק נחשומה
כמי שאלה ליק' דמותה לטעול כדי לקיים כעוכב חל נעם וסתה מנש
פי נשעם טעילמה לרלות אסורה אך בסמוך לוסמה מותר והגאון בעל
מי צמיתו קפיו סתפקת בה אסורה (טו) להמתין מיהו אם הולך לדבר
פי נשעם קפיו סתפקת בה אסורה (טו) להמתין מיהו אם הולך לדבר
ספק מוילא מירי ספק רחיק דוסמות דנען חל אם רחיק רחמה אסורה עד
דף ליו ע"ב דכחז דאסור לנשעם דמי טומאתה חלל י' ל' לטעול מיד וק' כחמו החמוט

(כה) ומטעם כי כ"מ שכחז חלם מוקדן שטעילמה יכיה סמוך לוסמה
אין לדרך להמתין ע"ש (כו) לדרך להמתין. [פניהם ועי' נחשומה סתם
סופר כי קפיו מיד אשה הכומדמ מורה סמוך להטעילמה ודומה ליטע עם
אשה למטה סתקמותו צ"י לזון ורשות צנבל לא נכון לפשות כן מהנה
סעמיים ע"ש] (כו) שישאלנה ודמי' היא ערה וסתה חללו מירי לדרך
דוקא שישאלה ותוילא ע"ש שריא סבורה מ"ד

מטה חל להמתין וק' לדבר הכמות אם הולך לדרך חל להמתין ש"ך
ספק מוילא מירי ספק רחיק דוסמות דנען חל אם רחיק רחמה אסורה עד
דף ליו ע"ב דכחז דאסור לנשעם דמי טומאתה חלל י' ל' לטעול מיד וק' כחמו החמוט

דרכי תשובה

לדעת הס"ך צנקה"כ לדעת האזיחאק החיל שאם היום
הוא פ' שעות ש"ך שעה ומחלה ונהכילה שקודם היום
להיום ושעה ומחלה שאחר היום ש"ך ג"כ להיום איכ
אם רולה לנקוט ערך ז' שעות קודם אור היום דכפי
דעת הס"ך החיל הוא מנוונה אחרת וחינו ש"ך להיום
החיל חומס על כל זה ליכא י"צ שעות עד הלילה ואם
נאמר דכללל הוא דלדרך להמתין י"צ שעות חינו יכול
לנקוט אז אכן לפי ויש העיר ש"ך ג"כ כולן העירקו הוא
הנוונה שקודם הטעילה ואין כ"ו אם הוא יום אחר או
ק"ר ע"ש (ג) צריך להסתין. ענאח"ס ויש מהס"ך דצוהולך
לדבר מטה חל להמתין וע"י ש"ך ש"כ סגס לדבר הרשעה
אם הוא ללורך גדול חל להמתין וכ"כ צ"ע ענאח"ס קקליה
וצפרדס רמוניס צשפתי חכס סקכ"ס ע"ד הס"ך חלו הוסיק'
לצאר דמי' הוא לורך גדול לא יתקרי דבר הרשעה וה"ז
מוילא דומה לדבר מטה חל להמתין ע"ש

(ג) רק בדבריו רצוי. ע"י צ"ע ענאח"ס קקליג ש"ך דר"ל
ספייסקה וירלה ארחה וידבר חל לצה דבריו רלוי ופייסקה
עד שתנוחו לו וזנה יולא י"ח לכ"ב וכור"ש העניא צאח"ס
קי רינו סקכ"ס דלס יכול לפייסקה עד שתנוחו לו אז
חינו מחויב לפקדה כלל ע"ש וצשפתי חכס סקכ"ו וצמוקור
חיים סקליו ומפארת לצי סיק י"ח (ג) רכל מיני קורבא.
ענאח"ס ויש מהס"ך שחסיג על הציח וכי דאין נחחמייר
כלל צחורי' וע"י צנלי' שכי דלדעת הרמ"ז לעיל סק"ג דחורי'
מן הדין אסור יש לחפור גם כהן ורק צרלוי דבריס לצד
מחויב לנשעה וצפרס לפי מה דק"י"ל דכך הדרכים צונוניו
הי דרך מטה חל לפקוד אותה צודחי ד"ס לחפור חורי'
ע"ש חומס ע"יין צ"כ פירס רינוניס צשפתי חכס ר"ס
סקכ"ז סעמד צוה מדברי הרמ"ז דלעיל על ש' וכל דלריה ג"ה
חורי' אסור וקיים חולס לדינא נרעה דאין להחמייר צוה
צכאן ומאחר דלרוב הפוקקים גם צשפמיים שרי וגם העעס
וכו' לא ש"ך כהן דגס אם יצוא עלי' ליכא אסורא כל
כך ולדעת רוב הפוקקים אפי' מטה חילא עב"ל ופשיט
הוא סכ"ז הוא צדק שאינו צככל דרך מטה חל צדק
שהוא דרך מטה צודחי דחלילה להקל צשום ל' צעניכיס
חלו וכמס"ל מהצלי' (ג) ויך עונה א' ע"ך שכי דהיינו
יום או לילה ועונה זו הוא י"צ שעות וע"י צפרדס רינוניס
צשפתי חכס סקכ"ח סעמד דבריו הס"ך צוה צ"מס דעונה
ההוא הוא או יום או לילה דלכאורה חינו מוצן דחל כדה
עצכחה צלילה ואיכ לחיזה לורך ימתין לילה אחת ולא
עדיין לא הגיע זמן טעילמה צלילה זו איכ מוילא צ"י
חוכל לטעול עד הלילה השניה ואיכ ימסך להמתין לילה
יום והרי צ' עונות חינו מחויב להמתין וליל ש"ס מליאות
לדן זה אם צית הטעילה רחוק נצייתה ולא תצוה לצייתה
עד סוף הלילה מחויב להמתין וחינו רשאי לנקוט צלילה
זו ולענין ויש הס"ך דעונה הוא י"צ שעות עמד על
המחקר מה הדין אם רולה לנקוט צחחלה היום עדה הוא
יותר מ"צ שעות עד הלילה חל להמתין וציומי סתם
חינו רשאי לנקוט אפי' צקוף לילה דהוא ש"ך לחיום
לדעת אזיחאק דלעיל צ"ך קפיו וכי אך יש להסתפק

סעיף יא (נז) וסת לימים. ע"יין להנן קפ"ט ארחה
וקת הימיים (נח) לימים לבר. חלל אם
וקתה הוא כיימס וגם יש להוסת הגוף כהן לקפילה וכדוונה
הדין וצוחר צכמי' שח"ז (נ) אס"ד לבוא עליה. אחר
סענרה עונת ווסת חלל קודם סעת וסתה וכן צאין לה
עונת וסת קודם ל' חלל שישאלנה ש"ך סק"ל (ס) ג'
שישאלנה. אם צדקה עלמה וסבורה היא (סא) שיעור
שתספור ותמבול. פי' אם עוצרת כל כך ימיים סיכולה
לספור ולטעול אם היחה רוחות צונן וסתה (סב) ואיצ
לשאול. ענאח"ס ויש מהס"ך דאסור לנשעם לעמוד צ"יני
עוממתה חלל י' ל' לטעול מיד ע"י להנן ס"י קפ"ז סעי'
צ' שכי מומצר דוקא אם צעלה צמיד מטה לטעול צוונה
וע"י צדבריו (ס"ק ג' ו') (סג) ואיצ לשאול ע"יין
צחא"ס קפ"ז דהעסם דעצילה מוילא מירי ספק רח"י
דוסמות דנען חלל אם צודחי רחמה אסורה עד שישאלנה
וע"י צ"י נדה צק"א ונחית סתפקתה צונלחה כחם סתאקרה
וצעלה ידע ומה כיון דכחמיים דרנען ונחמתה ספק אז יל
כסחי' זמן לטעול חלל לנשעם כונו צוסמות ופלפל ולא
הכריע צוה ע"יין [סד] לשאול. ענאח"ס וע"י צונלצוסי
סקרה

וקתה הוא כיימס וגם יש להוסת הגוף כהן לקפילה וכדוונה
הדין וצוחר צכמי' שח"ז (נ) אס"ד לבוא עליה. אחר
סענרה עונת ווסת חלל קודם סעת וסתה וכן צאין לה
עונת וסת קודם ל' חלל שישאלנה ש"ך סק"ל (ס) ג'
שישאלנה. אם צדקה עלמה וסבורה היא (סא) שיעור
שתספור ותמבול. פי' אם עוצרת כל כך ימיים סיכולה
לספור ולטעול אם היחה רוחות צונן וסתה (סב) ואיצ
לשאול. ענאח"ס ויש מהס"ך דאסור לנשעם לעמוד צ"יני
עוממתה חלל י' ל' לטעול מיד ע"י להנן ס"י קפ"ז סעי'
צ' שכי מומצר דוקא אם צעלה צמיד מטה לטעול צוונה
וע"י צדבריו (ס"ק ג' ו') (סג) ואיצ לשאול ע"יין
צחא"ס קפ"ז דהעסם דעצילה מוילא מירי ספק רח"י
דוסמות דנען חלל אם צודחי רחמה אסורה עד שישאלנה
וע"י צ"י נדה צק"א ונחית סתפקתה צונלחה כחם סתאקרה
וצעלה ידע ומה כיון דכחמיים דרנען ונחמתה ספק אז יל
כסחי' זמן לטעול חלל לנשעם כונו צוסמות ופלפל ולא
הכריע צוה ע"יין [סד] לשאול. ענאח"ס וע"י צונלצוסי
סקרה

יורה דעה קפד הלכות גדה סעיף יב

ז באר הגולה

ק טס כדמסי יב
הסי כדמסי דרב סמל

יב קדיה לה ופת לימים ולושת מוסדות הגוף כגון קפיצה (סה) (כה) וכיוצא בה כיון שדומת תלוי במעשה

פתחי תשובה

(כח) וכיוצא בה שנתעב לדינו פיהוק ועיסוק הכותביהו ועשיין שחמה עיו דנכתיג ונחול לקמן כי קפיץ לדיט טופס ימים לאחר ועי נחויבא זסיס וטופס שכתבו דמיס הכתסר וכיוצא בה רל טון אכלה טוס או לפלל פיש ועי פיד שכתב דלפולס מיירי צפיהוק ועיסוק אלא טון שיהי לה

פתחי תשובה

כמה רים שלא פיהקה ולא רחטה רק טון אירע לה עי רים שלא כמדון שפיהקה ורחטה ופיהקה כמה פעמים שלא צריח ולא רחטה דח לא הר וסה קטוע רק לענין שאלו למוט רק לפיהוק של רים אצל לרים למוט דחילי דאלו למוט שמה חספק דהא אלו הגי רים היו שלא כמדון פכר

דרכי תשובה

קודם הוקת א) אם האספה הזאת אין לה טוס קביעות לא לשעות ולא לימים אלא שהרגילה חייב שכששהיה ומהקת הרבה פיהוקים תראה צפוק הפהוקים ואין לה טוס עת קצוע לזאת פעם בתחלת היום פעם בחלוטע פעם צקוטו וכתיג אזי כשהיה ונתחלת לפהק לריכה לפרוש עד קוף היום כולו ואפי' פיהקה ולא רחטה אעפי' לריכה לפרוש כל היום אצל קודם שתתחיל לפהק אין לה לחוש כלל וכיץ הוא טכך דינה כשהיה הרחה היכף בתחלת ופת הגוף (ז) אם יץ לה ופת הגוף קצוע לשעות ולא לימים כילד היתה לנוודה צנוקה הגוף צחלי היום תניד בלא טוס סינוי חוששת בהן שעה אחת ותרחה אם הרגילה את עלונה לראות צפוק הנוקרים אלו אזי וותרת לשונס עד קוף הפהוקים וכתיג ואם עצרו הנוקרים שלה שעה זו הקצוע לה ולא רחטה צודקת עלונה לאחר זמן הוקת וותרת כל שאר היום לא אירעו לא הנוקרים אלו אין לך צדיקה גדולה ומו (ג) אם יץ לה ופת והנוקרי הגוף אלו והם קצועות לימים ולא נשעות כגון שקצעה לה לראות ומעשרים יום לעשרים יום וכתיג ולא תראה ציוס העשרים כי אם עיי הנוקרים אלו אצל אין לה שעה קצוע צה היום לראות הנוקרים שפעם הרחה בתחלת היום ופעם בחלוטע היום ופעם צקוטו וכתיג כשיגיע יום עשרים לריכה לפרוש כל היום (ו) ונדעת הלוי כל הלילה שלפניה) עשרים ואפי' אם פיהקה וצדקה חייב ולא רחטה אעפי' לריכה לפרוש כל היום כולו ונתחלתו ועד קוטו (ד) אם יץ לה ופת והנוקרים אלו והוא קצוע לימים ושעות יץ לה שעה קצוע ציוס העשרים בגון צחלי יום העשרים תניד יארע לה הנוקרים וצפוק הנוקרי ופת הזאת תראה ולהלן ונהוקת לא תראה אינה לריכה לחוש אלא לקוף השעה הזאת ואם אירע לה הנוקרים אלו צעת הזאת ולא רחטה אינה לריכה לפרוש אחיב גם בחאוהו יום ואם דרכה לראות היכף בתחלת ופת הגוף לריכה לפרוש ציוס העשרים עד אשר תפהק ואם פיהקה שעה הרגילה ולא רחטה אינה לריכה לפרוש עוד ואם לא פיהקה כלל צח טו יום לריכה לפרוש כל היום וכל זה הוא דעת כל השוקקים הראשונים וולדז הרענים זיל שנומיר ונחייז גם ציש לה ופת הגוף לימים ולשעות לפרוש כל אותו יום בכל גווי והרולה להממיר על עלמו ולשמוע לדברי הרענים זיל תניצ ואשה שיש לה ופת לשעות ולא לימים בלא טוס ופת הגוף אלא שכלל פעם שתרחה לא תראה אלא צחלי היום דוקא או כתיג או דין האספה הזאת בכל יום יוצי שעתא כונו אשה שאין לה ופת קצוע שיתצאר להלן סינן קפיו שלריכה צדיקה קודם התשנויע ולאחר התשנויע להרענים והלויס והכי נקטיין אצל צקאר היום וותרת לשונס בלא טוס צדיקה ואם אירע קרלחה פעם אחת ציוס

עורה קקביז ויש צזה ועייץ צצאר וים חיים קעי' ביח צענין זה תיבנא לדינא כך צדחא דאמריין צצקהתה כשיעור שתקפור ותענוב וותר לטוא עליה בלא שאלה הנה צנוקוונות שדרך הנשים ללצוט בגדים אחרים צנת אשר הם עונאים ולא יקורו אותם עד אשר תעטול ותקרה חייב לצעלה או אם הוא צעיר או אם צל ען הדרך והוא רואה שאין טוס השתטות צונלצוטי אשתו כונו שהיחה שהיא טהורה או וותר לטוא עליה בלא טוס שאלה אצל אם אין דרך אשקו לשטות כלל ונלצוטיה צנת נדחה או אקור לטוא עליה לכתחלה בלא טוס שאלה וכן נמי ואפי' אם אין דרך אשתו לשטות צונלצוטיה אכן צנוקוס הזה קצלו הנשים למונה לנצול צנונס אף שצענן אינם צביהם אז נמי וותר לצא עלי' בלא טוס שאלה וכן צלחה שאין לה ופת קצוע או קודם שלשים יום אם דרכה להחליץ בגדיה צנת עונולחה עד אשר תקרה וותר לו לטוא עלי' בלא טוס שאלה אם הוא רואה שלא לצעה בגדי נדוהת ואפי' כשהיא יסנה דחקה שצדקה חייב ורחטה שלא נוולא דם צפרחורו וצונו הוא שהנשים אינן עוצלות אלא דוקא כצענליהן הם צביהם וגם לא יכיר כלל צונלצוטיה וימי עורה לימי עונולחה ודלי לכתחלה אקור לטוא עלי' צענר זמן הוקת ואפי' ששהתה צבדי שחובל לקפור ולנצול או צלחה שאין לה ופת קצוע עד שישאל אותה אם היא טהורה והיא תאמר הן עכיד

סעיף יב (סה) וכיוצא בה. עפיהיש ויש מהשיך ותוהיש

וקיט וכריפ וחודד ועי' צנפארת לני קקקרו ונה שהאריץ לדרות דברי השיך צניץ לחלק צין ופת עיי ונעשה או שלא עיי ונעשה והעלה דהעיקר כפסק השיע אם היה לה ופת לימים וגם וקתות הגוף אם כה רחטה צונו קביעת הוקת ונחויבת לחוש לעונה ציוטית אצל אם רחטה קביעת וקתה הפחות ונעונה ציוטית כגון ונכיה יום לכיה יום ורחטה ציוס הכיה אז צודאי אין לחוש לעונה ציוטית עיש וכיב צנוקור חיים טס קקוויח לדינא עיי אונס צפרדס רנוויס צשפתי חכס קקליב העלה לדינא כך דאם יץ לה ופת הגוף שאינו תלוי צונעשה קצוע כוקת ימים הרל בכלל יץ לה ופת קצוע וחיל לחוש לעונה ציוטית ואם יץ לה ופת הגוף התלוי צונעשה כגון קפילה או אכילת דברים חוויס או עיי נצילה צוים לונכים דמיח כונו שאין לה ופת קצוע וחוששת לעונה ציוטית דחיינר לא קפלה ולא רחטה עיש ועיין צונלצוטי עורה קקיה טי' ויאל וצבאר וים חיים קעייץ עיו יז ויח שחרחיצ לצאר דין זה צאר היעב ותורץ דרציו לדינא כך הוא אשה שיש לה ופת הגוף כגון שלא תראה עד שונעשהקת קודם הראייה הרבה פעמים או שאר וקתות הגוף שיתצארו להלן כי קפיץ יץ צזה כונו חלוקי דיכיס לענין הפרשה

יורה דעה קמ"ב הלכות נדה סעיף יב

(ס) אימור (סז) לא (ח) קפצה ולא ראתה אבל תושבת (סח) לעונה (ס"ב) בינונית שהיא לי יום: * כ"ה סעיף כ"ה

קפה דין אשה שאמרה טמאה אני ואחיכ אמרה מהורה אני. וכו' ד"ס:

א (א) יראשה (ב) שהיא (ג) בחזקת טמאה (ד) אסור לו לבא עליה (ה) עד

באר היטב

(ח) קפצה וחי' שישלטה חיליו לא שמה שיכיר שתספור ותטעול עין (י"ב) זיננית ואסור לנא עליה אחר הפונת זיננית עד שישלטה אף ששמה שיכיר שמוכל לתספור ולטעול

באר היטב

דרכי תשובה

קיד שהציאו וכו' דזה פשוט דלין טוס קצרה סיהי צבלל זה צלם רוחה הנעבל באשתו נדה שהיא נקלת באיזה דבר שיאמר לה הנעבל למה תעשה כזאת והלא נדה את ולין ציה טוס איקור ואדרצה חותה עליו לומר כן עייש לדרכו (ד) אסור לו לבוא עליה. עיין צבי לצנן נקע קקיא שהציאו דהיה גם לנגוע זה ומוכיש שחר קריעות כגון חיבוק ונישוק וכו' איקור עד שהאומר לו עכלתי וכתיש הרומח להלן סינון קיצ קוף קע"י זי דכל חתן ישאל להכלה קודם שיגע זה אם שורה שצעה נקיים ומזרח ומס דלפי נגיעה צעלומח לריך שאלה והא דנקטו הפוסקים כאן איקור לצוא עלי ולא נקטו צרותה יותר דלפי ליגע זה איקור קודם שהאומר לו עכלתי ומסוס שאל לשמעונין דלפי צאה ושוכנת אלבו צמיצוק ונישוק לא אונניק שם הובחה דודאי עהורה היא דהא חו"ג צדה הוא איקור דאורייתא עיכ דצדרינו סינון קפיג קקטיו ואם חיתא שלא עכלה לא עברה איקור תורה אלל עדיין איקור לצוא עלי עד שהאומר עכלתי עיש (ועיי' בצדרינו להלן סיק ז) (ה) עד שתאמר לו. עיי' חו"ד צדרינוס קקיא שבווד ע"ל הנחקר צח"א שזינתה שתי" חקורה לכל העולם ביון שנחשדה צח"א איקור דאורייתא צדה נאונותה נענין נדות וכו' דפריה שזינתה אפי' שעברה צח"ד על איקור נדה ונימו לחחר שנשאה לאש נאונות דמיין עיש לה צבל שהוא פה צבלה חין ילרה חוקפה כיכ וכחונתה אלל ח"א שהכשילה לצעלה צח"א דהא שז צינה נאונות עד שהעשה תשובה עיש [ועייש עוד צח"ד שם עבי דגם לענין ח"א שזינתה חק דהוי רק לתיצוק והוי נוקה לפני' לצטול וי"ל דנאונות לומר שקצלה ונימו י"ל ביון דמירחא גדולה הוא צינות החורף אפטר דלא מתיימנא דהוי כבדיקת הסכין צקי" זי עכ"ד ועיי' צקי חר"י דעה על הריד צקי" זה דלפי מנהגינו שאשה עומדת עיג צענת עטילה כנוצאר צקי" קליח אם לא נחשדה אלל לתיצונן אם תאמר לצעל שם האשה שעומדה עיג ח"ב הוי כפלוני עומחה שחט לי דנאונן עומדתי כתיצונן כתיש צקיין די עייש] וכו' צקי ע"י לצובה להלן קע"י זי צהנה הוצדח שלו צאש שהכשילה את צעלה צקסין דהו ועתה היא נקבלת עלי' ששחרה עיכא ולהצח אם עומד לצעל לקיימה שלא יערך לגרסה והחריך צזה והציאו דברי החור"ד צזה והצלה דחינה איקורה נדור עמו כל שנוקבת עלי' נעשות תשובה ומחוס והללה להיות זהיר חר"ח כאחת הנשים הנצונות עייש חונס יעיין צקי פרדס ריוונים צעפתי חכס קקיא שהציאו גיכ דברי החור"ד צזה וכו' צעשיטות דלס לא הכשילה את צעלה כי אם צח"א איקור דרבך קני לה צקבלה דברי תצרות שאלה חטיב עוד לכבלה חונס אם הכשילתו צח"א איקור תורה תשובה

זיוס קודם שעה זאת או לאחריה אז דינה כמו אשה שאין לה טוס וקת קצוב ואקורה לשונש צבל היום צבל צדיקה ואם יש לה וקת לימים ולקפילות כמו שנתצאר לקון ס"י קפיע צין עיש לה וקת לימים ידועים צבל פעם שתקפת זיוס זה כגון צבי לחודש או כהיג תרחה או עיש לה וקת לקפילות גרידח שפריכה לחוש לזה כמו לוקת שחינו קצוב וכיוו שיתצאר להלן ס"י קפיע אז אם קפלה זיוס הקצוב לה אז צבל יום הקצוב לריכה לחוש אחר הקפילה לכל היום אם הוא זיוס או לכל הלילה אם הוא צלילה עכ"ד (ס) אימור יא קפצה. ענאה"ט ויש מהשיך דלפי לא שמה שיכיר שתספור ותטעול וחי' לשלטה וע"י צעפתי חכס קקליג עבי דלכאורה הוה נראה דזינינה איקור לשונש עונה כיון דלין כאן אלל קפק ח' אימר לא קפלה ולא ראתה חונס צרעני' ומתה"צ ומזרח להדי' דמותר צכה"ג אפי' זינינה עייש (ס) יא קפצה. ענאה"ט ויש דחי' שישלטה ועיין צמנצשי טהרה קקליג ויש צזה ולדינח העלה שם ובצאר ויש חיים קע"י כיצ דכל זה דוקא כשדרכה עכ אשה זו לצצוב צגדים צייני עומחה וחינה וקפיה חוהם עד אחר שתיכיר ותטעול אז ח"א עי' רוחה טוס השתנות צמנצשיה ח"ל נקאונ חוהם אלל צעונה ציננית כאומר אלל אם חין דרכה כחליף ומצושיה צייני עומחה ככיל אז גם צזה חקור עכ נכוח עליה עד שישלטה עייש (סח) לעונה בינונית ענאה"ט ויש מהשיך שאקור לצוא עלי' אחר העונה ציננית עד שישלטה או שמה שיכיר שמוכל נקבור ולטעול וכו' צחדושי הגרע"ח ח"ל לעמיד צזה הוה וקת הנור"ב צקפילה ומכ"ה נכ"ה והצבל שהה עד שצצר ליג דשרי ויעשם קיק סקק נח ראתה כלל וחתי' שרחתה שוה קכנה זיוס כ"ה ורחתה והגיג עמה זמן קצינה נכ"ל

סעיף א (א) האשה שהיא בחזקת טמאה. עיי' צקי

כצנן נקע נגיל ס"י קפיד קק"י וכאן קוף ח' וכו' חין חיבוק צזה צין אם היתה עומחה דאורייתא ויש חכס עיש וכיכ צצאר וי"ס חיים קעניף ח' (ב) שהיא בחזקת טמאה צין אם היה צענה צעיר ואומרת ח' יאלה ח"י רוחה כירש עומדה כל כך ימים שתוכל בק"י ונצטוב וצין אם חחר שאמרה כל כך עומחה ח"י הלך לדרכו ימים רבים כינוים שתוכל נקפור ונצטוב אפי' כצצה ח"כ לצינה עדיין היא צחוקת עומחה דלין ספק צצנה עומחה וידי ודחי עומחה הרעני' צתוה"צ וע"י (ג) בחזקת טמאה. ע' צחור"ד צצחורים קקיד עבי אלל ח' יריחה צעשיטות שאקור צצבל לשאלו לאשתו העומחה נדה ונמר לה חוכי עהורה חתה ונעית ע"ל שאלו יצאו לידי הרגל עזירה עייש ועיי' צקי פרדס ריוונים צעפתי חכס

יורה דעה קפה הלכות גדה סעיף א ב

ח באר הגדה

ב יחידות דת
הורה יחידות דף ט
השמות דף פ"ב פ"א
דפלה נחמ עליה

(ו) שתאמר לו (ז) טבלתי : אב (ח) ונחלתי (ט) שצננו ימים שאמער לה למנות ולטבל (י) נאמנת (יא) אפי' רחא עדים ועולוכליס גזם נאמנת לומר גזוק סתמים ענתי או נתעסקתי בלמוד וכוונתי לה (יב) בשם הרמ"ם ורבינו ירוסם) **ב באם (י) החוקה גדה בשכנותיה שראיה לובשת בגדים המיוחדים לימי נדותיה (יא) השובה**

פתוח תשובה

באר היטב

קפה (א) סגלתי אפי' שוכנת אלנו לא תהי עד שתאמר לו נפידת סגלתי סיד (ב) שצננו ענתיס וכחג הי"ז אפילו אם תילג לנטוש לגמס ביום ח' להליכה ועשוי א"ז נכך אלא שאם סגלה יהיה

קפה (ה) שצננו היינו לאפוקי אם הוא יודע ודאי שלא ענדי הימים אלא אם הטבל אינו יודע אם ענדי או לא סתם עליה דכפי וספרה לה לפלגה :

דרכי תשובה

זוה קפה להתקבל כיון דנעיקן בכהיג סתעספה הך תעוזה דפרק ז"ג והיינו שתתך לנזקס שאין ונכירין חותה ויתצבר הדבר שחזקת לפניה איקור כזה ולא עשתה האיקור חולת זה מיישקין שהערימה והלא תעוזה כזו הוא צלתי אפשר צאקה כזו לצררה צהייתה רחמ עכנה עיכ יס לעיין צוה סוזה עייש וליע לדינא [ועיין צשרת רבינו דצרי חיים ח"צ יוד קינן קיס צאקה שעמשה והכשילתו לצעלה צאיסור כדה הנה צ דחי אין להאמינה כי נכשרת לאותו דצר אך שלא צתוך יוני עונתה ומהר לצוה עלי' כדין נכשרתה סענואל צציע שצחרותי צרוקת אוחה צענת וספה הי"ז תצדק עיי נשים צעכנה וקת ולחצר הוסת היכך ריוס שפוסקת צו ריוס האי יונינו הנקיים יותר אין לחוש אכי אין לה וקת מותרת צין עונה לעונה ציטית לי' יוס רק שצריכה כחוש גם לפנן רישון מר"ש שרחתה צו כמו וקת שאינו קצוב (ו) וספה הפלגה הן וקת לינו החודש צכ"ד עיישן] (ז) שתאמר יו טבלתי. והיה אם אונרה עהורה אני וכדאייתא צגיו וכר אלא צעל לאפוקי אם אונרה עהורה הייתי ונקודס דאינה נאמנת כיון שהיתה צחוקה ענאלה צ"י וצי"ח וע"י צניקור חיים קק"צ (ז) טבלתי עפתיש מ"ש והחודר דשוכנת אלנו לא ונהני עד שתאמר נו צפירש צצתי ונ"יש צחודר שכי צען ווכח נדצי יהוקי ועיין צצח"ש צצונה קק"א שצ"ח דצרי החודר צוה והסיג עניו כי לא ונלא צצום נוקוס צתוקי שיושנע כן מודצריהם והענה סס וצלחם קק"א לדינא דאם צאה ועכנה אלנו גיכ ויהני אפי"פ סנח אונרה צפיה ענלתי ח"ש אונס עיין צקי. לצבון נעט קק"א שהחזיק צצרי החודר צוה והניח נאלצה ונקוונות צגיו וצהוקי ששננע כן כתיס החודר ושכן הוא ונשינעות לשון ככ הפוסקים דאכי צאה וסוכנת אלנו צחרינ לא ונהני עד שתאמר לו שהורה אני עייש (ח) וסאחר שעברו. עכזה"ט מ"ש ונהשיך כאיפוקי אם הצעל יודע צודאי טנח עצרו וכר אכל אם הצעל אינו יודע אם עצרו או לא סתם עליה וכתי"ו סיק אי' וכי צנקה"כ סנודרה דצרי הפיו וע"י צתפאלרת צ"י קק"א ונקור חיים קק"ג מ"ש צוה וטותן פנים וקצירות כצרי הפיו והצי"ח רחי' ונגוה מפורשת דלא כהשיך והעלה ע"ס דהיכי דהצעל לא ידע אלא שהוא ונקופק אם עצרו ש"ס שאפשר לה לנטות ולטעול או לה אינה נאמנת ואסורה לשנע ענוו וונינו סיים ואפי"פ שסוכנתה צורד דהדין דלא כהשיך ינוו והעולם סוהגין וקוגין דעללח הוא צוה כהשיך דאפי' אם הצעל לא ידע אם עצרו ימים שאפשר לה לנטות ולטעול אם לא עצרו נאמנת לומר פלתי כדן אחר ז' קק"ס וכי סס טעס הגון למנהג זה ע"ש צחודר [ועיין צקי' מי כדה (להגוף ונהרטיק ז"ל) צנהיק קי' זה מה צבון

שהקשה גיכ על דצרי השיך צוה ופלפל והכירח צציע עיישן (ט) אפי' רואה בגדים פלובלכים בדג. עיין צעלי נכונה להלן קע"שג' בהגיה סכי דלפתיש השיך להלן סקיד כר"ה דהיה כאן וחורצ הצעל כשאלו אוחה מודע צגדיה ונולוכליס והיה תשור לו צשוק סל כצחיס עצרהי וכ"ו עייש וע"י צקי' פדקס רוונסיס צעפתי חכס קוק סקיד שהציאו והקביס ענוו דודאי כל ונה דאפשר לצצורי ונצריקן עייש צחודר **סעיף ב (י)** החוקה גדה בשכנותיה. עיין צצצ"ש קינן אי' קקעיט סכי דושנע"ו דאין לריך בדים סקריס צוה שהשכנים ליחנורי דצכזה גס אפי' כנאונות דיניו ונלחח צעללח הוא כ"ש וע"י צצצבן נכיע קק"ד ונה שהאר"ך והעיר ונכונה ונקוונות וצוני"ש לחלק צצכין זה כדינא (יא) חשובה כודאי טפאה. עכזה"ט ופתיש מ"ש לענין אם ונהני אונתלח אחיב [ועיין צצתיש ונה ש"ין לשרה שוק רקח חיל קי' ונגו וכיי"ש צצוקן רקח דהונעשה הי' שהחוקה כדה צעכנותי' שהיתה נוצשת צגדיס הנויחודיס לימי כדותה ואחיב אונרה לצעלה כיהורה אני ושיו"ש עונה ואחיב טודע לצעלה שהיתה ונחוקה כדה וצא צעלה כצ"ד ככופה להוליאה צלח כהורה והענה דחי' ככופה וליתן גע ולהפקיד כחתתה צצצ"ש סנתנה אונתלח נחמנה עיכח צישא עייש ונה שהיג אכל הפיו והקביס ענוו ונכונה צקי' מ"ד סס הגלחן מי יריו' ז"כ ונולע"ערקדלחרק] וכיין צצצ"ש קי' אי' קקעיט סכי דכיון דאונריקן סוקל"ן ושורפיך עכ החוקות כי כך אונרה ההורה שהחוקה הוא כודאי אפי' יאנו"י כונה אונתלחות לא ונהני וכתב דאפי' אונרה קצרתה שהוא דס כדה עונאה עיכ לצצתי צגדיס הלנו ואחיב טודכ לי עפעיהי צוה שאיננו כ"כ כדה רק נחמנת יוכה לא ונהני עייש וכיכ צחודר צציאוריס קק"צ ומדועיס קק"ג דלא ונהני לה אונתלח אכי' צנזקוס שי"ש לה ונגו דענלתי עייש וע"י צכפרו כתיצוה הושפע על החור"י קי' פיא צציאוריס קק"ח עייש וע"י צרלש אפריס קינן לי"ס סיק קק"ח מ"ש צענין זה וע"י צקי' פדקס ריומריס צנזקה זהה קק"צ ונה שהאר"ך צוה והצ"ח ונכונה ונקוונות והוכיח דהעיקר לדינא כדעת הקצתריס דונהני אונתלח על אונרתה עונאה אי' גם אם רחיט סלצנשה צגדי כדות אלא סלריכה לימן אונתלח גם על זה דונה סלצנשה צגדי כדות הי' נעעס זה והצ"ד רח"ן שהוא אונתלח עוננה עיה צצריכות ועיין צצחר צום חיים קע"י צ' ותנלנצו"י פירה קק"א וני' סכי לחלק ביה כד לרשע שי"ש לה וקת קצוה ודרכה ללבוש צגדיס אחריס צעת אשר יצח האורח ורלוה סכינותיה סלצנשת הצגדי המיוחדיס לימי כדותה אם אונרה לצעלה עונאה אי' חקוזה כודאי עונאה ולא ונהני אונתלח אפי' אם אונרה גם לונה סלצנשה צגדי כדותה וחינו סנה הי' צבון

יורה דעה הפה הלכות גדה סעיף ב ג

(יב) כדאי (יג) (ד) ממאה: ג (יד) יאמרה (מו) לבעלה (מו) ממאה אני (יז) ואח"כ אמרה
מזורה אני (יח) (ד) אינה

פתרי תשובה

באר היטב

(ג) טעלה ולא מהני אמחלל אח"כ כתיב כספיק שאלמי דהתם לא עשתה
לירי ללנות נגמס צדק ה וריא אונתה שפלה נאמנה כיון שאפשר נבן
ש ואלשה הפאשה על איסור מה אם יזנה נדות לא מקרי פאשה
נעשה והאמנה אפי' בשעת ופחה ולא הכשילה לבעלה נאיסור מדות שוב
נשעת ופחה וכן נודר שבעלה נאמנה ח"ל ניומת ההורף שהפילה מירחא
לענין ק"י כי ק"י יד ע"ש ועי' נר"צ חיינאל מ' ח"י"ע ר"ס כ"ו (ג) טעלה
ע"י וזכר דלפילו אמרה בשני רצום ה"ל. אמחלל וכ"כ הכר"פ ועש"ז שכתב
כיון שהרעיה האמתגא קדמ ופי' ט"ן שכתב דאם לא היה אפשר לה
החזר כיון שא"ל צענין אחר ע"ש (ו) ופי' אם אמרה היא אמחלל שכתב
ר"כ לא ח"ל הם רבני לעולם דהא לא ט"ן נודר שלא היה לה ללנות
אמנם לחיוב נכר"פ שכתב דאם לא אמחלל זו לא מהני [וכ"כ נכ"י ח"י"ע].
ועי' עוד בחשונה שזן רוקח ח"א ס"י וי"א
[ועי' ח"א ס"י ח"י"ע נ"ה] (ד) אינה נאמנה. עמיד שכתב לחיוב אם
בגמתי ומהדרם הייתי אינה נאמנה כלל אמחלל ע"ש

דרכי תשובה

אמחלל על מה שפרקוה הדבר צדדים אז כח הקבלין
האמחלל שנה חבל אם לפי האמחלל צדדי הולכה לפיכך
הדבר בפני רצום כהך בעדלא דתשונה הרמ"א שהציא
הק"י צוה גם המהר"ל ופיראג הודה דמהני האמחלל ע"ש
צאריכות ועיין צ"כ נכ"פ קהרה צפתיחה לכ"י זה שהעלה
דמה שכתב הסי' דאם אמרה לפני השכנים שהיא עומאה
ע"כ לא מהני אמחלל זה דוקא בשאלורה לפני השכנות
שהיא נעומאה היום אבל באמרה לבעיהם קחם עומאה ח"י
צוה צדדי מהני אמחלל והציא ריאה לזה ומה"ע פסק
צבאר מיס חיים ספ"י ג' ח"י"א אם צעת אשר הגיב וז"ל
קביעת וקהה אמרה צפתי שכנותיה שהיום נעומאה אפי'
כא לבעה צדדי מדהה נוד' לא מהני לה אמחלל אבל אם
אמרה להם קחם כנראה ח"ל אמרה להם ענה נעומאה
והני לה אמחלל צפתי בעלה וזוותרת לשונם עמו עכ"ל
(ט) [ממאה אני עיין שפ"ה שפ"י דעה ותיק"י ס"י וי"א
שנקהפק השולל אם אמרה לבעלה שהיא קמוך וקמה
אם ג"כ נריכה אמחלל כשהחרה אח"כ צדצ"י או אולי
רק כשהאמרה נעומאה ח"ל לריכה אמחלל והעלה שם דבאמרה
שהיא קמוך וקמה וחרה ונדצ"י ח"ל אמחלל עיי"ש]
(י) ואח"כ אמרה מזורה אני. דלינה נאמנה לומר דרך
שחוק אמרה ועי' צ"ח שהציא ונהקסית דהיה אם אונתת
השטה הייתי צד אינה נאמנה ועי' צ"ח קלות המושן צח"י
ס"י פ' קל"א וצ"ח פ"א קק"ח וצ"ח י"ז מה שיעורר צוה
ועי' פירדק רמזים קק"צ וע"ש צוה וקיים לדיכא דהכל הוא
לפי ראות עיני המורה דאם הוא רואה לפי הענין שהיה
דרך שחוק והיחול נאמנה לומר והשטה הייתי ח"ל רח"י
נעכטה שלל השחוק כדברים הללו והכל לפי הענין ע"ש
(י"א) אינה נאמנה עפ"ת"ס קק"ד וע"ש ומהחוד דלפי עברו
ימים ובר' ש"ס לה וז"ל ובר' אינה נאמנה ועי' צ"ח ויקור
חיים שהציא לחיות כדצ"י החורף עיי"ש ועי' צ"ח פירדק
יינזמים צפתי חכם ק"ך קק"ה עענד צדצ"י החורף צוה
ע"ש ונה שומ"ד צוה והעלה דלא מהני לה יז"ל וקיים וכל
ז"ל הי"א דלא הומוקה דצ"י צ"ד דל"ן אסורה ח"ל
הפלה דש"ח אכפשה מדיא חבל אם אמרה עומאה ח"י
צפתי צ"ד לכ"י אינה יכולה לחזור אפי' י"ס לה עדים
לחזירתה כנע"ח צח"י קיון ע"ש דהודאות צ"ד כנראה
עדים דני' ותיכ"ש דלא מהני ע"ש ועי' צ"ח הפארי
צ"י

סעיף ג' (יד) גמיה לבעלה עיין צאח"ע קק"צ ע"ש

כנה"ג ועיין צ"ח פירדק רימוניש צשכתי חכם
קק"ג צאח"ע הדיבור ע"כ דאם צ"ח ב"ד ח' ואמר כהאשה
נעומאה ח"ל והיא שהוקה וכן הצי"ה י"ב דהא לא אונתין
התיק"ה בהודאה דמיא וכתיב הש"ך נכ"י ס"י קכ"ז קק"ח
אונת"ס אם צ"ח ג"ח ואמר להאשה שישלה את והיא הצי"ה
ה"ן כ"ל מהני כ"ל אמחלל והצי"ח כ"ן נדצ"י הש"ך ונהר"פ
חלק ח"י"ע ק"י ח' כ"כ ח"י"ב ועוד וינהצר שאין ונקבלין
אמחלל ח"ל כשהוא אונת' יונדה וע"ז"ו אצ"ל הי"א דהיה
ש"ס ופי' העני"ד והוא נודרה כדצ"י אונתין ד"ל ללו דידע
רגנים לדצ"י כ"ל היה יורה וקיים דכ"ן זה צהני אמחללות
שלל ח"י דצ"י צשט"ו ובר' אצ"ל ח"ל כ"ל אמחלל שהי'
נעוה דצ"י כנכונס ויהי' אמחלל ח"י צש"י עדים מהי'
אמחלל כ"ו עיי"ש (ט) לבעלה עיין צ"ח נעיל קק"צ
כ"י דצ"י ובר' כ"י הנומוקה אמרה לבעלה דבאמרה רצום
כ"ל מהני אח"כ אמחלל ועי' צה"ה"ש קק"ג שהש"י על
הג"י צוה והוכיח ללו דוקא ק"ע נעכטה ח"ל שדצ"י
צוהה שאין צד"ך ל"מ"ב נגמתי כנולחה ובהירה ח"ל
נעכטה ע"ש וכן העלה צ"ח הפארי ל"י קק"צ ויקור חיים
קק"ה נדי"ח דכ"ל כה"י ע"ש ועי' צ"ח כרדס רמזים
צ"ח וצ"ח קק"צ צאח"ע קק"י (ד) וי"א ע"ד ונה"ס) ונה
שומ"ד צוה וכלחלק צוה דבאמרה אמחלל רק על אמירתה
על גוף הדבר לזה אמרה שהיא עומאה ח"ל ח"ן לה

יורה דעה חפה הלכות גדה סעיף ג

המיוחדים לימי גדותיה ואח"כ אמרה טהורה אני אע"פ (לב) שנתנה אמתלא לדבריה אינה נאמנת: (לג) (אמרה) (לד) ענינו הכס (לה) (לז) (לח) (לח) והכנס אומר טהור יבקרתי (לח) הכנס

(ד) (ה) יאמן ונאמנה ר"ח (ז) נשם הרוגים ודנינו יחוסם)

באר ד"ש

גם לח נזהר אלנו הנה אמרה דעתיאל את דלדוק לרוב א בארמיה ופי' שך (ד) נאמן דוקא הכנס ענינו כיון טהור קודמת ענינו ואשתכח שקרא ייטבי' אם אין הכנס נשנינו ועד אחד ועוד שסמכס אכר נכ אלו נאמן דכ נוקס טהוריה טהור עד אחד כרי הוא כשנים וא"כ אין אחי עד נאמן יבכחיס חתם טהור כשנים י"ז

פתרי תשובה

הנה נזהר אידה היום נניט טעלה ורבי תי ארמיה י' להטמיר אפי' טהורה האו"ב נכ חיה צפנ' נש' יתוס דתחא יורה חקסס לנפיקת הריגה אצל אם הוא יום לא יותיר קודם נ"א נפסדו צניט' שדלל עב כך אפי' דנשאר נדיות אפי' על ל' דחוקה והגלה הו' טעם נעדות הדי' הלא טהורה האוי"ב אלו ר"ח נ"ט ח"ש היב"ל (ה) יאמן ענינים נשם ח"ו

דרכי תשובה

אין החכם נאמן בהכחיש טיג' פי' צניג' נזהיר כי קרי' סקיד ותשיך נהלן כי קפחח סקיד ולביל כי קפי' סקכיס ובי' צניג' התיחא סקיס ובי' נצטן קעס סקיס - (ד) אהבתם. כיון צניג' צית טענה ח"ב מויד' סיי' ל"ח י"ד חשה טהוריה כהם לפני חכם והחכם נוקפחא כי אי כהם טהור והאשה אמרת צפירוש טפלוגי החכם טיהר נה זה אי נאמנת והעלה דכחם נדלחי י'ס לקמוך עליו אם רק החכם הוא רחוי לקמוך עליו טאמנת טהור. טיהר נה זה ביי"ט (ד) החכם אומר שדאי טשקרת. ענין נולצוטי טהרה סקיה ונחל וי'ס חיים סקיי' ו דלחן חילוק צוה בין אם החכם אומר טלח טאלה ארתו עכ כהם זה כלל בין אם אומר טאלה ארתו והוא אומר טהור טמאה טיג' (ד) החכם נאמן. כיון נחורד צפירויס סקיד טמאח' דאפי' אם הוא צאנפן טטרה' טכניס דבריה ונאמנן לה טטענה ועיי' החכם אומר לה טהור טהור וי'ל אם החכם נכחיש ארתה עתה ולומר טענה טהור טענה היו טמאה דנ' גרב נטאח' עד טחור ונגיד דקיי"ל דכל טאנר נקודס טלח צפני ציד היו חחר ונגיד וי"ט נאמן החכם צדצרו נגד האשה צנוגו דחי צני אולד ונודה הייתי או טעיתי ועכשיו חני חחר ולומר טהור טענה טיג' אונס יעיין צפרדס רומי'ס נטפתי חכם סקיד נאלמע סקיק (ד) וי'ח עיג נהסי' טכ' צדצרי חחרד צוה צני'ס טיכול החכם לחזור נגלי' טוס אמתלא ולומר ונודה הייתי הם המוזקין ונאור דהרי כללח כיעליה צכל דוכתח דלחן אדם נקיס טלכו קטע וחי'ט נאמן י"ז אפי' צנוג וי"ט כחן הרי ידע טהאשה קוונכה על הורחתו ותטענה נעשה עפי' הורחתו וא"ך יוכל לומר ונודה הייתי וטעלנח כיעי' טפיר י"ל טנאמן דהיינו כטאלר טענה צדק דוח חטוב טענה דעידר' איכטי' לנעטי' דלחן אדם טענה טל צדרי טורה א"כ וכר וכהיג' הו' טפיר אמתלא אכר טיוככ אדם לומר ונודה הייתי נטפלת טלח הגיד כן צפני ציד הוא דבר טהורה ונאור דהדבר צדור טכל חכם הנורה הורלות ציטרלח כיון טהור ידע טקומחין עניו אם נאקור לו להתי' דהד' צדור כטענה טכל עה טהור' צוה חשנין כחי'ט אולד צפני צר' עלי' טוס טיטי' וי'ט אומר ונודה הייתי לפי דצרו' הוא קטע נגור' ולחו כל כ"מיה לנעטי' נטטי' קטיע וכר טיי'ט

זה צוה אכני ובי' צכקדק רומי'ס נטפתי חכם סקיד וי'ט צדצרי הסידך צוה והעבה דומי' כיון טענין זה נטיקרי דיון י'ק נטוס דכנ' הנה דאכשר' נצבר ונצריק' טיי'ס נח' נדיון דין ו' נצדריק' האשה קודם טטענה טהיקו חכוי'ט נאשה טכקוקה צטהרות דקיי"ל דוקא צברה צני' צדיקה אכר יעינה כיון טהור טירחח נהקיה' נח' צני' צדיקה טיי'ס נ'ס צניד אם הי' י'סן ונחטורר ונלל'ה ונחנת אכנו והיא יעינה והיא טירחח נהקיה' רשאי נכח בלי' א"כ ל'ח אמרה נו האמנה'ה צני' א"ך כנ' זה היו' א"כ טצנ' ידע' מהאמנה'לח אכר אם אינו ידע' מהאמנה'לח א"כ' צעינה אקור לו לצח' עני' עד טיורי'ה והאמר לו צפי' האמנה'לח ביי'ט צאורך (לב) שנתנה אמתלא. זהו יי'רי כטהאשה אמרה ויח"כ הנה' אמתלא ובי' צניג' חכ' אצרה'ס כהיג' אצרה'ס טלח וי'ט סיי' כיי'ט י"ד טאנר טצנ' אמתלא דהיינו טהאשה ונלל'ה כיה' והחזיקה טלל'ה צמנאה וי'טי' נצונה ציוס צי' לטפירה נקיס אירע טצנכה חוכר' ללל'ה נד'ך רחוקה ונעטוקק נכקרה הווח אורי' טאטרו טאלנת טהורה היו' יהוא צבולנו ונלכך' כהוננה ד'ס טהי' נוח'ן ונין טהי'ס טשה כן נטוס טאטרו היה' ונצקשה אה' טפקידה צ'נת הטייני'ס ונחננה חולשת גופו אלו נעשה זה כדי טהי' לו ונחנה ועכשיו נקרה לו נלל'ה נד'ך כחי' נגלה נה האמנה' והאשה נכה נקשה נחאלתלח לו ועלפ'ס אם הנענ'ל נאמן טלוננה'לח וגם כיון טהור יוטענה' נו וחוכך צוה נחמוני' טעין רחוי' נהורות הי'ר' צוה כטהאשה נכה נקשה צפר'ס צדורות חלכו ביי"ט (לג) אמרה טלוגי חכם כיון ציד אצרה'ס נגכיון הי'ר' טחי' חיל' טטענע דלח' אין החכם צפנינו וא"ן ויי' טיכחיש ארתה נאמנת וכי'ט הסידך צפי' קפח' דכאלנת לומר דכזה התי' לי חכם ונראה טחי' לומר חכם טלוגי התי' דכיי' קיי"ל גני צכור צפי' טיי'ד סטי' זו וחי' עיי'ט צפני' דלח' כסיך דטטענע ונדצרו' טי'ל חכם טלוגי עיי'ט (ד) אפלו' חכם. כיון צניג' צית טענה ח"ב מויד' סיי' י"ד נאשה טטאלה לחכם כל כהם ועינו' נה ויח"כ טלחה כהנם נחכסם טענעק' וי'טה נה כהם דקיס דנה ד' כ' צענדל' דילח' והעלה דצונינו לי'ט קבלה כ"ח צידו נענין המרלות ואם טינו' נה חכם א' אין חצרו' רשאי להתי' זה ביי"ט (ד) סידר לי' הכתם. כיון צהי'ט ובי' צהוי'ט סוף סקיה ונעטענה חרתי' טטענע דנדיון כ' דין זה צכה'ס טהור ונדצנן טנאמן החכם והיה צכל אקור דרענן החכם נאמן ובי'ט עוד דצדרי' ננמחי' כלל עי'ט סקיד אונס י'טין צפר'ס טפי' דצרי' הריגה' כחן דומי'טי צכחתי' עד נדדוק דהי' דארי'י'חל' אצל צקיס' כהם טהור ונדצנן

יד עכס ופי' כ"ח
ד' עכס טלח א"ח
ה' עכס ופי' כ"ח
ה' עכס ופי' כ"ח

יורה דעה קפה הלכות נדה סעיף ד

באר הגיה

ד' (לט) היה משמש (מ) עם (מא) מהורה (מב) (ס) ואמרה לו (מג) נטמאתי ופירש מיד
 חייב ברת שיציאתי הנאה לו כביאתו (מד) (י) כיצד (מה) יעשה יונעץ צמרני רגליו בארץ
 (יא) ושודה בלא דיישה עד שימות האבר ופורש באבר סת': כנה (מו) וימלא ספר ודמת

ד' עשר שבעים דף
 י"ד ורמב"ם פ"ד ד'
 י"ח וימלא ספר ודמת
 עשרים דברי ע"ד
 י"ח ע"ל והדרי

פתחי תשובה

עוד כתב כפי דעה להחכם האחר היינו לענין חיבור אגב לענין מנוח עגון
 להפסידה כמותה אין הסכם האחר יותר משאר עד אחד (וכן מנהגו באהיב
 ק"י קניין סעי' א' ועי' פ"ד ט"ז ס"ט) ועי' בתורה סק"מ ועי' בקפ"ד ג' ו'
 אהיה פ"ב מהלכות אישות הלכה י"א ויש זה (ט) ואמרה לו נטמאתי
 [ע' בתשובה פ"ט סו"ט ק"י ק"י ד"א הדיעה באמנוע השמים ולא הגי'ה
 ל' כנוס עד אחר הפרישה הפגול דה"ל אונס גמור וסוד לגמרי אין לענין
 האשה הוא ספק אם נקלטה ג"כ אונס כיון דנכנסה ביהמה יורה אלמנה
 והכל חסלתה בזהוה וסופו גר'הן דה"ל אונס גמור כדקיי"ל כ"כא כמותה
 דף ה"ל א"ל אפ"ר דה"ל ה"ס שאלמנה עגברי אסיריה ל"רה הקפה מאלו
 לה"ס לא עשאו אימתי וקשה לה לפרש משלי"כ מה דמותרת לאחר זמן
 אפשר לא שייך תקפה ל"רה לישב כאונס מה שלא הדיעה לנפלה ולאדעה

פתחי תשובה

נפשת מחדש זה ויש עוד דליכא לר"ך כפרה אין חיובו אף אם לא
 גביע לפעמים שנה דדלי משנפשו בני מלה שניים וסמיכים מתפייבים
 בכל חיובי תורה צדיק של מעלה ושל תפי' וזה שנאלץ בהדרגות שג"כ
 נפשו יפ' למעלה לא נאמר זה אלא בענינים על האלים הנאדרים לטעם
 בנן עובדי דור הכדורי כ"י ע"ש וקולת פירוש שלא הזכיר בגמ' דשנת פני
 ע"ש וס' לא משמע הכי ועי' לקמן ק"י ע"ש סק"א] (י) כיצד יעשה
 עמיד ש"י דהיא כשע"ש סמוך לופתה צנוג וזכר נאלצע השמים לר"ך
 ג"כ לפ"ש בל"ב מת [ועי' לקמן ק"י ק"ד ס"א] ודוקא כשנאלצת דס'
 נאלצע השמים אל"ס אם אמרה ונשמת אני אינ' לפרש בל"ב מת דלימוד
 הנשמת שמה הוא אם לא שאלמנה ונשמת אני צניחוד שהוא דס' ע"ש
 (א) וזהוה בלא ד"שה. עי' בגמ' תשובה מהלכה ח"א ק"ס ע"ג

דרי תשובה

האשה גם אם הוא סכנה סכנים דברי האשה שאלמה
 אחרו והוא פיהר אפיה החכם האחר דחייסין טענה לא
 דקדק החכם והתחלה וטעה באורחא ולזאת היא ונכחיש
 עתה יט' בן טע' לומר טענה בהוראתו עיי'ש
סעיף ד' (ט"ז) היה משמש עם ההורה. אבל ד"ס
 בתולים אינו כן כמק"ל קינן ק"ג סעיף א'
(ט) עם ההורה. עתה סק"ד ויש ונהר"צ דהנהנה
 נקיע כטון המנהנה עם ההורה זה"א הידיעה ההורה
 צדלי דהיינו עבדקה לפני התשומש ואפיה אם פירש
 בל"ב חי חייב על הפרישה ועי' ב"ק פ"ד"ס רמב"ם דמק"ה
 זה סק"ד באמנוע הסיק ס"כ כן לדינא דדוקא צדקה
 עונה לפני התשומש אבל אם לא צדקה איש קודם
 התשומש יט' בו חיוב חפאת גם על הכניסה בין האיש
 ובין האשה ע"ש וכ"כ במוקד חיים סק"ד ובב"ר ויש
 חיים סעי' ח' לדינא ע"ש **(מא)** [ההורה. עי' צנורך
 השלחן (לה"ה מנהאווהורד"ה) ב"ק זה ס"כ דפ"טו ד"ה
 ויירי שלא צענה וסתה אבל צענה וסתה כשע"ש ונאל'
 דס' ל"בין ע"ה"ס כפרה ותשונה גדולה ואם פירש בל"ב
 חי אז לר"ך קני כפרה עיי'ש] **(מב)** [ואמרה לו נטמאתי
 ע"י פה"ש ק"ע צ"ס החת"ם ע"י צנורך השלחן (לה"ה
 מנהאווהורד"ה) ס"כ על דברי פת"ש אלו ח"ל ולפי מה
 קניארנו דשלא צענה וסתה היא לעולם אינ' כפרה אף
 כשפירש בל"ב חי ונאלץ דבכל ענין אינ' כפרה אף אפשר
 לה"ס ד"ס זה משעה הרגשה ואילך וזהו יט' לה בודלי
 הנאה ואם אמרה לו ה"י עסק מלדוג כ"כא דל"כיה
 כפרה עכ"ל עיי'ש] **(מג)** נטמאתי. עתה סק"י ויש
 מהחור"ד דוקא כשנאלצת דס' באמנוע התשומש אבל אם
 אמרה ונרגשה אינ' אינ' לפרוש בל"ב מת והנה החור"ד
 אינ' לפעמימה ס"כ להלן ק"י ק"ל צניחורים סק"א ח"ל ודע
 דצענה השומש אין טעם האפשרות להנחין בין הרגשה
 טעם בהרגשה דס' ולכן אפי' אמרה לו צענה השומש
 ערגשת אינ' אינ' לפרוש בל"ב מת ע"ש ועי' צ"ה אורי
 א"ס חו"ד ק"י ק"ד שהשיג על החור"ד זהו ועי' ב"ק כ"ד
 רימונים דמק"ה זהו שהשיג ג"כ על החור"ד זהו דהעיקר
 כדעת החכם ל"י דודאי יכולה להנחין זהו וכי דה"ל
 אפי' לפי דעה החור"ד אינו מחויב כלל דנימה האו ה"א
 סק"א דל"רי"הא ד"ס הוא הרגשת דס' הרי אינו חייב
 האבר

האשה גם אם הוא סכנה סכנים דברי האשה שאלמה
 אחרו והוא פיהר אפיה החכם האחר דחייסין טענה לא
 דקדק החכם והתחלה וטעה באורחא ולזאת היא ונכחיש
 עתה יט' בן טע' לומר טענה בהוראתו עיי'ש
סעיף ד' (ט"ז) היה משמש עם ההורה. אבל ד"ס
 בתולים אינו כן כמק"ל קינן ק"ג סעיף א'
(מ) עם ההורה. עתה סק"ד ויש ונהר"צ דהנהנה
 נקיע כטון המנהנה עם ההורה זה"א הידיעה ההורה
 צדלי דהיינו עבדקה לפני התשומש ואפיה אם פירש
 בל"ב חי חייב על הפרישה ועי' ב"ק פ"ד"ס רמב"ם דמק"ה
 זה סק"ד באמנוע הסיק ס"כ כן לדינא דדוקא צדקה
 עונה לפני התשומש אבל אם לא צדקה איש קודם
 התשומש יט' בו חיוב חפאת גם על הכניסה בין האיש
 ובין האשה ע"ש וכ"כ במוקד חיים סק"ד ובב"ר ויש
 חיים סעי' ח' לדינא ע"ש **(מא)** [ההורה. עי' צנורך
 השלחן (לה"ה מנהאווהורד"ה) ב"ק זה ס"כ דפ"טו ד"ה
 ויירי שלא צענה וסתה אבל צענה וסתה כשע"ש ונאל'
 דס' ל"בין ע"ה"ס כפרה ותשונה גדולה ואם פירש בל"ב
 חי אז לר"ך קני כפרה עיי'ש] **(מב)** [ואמרה לו נטמאתי
 ע"י פה"ש ק"ע צ"ס החת"ם ע"י צנורך השלחן (לה"ה
 מנהאווהורד"ה) ס"כ על דברי פת"ש אלו ח"ל ולפי מה
 קניארנו דשלא צענה וסתה היא לעולם אינ' כפרה אף
 כשפירש בל"ב חי ונאלץ דבכל ענין אינ' כפרה אף אפשר
 לה"ס ד"ס זה משעה הרגשה ואילך וזהו יט' לה בודלי
 הנאה ואם אמרה לו ה"י עסק מלדוג כ"כא דל"כיה
 כפרה עכ"ל עיי'ש] **(מג)** נטמאתי. עתה סק"י ויש
 מהחור"ד דוקא כשנאלצת דס' באמנוע התשומש אבל אם
 אמרה ונרגשה אינ' אינ' לפרוש בל"ב מת והנה החור"ד
 אינ' לפעמימה ס"כ להלן ק"י ק"ל צניחורים סק"א ח"ל ודע
 דצענה השומש אין טעם האפשרות להנחין בין הרגשה
 טעם בהרגשה דס' ולכן אפי' אמרה לו צענה השומש
 ערגשת אינ' אינ' לפרוש בל"ב מת ע"ש ועי' צ"ה אורי
 א"ס חו"ד ק"י ק"ד שהשיג על החור"ד זהו ועי' ב"ק כ"ד
 רימונים דמק"ה זהו שהשיג ג"כ על החור"ד זהו דהעיקר
 כדעת החכם ל"י דודאי יכולה להנחין זהו וכי דה"ל
 אפי' לפי דעה החור"ד אינו מחויב כלל דנימה האו ה"א
 סק"א דל"רי"הא ד"ס הוא הרגשת דס' הרי אינו חייב
 האבר

יורה דעה קפה הלכות נדה סעיף ד

(מז) על הענינה שגלה לידו (כי בשם קומי) ולא יסמוך עליה רק יסמוך על תגליו ודיו שלג היא ממנה ולא פירש ענינה קפוי ונשגוג שלא ידע שאסור לפרוש ממנה **(מה)** **(ממז)** (יב) יתענה **(ג)** הי (נא) יום ואלו להיות רטופים רק כל שצדו שני ימים בן שני וחמישי (יג) ותגליל התענית אסור ציין ונשר ואם לא יוכל להתענות ימדה כל יום צממון שיתן ללדקה כפי ערך צממון שיש ו **(גב)** כי עשיר יתן יותר קלה מעני **(גג)** ויש להחמיר בתשומתו **(גד)** וכל **(נה)** המדנה לשת זכות הוא לו (פסקי מהרא"י ע"פ **(נז)** **(נד)** והלכה א"ל כפנה

פתחי תשובה

פתחי תשובה

(יב) יתענה הי יום ופיין בלילה סי' תקפ"ח סוף זכנה דענואר שם דעלסק ימים רטופים עם הלילות שיש כפי יום ונאדם חלש כפי צדי ימים והענינה כפי דמיון יותר טוב שילום תפארים שגבל עם יהיה לנו נכנס והיו חסדיו עזר חמיר פיש [ועיין צמחנת חיים סי' ק"ח קפה שכח דמקפולתים חתנו להתענות ע"י יום אך הם דברו צמחיו ואם חסד צי פשוטים בכריכה ורילת יתענה פיש ככה. והלכה היכל לדריכה כפנה מאשר דגשים חשויים כפי הן יש להקל עליהן צמחניהם ואף אם אחד מהם פסוד

דרכי תשובה

האזכר ונת ושרש ממנה ונקור חיים סוף **(מז)** [על העבירה שבאה לידו עיין צמחנת למה לך (להגהתי) ונהריו ונליצאורטש ז"ל חמיר סוף ק"ג ע"ד אשה וניקתה אחר קטנה שלא לראות וקת נשים צתוך וני וניקתה וקודם קינה הפקיעה את הכתובה ולא צדקה אותה וגם לא הי' לה הרגשה כלל ושיומשה עה צעלה וצקוונה ונאלה דם הרצה על הכתונה שהפקיעה קודם השנינה וגם על הכתונה שהלביטה לעת קינה ואשה הזאת יש לה נוכח כח גדול צענה והנשים אמרו ענה הכאז ונחשוכר עי כירחא כבדה והיא ענתה ונעשה עזרח צי וגי ימים קודם זה הקינה והסיד דלאו אנוסה היא צעצירה שגלה לידה צזה דהוריל לאסקוה אדעתא כשהי' לה העזרה לצדוק איצ ולריכה כפנה ואם צדקה איצ פיה אחר העזרה ונאלה עהורה א"ל כפנה עייש

ועיי צמחנת שרי פהרה צ"ח זה ע"ד וניקתה תוך כ"ד הודש שפונשה ונמתה ולמחר ונאלה על הכתונה דם ונידוע שהי' אמתול והעלה דכשהי' אף דלא הי' ונחויי צ לצדוק וניע לא הי' אונס רק פוגג ולריך כפנה רק ויכל להקל ונעט אצל תשובה ודלי צבי עייש צבורך] **(מח)** [יתענה מי יום. עיין צמחנת רבינו דברי חיים ח"צ חמיר סוף ע"י צענין א' שהכשילתו אשתו נדה לכדר תשובה ובי דעפ"י צ"ע צזה לריך להתענות וי יום וניש צמחיה וצמחיהו כי צעם הרומנין הנא על הכנה לריך להתענות סקיה יום רטופין וגם שאר יקורים כניש עם והארריל כי להתענות כ"ט יום וגלגול שלג ז"ע ונלכד שאר יקורים והתורה חסאה צרצים צמד כל הנשים וגם הוא יעשה כן אלא כיון שהוא ככשל צפוגג א"ל להתודות צרצים עייש עוד ניש צזה ועיי עוד צדצרי חיים ח"צ יוד סוף ק"ח עיי ועיי צמחנת שרי פהרה סוף ז' תשרי יום ניש להשורל צענדל צענתיים עבר אחר המעשה הזה יוהכ"פ וכי דלפי המוצא צ"ע וצמחנת ענין תשובה ונשקל לא מהני יוהכ"פ לזה עייש עענין] **(ממז)** פ יום עיי צמחנת חיים קקריז סוף דלפעמים הצעל חייז תרי חסאה כגון שהי' קוונך לוקחה וידע דאקור לצבול קוונך לוקחה אלא שסבר הוא לצבול קודם קרלחה דם וליבו יודע לפרוש צצבר הי דחייז על התשומת וחיז על הפקיעה לפי ונקנתה הגיון ונחוייז להתענות פי ימים עכ"ל (וע"ל סוף **(נז)** **(ג)** בי יום. עיין צדצרי זקניי הלצוט סוף דהני וי יום

לחלק

יורה דעה קמה הלכות גדה סעיף ד

(ג) ואם (ג) שמש

פתחי תשובה

ו. ענ דברי רמב"א אלו דמלכתי ואלו שמשא שלם שצעת וסחה ושמשא דער גנה מיירי שצעת וסחה ואיך איך האשה איל כפרה והנא מנולא גדה יד ושנועות יום דבמנחך לוסתה שנייהם מיניס קרעו ועוד דלמי דסוק דמיירי שלם שצעת וסחה אחי קשה כיון שפירש גלגרי מי אמאי האשה איל כפרה והנא שצעות שם מנולא דלפירשה גם האשה מיניח (עמיס וסיד ויש צוה) [ותפטר הכללה כצחוחת איל עני וצחוחת חים פי קמיז וקרי וקמיז וקמיז ויש צוה] וכחז הוא זכר נגזר דברי רמב"א דהנה יש שלם פלוקים צוה אשה שיש לה וכן שצעת וסחה ועצונה הספורה דלסודה שמשא חם עברה ושמשא ומללה אסרי על עד שלו אפילו דקק לפני השמים לריכס שניהם כפרה ואין כלל אונס שהרי היה להם לענוע ומשמים ומזה לא מיירי הרמב"א ואלו ההגדר כלל (אל הטעם כיון דשפת אן ריע לפנין רק לפנין חם לריכס כפרה ושצעה וברי גם חם דלסודה דם כלל לריכס גיב כפרה כמשיל סימן קמיז סקרי גיב) צו. אשה שאין לה וכן כלל שלו כהנאים והרמב"א מלריכס אוחה דקק חניד לפני השמים כמנולא כמיון קמיז סיד ואלו לא דקק אן זה אונס אונס חם דקק אטופים הם על חסלה השמשא אג על הפירשה שפירש

פתחי תשובה

גלגרי חיי שילוק חם אחרה לו נעמלתי פרוש ומני הרי גם היא למה כפירשה הרי הלוק והפול נפשוים גם לה לעצמה וקא חם סייעה כפירשה שגם היא נעמלתי המספוי וחף היא מיניח ומזה מיירי אוקימתא דמי שצעות כפרה אונס חם אחרה לו רק נעמלתי ולא אחרה פרוש ומני איב עה שהרועיה לו היינו שיעתין עד שימות האנר ואלו פירש גלגרי מי המסגר והרמב"א זל ונקט המסגר לשון המשגם היה משמש עם הספורה כפול הדיעה הספורה ערלי דייסי שדקק לפני השמים ואפיס חם פירש גלגרי מי חייב על הפירשה ופיז כחז רמב"א שפאשה איל כפרה שהיא אונס פמש דין על הכיפס שהרי דקק דין על הפירשה שהרי לא אחרה לו פרוש ושם קאמר רמב"א ואלו שמשא שלם שצעת וסחה דמיז שיש לה וסחה ושמשא שלם שצעת וסחה פמה צו אפי לא דקק חסלה מקרי אונס. וסחה שמשא שלם שצעת וסחה פמה צו אפי לא דקק חסלה מקרי אונס. חלף לה וכן כלל אלא שדקק וסיום דבריו הוא גיב לה וכן ושמשא שלם שצעת וסחה פמה פיש שהאריך צוה ויש פד כמיון ז'ץ

דרכי תשובה

לחלק דכשהאשה נעמלתי ומתחילו או שאחרה פרוש ומני גם היא לריכה כפרה אגל חם האשה לא עשתה פרוש ומעשה ולא אחרה פרוש ומני אלא שאחרה נעמלתי אין האשה לריכה כפרה על הפירשה ועיי כחורד צביאורים סקרי חם כן לריכס וכי חזיל וכסס סהוא לריד לשארה צלה דישה כך היא לריכה לפרוש צלה כיענוע גופה וכסיהא פורשת ומנוט צמוד האנר חי צריכ דידיה היא מיניח צקרקן ולא הוא ולהיעד הוא חייב ולא היא חם שניהם מרלוכס פרושים עלמם זה מזה שניהם מיניס דתרווייהו עבדו איקורא גיב אונס כפיר צונקשה זהו קם הסוג על הרמ"א והחוריד צוה כי מדרבי הגור והרמב"א ומנולא דהאשה איכה מיניח צנוס חוני על הפירשה ומניל לדק דבר או מדרשמינו כי מדרבי הרמב"א והרמב"א ומעשה דרם האיש חייב ולא האשה וצבי דרק לאיש יש הנאה ציליחיו אגל לגבי האשה יל אחת ועשתי אלה או שאין לה פרוש הנאה מזה או שלא משוג הנאה זו חללה כציהא ועיב אין על האשה פרוש חייב על הפירשה גיב אונס קיים דקק מי נדה צקריא ומעדיק דקק ו עשית סהרצה גיב להסי עיד הרמ"א צמיש לחייב את האשה על הפירשה כשהשמיטה איב או שאחרה לו פרוש כריב והוכיח צנונה רחיות ועיני דהאשה פמורה על הפירשה ומיז קיים דקק ז' ביא דלדינא נראה להחמיר מהרמ"א להלריד את האשה כפרה כצח"ג וכי קם ספרה לזה גיב צאריכות ועיין צנוצנוצי סהיה קקמיז סהיצי דברי הרמ"א צוה לריכס וקיים אונס כל זה הוא דוקא כששמוק שלם צנונה הקנון לוסתה אז היא פמורה ומקרי כשהיה היתה ועקיעה כשהפסקה ולא אחרה לו פרוש ומני וכריב אגל חם שמוק צנונה הקנון לוסתה ודאי דהאשה מיניח גיב קרעו על הכניסה חם פרוש נדה שצעת ומניס חף חם פירש לאחר מיתה האנר עכ"ד

(ג) ואם שמשא שלם שצעת וסחה פמה צו אפי לא דקק חסלה מקרי אונס. חלף לה וכן כלל אלא שדקק וסיום דבריו הוא גיב לה וכן ושמשא שלם שצעת וסחה פמה פיש שהאריך צוה ויש פד כמיון ז'ץ

דרכי תשובה

גלגרי חיי שילוק חם אחרה לו נעמלתי פרוש ומני הרי גם היא למה כפירשה הרי הלוק והפול נפשוים גם לה לעצמה וקא חם סייעה כפירשה שגם היא נעמלתי המספוי וחף היא מיניח ומזה מיירי אוקימתא דמי שצעות כפרה אונס חם אחרה לו רק נעמלתי ולא אחרה פרוש ומני איב עה שהרועיה לו היינו שיעתין עד שימות האנר ואלו פירש גלגרי מי המסגר והרמב"א זל ונקט המסגר לשון המשגם היה משמש עם הספורה כפול הדיעה הספורה ערלי דייסי שדקק לפני השמים ואפיס חם פירש גלגרי מי חייב על הפירשה ופיז כחז רמב"א שפאשה איל כפרה שהיא אונס פמש דין על הכיפס שהרי דקק דין על הפירשה שהרי לא אחרה לו פרוש ושם קאמר רמב"א ואלו שמשא שלם שצעת וסחה דמיז שיש לה וסחה ושמשא שלם שצעת וסחה פמה צו אפי לא דקק חסלה מקרי אונס. וסחה שמשא שלם שצעת וסחה פמה צו אפי לא דקק חסלה מקרי אונס. חלף לה וכן כלל אלא שדקק וסיום דבריו הוא גיב לה וכן ושמשא שלם שצעת וסחה פמה פיש שהאריך צוה ויש פד כמיון ז'ץ

יורה דעה קפה הלכות נדה סעיף ד' יב

(נב) שלם (ב) בשעת וקחה ומלאה אחר התשמיש דם אפילו נמלא על פד של (אב) מקרי (בב) (ה) (זו) אונס

באר היטב

(ז) אונס, אבל אם נתחבץ לו אשמו בערוה פייס והיא אם נדה היא וקוצר סהורה היא לריך כפרה, בייס

פתחי תשובה

(זו) אונס, ענכיה ועיין בשו"ת מלך נתינים סי' ע"ג שכתב בשם שפתיים שטובק נזילה קודם הכירה והיא שלם בשעת וקחה והיתה עם נבלה בשעת הלילה ולפניו לבשה שטובק בשעתה העל עשכנח ומלאה טו כחם ואלו כפרה ולא דמי לביש הכניי והיא אם נדה היא כו' דהיינו בענין שיש לומר הרי' לבידע אבל כהא לא שייך כלל הרי' לבידע ולא מליט שכתב האשה מחייבת לנדוק שטובק שמה המלא טו כחם כל שלם הכנייה וקחה נידם לא לרבייה ולא הכנייה כבוד נבלים חס דרכה בכל עם ויתם למה וכתב דלף דעברו ימי וקחה ודמי לין לבעל לחוס כלל פייס מלמד שהכנייה הכונה והו וקח אפ"ה היה לה להוט לו וזה שפסוק פלגה למעשרה ולא פשטה כלל לכוזר אנשים ממשנת שטוח הוא להכיר שסם להשתח וכן ע"כ אם קודם התחלה התשמיש הרייה לבעלה שמתעב פ. שריהם נכורה על רשות שמים על הכנייה ועל הכנייה ולפניו שפסוק אינם שייך לא כל א' שפסוק א' דה"ל צ' יצוי מלך נבלים אפ"ה פייס השוכה וכפרה ויהא פיי על כל כפ וכפ ולא לא הכנייה עד חוץ התשמיש והדיעה לו בעל שגז והיא פסחה האונס היא ולא לא הכנייה לו כלל הוא אונס ופסח לנארי והיא האשה קרובה לשפחתו מה ולריך לייס עליה הכנה שלם מוטל להכיל בעלה עד ולפניו אם לריכה כפרה יש ספק כבוד (עפ"י ד"ה אונס) (ז) עד פייס, וסם נתיקן קפי' בשעה שאירע לה פסד פסחוס ואפי' נזילה ששעה ופסח מלאה קרינה פולחן דם וגם על פד שלם שפחה

דרכי תשובה

(להגדיל) והאריסקייפיל ז"ל) יוד קי' כיצ' ביד וניקטת קחירע לה פחד פחלום וזבילה קעקעה מעתה ולמחר ונלחה כהונת קלה ומלוכלך הרצה דדם וכפי הנראה הי' בשעת תשומם ושלפל הרצה דדברי החמס' אלו ולבסוף קיים כיון דהיא וניקטת י"ל דעיקרי אונס וגם לא הי' לה לחוס לדם מנח אלא קרלחה דם פסור ומכיון לנחת י"ש טוה להפריט ללדקה צמד מי יום סקלף הרקוק ז"ל חעניתי' וכפי שיטת הק"ט צרתי' צרתי' צרתי' קוף קי' סליד פייס ועיי' בשו"ת ונהרש"ס ח"ד קי' קורם פיד מי סחיצק וניקטת אה אשמו ציני וניקתה ופירקה דהם בשללע ודחשו צידיס והעלה כיון דהיא וניקטת קיט לחוס לוקחה לו רק לר' הרש"ד והרש"ב צהיח' כ' ס"ל פיקר סחינה חוקשת וכיון דהור"ק ספק א' החיצוק בתחלה ואם רק דרך ומצוקה דלא גם לר' הרמ"ם לא היו חוקר קרוב ויהיה רק ומדרכן פ"כ היו קי' דרכן וצנורג ליל כפרה רק פיקר חיזה קר' והעיקר עוצית החטול קפחור מעתה והלחה בכל כהיג פייס] (ב) [בשעת וקחה. עיין בשו"ת שנתן קפלה (להגדיל) והאריסקייפיל ז"ל) יוד קי' כיצ' ביד השפלה בשעה ציני וניקתה ורוחש דם צמת וקחה הרגילה לה סחיח מביה לביה אך פעמים סינתה והקדיעה רבייה צ' ימים וקודם והאונסיכה רבייה גם צונן וקח קלה ופעם הג' הקדיעה ר' ימים והאונסיכה ג"כ רבייה צונן חוקת ועמה עבר זונן חוקת ולא רלחה ופינעש עמה זביל לרא רבייה ועקודם תשומם זדקה עלונה ולא ונלחה כלום רק צמד קנחתה ונלחה אחיכ הרצה ונפשו בשללחו אם עמנות סקדינה רבייה הי' לריך לחוס קנחתה תקצב לה וקח ומחש' והי' ליל לפרוס ליל לרא או לא הי' לריך לפרוס ואיכ' לונס הוא ועיי' הקי' דהנה לר' הר"ח צקי' קפי' קפי' עיי' דעה הרמב"ן דנחררה ורלחה וקחה הקצועה ליל לחוס למה קלה קצעה חף קלה עקרה ארוח עדין לפיי צביד לרלחה גם צונן וקח ליל כלל לחוס לוקח אחר והגם דציני וניקתה איכה קוצעת וקח חל' כחצ' הקי' דדוקא לחוערר לא אחר' זה אבל לקולל אחר' דקוצעת והעלה סם דציני עברה והקנתה ליל לחוס למה סקדינה לרלחת וליה לריך לפרוס כלל ודיחא ואיכ' לין להם רק דין אונס פייס:] (אב) מקרי אונס. שפתיים פייס ומתקן מלך נתינים בשעתה כחם על חלוקה ועי' מזה בקי' מי נדה עם ונבלותי סהרה קפיג צאורך (בב) אונס. שפתיים פייס קוף חק

קלה זדקה עלונה קודם התשומם וכי קלה הדעה טוה ויט להקל עלי' עכ"פ לאורות לה רק תשובה קלה פייס וצנעין דברי הר"ח עיי' לקון צדכריו קי' קפי' קפי' פייס ומיט' בשפתיים קי' פיי' כחם המלך נתינים עיין בקי' מי נדה זקרי' ויהי' על פ' זה ביד אשה קלבושה חלוקה קרה נרי לה סהורה נקי' ופעקחה ולא זדקתה והניחה צנעין דלין לחלוח קלה עלי' כהמים מנוקם אחר וקנחתה עם צעלה כונה ימים ואח"כ לקחה חלוקה שפטה ונלחה עלי' כהמים גדולים שמוכה קעמנה הי' צלה כרעה לה ושלפל צאורך וגם היא ודברי המלך נתינים והקי' ע"ז והעלה דלריכים סניהם תשובה ויט לקונן ביד המלך נתינים לענין להקל בתשובתה אפ"ה לא להקל צלה תשובה פייס ועיי' עוד סם צני' כרה בתפרי קלפי' זלוקה סדקה עלונה לאור הנכ' על צגד פסקת ורלחה עליו וקחה ולקחה ארוה לאור הנכ' וכדענה לה קהור וקחה כקירה והחנייה ארוה צונקוס ומולכב ולא הגידה זה זבילה לבעלה ובעלה הי' אלהה וצנורק ונלחה חמוחה קעמנה ושלפל סם דדברי החכ"ל חמוחה בשפתיים צקי' קפי' חודך כדון ונלחה אם כשעת וליחתי או כמו קנשתנה אחיכ' אך כיון שלא רלחה צנור' או קהי' וקחה כקירה רק כדענה לה עיכ' קיים סהאשה לריכה כפרה אך בעלה ליל ועיי' עוד מה ששלפל דדברי הרמ"ח צנה והנר"ב צאורך (ועיי' דדכריו לקון קי' קי') ועיין בשו"ת ונהרש"ס ח"א קי' קי' קי' בשעה קלה הי' לה וקח קצוע ונר"ב חדשים לביצורה אירע סצנורק אחר תשומם שזבילה נמלא על כהונת קלה כונה כהמים אחר כרעה אם הי' גם וקודם אם לריכין כפרה פייס ור"ס צנה]

ועיי' נקדרי סחירה להגן קי' קי' קקי' ונבחר ימים חיים קפי' ונבלותי סחירה קפי' דכל מיט' לחלק בשעה קחין וקח וקח קצוע צין אם זדקה עלונה קודם התשומם או לא זהו רק אם ונלחה דם ותיכף לאחר התשומם ולא הרגישה בשעת התשומם קעמנה רלחה דלא אם לא זדקה עלונה קודם התשומם יש לחוס פן קודם התשומם כבוד הי' הדם צהחדר אבל אם הרגישה בשעת תשומם נמלא קנחתה קרלחה בשעת התשומם דיקח' איכ' ונה הי' מועיל לה אם היתה זדקה לפני התשומם עיכ' צנה לביע' סניהם ליל כפרה פייס (ג) [שלם בשעת וקחה. שפתיים קפי' קפי' כחם החמס' קי' קפי' בשעה שאירע לה פחד פסחוס וקחה ונלחה לא הרגישה או וכי ועיי' צו"ת עמק קפלה

יורה דעה קפה הלכות נדה סעיף ד

(סג) אטילו לא דקא תחלב (סד) ואלא כגריה לא כח ולא היא (מדנני והוליש ככל כים)

קפו דיני בדיקת האשה בין לפני תשמיש בין לאחר תשמיש. ובו הי' סעיפים:

- א (א) יאשה שיש לה וסת קבוע (ב) איצ בדיקה כלל לא לפני תשמיש ולא לאחר תשמיש
- יאדרבה אין לה לבדוק בפני בעלה (ג) בשעת תשמיש כדי שלא יהא לבו נקפו
- (ד) יהדרמב"ם ויל מצריך לבדוק אחר תשמיש. היא בעד אחד והוא בעד אחד ולראות בהם
- שטא ראותה דם בשעת תשמיש ולדעתו הצנועות בודקות עצמן אף קודם תשמיש (ה) וכן
- ראשונה היא עיקר (ה) וכן (ה) (טג) (דקא וביגה ודנא המורים) ב אם היא רה (א) וסת קבוע

א כן נמצא בתוספתא
 ב כן נמצא בתוספתא
 ג כן נמצא בתוספתא
 ד כן נמצא בתוספתא
 ה כן נמצא בתוספתא
 ו כן נמצא בתוספתא
 ז כן נמצא בתוספתא
 ח כן נמצא בתוספתא
 ט כן נמצא בתוספתא
 י כן נמצא בתוספתא
 יא כן נמצא בתוספתא
 יב כן נמצא בתוספתא
 יג כן נמצא בתוספתא
 יד כן נמצא בתוספתא
 יו כן נמצא בתוספתא
 יז כן נמצא בתוספתא
 יח כן נמצא בתוספתא
 יט כן נמצא בתוספתא
 כ כן נמצא בתוספתא
 כא כן נמצא בתוספתא
 כב כן נמצא בתוספתא
 כג כן נמצא בתוספתא
 כד כן נמצא בתוספתא
 כה כן נמצא בתוספתא
 כו כן נמצא בתוספתא
 כז כן נמצא בתוספתא
 כח כן נמצא בתוספתא
 כט כן נמצא בתוספתא
 לו כן נמצא בתוספתא
 לז כן נמצא בתוספתא
 לח כן נמצא בתוספתא
 לט כן נמצא בתוספתא
 לו כן נמצא בתוספתא
 לז כן נמצא בתוספתא
 לח כן נמצא בתוספתא
 לט כן נמצא בתוספתא

באר היטב

קפו (ה) נכחו. הלא וכן נהגו קפיו מצי שאלו לבדוק היא בעד אחד והוא בעד אחד אל כל עכשיו נהגו לבדוק אח פלגן שלא בשני צדדי קרם השמיש. צ"ח

פתחי תשובה

בשעת תשמיש היה וסת קבוע אין לריבוי כפרה בין היותה שלא בשעת וסת ותף שקדם תשמיש תפסדה והפסד עלול להביא דם כדליתא נדה פ"א הי"ט שפסד מרפיו ומתפסלה לשעה נרעם הפסד וערעשם בעלמה ואינו כשאר עקריים שמישוק שגא רחמי סופת דם כחולל או שגא ארעג.
 ולאו ארעגה ומדומה כי אם יאל ענהי דם יאל בשעת ולשעתו ותכנסה רבה כי זה ענין מפורסד דקא ומתפסלה המלכה וחס בשעת לא נשעת לא הנהיגה לא פיישוק לה להרריכה דיקא או מרישה כלל ומתילא נדה אינה לריבוי כפרה כשרה פיש. ונסיקן קפיה טס ארוח אשה שגאלה כחס והראיה לחומרה וארעה שהיא טעל ודנא כרלמה למרעפת אמה ואמרה טלס הכהם טולף הולך פיי רוק הכי היא סהוד (עקמיו סיי קיל סיק כיב ויש נזה) ופומכה היא שפיה על המקילה ומשכש עם נבלה ודנא טרע הדנא למעומה וחסכי כי כדכיל, וכתב דשפיטל דחלוייהו דלריבוי כפרה ונכנס למרעפת האחת סהודי רבס להכביל ארריס שרלויס לנשנס מר ודמי אף טהס קרתיס למוד און להפמיר עליהם טפי וכתמואר נדמיס טיס קסיס כיון דליכא אלא איסוד לרענן פיש

קפו (א) וסת קבוע. כנז כריר ערעלה דלשה שגאל רחמי ערעלה דמיס נחוקה קפיו ואלו דיקא לנעלה וכיכ נחשונת חיל קיי ואלא ודעיג דלמריק בשתס משגיטשו למדקן גמיס נדקוק אוחן היינו לסהודת

דרכי תשובה

מיס מנהמיס בלשה שגאלה כחס והרלמה כחשונתה וכי וסתנה עם נבלה ובר וכי דפסיפאל סלריכין סניחס כפרה ועיי נעלי כצונה צקוף קיי זה סכי דהא דלריכין כפרה נעלמה כחס סידוע ספי ונחלחולל היינו כסנכנמאלה לאחר התשמיש צדלי סהרגיטה ונללה דם ומקום דתכינן כתונה נרלייתת אלל חס לא ונללה לאחר התשמיש דם נדוה ומקום ומקום הכתם למוד חלב כפרה ובהא קייל דלינה ומעמלה אח נבלה פיש (א) אפי לא בדיקה. עיין צסי ויי נדה טס נענדלח בלשה סנדקה איע נענר כפני התשמיש ללור הנר והי נדונה לה סענרלה קהורה היא והסחיאלה סגנר נוקוס מולנע ולא הגידה זה לנעלה וסוקמה עם נעלה ונצקק לקחה עד הגדיקה זו ורלמה זו ארמוניה צקלחתי צננין סהיל עמאל ודלי ובר [כונתח לעיל צקקריה עייס] ועיין צסי צחר מוס חייס קפי וייג ונמלנכיל סהרה סיק יד ועיי סהנתיקה השקלנה יל עני נדה הנכיל ופקק דסניחס לריכיס דכיון דצטעה סכל עלי כזי נחגלה הספק סהרי הסחיאלה אח העד ונן הסתס ספק נבלה חס מרלה סהורה עיכ לא נחנצ סנר לגבי ללונק רק לטונג וקייס אלל חס רלמה נלילה קודם התשמיש צנידור סהול מרלה לצן אלל לאחר סנתייב צקוק נללה סנחלודס צזה סטיחס חלי כפרה פיש צלווק [ועיין צפורת ומנה חייס חצי ירד קיי כיצ בלשה סלחר חחסיפה קודם העצילה נעלה הכחונת ספסטה כדי לקנח נבלי ולחר הקטות רלמה זו איזה מרלה והלכה אלל הנר ולא רלמה רק רעט ועייט ומנה סנחלבבך צניה העצילה ועצלה ותסחגיטה לנייתה לא קיפרה לנעלה עלי כי הייתה סודוה וסעקס ואלחיכ צח הכחונת לידה בעלי סיצה והרלמה לנעלה אח סענרלה וחרדה נעלה עליו כי הי' מרלה ארוס כחס גדול והעלה סס סחלוקה לריכה צדלי כפרה על סחכסילתו לנעלה וסכמה לטלול עענו

קודם התשמיש כשהי' קפק נבלה וגם הצנח חס ווכל יתענה ג' תעניתיס עייס] (סד) ואיצי בפרה. עיין פתיס קקיד צנס הנריצ מנה סהקסה ודי' השקס נדה דעוככ דחייצ חסלת אפי סלל צטעה וסתה ועיין צפרת ארי דצי עילוי חיריד קיי ח' מנה סהלריך צזה עייס]

סעיף א. (א) אשה. ובר עיכ סיונן קפיד ספי ח' (ב) איצ בדיקה כלל עיין צפרת ריביס סניימוך יזל ירד סיונן מיג דצנר הנקסיס סהיו טוהנה לבדוק סחתי' או להריס או ערצית צלחה סנה סנכס חפז ורבו סהללות להנכסיס וטורה להס המורה סלי' צדיקה וכי סיפה פסק המורה כמיס הסך צזה דלי' צדיקה כלל זולה ניס להס וסת עייס] (ג) בשעת תשמיש. היינו כפני התשמיש או ללחריו אלל סלל צטעה סחוייך אדרנה ככ היד המרצה לבדוק צנסיס ומצונחת וכמואר כפי ריב סיונן קפיד יתוהי' סקיל (ד) והרמב"ם ולי מצריך לבדוק. אפי' מינקת ומעוצרה חקינה וקטנה חדוסי הגרעקיל (ה) וכן נהגו בעלחסי' מיס מנהיזה דעכסיו נהגו לבדוק איע סלל פני נעלה קודם סחוייך ועיי' נספארה לצי סקיל ומוקיר חייס קקיצ סכי דעכסיו נהגו הנכסיס אפי' אותן סיקס להס וסק קצוע לבדוק איע קודם סחוייך אפי' חס הענבל ירגיט סנדוקת איע וכי העעם נססטרעצ סונכנג כן אכניג דלפי דיון צטעי' אינה רסלי לבדוק איע צפני נעלה כדי סלל יהא כבו נקפו ופורס ננה סקצרה צזה היא כיון סררואה אסנו צדוקת ומחנצ הענבל סלס לא הרגיטה לא הייתה צדוקת לפי סידועיס סחיל' לא חיקקו לבדוק ועדחיל מוסקה וצדוקת נן סקסה הרגיטה ננה זה היא פייך צניתיס סהדעון עם היו למודיס ועדייקוס הפסק סהלכה מניע וידע הענבל סלל חקנו לבדוק קודם סחוייך ומסנדוקת מוסק הענבל דעריכ הרגיטה וכקפו לצו אלל חלודלל דלעודיס חרן

יורה דעה קפו הלכות גרה סעיה ב

דף י"ג ע"ב
ג"פ י"ג ע"ב
ספיק ד"ה פ"א ע"ב

(ו) שלשה פעמים הראשונים (ז) (ח) צריכין (ה) לבדוק קודם תשמיש (ט) ואחר תשמיש הוא בעד שלו והוא בעד שלה ואם הוחזקה באותם שרשה פעמים (י) שאינה רואה דם מחמת תשמיש שוב איצ בדיקה כלל לא לפני תשמיש ולא לאור תשמיש ולדומב"ם והרא"ש כל זמן שאין לה וסת צריכה היא בדיקה לעולם קודם תשמיש ואחר תשמיש יודרמב"ם מצריך שגם הבעל יבדוק עצמו אחר תשמיש : הגה (יא) אצל לבדוק בנחם אחר כג זשמיש

ישתמש שבוזין בניכח אחר אצל תוקמין ענין כג הלינה בעד (יב) (ג) (ד) ולמסד

באר היטב

פתחי תשובה

(ג) ונמחר אפי' שגילה לא ידע ולאסר שאלסור נא עניה ונכח מקום למחר ידע השליח אם אצד העד שפולס נא ידע השיי לא השתט עד שחזקו. רש"י

עג נוסח כשיעור וסח המצולר נסיון קיל סמח וממחר תפיון זו ורואי נכח ארס למשוח כן למשוח כן לטוח לרבי ריש ורוב המוסקים והמסנר והרואי והקטח לדין להיות נשעה שלישה אובנה אפיקר עכ"ל עד כהג שם דלס רחשה פיל גליל השמיש אפי' נמשחג והתשמיש מחריכה שוב בדיקה אחר השמיש כיון דלחייביד לה ריעותא פיל וסח היא ארס שאין לה וסת לריכה ניש בדיקה שמתקן גליל וסח אפי' בדיקה רק פעם אח' אפי' וסח לא מליח שוב אצל גז קה כ"ט (ג) ממחר לריכס בדיקה עיין בש"ח חשונה מליחג חיל סיומן כ"ט לדיע אי גס קודם התשמיש שובכ לבדוק

דרכי תשובה

הדין רובא דרובא רק מהשיעור ובשיעור הרי נאמר דכדעה הרגושים הלטעות נודקה נפשי התשמיש איכ תו נח ומחשך נצבנן שהרגישה הולכי דנודקה ומחשך הנעל שבדקה איע כדי נהחזיק עלמנה צבגנון חצירות הלטעות לדעת הרגושים ונח נכו נקשו ומנה ילא הנכהג ולין נמחמה צידס עי"ש נכח קברתו לא עיין רק לבני הספרדיים אצל לבו בני אשכנזי סבכ יודע קפר יודע דכח שהכריע הרמיא כדעה הרלוסונה וקיים וכן נהגו לין קוס ארס ומרהיב עח ננפשו כעטרה ההורלה וכיון שכי הרמיא דלהנכהג סלבו בני אשכנזי הוא דנח כהרמוניה ומינחל סלס רוחה סלשהו מושגה כדעה הרגושים נודחוי החשק דככו נקשו ופורש וכה רחיה צבחר ומס חיים קפי' ג' דנקיע דבת הרמוניה צקסה דהלטעות לין ומשנחה קודם תשמיש ודעה הר"ח והרמב"ד והרמב"ן והרשב"א דל"ל בדיקה ובראה נהכריעו דהעיקר שהלטעות לריכס לבדוק קודם התשמיש וכאלוור ועיי"ש בחפ"ארת לני צקוף הקיק סקיים דכח זה לבנין הבדיקה שקודם התשמיש אצל חדשים ומקורו נחו שרולים לבטוח שטוח לבדוק עלמס לחחר התשמיש לאלהר שטומדים מצעליהן ורואים העד הקיטוח סלהם זה ומחייב המורה לבגור נחס וממחה כנו עמיחה הרים באסתו והציאו הג"י עכ"ל

והחמור דגם האומרים דל"ל בדיקה היינו בדיקה חרוץ וסקדין אצל לביע לריכה קטח אומס עיין צפי נצנון נעס קקיצ שיהיג על החמור"ד כי מודריה הגימי וענוע דגס בבדיקה קטוח אמרינן לבו נקשו ופירש יעיי"ש במה צנה (ט) ואחר תשמיש. ומשנע קלח אפי' בתוך שיעור וסח דחא גיפי הרלוסוכים ורואי בתוך שיעור וסח לבגון נעס קקיה. (י) שאינה רואה דם מחמת תשמיש. עיין בפתי"ש מ"ט והחמור דלס רחשה פיל צכיל תשמיש הגס דלח אוחקה צפיל כלל זינו ומחויצה שוב בדיקה אחר תשמיש ועיי' צפיע ההיחל צקויחל לכו' קפיד קקיצ שכי דהרזיה ושאר פוסקים חולקים על הרמב"ד וקוצרים דכל סלח אוחקה מדינח לרואה וממחה תשמיש אצל בדיקה כלל עיי"ש :

סעיה ב (ו) שלשה פעמים הראשונים היינו צבנסה נילוח רלסותת לרופים ציי צסס הרלוסוכים ומקור חיים קקיה (ז) צריכין לבדוק עפתי"ש הי"ס ומחשך והתהי"ס ועיי' צפיע התחיל קקיו דנקיע דליכא דצרי התוה"ש וכמו שפתי"ק הפתי"ס אמנס ועיין צונלבוטי עתרה צפתי"ה כפי זה ובפרס קקיצ וצבחר ומס חיים קפי' ד' סכי לחלק צין בדיקה דלפני התשמיש וצין בדיקה דלאחריו דלענין הבדיקה סל נפשי התשמיש כיון שכי הרמי"ש נחא ומחו לבו נהקל נגד דעה הר"ח סכל דצריו דצרי קבלה ס' יס לחמור צכיוו להלריך בדיקה אצל נעבין הבדיקה אלחר התשמיש זה תלוי צוננהג התקומחה וצוקומחה שטהגין סח נצדור נחחר התשמיש ככל לין למחמה צידס אף צלין לה וסח קצוע אכח כשאין יודע הנכהג יס להחמיר לבדוק גס לחחר התשמיש יעיי' (ח) לבדוק. עפתי"ש מ"ט

יורה דעה קפו הלכות נדה סעיף ב ג ד ה

באר הגולה

(יג) לריבון דייקא ולא נמלא דם טעמה (כי נשם כרתמים) קנהה טעמה צדד וחלטה לא טעמה (יד) עד שתדקוק טעמה הוחיל
 (ד) ולחן לה וסת (סס) ג' טאשה שאינה רואה במחות מייד ימים אחד מבילחה אבל לאחר י"ד ימים אין לה קבע עד י"ד יום דינה (מו) כרין אשה שיש לה וסת: ד' י"ש לאדם להגיח את אשתו שתברק בעד שלו מתוך שנאמנת על שלה נאמנת על שלו: ה' אם ראתה דם מחמת תשמיש ג' פעמים רצופים אסורה לשמש לעולם עם אותו בעל ויתבאר בסי' שאחר זה:
 קפז דיני אשה הרואה דם מחמת תשמיש. וכו' י"ד סעיפים:

א (א) אשה (ב) (ג) (א) שראתה

פתחי תשובה

על ספק שחלפה למחר על העד או דוקא צדיקה שאלה תשריש יכונה לפשוט ק' אלא קודם תשריש לריכה לבדוק ולרלוח בלחור ע"ש ועפ"י [ועפ"ש לקמן סימן קע"ט סק"ג] (ד) ולחן כה וסת מ"ין נחשונה כעדים שדליה סימן כ"ה שכתב דלפניו אשה שאין לה וסת אם היא

פתחי תשובה

ויעוצרם שמתקוק לחיים א"ל דייקא כיכ הכ"י והכ"ס צננו ונרלח פשוט דכ"ה מתקוק דמד טעמה הוא
 קפז (א) שראתה דם וסת מ"ין נחשונה כ"י ח"י סימן כ"ה שכתבתי ד"ימר נרלוח ת"ת נלש טעמה שראתה ת' עפ"ין לא ה"י כה וסת

דרכי תשובה

א"ל לבדוק העדים וי"ד לאור הגר רק וניחתו בד הבוקר ע"ש צלריכות וכ"כ צ"ע המביא קפ"ז וצנחל נ"י"ש ח"י"ס קפ"י ו' ח' לדינא ע"ש (יג) צריכין בדיקה. עכ"ל"ש ו"ש ונהתי"ש נשם תשרי ונהרתי"ש דומערתה ח"י"ס שאין לה וסת קבוע א"ל צדיקה ותוסף הפה"ש ד"ה"ה למניקה וכו' צ"ע הה"ח סוף קפ"ז ע"כ כן להדי"ש נשם תשרי הרו"ח ח"י ונעצרת וקסודר ענרתה ונניקה כ"כ ב"ד חוד"ש י"ש להקל צה"ן דל"ק אם אין נהם וסת דדו"ש וקסודר י"ה"ה כדלעיל ס"י קפ"ד והנכ"ר ח"ק טעופתה דם ורלווח אינו אלא נקרה וח"ק שחוששת לראיתו בדרך שחוששת לנק"ה שאינו קבוע נע"ן צדיקה צענה הוקה וכפר"ה וצנחה עונה אחת כדלקוח ס"י קפ"ע וי"ו נב"ן הצדיקה שכ"כ הסומ"ש וחל"י שכל צעונה הוקה י"ש כה"ק ה"ח"י"ו י"ש וקפ"ן כ"כ ע"ן עכ"י (יד) עד שתברוק עצמה. וח"ק שהחירו לטע"ש כ"כ צדיקה העד נל"ר הגר נ"ה החירו א"ל כשהעד ק"י"ס ותצדוק ננחר ח"כ כשנלמד אין כ"ן צדיקה כ"ל ולריכה לבדוק עננה ע"ה"ה הכ"ה הכ"ד ננחר ותצדקו ח"כ אם נ"ה אצדה ח"י"ס טעופתה כ"כ צ"י ח"כ צדיקה נפ"י תשמיש ה"י כ"י די הצדיקה שנלחר תשי"ש הראשון כ"ה"ה צנוקס צדיקה טעפ"י תשריש ה"י ד"נה"ה יצדוק צ"י פעמים זה אחר זה וח"י"ס שהעד שאלחר התשמיש הראשון אינה צדקהו אלא כנחר ה"י זה ונע"ל ג"ס צדיקה טעפ"י תשמיש ה"י א"ל הצדיקה טעפ"י תשמיש הראשון גריכה נצדקו נל"ר הגר קודם תשמיש ט"י"ה תה"ל ונ"י"ו רש"י תוס' ור"ן (ע"כ קפ"ח)

סעיף א (א) אשה. ע"ן פתיש סק"ג צ"ס הע"י"ת ל"ן

לע"ן אם האשה כחוננה דילולא ע"י"ה נתנה אחר ובי"ן צשרה ט"ס חר"י לה"ג נתקב"ז ז"ל י"ד ק"י כ"ה ו"ה טעפ"ל ג"כ וצ"ר ח"כ"ס דהלשה כחוננה צ"ה ע"י"ש וכו"י צשרה עונק טענה (להג"ח) ונחלר"מקסופ"י (ז"ל) י"ד ק"י כ"י י"ש צ"ח] (וב"י) לנ"ק צ"ה ס"ק פ"ג אם הע"ל נל"קן כשנכח"שק"ה ע"י"ש] (ב) שראתה דם. ע"ן צשרת וי"ה"ה יחלח"ל ח"י"ד ק"י כ' צל"נ"ע תשרי טע"ל"ד חל"ה שראתה דם ו"ה צנורלות ונ"ו"ס וצ"כ"ל פע"ס ה"י צנורלה חר"ה ח"י"ס שכי"ה"ס ה"ס ונרלה עננה ח"י"ס דלע"ן ז"כ סכ"ל ד"ס טע"ל ונ"ו י"ל דל"ן נחח"ה"ה צרולה נחונת תשמיש ונל"ר"ק כפר"ה זו לטע"ק אחר להיות כ"ס ע"ש לדרכו וכו"י צ"כ לנ"ק נקע סק"ג שהג"ח ונדר"ה דצ"ר צשרת י"ד"ס וכ"י דפשוט ח"י"ה כ"כ פכ"ס ונרלה חר"ה כ"ן שח"ל ונרלה עננה ה"י ח"ד ונרלה ע"ש (ג) שראתה

סעיף ג (מו) כרין אשה שיש לה וסת. וח"ק שכ"כ די"כ

וסתות אינו נקרא וסת קבוע א"י"כ ראתה צ"ס ידוע וקבוע כדנ"ק"ן ס"י קפ"ט וי"ו לב"ן צדיקה לפני תשמיש ולאחר"י י"ש נהק"ל יומר ט"ע הה"ח סק"ח ונהתי"ד והנה צחור"ד צ"ל"ר"ס סק"ג כ"י טע"ו ונ"ג"ס ונל"ר צ"ן זה וע"י"ש צ"מ"ס צ"ה ח"ו"ס"י ע"י"ן ונ"נ"נ"ו"י ספר"ה סק"ג וכו' סדר"ק י"ו"ו"ס"י נשפ"י ח"כ"ס סוף ק"י זה ונש"ע"ל"ה סק"ה שהג"ח דצ"ר והט"ו ע"ל"ו וכ' נשפ"י"ת דלדינא אין לוח ונצ"ר הננחר צ"ה כ"ן ס"ן כ"י תה"י"ד וס"ן ח"ל דעת הט"י"ג ח"י"כ י"ש ל"ו ע"ל ו"י כס"ו"ן להק"ל צ"ה לדינא ע"ש וע"ש עוד צע"ע"ל צ"וק סק"י ע"י"ה צ"ה ח"ל וי"ש ד"ן זה כלפ"י"ד ו"ה טע"ל"נ"ו"י חל"ר"ו"ס"י ז"ל צ"ה דלח"ה צ"כ קפ"ד וכו"י קפ"ע דל"ה"ה שא"ן ל"ה וסת קבוע

יורה דעה קפז הלכות נדה מעיף א

דך באר הגולה

(ד) דם (ה) מחמת (ו) תשמיש (ז) ימיד (ח) בכדי שתושיט ידה ליתת הכר או ליתת הבסת

ב טור יורה דעה
יב טור פסוק ומקור
יג טור נר יורה

פתחי תשובה

נה וכן אם חקנע נה וכן קטוע שיחא קטוע נכח השוקק אם הוא יומרה נמשח כס עננה וחס שזר חרבה יתח עמט לחאשק או פס השמי חפרוש יל ענינה ושתמש ענינה שלמיח וחס שזר חרבה יתח חתחי וחבול ומשתמש עמט שלישי וחס שזר חרבה או חתח נשאל נגדולי הדור (רל כי יש זה הפסק הכל כיון שאמר שקנע לה וכן קטוע רחצה גיט) ובעט הוראה זו יצן ויטכיל המטכיל עיט מה שכתבתי בגיט קוחל כיון קיח וקף שכתבתי שם שערין לח מלמתי סוף נזה בדברי הראשונים ימח נאשה ילדה כוז ושלח לאוקרה לכל העולם (דעשה דיקא שפועת ומחל ענ הוהן) לידך חתי נכטע נפרלה דחוקק עכרל ועיין חיד סקיי שחונק עניו וכתב לחילוב למחוך עליו זה חלל דרואה ויח לאו מבעט ופח נפח יחסרה רק מפעם חשש חולה המולאה ועפולח דלפי נזוי ביבד ויבקה שלחי מושש נוסח מושש נרואה יתח (נלמח בגיט חנייח סי לא דריה ויה שחיה העיר הוא נופיה זל זה יתח לקחן סקיי) וגם נריש דלשה גיש לה וכן קטוע חיה לוחס שליט קטוע חכנתי נסי קפיה

פתחי תשובה

קטוע כלל וחמיב קנע נה וכן קטוע עין ניעי הפחש עין וכן הפגנה פסוק דהא דרואה גיש יתח חסרה היא מטעם וכן דלמתי קנע לה וכן נעשה החשמיס הכרי קייל כניוון קפיש ספיף יז דוקח שקנע ממחח חונק עון שקפלה ורואה חפילו אירע כן כמה פעמים חיה עין וכן קטוע חס לא קנעה חתו ליעיס רק דמית מושש לו חס אירע גיש כמו לוחס שליט קטוע ומעשה זכו עלמו דין אשה הוראה יתח דכרי מה עין קפיה לחשמיס וחייב כיון דהוא רק וכן שליט קטוע לפי נדחן הכל כיון שקנע לה וכן קטוע שזר חיה מושש לוחס שליט קטוע נכל חפי לא נעקר עיין רוחס שליט קטוע כענרל כסינון קפיש גיך סקיי שלמי לא גייע עיין יוס לי כיון שקנע יוס קי חיל נחוש וחייב טז חיל לוחס לוחס החשמיס כלל וכות נסתק ערל לפיו נאשה גיש לה וכן קטוע נכר אל לחסר חתו ומחח רואה ממחח חשמיס (ועט הכי נזה הוא עיט הפסק שכתבתי בשונו נסינון קפיש ספיף גיש) או לא גיש וכן הורה בגיט חנייח סי יתח הלכה למעשה נאשה הוראה יתח שלח ריה

דרכי תשובה

יד. עפתיש ויש פלוגתה הניכר והחיד חס דין רואה דם ויתח הוא ונעטם וכן ומחח ונעשה ועשיך קפיה סי כבי דוקח שחמנה חשמיש דוניה לוחס הקפילות עיש ועי נקדרי עהרה קפכיג שהארין להשיג עיד השיך זזה ועי נכרפ קפייג עיד השיך זזה ועיי נכרפת גור אריה יהודה חירד קי יי שהעמיד יקוד עיד הניכר דהוי כונו וכן שליט קטוע עיש נדכרו ויתח זכפ פרסם רינוונים נפתחיה לסי זה נחקירה חיל אית וי וחקירה חיל אית ייח ופניס נפתח חכס קקליז ועיש נכרפ חיה ייש עיד השיך והכויפ וכי שדנר זה הלוי נפלוגתה הראשונים חונק כפי הנראה מנדרי החכרונים שהחליטו דמדיקין דין דרואה דם ויתח לכל ימיל לדין וקתוה עייש ועיין נכרפת זיה חפרים חירד קי ויד עכי נאלונע התשו לחלק זזה דאיכא חרי גוויי רואה מיתח חרל כשהיה רואה חייב נשיעור וכן סנווך נכיה והכי כשהיה רואה נכעת השמיש ונעט כחותה שסינו היה ונעטע עם עהורה ולוניה נו נעמולתי ויכה דרואה סנווך נכיה ונקחמנר לוונר דהוי ופת דלכלה עוס דהוא קונעה לה וכן לרואה חייב לאחר התשמיש חלל היבא שהיה יירגשת נכעת השמיש נפתח וקורה ורואה דלו לא נעוס קביעות וכן קח חתינו עלה כיה ונעטס חזקה שהוחזקה זו לרואה נכעת השמיש עייש לדרכו ועי נשולח קקיד ונה שהארין נענין זה ונעט עיד הנית חפרים זזה ונעט זזה לדיכא (ד) [אם עיי נכרפת עפרי דעה ויהיק קי ויה עיד אשה שהפילה וחרט עהורה לוונרה שנואלה נכ הער שלו גיש ורואה ארוס חלל נכעפיח היבב נצוקר לוניה נכענה כי ונלחה ונראה סנלךך לשאול שאלה אף ונעטי נכרפת חיש ונלחה גיכ ורואה עונח לא שאלה עור להוורה וכעה לוונרה שהיה יראה נכעשה גסם נכוחה עעס קרלחה לשאול הי ונראה עונחה והעלה דלס ונחוקת נכרפת החכרונים ושיוחר קרור שהי ונראה עונחה כניל חיי חוי גיש נולח על עד שלו עייב הוי לה דין רותית ויס לעשות ונדריקת החלומה ענוול נכוחל נלי שפוערת וחס נעלה על הלדרי יחי יתחר פסוק עכחיד עייש] (ה) סחמת תשמיש. עיין נעלנטיס מהרס עפתיק קפיה ונכרפת עיט חיים קפי ח לוחסי סחריגטיס נכעת השמיש נכענה וקורה חפיה לח נחקרה על נעל חלל חס נכרואה חוס

וייד סנווך נכעשמיש עיש (ו) תשמיש. עיין נכרפת שואל ונעטי קוחל חייג קי קליז עכי דילל דרואה דונית נל חוי רק דרואה נכעשמיש נגנור נכיה נענווק הירחס וכמו נכרחה ונחיי קי עיין קפיי סלרין חונכחול והמוך שנוכחול סיגע נלואר הירחס וגם עפתישכ נכרפי נענוים רלש קי ייג דעטס רואה דונית שחשו שיש למעלה ננוקוס כנוק דם נרות ננוקוס שהלצר נגיע ושחס יפתחו יורד דם לוניה חתו ענין חחררה נוסח מושש והווערה עשוס דתלין דלווח דהם הלך נו ולפיזי כל שכל הגיע הלצר עד עס נח יוכנ כהוליא וייל דנח ויקרי רואה דונית עייש עור נצורין] (ז) מדי. נכרפיע ויש ונשיך דלס נכרפה אחר התשמיש מיד ולא ונלחה כנוס וחייב ראהה אפי חוך שיעור זה לא ויקרי רואה וית ועי נכרפי עהרה קפיה שותמה עיד השיך זזה וכי שדנרי נעוויין דמוניי חס כוונתו שניד אחר התשמיש קנחה חיש ונלחה עהורה ודיקה נדיקעו כלו דוקח קשה וחי נועייל נחתיר הקינוח דלמח לעולם וקורס לכן הוי חלו נכרפה עפרי היתה ונלחה מיד וכיון שלמיח ראהה חוך השיעור אחר התשמיש ויקרי רואה וית ולא יועיני ולא יליל הקינוח וחס כוונת השיך נכרפה חיש וייד נדיקה ונעט לחורין וקדיקן קשה כיון נכרפה עלמה מיד לאחר התשמיש נדיקה יפה וחייב ראהה חוי אי אפשר לשכוחי עיהיה הרחיה חוך שיעור החיקור דלשס חלוי וחייב מה אריח נכרפה נכתייס חפי נל נכרפה נכתייס ננוי נל ויקרי רואה וית כיון שהוא אחר שיעור אשס חנוי עיש נכרפי זזה ועי נעלנטיס עהרה קפיה שחרחה פניס לחרין נכרי השיך דריל נעללה חייבב לאחר התשמיש עד נחמה הכר או חפי שהיה נידה עד נכעת השמיש וחייבב נלחר התשמיש קינחה חיש נכענר וחפי לא נכרפה חיש נכרפין וקדיקן ולא ונלחה על הער כלו וחייבב חזרה עעס זי וקנחה חיש ונלחה דם או חייבב אחר שקינחה חיש הרגישה שרלחה דם לא ויקרי זחת רואה וית חלל מושלג ונהשמיש שהשיעור הוא רק לקולח ולא לחמונרל וקף עיש לחוס שחדס הי עדיין נכרפין ונכרפין נכעת השמיש אעפיכ נל חסו נזה ולא נכרפה על נעלה עיש (ח) [בכדי שתושיט ידה. עיין נכרפה ננין עיל נעמה ויה גיט ונכרפה נכרפין ויתח עפתישכ וייל ויד קי זי חל אשה רואה וית נכרפ גדול נכרפין הירחס ועייש

יורה דעה קפו הלכות גרה סעיק א

(מז) עד (יז) שלו (מדרי וכי די נסס מרותה הדקן ומדי) (יח) (ה) אסורה

פתחי תשובה

דאילו אם נמלא נמי נכחותה שלה יל דעל לאתר זון שימד אשם חנוי וזה שנמלא בשלו דילמא מעלתא חמי עייש (ועיין מ"ש לקמן ספק ל"ס ד"ל שכן גיב דעת הריבז נכחית כ"י ע"ז ועיין בחשונה חמדת שלמה כ"י כ"ח נמשכה שארית אשה אשם שלמה לשאלו על סדן נחורת כחם שביס עז נכחה תקומתו כחמים ולא היה בכל אחר כנרים והמראה שניחיים היה נוקם ספק אם מלטיק וכאשר שלח המורה לסקור אם יש לה נזהר להלות השינה כי יש להלות נצטלה לפי שתיכף אחר התשמיש קינס הנבל אחר הארז נכסדין והסדין טיה קפי ונדוק זה ארבע ה' ובי' פעמים ותמלחה אה המראה כי לא ידעה דבר שיהיה נזהר דבר עמור ונבל פעם היא נדקת ונכחה נשחיתת אחר התשמיש אויבנו מוולא שום דבר ונצטלה כאז נזירי ונכחה נמשך לפעמים לפניו פמוד לאתר ונשתן לא נמלא שום אחרים גם לא שום כחז רק זה מקרוב נראה על סדניו שביס המורכב בשני כעין מלחות אדומים ששלמה לשאלו ולתאם המל יל ופס קצוע והאריך נזהר דים ללמד להקל לחין זה עבוד מראה משנות השמיש לפי מה שאלו השאלה חלי הדבר נזר שביס יודע עמברים גם הוא נוקם שהשישפטיין המליץ שטבל להלות כחורמם גם נראה שלא היה נגיחוד נוקם הנבל קינס פלחו רק שצ"ל לוקם שם גם לפי הנראה לא מלאה ח"כ צלילה אחר קפס נצלה ולא רחצה הכחם עד הנוקר מפנה ארט עבד עד הכדוק כיון

פתחי תשובה

שטבל להלות שארית נעשה ע"י מאכלתה וכליתא נקיין ק"ל סליד וארסי שנמלא איזה פעמים עיניו נראה ללא ילא מדין כחם שחלין נזהר שיטלין להלות וארסי היו עבד פסק מ"מ טובל ללדק נזהר דעת המדרי שהקיל הרמב"ם נאשה שיש לה ופת א"ס יש תקום להלות נכחה ארסי ארסי ידעת שכתבה מוליאה דם ונראה להליב זו נמאכלת עדיף כיון לעיפם אינו נזרד שיהיה יותר מעברים כי ונפרט שיש גיב תקום להלות נכפל עיב דעתו להקל אם יכיס עור רב ומקפד להחירא לשמש עור עכ"פ פסם אחר ושתדוק ארסי היא ונצלה כדי לפמה על הנזרוד ונחלו וכן להכיר לתקן מה דלפטר לשמש צליל שג"ה ויחזר נכון להחיר לה לנעול ניום השמיני קודם נכחה ותלך לניחה צלילה ומוחרת לשמש מיד כיון דהוי לאתר עונה הוכחם כי יל דעלילה ליום לא קצעה ואם תגזול צלילה חלי' מרש ארסי עי"ז עיב נראה דהוי לנרד רק נזהר לא יהיה עקירת ופת א"ס לא ארסי עי"ז עיב נראה צלילה ונחיישנ נזהר ארסי. גם יש נעשות מלי דלפטר לנחול ללי יגידו אם הוא מהנבל לילוח אחר קינס חלי' נשאר נפי הבהמה גם לנדוק מיר שלו שפטיל פעם לחשוך אחר התשמיש כ"י ע"ש) (ה) אסורה לשמש עם נבל זה. אפילו ימי עיבוד והנקה וכן אם רחצה גיב ימי עיבוד והנקה אסורה ימי גיב אכן נחשונה ט"ז מיינא מיד ק"י ל"ג נדיה ומחור ובסי' ל"ב כנצ נפשיות להם

דרכי תשובה

דע"ה וגם שמהר המניעה הכחונת כח' וכחז ק"ס שטוענ ורצ' א' נסס הגה"ק צעל דברי חיים זללנתייה ששחק על המחומר כחונרת הלחם וקטלה נז"ש ליהרר נכחה חלי' וקטר דנריו עיי"ש וכיכ נקרת אמורי יוסר ח"ח ק"י קס"ד שטוענ כן נסס מרן נבל דברי חיים ז"ע ולא ידעתי אם צרוד השמועה וס"כ נזהרקים ובאמורי יוסר זה נסס דרבינו דברי חיים כי לריחוק המנוונות ולא הכירו את ורן הדמ"ח וכי רק מפי השמועה איש מפי איש וחולי שטוענ ודוכחתיה מוחלן דלה חס לקיומיה ולא דייק שמועה ופי דר' רעשכנתייה זללנתייה וחלו לא שטוענ זה מפי אבותינו ורבותינו הקדושים ז"ל גדולי הדור שהסתופפו הרבה כלל ורן הדיח ז"ל וגם חתנו הגה"ל ז"ל נקרת עונק שאלה כ"ל לא ידע ומה עיב אין קום יקוד מונס נשמועה הני' ודברזה נראה מולקן רבינו הדברי חיים ח"צ חירד ק"י מ"ז חלמנו התשרי ח"ל א"ח נדעתי זה לא הוי נכז"י רק כמו כחם ויכול להנות צדיקה דבר ובר כ"ז שאינו רואה צופו לא הוי רק כחם כ"ז אשה עכ"ל הגם דומיירי צחקו השאכה ק"ס נענין אם יש להלות קילא דם ומיין שלו עכ"פ ומקשה נסונו דרך אגב כי צפירוק דגם צנגד נבל שייך דין כחם כמו צאקה עיי"ש (וזה נראה דלא ק"ל להדיח כהפנומיה הני' ד"ל"ב הור"י כווינור ד"ה שייך כלל דין כחם צנגד ד"ה איש ויש עוד לפלפ"כ זה אצב עכ"פ נראה דלא כהשמועה הני' שהעידו ומפיו איש מפי איש ועיין נקרת ונלחמות ארי (דברי ווקה) נונאה דם ומ"ה גי"פ ע"י נדיקת העבד היינו עעם הג' ע"י נדיקת העבד ושתי פעמים הראשונים מולא הנצב כצחונת שלו רק כחם קפן כעדשה דיש לרון אפי' אם לא נכון כהקולא של הפנים ונחירות להקל נצבל נבל ויניו אפי' נאשה אם נדקה נצב שאינו נדוק עהורה כשהיא פחיה ונגרים חונם חס לה נמי"ש המחיים נכ"י ק"ג וק"י קפ"ז נענין ומאכלת שצונוניו (כ"ו) נפתיס ק"י ק"ל קפ"י ועיי"ש נדבריו סיק ז"ל חונם העלה דעד כאן לא נענייר הגאון החמיד המחיים ז"ל אלה נענין ז"כ חבל לא נענין רמיה דמחנות ופת קאחיק עולה (לדעת מה"ק שוסקיס) ונוקיים להחירא ושהקבים עמו הגאון החמיד ולנצ"ם

ולנצ"ם

יורה דעה קפ"ו הלכות גדה סעיף א

י"ט) לשמש (כ) (כא) עם בעל זה (כב) אלא

מז

פתחי תשובה

פתחי תשובה

המורה גביה שלישיה שלחה עממה השמיש חמץ על שיהיה הוכר
 מורה ומורה לנעלה כל ימי עינורה ועריקה [ועמם עמלקותן מנא
 יקרי סקיל] וכחז עור דלם גס צימי עינורה מלה מיה חמור ותיאמר
 ואף אם לא מלה מיה כשיפסקו ימי העינור וההקנה חמור ללכורה
 דנה שלא מלה מיה עינור והקנה לא מיה לנקור הוסת הראשון שקבעה
 נראות מיה עמם והנה ימי דלם גס צימי עינורה מלה מיה חמור
 ותיאמר עיין צבימן ל"א טס שהוקף נילור צה דלכורה אם מלה מיה
 עממה השמיש צימי מניקה אי אסורה כל ימי מניקה זה חלוי נצוותה
 דהיינו צמי קמיס סיק מיה סוגר דלפילו לוסת שליטי קטע הושעת
 מעממה ומניקה אנה השיך צבימן קמיד סקיס מיה צמס הנהת רשיל
 מדישה דדוקא נוסת קטע טושעת וליכ כיון דמלה מיה מיה נמשך וסמ
 קטע לא היתה מריכה לוסת כל משך כיד פושט אלא שאין לטוי לתקוע
 מלוי צה שמתקן זו השיך והשיי (עושיל סיי קמיד סיק יד דהשיך
 עמו סוגר גיכ דלפילו נפסם רלשון עושעת) וגם אשער דכה דוסת
 שקבעה מיי פוטת מיישעז אינו קטע הוא רק לענין עקירה דמעקרה צמיא
 אלא לוסת לו צימי מניקה אשער שלריכה וגם אי שמשיש מקרי אונם
 אינו עומקם וגם דניי רישל צמי קמיס מיי שכתב וכו' זה אם כנר עברה
 ושמשיה וכו' לטק ענר מורה ללמור לכן לא אקנע יחד צמיחה זה עכ"ל

ע"ש [ונתעממה חים כיי קמיד השיב ארחת אשה שלחה דם חמץ
 חשמיש צ פממיס מרס שבוך ענורה ופסס גי אסר שבוך ענורה מלה
 פסוס אי היר ככ הגי פממיס צימי עינור אסר הכרת הענור או צימי
 הנקב היל רוחה דם מיה עמם ודעמוכס מעמממה מיי ענוריה סיי קמיס
 (מיי) ואפי' דקיייל פיסם קמיס דלון אשה קובעת וסח צימי עינורה
 ומניקה היינו נהיות כוסת קטוע אלא מיישע טושעת וליכ כיון שלחה
 גיש עממה חשמיש לריכה שמשוס ואסורה לשעט ולין היר שבעק צמיא
 אכ עברה ושמשיה כיי וגם אשה זו שלחה מיי גיש קורס הוכר ענורה
 וצמס גי אפיכ ה' א' רוחה עממה חשמיש גמורה ומיישע לפי מה שכתב
 הכר הכולל שצננחא לא רגיבה לראות לפולס ו' חשמיס הראשונים צימי
 עינורה צומן וסחה הרי אשה זו גרועה משאר נשים לענין זה שאין
 ע טרה עכקק דמיס אף מלשר שכנר ענרו גי חשמיסיס ואם אסורה
 חתנשה מיי וקסיס גירושן או שצננחא וסלן צננחא לל להקנ ולפסוד
 הכשם אדפס הראשון (הנולד לענין צמיא גיש) שלא נלקח מיה ראשונה
 כיון שלא צדקה חסנה וסידון כרואה גיש מיה וסחה לא ישעש עמה עד
 כהלמין לרופאיה שצננחא ושמשיה פסס גי ומלה נדמות חשמיש כג
 הכור כד אחר מ' או ו' חשמיס נכ צורה שלישיה ענורה לראות צליון

דרבי תשובה

שהאריך דין זה והענה דאם לא ארנשה צענת השמיש
 ונולדה תיכף אחר החשמיש אינה אסורה רק ונפלה ספקיה
 דאורייתא ולפי דעת הרמב"ם צענולא דכל ספקיה דאורייתא
 הוא רק מדרבנן לחומרה איב הרי ככ עיקר מה דעונשה
 נדה היא רק מדרבנן וכ"ש מה דאסרינן אוהה ענ צעלה
 אחר שראתה גיפ דליונו רק מדרבנן אף ונה גיש לענין
 צזה הוא היכא שראתה ככ הגיפ דרבנשה צענת השמיש
 דצמיח צענאה נדה מיהת ומייצין צברקין וניהה י"ט כשאר
 אם ראתה כך גיפ אם אסורה לצעלה וניהה או דאם
 צמיח נא הוא אלא מדרבנן ונולד צזה ככככנו וסבלה
 (צלות ו' כס) כדעת הש"ך דרדוניה דמי נוסת הקבולות
 ודאי דליהה אסורה נצענה רק מדרבנן כדיון דקיייל
 וקפות דרבנן אונסם כדבה חוקי י"ט דאסורה וניהה
 לצמכה מיש צמריכות ושיין צמרה חסס כוכר מירד סיי
 קמיג ונה שהאריך צזה וביי צעננה סקיד ויה סכנפל
 והעמלה לדילא דהרשע צמ"ל סכי דרדוניה הוא רק ודרבנן
 יחיד הוא צזה כי מדציי החוקי וספניג וביי כראה דהיי
 אסור דאורייתא וכמי צמקה נחוקק יי"ש צמי צזה
(כא) [סם בעל ר"י כ"י צמרה נוב יד וניהדורא גי חצי
 סיי צדין אשה שראתה גיפ נחמיה השמיש אף הצעל
 אונר שהרגיש שאוקו הגי ציאות מיי צמח יורה וניהצוה
 הירר החמרות וכלפס אם יש כההירה סידור גונה וישנע
 עונה צמי כה כ"י עייס סקיס צמיא] **(כב)** אלא התגרש
 מיי צמקור חיים סקיס שהעתיק דציי כסון הרשעיה
 צמשי קיי התביא אפי' אם אונר הצעל הראשון שלא ראה
 כשיש עונה אסור כהשקוהה אלכו הואיל דאם ציתלה
 אינה אסורה אלא אסור דרבנן דקיייל וקתוה דרבנן
 חייצין עמול יצטוב אוהה מיש וניהנה נפסמיל צמיק כ'
 שדעת הרשעיה דרדוניה הוא רק מדרבנן אינו כהחלוק
 וינעילא דכדעת חסנתה נחוקק דהיי דאורייתא כשלאונר
 שאינו רוצה לשעט עונה ונורה להשקוהה ולי' לגרסה
 וליכ דרד דצדי לחלות צמלוגהה הפוסק צזה וסנעין
 יספור

ולצמיס והצננן עינוס גיפ צלילה וקינה איש צלותן עד
 וצברק ננולאו חבדים ונלובלבים צמחמיס אדומים יורה
 וכשיעור וגם על חלוקה נולאה כן וליונו זוכר אם גם
 צעמס הגי קינה איש צלותן עדים וליכא רק ראי' ציפ
 אחר השמיש והעמלה להקל שלא הוי רואה גיפ נחמיה
 חשמיש עייס] **(יט)** לשמש עם בעל זה. עיין צמורד
 צמילאריס סקיג צמרון אם נותרה לו צימי עינור והקנה
 שהיל צמוקה וסוקנה דמיס והעמלה כלמקור והצילו צמיהה
 סקיה ועי' צמרה קלח' קופריס השו' קיט עדגתו גיכ
 ללמור צזה רק הכריע דאף להאוקסיס צעמס אי צמדיקה
 מיי צימי עינור והקנה וניהה צמדיקה ולי' כשיצויב הצמדיקה
 חסי נותרת עיין גם אחרי יוני עינור והקנה ועייס ייי' חיי
 עור צזה ולכן צמרה רלש ענציר סקיברדי מיה יוד קיי
 י"ג על אי שולא דם אחר חשמישו צמככסיס סבו ולחצו
 היתה ונעצרה וכמ"ן טס כיד השו' צית יעקב סיי קמיס
 (המנול צמיה' סיי קימה סקיג) סכי צמיי רני' כיון
 דמציצרת הוי צמוקה וסוקנה דמיס כ"י י"כ סיק סכק
 אם הוא דרס נחאשה וספק אם הוא ויהוקור או וניהלדרי
 ונעצרתה כ"ס לומר ויש הגר' דרדו דניי סם ון הנוקור
 וסייס טס דזו כותב להלכה ולא ננוכשה עייס וכי'
 צמרה כקק רכנה חצי מירד סיי ריש כ"ד אשה שנוכשה
 כס צעלה ונולאה דם גיפ צמיל צמינה וצברק וניהצמרה
 מאותה ליל אי והעמלה סכנכו שלא חללק צין יוני הנקה
 לחאיכ וקלח חשמיש רק צמי צ' על עצינה כ"ס עיין
 נדצמיו להקן צמק זה סיק קיי וסקי קיחן] **(כ)** עם
 כ"ל זה. עיין צמקה נחוקק אהיינו קינון קיי סקיכ
 עמקצ רואה דמיס צין הנשים האסורים כל צעלה ונדאורייתא
 עייס והכל תנאו עניו ונחשקו הרשעיה סיי התלמי סכי
 צמשיצוה כרואה גיפ דמיס כהשעמול ליכא רק אסורה
 דרבנן דקיייל כחמור וקתוה דרבנן ועי' צמורד צמילאריס
 סקיג ועי' צמירס רעוהה צמיהה הרבוללה עברי' סכי
 צמקירה דדין רואה נחמיה חשמיש ונפמיחמו לבי' זה

יורה דעה קפו הלכות נדה סעיף א

(כג) (ג) תתגרש (כד) (י) ותנשא לאחר נשאת לאחר וראתה דם מחמת תשמיש ג' פעמים רצופים אסורה לשמש גם עם אותו בעל אלא תתגרש ותנשא (כה) (י) לשלישי ואם גם עם השלישי ראתה דם מחמת תשמיש ג' פעמים לא תנשא לאחר אלא אסורה לכל (כו) (ח) ע' (ז) שתברוק: כג וי' שאין לו (ז) נקילין אינה מקרי נשואת תשמיש כ' אין נקילין נשיעור הכור

פתחי תשובה

באר היטב

(ג) תתגרש ולפיכך כחמה עיין בל"ע סימן קפ"ו (ז) שנתקן עבדיקה השופרת הכור כספיקו ז' ופי"ן בל"ע סימן ס' (ה) נקילין. כתב הש"ך ולי' ש' תמחירין ויהי' ששאל דל"ן אלו נקילין לאסרה לכל בעולם היכל והתוקף ג' אנשים כן עכ"ל

למחרת לל"ע אחר אפילו דיקה שפופרת י' לפסקם זה כיון שפי' שפ' דם שאלו מנכה נחמד שהיא מן המקור הכי' המלאה ומושלטת ע"י (י) נשליש' כחוצ' צנול' היטב של הכר' מוכרים ז'ל זקניה שפסקה פלגיה וכן ז'ל והתפילה לראות ממנה תשמיש ומנשאת נכר וכאז אינה לריכס דיקה שפופרת שנרי' שאלה קים עכ"ל וכחז' עוד נשנתה יפסק' ש' אף אם ראתה צילדחה ג' פעמים תשמיש לא מבי' ע"ה שהזקנה אחר כך פי"ן ש' ופי"ן נספיק' ז' ס' קים כ"ו שפסק' זה וסיים' דל"ן עי"ן לדי'ת. עוד כתב הסק"ד סברה לל"ע שאלה ג' פעמים נמנתה תשמיש' והתפירה ר'לה דמותרת לשמש' אחר כך לל"ע שחטנו' צינ' מוכר' שלה ולא אינה רואה י' לומר דמותרת לשמש' אחר כך אפילו לאחר שנגדו ימי' מוכר' אחר דקיימ' לן עי"ן אחר הוא וי"כ הכרס' ע"ש אכן נחשבת נרי' תרי"ט סי' ק"י ר"ב שול"ן ע"ל ז' פעמים דמיינ' סברה ליי' שחנאה כש' שאלה קופעת' כך אינה עוקרת' וזה אפילו לאחר ימי' מוכר' כל ימי' משך ההנקה לא מבי' ע"ה ששימש' ולא ראתה כלפי'ל' ס' ק"י ז' ע"ש (ח) ע"ד שחזק' י' נחשבת' נרמ' ציורה' חיד' ס' ימי' שכחז' לל"ע שאלה ג' פעמים נשואת

דרוכי תשובה

יטעמו בזה (כג) [תתגרש. עיי' בל"ע ומה ש"ן עי"ן עי"ן דעתו הכתובה ועיי' ב"ש וכו' יעקב ס' זה קפ"ו שנוטה דעתו שאינה נפקדה כהיובתה כיון דכובל לומר דלא כל אמצעות שויה ואלצנ' העגל גרם שרואית דמיה וגם נסתפק צי"ן בל"ע נקשה נחמד ואינה רואה הרי נחזיר' לנפרע פונגי' לה כתובה והעגל הראשון שהחקרון הי' ונמנו בזה ועלפ"ל בזה וגם כ' דל"ן זה דומה נל"ע שאין לה' וקת' לרי"ו דק"ל דאקורה נשמש' דל"ן לה כתובה דהתם המום ענה גרם אבל הכל נא נחזיר' צי"ן חחקרון בזה כח' עיי"ן] (כד) [ותנשא לאחר. עיי' ב"ש וי' כרה צק"ח על הי' כרה ועיי' שכתבתי בזה לדעת' המשוקקים דל"ע חל' כרה צדיקה לא לפני תשמיש' ולא לאחר תשמיש' אם בכה"ג שנקאלה לבעל אחר אם לריכה צדיקה קודם תשמיש' ולאחריו כיון דהיאוקה ג' פעמים תחת הראשון חל' עאלו ההכרחה ועיי' שאלה כל האמצעות שויה והעלה ש' דודאי לריכה צדיקה בכה"ג גם לדי' המשוקקים דז' חל' צדיקה כח' עיי"ן] (כה) [לשלישי עיי' בל"ע ומה ש"ן עי"ן עי"ן עי"ן עי"ן עי"ן צדיקה לשני' צסק' השצרי' לעני'ן זקניה שפסקה לראות ונחז' רב והתחילה לראות ונחז' תשמיש' ונדרגשת' לנר' וכאז חל' צדיקה שפופרת עיי"ן ועי' צק"ת ומה"י אשחר חיד' ס' קי"ח בל"ע זקניה ב' כ"ו ס' קי"ח אחר זה ר' שרי' שפסקה לראות עיי' צדיקה ואח"כ ואל"ע נכסה הכרה כחיים ח' ע"י ס' קי"ח שפופרת כח' צדרי' ב' כ' ענה חמ"ד ונלפ"י גם צפרקי' חוליות' ואל"ע עד שכתב צדיקוה' אינה יכולה להכביס' העד צנעוק' יותר ונשיעור' חל' אמצע' שונגיע' עם סעד' למקום הכח' זה יותר ומשנה תמימה צדחה דם אצל רב ונמנתה תשמיש' ולא זולת' ואוונרה' כ"ה צנעוק' תשמיש' נר' דהכנסת' השנס' כחל' אמצע' כואז כ"ה צדחה יותר ונחז' המקום כואז' שצנעוקה ואח"כ צנעוקה כל השנס' צול"ח הרחם קומ"ד נ"ל"ק' השנס' ונ' חל' ונדרגשת' עם כואז' גדול' וחוק' ונחז' וניד' שפיק' נמנה' אותו' יום הי"ח שופעת' דם ונצנע' הזנק' הכח' צנ"י ונקוונות' החל' חוק' וחוק' עלי' והעגלה' די' לה' דין זקניה וכתב' גדול' כח' בודאי' חל' אפי' ז' נקיים עיי"ן

יורה דעה כפו הלכות נדה סעיף א ב

ז באר הגולה

ולכן (כז) כג שרואה גס (כח) סמוך לתשמיש מקרי לידן רחמת תשמיש (כט) ותאמרה על צעלה (צ) נשם הראציד שכיב
 נשיא) ולזו גימ לריכס נהיות רלוים אגז אס נא ריו רלוים לא נאמרה עג צעלה (צ) נשם הרעמים וכיב הרשעא ס"י תחלטי
 והכריזו (ג) ואין חילוק בין אס רחמה ג' עמיים עיד שנאמרה (ד) וכן נתקלקלה אחיב והחטה ג' עמיים (ועדכי ריש כ"ג
 ותמשתה הרשעא ס"י תחלטי ותמוס) וכן זה נא יעירי אלא נדלחה סמוך תשמיש אגז אס לא רחמה סמוך לתשמיש לא נאמרה
 על צעלה (ט) ונחמה נו לאמח סהרחה תמיד (צ) נשם סהיה וסמיג) רינה כמו שאין לה וכן **ב** (לא) כיצד בודקת
 נוסלת שמופרת (פ"י קנה עג שמופרת) (לב) של (ו) (י) אבר ופיה רצוף לתוכה ונוחגת בתוכה

באר הוי"ב פתחי תשובה

(1) אבר כחג נחשפתה וניב סוף סיון ריש דהיה גס נשאר וניי ויחכות
 ונאלה כלל נא ונתיי אגז אס ונאלה נלמדי השמופרת שהיחמר הוא רישוס
 תדוק בשמופרת לריב מחללה נקיים וסנילה פיש (ט) ונחמה לו עמי
 ענה הסמוכה נוסח עד שחפיק גיש דהיינו שחמה גיש ולא תחלה פיש
 דרכי תשובה

פיש ועיי' צמלנצקי עהרה צפיהינו סקקינו וצבאר ויח חיים
 סוף ק"י זה סהלריך צדצרי הנוצ צוה והציח רחי' נהקב
 נההירה לצעב סני צנח צדיקה שמופרת גס צשופעה דס
 הרצה וקיים דהסמוך נהקב צוה אין ומחיוח אוחו פיש
 (כז) כל הרואה ג' ס' בסוף ית"ש ג' עיי' צמלנצקי עהרה
 צביהיק אגה צ' ס' דשיבור סמוך נהשמיש חף דמדצרי
 הש"ס והסוקקיס נראה דכנ כנא סהה רק צמה סקניחה
 איצ זה נקרא סמוך לתשמיש אגז ויתר וזה נקרא אחר
 זמן וניי וידצרי הרניח נראה דגס אס ונאלה עיי' צדיקה
 דלאחר התשמיש נקרא וניי רימיה פיש וצפיהיח שס סקיא
 אונס יעיי' צהויה"ש סקיו שהעתיק דצרי השיך סצקקיא
 צסס אציו הגאון דאס ונאלה נאחר התשמיש גיי' צדיקה
 לא הוי רדמיה ונדהציה זה עיד הרניח וצוחר דעתו
 לדעת הרניח כשנאלה נאחר הצדיקה הוי ונוכנג וכל
 חייסנין דלהוי צככל סמוך לתשמיש וכה רחיה ציקור
 חיים סק"י ג' סעמד עג המחוק צוה ויה הול ססיבור
 סמוך לתשמיש ס'י הרניח נחמויר צוה וננה הול ססיבור
 ונופג דלכ"ע ג' כרדין אין נחמויר ונופסק ניה ודלמלינו
 צעלוח צב"ג רקמוך היינו ח"י סבה סוכיין וניי צוה
 נוחר דהואיכ ונקהס נן קהיס ואריינן דהשיבור סמוך
 הול חני סבה דאס רחמה תוך חני סבה אחר התשמיש
 סקורה מקוס רדק"ת ולאחר חל סנה אין דינה כדוחה
 דומה עיי' אונס יעיי' צספיה חכס קקיו שהרחיב הדעיר
 צוה ובי דזה צבור כדעתו דסמוך לתשמיש היינו לאחר
 סקיטוח אכל אס לא ונאלה רק לאחר הצדיקה היצב צודלי
 דגס לרידן אין נחמויר דלו צודלי עצרי ססיבור דאסס
 תלוי דהא ססיבור דאסס תלוי ונפערין צוה וננה סהיה
 האצרי צדיקור דלאחר סנות האצרי אין בלון תשמיש וכו'
 דסוד אינו טוגג ונאקור וגס אינו דוחק צלדדים וגס אין
 כאלן איסור כרת חפ"י אס רחמה אז דנשנס צאצרי ונה
 פעור ולפי' כיון דצקתס הציהה ונחדרך שאין העצל פורש
 ונננה עד אחר סנינית האצרי ואלוי סהסה עוד אחיב גס
 וקוסס כילונות איב אס נא ונאלה אחיב תיכף נהקנחו
 רק לאחר הצדיקה היצב אין כאלן ספק כלל דודלי כצרי
 עצרי ססיבור דאסס תלוי וקיים אך כל זה כשלא הרגישה
 צסנה תשמיש אכל אס הרגישה צסנת תשמיש ואחיב
 צדיקה ונאלה צוה י' ש' לדון נחמויר גס ונאלה עיי' צדיקה
 סמוך לתשמיש אכל אס ונאלה ונופג ון התשמיש אפי'
 אה הרגישה לא דיינין לה כדן רוחה ונחמת תשמיש

סעיף ב (רא) [כיצד בודקה עיי' צערה אונח לדק
 להחטיק ונליצדאוריטע זיל חיריד ס"י קיו צאשקע פ"ס
 כה כונה צנים ונחשצרה ענה גיב ואחר צ' חרשים
 שנתעצרה היתה הכילה לחיש ונאלה צבוקר על וקאומה
 הפליטה אודס ואחר סהרתה סוד ונאלה גיב כן ס"י ד'
 כעמיים וצפעס דה' כשנה ונעלמה וקנחה צהקדין תיכף
 אחר החיבור ונאלה צבוקר על וקוס סקיטוח אודס וכו'
 שהעלה להלריכה צדיקה יקח ען קנן חלק ולמכללה צמוקס
 שחיבו חלק י' ככרין בליו ונך סהרה כנא יקרוע וגס
 צמוקס סהול חלק אפשר י' לכורכו צמוך ואס לא תנאל
 כלום הוי צדיקה נחמירה לצעלה כיו סלא תחמוך צגיש
 רלוים אחיב אז אס ירלו להנתיין עד סתלר אז כשהסער
 עיי' ספירה ז"ת י' להתירה לצעלה תוך ינוי סוקרה סלה
 וגס כ' סס צליע אולי יעניל הבכסה כר ואחר צ' לריכס
 הנעקה ונעלנציע סהול חלקה יותר ונען וענה כעצוי
 האצרי והגס סקרוצ יותר סלא תוליה דס יותר ונען חלק
 וגס סמלוקה יותר ון האצרי עכ"ז י"ל דומחי ותיחי זה
 צליע עיי"ס] (רב) של אבר ענאהיט ועיי' צהויה"ש סקיו
 ס'י

יורה דעה קפו הלכות גדה סעיק ב

(אא) לאו (בב) בידוע ידוא (גג) מן הצדד

פתחי תשובה

גכ דש סינוק גין כל נמלא דס כלל בשפוטת זין נמלא נלדין סלט זילא נלדין סלט שטוב חילא גים פסחה פסמיס לא תהיה סלקתה סלט זילא לא נמלא כלל סלט שוב חילא גים חמור לסיסרה דלא כדעת סגל

פתחי תשובה

קן הלדים ויכח המיד נהיה אפנים הקיים חלק מיו גיש סהלין וסיס מי סידנה לסקל אף אס רחאה גיש חמיכ יסחור כל הלוחה סהכחתי וסחמי יורה לסקל ודי מי שנקל על גיש פיש ופי גניס פי ויו סחכס

דרכי תשובה

הלכתי דלמי לא נמלא דס על הספופרה ונחון ונותרת לנענע חמיכ דילינח סתרפלה ועיי סתרפלה לני סקיו ונמקור חיים סקיינ סהענה דאס כל נמלא דס עכ הספופרה ונחון כלל ולריכין לחלות סנהרפלה חין נקמון נהקל חלא אס דדיקה הספופרת היחה עכיי צנדין סכסה חדשים לחחר רחיי החמרונה סכסעה סמניס או גס אס כל הי סגנך זמן גי חדשים חלא סחיתה עוסקת צרפולחה גמתיס שזו יס סצרה חלכות סנחרפלה עכ ותידין גס אס לא רחאה עכ הספופרת דס כלל חלא אס לא סחה גמתיס כטיעור גי חדשים ולא היחה עוסקת צרפולוח חלא חוך זמן יניבז חחר רחיי סמניס חחרון דדיקה עמנה צפופרה ולא נמלא דס כלל חין וועיל דדיקה זו להחירה לצענה ולריכה לצדוק חיע עור חחר סטוקת צרפולוח או חחר סהמנין גי חדשים ולא גס חמיכ כל חרלה דס כלל דדיקה וותרת לצענה עייס צלריכות חיצרה כי צורת הרדנין חלק ח קיי הי נקאל צאקה סהרגישה לכר ובחז יסעה סמניס ורחאה גיש דמיה ורלחה לצדוק עמנה דדיקה ספופרת ולא חלאו נכו נעסות מענה כי אס צאוש עקודס סתרפלה חיע מיי דיקוח וחמיכ הנדוק חייכ ולא חנלה זמן הלד חחור להחרפלות חיע וסנדוק עור הפעס נספופרת פעס צי ולא חחור ונמלא זן הלד חחור להחרפלות חיע וסנדוק עור פעס גי נספופרת עייס ויי נוקשה זכ סקיי סהיילו וסחפלה עליו דמני חל סלריכה להחרפלות חיע צרפולוח דעה לנו זכ דחל לא חכר כלל צאוש עוסק וספוקיס רחשוים ענין זכ דדיקה ספופרת חיינה ונמלח ער סחענאק חחלה צרפולוח וחלו הי קיל חכי לא חוי סחקו ונלחריעו חר כל חלה עייס וייס צוח חנלס דברי הרדנין וספתניס כי מפני סהינה ורגישה כחז צענה סמניס גיכ חסע סמח הי חכחז סהינה סמנחה סיקורים נפהח ויקרה ונענה סמניס יולח דס זן חוקור וכעסם וקח חקפילות ולא רלה לכמון חיע עכ דדיקה ספופרת דיל כיון דנחספופרת חיינה ורגישה נער עיכ לא נראה רק צחללדיס ועיי דצרינו להגן (סקי ויח) וייס עור ונדרי הרצ נוקשה זכ עיר הרדנין צוח (אא) [לאו] מיי פתיס סקייי צסס חניצ וסקרי פורה עכ דאס לא נמלא כלום לא צלדיס ולא צלחשו או די אס יקל צטרלחה גיש חמיכ ולא יוחר כלל עייס ועיי צניח סהלין צוח וכי חיל ועמחה אכחוז מה דלכניד לנחוג לחלכה נעקק זה אסח הרוחה ונחיה מיי סנמלא עכ ער סענה חין ספק סרואה ונחמה סמניס יס לנחוג כדעת קדרי פורה סלח להחירה מיי סנדיקה לעולמיס זולת נמלא עכ לדי הספופרת ולא וועסם נעל סקר חייכ סוח ועיקרל דדינה כי לכיד העיקר כדצדתי סהנדיקה היח ועמלייחא חמינו צלח נמלא כלל סנדיעו סנן סלדיס חלא עניי סנלין גדולי חילאשויס חילאציר וסרננין דעתייו

הלכתי דלמי לא נמלא דס על הספופרה ונחון ונותרת לנענע חמיכ דילינח סתרפלה ועיי סתרפלה לני סקיו ונמקור חיים סקיינ סהענה דאס כל נמלא דס עכ הספופרה ונחון כלל ולריכין לחלות סנהרפלה חין נקמון נהקל חלא אס דדיקה הספופרת היחה עכיי צנדין סכסה חדשים לחחר רחיי החמרונה סכסעה סמניס או גס אס כל הי סגנך זמן גי חדשים חלא סחיתה עוסקת צרפולחה גמתיס שזו יס סצרה חלכות סנחרפלה עכ ותידין גס אס לא רחאה עכ הספופרת דס כלל חלא אס לא סחה גמתיס כטיעור גי חדשים ולא היחה עוסקת צרפולוח חלא חוך זמן יניבז חחר רחיי סמניס חחרון דדיקה עמנה צפופרה ולא נמלא דס כלל חין וועיל דדיקה זו להחירה לצענה ולריכה לצדוק חיע עור חחר סטוקת צרפולוח או חחר סהמנין גי חדשים ולא גס חמיכ כל חרלה דס כלל דדיקה וותרת לצענה עייס צלריכות חיצרה כי צורת הרדנין חלק ח קיי הי נקאל צאקה סהרגישה לכר ובחז יסעה סמניס ורחאה גיש דמיה ורלחה לצדוק עמנה דדיקה ספופרת ולא חלאו נכו נעסות מענה כי אס צאוש עקודס סתרפלה חיע מיי דיקוח וחמיכ הנדוק חייכ ולא חנלה זמן הלד חחור להחרפלות חיע וסנדוק עור הפעס נספופרת פעס צי ולא חחור ונמלא זן הלד חחור להחרפלות חיע וסנדוק עור פעס גי נספופרת עייס ויי נוקשה זכ סקיי סהיילו וסחפלה עליו דמני חל סלריכה להחרפלות חיע צרפולוח דעה לנו זכ דחל לא חכר כלל צאוש עוסק וספוקיס רחשוים ענין זכ דדיקה ספופרת חיינה ונמלח ער סחענאק חחלה צרפולוח וחלו הי קיל חכי לא חוי סחקו ונלחריעו חר כל חלה עייס וייס צוח חנלס דברי הרדנין וספתניס כי מפני סהינה ורגישה כחז צענה סמניס גיכ חסע סמח הי חכחז סהינה סמנחה סיקורים נפהח ויקרה ונענה סמניס יולח דס זן חוקור וכעסם וקח חקפילות ולא רלה לכמון חיע עכ דדיקה ספופרת דיל כיון דנחספופרת חיינה ורגישה נער עיכ לא נראה רק צחללדיס ועיי דצרינו להגן (סקי ויח) וייס עור ונדרי הרצ נוקשה זכ עיר הרדנין צוח (אא) [לאו] מיי פתיס סקייי צסס חניצ וסקרי פורה עכ דאס לא נמלא כלום לא צלדיס ולא צלחשו או די אס יקל צטרלחה גיש חמיכ ולא יוחר כלל עייס ועיי צניח סהלין צוח וכי חיל ועמחה אכחוז מה דלכניד לנחוג לחלכה נעקק זה אסח הרוחה ונחיה מיי סנמלא עכ ער סענה חין ספק סרואה ונחמה סמניס יס לנחוג כדעת קדרי פורה סלח להחירה מיי סנדיקה לעולמיס זולת נמלא עכ לדי הספופרת ולא וועסם נעל סקר חייכ סוח ועיקרל דדינה כי לכיד העיקר כדצדתי סהנדיקה היח ועמלייחא חמינו צלח נמלא כלל סנדיעו סנן סלדיס חלא עניי סנלין גדולי חילאשויס חילאציר וסרננין דעתייו

ויי

יורה דעה קפו הלכות גדה סעוף ב ג

י"ט באר הגולה

(ג) י"ט לפסוק אנדיקא (א) (סד וז"ל לדעת הרמב"ם והרא"ש והש"ת ור"ף זכ"ל כדון ורמ"ם מלחא ק"י יוד) ג דאם
 חוצה לברוק עצמה בעדה תחת הראשון אחר ששמשו ג"מ (ס) (י"ח) (מח) הרשות (י"ט) (מט)
 בידה ומותרת לו ויא ישאמרה לראשון שתשמיש שלישי ואילך אפי' בבדיקה: כ"ג (כ) (ג)
 י"ט (י) לפסוק אסגרא ראשונה להקל (סד וז"ל גטס הסכמת הפוסקים והגהות ויישור) ואם הרמב"ם

באר היטב
 (ס) הרשות. מיהו אם נדקה לראשון ונמצא על המוך אסורה בכל ש"ך
 (ז) לפסוק. והש"ך כתב ג"ל דל"ן להורות נדקה בצנבל הראשון ומי"ט
 הגיה והרמ"ם מולוץ' ושאל אסוריים פמליץ עכ"ל
 מלחא על ראשו מותרת לצנבל שני ואסרה לנבל הראשון מי"ט (כ) י"ט לפסוק אסגרא ראשונה וכן פסק הב"י ותמונה נשמי' ראש' ק"י כ"ג
 ותמונה דרז"ו הטהרה ק"י ח"י ותמונה פ"ה"ם מולוץ' ק"י כ"ג ותמונה כספ' יתקבל כוף ק"י ל"ג ותמונה אלוה' שמואל ק"י י"ז והש"ך על
 ש"ך שמתקן קול' להסמיר זהה שיש ועי' תמונה מ"ה"ם ז"ס ק"י ס"י 4 ותמונה מ"ב כ"י ק"י וקפ"א ותמונה סודח טלחה ק"י כ"א]

דרכי תשובה

והנה כי הוא קרובה להפקד ורחוקה והשכר דהא לפי הפקדה
 גם אם הדם הוא בלדדים ותלכלך ראש הנווך ע"י הדם
 ענף"דים ואם ימלא דם על ראש הנווך הרי לא הותרה
 לצנבל זה ולנמך לההגרש ונקושי תנואל ח"ט אחר שיהנה
 ליקח אותה כי ילא הקול שכבר נבדקה ונמצא על ראש
 הנווך ונפרט כשיראו שאחר הצדיקה הלאריכו להחגרש
 ונצנבל ותחוק הקול ולא תנואל וי' שישלחה וע"כ עדין
 יותר לפניה שלא תבדוק ח"ט צדיקה כזו וגם בגוף צדיקה
 א' כתב שמואל והסתפק מלמד צדיקה הדין אם מותר צדיקה
 זו ולדעתו שאין לפסוק על צדיקה זו ולא לחיבור ולא
 להיתר ועי"ש בזה שאח"כ צוה וסיים דתתף ח"ט שפסוק
 נמצא על צדיקה זו י"ל שהכביש צדוף הכיב קנה דק
 ותלא קביעותיו מוכין וע"י הקנה שפיר תוכל להכביש
 צנננן עד ונקום שהשמש דם חונס ומשקן הסיס שנראה
 ועדרי' ענדיק צביס ונלא מוכין לבד שזה צדוף ח"ט להכביש
 צנננן עד ונקום שהשמש דם ככה"ג צדוף ח"ט לפסוק
 על צדיקה זו ככל שיש צאריכות (מז) [יש לשב"ך ע"י
 נקיף קלפיו ויש צפתי' גטס אלוה' שמואל והסיס ותי'ט
 נקי'ט על צדיקת האלוה' שמואל שיש לחוש כי קשה
 להכביש דבר רך (היינו נוך) כי' צנננן וטווא לא הכבישה
 עד ונקום שהשמש דם עי"ש ע"י צפתי' ענרי דעה ק"י
 ק"א מה שהציח גטס הגה"ק מליצ'חויקס ז"ל צנבל ז"ל
 שהגיד לו ותונה על הקדי' כי הלא ושרש צננן אלוה'
 שמואל ע"י נוך וען כעתי' האצר (והרי דבר קשה ויובנס
 צנננן) ותונה על הרב קדי' שהשמי' עננה ען ועי'
 שקפק בקדי' לחנם על צדיקת האלוה' שמואל כזו' אלא
 ט"כ צנערי דעה סס צתף דלריכה לבחור צנן רכה ולא
 קשה כען קתס דלא אם תנואל עב הראש הח"ך תוכל
 להלות שהענה ללדדים ח"ט עיה"י ען רכה ופלפל צוה
 עוד והעלה שטוב לעשות צדיקת ח"ט כזו' קודם שתראה
 שטס ג' אם לא תנואל ככל י' להיתר אז ע"י צדיקה
 זו עי"ש]

סעוף ג' (מח) הרשות בידה. עפתי' וי' ונתקף כ"ג
 דוקא אם נמצא דם בלדדי השפופרת אצל אם
 לא נמצא כלום לכ"ט לא והכי בצנבל הראשון ועי' בנולצושי
 מהרה קק"ד וי'ט לרשות צדיקה הני'ט צוה ועי' צפתי' הרמב"ם
 הלכ' ח' ק"י ח"י וצנבל כזו והתירה שתבדוק
 צדיקת שפופרת תחת צנבל הראשון ולא תמצא לבו לעשוה
 ונעשה כ"ח שתתרחש ונקודם ע"י נקיים צקחים צרפואת
 וח"טו תבדוק ח"ט צדיקת שפופרת ואם תנואל על ראש
 הנמכהול ח"ט לה תקנה ואם לא תנואל ככל הי' מותרת
 לצנבל ואם תנואל ען הלך תחזור לרפואת ח"ט ותחזור
 עפ"ם י' לבדוק שפופרת ואם תנואל ג' צנעם ח"ט וכן
 הלדדים תחזור כעסוק צרפואת ותבדוק ח"ט צנעם ח"ט
 וזו אם גם צנעם ח"ט תנואל בלדדי השפופרת וותרת
 לצנבל ע"ש ועי' צננננן זהב קק"י שהוכיח מדברי הרמב"ם
 צוה ע"כ החמיר לבדקה ג"ט כ"ח כשנמצא דם בלדדי
 השפופרת אצל אם לא נמצא דם ככל הותרה צדיקה
 הראשונה ולא' טוב לבחור ולבדוק ונראה וזה דק"ל
 דהפוסקים המחמירים שלא לפסוק עב צדיקת שפופרת
 בצנבל הראשון זה הוא דוקא באם נמצא דם על לדדי
 השפופרת זהא ק"י דכחו צדיקה ונעלי'חא הוא דליכא
 לתיחש שז"ל יד הדם ען הנוקף לפרחור וע"כ ק"ל דל"ן
 לפסוק עב צדיקה זו כ"ח כשנמצא ג' חנקים דלחקה
 לכ"ט וליכא ונקום עיגון אצל צנבל ח"ט לא קנוכין ח"ט
 צדיקה ח"ט ג"ט שפופרת אצל אם לא נמצא כלום על
 השפופרת לכ"ט קנוכין להתירה ח"ט בצנבל ח"ט ובר ח"ט
 דלא כהמ"ז דק"ל דאם נמצא על לדדי השפופרת זה ח"ט
 ודאי צדיקה יפה ונעלי'כ כקלא נמצא כלום ע"ש (מ"ט)
 ב"ד. כעפ"ש וי'ט עתחור' דאם צדיקה צנעם ח' ונמצאה
 דם צראש הנווך וח"ט צדיקה ולא תמצא על ראשו מותרת
 לצנבל ט"י ועי' צצרי וי'ט חיים קפ"י ג' ונולצושי מהרה
 קק"י שהעיד על דברי התור' צוה והעלה דלריכה ח"ט
 לפסוק להק' צ"ה וחי' צדי'טו להיתר זה האשה החלת
 ח"ט לצנבל אחר ע"ש (ג) ויש לסמוך אסברא ראשונה.
 ענח"ט ותיח'ט ועי' צתפאר' ל"י קק"י ותוקר חיים כ"ג
 שהוכיח ומשקן הרמ"ח צוה דל"ן כוונתו להיתר להדיח
 כדעת הפקדה הראשונה אלא עכוונתו שיש ללרף דעה זו
 לקיף היכא שיש עוד קנרלה להקל דלא גם רמ"י והרמב"ם
 עודה להקל דל"י'כ ויקשה לשון הרמ"ח שכתב ואם הרמ"ה
 לבר ובר דכיון שכתב צנננן דהעיקר כדעה הראשונה
 להיתר צדיקת שפופרת צנענה הראשון ח"ט מה י'ט עוד
 צ"ט להקל אם הרמ"ה לבר ובר ח"ט לפי הכרעתו וותרת
 לבדוק לצנבל הראשון ח"ט כל הרמ"ה שום לבר וכאל
 וצ"כ דהרמ"ח לא הכריע בזה לגמרי וכדעה הפקדה
 הראשונה אלא היכא דליכא עוד ל' להקל ותנואל דמה
 היכא

יורה דעה קפז הלכות גדה סעיף ג ד

באר הגולה

100 סעיפים וסעיפים
הפוסקים נבחרו
המבאר

(א) (ב) נער והוא נשבע תשמיש לכיף יש למנוח אבדיקה נבעל הראשון (ג) (ד) יאם שמשוה (נב) סמוך

באר היטב

(יא) נער והוא קנה כי פולי ומכה יש לה נצחון מקום פירי יש למנוח אבדיקה

דרכי תשובה

צוקת וכן אפי' לא רחצה חלל פעם אח' נצחונו זמן חונם
שקוב לא רחצה נצילה נצונות רחיתה גיב הלין שאותה
רחייה הי' דווקא נחמת הוקת חבל אם לא רחצה רק
פעם אח' או ציפ' נצחונו זמן ואח'יב קוב רחצה פעם שנית
גם נצילה ופעם ג' קרחה נחמת תשמיש הוא רחוק
מהוקת ין להחמיר קלל להחמיר לנבעל נלא בדיקה חך
ומנו הרולה להקל חן נחמיון אותו כי יש על וי' למנוח
ויפה כמו דהחמיר פי

וב"ש הפתיש מהשיך דומירי נקטנה עיי' נחוריד ונשמלה
קקיי' ונשפתי חכם שכי' דהיה דהוי מלי נמיונר
דומירי גם נגדולה ומשכחת לה נחיתר כגון שמושה נח
למודע נחיתר ורחטה דומית ואח'יב שמושה עוד נח למודע
וגיב נחיתר ורחטה דומית ואח'יב שמושה עוד נחיתר וגיב
נחיתר ורחטה פעם ג' דומית וקוב לל שמושה ואח'יב
רחטה עוד נחיתר רח' דקבעה וקת לריה ואינלאי מלחא
למפרע דכעכ הסכימי הוא קמוך לוקחת דחנין צוקתה
ואין בלא קלשה נעמי' נחמת תשמיש וניש' ציפ' נח
וניש' הפתיש מהשיך שקיים דהיינו שאח'י' נקבע הוקת
נצחונו זמן וכמה שפעמים עיי' נשיך שכי' כלשטוב נח
דהיינו קרחה אחר ההשניש עוד אח' או צ' פעמים נצחונו
זמן קמונל' שקבעה וקה ציפ' תולה צוקתה ועיי' נשמלה
שם גיב' נציחור נסון השיך נח ועיי' נשפתי חכם שם
שכי' דומית השיך נלשטוב פעם אח' או צ' סכרלה מנשטוב
דלא נרירה כי' דנפעם אח' קגי' מנשטוב דכיון דרחטה עוד
ציפ' נחיתר קלל ציוס זה דחא עיב' מיירי קרחה גיפ' נחיתר
ואיב' אם נחיתר קלל רחטה ציוס זה קלל צבעה יתמיש
רק ציפ' היינו קרחה הראשונה היחה קודם ההשניש
ורחטה הגי' היה לחחר לחחר ככיל ורחטה הסכימה הי'
צבעה תשמיש אכתי איבאל לאתשטוק אח' שדין רחיה אז
דצבעה תשמיש חוקתה היום של המודע או חוקת דנחמתה
תשמיש ומחחר דקטיהם שויס צח' כי רחטה ציפ' ציוס זה
קלל צבעה תשמיש וכמו כן רחטה ציפ' נשבעת תשמיש
קלל ציוס זה והרחיף החמשיית היחה ציפ' זה צבעה
תשמיש ויב' דייה כלשטוב וכי' נצחונו זמן וריב' שאחר
התשמיש ורחטה עוד ציפ' ציוס זה קלל צבעה תשמיש
דשחח רחטה גיפ' ציוס זה קלל צבעה תשמיש הרחיה
הראשונה היחה קודם התשמיש וזי' רחיות הי' אחר התשמיש
דהשחח ודחי' חוקבע וקתה ציוס זה ועיב' תלין גם הרחיה
הסכימה שתי' ציוס זה נשבעת תשמיש צוקת היום עיש'
ועיי' נכית קיי' שכי' דיל' עוד דנשכחת נח שתי' לה
וקת נכית קיי' ועצרו נכיה ג' דריה וכל רחטה דשוב
חיל' למש' לריה ונשמושה נחיתר ורחטה נחמת תשמיש ואח'יב
רחטה עוד נחיתר דהדרל לוקת קמיתח ותולה הדם
שנחמת תשמיש צוקת עכיל ועיי' נשמלה קקיי' שהציחו
וכי' דלא נחיתר להו נהשיך והפוקסיס למרע כן מנשטוב דכי
דחא דלחנין דחם חורה נלחוח נחיתר נחיתר לוקת קמיתח
זהו חן כשלי' אשפר לנרץ לריה וז' לוקת אמת חבל אם
רחיה

היבא עיש' נד' אחר לכתיף להקל חבל נצליה חן למנוח
על הקצרה הראשונה להחיר להחיר עיש' ועיי' נשפתי חכם
קקיי' שהחירך נפלפל נשורע פלוגמת הפוקסיס צח' ונצחור
שיעה הפוקסיס דכי' לעיקר נכרחה הראשונה וקיים ומנו
לדינא אם אשפר לעשות כוונת הרדצי' נחתיך חלק אח' קיי'
דחי' קלל מנלא על לדי' השפופרת העקה הנדיקה
נשפופרת עוד צי' פעמים כדי שיהי' הנדיקה ציפ' וגם
נשקוק נשפופרת קודם כל נדיקה ונדיקה נודחי' רחוי'
להחמיר כדנריו כדי להחמיר ציפ' נחמת שקינה רחיה
דומית עיש' (ועיי' ניש' עיב' קיי' וניש' נדי' הרדצי' חח')
(א) צער וכאב עיי' נקדרי טהרה קקיי' שהציח מנחתיך
עז יעקב קיי' וניש' דהנרחה מיירי נכית צאשה קלין לה
וקת קצוב חננ צאשה עיש' וקת קצוב דעה הנרחה נחילן
דאשה עיש' נח וקת קצוב חיל' שחמע נשכחת מוליאה דם
איב' כיון עיש' נח כחצ' חרי' הוא כמכה שאינו יודע אם
מוליאה דם וחיל' נדיקה כלל וכי' נחלק צח' צין כחצ' נכחצ'
דכחצ' גדול הוא כמכה נענין נחיתר משליך רק נכחצ' קין
וטוח הרנה נחיתר עיד והציח ונדברי החיל' נשער קיי' עיש'
שפקק דלער וכחצ' אינה נחשצ' כמכה כלל גם צאשה עיש'
לה וקת קצוב לריכה נדיקה והציח רח' דחתי' נער וכחצ'
גדול אינו כמכה נענין זה וקיים דומית חף דמקבער עעמיה
דחיל' דכחצ' אינה כמכה נענין זה ומנו חכנ' ככי' הענין
נכחתיים דרנצן ויש עוד דלדים נהחירי ין נקמוך ללד
להקל חונם נח שחרחה נהרנשה חיל' נחתיר נחמת
הנשקת כחצ' ונער עיש' ועיי' נשפתי חכם קקיי' ונמקשה
זכר להין קוף קיי' קלי' וניש' צח' נצחורך ועיי' נבנצן
נשע קקיי' ועיי' נכית חצ' חצרהם להגיו' חצרהם חצני'
זכר נחחתי' צוקת ציפ' עיש' כי' חקתה עיש' לה וקת
דל' הנשקת ואי' נחחר ענונה כי' מנולחת כחתיים חריונים
והאשה יש' לה כחצ' קלל ולא צבעה שמונחת הדומים
נדיקהתה חנל' לפרקים והחירך עש' נחתיך אח' כחצ' חרי'
כדין מכה לזה והציח ונדברי השי' והקדרי טהרה חלו'
והעלה להחמיר דדוקא נחתיך ורינד קלין צח' חלל אחר
ני רגלים כוונת הרחיה נכית קלי' חיל' חבל כחצ' למודח אינו
כמכה והחירך עש' צח' וקיים לחונרל וזן השמיים ירחמו
עיי' [פ]

סעיף ד (נב) ככך לוסתרה. ענאחי' ופתיש ועיי'

נכרע קקיי' שכי' להוכיח נחתי' דעיקר
לדינא נכיה הפרישה צח' עיש' ועיי' נשפתי חכם קקיי'
שכי' נדינא כיון שהפרישה והתוסי' והכרע' והסיק' הסכימו
לחנה צוקתה גם נצונה קלפני עונת הוקת עפירי יש'
למנוח עניהם כוונשה עיש' [וכן הציח נכית נחמת פתיס'
שכן מנולל' נחחתי' נחחתי' נחחתי' נחחתי' נחחתי' נחחתי'
וכי' נכחצ' וניש' חיים קכיי' חיו ונמלצטי טהרה נפתיח'
קקיי' ונפתיח' קקיי' וכי' עש' דומית נחחתי' דחא ודחי'
אם כל גיפ' היה הנקרה הזה נצון חזה דוקא ציוס
שקודם הלילה שדרך רחיתה היה נצילה ודחי' עיש' נחחתי'

שכתב (סב) הולאה (ט) (כז) דס (כיו נפקי פהלאי סיון חיי ותגבות שרי) וכן אם אין לה ופת קטנ

באר היטב

(ח) דס. היינו שלא להחזיקה גרולה פסחה השמים אבל מינה לריכה ליטע ז' נקיים כיו משיך. והביא מחיי בכל ענין

פתחי תשובה

הארה היינו כיצד שדקוק נשמה ופחה ונוללה הארה אבל ז' שלא דקוק נשמה ופחה י"ל דכבר ראהו נשמה ופחה כ"י פ"ט. יהיה כל פיקד פסיקו לא ש"ך אלא לדעת הרמ"א דק"ל דהארה אף ונוללה נשמה נקיים אבל

לדעת הש"ך שהביא הנביא נפקי י"ז דעמי לריכה ליטע שבעה נקיים לא ש"ך פסיקו כלל דהא אף אם דקוק נשמה ופחה ונוללה הארה הארה אלא נשמה ופחה לריכה שבעה נקיים ואינה הולא נשכה שלי שמי' ולענין רוחא פסחה השמים ג"כ ליכא לנספוקי דמחיי' אי דס ז' שלא מוסתה חלוק נשכה ואף שבעה נקיים אינה לריכה ואי ימותו שהיא מוסתה איכ' עשיה' לריכה רוחא מינה ומסתה לנפלה פ"י ז"כ ע"כ. אכן נשכה שדוד שמו"ד חולה אף נשכה דהא כתב הרמ"א נסוף הנה ז' דנשמה ופחה אינה חולה נשכה כלל המוש' חלליכ' לא הפסחה לנפלה והא לא ש"ך הכא וכן נראה מנחל מדברי הכ"מ ע"ש (כז) דס. עכ"כ נשם ש"ך. ועפ"י שכתב הכ"מ דרוקא גרולה פסחה השמים מקליקין דהו כ"ו ופחות דק"ל

דרכי תשובה

מונע פ"ט לה בחי'ו מכה פסקרה נחנקה והגור כיטל ומונע יולא הדם נמשנוש היד וגם כולצ לה והעלה דמותרת וגם עבילה ח"ל רק יצוי החולץ והחזיקה עלמה למעלה רלוי פתחמיר עלי' ותעשה ז"כ פ"י שסעשה צדיקה גרשונה ואחרונה ובהפקק פהרה פ"י פתחון ומוקדם אוחיו ומוקם אחיב הצדוק נבחה ותהרה שלא חגע בצחונו ומוקם עיי"ס] וע"י צטי' התכ"ס סיק' כ"ג מ' עהאריך צוה והעלה דבחינה יודעת שמוכחה להוליה דס אין לפקוען למעשה על המהירין להקל צדיקור כרה נגד דעת הש"ך אם לא פ"ט עוד ל"דדים אחרים להקל והואו עשת הדחק הגדול שלא להוליה אשה נעבלה כגון אשה פ"ט לה מכה צמקור או צביה החילון פ"ט צה דס כלרר וחיו ידוע אם הוליה דס לחון לפעמים וחיה יכולה לפהר לנפלה זה ימים רבים ומני שמואלים דס על העד פערקת ז' צויה ליוונה וחיו ידוע אם דס זה הוא וכן המוקר או ון ה"דרדין או ון המכה שצמקור או צ"דרדין או אם י"ט לה וסת קצוע י"ט להקל שלא נשמה ופחה כדעת הרמ"א וקיימתו למתרה צ"ל ספירה ז"כ אבל נאשה שאין לה וקה אין להקל ואפי' אם מרגשת נשמה הולאות הדם יצוי כיון שאינה מרגשת נשמה הולאות הדם אם הוא ון המוקר או ון ה"דרדין והמכה הוא צמקור ואינה יודעת אם הוליה דס או לאו כיון שהוא עשת הדחק הגדול שלא להוליה אשה ונעבלה ומני שאינה יכולה לפהר אי"ע זה ימים רבים י"ט לפקוען לפהרה צ"ל ספירה ז"כ וצ"ל עבילה ואף צ"חן לה וקה קצוע ל"ע אם י"ט להחמיר צוה אבל צ"ט לה וקה שלא נשמה ופחה י"ט להקל אפי' שלא נשמה הדחק כדעת הרמ"א וקיימתו ואחר פ"ט עוד ל"ל להקל דהוי פ"ט וכי דזה דוקא כשהמכה הוא צמקור דלוי הרי ספיר פ"ט מעבליח

נחלת צבי

קפו ע"י ד' נכה וכן אם אין לה ופת קטנ כ"י חלוק נשכה נכ"מ ס"ב. שמועתי להקטנ נשכה ה"לון והדייה נחל ז"כ לחמ"י מחירין פ"ט ס"ב אפי' צ"ל ז"כ דהא הוא דבר שלישי שמוסד והטול ובדשלי"ט לא מביי פ"ט לדעת י"ל לפ"ל ס"י ק"י ספ"י ס"י נכה. וא"ל אומר השומע שנתן ודבון ל"כ קושיא כלל דהא מנוול לפ"ל ס"י ק"י דהא אין ידוע שדל"י שיע"א המסד ל"ל הוי צד"י דשלי"ט ובא"ן נני מולח ש"ס לה מכה נזיח' אינו ידוע נחל' אם לא שטאמר שמתחין ז' שיתרפה הכנה ותי ייגד שיתרפה כלל אך דלוקמן ס"י ק"ל איכ"א ללקטוי דעבדא ש"ס ככה שמועתי דנכתמים מקלין אם י"ט ספק מולח שלי"ט אלא דרננן ובה דשלי"ט לא מביי ס"י דרננן ל"כ נכנולר נש"ך ס"י ק"י ש"ט או אין ח"ש וא"ש שהט"לו מ"ט נפול ומנול דס נפול דמותרה ממשם ס"מ כננולר נש"ס נדה ד' כ"ס ע"כ ולקמן ס"י ק"י"א נכה ודש"ך ש"ס סק"ו והנ"ל ג"ס לפ"ל נכ"מ ק"י נדניי ס"מ אוח' א"י. מיכ"ו לדעת הכותמים דרננן שסוד ונאקור לא פיקרי דשלי"ט ל"ק"ט אך הרי דעת כמה פוסקים ועכ"לס ירנננ"ס דמי' הוי דשלי"ט ומלתי נכפסור נשמה נ"כ פיימה ס"ק א"כ"ע סיון ל"מ לפעין מעותרת ומיקב נכות ש"מ מקום להקל להכשא אך כ"ד מוקם אם י"ט ספק מני נפערה אם מישלול או ע"מ מעס"ס כ"י דרננן וכתב להחריה לא לחריק צוה סד"י לקולל מולח שהוא דשלי"ט שא"ס כ"ד מוקם היא ומתרה אך לפע"מ נל"מ"ט דהא דשלי"ט לא צ"ל היינו לענין איכ"א דהפס"ס הוא ע"ד ש"אלכטו צ"ל"ט ע"י ציוול ימות' ע"ד למחר דמיכ"י ה"ה ש"אלכ"ל ה"ס לא יחלל למחר איכ' איכ"א ז' שרונה לחלל כ"ס מל"ס"ר יחלל למחר נכ"מ וכן אי"ט צ"ל אבל לענין מלחול לחריה ט"ך לא ש"ך דשלי"ט ש"רי יוכל למלטו ה"ס ו"ס למחר וא"כ לענין צ"ל"ט א"ש"ב"כ נ"ל ש"ך ל"מ"ט ש"רי כשישאלה יוכל לנפול ח"ק"ט ת"ס למחר וכן וא"כ צ"ל"ט ז' אין לה מחירין וע"ד לפע"מ נל"מ"ט נשי"מ ד"י תינ"ל ס"ב ס"י ק"מ י"כ"א לחריק דשלי"ט חל"טו דרננן ספיקו אסוד אלא דרננן שלא היה לו חוקת הי"מ כ"י וא"כ כ"י ז"כ א"ה כ"ה חוקת הי"מ כ"י פ"כ"ד ע"ש והדברים הנממדים חל"ה כ"ס ל"י ומו"ד נ"ס לקושי"א ה"ל ותמש"ל סיון ק"י ס"ב נשמה ש"ס ס"ב ה"י

יורה דעה קפו הלכות גדה סעיף ה

למי שיש לו מכה במקור אינו תולה נמנה אם אין לו וכן קטע (סי) איז (כס) ידע

פתורי תשובה

יחזיקו במלוי ויחזיקו בגוי... פתורי תשובה... וכן קטע (סי) איז (כס) ידע

עכר מי ש... וכמה פה גזר... וכן קטע (סי) איז (כס) ידע

דרבי תשובה

עכ זה כיון שאינו שמה וקמה וגם יש לתלות במכתה... וכן קטע (סי) איז (כס) ידע

קראתו וכן... ונתעביר דמאלו... וכן קטע (סי) איז (כס) ידע

יורה דעה קפו הלכות גדה סעיף ה

(סז) נולדו (סח) שפחה (סט) יוללה
דרבני תשובה

פקק וקחה ציוני וקנתה ואינה מורגשת פהיחה הנקורק ע"כ העולה להיחרת עיי"ש

ועיי'ן צשרת מלבושי יחזקאל דק' מיר חנק יר"ד ק"י
 א צאשה ק"ש נה כחז ומכה לענין גדולה הרופאים עיי"ש
 לצעלה ושהאריך צפלוכל ולענין גדולה הרופאים עיי"ש
 ועיי'ן צשרת לזוז לרק להגהיק וליציאוויטש ז"כ חיר"ד ק"י
 קביצ דק"ן אשה שנאלה גיפ אחר תשמיש ויש לה כאז
 צשעת תשמיש והכשים הצקיות אומרה שנאלאו צלד אי
 צכתי'ס הרחם מקום אי שהוא משונה צושמוגש ק"ש צו
 כמין גומל וקרק וצכל פעם שנוגג קם צעד צדיקה
 כאז לה מאלוד ומוליא"ס דם והשיצ דזה נקרא כדן ומכה
 שמוליאה דם עיי"ש צארוך ועיי"ן קם צבי"ל צקי' שלאחריו
 ק"י קביצ עיי"ש ועיי"ן צשרת אדני כז ק' אי כ"ד אשה
 שנאלה קמוך כתשמיש כתימים גדולים גיב ויש נה כאז
 גדול וגם מכה וסיולא לפעמים כ"ל האם כחוק כבי גדוה
 הרופאים גדולים והמילדות וקשים קמיות בולס כ"ל ג"כ
 ומודים צוה והענה כהחירה לצעלה שלא צשעת וקחה ג"כ
 צלי קפירה ז"כ צכה"ג ולירק כזה גם ייה שכיכ ונולאה
 הרצה כתימים כניסם צני מרלה אדמונית וכו' עיי"ש

ועיי'ן צשרת שערי דעה מתיק ק"י קיטי כ"ד אשה שהעמידו
 נה עלוקות צארתו והקום ב"יו הרובאים ונאלו היא
 ונולאה צתמידוה כתימים צ"צ יום חלוקה וד"ן יכונה נטרר
 לצעלה והעלה דכנ שלא פסקה למזלח כתימים איזה ומן
 אחר העידת העלוקות הונה צוה א"ך כ"י נה עלה צכה"ג
 שחלצנז עב גופה נגדי לצענון שא"ן מקנבים כתימים כנצורר
 צרמיא צקי' ק"ל עד שחיי' ומכה ומכנ וכן ונ"ל חשית
 למזלח עוד ק"ש

וב"ש"ת חמדה שנהה חיר"ד ק"י כ"ל אשה שמואלה
 כתימים צליט ונ"ל הי' צכ"ל כגריק והמורה צענהיים
 הי' ספק א"ס י"ל להנצירק ויש נה לתוכה צעלה כבי שהיכף
 אחר התשמיש קינח הענכ אה האצר צצקדין והקדין הי'
 נקי וצדוק אה חירע ד' והי' פעמים ועימילאה המרלה כ"י
 לא ידעה דצר קשה"ס צוה קום דצר חנוור ועיי"ן חיר"ד
 זמן הציצה כ"י קודם"ס צ"צ יום שיפור הטורה הגיע זמן
 וקחתה וקסה הקצוצ נה וצכנ פעם צדקה אחר התשמיש
 ואינה מנאלה דצר וצעלה כאז צלדו והכאז ממשך ככעמים
 קמירך נאצר וצשה"ן נ"ל מנאל קום אודם רק זה ונקרוב
 נראה עכ קדיטו עשה"ס ומנכולך צצ"ן והי' כקתרו בעין
 מרלה אדומים והענה כהקנה צה ישראנ שנ"ל התנגן
 להחירה כשונז עוד כ"ל ושהצדוק היא וצענה כדי כענוד
 עכ הצירור ולהקן ויה דאפשר צענול צכ"כ שבי' וגם כיון
 דצמקום אונס מוהרת לעצול ציוס שומי' צום ג"כ תצוצ
 ציוס השוי"י והנך צניה צלינה ומותרת כשונז מיד כיון
 דא"ס העצול צלינה אולי חיו מרלה כ"יו וגם לירק ק"ש
 לקחת צוה דעת הרופא שאמר צתירפאה עיי"ש]

(סז) בודאי עיי'ן צשרת צברי' ח"ג ק"י ק"ו אדמונית
 והוכחיה גדולה ומקרי יודעת צודלי לענין זה ק"ש והציאו
 צגליון מהרש"ל **(סח)** שפחה מוציאה דם עיי"ן ק"ו קק"י
 ק"י ח"ל ועוד נלפע"ד דא"ס צשעת הכאז מולאה דם
 מוכה ו"לחא דמונה (ומהכה) הוא צל ובי"כ מותרת וא"ך
 א"ס נאחר שפסק הכאז מולאה דם נראה דמתולית איהו
 תעטול

הדם שח"י צשעת הכאז נשאר זה עכ"כ ועיי'ן צשרת כנסת
 יחזקאל ק"י כ"ד ק"י צלמלע התשר ח"ל עוד לצי אומר
 א"ך שמוקבם צכנ האחרונים דא"ך דכאז לה כאז צשעת
 צשמיש א"ך מועיני' י"ל שלא דיצרו כ"ל צא"ן לה
 מכה ככ"ל רק כהחירה מכה הכאז אונס א"ס י"ל נה
 ודאי הכינן הכאז ומכה המכה וגם הדם מכה המכה עכ"ל
 וכיוצא צוה כהצ ג"כ צקדרי קהרה י"ד ח"ל ודע דאציג
 שכתתי' לעינ' דכאז אינו כמכה מ"מ לענין זה מהני הכאז
 היכ"ל דרבינן צודלי ק"ש לה מכה וכומ"ש צתשר אמונה
 שמואל שגר קה והילוכה וצשיצנה או כדומה לזה רק
 ק"י א"ס וכתה' ונולאה דם א"ס צכנ פעם שקובא נה
 הוכה מולאה דם אז וקפתנה המכה הוא שמוליאה אה
 הדם ובר עכ"כ [ועיי'ן צשרת לזוז לרק להגהיק וליציאוויטש
 ז"כ חיר"ד ק"י ק"ו ג"ד ק"י ק"י האריך צפלוכל להלכה
 ז"כ כאז צארתו וקום או צכניוה דינו כמכה לענין זה
 עיי"ש ועיי"ן צשרת קם אר"י כה"ג ומקנצ ז"ל ק"י מ"י צאשה
 ק"ש נה וקת קצוב ומולאה חנויד כתימים גדולים גם
 צצד קתה וצכתיים יראה יונק והוא משונה ומדם וקחה
 וצדקה א"י צלצעה ואומרה כ"י צהכנסה אלצעה צענוק
 וצכה עד כ"י הא"ס היא מורגשת צלד ועיי'ן כמין צצענונה
 ובאשר וצחמכתי' עכ או דוחקה צכנ מולאה עכ האלצע
 דם קתה ונעורצ צניחה ומרגשה קלת כאז עיי'ן חיר"ד
 אלצעה וצשרת י"י"ס אינה מורגשת וכ"י שהעשה כן גיפ
 וא"ס צכנ ה"כ ח"י"ח דם ונקום זה עיי'ן חיר"ד צלצעה
 קתה צדוקת ח"י י"ל כהחירה וכתנה הכתימים והדם שח"ת
 עיי'ן צדיקה ו"ו וצניוה עכ"ל שקל הצדוק צעד ככל כד"י שלא
 צכנס נ"ל קור הרגשה מן התורה וגם לזה לה לדרוש
 צירובאים וא"ס נ"ל יוני' קום רפואה הוא מתיירה לצעלה
 רק שצעה צדיקה יום ח"י וזה' צצהרה וצשעת הדחק
 ק"י צהכסק קהרה וצדיקה יום ראשון צלצד ק"ש] (ועיי'ן
 צצרינו [צקיק סלחתי'] **(טז)** [מוציאה דם. עיי'ן שפיט
 קקי' ויה ק"ן צקם קשה מתימים לוצינן והחכ"ל ק"י מ"י
 ועיי'ן צשרת אצינה שמואל (כהגי' משה'ל אציגדור ז"ל
 וקאלרנין) ק"י ק"י צאשה כשנאלה לצעול ומשעה ראשונה
 א"י כשהר ענינה' ונולאה כתימים צ"ן וקת לוקט ויש לה
 כאז צצטן והענה כהקב כהחירה עיי'ן צדיקה הנריצ צמוך
 דחוק גיפ וא"ס נ"ל ינאל עכ הנווך רק עיי'ן הלדדים י"ל
 כהקנ צסק"ס מכה עיי"ש ועיי'ן צשרת אומרי א"ס ק"י ק"ה
 כ"ד אשה שקלחה כ"יפ דם מוחנת תשמיש ולא שאלה פי
 המורה רק דרש'ה צרופאים עכ"ל נה רשול"ה וכתירפאה
 מ"י וחכ"י ש"ז ראהה מית עכ"ל עד קלו ושלח השיצ כ"י
 מ"ש הרופא שא"ן זה נדה רק קלקול הא"ס לעזוז דצרי
 כ"י כ"י ה"ל משהעיי'ן קמאל רק החירה צצדיקה שפופרת
 ג"כ צענל ח"י עיי"ש וכ"כ צשרת דרך יצחר ק"י ל"ז קמאל
 הי' השוקל ונלפע"ד ג"ס הגאון אומרי א"ס צוה עיי"ש ועיי'ן
 צשרת מופרד מהדור"ה א"ס ח"צ ק"י כ"ה דע"י עכ"י מתימי
 עדוה הרופאים ק"ש לה מכה א"ך קדעמו דצכאל פרמיס
 קקר ציינמס וא"ן להאמינס זולת זה וע"כ הורה צאשה
 זקינה (יותר מוחמיס קנה) שהעידו הרופאים ככ"ל וזה
 שלא צצדוק א"ע ככל ג"ס א"ס מרגיש רק א"ס מרלה צמקרה
 דם אז מוחין ז' ימים והפרוש וצעלה וציוס ח"י לערצ

יורה דעה קמו הלכות גרה מעיקה

(עב) ומיה (לא) נשעת (יס) ופסה (לב) או עלי יום ללי יום (עג) (לג) אינה (עדי) תולה (עד) (יז) נמכה דמס
לא כן לא חישתא לעולם (גי) שם ונני בשם קמיא ופסיק) (ער) וכתמים (עז) חולה

באר היובב

פתחי תשובה

(יס) ופסה. זה איירי שלא נשעת חשיש לפניך אם לריכס לישב ז' נקיים
אבל לפניך רוחה דם מפתח חשיש פשיטא דנשעת ופסה לא הוסיק
לכיות חזאה דם מפתח חשיש דמי ללא תלין נמכה מיני תלין נמכה
פדך (יז) נמכה. איני שידעת שנמכה מולאה דם אבל אם מרגש
פכשוי שדס זה על פת המכה אחי נשעת ופסה פהיה ולא שייך לומר
נכהיז חלוקה לא חישתא לעולם דהלא חיהי מפתח כשלא מרגיש פדך
נדקה בשם חשונה פ"ס שמוקנ ענין ע"ש (לג) אינה חולה נמכה. גם כזה נחשונה מריש שם סוף הכי דחוקא אם מרגש שדס על מעקד
אבל חלוקה חולה אף נשעת ופסה וכל זה בימי סהרה חוקא ע"ש

דרכי תשובה

עצו מונכה ליחה כנכה והליחה הוא דבר חריף ועיי' נחבוקע
בוהלי נהי' ונחמנה זה אם נגעה בחרוה הנקום מולאה
דס והאירילת חמרה פחיא נבשות הצדיקה טל ונהריו
וההיריל הנעורר נפי קרי' חמנה שהדס מנלא נמקום
עומקו קמוד להמקור והגלון הי יוקף שולו ז"ל הסינו לו
שם להחירא ודעתו עמוס דנעמעררת בחוקה מסיולקת
דורס עיב נכהיז י' להקל ולומר דכאז הוי כמכה וגם
י' להחיון לנסרה דברי הירילת כנפי עיי'ש
ועיי' נשעת הר חמור הגלון ונהריו נבנע ז"ל כ"י יח
שנלאה כיפ אחר התשוש כשקונה מנעמה כחיים
בחלוקה מולחיתו אדום ומקלחו מעורבין זהם כמו מכה
ערי ואין נאשה כאז כלל והעבלה להחירה דלא הוי רוחה
ומי אף נכהרה לגמרי אין נכו דעה שקצרו שהוא מפי
החמה לה הצעל כומי' נפי ק"ל (ובן לקון פסיקו זה
קני' י' ועיי'ש דבריו) הייב היכל שיש מקום לחלות
שרוואין י"ר או ג"ז שבו אדום וכיוולא אבל בלחיה אין לחלות
לקולא חיה פשוט] (עב) והי' בשעת ופתח. עפתי' הי'ש
מהחירד דלפי' ברוחה נמשע טלח בהרגשה שגולה ולין
למשיל קלביג נשם הרביז ועיי'ש נרביז כ"י מיה שכי
דברואה להחיר' בלי הרגשה תלין נמכה אחי נשעת ופסה
וחפי' אין ידוע עטכיה מולאה דם ופסי' נמולה ביי
נדיקה עד ואין ידוע אם היא כן הנקור או וק הדרדים
י' להחיר' מנעם ק"ם עיי'ש ועיי' נפיר נשפתי חכס
קקביז וקקביז שהחיר' מדברי הטי' והחירד ביה ועיי'ש
נמה עב' דבריהם בזה והעבלה לריבא דנעללה ביי נדיקה
ודחי אין תולין נמכה נשעת ופסה אחי ידעם שהמכה
מולאה דם ולא אינו ידוע שמוילא דם אחי טלח נשעת
וקמה אין תולין אם אינה רוחה נשעת חקומים רק שנולאה
על עד הצדיקה טלח נשעת השעי' אף ברואה להחיר'
בלח הרגשה דודחי לה דלא חרגשה דמיה לכחמים דתלין
נמכה אחי אינו ידוע שמוילא דם ופסי' נשעת ופסה
עיי'ש [וביי' נשפתי עמק טלחה להגהיל מהארגישתאפיל
ז"ל י"ר ד"י כ"ע עב' ע"כ שחי' לה וקס קצוע חיה
ערך ד' או ה' שבה שטולד לה מכה נכפנה והמכה הולך
אנה ואנה והיא מנעמנשה אה המכה נידה מלך חון
ונמה שיוולא נמנה דמס והמגלח המכה ומקנסת ובהחלה
הי' לה הרגשה ולהבין גין דם ופסה לדס היולא מהמכה
ובה זה ג' שנים שאינה נרגשה הפרש רק שופעת זיבה
דבר לח מנקום שבוואז לה' וגם זה שנה אף שאי' ליסהיר
כלל והעבלה דזה ודחי ויקרי מכה המולאה דם כיון

יורה דעה קפו הלכות נדה סעיף ז

(פמ) במקום אחד (צ) בצדדין (צא) יש לחלות (צב) שממכה שבאותו בא וכיש אם (צג) מרגשת בשעת בדיקה לשנועשת בצד המקום ההוא

דרכי תשובה

הח כערך שנה מלאה כתם בחלוקה ולחחר שדקה עלמה מלאה גם צעד הדניקה עפות דמים וספרה ז"ל וענלה ומלאו והגאה מלאה פעם שחדש ופעם צ"ג וגי' חדשים עפה דם בלא הרגשה ובלא קונוני וקה הרגילי' כגשים ולפעמים הרגשה כלז בשעת הדניקה והרופא לחר שהוא הצעצועה (דרימן אויפלרף) ולדעתו ומה צל הדם עכ"ז לא יחליט שחולי צל דם גם מן הנקור והעלה דאם מלאה כחמים שלא כ"י צ"קה יש לחלוה צזה אולם מה שהמלה כ"י צדיקה אין נהרות שמה מנכתה דהוי פסק דאורי' והרופא ג"כ יסדרק ולריכה צדיקה ז"ל עכ"י הדניקה שהציא הרגיש צומלח צמר ולם עברו כ"י יום וכל ראתה מנופה ביון צוקנה היא טוכנ טומר שפסק וקהה ולי' לצדוק ומתירה היא לעולם עיי"ן (פמ) [במקום א' בצדדין] כ"י צדיקה צית שגונה ח"צ מירד ק"י י"ג צאקה שאמרה שהוכתה כגן צלותו נקום וקן ח"ו מרגשה כלז צלד ח"ו קן הדלדים וצבי' שצודקה אי' צבנ הנקויות ומלאה הד' כקי רק צעה נגיעתה צמקום הזה מלוככך צדמים וגם בולצ נה קם והוא רחוק מן הנקור והעלה שאין תקנה צוון סלריכה כקטור ז"ל כ"א שהמשה צעה הפסקה שהרה ציוס ח"ו והיו מהנקיים ביד המוצאר צבוציק קוסי' ח"ו וצטאר הימים לל הצדוק על מקום ההוא כ"י עיי"ן (פ) [בצדדין] כ"י צדיק התחיל ז"ל סקלי' צ' דנעמעה הע"כ והרמי' דנה' קעם לחוד יש נהקנ גם ציולה שלא מנחת השמי' וגם צאקה שאין נה וקת עיי"ש וע"י צדיק כ"י ח"ו דמהני הך דמוללה דם רק נלד ח"ו כם עוד הוכחה ש"ס נה מכה שכולצ נה מ"ש וע"י צדרי כ"י קל"ו סקכ"ג סוף ד"ה וריחי' צמרה וכו' וע"י צ"ל החלשות כפסקים צ"ל זה ע"ד השאלה שמורה ח' פסק נהקל צאקה שהמלה דם רק צמקום ח' וקן הלד וע"י המצנה צדד התירה צ"ל שנהרה כדעה זקנו צדי' הרב הכ"י דהדינ' והתי' גם כ"י זה לצד נהתירה לצצלה וכ"י ע"ש צזה

וע"י עוד קם צ"ל צדיור שנהח"ז צאקה שהחוקה מכבר צדמי' ומרגשת כלז חמיד צבכ"ה רק נלד ח' וכו' יל' מהרצ ומורה זה ננכפי' ג' קנים נהתירה לצצנה כקפירת ז"ל ועיניה ובה' נהחדש צה ח' שהחוקה צבתיים צהשמי' היתר וככה ע"שה ורחתה והוא ג"כ מלא כנ בד עלו שקינת נלחמה צ' שהדקקר ליה צ"י מילדה נקיותה ח' ישראלית והכ"י ככריה כדוק צלצצנ' לידכ נקום מנכלו' ע"טהם היל"ו דם צלוהו נקום שורגשה צו כלז צדימה והכ"ו סו חלצנ' צנחה ומיה הרגשה סם כלז וגם הגידה האשה שהמלה שפפעמים צשעת צדיקה צ"י מוללת העד נקי צככ ומקומות שהצדוק רק כשהצדוק צלותו ל' מוללת עכ"ו דם ירלה השולל טומר מכל זה להתירה צלל ז"ל וכהנ קם צמחר דכיון דאין לכו מכה לצורה נהחלוצו כדלז אינו כוכה כמות' דעה' ש"ס זקנו הרב התחיל כ"י קכ"ז סקכ"ד וגם עפ"ד זקנו צ"י סקכ"ג עפ"ד הרשני' דרך ע"י שפופרה יש לצרר דוולה זה חף שמוכל צלדדים ציוקם המכה חולי מן הנקור צל

יורה דעה קטו הלכות גדה סעיק ח

באר הגולה

ליש מי שמתיר (גדל עם אמר לה צמח) דומא ישראל (וק גתמאת יחם תראה האשה)
ל' הנהייה עם עמי
ספיקו עם רבתיא
ההירושלמי
לומר הרווח קיים מן הממון והשליכו מן הממון מ' עט

דרכי תשובה

נקום דביא גאון בחיקורין עייש ותנחור ונוחלה להרופאים
יקראלים קהם ונחללי קנה בפרהסיא קהם עקולים לעדות
עשה ברזלי דליבם בלונים על גלמם לווור קהם ונומחיס
לרמאות יאקה זו או בילתרו שודעים קרפואה זו חסמחי
(ועיי בדברינו בסיק טלחמיז) ועיי בסי לבמן כמע סקייס
כיי רעממע דבכד ליל הרופא לווור על גלמו ספוא
ועומה דלפי לא חורר בעלמו ספוא ועומה ונומחוק לרפואה
זי חלל כל סאוויר שידע ספואה או נתרפאה יאקה זי
ספי לא חולי זו דמחי דלסם בל הי אנה לא הי אומר
סתתקם פעם די וקיס בליע עייס (וצד) [אם אמר ליה
רופא ישראל עיי בשקית פרטה מודכי יד קי י סדעתו
להחמיר קלא לבמוך על עדה הרופאים בסאין רחיס
המכה דדוקא בכהי שיש לה מכה ואלו נתרפאה י
להחמיר חבל הבא סאוויר קים לה בפריומית מכה ונחלי
דיח ומופת חין לבמוך על דברי ועיי עוד בדברי קס
בקי יי צעודלא כז סהרופא חומר קים לה מכה וגם
סיה ותנחורה חמפיכ לא העלה להמירה על זה עייס
בארוך ועיי בשקית שירי סהרה קי יי דנומחרה לבמוך
על קי דרפאים ישראלים חף קהם חומרים רק מלאונון
דממם קים לה מכה חבל קני רופאים נכרים או ישראל
הקורים (היינו מחלל סניק בפרהסיא וכוילא) דינס בבכרים
חין להחמינס מלאונון דעתם רק חס בדקוה ואלרו קים
לה מכה לא ורע נפסי יס נהארוך גס ללי עייס ועיי
בשקית מהרסיס חיל קי יי עיד יאקה סקטאס (נהיותה)
עט יי זי סנים) זה סקה סנים ולי הי לה קום וקת בדות
בערך קנה חורר הנסאין רחמה פיל ובעלה חורר ליוה
סנעוה רחמה דס נסעג ואחיב גללה צביע כחמים
ונרחות על ונחלל כנשרבות דס שחור וברזין וכל יכנה
ליסחר וכסעה לורזין ומחן לה הפרחשפסחל הגדוק ונכחז
להספיעל סמחן לה נמוח סהח חרמח עבה סקורין פוכיי
ואחיב חסכו קס המכה דפסק הוקס וגם מורלות וסנה
סני חוררו חלו הרופאים שחור המכה וייקוה סניח וענהגה
כי צכל ערך הי לו י סנעוה צל לה וקת דס לטל
נסעע ככל הנקיס חורר ספסק הונח דס נסעע יונחיס
צכל עה מרלות ונוגל ויכיה ועורר צד סחור וברזין
ככה נוילח הכחמים חלבו וכו ופלפל קס הרצה בענין
כחונות הרופאים סנוולל כפוקקיס לענין כונה הלכות
וכחז גיכ כהסייר סהרה הניל דוויי יי דדוקא רופאים
ישראלים חבל רופא ירחל כנוונינו סנוחללים קיק בפרהסיא
יי דרחיס כחונים (ועיי בסיק תודוס בדיה ועיי כסויסי)
עיו כסעדוהס זה קלא כפני זס תכונת וגם רגלי י
להחמינס וקיס זס להסייר עם בנה סקיפיים ומעני י
ועייס ועיי בשקית מרליה יחקאל קי כי סאין כזה לבמוך
לפי על רופא ועומה סאין חומרים דק בלחור ועיי
בשקית מהרסיס חיל קי כיכ בענין חמירה הרופאים קים
עבה כנווקר חס יס כנווקר עייס ובאיה מהרסיס חיל
קי כיד ועיי בשקית חכני לדק להגיהל מדעס זיכ חירד
קי קליג עייס ועיי בשקית בית סנונה חיל ויירד קי
כיה ובקית ענוק סלכה (להנהיל ונהלכיקטחשני זי)

יורה דעה קפו הלכות גדה סעיף ח מ

באר הגולה

התוספת
השלישית
בסוף
הספר

(קא) שפסק דם וסתה וראייתה עי הרפואות (קב) וניכר שהועילו (קג) יש לסמוך און
(קד) על עיני: מן יתאחדה פתאום תפל ממנה הדרת דם נתרפאת ומותרת לבעלה ואם
חורה וראתה מחמת תשמיש אפי' פעם אחת בידוע שלא נתרפאת ובזמן הזה (קז) אין
מתירין (קי) עיי רפואה זו

באר היטב

(כז) אין מתירין. כלומר אין לפסוק רפואה זו לפיכך להפריח עיי ק
אין שאם נתגרשה ואחר כך עשהה רפואה זו אין מתירין אחיה ליבשה

באר היטב

(א) אצל דריעה שפסחה ירפאה זו נפודה תחת צפלה אין מוליחין אחיה
(ב) עפ"ה

דרכי תשובה

אזריקה עכ"ל (קא) שפסק דם וסתה. עפ"ה נ"ט
והרדב"ן דאם יש רגלים לדבר כגון ככל יורה היתה משומשת
אלו בלעדי וכו' ועיי' בקיטו קקכ"א שהביא דברי הרדב"ן
זוה לריעה ע"ש ועיי' זנוקור ח"ט קקנ"ח עכ"ל וכל
דה"ה אם לא פסקה דם וסתה אלא דהאשה היתה מרגשה
וכה וכאז זנוקור אצל לא היתה יודעת שנכחה מוליאה
דס וגם אין לה וסת קצוב ואיכ האשה צנוקה רדורה
והרפא חומר לה עיתרפאה והאשה אינה מרגשת תו הכאז
והנכה עומק רפואה וח"לך בזה קונוכין חרדב"ן שהביאו
הכנהיג שאלו עיי' דחיקת השנוט הנכה מוליאה דורה
ואשיפ שהנכה אינה מוליאה דס בלא שפת תשמיש ותלין
בנכה מוליך דעכ"ף אחר הרפואה לא הריגשה כאז
ותכה ודאי חונה קאוור הרופא עיתרפאה ומותרת לשנוט
כ"ס ואשיג דעתיקר היקר הרדב"ן שנחירי עס גם בלא
חומר הרופא עיתרפאה לא ראייה עוס אחרון שהקכ"ס
עמו אצל זהלמרפאה קנלא זו ענוקקת ברפואה והרופא
חומר עיתרפאה קונוכין עליו וחותרת לשנוט עכ"ס ד'
ובזה ר"ב דיבולין לקטוף אפי' על רופא עכ"ס מוליך ד"ס
המוכה לדב"ן דאינה מרגשת תו הפלג והנכה ככל עכ"ל
(קב) וניכר שהועילו. עיי' עכ"ס קקט"ז עכ"ל עס אוב
אזריחה בעינימות דב"ן זה דק"ל דאם עשה לה הרופא
רפואה עי' עכ"ס ע"ד שפסחה צלוח עכ"ס עפ"ה עפ"ה עיי'
ועסקי לו לא זו בלבד שזנוכין עליו כבאחור שאלו תראה
ע"ד דורה כל זמן שהנכ"ס קחוס זהדוריס נחמו עבלי
ג"ל מועד וסתה אלא דעקוט הוא דגם אם אח"כ חורה
לאחר זמן לריעה זהדורה דוריס צוקחה כבאר עכ"ס ד"ס
עכ"ס גם אז עי' הרופא קאוור עיתרפאה ולא תראה
דורה כ"ן רחוק דלא היתה עפ"ה עפ"ה ע"ד חזק
לקחונה הדם ע"ד ע"ש ד"ס וקחה עכ"ס ונכה לזן
זה צדאי דגם בזה ערליית הדם ע"ה עכ"ס ונכה למלם
עיי' לדב"ן (קג) יש לסמוך עכ"ס קקט"ז עכ"ס הרב
סתיה קק"ל עכ"ל דהיה אף אם לא עשו לה עוס רפואה
כלל אלא עיתרפאה ע"ד עכ"ס וסתה וסתה לה אורה בכ"ס
אש"ר ע"ש להחירה לשנוט עכ"ס ד' עיי' אונס עיי'ן
ע"ס ע"ה ע"ה יב"ק ח"ל ק"ל עכ"ס ע"ה ד"ס ר"ה
צילוחה ג"פ ע"ש לו ע"ה נה ע"ה עיתרפאה אח"כ ח"ק כן
מלמן הנ"ד והרע"ס וק"ס ענוקקת דלעולם לא השנוט
ואין חקקה לקבולה בזה עתמ"ס ע"ד עתמ"ס ועתמ"ס
מלחה לה אורה בכ"ס ע"ש ועיי' בקיטו קקכ"ז ע"ה
ועתה ראינו והוכיח דכ"ן עיתרפאה ח"ט ענוקקת ע"ד
לקחה הרפואה היה דלעב"ן זה ע"ד אינה חנוקה ועיי'
ב"ס לריעה ונ"ק ח"ל עכ"ס ג"ה דאשה ערליחה
ג"ש דורה ונחפזנה וילדה דמותה לשנוט אח"כ לאחר
שתצטול צ"ה עומר שלה דהא בכונה עוקמות מוג"ן

ע"ה (קד) אין מתירין. עכ"ה עיי' עכ"ס
נתגרשה ואח"כ עשהה רפואה זו וכו' ועיי'
ענוקקה וזכ' בקי"ג עכ"ל דלפי ע"ה זה ל"ל עכ"ס דהכא
עיי' עכ"ס עכ"ס ע"ה וסתה נתגרשה ונעבל ע"ה
דאם לא נראה ע"ה ר"ק לעבל זה או ד' אין ר"ע כלל ע"ה
דלעבל ד' או ל' ע"ה נ"ס ע"ה ע"ה רפואה חזרה וחס ל' לא
נקחה עוד לעבל ע"ה לעב"ן להחירה לחזור להעבל ע"ה ע"ה ע"ה
מקודם נלחיה חקודה ע"ה ח"מ"ל ע"ה עכ"ס ע"ה רפואה
הזאת וכונ"ש ענוקקת אח"כ ק"ה " ע"ה ד' אלא ודאי
דומ"י עכ"ס נתגרשה ונעבלה ע"ה דהשתחא עפ"ר קאוור
דלכתחלה לא קאוור ע"ה רפואה זו להחירה שהנכ"ס לעבל
ד' ר"ק אם נקחה אין מוליחין אורה ונעבלה ח"ט ע"ה ע"ה
הע"ר כלן דגם קודם עתגרשה אין לעשוק לה רפואה
זו לכתחלה איכא ר"ע גם צעבל ע"ה קודם עתגרשה ע"ש
ועיי' עכ"ס עכ"ס עכ"ס ח"ט עכ"ס זה (קז) ע"ה רפואה זו.
עיי'

(קלו) פעם אחת ולא תראה דם מחמת תשמיש ואם אדר כך תראה ג' פעמים מחמת תשמיש החוקה להיות רואה דם מחמת תשמיש: ה"ב וחטיו אס לא פסקה ללאות ע"כ א' (קלז) אס

דרכי תשובה

שופרת עייש חונס יעיין נזקקה וזה סוף קק"ז שהביא דברי החורף בזה ונודחה ראייתו והביא דא"ל להיפך והעלה לדינא דכיון שטיערו חכז"ל דאפשר סיה"י הכל דם בתולים איכ כל זמן שלא נתזרר לה שפסקה ונלראות תלין וקתמוח הכל בדם בתולים ועייש נזקקת חסד לאזכרה (להגאון ונהירא תחומים ז"ל) חירד ס"י יד שהשיג על דברי אבי זקנו הגאון חורף זכר"ל כשלא בדקה איש פ"א שז אינו תולה וכן זניש לאס לא ראתה דם בציאה ראשונה שאינו תולה והאריך בפלפולו עייש ועייש נזקקת ביה שלמה אהיע ס"י פ"א שהשיג גיכ על החורף והעלה דכשנא בדקה איך דינה כפוסקת והעלה בנידן דיד"י ששנא בתולה וזא עלי ציאה ראשונה ולא ונאלה דם וקנאלה רק קרטיץ כעין קליפות ולא הנחיכה על מראיתו ואחיכ זא כע"י כ"ס ונבולס ונאלה דם וה"י לה כאז נזקקת תשמיש והעלה להחירה אס י"ל שלא גומר ציאתו בפעם ראשון ונפרס אס האשה חונרת כן עייש ועייש נזקקת אונ"י יוסר ס"י י"ג צעודל דיד"י צנתולס ששנאלה וציאה ראשונה ה"י רק הערלה לפי דרישה עיכ נלילה שאחרי צעל גיכ ונצטרק על ציאה ראשונה ונאל על הקד"ן והכחזרו דם ונכרין על ציאה ז' לא ונאלה כלום וגם בציאה ג' שהיתה נליל ז' שנלחר העצילה ונאלה דם וכ' שנכשה"ג אף שנציאה ז' לא ונאלה דם ונ"י י"ל דגם החורף ונודה להחירה כיון דלא ידעה צבירור אס ונציאה ראשונה ה"י הדם כיון שלא נמאל רק בצוקר על הקד"ן עיכ הורה להקל להחירה רק כיון שנמאל בציאה ג' נליל ז' שנלחר העצילה כמ"י עיכ תשמש עתה פעם א' נליל ג' שנלחר העצילה ח"ו רק לחונרה עייש ועייש נזקקת ונהרשים ח"ג ס"י קליח וניש צדברי החורף ח"ו נלא בדקה איש פ"א וכשיש ספק שלא בדקה איש פ"א בנתיים וכ' שדרך הנשים נזקקת לצדוק ככ"ע עיכ לא ה"י ספק השקול וגם הקיל עס זאס יש ספק שלא בציאה צב"ל לא חונרה ונדרש לנער וכאז עפ"ד שרת הריים (להגה"ק ונגור ז"ל) חירד ס"י י"א שהעלה להלכה להקל אפי"י בציאה שאינה גמורה ולא ראתה אז דם ואחיכ בציאה ג' ראתה דם בציאה גמורה וכ' שגם החס בציאה ז' יש לחלות בהטי"י וגם י"ל כן נזקקת שנלא ידע אס ה"י ציאה גמורה בנתיים כשלא ראתה עייש ועייש נזקקת ונהירא הלוי להגאון ונלנו ז"ל שזניש גיכ על החורף בנידון ח"ו והעלה להקל כשלא בדקה איש פ"א בנתיים עייש ועייש נזקקת ונהרש"ל להריש לחנבקאס ס"י ונ"ח וניש צוה] (קלז) פ"א עייש נזקקת קנאלה קופרים בהשמועות לשירי סהרה ס"י קפ"ז צנתולה שנתעלה וראתה דם בתולים ואחיכ פסקה פ"א ולא ראתה ואחיכ נצעלה כ"ס ונאלה דם ורלה השולל לומר לחלות להקל לראותו פעם שלא ראתה דם ומפי שה"י כחס ס"ז ואז"ל חופאו ס"ז לדם והעלה דאין להקל כלל ואס פסקה פ"א שלא ראתה דם אין לחלות עוד שחפאו ס"ז עייש ועייש נזקקת ונהרשים ח"ג ס"י לא זא' שנשא צנתולה ופעם א' ראתה בתולים ופעם ז' לא ונאלה דם ואחיכ ונאלה על הקד"ן דם וכ"י וכ' דלח שפסקה פ"א ונינו כיון שהכאז

גדול יש לחלוקה נהחיר לענין רמת ולשמש שהצבילה ז' בנתיים לא ה"י נכח כל כך עיכ לא ראתה אז ועכשיו חזר ונתגלה הדם בתולים עייש ועייש נזקקת ונהרש"ל להריש לחנבקאס ס"י ונ"ח וניש צוה] (קלז) פ"א עייש נזקקת קנאלה קופרים בהשמועות לשירי סהרה ס"י קפ"ז צנתולה שנתעלה וראתה דם בתולים ואחיכ פסקה פ"א ולא ראתה ואחיכ נצעלה כ"ס ונאלה דם ורלה השולל לומר לחלות להקל לראותו פעם שלא ראתה דם ומפי שה"י כחס ס"ז ואז"ל חופאו ס"ז לדם והעלה דאין להקל כלל ואס פסקה פ"א שלא ראתה דם אין לחלות עוד שחפאו ס"ז עייש ועייש נזקקת ונהרשים ח"ג ס"י לא זא' שנשא צנתולה ופעם א' ראתה בתולים ופעם ז' לא ונאלה דם ואחיכ ונאלה על הקד"ן דם וכ"י וכ' דלח שפסקה פ"א ונינו כיון שהכאז

יורה דעה קפת הלכות נדה סעיף א

לה באר זמורה

כ טס נפסיר דף טז
פסל וסי כדים וכו'
רמ"י צ"ח ר יוק טז

(ו) מראה (ז) שחור ואין מדור (ח) אלא (ט) מראה (י) לבן (=) וכן (יא) מראה ירוק

פתחי תשובה

פתחי תשובה

כ"ו מראה חמדם ושאלה להכנס ויבירר אי שרי נענהו נהמר ר געז דנא
נרע מנכח סהרה צה הסכ (נעיל סיס קפ"ז) או דינחא נאז כז כו יורה
להפיקע שגנחו לאשמו והאידן צה ונשיק דרחא דשלי נרמייר עיע
כיון שכן דרכן של פרושים ואף דעשנה ניש און נא היה בדין מתנבל
בשריטת חיע אמרין נעיל הוא זה שמחיר נהיות פרוש ופסיד חק' יזית
כל זמן שמוקינן וכו' וכנס שאמרי חשבי נכחותינן של אלוה ומו יד שזכו
נעוזה הוא הדין כל מדורות הענות עשרת טסע שנתה ריה נלשמו
ואף אם נוחת אמרין שמתא היא דיחמעי ונשילם נא נפתנד נה עיש
וי ז"ק ויה כהנתי צמיח זלמיס ט' ע"י סע

(ב) וכן ר"ח ירוק בשני' ד' ק' עיע כתב חיל ורשיל כתב צירוק נעז
כ וידיים ויין כתב נחשונה טסס הגדולים לאמרין גם צירוק עכ און
להקט גיחיות אם הוא נמראה השטות ומכיס נמראה הזכר אלא איכ"ס
צ"כ מדרי' אחרים נמנרות מוכיחות שאינו מדות וחס מראה הירוק
הזכר כ"י הרגשה ניל להחמיז וזה נלי הרגשה מלאה כהז' כ"י יש להקל
ואם נקיטת יענה בני הרגשה קפסה מראה זו אחי יש ללמד כך וכך והכל
לפי ראות העינים עכ"ל. [ועי' נפ"ס שכתב עליו והאחרונים השמישו זה
אמרי' דנא סימ הכי חיע נעז נטש יחמיר לעמלו לפי ראות העינים עכ"ל].
ועי' נחשונת חיס ס' קמ"ב שכתבן נלשמו פני שאלמה נעז הנדיקה

דרכי תשובה

וצדצרינו נהגן צסיק נלחמיז וקיק כיצ' (ו) (מראה)
שחור כ"י' נשורה כירי עהרה כ"י קליח השור צ' סבי
דפשיטא ל"י דנמראה גרויחא אינה צככנ שחור כלל גם
להנחמיר צנדה צדיחה ואינה שחור כד"ו וצוה און להחמיר
צדלי עב"ד עייש ותנהי ואלוד על דצרו ז"כ דהא
עפורש צנתיס"י כ"ח קקיחא דנמראה גרויחא יש לאקור
צריחה וס' צריחה כשר דליה נכ"ע עכ"ע צוה דל"ן
עפורש דליה ככר ונדיה האוקרים ז' חקור נדליח
ע"כ דצרו נקתרו נמחכתיה עפ"ד השנתי הנו' וההיג
נקוולוח ווע כ"י צרלווה דצריה אלו עקסק דליק מדצרי
השנתי דשחי הסס (נשוס דהדציקוה צריחה קסה לה
כויש נצניש חוכס צלחה און זה כ"י השג כלל וצפרט
להקל עיי"ז צלוקר כריתוכניש טס נצניש ק"י ז' דצנדה
נכוס חונרה דכרה יחמירו ע"י צוה וכנונח נעיל דצריה
צסיק הקודס וכיון דטוע נצניש ונחמי הנצע דמראה
גרויחא נחשנה כנעורט ונראה שחור עס מראה נגן וכאשר
נראה נחוש וא"כ כיון דמראה שחור היא עממה ע"כ ל"ק
לפי דצרינו לונה נא ונה צסיק צה ויני דמיס ענוליס
גם נמראה גרויחא כנווה השקשה ההיג הנו' דהוא לפ"י
צכנג מראה שחור ואטו און צקליח וככ"ל (צסיק ג')
לצרי הנמחמיריס צמראה צרויין והשתא דחתינא להכי י"ל
מדצרי השנתי הנו' דחשנ כהחמיר צמראה גרויחא וצרויין
איכ גם צמראה צרויין י"ל להחמיר נוספק לפי' וכד'
הנחמיריס כנונח נע"כ צסיק ג' וקיק ה' ככ"ל (ז)
[שחור עיי' צנתיש צנתיש ראש וקבא דהרקנח ק"י שריד
נגד דעת השואל ערלה לוור דשחור אינו רק מדצנין
והעלה נפשיטות דשחור הוא איקור כרת נתיח כנווה הדוס
עיישן] (ח) [אלא מראה לבן עיי' צנתיש ומהרש"ם ח"ג
ק"י יחא צלחה רכה צנתיש שא"י לטער איש כ"י אחר
שנפסקו נמיהרה צלמונע ז"כ נויס ג' וחינך מוולחה על עד
הצדיקה נקודה דקה ונן דקה עצמיס צמראה געהיל
ועצמיס שחור או אדום וחחר צנתיש צנתיש נחהפך ללונן
ואינו כיכר כלל ולעצמיס מולח כמו עפרורית עמחלקט
ונרוד דקווח איח נצרוקו על הנפוקן והחשנה י"ל לה וסת
קצוע ואינה מרגשה טוס כחצ ועלפול טס אי נג"ינו צדס
נעור עיוכל להחפהך לנגן והעלה למעשה דצדלי הוא
נחולסת חלס או חלדריס נמחמיריס הנמחמיר לכן חפסק
עשהרה וחצדוק יוס אי של ז"כ צצדיקה כרלו וכל שארי
ז"כ חצדוק נקטתו רק נצחון ואס חלילה גם נקטתו לא
יעלה יפה אז חקסה נצדוק נקיטתו ציוס ז' עב"פ ולא
חצדוק ננתיס אך חפסקתה עהרה וציוס אי של ז"כ חצדוק

צננוק כרלו' עיי"ש ועיי' כעין עלמה זו טס ק"י ר"יכ
עיי"ש ועיי' צנתיש ומהרש"ם ח"ג ק"י כ"י צלחה שא"י
כ"י יקחר ו"כ נה וסת קצוע וקנח צענה וקתה רוחה תמיד
ומלוח חלווונה כמו וי ק"י צ' צער והרופא"ס חנורו קיש
נה מכה נעוקר וחל"כ נשהנה הדצרי ומרגשת ציבת דצרי
נח ומולחה מראה געהיל צנח כלז וענהה טס דצונן
שהיא נחוקת עהרה גם חס ונולח טיפה חלוונה צחוקט
שאינו צדוק צרוק נמראה חנור י"ש נחנק עיי"ש (ט)
מראה לבן עצה"ש ניש ונחציח וי"ל לענין חשה ע"לחה
מונה קניכות נגן ועצ כחמר ערמלה צנרתן וכו' עיי'
צ"ח טבי דנהגו יחקיס עלא לילך ננרמח ציוי כיצון פן
חלחה דכ ויחנצן ותהיה עממה והיא לא ידעה עיש ועיי'
צכור נאציהס ח"ג ערך דה שחציח ג"כ ונהג זה דנהגו
נחקיס עכא כיכך ננרמח ציוי הליצון וכי טעסס דחוששת
עמח ירחו צנרתן עלא יהא נראה עיתקנה ע"י הרמילה
ועיי' נצכנון נעש קקיא שחאריך צוה והציח גם דצרי
הכורר לאציהס צוה ולדיחא העלה דל"ן חפסס טל הננהג
כויש הזכ"ל דחיטיק עמח חלה דס ויחקנה דלוח אי'ל
לחוש אלא דצני"כ עיקר טעם הנמחמיריס הוא כויש הצ"ח
עמח נחנצן הדס ע"י הרמילה וקיס' לודינח הנה כל
השוקקיס והחמיריס נא הזכירו ונהג זה וע"כ דהוא
נקוס דהפסו דעת הע"י החונק ענ הצ"ח לעיקר עיש [ועיי'
צ"י עפרי דינה להגאון צנח עמון רקח ז"ל ערענו להחמיר
כהצ"ח ולהחמיר הנקיס על ככה עיי"ש ועיי' צנתיש נצושי
מדרכי חייד ק"י קב"ג עיי"ש ועיי' דצרינו לעני צסי'
קפ"ד ק"י ז' ו"ש נענין חרילה ציוי חוסה עיי"ש וצסי'
קל"ז ק"י ק"י ע"ש] (י) לבן עיי' צנתיש צנתיש יוקק להגינו
יוקק כנדל ז"ל מילסי חייד ק"י וי"ד כ"י חשה עמולחה
דס תמיד צתוך יוס צ' או ג' ללצונה ועסס י"כ צו ומראה
לצינה ועורב צו והענה דקסה למולח היחר כיון שאון לה
כחצ ומה עתדס י"כ צו לצניכות הוא לפי שאון צכחה
לצל הדס ופולכית קודס חנון לכן אינו אדום נחכלתינו
וגם על הרופש ערלומר עהוא עטוריס און דעתו למקור עיש
עעמו] (יא) מראה ירוק עפ"ת"ש ע"ש (השליה והקיס לענין
מראה ירוק ושענה ומראה זה) [ועיי' צ"ח טס ועסס מהרש"ם
דגס צירוק י"ע כ"י נחשן מהריס וי"כ כ"י צסס הגדולים
לאוקרים גם צירוק עיי"ש ועיי' ירוק ככרתי און להחמיר
עכ"ל] [ועיי' נחשארט לצי סוק קקיא טבי דעשנה לפניו
מראה ירוק כיון עיש הרצח והגדולי אחרונים שחוסקין
למראה ירוק כחצ וכדומה חגולי וטוי"ס לחלומינות כ"כ
נהגו איש כענה לפניו עלמה עהרגשה ציבת ליחה עיש
לה

יורה דעה קפח הלכות נדה סעיף א

באר הגולה לו

מזכר וסמיך הרמב"ם

ואפילו יש בו (טו) סמיכות דם והוא עב הרבה (טז) ואפילו הרגישה שנפתח מקורה (יז)

ובדקה (יח) (ר) מיד ומצאה (יט) (ה) מראות הללו שהורה; בה וכן עיקר

באר היסב

פתיח תשובה

מצינו בהתחן עד שתייש ונעמד נח איננו יודעת כלום עכ"ל ולא נהנתי הלא הבדיקה מתיי נחש שלא מלאה כלום וק"ל

שלאחר חמישים וכישיש שם סקא צמס חשונה מלאכה שמתקן צוה [ר] מיד היינו בחוק שייעור וסח (המנוול לקוח ס"י קי"ז ס"א), מיד [ועש"ל ס"י ק"ל סק"ה הריק] (ה) מלאות הללו סבורה עיין בחשונה נצטת שאלו ס"י ס"ו נחשה שהרגישה שפנתה מקורה ונדק ח"כ בפנקס ומלאה נחש גזול ומלאה סבור רק שנתן הכתם היה כמו נקרה לדונה קפסה כמו שיצת מרדל והפלוק הלא נח היה נזוק ריש נפקס אם לחלות הרגשה נמלאה עמל כמו נמלאה סבור או לחלות המלאה עמל נדס מאלוה כיון שהיא שפוח ומנגינס והרגשה נמלאה סבור ננד וחנז דשהורה לחלק הרגשה נמלאה סבור והרס נמלאה לה עיש גאודק וסח נקפזו כחנז נחש האלון מוכיר מרדכי זל מתיקטין שפקס נפקס זה ועש"ל ס"י ק"ל סק"ו

דרכי תשובה

ועיי בדברינו לפנינו כינון ל"ח סיק ל"ה דזככל מלאה עקנים ככלל זין שהוא ליכ"ט גריין זין שהוא ליהה זמלאיתו שקורין סינקעביל גריין ועיי"ש צונה שהצאתי מהי"ס ר"י דהמלאה סנקרא העיל גריין לריך התיישנות אם אינו זככלל געיל עיש (טו) [סמיכות דם. עיי"ש נקראת חינוך זית יהודא צמס הגאון מריה גענשטק ז"ל בלשנה וניקת ריזניי וקולקיס ובצנודקת אינו מלאה כמו מוגלא לצהה קר"י ונחוכה נקודות קטנות לדונות כמוראה י"ס נמנן כן מלאה צבל ר' או ה' יומי והתיירה כי טהורה היא עיי"ש עעמו וצקרת שאילת יענין ח"א ס"י י"ג הרעיש שלם על החסר הזאה שאין לקמווך עליי מפני הקולות גדולות אשר נגהה עם כזונה דברים ולא ונהם צונה שהנין לעון הטור ושיע ב"י קפ"ח צוה שאפי"ן י"ט צו קמיכות דם והיא עב הרגשה סבור וכסבור הפ"י ק"ט עם נמלאה דם ארום גמור וזהו טענה גדול והכונה בפשיטות שאפי"ן י"ט צו צהראיי הזאת של מלאות כשרות קמיכות ועניי ימו קטור ח"צ ועוד חסד טעמים נעמנו התקף הכו' שפי"כ אין לקמווך עי"ז כלל להיתרא עיי"ש ועיי"ש נפת"ש צ"י זה קק"י ועיי"ש נקראת אגודת חזו' מדברי מירד ק"י ליד קתונה ג"כ על התקף הכו' צבאי"ן ק"י העיל צו"ש דלא תחא חוונת ר"ז דטיפה כחדל גדולה ונשל מורה ותונה נאוד הלא חוונת ר"ז ה"י רק על ז"ל אצל טיפה כחדל צהרגשה הו' ונהיה כמו שפע דם הרגשה וכן הקשה נה קתונה עליו ג"כ השאילת יענין ככו' ועוד עם ונה עיש] (טז) ואפי' הרגישה שנפתח מקורה. עיי"ש צ"י תפארת לעשה עמוד צוה דהא קיי"ל להלן קע"י ג' דליח לפתיחת הקצר צלא דם עיי"ש ועיי"ש נמקשה וזה קק"ז שהציאו וכי טעמלס ומוטו דברי התמיד ע"י טענה צוה ודחה זה דכין דלונן וירוק ג"כ אחא ומקור שפי"ר טבל לחלות שהרגשה נמלאות הטהורים דכל מה דלפטר למחלי שהרגשה צוירי תלין ולקיו עיש (יז) ובדקה מיד. עפתי"ש עיש ומהמורד דהיינו בחוק שייעור וק"ל ועיי"ש צ"י להלן ריש ק"ל סק"ד ש"י שהדבר נפקס עד כונה ויקרי צדקה י"ד וקיי"ש לניע עיש ולענין עיש החוריד דהיינו כשייעור וק"ל ע"י צבר"פ להלן ק"י ק"ל סק"ג ע"י המונצר עם ואם הרגישה וכו' ונדקה אח"כ ולא מלאה כלום וכו' כחז ע"י ח"ל דהיינו כשייעור וק"ל המנוול לפנינו ס"י קפ"ז קע"י אי עכ"ל והנה עם מנוול השייעור צכדי שחושק ידה להחת הכר והוא השייעור דלחטס חלוי והוא יותר משייעור וק"ל ועיי"ש נפת"י חכס סק"ו עיש צננין זה וכי מדברי החוריד תנוהין דהא המונצר כחז נלשון ובדקה מירד והא זה

צוה

יודה דעה קפח הלכות גדה סעיף ב ג

לן באר הגולה

1 בבית דין דף קכ"ט
גמ' ודמטע

(כו) אין (ע) (ז) סומכין עליה: ג (יב) והכניסה (כז) (כט) שפופרת והוציאה בה דם (ל) מדרה

באר היטב

(1) סומכין עבירה. עכסיס מיט וכן אשה כי אין לה לקמון על סתומה כי ודיי נסיים שכי' דלפילו על עמלה אינה יכולה לקמון צוה בעון שידועת שכה מייכר לה הפסד ולריכה להראות גם פחה להפסד. ועיי' נבטי'ט שכמה דלפילו אם היא עבירה דם הראשון והוערת אז שהול כזה עייהר לי הפסד ולא יביח להיטש שעה טענה דמיוטוט מיי' אין סומכין עליה עיי' ש'ט וריש נבטי'ט יובל לראות דמי אשתו עיין דפטר טעמה אדם כלל ליה שכהג

דלמס ארעג ג'ה שאלה צענין בענינה אינו יכול להודות מילתו דלמפחוק איסורא עיי' ועיי' דתפשות טות' יליר סי' קכ"א

דרכי תשובה

בתוך הנקור והשפופרת הוליא דם וכן הנקור הוא קשהדור אצב אם הכביקה שפופרת צפרחודר והדס יולא ונעלמו ון סומכין עד התחלת הפרחדור ונכנס סם לתוך השפופרת בעמס דהא הפי'ס ודומה שפופרת לחתיכה וכמו דבחתיכה סחלת ל'יאת הדס ון הנקור הי' בחתיכה צדלוי דהי' צעפופרה צעיקן שהשפופרת יולא הדס ון הנקור עלמו ציי'ס עוד טעונד על הנמחקר צעשפופרת קלד' שהכניקה לעקוד וליוטו ונגיע למטה לפרחדור אף עומד למעלה צמקוס צין הסיי'ס שהוא הנקוס סצין הנקור לפרחדור ונפל דם דרך השפופרת לפרחדור אי הוי כדראה דם צעשפופרה או דצעיקן קיהא השפופרת מושך ומניע גם נעמה אלל בשדסם צל להדיח לפרחדור צני שפופרת עומל וכי דומנקמנות לשון הקור והמחצר נעטע טפיי' השפופרת הוציאה דם ון הנקור עד לחוף ולריך להיות סחלתו ונקורו עד קופו צפרחדור צעשפופרת ורק אז נענה הדס אצל אם הוא סחלתו לצד או צקוף לצד לא ונהי עיי'ס. (כח) שפופרת כי צציי' דהכא מיי'רי צעשפופרת קל קנה עהול דק צלופון שול פתח הקצר על ידה ומשליכ צעשפופרת ענה שהקצר נפתח עיי' כיון שליא לפתיחת הקצר צלי דם ועיי' צמוריד צציאוריס קוף קקי'ט שכי' דרלה דעת המחצר טנה העתיק צציי' דצעיין טעהי' צעשפופרת דק צצדקים סחור צו ומחיר צעשפופרת אפי' עז ציי'ס ועיי' נצצנון נעטע קקי'ט טענדחה דצרי החוריד צוה ציי'ס (לכנין צדיקה שפופרת עיי' הרופא עיי' לקונן צדצריכו סי' קל'ד סי' ק"ט) (כט) שפופרת. עיי' נצצנון נעטע קקי'ט טענד על הנמחקר אצב גרלה עפי' הדין שהכניקה קיסס לעקור והוליא דם דלכבאורה נראה דגם צוה אומריקן שאלין דרך ראי' צכך שילא הדס ון הנקור עיי' דצר אחר ונל' ונעלמו ועבור וכמו דחתיכה צפלי' פל'רי דקבור מנהי'ט אף מדצרי הפוקסיס דקטעו שפופרת ולא נקעו קיסס דהוי רבותא עפי' וטענע דציקס עומל ותיחא צלי'ע דמי'ט ומחתיכה דפלי' פל'רי ועקור עיי'ט (ד) שפופרת. עיי' צצרי'ט ונהי'ט'ס ח"ג סי' קי"ח צצשה טעם לה וקת קצוע אף יוני עומלחה נעשכים י"ז או י"ג ימים ולא יכלה לימחר ושאלה לרופא מומחה ונתן לה קומיס ולוה עכבל לילה סענדל צקומיס מוך עגול כצילה וסחחור זאת צהרחס וכן טענה שנה ומחלה ונכל צקר כשחוליא אה המוך מנלה על המוך צרחס חתיכה דם סחור ועצ קלת ועוד כונה סיפי'ס כנין כמנחיס על המוך והדס סחחור מנונה למס וקמה והרופא אחר טעם לה צלד הרחס נעטע נשוח והמוך עס סקומיס ונעשכים אה הדס ונטס והעלה להחירה וגם כי דיע לקמוך ציונינו על עדות הרופאים קרואים צנולתה לטקוטה

(2) סומכין. וכן אשה זו שמחשבת בדם שכל אין לה לקמון על סתומה שברחה לה יונה ואחרת לה בדם זה אלא הרלווי' גם אחי נפלוגי סכס וסייהר (מייד אי אומרי' דם זה או כסם זה מיהר לי הפסד נלמנת) ועיי' סימן קסי'ט קיי' צבטי'ה וצבטי'ה החוססות דיבול לראות דמי אשתו ועביאם עכנעל

שכרי דעה וסם שגמבל צוה עיד מקיט עיי'ט] ועיי' נצצנון נעטע קקי'ט שסארין להטני'ט על בל דצרי הקיט צוה עיי'ט ועיי' צמקסס זסצ קקי'ט ססרנה גיכ להטני'ט עיד הקיט צוה והוכיח מצדרי ספוקקים דלמה שראתה איזה מראה והיא יודעת שבצר שאלה על מראה כזו להכס ועייהר לה קנ' אינה לריכס לשאלו עוד הפעם אל החכס ויכולה לקמוך על דמנהג צוה אם צדור לה צדלוי סענרלה וי' דומה להנוראה ששאלה בצר שאלין אכחנו מחזיקין אותה דמנוטה אף קיים דהגם שסלכסם גראה בסקל צוה כמי'ט עכ"ז אין לקמוך מיי' למעשה ואין לה לשלסם להורות לעמלה טעום ענין צענלה רק אם טבל פציח אל החכס כמי'ט הקיט והוא יורה לה אם הדרך אשר הלך צם עיי'ט וכי'ט צצאר מיי' חיים קעי' ו' גדיחל עיי'ט (כז) אין סומכין עלי' עפתי'ט מי'ט ומהטוי'ט דלמי'ט אם עציאה הדס הראשון והאומרת זה שהוא באה מיהר לי החכס וכר ועיי' צוהי'ט טצקוף דצרי' הביח גוה ראי' דליון סומכין על כלונותו אשה אפי' צכתי'ג ואכיח צציי'ט עיי'ט צמקסס זסצ קוף קקי'ט וצתפל'רת לצי קקי'ט טענדחה רחיוה הוהי'ט טס גוהגי'ט ונותינס פריס עקוצרוס צצכסי'ט נלומח עיי'ט ועיי' צצאר מיי' חיים קעי' ו' ונצצנון נעטע צהרה צציי'ט קקי'ט טפקק שאלמה סהציאה בטס בצמינו אלנו ומקופיק גו והציאה עוד כחם שהוא עוה לבתס זה ואומרת שברחה להכס ועייהר ולפי' גם כחם זה סחור אף שהקיט מקיל לקמוך עלי' צוה מי'ט צוהי'ט כיון שאלנו מענואן כל מראה טענה לחדמינוט עיי'ט אם נראה לנורה אחד סעמנראה נוטה כלדעייוות והאשה אומרת טחכס אחד מיהר לה מראה כזה יק' להתי'ט'ט הרנה צוה עיי'ט [ועיי' צכי' וי' דה צקרי' מתי'ק מי'ט על דצרי' תוהי'ט החיל וזיל ולפעכיד נראה דחינה לריכה כלל אפי' מנור זה כזה כלל וחיל כל לוטר סחויקן שלינה טועה דמיוין רק אם רק עציאה זס הראשון ואומרה זה מיהר לי החכס ועל זה הדס נלמנת כמי'ט הקיט עיי'ט וכיון סנלומנת על הראשון מנור ענה מיהר איכ כחי' אכן אם הדס סכרי דומה מנור לראשון פטיעה דמעריקן לה אף שלנו הוי ספק אם הוי דם עומל מי'ט הרי חויקן טחכס מיהר הדס כזה והיא נלמנת על הראשון עכ"ל וגם ונה סהצי'ט צוהי'ט ראי' להיפך מדצרי' מי'ט קדה כח"ל זה הי' צוני'ט דה עיי'ט ועיי' צצרי'ט קול יחודל להגי'ט לוי'ט מחארלסקון ז"כ סי' ליח עיי'ט]

סעיף ג' (כו) הכניסה שפופרת. היינו שהכניקה השפופרת צפרחדור עד הנקור ועד ככלל טעי' סחתי'ט ועיי' נצצנון נעטע קקי'ט סהוכיח דדוקא צהכניקה שפופרת

דרכי תשובה

אז ונכריעה וכו' שגורם לה הזיפת ליחה ואחיב תשלים עוד ו' ימים להזיב וכמיש הסד"ס ועבנין חליה תשעת כמיש נכזביק ק"י ס"ד ונחמינא ק"י קל"ה עיי"ש ועיי' צמ"ח נהרי אפרסמון חי"ד ק"י ע"ד צאשה שיוולדת לפני ד' חדשים ועיי' קוסי לידה נתהוה לה חולי השצירה כפ"ד המילדת החכמה ורועא כפרי דשס והיא אינה נרגשת שום זיפת דצר לח לח כשזודקת ותקנא צחותו וקוים ודומקת צאלצע עם החלוק אז ווללת דס על הפד עיי"ש ויי"ש צה והשאלה והתשור כפולים צה שס ק"י ק"י עיי"ש] ועיי' חור"ד צחידושים קק"ח סכ' צענין חולי שנקרא כחראפאכ שהלריכו החחרונים ונראה דדינה כנוכה שאין ידוע אם מו"זיאה דס עכ"ל ועיי' צלננון טעם סוף קק"ח בענד ציזאר דצרי החור"ד צה שלא וולא פתרון אם כונתו לדעה הנ"צ ושוס ד"ק להלות צלדדי הכחודות וצחיליבויה המוקר או אם כונתו דלפי"ח אם הדס הוא צמ"ס טכ המוקר וכו' עיי"ש ועיי' צמ"ח זכרון יוסף חי"ד ק"י י"ב טכ' צמ"ס כונה גלוניס להחיר צפארכאל רש לה כאצ דחולין שלא צשעת וקתה צנוכתה טכ שבר הכחראפאל צמ"ס י"ב נה וקת קצוע אך צמ"ס אין נה וקת כ' להחמיר ועולד טכ צאחה אופן תוכל לספור ז"כ עיי' צדיקת שפוכרת של אצר ומכחול של ען דק ותכרוך אותה צמ"ר גפן ותכניס אותה צחותו וקוים ותרחה אם לא הולא דכ צראש הנוכחול היו עהורה וככה תשעה גם הצפקת עהרה עיי"ש טכ' צה כונה חילוקים ועיי' צמ"ס קק"ג השר ארוכה צכיוולא צה צאשה טכפלה האם לונתה קחמת קישוי ועולד טכ צאחה אופן תוכל לספור ז"כ עיי' דייס ורובים וצשעת וקתה י"ב לער גדול ובלא צשעת וקתה אין נה לער גדול רק הדס יולא ען חסהיכה הכארכאל ועיי' צמ"ס עתי תשעות צדצר זה והעלה כללל דחילתה קשה להחיר כיון דלכ"י הצ"י והציח צדצרי הי"ש יקולי ועוזר שלא החיר הר"ש צכה"ג אונסם אם יש לה וקה י"ב לנולוא חיתה להאשה שלא צשעת וקתה עפ"ד ח"ל דהצנניה ימקרי וכה צחותו וקוים וצניד טכפניסיה גדולה ויולדת חן כגופה לגמרי ואינה חוזרת טכפניסיה אלא עיי' משמוס ידים וצנתינת עגולה לתוך גובה צודאי אין כך וכה גדולה עזו וכו' וכל זה אם יש לה אומדנות דנוכחות נה ט"ש לה וקת אצל ונה טכאנור צנשון השאלה שההוכחה ט"ש לה וקת הוא ושוס צשעת וקתה י"ב טכ לער ורובה עשא"כ שלא צשעת וקתה אין לה לער כ"ב זה אינו הוכחה עמורה דליכא לנולד צתר איפכא צשעת וקתה אין נה לער כ"ב אלא כדרך שאר נשים ושלל צשעת וקתה י"ב לער אך אם יש לה שאר אומדנות ואחלהלות דנוכחות יש לבטוח לטהרה שלא צשעת וקתה כדי שלא לאוקרה על צעלה וכו' אך עכ"פ צעין קפירות ג' ימים הראשונים נקיים לגמרי וצנקה עיגון קני צימס א' נקי לגמרי ונלכד ונה שתפקוק צטהרה אך ל"ע אימת הדע שתחיל קפירה ז"כ ועכ"פ צעין צדיקה יוס' א' ווס ז' ימיו הקפירה עיי"ש צחריכות ועיי' צצחר ויס' חיים טע"י ו"יאל ותנולצעי עהרה צמ"ח סק"צ וצפיהק קק"א צאשה שחמנת קישוי הלידה נתקלקל האם עיי' המילדות שלא היתה צקיהה עד שמיים ההוא והלחה צולע

פיה"ה לה פסיקת עהרה ונשס וכן יוס' א' יהי' ימיו הקפירה וצמיס טכנתי"ס לא הצדוק כלל ואם חמולל צלל צדיקה עד י"ב לדיים להקל עיי"ש וצענין אם י"ב לתלוה צגאלדכניע אדפער עיי' עוד טס צתשרי רעקיא צפקקים חי"ד ק"י ק"ח עיי"ש ועיי' צמ"ח כח שור להגאון ומ ילחק שור ז"ל אצדיק גוולאדין ק"י כ"צ שפארדיק צשאלה כזו ופלפל צמ"ח צדצרי הצ"ח ותלמידו הל"ל הנו' צהפתי"ש והעלה ד"ש לדון להדס צה ונה עמ"ח רעוה שלא צשעת וקה והיא ונהצנר אצל רק ונאצרים הפנימיים ולא ונהעוקר כמו שפארדיק טס וקיים שחם צרי לה ונא' הקימנים שהדה יולא ונשך הנקצ ען הלך והשצירה והנפילה הוא רק צצני ועיים ולא צחמ"ס אז הוא וקכיס להחיר וחס יכו' להיות שחמקור עמ"ו לפעמים חזו וננקונו או דעהו נהחמיר עיי"ש ועיי' צמ"ח י"ד דוד הקפרי ק"י ל"ה ע"ד האשה שחמנת חצלי לידה טכצרו ע"י בעקר האם שלה ונפלה למטה וננקוונה וכפעמים נרגשת כאצ גדול צצננה ואחר הכאצ ונוללת כמין קפרי"ה צטר ואחי' צודקה צחורין וצקדקין ונוללת הצגד נקי והמילדת אונתה צצירור שהחם נפוחה ויש צה נוכות קטנה וכ"כ הוליו או וננה חכודה ען הנכות ונחה יולא אלא ויהא וניקה ונאקולקה דייס והעלה ונכה צחמ"ס עמ"ו אע"כ שידעה טככהה מו"זיאה דס אי אפטר להחירה עיי"ש ועיי' צמ"ח חקד לאצרה"ה להגאון ונהיר"ח חחומים ז"ל ק"י כ"ו טכ' נענין הפאראפאכ סוף דצר דלמ' תחלה ראייתה הוא עיי' טרצוב המוקר נמנה חק אם אין לה וקה י"ב לטהרה עיי"ש ועיי' צמ"ח ז"ה רענן ח"צ י"ד קיפין כ"ח עיי"ש ועיי' צמ"ח הש"כ ונשה חי"ד ק"י כ"צ צאשה שזה צ' טמיס ט"ש נה חולי השצר ר"כ וצמ"ס הרשונה היתה יכולה ליטהר גם טכצורה ויכדה רק צשעת כ"דה ונחמה קוסי הלידה נתקלקלה צוהר דהיינו טכייק אהוה הדצר ט"לל ונמנה [טקון השואב ונגונגס ק"ל ונכנחה הכונה שהחם או החלחולת היינו 'אורה' הדצר ט"לל ונמנה טכבה זה יקצ אחיב ועיי' נתקלקל צוהר טכ"י טייקת הוא ונמנה כל טעה כיחה ודס ונוגלל כדמפרש צה) והוא יוליו כל טעה דס ליחה ונוללל וצפעס אחרת כשהיתה צהוכו נקצ ונראה נהדיו טהדס יולא ען הנקצ זה ולא ונמקוס אחר כלל והעלה להקל צמ"ח כיון דאחר השצר היתה ונמקובה דייס קודם טנההוה הנקצ אך נכהק אם אחר טיעצרו ינו הנקה ויארע לה כזה אם נכהר ח' הון כיון דליכא רוב דייס טכאחם ען המוקר אינר אין הוכין ציכה ונוטה גם צה להקל וקיים צ"ע עיי"ש ועיי' צמ"ח טעם שורק י"ד ק"י כ"צ עיי"ש ועיי' צמ"ח י"ד ילחק ח"א ק"י קפ"ח ע"ד אשה שלקתה צמדרי צמ"ח צמ"ח צמ"ח האם ט"ללה נהון והרופאים עשו לה עיגול או טענתה והעיגוב הזה כל יום ונמנה לעולם טכרובל לה מוזר צנעודו והאשה הזאת ה' לה וקת קצוע עד ז' טכתי"ס טפקת וקתה ונמקובה דייס לגמרי אך זה יותר ונמנה טזז ונמנה כיחה כשכרעית כ"צ וכ"זלל והליחה טעה לגמריה ירוק גע"כ וכמייס לאדמוניה וחי' לטהר והעלה להחירה צחוקן טהעשה כמ"ש השוקקים וחי' צטהרה לערב וכל זה ח"י ח"ה ג"כ צטהרה דהיינו ח"ה ורצות ורצות ד"ה ג' צדיקה ותשגור כ"למה

יורה דעה קפח הלכות גדה סעיף ג

(לה) שלה וכמין חתיכות בשר נופלים בבית החיצון טהורה: הכה (לט) חסיו (ד) (ח) רחם דס

פתחו תשובה

(ח) רחם דס עצהי נסס כיז ועמיד טכנת י"ז דיקא כשהחתיכה ישלה לנית המיטון נשעת וסחה אזל אס נפלה קודם נשעת וסחה רחמה דס עמלה ונשיך סיק מ' המייר צוה אף אס רחמה דס נשתיכה שנעקר

באר היטב

(ד) רחמה כחז הבינה השומע לקיל ללא נשיך צדקה נשעה שנעקרה ונא טהירא אלא דוקא נשיך נשעת נשליה לנית המיטון צדקה ולא רחמה שום דס כלל אלא לחסיו כשהיו צניח המיטון כל רחמה טעוקת נלואת

דרבי תשובה

כה כונו חלחובה לנטיה צחותו וקובס כגד אמאל ויכונה למשמש וכיגע צחותו צליטה וסס ונרגשת כחז וכסחיה בודקה איב ויולחה דס תמיד צנוקוס א' ויהצניטה והאשה ההיא יס נה וקה קצוב חכן ומנוחה הצניטה הזאת היא לה לטהר נעענה ויש לה כחז צנוקוס הצניטה הזאת יס להקל וכטהר האשה הזאת לצעלה רק צלוקן שחובל נעענה הפסק טהרה כושיגל ס' קל"ו חונס אס צונט נה חתיכות צער א' כונו חלחונת שקוריין פארכאל ויולא ומה דס ורציה וירגשת צוה שום כחז רק שיואל ונונה דס ורציה כונו דס נדות אף שיש לה וקה קצוב א' אכשר כטהר את האשה הזאת לצעלה ונן השמים ירחמו וכ' שס עוד צכטיי י"ז וכסיח"ק סק"צ צעודא שזא נכניו צאקה שזולט לה כונו חתיכות צער ונחץ לנית רחמה וננע דס והחתיכה הזאת נצנת שדס נעטורר ללחה יהחתיכה הזאת השיס האשה הזאת ונן קני צלי שום נכלוך צניח צניה רחמה וטהרה שס הנווך יום אר' ויניס וח"כ הוביא את הנווך ההוא והוא נקי צלי שום לכלוך כלל והי' להאשה וקה קצוב ונחמה גס צונן שהי' נה ויחוב של הצניטה אף עתה הנה חדנ לה אורח ככסים כי היא כבר הגיעה כשנת חזשים סנה חה שהי' שנים שנפקק י"ארה הוסה אלא כשצניטה ההוא יולא דס חדיר כוונט צני הפסק שאיח ג' א ד' ויניס הצניטה ההוא כל תולא דס וטהיר את האשה הזאת נעענה וצלנד שהפסקו צטהרה כושיג' ס' קל"ו עי"ש [ועיי' צשרית ענוודי אור להגיע יחיל הענכער ז"ל ונקטחלק ס' כ"ו י"ח צניין הפארפאל עי"ש וכן צשרית בנין עולם חירד ס' ל"ו וצשרית וטהרים וטרוטצבורג החלחונים ס' ט"ו ע"ז י"ז ע"ש ויש צוה ועיי' צשרית יע אונת הספרדי ח"צ ס' פ"א עי"ש וצשרית צרכה יוסף חירד ס' י"ג וצשרית נ"ס חיים (להגאון מלוקטוראלה ז"ל) ח"א ס' י"ז וצשרית סבוקף הק' שארייה יהודא (על ה' ולימה) להג' אחי הגה"ק צעל התניח ס' ט"ז וצשרית עטרת חכמים חירד ס' י"ח עי"ש וצשרית הר' הנור (להגאון וטהרנו צנעט ז"ל) ס' י"ט וצשרית וטהרשים ח"א ס' כ"ג וכה ועיי' וצשרית יד יחא ח"א ס' פ"ז עי"ש וצשרית עניק שאלה להגה"ל והאשריכטופיל ז"ל ירד ס' ל"ד עי"ש וצשרית שפת היס (להרצ וקעלן) י"ד ס' כ"א וצשרית ונשנת ר' אליעזר (להרצ ופאלאלק) י"ד ס' י"ט עי"ש וצשרית דברי ונכילח ח"ג ס' כ"ז וצשרית הכי צשומים וטהרשים ס' קכ"ז ע"ש ועיי' צשרית צאר יחא להג' וקאוונא ז"ל ס' י"ז ויריד ע"ד אשה שיש לה פארפאל ואי לטהר לצעלה והיא כעה וינקה ומולקת דומים והעלה להקל כושיג' צכה"ג להקל צבו"ק ס' נ"ה אף ציני הספירת נקיים דצנין צדוקים לכל הפחות צינס ח"ו והז' וזו און להקל אס תראה צהס דס ומלטרך לקפור ז"כ אזל ז"ו יס להקל עי"ש ועיי' צשרית צרכת יוסף חירד חירד ס' ומה ורו

ל"ד אשה שיש לה חלחונת נרנב נה צרמונה ותימד שופעה ל"ד ונרגשת שילא ונצניטה הנ"ל ובכל כעס כשצדוקת ויולחת וגס כולצ כה' ויש לה וקה קצוב חה אינו צונין וקה והאשה עשתה לה נשעת של שבוה כדי לעכב הצניטה שזא תדנדל לחן חה ערך ג' שנים שאי לטהר מלמה והארריך צוה והעלה דיש כטהר האשה הזאת צין וקה לוקת ולופן דיקתה שנשעת הפסק טהרה קודם שיש' תולא הנשעת ותצדוק צנווך דחוק למעלה ונצניטה וכ' ולדעתי יהי' הנווך ללחה עד אור הצוקר כדי שיעלה נה ג"כ זה כנדיקת יום א' דנקיים דספירה דלילה לרוב הפוקקים ללחה ספירה וח"כ כשחשים מוך למעלה ונצניטה יכולה כהשים ענעת וכסתוליא הנווך צחור הצוקר שהי' אלל ויקורה חדע אס פסק דס הנוקור עי"ש צלורך ועיי' צשרית דצינו דברי חיים ח"צ ויריד ס' כ"ג צאקה שזופל ח"ס כוונה צניה החילון וזו כהכות סלה ונלוכך ככמה ויני דומים וצני הרגשה ונצנת סכנה על ונעה ותולא מרגוע נשפשה אז עולה ח"ס למעלה וכל דדיקותי נקיים יקיים כחומרל אך אס כל ח"ס נעקרה אז כ' שילטרך כהיחר כשחנשה כנדיקת החתיים עי"ש ועיי' צשרית נר כוואור ס' ל"ה ל"ו ועיי' צשרית ישועת יעקב ירד ס' כ"ד ויש צניין זה ועיי' צשרית שאילת שלום קנוס ס' ד' צאקה זקניה שחרל כהיות נה ח"ד אורח ככסים ככר ז' שנים ונעה נעקר וככל וקורה וכונו חתיכות צער תלוי לה צין רגלי ונעה שיושנת נדצק כהכמות לימה ודס וגס צנת טצדוקת מלמה והרופאים והנשים הצקילות אוזורים שנעקר וקורה ויש על החתיכה צער צלחטערנס וכשיושנת או צדקה קרעיים חזנים דס והעלה להקירה וליחר שאת העשה הכדיקה ומצולר צרמיו ס' קל"א ע"ש ועיי' צשרית וטהרשים ח"א ס' ק"ד ע"ד אשה זקנה צאה צינים זה סנה חדל להיות לה אורח ככסים שנעקרה ח"ס סלה והי' קשה לה ההילוך והרופאים עשו לה ענעת חה אחס חרשים החמיל לזוב ומוננה ליחור לצבות ועטורב דס צהליחות ו' רופאים אונרו כי הוא נקיסנת נפילת ח"ס והתיירה לצעלה צקניף היתרל דהיא זקנה וחזקה שלא תראה פיש ועיי' צשרית צרכה חיים ס' ו"ח צאקה שיש לה שצר הנקרא פארפאל ורחמה מרלות ירקות ולחחר שעה נולל צחוכס טיפות חרוניות והעלה להיתרל ציריף ומה שהיא זקניה וגס נשעה שיואלת ון הגוף לא הוי אורח עי"ש [ר"ה] שלה עיי' צשרית לנח לזק להגה"ק מליצאוריטש ז"ל חירד ס' קט"ו צין עקירה נוקלת הרהס וגס חוששת צשפולי הרהס עד שיואלים טייט דומים צהרגשה אז נשפק הכחז והצדיקות נקיים אך ציני עיבורה אינה רוחה כלל ונכרחת שהוא ון הנוקור כי אלו הי' ונכה טצשפולי ונעי כז ישחנה ציני עיבור עיכ נטה צנועשה הלן להחומר עישן] (לט) אפי' ראתה דס. פי' אזל ודאי שנשעת נפילה הנוקור לנית החילון לא רחמה שום דס דלכ"כ האשה מנחה

יורה דעה קפה הלכות נדה סעיף ג

למ באר הגולה

(מ) כג זמן שהמחיות צניח הפילון שנה סהורה **(מא)** דלתינן הדם צמתיכה זו האילן וידעש ודלי שגנער תקורב **(מב)** ונתמחה
שנה היא (כינו צטור ודנינו ירוס) **ודוא (מג) שדמילה החתיכות במים מושרין ולא נמחו ודווקא**
חתיכות קטנות (מד) דומיא דשמופת

באר הישב

כג זמן שאילון החתיכות צניח הפילון ושיהי ישי וכי עיש ועיין במשנת
מריים מלובלין קיין קייל והשיי על הכיח צוה וכחז דלין פילון
צין שעת נחילה לאחר נפילה דעה שיעור יש ליתן צוה איתתי תקרי בשעת
נפילה או חמיה גם פסק להקל בנאן אפי' היא שעת וסחה דלא אסרה
עלמו מוליך הדם עמו ולין זה דרך ראייה שאסרה החורה

פתחי תשובה

תקורב בשעת וסחה אכז כשהמחיות נוסלות מונח גלל דם סהורה
לכניע עיש ועתיי קקיין ודוק
החורה אלא כשהמקור נשאר בתקומו וירד יולא מונח משליכ כלן שהיקור
ודלא כהכניח שחזש שאינה מותרת אלא צין ופת נוסח עיש

דרכי תשובה

עמלה וקפס לכייע דכל שצשעה נפילה המוקור לציח החילון
ראהה דם חייטין דלמלא האי דם דלחתה כאו בתוך
החתיכה היתה אלא שכל עם החתיכה ון המדר לציח
החילון ונדלי עמלה אכל אם כל רחתה בשעת נפילה
החתיכה קום דם רק אחיכ אמריין דשיכ כאו עם החתיכה
צא הדם ומה שרחתה אחיכ עיכ הוך החתיכה היתה
ועהורה וקור חייס קקיין וייע וקקייל ותפארת לצי
קקי עיש צחריכות וייע צונכצוי עהרה צפיהיא קקייל
ופיהיג קקיין וחי וצאניח קקיין ח' שהחריך צוה והעלה
דהעיקר תליי בהרגשת האשה אם משונה ראייה זאת
נראייה דם נדות או כאו דאם ראייה זאת משונה נראייה
דם נדות הוי מונש כיוו אשה קיש לה וכה שיודעת היעצ
שהנכה מוליאה דם ולכן אפי' אם צשעה שנופלת החתיכות
צטר ון המוקור מרגשה האשה שיולא גיב דם ון המוקור
מונש האשה הזאת ומחנה ומרגשת אשר מנוונה ראייה
זאת מראיות דם נדה הוא נאנונה וטהורה ואפי' צשעת
וקחה אם אירע לה נקרה כזאת והיא ומחנה יודעת
שמשונה ראייה זאת וכאנוור גיב יש לטהרה אכן אם
האשה אינה מרגשת יודכת היעצ שמשונה ראייה זאת
עדס נדות אלא שאינה יודעת שום חילוק כלל צודלי יש
לחמיר ולקנוח עיש צחריכות [ועיין שערות מהריטין
חיידי קי' ליי עיישן] **(מ)** [כל אמן שהחתיכות בבית
דחיצון שלה עיש נקי מי נדה צקרא מתיק להזי כוה
קי' קפי' שכי צחשו עיד אשה קיש לה חולי השצירה
ונדנדין צני ועייעס היולאיס מונכה צמחנת שלה צעת
שיושנה על הסכסל ומהוך כך נעשים כחמי חדוועיס
צמחנה צמוקס הדצוק וכי דלחומרה העשה כך צצמרים
ישצנה על הספסל וכיולא הדצוק לעמלה אם היא נקי'
צפנים ולא היתה מווך נקי ותניח נפנים צעווק ותשצ על
הספסל כדרכה ואם המלא כהנניס צמחנה שלה ותוליח
המוך ומפנים ויהי נקי או נוכח יותר דמן המוכה הוא
ועי' הוכל לקנווך לעולם עוד אף צני נקיים ראשוניס נא
ההלה כהנניס צוה צמחנה רק אם נודע לה שמדצוק צני
ועייעס הוא או חוככ להקב צני צני ראשוניס וגם כי אם
שצכניג ליט לחוש לוניש צקרי עהרה שכי צמחנותו
צקי קפי' שעכיצ יוס או לריך להיות נקי דצכהיג ומה
שנעשה צחו ונדיווק צני ועייעס צמחנה זה הוי כדם
דחמי ועמלנה ולא מחמירין ככ אפי' ליוס או אף ביתר
שלה ותווערה חוככל לקיח מווך נקי ותכניסהו עם צעווק
להיות מונח צקרה כל יוס וואו אם יהי המוך נקי אפי'
אם יהי על הכמחנה דם ציוס ההוא ומי הוי יוס או נקי
יעיש עוד תשי צמרכה צצנין אשה קיש לה חולי השצירה

יורה דעה קפח הלכות נדה סעיף ג ד

באר הגולה

ל סוד דעה יקרא
כדני השגשג צריח
סס דף כ"ח ע"פ
ב שטח דף ו"ב ע"ב
תהלה ח"ל ונפסקה
סס י"ב כ"ב ע"ח
ב משנה סס דף כ"ח
מ"ח ע"ב
ישועה

(מה) יאבל חתיכה גדולה טמאה אפילו לא ראתה כלום לפי (מו) שא"א לפתיחת הקבר בלא דם אפילו (מז) בנפל שלא נמרה צורתו: ד (מה) ככל (ט) דם היוצא מן האשה בין לח (מט) בין יבש טמאה יולא עוד אלא אפילו יצא ממנה צורת בריה כמין קליפות (נ) או כמין שערות או כמין יבתישים

פתחי תשובה

(ט) דם כתב נהגותו צ"ע ס"י קצ"ו דלשה שאלה קרעין ונאצרו בלא דדיקה אם ניווחו דמוחזר מטעם קים ספק אם הוא ארום או לא ואם חמלא לומר שהוא ארום שמה לא היה נמוס ואע"י שהלשה אומרת שאלה מקורם שהיה ארום ימנ כיון שיש מראה ארום שהוא טבור אלף שנין

פתחי תשובה

אנו נקראין חשיב ספיקא כי ע"ש וע"י נס"י שחנק ע"כ זה ד"ה חשיב ספיקא חלל הכל משם אחד אם דם נדה היא או לא ע"ש עוד וע"י נהגותו נגדי כהונה חלק יורד ס"י ה"י (ותהגותו ח"ס ס"י ק"כ וקניו)

דרכי תשובה

סעיף ד' (מה) כל דם עפתיש מ"ש ונהצ"ע והס"ק שחלק עליו צלחה שרחתה קרעין ונאצרו בלא דדיקה [וע"י] צ"י עברי דעה שהשיג על הס"ק ופסל עליו דעה [וע"י] צלחנו נעט קק"י מ"ש דברני הס"ק דעה וס"י דלדינא ל"ע צטכאצד בלא דדיקה ב"ש וע"י צונקשה זהב וצפתי חכס סוף ק"י זה שהרצה להשיב ע"ל הס"ק דעה ונדרחה כל דבריו ולצוקף הכלה לדינא דדיקה זו ונעכצת אפי' דריענד ע"י צצריכות [וע"י] צשורת ש"יונהדית ס"י קפיט שהשיג ג"כ ופסל כ"ד הס"ק ה"ז ע"י צצרי עברי דלק ח"ד ק"י קב"ו צצרי שקלת השערות נאצרו צשעת הצדיקה ונהס כשחירו ונצדקו כראוי להיות עהורה ו"ל דצכה"ג הגם דלר"ך לצדוק כולם אם נאצרו ונקלתו ע"י ונמוט הידים י"ל ד"ל וע"ד על חצירו צמונה נוכה ושומח הם ועהורה ע"ש].
(מט) בין יבש צמונה"י צמונה"ן ר"פ ופלת אחת שבי ונפלת כמין עכר וע"י צמונה"ה"ק להרשע"א ש"י שפי כמין עפר ר"ל כמין הדצר שפס"ך צעפר והעוהו"מ השמינו כמין עפר וע"י צפיט קק"ו שמונד דעה וכ"י דכיון שבי דין זה דדם יצא שוב ח"ל להזכיר הדין דכמין עכר ע"י צ וע"י צשפתי חכס סוף ק"י זה מה שהלר"ך דעה והעלה ג"כ לדינא דלם רחמה פרוים קרעים על דם יצא כמין עפר לכ"ע ונה"י דדיקה ואם לא כיווחו עהורה וכ"י צאלנע הק"י אך דעה ח"י וקופ"ש אם רחמה דם יצא רק עיפה אחת כמו עפר יצא זה דומה לעפר ונה"י דדיקה או לאו כי ונלשון הרשע"א ונמוט לכחורה דדוקא צדואה כונה מ"יפין נפתחים זה ומה שפכרה כמו עפר ונמוט ונש"כ כשלא הייתה רק עיפה אחת או י"ל דלדרבא כעיפה אחת יותר דליכא למונר דחינו דם כיון דל"ן דרכו של מקור להטיף רק עיפה אחת ע"י צצריכות (ג) [או כמין שערות. ע"י לקנון ק"י קל"ח וע"י צצריה חנו"י יוש"ר ח"א ק"י קניה צאשה שא"י לטהר עלונה ונחונת שרואה תליד על הצדיקה כמין שערות ארום ושחור והרופאים חנו"י שא"י ונהקור"ך רק צעבור כ"ס השמן י"ש צו פלע והענד בונג שם וגם היא צעלונה מורגשת כאב צשעת העולה ח"ר וגם כשתכניס העד צע"ס שמונ"ע לעמוק כואב לה והעלה להקל וגם הקרעין החלו הוא ס"ס וקשה לצדוק וה"ו כליח לצבר אך לענין הצדיקה דהפקק עהרה כיון דלר"כה דדיקה לריכה אז לצרר את השערות ע"י מ"שך צמפורן ואם כיווחו ה"י עמואה דחל לא כשאר רק ספק א"י דילונאון ה"לדים ואם לא י"ז נמוחים ה"י עהורה וה"י הפקק עהרה וכן ונעשה צראשק ונקיים וצ"ס ז"י צדוק ולא חנקה ח"ת

דכל שהחתיכה הוא עגולה רק כעוצי אלנע אגודל היו יכול ללאת בלא פתיחת הקבר ועהורה הלשה זולת אם הוא גדול ועצ יותר ונאלנע אגודל לר"ך לפתיחה הקבר וח"א בלא דם ונמוחה הלשה ע"ש חנוס ונלשון הפוקקים ש"י כקנה דק צצדקים נראה שה"א קולח גדונה כי גם סתם קנה הוא דק הרצה יוהר ונעוצי אלנע אגודל ונכ"ש קנה דק צצדקין שגודלי' שהוא דק הרצה ונאלנע ולא הגיע לרצ"עי ולחנ"שי ו"ע וע"י צשפתי חכס קק"י צ (מה) אבל חתיכה גדולה ע"י צשע חתיכה קק"ד ש"י דלם כי ונלשון העוהו"מ ונמוט דקחי נמי לחתיכה ונקור שנעקר ש"ש חילוק בין חתיכה גדולה לקטנה אבל ונהמוטשה על הר"ש שהצ"ח שלא הלר"ך להול"ן ולרחותן אם הם גדולות או קטנות ונמוט דזה דוקא צחתיכות צצר דעלונא שנפנה מן המקור אבל צמוקור עלנו שנעקר לא ש"ך כלל א"ל לפתיחת הקבר בלא דם ע"ש וכ"כ צצצר ו"ס ח"ס ק"י ע"י וצמונכ"ש עהרה צפיה"ק קק"י דדוקא צחפילה חתיכות י"ש חילוק בין חתיכה גדולה לקטנה אבל צנעקר המקור שלה ונפל לחון אפי' הוא גדולה ונשפופרת אין לחוש ע"ש (מו) שא"א לפתיחת הקבר בלא דם. ע"י צשפ"רת למוטשה ע"י לחלק דל"ח חנו"רין א"ל לפתיחה בלא דם רק אם נפתח ונכניס אבל אם נפתח ונצחן ע"י אדם או כ"ל לא חנו"רין א"ל כשהפ"ק בלא דם ע"ש חנוס ע"י צצריה נוצ"ית ח"וד קוף ק"י ק"ב ש"י צשפ"יות דמה שאנרו א"ל לפה"ק בלא דם כשוע הוא דל"ן חילוק בין אם גרם הפתיחה היא ונצפ"ס וצ"ן אם גרם הפתיחה היא ונצחון דהיינו שהרופא הכניס את אלנעו או ח"זה כ"י ונפחה פ"י המקור וגם כתב שם דל"ן חילוק בין ילדה וצ"ן זק"נה או ונצברה או ונ"קת תמיד אין כהפ"ק בלא דם ע"י צ וע"י צנקהזה זכר קק"ו ו"ש ק"ב כח"ה רל"ות חתפ"לו דעה והוכיח דהעיקר כהצ"י דעה ע"ש (וע"י) לקנון דצרינו סיון קל"ד ס"ק י"ט) (מז) בנפל שלא נמרה צורתו. הי"ט כחות ונ"ן ו"י יום אפי"ג דליכא למונר ו"ח צעלונא הוא ו"ן צו ונשום פתיחת הקבר אפי"ה ח"יפ"ן וכ"ש צחתיכה צצר שהוא קשה ש"ע חתיכה קק"ו ופשוט הוא דכפ"ג שלא נמרה לורה וה"ה חתיכה ש"ש צתוכו ע"ס אפי' הוא דק ונאוד דאפשר ללאת צלי פתיחת קבר אפי"ה גם כשלא רחמה דם עמואה עמואה לידה כמנ"ל סיון קל"ד מקור ח"ס ס"ק כ"ד וע"י צלחנו נעט סוף קק"י שנשכב ונפלת חתיכה ידוקה ולצ"ה וכיווחה צשופ"רין א"י ש"ך דעה א"ל לפה"ק בלא דם וקיים צ"ע ע"ש

יורה דעה קפח הלכות נדה סעיף ד

א ארומים (נב) (כ) (י) טמאה (נג) והוא שיהיו (נד) נמוחים (נה) בתוך מעת לעת עיי
 ששורים אותם במים פושרין ויהיו המים פושרים עכל משך מעת לעת שהם בתוכו פושרין
 החימום כמו מים ששאבו בקיץ מהגדר או מהמעין ועמדו בבית שחם הבית מהמתנת
 וכחימום של אלו כך הוא שיעור פושרין בימות החורף. (ופתח פושרין (נו) אינם פוין יותר פשוטיות
 שזק (וישאל פי העפלת) ואם הם קשים כ"כ שאינם נמוחים בתוך מעת לעת (נז) מהורה אפילו
 הם נמוחים עיי מיערך שפמעכן בצפרניו (נח) (ואם (נט) מעטן (ס) נצטריו (סא) ולא

(נא) ארומים (נב) (כ) (י) טמאה (נג) והוא שיהיו (נד) נמוחים (נה) בתוך מעת לעת עיי
 ששורים אותם במים פושרין ויהיו המים פושרים עכל משך מעת לעת שהם בתוכו פושרין
 החימום כמו מים ששאבו בקיץ מהגדר או מהמעין ועמדו בבית שחם הבית מהמתנת
 וכחימום של אלו כך הוא שיעור פושרין בימות החורף. (ופתח פושרין (נו) אינם פוין יותר פשוטיות
 שזק (וישאל פי העפלת) ואם הם קשים כ"כ שאינם נמוחים בתוך מעת לעת (נז) מהורה אפילו
 הם נמוחים עיי מיערך שפמעכן בצפרניו (נח) (ואם (נט) מעטן (ס) נצטריו (סא) ולא

פתחי תשובה

באר היטב

(א) טמאה עיי בחצונת סימן צ"ב סי' ס"ה שכתב דוקא כשהיטבועין
 וכיולא יולאים ממש לנד ואף אם תרחיץ קנה נזנן מימי הם עיקר אצל
 כשהלוגין עיקר ועפעס נקרות או שירפוש של דם כי עיש עוד ולעמיד
 עליו והאריך לנאר לכל אותם החצונה כולב מהגב הוא
 דבריו יע וזכו מלמתי בשליח יעצן חיל סי' י"ג ששני

דרכי תשובה

את השערות דיש להקל דקני בראשון כוונת חתמו דברי
 חיים ואף אם השערות יתפרדו לפירורין קטנים כל שלא
 נלכדע בלחלוטית מונע הוי כלא כיומו וטהורה עיי"ש ועיי
 בקרת הרי בשמים ויהיה סי' קכ"ו ע"ש [נא] ארומים.
 אכילה קאי (נב) [טמאה. עיי פתיש קק"י בטס חינוך צ"י
 ופא"ח יעצן ועיי בקרת חפארת נ"ב י"ד סי' כ"ז בשאש
 ועצרת טרגילה להרגיש טוב ונחתה ודוקת עלונה ומולאת
 צרוז פנעיים ליהא לבינה צלל אדמונית ופנעיים מולאת תוך
 הלימה טפרות אדומות שלא כיומו ולפעמים ע"כ כנו טיפה
 קטנה פחותה ומחדל טעמה לאדמינות ואיח לעמוד על
 נדחאו ומגדל קטנותה והוא ויעוטה דמיעוטה טמולה כזה
 וקשה עלי' לזדוק כ"כ בכל יום עד שנרגיעה כי אז לא
 תוכל לטהר לבעלה ושערות נמלאו אף שלא בשעת הרגשתה
 ואינם מעוררת עם הלימה לבינה והעלה להחירה גם צלל
 צדיקה לבעלה כביע וימי לפנעיים חזדוק צבדי שלא תהא
 רגילה שלא לזדוק איע בחרגשה אצל רק לפנעיים חזדוק
 ולא כביע ואם תמלא ככיל שיהי' כנו עיפין קטנים כאלו
 תוך לזון הרצה מותרת לבעלה עיי"ש ועיי בקרת פרשת
 ונדרכי להגינו ונדרכי צנעט ז"ל י"ד סי' י"א ובקרת
 יד יוסף (להגינו יוסף יואל דייטש ז"ל) סי' פ"ה עיי"ש [נב]
 והוא שיהיו נמוחים. זה קאי דוקא אמאי דקיים בטרות
 צרי וכו' או כדן גיע שערות או כדן יחושין ומשאיכ צניש
 צריש סי' זה צילא מוננה דם זה חלוי צפולגתא דלהלן
 קעי' ו' אי צעיטן נמוחו או טמאה אפי' לא כיומו ונקור
 חיים קקכ"ו (נד) [נמוחים עיי' צכ' ויי נדה בקרא ותיק
 צכ"י זה ויה טכנסתק צהיטר וטעונתק עם צנלה ואחר
 התשנים צדקה עלונה צבד היכב צתוך סיפור וקח ומלאת
 קליפות ושערות אדומה ונימוחו והיו טמאה כוונתו
 צה והחוקקה כ"כ גיע למולא ונחנות טמונים חלו הקליפות
 אי נותרת לבעל סי' קה"י ונחאר צב"י הטעם טמותרת
 לטני צדוהא דנית ומכסי' אולי ונהלד"י ואח"ל ונהנקור
 טמול אין כל האלצנות טוין חוה דדם מונע אצל צקליפות
 הנז' אפטר דלח טייך כלל נראות אותן תקליפות ושערות
 נכח דם ה'דדק' ונמוכה עלונה נמי אינם קהרי כיומו
 וקליפות טל תנוכה אין כיומוים כלל כמיש האחרונים
 ונחם צכ"פ או אפטר גם קליפות יכול להיות מוכח דם
 ה'דדק' ונותרת לבעל סי' ולא החליע צדבר עיי"ש [נד]
 תוך פעליע. עיי צשפתי חכס סוף סי' זה סי' כ"ב
 נדרכי הר"ה יע לזון צדבר חחדש והוא דמיש שחם לא

החכיח

יורה דעה קפת הלכות גרה סעיף ד ה

באר הגולה

סע נגרייהם וסע
ק נגרייהם נגרייהם
ריי נשמו נשמו

(סב) יעושו סהרה ואלו לנדוק **(סג)** עיי שרייה (התיב פיה וכיכ כתיב נשם הרשע) ה יבדא שאם לא נימרוו
סהורה בזמן שהן יבשים נמורים שאין עמהם דם כלל קאבל אם יש עליהם שום לחלוה
(סד) דם (סה) טמאה : (הגה והיה אם נתעבדו או יעושו קלמן וקלמן לא יעושו דמטאה (פסקי מהרא"י סימן ע"ג)
(יא) מיהו גיל **(סו)** דלם נדקה

פתחי תשובה

(יא) מיהו גיל כו' כתב בספר פמורי כסף כ"י שפינר ש"ז הגאון בעל
מאיר נח"צ ח"ל ונראה דאף שאלהה אחיב דם ע"ז סהורה דעיי גיס
התוסף דמכה צנוטה ותלין נה כמו דמכה דעלמא בין וסת לוסת דמס

פתחי תשובה

בנהה דוקא כו' כשאלהה עמו דם נגור וזכר נחמלק קושיית הש"ך (התנ"א')
בנה"ט קפיו) וסיק פ"ז ע"ש פכ"ד

דרכי תשובה

קס צנכין השערות וקליפות שמואלות הנשים צנד דזיקתן
וכשצדוק אוחז ע"ג הלפורן מולא מהן אדומיותן או שחיותן
אצל עלמותן נשאר צשלמותן כלל מנראה ולא נתמעכו
ולדעתו העלה לחיבור כיון דלכנע ע"כ הוא דם ודס זה
מהיכן זה ע"כ טמא עיי"ט ועוד צכ"י ל"א שלח"ז וכן
עוד קס צנית שלמה ק"י ל"ד ש"ז צנכין הקרעין וז"ל הנה
יעשה ר"מ דזיקה זו שלמה פעמים כפי הדרכ' אשר
כחצה"י דהיינו שילחלח הלפורן צדוק ויקח צמחינות כל
קורט וקורט צמחט ונעמד ויכ"ח ע"ג לחלומית
הרוק שני"ג הלפורן וישפסק היקט ע"ג הקורט שכלפורן
הכ"ל צדוק ואם לא יתעמד קטור הוא אף אם יתפרד
הקורט לחלקים דקים וקטנים כל שפאר קשה ואינו מוצי"ט
היו צדיקה וקטורה וככה יעשה ג"כ היינו לנדוק כל
הקרעין של שלם צדיקות ואם לפעמים הי' קשה לנדוק
שלמה פעמים רטופים יטן כי הצדיקה קשה קלת צקרעין
קטנים הללו כשצדקים צמחטו חידים ואם מולאו הרצה
קרעין צפעס אחד על עד הצדיקה קשה לנדוק כולס
שלא יאצדו א' ונחם וצדיקה אינה עולה עד שצדק כל
מה שמואלה כנצואר ונלשון הרע"א ק"י קפ"ח ויכלו להקל
ש"ס מולא הרצה קרעין על עד הצדיקה לא יצדקו כלל
רק כשמואל קורט א' או שכים ואז יצדקו כל הנמולא
ועלה לנדיקה א' כי אי' ששקלטה פעמים יהיו רטופים
דוקא ואף צנכניים לא יצדקו ויעו כיון שצדקו ג"כ כל
מה שמואלה וכולס לא יהיו כנחמים א' ועלה לה צדיקה
ג"כ ואזי כל הקרעין שמואלה אשה זו תמיד קפ"ח נלקטים
ען העד שלא צענה וקמה סם טמאים כלל צדיקה עכ"ל
ע"ש אף צפרת ונרש"ס ח"ג ק"י ר"ז אות ז' הצי"א דצ"ר
הצית שלמה הכ"ל צנכין כשנלנעו ע"ג הלפורן כשאלו
אדומיותן ודעתו להחמיר רק צנכין טהרה צכ"ג ולהקל
צפארי ימים של ז"כ וצפרט ציני טהרה עיי"ט ולפע"ד אין
נחמ"א לסקוד ולהקל צנה וכן ונקודלי ג"כ מלחמ"א
הגלח"ק הכ"ז ו"ע (סוף ר"כ"ט הנחצר דר"ח"ט) כי כשצנכ"ט
דס א' יט להחמיר צללו השערות גם ציני ויני טהרה!
(ועיי' נפ"ל צדכ"ט צנה לקנן סיק ק"ז וצ"י ק"ל קפ"ל
צנכ' טרת פני ל"ו וצ"י ל"ה צנכ"י הקרעין עיי"ט):
(סד) טמאה עת"ך נע"ט ולא דני לנע"ל דלם לחמה
צמחיכה וכו' דלחם הדס הוא צנך צמחיכה וכו' וכו'
צנכ"ט נכע קפ"א ח"ל וימי צמחיכה ש"ס עלי מראה
קטורה לריכה צדיקת שופרין וכן חמיכה ידוקה וצ"ט
ש"ס צנכ"ט דס לר"ך צדיקת שופרין ואם יעושו טמאה
לכל סייך צנה אין דרכה קל אשה לר"ח צמחיכה דכ"ן
דנעוה אין זו חמיכה רק דס קטור וד"ך לר"ח עמה
דס טמא עכ"ל **(סו) דאם** בדיקה ג"כ עיי' צכ"ט קפ"ז
ק"כ

החכי"א שהגיה צלמה כן צלשון הרע"א ככו' וכ"כ צפרת
שערי ל"ך (להג"ט' מדעט ז"ל) ק"י קביה ע"ט] **(סב)**
[גימחו. ר"ח"י צפרת לצ שלמה כה"י (להגאון בעל מרכבה
המטכה על הרע"א ז"ל) ק"י ג' ע"ד אשה ש"ט לה וסת
קצוה צ"י ש"יני עוכנה נחמן לזמן ואולם צנתי"ק בין וסת
לוסה היא רגילה לנולא על עדי הצדיקה כמ"ן טיפות
הצנצו אדומות והס יותר קטנים נחודה על נחט או נחוט
השערה דקה ען הדקה והס נדצקים צמח"ט ונחמ"ט
קטורה"ס א' אפטר ללקטס ועל הצגד פשטן שצדקה אי"ט
גס אי"ט לידע אם הס לחים או יצמים כי צלתי אפטר
להקירס למענכ צלפורן עיי' רוק לראות אם יעושו או
לא וגם על הנמח"ט אי"ט לנדוק ולשפסק אם יעושו
ועתשפטין על י"ד הניעוד כי הס קטנים כ"כ כשצנכ"ט
צחם ויד השעי"ף צו עינ"ך ואינו חנך הל"ך לו ולא נודע
נקומו היה ואומרת ש"ט לה צכל יוס כחצ צצדוק ונמקוס
הכליות וא"א לה למהר עלמה לצעלה והרופאים אצרו
שצ"א לה מלד מולדת הכליות ונמקוס השתן והאשה אומרת
דכשהיא צדקת כדרכה צנונה אינה מולדת ע"ג העד
נחמ"א וז"ל כשצדקת ללד חרן קמוך לנולא קת"ן אז
מולדת הקרעין או העיפין הכ"ז והארי"ך הרצה צנה צשלפולא
להלכה וצדכ"י טרת ק"ז יעק"ז חיר"ד ק"י ל"ט וצדכ"י
העבורת הגרס"י והח"ל (המוצ"א צפ"ט ק"י ק"ל קפ"ז)
העלה להחיר האשה הזאה שלא חמקוס צכל פעס שמואל
הקרעין כצנכ"טס הכ"ל (א"כ מולא שחרגשה או צאופן
אחר שלא כצנכ"טס או גדולים והס) ויכולה ללצוט צנכ"ט
אחר חונטת ימים נמים וסתה וצדוק עלמה רק להפסיק
צטהרה תחלה וקוף ולא תחוש אשפי' שמואל סכך קרעין
או שחור נחור ניצדק עלמה ולהסגיה צמונה לצ אם
אינה נרגשה פתיחה הקצ"ר עכ"ח"ד וסם תפ"ך זקיני הגאון
נחמ"א יחק אורוין זלללה"ה אצד"ק אח"י צנכין ז"ז
ונמכ"ס עמו להחיר"א רק צאופן כשנרגשת עוד החכ"א
קמוך לנדוק כמו שחכ"ר צשאלה וכצדכ"י החכ"ל שחולק
על הר"י צפסק החכ"א וש"א אין להקל וסם תפ"ך הגאון
נחמ"א צכל מרכבת המטכה ז"ל שנופל על עמו להלכה צנה
לדעתו גם צלל כחצ הנ"ז יט להחיר אף למעשה קיים
סם דאין ינו צשאלה סם שיהיה האשה נרגשת. החכ"א
צנכ"ר צכל יוס ככ"ל ע"כ צוד"י נחמ"א] (ועיי' צדכ"י
לקנן קינן ק"ל ק"י ע"י) **(סג) עיי שרי"י** כ"י צדוק
הניעוד נחמ"א יותר נערי"ת שופרין ועלי"ט ונחמ"א שלא
יעושו צדוק הניעוד צידוע שלא יעושו נערי"ת ועלי"ט
ש"ס החי"א ונחמ"א

סעיף ד' (סד) [רם עיי' צפרת צית שלמה ח"צ וי"ד
ק"י י"ז צלפולא ארוך ועיי' צדכ"י צכ"י ל'

יורה דעה קפח הלכות גדה סעיף ה' ו'

באר הגולה **מא**

(פז) ג' שנים כל מה שראתה ולא נדעוהו כלל שוב אינו נלמד מה שהיא רואה אחיך כדרך זה שבדין הוסחקה שבדין אלו אינו
 דם רק גזים ומתה שגופה וחוקה גזשה (פח) שיש לה (י) ומה ומהלך בשעת ופחה כמו שכתבנו גבי עבה לעיל ק"י קפ"ז
 ו יבמה דברים אמורים (סט) שצריך בדיקה בשרייה (ע) במפלת (עא) כמין קליפות ושערות
 אבל (עב) חתיכות דם אע"פ שקשה ואינו נימוח במאה (עג) (י) שרי"א שגם לזה צריך (עד)
 בדיקה בשרייה י' אם היא חתיכה קטנה כשיעור שפופרת הקנה דק שבדקים:

קפ"ט דיני אשה שיש לה ומה קבוע ושאיין לה ומה קבוע. ובו ליד סעיפים :

א כל אשה (א) שאין לה ומה קבוע (ב) אחרשת

הקיים ותיסר על ה' על ר' ד"ק החיה גדולה להעביל עסקי ג' א' ומהיעדל דליל ובר' והוא גבול ומלאה בסוף ימי טובים ויעצתי בסוף ל' יום להחייב דק דף ק"י ע"פ

באר היטב

(י) ומה כתב הש"ך ל"ע ללא מלאה בשום מקום ופוסק לעסוק בהל' בין
 שנת ופחה או לא וליד להעביל סיומן קפ"ז ק"ה דהתם כיון דרואה דם
 להדיא לא תלין בזמנה בשעת ופחה מעטם דלמיכ' לא החיה עמלה לעולם
 אבל ככל הר"י חייבה רואה דם אלא דברים יבשים הלכך אח"י בשעת ופחה
 הסוכה ול"ע. שוב מלאה כפי אחי דבריה הי' ולא כיון שצריך שם

באר היטב

לאינו דם רק זרייה פהרה אף בשעת ופחה דלף גבי דם מכה קיל
 לנתיים והש"ך דסקריה אף בשעת ופחה דקילל ופוחה לרובין וכו' נבחה
 דסקריה לביע פבלי (י) וי"א. כסנ השיך דצירושלמי מוכרם להדיא כפנדא
 הראשונה גם לישאל דשי' משמע הכי פי' ש

דרכי תשובה

דללו דם הוא חלף זרייה צעלמח הוא וכפננמוה ע"כ לאו
 זרייה כינחו חלף דם היה ונתייעב דרך ונקרה ונעשה כן
 חלף דם יעב דעלמח אפי' לא ננוח נמי דם הוא וטוחה
 עביל צ"ע החיולי סקכיד ומהרש"ב (עב) חתיכות דם
 ולא דמי להעביל ספ"י ג' דהתם וי"י חתיכה זקן
 שהנוקד ונגדל חתיכות זקן חלף ונפי' ש"ש דם זקקמים
 ונכחה על החתיכה סחינו זקן חלף כשאינו כיווה צפוסקין
 מוכח להפך שהדם קצנקהים אינו ונעבין החתיכה שקוח
 זקן חלף הכא וי"י חתיכה דם קשה לצטן נע"פ ק"ה
 י"ז (עג) וי"א עבחהים וי"ש ומהשיך להעביל לדינא
 כפנדא הראשונה וע"י צעפתי חכס קוף ק"י זה ונה
 ספלכל זדינים חלו וצקוף קיים ח"ל והיולל לנו לדינא
 דנעפלת דם יעב קפין ספיין כמו עפר לביע ומחי זדיקה
 זמים פוסקין ואס' לא כיווחו פהורה ונעפלת חתיכה גדולה
 לביע עמאה אפי' לא כיווה וקוס' דחי אפשר לפהיק כלל
 דם ועוד דכיון דנקרש כיב ונעשה חתיכה גדולה לא
 יועיל לסריה אפי' חס היה מחללתו דם לא נחלקו רק
 נעפלת חתיכה אחת קסנה להראש"ד עמאה אפי' כיווה
 ולהרזיה חס' לא כיווה פהורה ע"ש בלרביבות . (עד)
 בדיקה בשרייה כל זה הוא רק חס' לא נעפלה החתיכה
 באיור העולם וזמן מרובה חלף לא נעפלה וכן מרתה
 באיור העולם אפשר לומר דאפי' בקליפין וקפסרות נא
 מהני זדיקה. ספתי חכס סס ע"ש בארוך.

סימן קפ"ט סעיף א' (א) שאין לה ומה קבוע

ובן חסה שהגיב לפסקה
 וראתה זפעס ראסונה דם מוסקה מר"ח זאה לי'ס ל'
 לרבייתיה שהיא עונה זינינות לקחם נקיס ונלצוצי עברה
 צפיהיק קקיא וננאל ויס חיים ספ"י ח' ע"י"ש (ב)
 [הוששת. ע"י זצנת והר"י אסלד חיור' ד' ק"ל ע"ד
 חסה שקכחה עונה הוסה קלה ולא ידעה באיור יוס' חס'
 לריכה לחוס לכל היינים עד קננה הוסה כניש זפע
 אריח ק"י קרינו וי שקכח ונתי יוס' הקנה ובר' והעלה
 דאסה שקכחה יוס' הוסה חלף לחוס לכל היינים ע"י"ש
 וחסה

יורה דעה קפ"ט הלכות גרה סעיף א ב

באר הגולה

(ג) ליום (ד) לראייתה שהוא שונה בינונית לפתם נשים ואם יש לה וסת קבוע לזמן
(ו) ידוע (ז) מן לך או מכיה לכיה (ו) חוששת לזמן הידוע: ב יכיצד קובעתו כגון
שורארה ד"מ וביניהם ג' זמנים שווין כגון (ז) שראותה היום ולסוף כ' יום פעם אחת ועוד
לסוף עשרים יום (ח) ועוד (ט) ולסוף כ' יום

באר היטב

קפ"ט (א) ליום. היינו נלוחו יום המדע ט"ך (ב) ידוע ואלו נלוחו לפסעם עונם שכי"ל. יום אלף זמן הידוע למחר כיון שיש לה וסת קבוע. פ"ח
דרכי תשובה

והנה אף שנתחייב אסאך לכאורה צנה כל היתרו רכי
דנצנת ומחזיקין נעומו דהוא חיקור קקילה מיכ לריך
לנחור יום א' ועל"כ נוסחתו דרצנן י"ל קדיד לקולא
פייטן וקסה לפי המדע מדברי המריז קעאל חירוד ק"י
כיה דננה דאנריי דוקחות דרצנן היינו אם כבר ראתה
אבל לחוס קעאל מראה ולפרוע עאלקתו זה מדלורי כעו
קעאל יענה חייטין ונחתים חירוד ק"י קיע וקסיי קיעי
הראה עקור הדברים עוד צדק הניה עייט ונפתים ק"י
קפיד קקיל וליכ בקפיקא דלורי ליל לחומרה לחוס לכל
הימים או עכ"פ לנחור לו יום א' לפרוע עאלקתו כעו
צננת כקסכה איו יום הוא אולם לפיטע עוד טס צנחריי
אסאך דרות המסים יק להם קיונים צנפס ציום הוסה
קעוין לו חוסקת צראסה או צנכנה או אצרי כבדים
ועכ"פ צנחה פתאים קינא האורה תלחא דלא כביחא
הוא ליכ כל קלא מרגשת עק"י הנה ענדק ליכ וטהורה
לצננה ולפי"י יק הימר ועוד ריל לפיטע צנציא ק"י קדיד
קס לענין קכה איו יום הוא קנה דלכאורה י"ל דליצנול
היום הנה צרות הימים ותי' נעומו דהר קצנע ועייט צנציא
פא"א ליל דהר קצנע מהיה דקנה טדע הקציעות לכל
העולם כעו צרי חיות קידועים וקצועים וליכ לנידן דיון
לפי"י דלא נודע קציעות וקסה לכל העולם ואדרבה אינו
צדור כיכ סמראה רק דחייטין ורק היא צנלנה ידעה
וסכמה אצו ענה וליכ לא הרי קצנע כלל קיה נודע
ונגל צדור הימים ונכחיג צדורי לא מחזיקין עוד ולבנין
אם לנין צוה דין איחמיק וכו' עיי' צחוריד ק"י קפיד
צצילוריס קוף קקיו ונחגות אנרי צדוק טס ואכע"ל
(ועיין לעיל צקיען קפיד קיק כיה נרע צוה (ג) ליום ל'
ענחטיע נרע נחסיך היינו נלוחו יום המדע ועבדיך
להלן קקיל קהעלה כן צדליות דעונה צינינות הוא יום
המדע אונטם עיי' צנחטיע להלן קקיו קהציו נחסיי
והנה חכ"ל ק"י קפיד סחולקין על הסך צוה וקיל דקיעור
עונה צינינות הוא נעלטים יום נעלטים יום דוקא ולינו
מלוי נוסח המודע ועיי' צכ"פ להלן קקקרו סהרנה להקצי
מיד הסך והעלה דהעיקר לדינא כדעת החכ"ל וסכן כ'
הסליה דעונה צינינות הוא יום נעלטים צינינות ראה
ראשונה עייט צצילכות ועיי' צחוריד צצילוריס קקיי
וחידועים יום ק"י זה פסק ג"כ דהעיקר לדינא להחזיר
דחוסקת ליום ל' ג"כ עייט ועיי' צנצנן נעע קקיל נרע
צוה וקיים ולבגל נעס ככון להחזיר עייט (ועיי' צצירנו
להלן קיק ר"ז) ועיי' צנלצנטי סהרה הארוך קקיל וקציטור
קקיי וצנאר מיס חיים קפי' א' צ' ג' ד' סהמריך צוה
וסקק הנכח לדינא כך דהעיקר לדינא כדעת האחרונים
החולקטי על הסך אך יק לחלק צנצין כך דלא ראתה
חיבך צנחלת הלילה אז אינה חוסקת עד קוף כ"ט ימים

סעיף ב' (ו) שראותה היום. פי רב היום צלצד ופסקה
צו ענלרות קאלו העשכ"ה ראייתה ליום
סלחחרינו נחסינן הספגנה נעומו סלחחרינו קהוא קוף ראייתה
כדלביל ק"י קפיד קיע סהריא קקיי [והיינו דחגאון ארצ
צנל סהריא לסיטעו דנחסינן הוסה עקוף ראייתה אולם
כפי סהנחטי לעיל ק"י קפיד קיק כ"ט מדברי הניה קלננה
והעך ק"י הוא רק כקרו"ה נחחזיר להחזיר כ"ד סהרי' ז"ל
אבל לא להקל עיי' כ"י האורה הפסוקים הוא דוקת סלננה
נחחלת ראייתה עד קוף ראייתה עייט] (ז) יעד ל"א
כ' עיי' טהיטע קקיי (ט) ל"א כ' וכן אם ראתה לקוף
ק"י יום קצננת ג"כ וסת אציג דיום ק"י לראי' הרי צמד
יעי זינה (דהא ז' ימים נעומו סהרי' סס יעי נדה וליכ
י"א יעי זינה ומדינא דנגי אינה קצננת וסת ציני זינה)
דצונכטי אץ חילוק צין יעי זינה לעי נדה ונכל פת
קצננת

ב סדר וליכ סהריי
מחללה דל"ח ספס
קצננת לו וסת עד
מקצננת לו וסת עד
דף ס"ד וליכ סהרי'
דף ס"ד דל"ח סהרי'
לחלס וכו'

יורה דעה קפ"ט הלכות נדה סעיף ב' ג

מב באר הגולה

ג טע בנפשו חיים
ז' פנים לנפשו וחי
לפניהם וחי זה חיים
לפניהם ד' מנפשו
בני נפש ונפשו חיים
ד' חיים חיים זה
נפשו חיים וחי ד' חיים
קפ"ט

זה נקרא (י) וסת ההפלות ולכך צריכה ד' ראיות שראייה ראשונה אינה מן המצן לפי שאינה בהפלגה ואמילו קודם שקבעתו ג' חששת שמיד אחי (ז) שראתה מעם אחת לסוף כ' (יא) חששת מכאן ואילך (יב) כשיגיע כ' (יג) וכן בראיית הימים שהיא לימים ידועים לחדש מיד אחר שראתה מעם אחת ליום ידוע לחדש (יד) כגון כא או כיה בו חששת לפעם אחת לזה היום ואמורה לשמש (טו) כל אותה העונה והיא לשאר מיני וסת שצריכה לחדש להם כן. חוץ מוסת הדילוג וכמו שיתבאר בסי' זה ולא אמרו שצריך לקבעם ג' (טז) אלא לענין עקירה שכיון שקובעתו בשלשה פעמים (יז) אינו (יח) נעקר בחדת מג' שכל זמן שלא עקרתו ג' צריכה לחדש לו אבל ליאמר (יט) אמילו (כ) בפעם אחת חששת לו פעם שנייה ומידו אע"פ שחששת לו נעקר בפעם אחת אפי' קבעתו ב' פעם אחת ראתה ב' ימים (כא) ליום ידוע ובשלישית לא ראתה אינה חששת לה עוד: ג יאם קבעה וסת (כב) (ז) (א) לשעות ולא לימים אינה חששת

באר היטב

(א) שלחתי. פעם שנית לכוף כי ללחי ראשונה חוששת מכלן ואילך כשיגיע יום כ' שלשי שני (ז) נשטת פירות אשר טענתה או שלא זכרים כיוולא כהן שגילה ללחות טעמת אחרו זמן. סי'

פתחי תשובה

קפ"ט (א) לשעות ולא לימים. [פנחס ופי נחשתה כ"ח מניינה חי ק"ז ותפשתה שגרת שלמה חי כ"ח]

דרכי תשובה

קבעה נה וסת לחס סקיד (י) וסת ההפלות. עיי' בקרת כהן עולם חירד ק"י ל"ט בחלקה ק"ט לה וסת ההפלות ורגילה ללחות כונה ימים חס לחקות מהחלת הרחי' או נקופם והעלה ד"ק לחשוב מהחלת הרחי' עיי' [ו] (וי) דבריו לגיל ק"ק (ז) (יא) חוששת מכאן ואילך כשיגיע כ'. עמא תראה זו ולריכה לפרוט ומעלה כל עונה הוסת כדלגיל ק"י סקיד וגם לריכה לזדוק ח"ע לבתחלה כשעת הוסת או אחריו בלחות עונה אע"פ שעדיין לא קבעתו כדלגיל א"ס קכ"י ט' ק"ע החי' סקיד (יב) כשיגיע כ'. פ"י כשיגיע יום עקרים קטת חוששת כל יום עקרים קטת וחקורה נקטת ולא לל ראתה גם כיום כ' קטת פקיעת הוא ואל"ל דחוששת ליום עקרים שלישית נקוד חיים סקיה (יג) וכן בראיית הימים כלומר כל חטה כפרחתה פעם ראשונה לריכה לחוס פעם קטת לאתו יום בחדש כגון קלחתה בתחלה כ"ח כניסן לריכה לחוס ח"ח כ"ח באייר ולא ראתה אח"כ פעם קטת לריכה לחוס ג"כ לוקת ההפלגה וכדלקמן קכ"י י"ג בה"ה ס"ד סקיד (יד) כגון כ"א או כ"ה בו. עיי' דרישה סתוכיח סק"ס הוא כהן ח"ל ז"ל או זה ז"ל וכ"כ כ"ז סק"ז אונס יע"ן נקודת חיים סק"י שנדחה דברי הדרישה בזה והוא דהביקר כה"ג שלפניו ודוקא ל"ל כ"ח או כ"ה עיי' (טו) כל אותה העונה. עמא תקבע לה וסת לחדקים ולאחר קרחתה פעם קטת לריכה לחוס לפי עיי' לוקת החדש ולוקת ההפלגות מלכד עונה זיכוכיה כדלקמן קכ"י ג' בה"ה ק"ע החי' סק"ז (טז) אלא לענין. וכו' וכן לענין ג"ש לקמן קכ"י י"ד ופי' ס"ד סק"ה (יז) אינו נעקר בפחות מג' פעם. וכו' להלן קכ"י י"ד ס"ד ופי' (יח) [נעקר בפחות מג' פעם עיי' בקרת פ"י מנ"ן חירד ק"י קל"ט בחלקה קטתה וקודם הנשואין ה"י לה וסת קבעו בהפלגה עותה עומסקתה כ"ז יום בין רחי' לרחי' וקודם נשואין עמלתה בעצלתה ראתה והיום הלו ה"י עדין כ"ף יום לרחי' טלפכו וחנדה שנחמתה עזרה וגיבנה בעצלתה שלא היה רגילה ומשום למנוול זה ה"י

עמא

יורה דעה קפ"ט הלכות ג' ו' ה' ו' ז' מג באר הגולה

וסת (לב) לדילוג של הפלגות (לג) יבין שהחזקה דילוגה הרבה בין שלא החזקה אלא יום
 א' קבעה וסת לדילוג השנה (לד) שבכל ענין שתהא משהו ראיתה קבעה להוסת: ו' כשם
 שקובעת וסת בהפלגה (דה) מימים שרים (לו) ושאינם שרים כך קובעת (לז) ח'בימי (י) החדש
 (לה) (ו) ובימי השבוע שרים ושאינם שרים (למ) כיצד ראתה ג'ים בא' בשבת או בה' בשבת
 או בא' בניסן ובא' באייר ובאחד בסיון או בה' בניסן ובה' באייר ובה' בסיון קבעה לה וסת
 בא' בשבת או בה' בו ובא' בחדש או בה' בו יאע"פ שאחד מלא ואחד חסר אין מדקדקין
 בכך: ז' (מ) כיצד קובעת בימי החדש בדילוג כגון שראתה במי"ו בניסן ומי"ז באייר וי"ז
 בסיון לא קבעה וסת (מא) עד שתראה

שאלתיו הכרית ק' הפלגות דבר וסמול ופי' כ' מלישי דבר וסמול וכו' שלימי לפ'ל עסקי פי

באר היטב

(ז) הסדה. כחז החלים לא לקידוש הסדה ולתקופת שופר שלגו אלא לשולד
 כלגנה אצל השיך כחז כנה שופקים דעיקר חזרו נקדישות ציד שלג עס
 צמיד שלגיה עושים חסביעים עמיהם לפעלה עיש שח פס דעה ז' עיקר
 ועקסו שחז עור כינו חזנה ופי' חיד שחזת לאס כזר נקבע וסת להפלה
 יום שז חזנה חוששת רק להפלה ולא לימי השבוע וימי אס הפסיקה או ריעקה לחיותה עיש וכתרס הביס ז' גלע

פתחי תשובה

(ד) ובימי השבוע כחז השיך דהיינו שראתה ציוס אי' כח ונכלתיה קסס
 דכז ככיא איכא נמי הפלגה שזח לכיז יום וליכא נמי ח'בימי ללשמיטק
 חיל דליכא וסת הפלגות שזים וי"ל דלי עשוס וסת הפלגה הי' לנדך
 ד' לחיות עשליכ אי נקבע לימי השבוע איל אלא ג' לחיות וכיכ הכימי
 דהיינו שראתה כזר ד' פעמים כך ולא נקבע וסת להפלות שזוח לכיז

דרכי תשובה

קובעת כה וסת לראות ציומי הנדה וציומי הזיבה לפיכך
 אס אחר שראתה ג'ים צלי' צצצת קוד כסקה ונל ראתה
 צג' קטועה צלי' צצצת סהיה לריכה לראות לריכה לחוס
 אס לא ראתה צצצוע סניה ליוס וכן צצצוע סנישית לריכה
 ג'כ לחוס אס לא ראתה צצצוע סניה וחס עקרה ג'ם
 שזח חניה לריכה לחוס ליוס אי' דוקא וקדיעות וסת ציומיס
 צצצוע סליכס קוים הוז כגון אס ראתה ציוס צ' וזחרס
 וראתה צצלקה קטועות ציוס הי' וזחרה וראתה וראתה
 קטועות ציוס אי' וזחרה וראתה צצלקה קטועות ציוס ד'
 ואס הפסיקה פעס אי' ונל ראתה כגון סהיהת לריכה
 לראות ציוס ד' ונל ראתה כשיגיע קטוע סניה לריכה
 לחוס ליוס הי' קצצצוע ולריכה ג'ם עקרה עיש וצמיחיק
 קקי' (לד) ובימי השבוע. עמתיס ועיש וזחחחחחח וחסק
 ונה עיש כינו צזח דעשוס וסת הפלגה הי' לנדך ד'
 לחיות מעשליכ אס נקבע לימי השבוע איל רק ג' לחיות
 ועי' כרפ קקיה סהציו דברי החושיס צזח וכ' עיש עור
 הצדל דציומי השבוע אף אס חרחה צ' ימים ונקודס כשיגיע
 וסת החול חוששת אצל אס אחת עוסה אחת וסת הפלגה
 אז צעלה הפלגתה וכן אס יעצור וסת אי' ונל הרהל
 דצחפלגה צעלה הפלגתה עס קטעיו וזחרה מעשליכ נוסת
 השבוע עיש (למ) כ' צזר ראתה ג'ים בא' בשבת. וזח ע'
 צ' שרים וליכס קוים סהימיס קוים ציומי קטוע סגין ראה
 ראשונה לשניה רחוק כ'כ כמו צין סניה לסנישית יס צ'
 ונה סליכס שזים לפנין ימי החודש ונקוד חייס קקביס:
סעיף ז' (מ) כיצד קובעת וסת ימי החודש עין וסליכס
 סלפיז דקובעת וסת ימי החודש עין וסליכס
 עין ועין ופרס עס היינו צזחחה ג'ים צל' לחודש וליכ
 עין ופרס דהיינו צזילוג ועי' ופרס כלן כילד קובעת
 ציומי חודש צזילוג. חפ'זת לצי קקיס ונקוד חייס קקליד
 עיש (מא) עד שזחריה ביח בתפוח עבאחייס עיש ולריכה
 לחוס לייס צזח ולכי צזחלו וכן לעולם ואס ראתה צזחו
 ג' זמיניס חוששת צזח חכי נמי לדילוג ואס לא ראתה
 צג' זמיניס הללו נעקר וסת הדילוג. ונקוד חייס קקלי"ו
 ועי'

(לב) לדילוג של הפלגות. וחוששת מח"כ כיום ל"ג וחמ"כ
 ליוס ל"ד וכן לעולם ש"ך קק"י פי' דוקא ליוס ל"ג
 לראיה זו חוששת וצעי פריסה אצל לא ליוס ל"ז. ואס
 ראתה ציוס ל"ג הדבר פשוט סנייכה לחוס ולפרוס חמ"כ
 ציוס ל"ד ואס לא ראתה ציוס ל"ג חפ"יה לריכה לחוס
 ליוס ל"ד ולי"ה צעני חדשים הנאים הוציל דכזר קובעות
 וסת לדילוג אצל אס לא ראתה ציוס ל"ג ונל חמ"כ ציוס
 ל"ד ונל חמ"כ ציוס ל"ה נעקר וסת הדילוג צג' זמיני
 וחוששת לעונה ציונית ונקוד חייס ק"י כ"ז (לג) בין
 שהחזקה דילוגה הרבה כגון שדלגה עכ"ס לני"א וחמ"כ
 לל"ג וחמ"כ ללי"ה חוששת שזח לל"ז וחמ"כ לל"י וכן
 לעולם ש"ך קק"י"ח מהרשב"י"ח ועי' צחפארת לצי קק"יח
 (לד) שבכל ענין שתהא משהו. לאפוקי דליגה יום אי'
 וחמ"כ צ' ימים או ח'יפכא ש"ך קק"י"ז
סעיף ו' (רה) מימים שרים שראתה ונעשרים יום לבי'
 יום היינו וסת הפלגה קוים ונקוד חייס ק"ק כ'ו
 (לו) ושאינם שרים היינו וסת הפלגה אלא סהדילוג קוה
 עיש חכיה ור"ל דגס ציומי החודש יס סהס קוים וע' סליכס
 קוים והיינו שזח ראתה צזחד צזחסי וזח צזחחחחח
 וזח צזכליו דלפעמיס חס כולס ונלאיס ל' יום סזח
 קובעת וסת לא לחודש והיינו קוים דקאזור דראיה
 הרשונה רחוק מעני' כמו סני' ונעלשית ואס ראתה
 צז' צניקן וזח צזאייר וזח צזקין דלי ונלא ולי חקר אז
 אי לחיות סליכס קוים צזניקן חיימיס חפ"יה הוי קצעה
 וקחה לז צחודש חה הוי קציעת וקחה ציומי חודש סליכס
 קוים ונקוד חייס קקביח עיש ועי' צזולצוסי עהרה צקליור
 עס ק"ק ערצ וצזחזניה סני' י"ז וי"ג צזיאור דין זה כי
 ציומיס קוים היינו אס ראתה ג'ים צזחד צצצת כגון
 קראתה צזחד צצצת וזחרה וראתה צג' קטועות צלי' צצצת
 וזחרה וראתה צג' קטועות צלי' צצצת צזח חזריקן קקובעת
 לה וסת לראות חזיד צכל קטוע צלי' צצצת חה סהפסיקה
 ונל ראתה צצני קטועות צלי' צצצת הוז מעפי סזין אסיה

יורה דעה קפט הלכות נדה סעיף יב יג

באר הגולה

אלא שלעגין חשש וסתה בתולה הוא שזה לדילוג שאינה חוששת אלא מריח לריח הסמוך לו כגון שראתה בריח ניסן חוששת לריח (ה) אייר ואם לא ראתה עד ריח סיון חוששת לריח תמוז הסמוך לו ואם לא ראתה בריח תמוז אינה חוששת (ח) לריח אב אע"פ שהם הפלגת שני חדשים כעין ההפלגה הראשונה מפני שהפסקת החדש הבי' ביטלה ראיית הראשון. וראיית החדש השלישי היא התחלת וסת חוששת לריח הסמוך ולא יותר: יג קאין האשה (נד) (ט) קובעת לה וסת אפי' ראתה ג' ריח זה אחר זה אפי' ידיו כולם בעונה אחת (נה) ביום

פתחי תשובה

באר היובל

עלה אלה וסת הטובה היא (ה) אייר. ומעט דקחם נשים ומתן כל י' והיינו כל חמש וכמה ספיו דמושתה לשני ימים של ריח אייר הראשון שהוא יום ל' לראייתה והיא עונה ציננית למי שאין לה וסת קצוה ועיין בספרי:

(ח) נריח אב עפ"י שכחז דלא רק המסגר שלשנו דנקט הגיד נדעתי פוסק שכן חזיר שזה אי' מלא ואי' חסר ואי' ההפלגה צימים גיב שזה חסר חוששת לריח אב משני הפלגה חוקא אם נא היו הפלגות שוח כגון שנים הראשונים מלאים וי' השניים היו חסר חסר ואחד מלא חסר הכי אינן חוששת ליום הכהש אלא חוששת ליום שאלתיו מפני שהוא שזה אינן נשט גדול חסר שכתב דאף דשניע כתב דין זה נראה ג' ריח הם נוסח הפלגה דליוו וסת קצוה אף שהוא ג' הפלגות שוים אם אינן שוים עומות יום או לילה ואי' הא לריחא בשנים וסוקים לרשע קרובת וסת הפלגה ימים שוים הוא גיב בהפלגת עונות שוים ומעשה יש בו דעת לשאל מה יביא דין הוסת נחמלת וסת הפלגה קודם שנקטמו גיב ללפנין וסת הכהש מוציא גשיע דמושתה לאחריה אם הייתה השניה צלילה חוששת שזו צלילה אמנם נוסח הפלגה דמ' אם ראתה ציום אי' וחסיכ לטוף ד' שנועות ראתה צליל אי' נראה לראי' לטוש לטוף ח' שנועות צליל אי' אף דבהפלגת ימים הוא שזה אף נוסחתו אף מעשיהו רק עונות וריחיה שנים מופלגת מרליה ראשונה ששע ומשנים עונות ואי' לטוף ח' שנועות לריבית לפרש ציום השנע והוא זיל טקו עליו ומתקן דשנעלם לפנין בהפסקה שיפרט בראיה עונה לא דייקין לה נוסח קצוה אלא אם היו נוסחות סלוקים אף נוסח עניה נפסקת קצוה אלא לפנין חסרון ההפלגה משניק יום המופלג לפי' ומשדו צין אם היה הראיה שנעמו מופלגת ציום וצין אם היה צלילה לא מעשיהו דזה ואמריק שזה דרכה כשניק יום המופלג מרליה ראשונה כך למספר הימים דרכה לראות זה וחלי אם הייתה דרכה לראות להפלגת אינה דבר אחר אף אלו מעשיהו דבר אחר היא שפעמו נמשכת בהפלגה אם היה ציום או צלילה כפי עיש ודריקין לריבית שיאר והנראה לדעתנו לפעול דרוקא נוסח הכהש דלא לפנין כמה רמוק מרליה הקודמת שדרי וסת הכהש ללו מעטס הפלגה הוא רק לראות יום נחמש הוא הגורם איש מה שיש לדון אם צלילה והיום נפסק כהוא הוא לפנין בהפסקה דזה כיון שדרי עונות סלוקים לא נמשך קצוה לראי' לומר שאחרי יום נחמש הוא הגורם שדרי ראייה האחת הייתה צלילה אלא נוסח ההפלגה דמשניק כמה היה רמוק מרליה הקודמת משניק לפי' ומספר הימים ולאחי' דריקין לריבית נחמין.

דרכי תשובה

אדר כיון ולאחי' ראתה נסיון אב חסדיק יסון ז' עונות ראייתה הקצוה ואין כאלו אלא טבי פעמים לכירוג ועיי' בנר"פ קק"ד סענהמה על הס' דמדברי הע"ס ומשנע דאי' לחוס כזה אלא ותי' חדשים לני' חדשים ולא לכל חודש וחודש עיי' ועיי' בקי"א סענה ג"כ לתמוה עי' הס' דזה ועודל להק' דברי הס' שלא יקשה עליו ונדרי הע"ס קי"א נל"ע עיי' ועיי' צמקור וים חיים סענהרן קוסיית הכרי"פ דזה ובוטו פנים ומקצירות לדעת הס' דזה עיי' ועיי' דמי כדה בקרי' ומהיק צקי' זה עכ' ראי' לדברי הס' אלו ועיי' צמלנטי' מהרה סקיו ונקילר סק"ו וצמלר וים חיים עיי' כ"ח עיי' דזה והעולה דהביק' לריבית כדעת הס' ועיי' הרולה להחזיר על עצמו ולחוס לדברי המחזיקים אינו ען המחזיקים עיי'. (נד) קובעת לה וסת עפ"י וי' מהכריז וי'ס הוא זיל ע"ד הכריז ועיי' צמלנטי' מהרה נפיהיא קק"ז ונפיהיק קק"ז סענהרה להטיב ע"ד הכריז דחקר זו והסקים להלכה כדעה הגאון מהרר"ם הקואל סענהר"ט ט"ז ולא מעשניה ופקק כן צמלר וים חיים עיי' ז' ותי' בי'ס צמלכות ועיי' גשיע החניא סקל"ז עכ' ותי' שאין האשה קרובת לה וסת אלא צנוות וכי' סאנרו יום צמכין זה אין מעשנעוה אלא עונה או יום או לילה ואף נוסח ההפלגות מהסדיק ועונה לטובה ולא ימים ליום כגון אם ראתה צלילה וצמקור כ' ציום סענולאו וי' עונות מרליה לריחיה עם עונות הראיות עננו הרי וי' עונות מקצרות כלות צליל כ"ח ויהפליסיה ציום כ' מרליה ג' וקצעה לה וסת לני' עונות עכ"ל ועיי' צמלנטי' סקרי' סענהר על המחוקק אם היה עולה כיון צלילה וראיה או צלילה הייתה הנה אלו לחזירים אשה זו דרכה לראיה ציום ראשון למולד ולבטיצה מולד

סענה

יורה דעה קפט הלכות נדה סעיף יג יד טו

באר הגולה

ויזכו יורו גלויזי רחמה וכמעט רחמייה ג' ימים ונסיון החמילה לרחות בניו צו יאל שמששת (כד) לריונו ונזקת שוב עשרי ט' ימי
 לרחות גיפ בניו נרמש (הפזר והרמזין) ויאל שאין כאן וסת שוב כלל להוכיח חנוי דאר חמלת הלויים (סג) וכן (כב) עיקר
 (גיי גטש הדוים והרמזין והלוי) **יך** שדיתה רגילה לראות יום עשרים (סד) ויש נה גזה וסת (כו) קבוע
ושינתה ליום שלשים זה וזה אסורים וכשיגיע יום עשרים (סד) לראיית (כ) שלשים אמורה
משום וסת הראשון ואם לא תראה בו הוששת ליום ל' שינתה פעמים ליום ל' זה וזה אסורים
שינתה גיפ ליום ל' הותר יום כ' ונאסר יום ל' ואם לאחר ששינתה פעם או פעמים ליום ל' ל
ראתה לטוף כ' ת(יג) חודו וסת של כ' (כט) למקומו והותר ל': טן אישינתה ראוותיה ולא
השוה אותם כגון (כט) ששינתה פעם א' ליום ל' (סו) והשיג לליב והגי לליד נעקר וסת
הראשון (סז) ואין זה וסת (ז) כלל ואם חזרה לראות ביום (יד) הוסת הראשון

א נדר וחסר נדב
 ויכתיב ח"ל ידבר וס
 ח"ל נחזיר וכו' נס
 יך ס"ד ע"ג

פתי תשובה

באר היטב

רחובתו מן המין וגה שאין בהפננה נדעת אלח נחתי רלויות ואלח נפתות
 או רלויות אפילו בהפננות שוות ולמע (כד) נרנו כחז כפיו קשה הו
 זה מדברי הרמזין ויהו סופק כשחולע לדריך י רלויות לזות הדילוג וני
 חרץ להכא מיירי שביה נה כנר וסת קודם שהחמינה לרחות דלינת וזיה
 גם שחולח מחדש וקני ג' רלויות איה ביכ נו לפדש כן דמיירי גלשש
 שביחה רינה לרחות מייד ליד יום ושינתה ורחמה נסיו והמשיכה כו
 עייכ יכין דלח על ג' דכתבו גטש הרמזין שחופק כשחולח מית כהלכה
 ונחזיר כרז שג' רלויות קנעה (כב) עיקר כחז נפי מעדני מלך תיחל
 או נאסר כשעניו זמן וסתה לרין לפרוש תמנה צו או ג' ימים קודם או
 נ'ס לחשי מתי ע'גן שמשנתיה וסתה לנלן אלח ריל דביה נה וסת וסת
 כפי מה שרגילה נהקדים עכיל (כו) קבוע דלליכ כיון דשינתה ונח לרחח ציום כי יעקר השש יום כי כיון שעדיין נח נקבע ג' פעוויס (כז) טלשטיס
 אלח אין מונין כי יום המשע שביחה רלויות לרחות ניס כי כיון שאל רחמה נאחרו שפס והכונה עד יום כי ימי (כח) לתקומו כחז כהלאש
 וימיש גיפס אל רחמה ציום כי רכי שני פעמים לרחח ציום ל' ונשפט י רחח אחר ג' זמן אחר וסתחת נרחות לזמן כוכת נח יעקר כוכת
 יום כי שלא רחמה יום כי שאל שח מלגתה וסת אי פעמיים ושלש
 וגימי כחז דכדש קובר דלא דוק בשלח רחמה נשמיש השנישית אלח שערין לא ביגע אגיה כ' שחמה ורחיה ל' חרה לקניעות רחשון וחייה
 חוששת כני וועיפ שלח נעקר עדין עיי שאל רחמה נו אפיה זה שרחתה צ'י שבא יום קניעות הראשון מחס' צ לר נבקר רה של ג' רלויות דני יום
 זה לליע דלח משמע כן גיפס כפי השך והשי' כחז לתרץ ייש הנוק צ' יו רהרד דמות וייירי ושי' אלח המחנר מיירי ונרפנת יום כי ויס
 כי ליום כי נכך כחז נאחר ששינתה פגום או פעמיים וכו' עייש גלריכות
 כייש נכעוף הקודם אלח דש שינתה לרלויות שוות דכחור יום כי ונאסר יום כי יוכלו יוד לשינתה נלן ע' שווח הוכיח נגזר כ' שאל חורה ורחיה
 לחיכ (ז) כלל כחז השך ולמחי דמחמיין לעיני נכזי כרז לחי הכל לרכיח לחוש נוכח הד לזו כיון שע' ג' צעמנים והוששת ג'ס יזי וחי
 לשחולח חוששת מיהו בהפננה אסורוכ דיינו ליום ליד עד כחז נציי דחוששת לכוכל ציונות דה י' ליוני חודש כגון אח חני יום יוד שלה ביז
 נחודש זה חוששת לחיכ ליום י' נחודש והוששת גיכ ציום ליד ג'כי

דרכי תשובה

נשרה נודע ציהודל קנול חירד קי' קי"א (סג) [וכן עיקר
 עיי' צאהיעו גטש השך קקניע ועיי' נכוציק חירד קי'
 ויו ונה שיישך קיי השך על הרוחא ועיי' צשרת ונהריוץ
 נהג' ונחורגרגעין זכ חירד קי' לי' ויגש צוה צדן חשה
 שאין נה וסת קבוע רק מוכיה לכיה ורגילה לרחות מוכיה
 עד כי וצאותן היינוס אין ל' קבוע אלח מיוס ל'
 וחילך נח רחמה כלל קהעלה רי'ח דינה כאשח שאין לה
 וסת כלל אפי' מוכיה עד ל' עי'ג

סעיף י"ד (סד) וש לה וסת קבוע גיפ המלגת כי (סד) לראיית שלשים - בעשהיע ויגש ונהשך
 ועיי' צתוהיש קקניח שהקכים להשך צוה ועיי' צכריפ
 קקניח שהשיג על השך וגם על התוהיש צוה עיי'ש צבורך
 ועיי' צתפלתר לצי קקני' ויגש צציוור שיטת הונעדני ומך
 והשך צוה וקיים שס צונקור חיים קקפיד חיל וילח לנו
 חונרל ומדני השך צוה דאם אחר ששינתה פעמיים ליום
 שלשים רחמה מיד אחר רליית ציום שלשים שביה רחמה
 ציום עשרים לא הותר יום שלטים עד קעצר יום שלטים
 קודם רליית יום עשרים הזה ולא רחמה אלח קודם זה
 לא הותר יום שלטים דלחורין דנעיש דנה בפעם החמת

ורחמה ציום עשרים אלח חכיכ היהח חוזרה לרחות ציום
 שלשים וכחו שרחתה צעני כעניוס וכו' וזה החילוק היולח
 לנו ונפגונה השך ונעדני ומך וכו' והרולה להקל יצח
 רחי' לבטור דצרי עכ"כ

סעיף ט"ז (סו) והשיג לליב כי צונקור חיים קקפיח
 דלדעת השך קקניח דחוששת גם ליום
 כי' היה כאן דלרכיח לחוש עשרים החא אחר לי' הא
 משום וסת קבוע שלא שאל נעקר עדיין גיפ וסת זה
 רחמה נאחרו יום עשרים החא חוששת ליום לי' משום
 הפלגה רחיה אחרונה וכנע"ל קע"י יך אחר רחיה קניה
 זה חה אסורים עייש (סז) ואין לה וסת כלל שצאהיע
 ויגש מהשך דכפי ונה דמחונרין נעיל קע"י וכו' היה
 רכיכה' נחוש טוכה הדינוג וכו' ולכמוחל עייש לרכיכה
 לחוש כהכנגה אחרונה כיוס כי' וכי' צבוהיש קקני' חונוס
 יעיין צהכחרה לצי קקכיל שהרצה להשיצ עיד הפדריסה
 והשך צוה והוכיח שאין כן דעת הסוד והשיצ ודעת צעני
 דלאחר רחי' שלישיית ציום ליד חיל נחוש אלח ליום שלטים
 משום עונה ציוניית אלח לא ציום ליד ולא ציום לי' וכן
 אחר רחיה קניה ציום לי' חיל לחוש אלח ליום עשרים
 וסתה

יורה דעה קפט הלכות נדה סעיף טו מז ח

באר הגולה

בג"מ ט"ז
לדין ג' לשון
רמב"ם ט"ז
מ"ח ז' דין ר"י
תירב"ח ט"ז ד' י"א
ט"ל ד' כ"ד ע"כ
א"ת ט"ז כ"ג ט"ז קמ"ח
כ"ד ר"ח

(פח) חזר לקביעותו (ה) הראשון והוששת לו תמיד עד שיעקר ממנה ג"פ והיה להפסיקה מלראות ג' עונות ואח"כ חזרה לראות (סט) (שו) ביום (ג) הוסת הראשון: מ"ז כיצוא בזה דין עקירת וסת ר"ח כיצד היתה רגילה לראות ברי"ח ועבר עליה ר"ח ולא ראתה חוששת (ג) לרי"ח עד (טז) שיעברו עליה ג' רי"ח עברו עליה ג' רי"ח ולא ראתה אינה חוששת להם חזרה וראתה ברי"ח (י"ז) חזר הוסת (י"ח) למקומו: יז יכל וסת שנקבע מחמת אונס (ע) (ג) שקפצה וראתה) אפילו ראתה בו כמה פעמים (א) לא קנעה אותו (כ) (עא) (יח) כימים (תוספות ושני' וי"ח) אינו וסת (עב) ששפני (ז) האונס ראתה (י"ט) וימי (ז) חוששת בו כמו נוסח שאינו קנוע (כ"ג) ר"ח ראתה וראתה קפצה וראתה (עג) קבעה לה וסת לימים בלא הפיצות כיצד קפצה באחד בשבת וראתה דם ולאחר כ' יום קפצה באחד בשבת וראתה דם ולאחר י"ט יום (עד) קפצה ביום השבת ולא ראתה

באר היטב

(ה) הראשון כחזר הפ"ז כיון דמיירי נוסח הפגנות ליימים לא נימי החסד ליל דהך זיוס הוסת הראשון פיעושו שלחנה כשיצור הפגנה הראשון ניוס ליל שלחנה בלחורנה כי הכי שיהיה כיגר שהא ענין נחוק הוסת הראשון (ג) הוסת כחזר הפ"ז וקשה לי כיון דמיירי בלן הפגנת ימים וכמיש לע' לילך חתולל בלן שחזרה לראות זיוס הוסת הא וסת שלב הפגנת סך ימים חד רחיה מענתה וכלן לא רחיה זמן רב ואין לך רחיה נחשוב מנחה הפגנה וכו' ומסקנתו נדלחה מיש השיע זיוס הוסת הוא שלא נדקדוק כעל (ונגרי' מירש דר"ל) שחזרה רחיה אחת ואח"כ רחיה ז' ליום כי דלא חזר וסת הראשון לתקומו לכל דבר ואילן למוס לוסת המוש ריש לו שאל דמי וסת קנוע וכל זה נדבר בעיל (ג) לריש דווקא הכא נוסח המוש דר"ח הכי אב נוסח הפגנות ביון שיהיה זיוס הוסת לראות ליום ל"ז ואח"כ עברה ולא ראתה זיוס ל"ז אילן למוס להפגנת זיוס שיהיה רחיה לראות דהיינו זיוס כ"ד נגליחה כיב מהרש"ל והג"ח (י"ב) חולק והשיב דין וסת הפגנת לדין וסת המוש נענין זה (ל) לתקומו והי' לשינתה לרחייה ג"פ לראות שאין שוות וחזרה וראתה זיוס חזר הוסת לתקומו ולדין ג"פ לעקרו ז"י והלח"ט (כ) כימים ידועים ביון זיוס או ז"ל נשנת נדקדוק סייח (ז) האונס כחזר הפ"ז ד' דלא נדעה היור שפסק אפי' לקפילתו לחזר יש וסת ונכ"כ פסק שיהיה של אחתנו גרה והיינו נדעה היור איך דברי השיע קושרים וא"ל ללחור ולקומו דשלי שיהיו דלא מקרי אינם והסעס דפיהו הוא מלד שבע האשה לביון ק' נשפת רחיה ממותר הלחה שבע משאיך קפילתו שאח"כ רק אונס ע"כ (ז) חוששת. כיון שאינה כן ג"פ כיב נכ"כ ומל דלא אחל אל

פתחי תשובה

(טז) זיוס הוסת הראשון הכל דמיירי נוסח הפגנה ע"כ מיירי שראתה שני רחיות שיהיה מיכ"כ הפגנתה ל"ז יוסוה חיד שכתב דחוששת בהפגנה גדולה של ז' עונות שבפסיקה וגם לעונת זיונות ע"ש (טז) שיעברו עליה ז' ימים, עי' נחשבת נדע' ביחוד מיינא חיד סוף כ"י פיו שנאלץ אם עברו עליה שני ימים ולא ראתה ושוב נחשבת ועברו ימי העיבור והקנה ושוב הגיע יום ולא ראתה אם מלידתה עקרה זו עם שני העקירות הראשונות להיות נחשב עקירה ג"פ והשיב דנדעה המחזק לקמן סעיף ל"ז וכן לדעת הרמב"ן הנוטל נש"ך שם פשוט כיון שגריכה למוס גם לענין עקירה מחשב עקירה ומלמד ע"כ ז' הראשונות אבל נדעה י' מגדולי המורים שכתב היור שם לא משכת דין זה כלל וכן נ"ל אם חזר בהקנה עדיין לא ראתה כלל או ראתה ש"ל נשפת וסת ושזר ריב"ש שעת וסת ולא ראתה אילן למוס נוסח הראשון ומיי' נדעה המחזק וכן לדעת הרמב"ן נחשב ג' עקירות ולדעת י' מגדולי המורים נגליח אילן למוס כי ש"ל ראתה נחזרו וסת ואם אישכ שזר חלחל נחזרו וסת לביע נמי חזר לקניעותה כיון שפדיין לא קנעה וסת אחר ע"ש (י"ז) חזר הוסת לתקומו עמיד לראותה יש לה ז' וסת קנועים נחזרו בהנחול כ"י כיב והפסיקה וסת ז' עונות וחזרה וראתה זיוס הוסת ג"פ חזר הוסת לתקומו ע"ש (י"ח) כימים עי' כ"ג שכתבתי א"ל דוקא זנירוך ימים הוא דקנע או דקנע ג"כ זנירוך וסת נחוק ביון אשה שקפצה והחמי' להפסק ולעשה וראתה דם וכן ג"פ אלא כ"כ שעת א"ל וסת אם שיהיה ל"ז ולא ראתה דאפשר דמנשכים כיב ר"ה וסת אם חקקת והסתב בהנחול דקט לירוך ימים חלד מייניכו נקט והי"ט נ"ב ע"ש (י"ט) ומיי' חוששת

דרכי תשובה

שהיה לה וסת קנוע שלא נעקר עדיין ג"פ ולא ליום ל"ז ועינו לדינה סיים צנוקור חיים קפטיש דלע"פ ס"ן הוא דעת הטוה"מ"ח להקל אשה וני ירוס ראש להקל נדה הפרישה והשיך והנחמי אך ימינו נראה דזהלטרפות עוד קצרה להקל בפרישה זו זיוס נ"ד וכיון או זיוס ל"ז אחר רחיה ע"ה יש לנעוץ להקל עיי"ש (פ) חזר דקביעותו הראשון. ענח"ט עיי"ש נחפחרת ל"ז קפטיש ונקור חיים קפלי' שוכות ונלשון השיך קפלי' והעלה כן גדלוה דכ"כ מ"ש דחזר לקביעותו הראשון היינו לחונח"ל דל"ש לחזר רחיה חדא זיוס עשרים פעם אחת חזרה לקביעותו הראשון דה"ל כמו וסת קנוע דחינו נעקר חשש ימים עשרים עד שתעקר ג"פ ואפי' שקודם רחיה זאת שינתה ג"פ לראות זיוס אחרים ונעקר הוסת זיוס עשרים כיון שג' רחיות אחרות לא היו ש"ס זיוס אחד חלל זיוס ל' ל"ז ול"ד צדד רחיה של עשרים שראתה אחרים חזרה לקביעותו הראשון נדעשה יום עשרים וסת קנוע ולריכה עקירה ג"פ אלא לא נעשה וסת קנוע לקולל לדין שראתה ג"פ זיוס אחרים ונעקר וסת ימים כ"י כיון ג"פ שזן אחר לה וסת קנוע לקולל דדוקא לענין חונח"ל ל"ז לחזר הטוה"מ"ח דאם ראתה פעם ז' זיוס עשרים חזרה לקביעותו

הראשון ע"ש צנוקור (פ"ט) ביום הוסת. ענח"ט מ"ש (והי"ט) והנקה"כ ועיי' פתי' מ"ש ז"ה (והחור"ד ועיי' נחה) שנוולה קפלי' ולחם ס"ק וי"ד מ"ש ז"ה

סעיף ר"י (ע) כנון שקפצה. או חלתה או שהכה אותה צעלה או נשאה ונשאי כ"ד ש"ע התניח קקע ונהר"ח (עא) לימים ידועים וקנועים כדלקמן ק"ע י"ח (עב) ששפני האונס. ענח"ט שנהנצר פסק דלא כהסור וק"ל דנקפלות לחזר לא קבעה וסת ועיי' נחה שפ"ח ל"ז קפטיש ונקור חיים קפלי' שהעלה כיון שרש"י והר"ח והרמב"ן ור"ח ור"ח צדדה"ז וממורים וקצרו דקובעת וסת לקפילה לחוד אפי' צלל קביעות ימים ואם ראתה ג"פ עיי' קפילה אפי' זיוס ונחולפים קבעה לה וסת לקפילה לענין אם קפלה אח"כ חוששת לחורה עונה ולסוריה לעונת צלחות עונה שנות תראה כמו שרגילה כן ג"פ יש לחוש לצדדיהם להחזיר וכן ראוי להורות ע"ש (עג) קבעה לה וסת. פ"י פעמים שקבעה לה וסת וכו' מ"ש התניח סוף ס"ק ע"כ (עד) [קפצה ביום השבת ולא ראתה דם עיי' ס"ד ס"ק וי"ט ופתי' ש"ס קפטיש חזרה וסת ועיי' נחה דקפ"ח ונה"ק מ"ש כפטיש זה וצ"ד החור"ד א"ל]

קפ"ח י"ח

יורה דעה קפט הלכות נדה סעיף יט כ כא

באר הגולה

ואם בא וסת הגוף לזמן ידוע כגון מרי"ח לרי"ח או מכי יום לכי יום קבעה לה (פב) לזמן ולמיחוש הוסת ואינה חוששת אלא לשניהם ביחד ואם הגיע העת ולא בא המיחוש או שבא המיחוש בלא עתו (פג) (נג) אינה חוששת: הגה ודוק שקבעה לה וסת (כד) לשיטה צידד חלל מתחלה (פד) חוששת נכח אחד בפני עצמו כי אינה יודעת איזה מהן תקבע (פה) וכמו שנתבאר בענין נגי וסת הדלוג וימים או מהשגה וימים וכן יתבאר במקומו. כ פיהקה ב' פעמים ברי"ח וראתה ואח"כ פיהקה שלא ברי"ח וראתה הוברר הדבר שאין רי"ח גורם (פו) אלא (פז) הפיהוק וכן אם בפעם השלישית ראתה ברי"ח בלא פיהוק הוברר הדבר שאין הפיהוק גורם (פז) אלא הרי"ח אבל אם פיהקה ב' פעמים ברי"ח ובפעם השלישית פיהקה בכ"ט הדרש ולא ראתה וברי"ח ראתה בלא פיהוק קבעה לה וסת לפיהוק של רי"ח שפיהוק של (מז) (כה) אתמול גרם לראייה של רי"ח: כא פיהקה ברי"ח וראתה וחזרה ופיהקה בתוך ימי החדש (פח) חוששת (פח) לאותו הפיהוק (צ) ואסורה לשמש עד שתבדוק שברר וסת בין של ימים עבין של הגוף חוששת לו בפעם אחת ויש לחוש שמה תקבע וסת לפיהוק בלא זמן ידוע ואם בדקה ונמצאת שלא ראתה אינה חוששת עוד (צא) לפיהוק גרידא (צב) אבל

לשם ויכ"ו סכ"ח
והפס"ח צ"ח והוא
למד מן הקפלות
ולמיחוש לפי כפ"ק
יום שם לפי וכל
ממ"י שפס"ח בוסת
הקפלות כי הי"ח
לדמירין נע"ל ימים
נגי"ח ולא קפלות או
קפלות נגי"ח ופי'
ולמיחוש נע"ל כפ"ק
יום רי"ח ורי"ח לוסת
לפעם ולאסור לחי"כ
וכי"ח כח"ח שם סג"ה
ובי' דין ספיקוס
ע"ק פי' כ"י שמי
שפיהקה וכלפי' לרי"ח
למס' ל"ג חז"י וקוסת
ולרי"ח
הקפלות
ולפס"ח ספיקוס
כמו שנתבאר כפ"ק ה'

באר היטב

(נג) אינה חוששת ככל אפי' כדון וסת שאינו קבוע לא לוסת המקרה ולא לוסת היום שי"ן (נג) הפיהוק. וקבעה וסת לפיהוק לצדו וכן להיפך קבעה הוסת לרי"ח נכדו (מז) אתמול וליד לקפלה לפי' ס"ז לדמירין דה"ס גורם דשא"י קפילה ודמסתת אונס הוא ז"ל כי"כ צדדי"ה

קבוע אינה חוששת דהיינו לענין אם עבר היום ולא בא המיחוש ולא וסת ימים גרידא והרמ"א לא שני' רק צ"ח המיחוש ולא ז"ל העת כמו שצ"ח הי"ז עלמו בס"ק ל"ו ע"ש (כה) אחרוני עניי"ט ועי' בחשונה סוס הש"י כי י"ד ופי' י"ז ח"ש ז"ל

פתחי תשובה

פי' חיי' כחז"ה"ה צלחתה תפלה כעין מוגלה והמ"ז דס דהיינו שופעת דס וי"ח עתיד דס פסור ולרי"ח דנרדו לנתיים כ"י (כד) לשיטה צידד ולא אינה חוששת לא לוסת היום גרידא ולא לוסת הגוף גרידא אפי' כדון וסת שאינו קבוע שי"ן ועמיד (כפ"ק ח"ד נרשם זאת על דברי החת"ם אלא לשיטה צידד והוא ח"ס ולרי"ח כדון ע"ד ה"גיה ח"ק) ש"ה"ע"ו דולד' חוששת לכתפלה נוסת היום גרידא כמו נוסת שאינו קבוע רק בוסת נדקה דמותרת חלל צלחו היום אסורה כגומלר כפ"ק כי"ה דאסורה כמו שצ"ח הי"ז עלמו בס"ק ל"ו ע"ש (כה) אחרוני עניי"ט ועי' בחשונה סוס הש"י כי י"ד ופי' י"ז ח"ש ז"ל

דרכי תשובה

זמן הוסת היינו ענה או שמים שדבכה לחוס לראותה ונקרי ונאלה עהורה ונקור חיים סיק קי"כ (פב) לוסן ולמיחוש הוסת ולא אסורה לשנוש ככ אותה עונה אפי' צדקה ונאלה עהורה ונקור חיים סיק קבי"א (פג) אינה חוששת ענשה"ע והיינו שאינה חוששת נוסת קבוע ועי"כ אם עבר רי"ח ולא כיהקה ונ"ל ראתה אפי' לא צדקה וותרת לשנוש אצל לוסת שאינה קבוע חוששת ואפי' צדקה ונאלה עהורה לכתפלה לשנוש כל אותה היום רי"ח שנו"ל עדין תה"י ונפיקה ותחלה תפארת לצי סקכ"ו ונקור חיים סיק קבי"ג (פד) חוששת לכך אחד בפני עצמו רי"ל אפי' פיהקה ונ"ל ראתה אסורה לשנוש עד שצדדוק ונאלה עהורה דשי"ח קבעת נוסת רי"ח לחוד ונקור חיים סיק קבי"ד (פה) וכמו שנתבאר לעיל כע"י י"ג צה"ג

סעיף ב' (פו) אלא הפיהוק ענשה"ע והיינו דלח"ה זמן שהיה ויפהקה הי"צה פעננים זה אחר זה ח"ש"ה נוסת קבוע ואסורה לשנוש עד שיעבור זמן הפיהוק ענה או שהים כדרכה וצדדוק ותנאל עהורה ונקור חיים סיק קבי"ה (פז) אלא רי"ח. ענשה"ע ניש שקבעה וסת לרי"ח נחוד והיינו שאסורה לשנוש צרי"ח הצ"ח עד שצבר עונת רי"ח וצדקה ונאלה עהורה ונקור חיים סיק קבי"ו

סעיף כ"א (פח) חוששת לאותו פיהוק עד סוף אותה עונה אם הנושכה ראייתה כבעס ראשון עד אחר הכיהוק כדקנון עני' כ"ד ש"ע התיכ"א סיק פי"ז (פח"ב) לאיתו פיהוק והיה אם צדקה צי פעננים צרי"ח ורחתה חוששת פיהקה בתוך החדש חוששת לפיהוק ואם לל רחתה חוששת לרי"ח דעדין אי"ן הוסת קבוע לוסת הנורכב כפיהוק ולרי"ח

דוקא דל"ן חילוק צ"ן ראייה חדת לשתי ראיית תפארת לצי סקכ"ז ונקור חיים סיק קבי"ו (צ) ואסורה לשמש עד שתבדוק עני"ו ניש וי"ל דהתם דיעבד והכ"ל לכתחלה וכי' ועי"י נקח"כ ש"התפלה ע"ד דונה דיעבד ולכתחלה שי"ך ה"ל ועי"י צהוה"ש סקמיר"א ס"י שנעלם ונהס"ך דברי ה"צ"ח והפרישה ס"י דני"ש ה"ל ואסורה לשנוש עד שתצדוק היינו לכתחלה שצטעה הוסת אסורה לשנוש ולרי"ח לצדוק כדי לההיר לאחר הוסת ואני"ג דצדיעבד אם עברה ולא צדקה וותרת צ"ל צדקה וני"ו לכתחלה לרי"ח לצדוק צטעה הוסת כדי שתיחל וותרת לאחר שעבר הוסת אצל אם עבר הוסת ולא צדקה צדד"י שנוותרת דצדיעבד לאחר הוסת גם אם לא צדקה אפי' צוקת הגוף וסי"ס צהוה"ש והוא נכון ע"ש וי"כ וכתפלה לצי סקכ"ו ונקור חיים סיק קי"כ לרי"ח וכי' דפסו"ר הוא דצדיקה לא מונו"ל חל"ל לענין לשנוש לאחר הוסת אצל לשנוש צה"ך זמן הוסת צדד"י ל"ל מונו"ל חל"ל צדקה ונאלה עהורה אסורה לשנוש עד שצבר זמן הוסת ואפי' אינו קבוע עיי"ש (צא) לפיהוק גרידא. ואפי' אם ראתה צו חל"ל שפיהקה פעם עלישה צי"ו החדש ונ"ל רחתה אינה חוששת עוד לפיהוק גרידא שאינה צרי"ח סכל וסת קל"ל נקבע צ"י"ט נעקד נפס"ח א' ש"ע התיכ"א סקפ"ט (צב) אבל חוששת לרי"ח. והיה לעונה ציטוניה ונקור חיים סיק קלי"ג עיי"ש. ואם הי' החדש חקר לרי"ח לחוס ליום צי' צדד"ש קח"ח י"ס ל"ח ונראיה חוסר עונה ציטוניה סדרי עהרה וחס' סיק קי"ז ע"ש [ועי"י לעיל כ"ה סיק ק"ח ניש לחוס רק ליום ל' מוסס עונה ציטוניה עיי"ש וכן לקנון סיק ל"ו עיי"ש]

זמן הוסת היינו ענה או שמים שדבכה לחוס לראותה ונקרי ונאלה עהורה ונקור חיים סיק קי"כ (פב) לוסן ולמיחוש הוסת ולא אסורה לשנוש ככ אותה עונה אפי' צדקה ונאלה עהורה ונקור חיים סיק קבי"א (פג) אינה חוששת ענשה"ע והיינו שאינה חוששת נוסת קבוע ועי"כ אם עבר רי"ח ולא כיהקה ונ"ל ראתה אפי' לא צדקה וותרת לשנוש אצל לוסת שאינה קבוע חוששת ואפי' צדקה ונאלה עהורה לכתפלה לשנוש כל אותה היום רי"ח שנו"ל עדין תה"י ונפיקה ותחלה תפארת לצי סקכ"ו ונקור חיים סיק קבי"ג (פד) חוששת לכך אחד בפני עצמו רי"ל אפי' פיהקה ונ"ל ראתה אסורה לשנוש עד שצדדוק ונאלה עהורה דשי"ח קבעת נוסת רי"ח לחוד ונקור חיים סיק קבי"ד (פה) וכמו שנתבאר לעיל כע"י י"ג צה"ג

סעיף ב' (פו) אלא הפיהוק ענשה"ע והיינו דלח"ה זמן שהיה ויפהקה הי"צה פעננים זה אחר זה ח"ש"ה נוסת קבוע ואסורה לשנוש עד שיעבור זמן הפיהוק ענה או שהים כדרכה וצדדוק ותנאל עהורה ונקור חיים סיק קבי"ה (פז) אלא רי"ח. ענשה"ע ניש שקבעה וסת לרי"ח נחוד והיינו שאסורה לשנוש צרי"ח הצ"ח עד שצבר עונת רי"ח וצדקה ונאלה עהורה ונקור חיים סיק קבי"ו

סעיף כ"א (פח) חוששת לאותו פיהוק עד סוף אותה עונה אם הנושכה ראייתה כבעס ראשון עד אחר הכיהוק כדקנון עני' כ"ד ש"ע התיכ"א סיק פי"ז (פח"ב) לאיתו פיהוק והיה אם צדקה צי פעננים צרי"ח ורחתה חוששת פיהקה בתוך החדש חוששת לפיהוק ואם לל רחתה חוששת לרי"ח דעדין אי"ן הוסת קבוע לוסת הנורכב כפיהוק ולרי"ח

יורה דעה קפט הרכות נדה סעיף כב כג כד

ב טור וק יסג
 ירכיבא צסיי וייר
 גביס ייח גסג
 ירענרסי צ הכלסס
 סס גסקיי גביס
 דליה גסס הכלסי
 וריה גביס וייל איב
 ירענרסיס
 וסרשגיל ותיסה סס
 דך קיי עייב דלעיל
 כ ייסי וי ייחלס לל
 עליוי אלל גוסק
 הייסי וסגוס וכל
 גוסקוס
 דגברי ליי טורו
 דליוי ורעסס אלל
 גסעס ווסק ק גור
 גסס הרשגיל

(צג) חיששת לראש חודש שמא (צד) (ייה) תקבע לריח: כב וכן הדין בימים (צה) אם פיהקה היום ופיהקה לסוף (צו) לי אם תפק אפילו שלא ביום לי חיששת לאותו פיהוק שמא תקבע לפיהוק גרידא פיהקה בתוך לי ולא ראתה אין צריך לחוש עוד לפיהוק גרידא אבל צריכה (צז) לחוש לסוף לי וכן צריכה לחוש ליום הקבוע בחדש שפיהקה בו (צח) שמא תקבע וסת לימים: כג סכל אלו הוסתות שנקבעים עיי מקרה אין אחד קובע עם חבריו אלא כל שפיהקה גיפ וראתה קבעה וסת אבל אם פיהקה פעם אחד ונתעמשה בים אין מצטרפים: הגה (צט) אכנה טוב וראתה אכלה כלל וראתה אכנה פנפלין וראתה (ק) ייח שקבעה לה וסת נראה עיי ככ (קא) אכילת (כו) דברים ממים (הראש פיק האשה ומדכי ריש שנועות) וייח שכל זה שמאלה עיי מחלל דיו כמו שמאלה עיי קפילה ושאר מעשה שהיא עושה שמקרי לריח עיי אונס ולינה קובעת וסת אלא עם הימים (גי נדעת הרשגיל) וייח דליו כוסת שמאלה עיי מקרה שנוטר וקובעת אוחו אפינו כלל ימים שום (גי גסס חוסשות) כך זוכולם אין חוששין להם אלא לשעתה כיצד היתה רגילה לראות עם התחלת הוסת מיד אסורה כל זמן המשכת הוסת היתה רגילה לראות בסופו אינה אסורה אלא בסופו קברייא בזמן שכל הראייה מובלעת בתוך הוסת אבל אם אין כל הראייה מובלעת בתוך הוסת (קב) אלא נמשכת גם אחר הוסת אסורה מתחלת הוסת עד סוף

באר היטב
 (ייה) תקבע כחז המיי קשה הא כחז נקיד אם לא קבעתו גיפ ולא דקק ולא ראתה ביון שעצרי עונתה מותרת ואיל דהס דיענד והכל לכתללה דהא הסס מולק זין וסת קבוע לאינו קבוע ועשעע הלשק דסס לכתללה הוא קן עיש ומלח דלכאן צפיהוק גרע עפי כיון שדך הוא כך הו רישוחל לפניו שהיא מולח ויכ ספורי עפי ומחל וסת שליו קבוע עכל (ונכייס חייך דהכל חליי אלא לומר שחשות אלא עד שחפסי ועיי ולא הרישה מותרת אלל לעיל כיון שמלרי צנוק איכ אפילו צנמוק

מתחי תשובה
 (כו) דברים ממים כחז המיד ועיי אם אכלה אחר דברים ממים גיש ולא ראתה לא נעקר וסתה מחילת שום ובגליס ועלפלין אלל אם אכלה שום גיש ולא ראתה נעקר הוסת מכל הדברי כיון דנעקר מין אחד מהעירים שמתחוקק על יד נחנלה כל הסוקר ונעקר הכל עיש

אמר עד שהצדוק ירל צנמוק אחר הפיהוק אלל אם עיר זמן מה אפיכ אחר הזמן כל שלל הרישה מותרת דהזמן גורס וכבר עני עכיל)

דרכי תשובה
 עייסי] (צג) חוששת לריח. ומתחלת העונה עד קופה אף כלל פיהוק עיש החניח קקלי (צד) תקבע לריח לצרו כלל פיהוק ואפי לא פיהקה צתוך יעי החדש או שפיהקה וראתה חוששת גריח ומתחלת העונה אף כלל פיהוק כי שונא ריח הוא הגורס ולא הפיהוק וכן חוששת לעונה ציטונית שמאל תראה כלל פיהוק ואם הגיע ריח ולא פיהקה ולא ראתה אינה חוששת עוד לריח כלל פיהוק אלל חוששת עדיין לפיהוק אם לא אירע עדיין שפיהקה ולא ראתה אלל אם אירע חשש פיהקה ולא ראתה שוב אלא חוששת לא לפיהוק ולא לריח עיש החניח קקליא עיש צנרע עוד כזה

סעיף כ"ב (צד) אם פיהקה היום וראתה ופיהקה לקוף (צו) וראתה עיש החניח ועיי ומה צתפארת לזי קקלי (צז) לי יוס לי דנקיש צככ סעי' זה ללו דוקא אלל ריח ליום לי וכיולל דהא ליום סעי' כלליה חוששת ומסום עונה ציטונית אלא דרגילות לשון הגמי והפוסקים לומר יוס לומר צדיני וסת נוקור חיים סיק קליג עיש (ועיי לעיל סיק ליינ] (צז) לחוש לסוף לי. אף כלל פיהוק כי שונא תקבע להפלגה לי גרידא עיש החניח קקליצ (צד) שמא תקבע וסת לימים. שוין ציני החדש דכל זמן שלל תקבע נה וסת זה גיפ חוששת לו לוסה החודש ולהפלגה כללעיל סעי' יג צהגיה אלל זכאן טוסיק חשש פיהוק גרידא עיש החניח קקליג

סעיף כ"ג (צט) אכלה שום וכו' עיי צתוהיס קקליצ
 סעי' דומשעע ומלשון זה די' אכילות על גי' וייסי אלו אי וחס קובע את מצירו עיש וכיכ צנוקור חיים סיק קליצ עושה זו ספיל דלפי לא ראתה גיש עיי

יורה דעה קפמ הלכות נדה סעיף כה כו כז

באר הגולה

ר' רחמיס נספיקי מיט
דינדי גמט רחמיס
ורחמיסיל שני רבינ
ורכל שניאל ומברי
רבינצין פבלטסין
וגדיני רחמיסיל גמטי
ורחי גמטיס נספיק
רבינציס ד' סור גמט
רבינציל גמטיסיל שני
דף גי מיט

א גרי טע דף גי רי
ט"ח ג' ד' ד' שניאל
רו כדחסיט גט
גרינציל ד' גי דף ט
דף גי מיט

(קנז) (מו) עונה אחת: **כה** יאם אחד מאלו בא לזמן ידוע אז ודאי (קד) אסורה (מ) כל עונת הוסת (קד) כמו וסת ימים גרידא: **כו** כשם שחוששת לוסת הימים בפעם אחת כך חוששת (קו) לוסת הגוף בפעם אחת כיצד היתה מזהקת פעם אחת וראתה כשתפק פעם אחרת חוששת לו וכשם שוסת הימים שאינו קבוע נעקר בפעם אחת שאפי" ראתה שני פעמים ליום ידוע אם הגיע זמן שלישי ולא ראתה נעקר לגמרי כן הוא וסת הגוף. וכשם שוסת הימים הקבוע בגי"פ צריך עקירה גי"פ ובדיקה כן הוא וסת הקבוע בגוף. ומאימתי עקירתו משיקרה מקרה ולא תראה. היה המקרה לזמן ידוע אינו נעקר אי"כ בא המקרה גי"פ בזמנו ורא ראתה אבל במתה לבדו (כז) או זמן לבדו שלא ראתה בהם אינו נעקר: **כח** תינתוקת שלא הגיע זמנה לראות יהיה קמנה שלא הגיע ליימי (מג) הנעורים אמילו הביאה ב' שערות וכן אפירו הגיעה ליימי הנעורים אם ברמה ולא הביאה שתי שערות היא קובעת וסת כשאר נשים בגי ראיות בשאר הוסתות וברי (קו) בוסת ההפלגות אלא שיש הפרש בינה גרנדלה

באר היטב

(מו) עונה פ"י יום או לילה כלעיל כ"י קפיד מיט ופיט דטס ס"י אמרינ דלס וסחס נוסך ז' או ז' יימיס ח"ל נפרוש אלף עונה רלשונה י' ל דסיס תימ אכירע עונה ח' גס נחלש דמיס חס הדיחה מחסלת גס קודס הוסת ולריכט לעשות כל אוחס העונה שלפני הוסת וכל הוסת ולפטר דכחל אקורה כל הע"ט גס לאחר הוסת ופיט עכיל השיך (מז) כז כי כחיז דרכיס הקסה ה"ע כחצ רמז"ל דסי ק"ד ק"ב דנוסת החלי גמטי נסל וסת יימיס ונקימ דלעיל נ"א אחר אלף לענין הישר לפני עפת הוסת קודס וסת הג' כלל עממת הייס ועיל כחצ טס אכז לפני הוסת מותר אלף כלן יחיני אחר וסת הגוף נכ עשיר י"ח לחקך דנקיע ליום אקור מן החצינ"ל וסת הגוף עד בלוט אוחס ע"ט ה"ס י"ס י"ח ינילו אלף וסת הג' גלל י"ס ק"ב מותר חיקך אחר שכלל סת הג' עכ"ל (ינכ"ט מחדך נביא עייס) (מס) כעצ ריס דהיינו שיח' עפחה תייב שיטס ייוס אחד

פתחי תשובה

(כז) או זמן לבדו גי נסיס שכלח ה"ל דלמריק בזמן ככד חיטו נעקר היינו נכנין זכ דלס הגיע גי"פ הייס ולא שיהק וכל ידחת ע"ט לריכט לחוס חליכ חס הגיע הייס ופיהק אלף תימ לענין זכ נעקר דליל לפיכס כל אוחס הייס כל זמן שלא שיהק ומסש דשחל חספק דחל עצרו ז' ריח וגל שיהק וכל עייס וכיכ הפיד עייס

הגוף אין טושטח רק נשעת וסח וכלן פסק דאקורה כל עונת הוסת כמו ימורי דמוריינו צרין דהייס ווסת הגוף גורימיס הרלייה עניולל אין פשע קודס וסת הג' כלל עממת הייס ועיל כחצ טס אכז לפני הוסת מותר אלף כלן יחיני אחר וסת הגוף נכ עשיר י"ח לחקך דנקיע ליום אקור מן החצינ"ל וסת הגוף עד בלוט אוחס ע"ט ה"ס י"ס י"ח ינילו אלף וסת הג' גלל י"ס ק"ב מותר חיקך אחר שכלל סת הג' עכ"ל (ינכ"ט מחדך נביא עייס) (מס) כעצ ריס דהיינו שיח' עפחה תייב שיטס ייוס אחד

דרכי תשובה

צניאורים קק"ד סב' דמוקתינות נסון דימז"ל מנסוע דלפ"י כשהלחיה הוא ונהחלת הוסת מותרת לפני הוסת וכל הייסינן עתפקה נשעת תשמיש כיון שלא זל עדיין הגורים להדם ועיי"ש קמ"א דצניס דנקיה"כ זוח ולדינל פקן טס וצמידושים קקמ"א דאקורה ח' לפני הוסת ובן לאחר הוסת זולת כסאין נה קצע עתפקה צריח רק ענקצע וכל טלס עתפק צריח תרלה כגון עפיהקה גי' ריח שלא כקדרן ורלחת או וותרת קודס עפיהוק כיון שאין לה קצע עתפקה צריח עייס ועיי"ן נשייע הניחל קקמ"ז עתפק היכ"ל דהוסת קצוע זיוס לחודש או להפלגה לריכט לחוס זוח כל עונה הוסת ונהחלתה עד קופה עמול יחרעו נה מוקריס נשעת תשמיש ומרלה מיד דלף עתהיה רגילה לראות נסוף הוסת או אחריו תימו כיון שהוסת קצוע זיוס ידוע לחודש או להפלגה והייס גורס הדיחה נקסר כל הייס דהיינו כל העונה כמו נוסת היימיס גרידל דלף שהרגילה לראות קמווך לעבר אקורה והנך חמנה עמול תמומר ללרות פ"י תשמיש והי"כ כיון שהייס גורס הדיחה הייסינן עמול יחרע לה הוסת ומרלה מיד עיי"ן תשמיש אלף חס לא יחרע לה אינע לריכט צדיקה כלעיל עכ"ל וכי"כ צוקור חייס ס"יק קמ"א לדינל עיי"ש ונתפארט לצי ס"יק עיי"ל (קד) כמו וסת ימים. הוא וסת החדש או

הלילה וחל' ענה קודס המוקרה נסגונה דרכה לראות דס וכל עיי"ש וניי"ש נתפארט לצי קק"ל מ"ט צניאור דצרי השיך זזה עיי"ש ועיי"ן מוריד צניאורים קק"ל צ ענופער דצרי השיך דכוונתו ענ עונה דכונית דלס י"ט לה וסת הגוף קצוע חינה חוששת לעונה צינוכית כסאין לא אשה טי"ט נה פקע קצוע דחינה חוששת לעונה צינוכית עפ"י אלהיה ונהחלתה קודס הוסת או ודחי לריכט נכרוס העונה צינוכית ועיי"ש צניס זוח ועונה עהכריע זוח לדינל ועיי"ן צוקור וייס חייס שהניח דצרי החוריד זוח ומתמה עכ"י דמוריח חס הוסת הגוף אינו ליימיס ידועים ככל ענין לריכט לחוס לעונה צינוכית כניוס צניס קע"ל כ"י קפיד קק"ל וסת הוסת הגוף הוא כיימיס ידועים וחינו בזמן העונה צינוכית כגון טי"ט לה וסת הגוף מחרצעים יוס מחרצעים יוס אי"כ אונחי חמיס לעונה צינוכית חף כשהרלייה טלה ונהחלתה קודס הוסת דמינו חי"ל לחוס אלף לזוחו יוס הקצוע לה וסת הוסת טלה הוא כיימיס ענונה צינוכית כלחה לריכט לחוס כל הוסת עכ"י (קנז) עונה נקיעה עיי"ש עונה זו ענה הוסת צין עהול יוס ח' לילה צין ארוך צין קלר כלעיל כ"י קפיד עיי"ש הניחל קק"ל

סעיף כ"ה (קד) אסורה כל עונת הוסת על הוסת ויי"ש ונחסי'ן ועיי"ן נקיה"כ שהשיג על הוסת

זוח וכי דהקצרל הוא חיפאל לכיון דלמריקן עדינו כוסת היימיס לחוד מדוע נח' חמיס גי"כ כפני העונה עיי"ש ועיי"ן נתוה"ט קממ"ז שהצינ' וכי דצצרי הרין תמוהין אלף גס דצרי הנקיה"כ דחוקים ועיי"ש צניס לתרן קוטיית הרין זוח עיי"ש ועיי"ן נסיס קק"ל ענופקען גי"כ דצצרי הרין והנקיה"כ מלחה גס דצרי התוה"ט זוח וקייס צניע ועיי"ן צמוריד

סעיף כ"ו (קו) לוסת הגוף והי"ה לוסת דלכלה טוס וכי לצי"ד דסי"ל דקצעה זוח לחודל לחס קקמ"ג

סעיף כ"ז (קז) בוסת ההפלגות והי"ה ככל שאר מיני וסתות ענהאלך לחס ס"יק עיי"ש (קח) ג'

יורה דעה קפ"ט הלכות גדה סעיף כו כח

מ"מ באר הגולה

אם צנרין חל ג' דף
אין יצא ד' ברוחפת
רשע לך ע' ע' ע' ע'
אמר ד' חלילה אל
ד' חלילה אל
חלון ד' ע' ע' ד' ו'
מלא ו' ע' צנרין חל
א' ע' צנרין חל
ד' חלון ע' ע' ע'
החלון ד' חלון
כ' חלון ע' ע' ע'
א' יצא ע' ע' ע'
ע' ד' חלון

שאני"ם שהחזקה רואה וקבעה לה וסת יאם פסקה (קח) ג' עונות (מ"ג) בינוניות ישהם צי יום ורא ראתה אינה חוששת לוסת הראשון כלל וחזרה לקדמותה (קמ) יואפילו חזרה לראות באותן עונות שהיתה למודה (פ"י הנהגה) לראות בהן אינה חוששת (קי) עד שתחזור (קיא) ותקבענו ג"פ לפי שאינה בת דמים ונתגלה שדמים הראשונים מקרה היה וראתה ג' ראיות בג' עונות מכוונות שלא פחתה (קיב) ורא הותרה ונתגלה שדיכונ הראשון אינו סידוק דמים אלא שינוי וסת (קיג) ידפיכך ראייה ראשונה שממנה התחילה מצטרפת דג' ראיות אחרונות ונמצאו ד' ראיות ונ' הפגנות בנידום מצ' לצי אבר אם פחתה או הותרה שלא היו הראיות (ק) מכוונות או איא לראשונות להצטרף ועד שתראה ד' ראיות מכוונות אינה קובעת וסת להפגנות: כח יוכן זקנה (קיד) שעברו עליה ג' עונות משהזקינה ולא ראתה הרי זו מסולקת דמים ואינה חוששת (קמו) לוסתה (קמז) (ה) הראשון (וקס"ה חקקו חקקו חקקו) (קין) לוסת (קיד) שליו

באר היטב

ובי הכין יומ כג שעדין כל רחצה גיפ לא פושטה כגז אפינו יוסח שליט קצוע גשאר נשים חוששת נז עד שיעקר צרכים פעם אחד גני זו אינו כן אלא אחריון מקרה נעלמה הוא (מ"ג) ציטויות לאפוקי אם נא פסקה אלא ג' עונות קבועות שהיה רגילה נלכות בהן אם היחה אחד כך חזרה ורואה גלותו עונות קטנות פעם א' היחה חוששת בהן יאפינו לא ראתה גלותו עונות אלא שראחה פעם אחד היחה חוששת נלחיהיה או עונות ציטויות כשאר נשים המלכך כשפסקה ג' עונות ציטויות דלחיו שפסק מונח הבצע גשאר נשים או אחריון דלחיות הלאשונות היו מקרים כיו הפרישה גשאר נשים גדולה צניין עקירה גיפם והיינו שגינע זמן וסחה ולא חרחה גיפ אלא קבוע אלא עקירה אלא ג' עונות ציטויות שפסקה חרה לקדמותה ומשכחה לה נוסת הדש צניינו שדלחה מני מדשים לני מדשים ונעולה שקבעה וסת צניין שיעבר עליה גיפ מני מדשים לני

באר היטב

מדשים ונקט"ה בני ג' יום וכן נוסת בהפגנה אם היה לה וסת מליה נליה גדולה צניין שיעברו גיפ מליה לליה ולא חרחה דהיינו ויקי עינים ונקט"ה בני ג' יום ובכ"ז השדך (ג) מכוונות. כחז הכין וכיכע עכ"ה בני ראיות שחיה חוששת נדס מלוחה שבע הדינ כדון אשה שלין לה יקח וימ"ש הירשבר כל שלין הלאיות עכוונות אינה קובעת מפעע ללחיה חוששת ככל זה אינו אלא ללחיה חוששת גלותו וסת קצוע שביה לה החללה אלא חביה כלשה שדון לה וסת ולא דמיא לקבוע חקקה שם אינם מוחקים צנינים כגז וימ"ש המחבר לשיכ רלוי ראשונה וכן פ"ת"ח דקלי ענ מה שראחה חסר הפסקה לראשונה וכן ע"ש צלריכות והשדך פ"י הרי רלוי חרשונה כנואר רלוי אחרונה מני לראשונה שדלחה קודם שהחסינה נסוקו פכ"ל (הא) הלאשון. היינו כשלא חרה לקביעותה הלאשון כלקקן סליא השדך

דרכי תשובה

(קח) ג' עונות בינוניות. עגה"ה"ע וי"ש מהש"ך דלחו עונה דידה חשבינן כגון אם עונה של התינו יום לוי יום ותינו חשבינן ג' עונות בינוניות שהם יחד ל' ימים ועי"י כו"כ קקכ"ז שהציו מהמהרש"ל צנדה דף י' דנוצור לחולקין צוה צתר עונה דידה ולא עונה עולה נה צניין ג"כ נה יום והכתי"ג הקטה כונה ק"י עליו והכיתו צל"ע עי"ש (קמ) ואפי' חזרה לראות באותן עונות. פ"י לא וצנע"א אם לא חזרה וראתה גלותו עונות או לא ראתה ככל או ראתה פעם אחת דלחיה חוששת לקביעות הראשון אלא אפי' אם חזרה לראות צ"ע בקביעות הראשון אפי"ה אינה חוששת ככ עלא חזר ונקבע גי"פ. תוה"ש סק"י מהש"ך והאחרונים (קי) עד שתחזור ותקבענו גיפ עגה"ה"ע וי"ש ונה"ע"ו דכפרתחה גי"פ. אפי"ש עלא היו הרלית עכוונות יש לה דין כלשה שלין לה וסת קצוע ולא דמי לקטנה וזקנה שהם אינם מוחקים צנינים ככל ענש"כ זו הרי היא מוחקת גי"פ צנחה דם והיא חוששת לוסת שליט קצוע ורק לוסת קצוע הראשון אינה חוששת עד שתחזור ותקבענו ועי"י צנקה"כ פהסיג על התי"ו צוה והוכיח ונלשון הרש"י"א דכל ענא קבעה גי"פ צנחיה עוות אינה חוששת נוסת כלל וכדון קטנה חקנה עד שתקבע לה וסת כדרך הנשים ועי"י צנ"ס קקל"ג וי"ש צנין זה ועי"י כו"כ קקכ"ז שהציו דצרי התי"ו והנקה"כ צוה וכן דלם כי אמת הדצריים שדעת הרש"י"א נראה כן דלחיה חקקה"כ אצל גוף דצרי הרש"י"א שחלש"כ כן דלחיה חוששת רק לוסת קצוע תנוהין דנכ"ל להרש"י"א דין זה וקיים צל"ע והציוו צני"ע התחיל סיק ק' (קיא) ותקבענו גי"פ. עי"י צנקה"כ חיים סיק קי"ד צניור דין זה צנור"ך (קיב) ולא הותרה. פ"י שאחר שקבעה וסת כל רחחה עד סוף ג' עונות

סעיף כ"ח (קיד) שעברו עליה שלש עונות בינוניות

ע"ע התחיל סיק ק"ו ונהגו (קמו) לוסתה הראשון וכי"ש לוסת אחר שדך סק"י (קמז) הראשון עי"י צנעולה סק"י"א ולחם סק"י"ז ע"י דין חקנה י"ע כי לרוב הפוסקים נראה דכיון שראתה פעם א' אחר הרלית ענלחאר ההפקקה אפי"ש עלא כדרך וסת הראשון הרי היא ככל הנשים עי"ש (קיז) לוסת שאינה קבוע. פ"י אם חזרה חקנה וראתה אחר שהזקינה עלא ציוס שהיתה רגילה לראות צו כדלקקן עי"י ליה. ע"ע התחיל סיק ק"ח ועי"י צנקה"כ חיים סיק קי"ד: סיק ק"ס סעגלה דכ"ז דוקא כעלא חזרה וראתה גי"פ אצל אם חזרה וראתה גי"פ אפי' אינו עכוונות ולא קובעת וסת עי"ו חוששת לוסת שליט קצוע עי"ש. ועי"ל סיק קי"ד (קיד) שאינה קבוע. כ' השדך סק"י"א ודע דצנינו ענלחור ככל ס"י זה שקבעה וסתה אם הוא לחקק הוא דוקא עלא צני"ע כדה וימי זיכה וכו' וכדצרי"ס חלו כ' עוד צלריכות יותר צנקה"כ לגיל ע"ד התי"ו סק"י"ז ועי"י צנח"ס"ס כחן סק"י"ז ולגיל סק"י"ז שהציוו והסיג עליו והעלה דהעיקר כו"ש צני"י דלחן להחמיר צווסמות דרצק כולי האי דגם לקולא חין לנו לחלק צין ימי כדה חזיה צנכין חקתה עי"ש ועי"י צנר"ס סק"ל צדיה דע שהציו צנריחה

יורה דעה קפ"ט הלכות נדה סעיף כ"ט ל לא לב

באר הגולה

שם דף טו ע"ב
וכתובתו ד"ר ב"ר
שם ספיקו לנב"י
שם ס"ט נב"י
ג' ד' ו' כ"ב
שם המזון ו' ד' ז'
מבני בני מוסקט ז"ל
רבי זושא לרבות
כ"ד חז"ל צ"ט
ולא צ"י צ"ג זק"ד
לחם צ"ט
ירדל חז"ל צ"ט
חז"ל לחמ"ה ו' ט"פ
ההגלה קובעת ופ'
ההפלה ז' ו'
ס' ס' ו' ס'
הרע"ז צ"ג ז'
הרע"ז צ"ג ז'

קט"ו (כ"י ג"ס ס' ט"ז) **כ"ט** ואיזה היא זקנה כל (כ' שזקנה כי"כ שזקנה) (ש"ז) **שקורין** לה אימא במניה מחמת זקנותה (ק"ט) ואינה היששת: **ל** (ק"ט) יחזרה וראתה (קכ"א) דינה כד"ן תנוקת שלא הגיע זמנה לראות: **לא** (קכ"ב) יחזרה לראות בשנות קטנות שהיתה למורה להיות רואה בהן חזרה לקביעותה הראשון אם וסת הדפלות חזרה לקדמותה (קכ"ג) אם תהיה הדפלה כמו שהיתה למורה תחלה ואם בשאר הוסתות יאמי' בפעם אחת תחזרת לקדמותה שהרי נתגלה שדילוג הראשון לא סילוק דמיה היה אלא מקרה. (קכ"ד) ובוה חמור דין הזקנה מדין הקטנה שלא הגיע זמנה לראות: **לב** פעמים שהאשה קובעת לה וסת (ג) בתוך וסת (קכ"ה) כיצד ראתה ג' פעמים ברי"ח (קכ"ו) ורביעית בג' לחדש וברי"ח (כ"ח) וכן בחמישית

באר היטב

(כ"ח) וכן צמיתות ונשיות. ע' בנשיות נ"ב פירד ס"ק ק"א שנסתפק אם הכונה חזקה וכן צמיתות ונשיות ולא הוקבע גם הסדס גם אצל חיבך צמיתות שראתה צ"י א"ל לחוש ל"י כלל כיון שיש לה וכה קצוב של ר"ס ח"ל לחוש לשלתי קצוב כלל ובלע"ז סעיף י"ג בהג"ה דל"ס סק"ב וס' א"ל ח"כ חושש לשי' או דילמ' דדוקא אם נשעה של"ע דיבעל פ"ע כיון שעכ"פ לא ראתה צ" לריכ"ה לחוש ל"ה שג"ה חסד"ס א"ף של"ע קצוב צ"ה הוא דל"כ"ה ל"ימ"ד א"ס א"כ"י ח"ר הקצוב לתקומו ש"ה א"ל ח"ה לח"ך קצוב א"ף שצ"י"ן לא נעק"ד ל"י שנסת"ב לא צ"ה לל"ה צמ"ה ש"ה לא ח"ה חסד"ס א"ל א"ס צ"ה חסד"ס צמ"ה ש"ה א"ל נעק"ד הקצוב כמו ה"כ"ה שראתה ג"פ ברי"ח ו"ס צ"י לפד"ש י"ל ל"ה יוע"ל ח"ה שראתה ש"ה ג"פ"ה הקצוב ל"ה ש"ה ג"ס שנסת"ב לא סק"ב וס' כרי"ח פעמ"ה וא"כ"י ראתה צ"י לפד"ש וא"כ"ה כ"ה לריכ"ה ח"כ"ה לחוש א"ל"ה דהש"ע מ"י"י שקובעת דה"י"ו ש"י"ו ש"י"ס קצוב"ס חת"ה ל"כ"י נק"ה וכן צמיתות ונשיות וה"י"ס צמק"ס פ"ע ועמ"ש"ל ס"ק י"א ש"ס ח"ד ועמ"ש"ל ס"י ק"ס"ו סק"א

פתחי תשובה

(כ"ח) וכן צמיתות ונשיות. ע' בנשיות נ"ב פירד ס"ק ק"א שנסתפק אם הכונה חזקה וכן צמיתות ונשיות ולא הוקבע גם הסדס גם אצל חיבך צמיתות שראתה צ"י א"ל לחוש ל"י כלל כיון שיש לה וכה קצוב של ר"ס ח"ל לחוש לשלתי קצוב כלל ובלע"ז סעיף י"ג בהג"ה דל"ס סק"ב וס' א"ל ח"כ חושש לשי' או דילמ' דדוקא אם נשעה של"ע דיבעל פ"ע כיון שעכ"פ לא ראתה צ" לריכ"ה לחוש ל"ה שג"ה חסד"ס א"ף של"ע קצוב צ"ה הוא דל"כ"ה ל"ימ"ד א"ס א"כ"י ח"ר הקצוב לתקומו ש"ה א"ל ח"ה לח"ך קצוב א"ף שצ"י"ן לא נעק"ד ל"י שנסת"ב לא צ"ה לל"ה צמ"ה ש"ה לא ח"ה חסד"ס א"ל א"ס צ"ה חסד"ס צמ"ה ש"ה א"ל נעק"ד הקצוב כמו ה"כ"ה שראתה ג"פ ברי"ח ו"ס צ"י לפד"ש י"ל ל"ה יוע"ל ח"ה שראתה ש"ה ג"פ"ה הקצוב ל"ה ש"ה ג"ס שנסת"ב לא סק"ב וס' כרי"ח פעמ"ה וא"כ"י ראתה צ"י לפד"ש וא"כ"ה כ"ה לריכ"ה ח"כ"ה לחוש א"ל"ה דהש"ע מ"י"י שקובעת דה"י"ו ש"י"ו ש"י"ס קצוב"ס חת"ה ל"כ"י נק"ה וכן צמיתות ונשיות וה"י"ס צמק"ס פ"ע ועמ"ש"ל ס"ק י"א ש"ס ח"ד ועמ"ש"ל ס"י ק"ס"ו סק"א

דרכי תשובה

דבריהם וכי' עד צרי הר"ן ועסקנים נדעה ח"ך וס"ס צ"ע ע"ש וע"י ומה צמ"נה סק"ג ולח"ס ס"ק פ"ע

דבריהם וכי' עד צרי הר"ן ועסקנים נדעה ח"ך וס"ס צ"ע ע"ש וע"י ומה צמ"נה סק"ג ולח"ס ס"ק פ"ע

סעיף כ"ט (ק"ט) ואינה חוששת. ע"ז ט"כ שג"פ"ש ולינה חוששת הי"ט שחינה צ"ה אצל ח"ט תל"י צמק"דס וע"י צמ"ה"ס סק"ד סה"צ"ל דצ"י זק"י חל"צ"ס דה"כ"ך תל"י כ"כ שחינה נקפדת דה"ל ח"נה חוששת פ"ר"ו שחינה נקפדת פ"ע ובי"כ צ"ע חת"כ"ל ס"ק ק"ט לרי"ה דחינה חוששת כשחינה נקפדת א"י"ס סה"ל צ"ה ע"ע

סעיף ל' (ק"כ) חזרה וראתה. פ"י זקנה שצנרה ע"י ג' ע"ו"ה ולא ראתה כל שנת"ה ע"ו"ה עד י"ס ל' או י"א ומה לא ראתה צ"י י"ס ל' או י"א וראתה פ"י ראתה שפ"ת ועוד צנרה ע"י ל' י"ס וראתה ר"ה שפ"ת כהג"ה הדצ"ר קל"ה"י ס"לוק דמ"ס א"ל"ה ס"י"ו וסת וקובעת וסת ולי"ל י"ס ל"י"ל י"ס וכונ"ש"ל סעי' כ"ד לעב"ן קט"ה. עק"ד ח"י"ס ס"ק ק"ד וע"י צ"ע חת"כ"ל ס"ק ק"י נהפ"ר"ה. (קכ"א) דינה כד"ן תנוקת. ע"י צמ"נה סק"ב ולח"ס סק"ב"י סה"פ"ה דנצ"כ דנצ"כ ח"לוק י"ס צ"ן זקנה וצ"ן ח"נוקת ע"ע

סעיף ל"א (קכ"ב) חזרה לראות בשנות קטנות. כג"ן סעי' לזקנה זו קציעת וסת בכל ר"ח ועצרה ע"י ג' ע"ו"ה סל"ה ראתה עד י"ס ל' או י"א ואח"כ ראתה ר"ה ס"ה צ"ח חזקה לקציעות קנ"ה וחוששת ל"ס ר"ח א"ה"ל וכן א"ס ח"ה ל"ה קציעות וסת להפ"נה ל"כ"ה י"ס ועצרה ע"י ג' ע"ו"ה ולא ראתה ר"ח וצ"ס צ"י ראתה וכ"י י"ס ל' אחר ראתה ר"ה ראתה ספ"ת ח"ב צ"ן חס"י ר"ח"ה ל"אחר ההפסקה ח"ה כ"ה י"ס ל"ה ההפ"נה ח"ח"ה לקד"ש"ה וחוששת ל"וס"ה הפ"נה ס"ה"י ל"ה נקד"ס נק"ד ח"י"ס ס"ק ק"ס"ה - (קכ"ג) אם תהיה הפ"נה הי"ט כ"י"ס י"ס"ק סל"י"ו) להפ"נה ל"ה ס"י"ד א"ל"ה צמ"י ר"ח"ה כ"ד"ו"ה ח"כ"ה צמ"י ר"ח"ה א"ל"ה סה"ל"ה ההפסקה כ"כ"ה ל"ה הפ"נה י"א"ו"ה וחוששת ל"ה"ל להפ"נה לח"ו"ה נק"ד ח"י"ר ס"ק

סעיף ל"ב (קכ"ד) ובוה חמור דין הזקנה מדין הקטנה. כ"י צמק"ר ח"י"ס ס"ק ק"כ"ה פ"י דקט"ה ל"ה חזרה לקציעות קנ"ה עד שמת"ה ג' ר"ח"ה אחר חוששת וכוונ"ה ל"וס"ה הקצוב ו"י ר"ח"ה שחינה נכוונ"ה חוששת ל"וס"ה שחינה קצוב וכונ"ש"ל סל"י כ"ו וכ"י ד"י"ו"ה נוס"פ"ק ח"י ה"ל דהרש"ע"ל ח"ל"ל ד"ן ז"ה להחמ"ר צ"ק"ה א"ס ח"ו"ה דדוק"ה להחמ"ר ח"י ראתה צ"י פעמ"ה ח"ה א"ס לח"ה ל"י"ס קצוב ספ"ה ל"ה סח"ז"ה לקציעות הר"ש"ו"ן לח"ו"ה"ל דוק"ה קצוב לח"ס לח"ו"ה י"ס ולס"ורה ל"ע"ש צ"ל ע"ו"ה ח"פ"י צדקה ונ"ל"ה סה"ר"ה א"ל ל"ה להק"ל צ"ק"ו"ה דוק"ה קצוב עד סח"ז"ר ותקצ"ב ג"פ אחר ההפסקה לרי"ה ל"י לח"ס לע"ו"ה צ"י"ו"ה כ"כ"ל ע"כ"י

קצ"י ל"ג

יורה דעה קמט הלכות גדה סעיף לג לד

ובששית הרי קבעה שתי וסתות: לג עשוברת לאחד (קכו) שלשה חדשים לעבודה. ומניקה זכר (קכה) כיד חדש אחר לידת הולד (כס) אינה קובעת וסת (קכט) אפילו (ל) מת הולד או גמלתו דמים מסולקים מהן כיו עבודה וכל כיד חדש (ק) (לא) ומיט (קל) חוששת לראייה שתראה (קלא) כדרך שחוששת לוסת שאינו קבוע: לד יעשוברת (קלב) משדוכר עבודה ומניקה כל כיד חדש אינה חוששת לוסת הראשון אפי' היה לה וסת קבוע והגיע תוך הזמן הזה איצ בדיקה ומותרת לבעלה (קלג) ואפי' ששופעת ורואות דם באותן עונות שהן למדות לראות בהן אינו אלא (קד) במקרה יעברו ימי העיבור וההגקה תורות לחוש (קלד) (לכ) לוסתן הראשון כיגד היה לה וסת לימים אם למודה לראשי חדשים (קלה) חוששת לריח (קלו) ראשון שהיא (קיא) פוגעת בו וכן כל כיוצא בזה

א עובדה
ב עובדה
ג עובדה
ד עובדה
ה עובדה
ו עובדה
ז עובדה
ח עובדה
ט עובדה
י עובדה
יא עובדה
יב עובדה
יג עובדה
יד עובדה
יז עובדה
יח עובדה
יט עובדה
כ עובדה
כא עובדה
כב עובדה
כג עובדה
כד עובדה
כה עובדה
כו עובדה
כז עובדה
כח עובדה
כט עובדה
ל עובדה
לא עובדה
לב עובדה
לג עובדה
לד עובדה
לה עובדה
לו עובדה
לז עובדה
לח עובדה
לט עובדה
מ עובדה
מא עובדה
מב עובדה
מג עובדה
מד עובדה
מה עובדה
מו עובדה
מז עובדה
מח עובדה
מט עובדה
נ עובדה
נא עובדה
נב עובדה
נג עובדה
נד עובדה
נה עובדה
נו עובדה
נז עובדה
נח עובדה
נט עובדה
ס עובדה
סא עובדה
סב עובדה
סג עובדה
סד עובדה
סה עובדה
סז עובדה
סח עובדה
סט עובדה
ע עובדה
עא עובדה
עב עובדה
עג עובדה
עד עובדה
עה עובדה
עז עובדה
עח עובדה
עט עובדה
פ עובדה
פא עובדה
פב עובדה
פג עובדה
פד עובדה
פה עובדה
פז עובדה
פח עובדה
פט עובדה
צ עובדה
צה עובדה
צז עובדה
צח עובדה
צט עובדה
ק עובדה
קא עובדה
קב עובדה
קג עובדה
קד עובדה
קה עובדה
קז עובדה
קח עובדה
קט עובדה
קכ עובדה
קכא עובדה
קכב עובדה
קכג עובדה
קכד עובדה
קכה עובדה
קכו עובדה
קכז עובדה
קכח עובדה
קכט עובדה
קל עובדה
קלא עובדה
קלב עובדה
קלג עובדה
קלד עובדה
קלה עובדה
קלו עובדה
קלז עובדה
קלח עובדה
קלט עובדה
קמ עובדה
קמא עובדה
קמב עובדה
קמג עובדה
קמד עובדה
קמה עובדה
קמז עובדה
קמח עובדה
קמט עובדה
קנ עובדה
קנא עובדה
קנב עובדה
קנג עובדה
קנד עובדה
קנה עובדה
קנו עובדה
קנז עובדה
קנח עובדה
קנט עובדה
קס עובדה
קסא עובדה
קסב עובדה
קסג עובדה
קסד עובדה
קסה עובדה
קסז עובדה
קסח עובדה
קסט עובדה
קע עובדה
קעא עובדה
קעב עובדה
קעג עובדה
קעד עובדה
קעה עובדה
קעז עובדה
קעח עובדה
קעט עובדה
קפ עובדה
קפא עובדה
קפב עובדה
קפג עובדה
קפד עובדה
קפה עובדה
קפז עובדה
קפח עובדה
קפט עובדה
קץ עובדה
קצה עובדה
קצז עובדה
קצח עובדה
קצט עובדה
ר עובדה
רא עובדה
רב עובדה
רג עובדה
רד עובדה
רה עובדה
רו עובדה
רז עובדה
רח עובדה
רט עובדה
רס עובדה
רסא עובדה
רסב עובדה
רסג עובדה
רסד עובדה
רסה עובדה
רסז עובדה
רסח עובדה
רסט עובדה
רע עובדה
רעא עובדה
רעב עובדה
רעג עובדה
רעד עובדה
רעה עובדה
רעז עובדה
רעח עובדה
רעט עובדה
רז עובדה
רזא עובדה
רזב עובדה
רזג עובדה
רזד עובדה
רזה עובדה
רזז עובדה
רזח עובדה
רזט עובדה
רס עובדה
רסא עובדה
רסב עובדה
רסג עובדה
רסד עובדה
רסה עובדה
רסז עובדה
רסח עובדה
רסט עובדה
רע עובדה
רעא עובדה
רעב עובדה
רעג עובדה
רעד עובדה
רעה עובדה
רעז עובדה
רעח עובדה
רעט עובדה
רע עובדה
רעא עובדה
רעב עובדה
רעג עובדה
רעד עובדה
רעה עובדה
רעז עובדה
רעח עובדה
רעט עובדה
רע עובדה
רעא עובדה
רעב עובדה
רעג עובדה
רעד עובדה
רעה עובדה
רעז עובדה
רעח עובדה
רעט עובדה
רע עובדה
רעא עובדה
רעב עובדה
רעג עובדה
רעד עובדה
רעה עובדה
רעז עובדה
רעח עובדה
רעט עובדה

באר הטוב

פתחי תשובה

(א) ומיג' זזה סמוד דין מעוברת מדין זקנה שכן היא וכתב בני הספסס שזקנה אין לה דם בשעת משליח מעוברת שיש נה דם רק שהעובר מעכב ותקף שכתב ימי העיבור טורה נתקומה עכ"כ הביטו (נד) נתקרה פי' ולאחר כך אינה חוששת לוסת זו (נה) פותחת ולא אם נל לרחה נו קובעין וסת היינו דוקא להפסיד נל אמרינן דהל גידך תלת זמני ליעסקר בהפלגה חוששת להפלגה ולא ימי הפורש ולא אמרינן דלוי' נפסד ובהפלגה כיון שכל קבעה הא לא אמרינן עיש (לא) ומיה חוששין עיין נסיה שכתב ימי אזל נפסד לעי' על אחרותיה דהל אשה שיש לה וסת אם שינחה רשימה טעם אסת אזל נפסד לעי' על אחרותיה דהל אשה שיש לה וסת כלל אזל לא בחליה שיש לה וסת אזל לדיניה לפסד אזל לדיניה דהא וסת (ועמ"ש פ"ג) ואיכ' כיו' נעשבתה ומניקה דעדי' פלטה שיש לה וסת (לכ) לוסתן הראשון עיין במשנתו כיג' מייחל הי"ד כי ע"ז שכתב דדוקא נוסת הקבוע מחדת לפסד אזל לוסת שאליו קטע כיון שחשפניה וסקס' ימים שז' אינה לפסד לה כלל אחר ההגקה עיש

דרכי תשובה

סעיף ל"ג (קכו) [שלשה חדשים. עיי' נמי גדה בקרא] וה"ה ט' ס' זה קפי' כ"ח דהני ג"ח דמעוברת לא צעיק שלמים רק רעו' של ראשון ורעו' של אחרון ואמלע' שלם כמו דרדקין צפקוק ויהי כמסלג דקדיס ועיי' דדבריו צטרף סירי טהרה ט' זה הסי' ח' צאריכות מחזיק דבריו אזו ע"ש [(קכד) כ"ד חודש ולענין טנה מעוברת עיי' צח"ט ט' י"ג קפי' י"ח (קכט) צ"ח מת הולד. עפ"מ' מ"ט מהחומ"ד דאפי' הפיכה רוח יק' לה דין מניקה ועיי' צמולה סקציו ולחם סקצ"ז עונהה והשיג על החומ"ד זזה והעלה דהפיכה רוח וכדוונה לא הו' צבלל לידה כנכ ואין לה דין מניקה ע"ש (קך) חוששת לראייה שתראה אפי' רק פעם אחת חוששת לוסת החודש והיה נכונה וסתיבת מוחות ראייה ולדעת הש"ח עונה ציטיבת היא וסת החודש חומ"ד צמידוכים סקצ"ב ועיי' צע"ע התחיל ס'יק קי"ד צסס והרומ"ט (קכא) [כדרך שחוששת לוסת שאינו קבוע. עיי' נמי גדה בקרא] והיי' צקי' זה מה שכתפק אם הכוחה שחוששת סוכך אף צע"ע הניקה וימי עיזורה נהי עאינה קובעת מונט לחיות דינו כדין וקה קבוע ומי' דינו כוסת עאינה קצוב או הכוחה דנהי עאינה קובעת וקה יעזורה וקמה חללו לענין ספק שאחר שצערו ימי עיזורה ומניקתה גייב אינה חוששת נו אף ומי' חוששת לו אחר ימי עיזורה ומניקה כוסת עאינה קבוע וצ"ע עיזורה ומניקה לוסת עאינה קבוע חוששת כלל והק"ח זה צ"ע עיי' [

סעיף ל"ד (קלב)

משדוכר עבודה כניל קפי' נ"ג [ועיי' צטרף עמ"י לך (להגה"ל מדע' יז) חו"ד ס' קצ"ז ע"ד טרצא וירצבן ששנחם שאלמו

יורה דעה קפ"ט הלכות גדה סעיף לד

א תיחלה דשמואל הל' דף ל"ו ע"ב

(קל"ו) וכן הדין (קל"ה) אם היה לה וסת הגוף (קל"ט) או לזמן ידוע אבל אם היה וסתה וסת ההפלות איא לרוש עד (י) שתחזור לראות. חזרה לראות (קמ) אפילו פ"א חוששת יום ההפלה שהיתה למורה להפליג :

ק"צ דיני כתמים ובדיקת האשה וכו' נ"ד סעיפים :

א (א) ידבר תורה (ב) אין האשה מטמאה ולא אמורה לבעלה (ג) עד (ד) (א) שתרניש

באר היטב

חוששת נרתי שני וכן בני שאינו נפקר נמשוח מביט והרמזין כמש' אליה חזרתה עד שמתרחק פנים אמת ומשתרש פ"א חזרת' לנפחה אפילו אינה רואה זנות וסתה וכן דעת הרמב"ם ולא ידעתי לפי' השמיע המעשר דעתו דהא רבים ניכרו ועוד דבוסמות דרנבן שומעין' נהקק עביל הדין (י) שחמור שהיה אין כלן זוס רח"ס ששער דהשגח דמשנב עמנח שיך

פתחי תשובה

ק"צ (א) שחגיגה ע"ג"ש לפי'ל ר"ס קס"ג ד"י מ"י הרבנות י"ט כע"י שכתב עמ"ה מדלוריי"תא ע"ש וכו' נכ"ס כהני' דברי מורה נבוכות שז יעקב שכחז נכ"ס שרמ"ה ט"פ"ה ד"ס ע"י ל"ס"ה לנב"ה מרובה ד"ה מקרי שלא ע"י הרב"ש דלג"י הרב"ש צדוק' ל"ס"ה לנב"ה וכו' כמחשבת ד"ת יעקב וכו' ז"ל השיג ע"ז ע"ש

דרכי תשובה

כהנ"ל צ"ק קפ"ג ע"י"ש וע"י צק"ת י"ד יוקף כהרצ המור"ל ומקלוק (צירופנים) חי"ד ק"י ס"ה] (ב) אין אשה מטמאה. ע"י זגליון והרש"י'א שהצי"ל ז"ה מהק"ט לעני' ר"ס ק"י קפ"ג דצמנ"ה ואח"כ מל"ה כח"ס והוא יב"ש שא"ל לומר כה"ה ז"ל ר"ח ועוד דבוסמות דרנבן שומעין' נהקק עביל הדין (י) וקצתה הרגשה שמש עכ"ד והנהני שלא הצי"ל דברי הק"ט להנן סוף ק"י זה סק"ג ע"י"ש שהאר"ך פוצח ז"ה והעלה והצי"ל מהכ"ו פנים מליכות חי"ב ק"י קכ"ו דהוא תל"ו דפולגתה הקדמונים ומקיימת הפוסקים כלאה דב"מ כתיבס דרנבן אפי' מל"ה להכתס אחר תשמי"ס וכדומה וכו' ע"י"ש צלריכות (וע"כ ס"ק קי"א) (ג) עד שתרניש. היינו שהרגשה שזדעזע גופה או שפנתה מקורה או זכ דבר לח כפנים ולא ח"ס מל"ה ד"ס עמ"ה מדלוריי"תא אפי' לא הרגשה צמנ"ה ק"ז ומקורה וקיימתה ז"ל הרגשה הוי דרנבן ח"ס לא שקיימתה עלמה סמוך כמשמ"ש או סמוך להעלה וי רגלים או לצדיקה צחוק שיפור וסת חור"ד צציור"ס קק"א ומידוסי"ס קק"א וע"י"ש נ"ש צד"י החור"ד אלו צק"ת ד"ה שלמה חי"ב מ"ד ק"י ק"י ע"ד ח"ס שדקה חלוקה וחי' נקי ואח"כ ישנה זו כל הלילה וצבורי הק"ל'ה משינתה והרגשה שצמנ"ה צלותו מקום לח מנחון ולא הרגשה ז"נה דבר לח וקיימתה עלמה דהחלוק מל' הפנימי מהחלוק ופי' שלא כתייבנה דעתה או משינתה דקה ז"ל החי"ת מהחלוק וחי' נקי וישנה עוד ובהק"ל'ה משינתה ומשינתה דעתה וצדקה א"ת החלוק מל' הפנימי ומל"ה מנקום א' למטה מהחבור כח"ס פחות מנגר"ס והוא משך וחי' ח"ס זה הוא המקום שדקה זו ח"ס לאו והכתס הוא על של"י התפור ז"ל הפנימי של החלוק והעל"י ככפלה על החלוק צמקום הכתס וחושקה אולי זהו הכתס מהצדיקה ולא הכירה מפני כפל העל"י והחלוק והעלה להיתרחק ולא הרגשות הלחות לא ה"י חיבך צנת שניערה ומשינתה רק איזה זמן אח"כ האטה עמורה ע"י"ש] וכמ"ז צמנ"ה צמקו ח"ל ולולא דמקטפינ"ה הייתי אומר אפי"ג דכ"כ אשה צע"י"ן הרגשה מדלוריי"תא וי"מ צק"ת כל כ"ה ח"ס מ"גופה עמ"ה מדלוריי"תא דהא חוקה דמי"ס ע"ל"ה צהרגשה חו' שהיא קנתה אפי"ג שהיא אומרת שלא הרגשה נ"מ כיון שאינה צ"ה דעת אומ"י אר"גשה ולא אדעתה או שאין אלו מלמדים לה דל"ן עדות לקטן וקנתה והצי"ל כן ג"ס מתפר' הגרעק"א ק"י פ"א ע"י"ש (ד) [שתרניש. ע"י פתי"ס קק"ו צמ"ס החתי"ס ק"י קי"פ דהרגשה

לא נעקרה הוסת הראשון ג"כ צ"נו עיצורה חוששת לו והיינו דאינה קרובה וסת חדש כמ"ש צק"ע צק"ט כ"ג ז"ה אבל הוסת הראשון שכבר נקצט ומקודם והרי חזינו דכ"ה נפקר שג"ס נחמת הולד צעיצורה אינו ומכ"ז הוסת הח' אז צד"י חוששת לו ע"י"ש ע"כ דפסוקו הוא ודבריו עמוה"ס מאוד דהרי פסוקו ומפור"ט צמנ"ה צ"ה להיפך מדבריו כמ"ש צ"ה צמנ"ה אפי' ה"י ל"ה וסת קצול והגי' יודך הזמן הזה אי' צדיקה ונוותרת לנב"ה וכו' שוכב"ה ור"ו"ה ד"ס צלותו עונות שהן למודות לראיה צ"ן אינו אלא צמק"ר עכ"ל והרי מוצ"ר להיפך דג"ס היכ"ה דחזינו שלא נפקר הוסת הקודם ועוד עתה שופעה ד"ס ג"כ צמ"ן הוסת ע"י ל"ה קוד"ס עמורה אפי"כ אינה חוששת כ"ה והוכי"ה צמק"ר ח"י"פ] (ק"ד) וכן הדין אם היה לה וסת הגוף פ"י שה"י וסת קצוב לני"ס ע"י עי"ס"ש או קפ"ל'ה אי"כ צ"נו עיצורה ומקיימתה כמשמ"ש או קופלה לא לרי"ה פרישה צלותו י"ס ג"ס כמשמ"ש או קופלה אכל אחר שצברו וי"י עיצורה ומקיימתה חזרת נוסה הראשון כמשמ"ש או קופלת חוששת ואקורה לנש"מ צל"ה י"ס מקור ח"י"ס ס"ק קפ"א (ק"ד) אם היה לה וסת הגוף. פ"י ז"ל זמן ידוע ט"ע החני"א ס"ק קי"ו (ק"ט) או לזמן ידוע פ"י שה"י ל"ה וסת הגוף לזמן ידוע היינו דרי"ח ח"ה הוא וסת המורכב אי"כ צ"נו עיצורה ומקיימתה כמשמ"ש דרי"ח לא לרי"ה פרישה צלותו י"ס משל"י י"ס אח"כ מקור ח"י"ס ס"ק קפ"ב (ק"ט) אפי"ג פ"ס אח"כ ע"י אפי' וסת הפלגה מ"י"ה י"ס ל"י"ה י"ס אי"כ כמשמ"ש וי"י מקיימתה לא יכולה לננות ל"י"ה י"ס עד שתרחה פ"א ולא מל"ה ראי"ה מרי"ה ל"י"ה י"ס וי"ס צ"ה חוששת כיו"ס וסת קצוב עד שצבר ג"פ י"ס ל"י"ה ולא ראתה אז נפקר וסת קצוב ע"ה והרי היא כח"ס שאין לה וסת ע"ס ס"ק קפ"ג

סימן ק"צ סעיף א' (א) דבר תורה. ע"י צק"ת מהר"ם לובלין ק"י צ"י ו"ה שהאר"ך צע"י"ן הע"ס שזמרו שאין עמ"ה עד שתרניש ע"י"ש וע"י"ש צק"ת ע"ז יעקב ק"י מ"א נ"ש צ"ה וע"י"ש צק"ט להלן סק"ג שהאר"ך פוצח צ"ן זה ושלפל ר"ב"ה צד"ר"י הגלון מהר"ם לובלין והע"ז יעקב וצמ"ה ק"ט צ"ה פ"י לדינ"ה ע"י"ש] וע"י"ש צמנ"ה יעקב ק"י קפ"ג סק"ב ע"י"ש צ"ה וע"י"ש צק"ת ל"י"ל להגתי"ק מליצ"ה ע"י"ל חי"ד ק"י ל"י"ו ל"י"ו ל"י"ו ע"י"ש צ"ה צלריכות גדול וצ"י"ל פסק"ס

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיה א

נא באר הגולה

(ה) שיצא דם מברשה יחכמים (ה) גזרו על כתם שנמצא בגופה (ו) או (ז) (כ) בבגדיה (ה) שדיא (ח) טמאה ואסורה ילבעלה (ט) אפילו (י) לא הרגישה ואפילו בדיקה עצמה ומצאה מהורה וצריכה הפסק מהרה שתברוק עצמה ותמצא טהורה ואח"כ תמנה ז' נקיים מים **המצאיה (יא)** (כאילו רחצה אח"י וכו' שיתפול לקמן סי' קפ"ו) **(יב) ראם (יג) הרגישה** (ה) סכה שם דף ק"ג ע"ג (י"ג) סלריה להחמין ח' ימים) ד' סיה"פ ס"ח נחיש ורדתי ילא עיפת דם בחורז ובקפ"ו או י' ת' ק' מ"ד יתק' ח' ו' חלבוש' לחמר ז"ל, חלבוש' שמונים יום שם דף ק"ג ע"ג

פתחי תשובה

(ב) צבדיה עמיש לעיל סי' קפ"ז סק"ג גסם השויבז חל"ז פנים מחירות דדוקא צבד האשג גזרו עב הכתמים חלז אם נמלא כחם צבד הל"ש ואפילו על חלוקה לאחר התמיש ח"ן לו דין כחם (וכבר יידי הכז הבאן, מיה יחילל העליר ז"ל א"כ דקין ואלקאווישקי הכלתי שנעלם מהבאין בעל פנים מחירות ז"ל כזה תוספתא ארובה צבד שי נמלח על חלוק צבד השוכב צבדה היו טמאה כהוה סיב ולחוביה הוא שביאה נגצה על חל"ז ז"ל) חס לא שקיבם עלמו זו דלא האשג טמאה ע"ש (ג) הרגישה ע' בתשובת ש"י יעקב סי' י"ג צבשה שיהי' מתעטפת בחוק וכפ' ועי' כה גדול שג

באר היטב

קצ (ה) גזרו כתב הדין ח"ל הא היו סים ספק חס ילא נמנה או נעמלח וחת"ל מנהג חמור לזו ען התקור חתי וכי"ש צפי' קפ"ז סי' י"ל כיון דרוב דם שיולא מהאשג שאין לה מכה חתי מתקור לא נחשב זה לפסק כלל ובסי' קפ"ז מיידי צ"ש לה מכה

צבד השוכב צבדה היו טמאה ולא על צבד צבד חמור אלא על כל חס אלא שצבדו חכמים צבדו סיב ולחוביה הוא שביאה נגצה על חל"ז ז"ל) חס לא שקיבם עלמו זו דלא האשג טמאה ע"ש (ג) הרגישה ע' בתשובת ש"י יעקב סי' י"ג צבשה שיהי' מתעטפת בחוק וכפ' ועי' כה גדול שג

דרכי תשובה

ריעותא טבא מן האשה וסיים וניהו נראה פשוט דוקא כשנמלא כחם על צבד ח"ש כשהוא לצבז צו אצל חס חירע שאשה לצבדה צבד ח"ש ונמלא כחם ח"נה חולה צ"ש דעבר צשוק של עבחים וטמאה עיי"ש [ועיי' צשרת חונדה ועשה חירד סי' י"ג ובצרות אור יבחק סי' י"ח וע"ש צבה] (ועיי' צבדרינו לעיל סי' קפ"ז סק"ג ע"ו ע"ש ומה ולקמן סי' זה סק"ג ז')

[והנה עיי' צבדה מחיר סי' זה ע"ד ח"ש ח' ש"ש לו סכר ולריך לעיין צנוקוס הסכר חס החבור ומחוקן כרא"י ועיי' חירמני שולח על האצר ופנעיים על הביס סיוון לאצר חיראה דם פעם ועט כח"ש של נחט ופנס יותר וחותו הא"ש לא יוכל למקור וח"ן צל חיראה חזה ובכפתק וחומר שלע"י ח"ן נוהגין צבדיקת העד לא"ש רק שמוקנחין פעם צבדין ופעם צבחות ואין נעגיחין ע"ז חס לא כיונא דאצר עלמוו הוי כעד שלו וצמד שלו חפ"י פחות וכגריס וחפ"י לזון מרובה חוששין וגב חס נחומר כדצרי הפנים מחירות (הי"ב) דצכתא ח"ש ח"ן לחוש וימני י"ל חצר סחני ואחר"כ שם צבה וסיים שחוכך להחמיר ולא להקל עיי"ש] (ז) [בבבגדיה עיי' פת"ש סק"ג ד"ה צבצג צ"ש גסם הגינו יחילל העללער ז"ל ועיי' צבדרינו וע"ש צבה צפי' קפ"ז סק"ג ע"ו ובסי' זה צפיק שלפ"ז עיי"ש] (ח) **טמאה**. עיי' צשרת סירי טהרה סי' זה תשו' כ"ה ונה שקחלוו חס י"ג להקל צבחותים שאין דוונ"י לדם נדוהן והסיב צבדתי ח"ן נהקל צבה כיון ח"ן חנו צקחיס צבדירות דמיס לדוהו ז"ל: כ"ב עיי"ש] **(ט) אפ"י לא הרגישה**. פ"י חפ"י ידוע צבד שלל צבדגשה טמאה מדרצבן כדלעיל סי' קפ"ג ש"ע התניא סק"ה (י) **לא הרגישה**. וכפ' סידוט שלל הרגישה חפ"י רחצה דם ונגופה ח"נה טמאה אלא טומאה כחם מדרצבן וכן בכל כחם הנמלא בגופה וצבדי חעפ"י ש"ל שחמון רצ הוא וחומר הרגישה ולא אדעתה אפ"יה לא ח"ישיקן להכי מדרורייהח אלא מקריבן ש"ע התניא שם **(יא)** כאילו ראתה דאי. היינו סלריכה להחמין ח' ימים ויום שראתה הכהס ואח"כ תמנה ז' ימי נקיים ש"ע התניא חיים ומקור חיים סק"יד **(יב)** **אם הרגישה**. עיי' צשרת חתן קופר סי' כ"ה כ"ז וע"ש ופ"ל צבדוך צבדתי הטה"ד והחמנר צבה צבדגשה סכפתח ומקורה ולא מלאה כלום עיי"ש] **(ג) הרגישה** עיי' צפת"ש קפ"ז גסם הנ"ר

צבדגשה שפפתח ונקורה וצדקה עלונה צבחותה או צבד שאינו צדוק ונמלא חיראה מהורה ועיי' צשרת חלז חצרהס להגיזו חצרהס טאג ז"כ סי' ל"א ונה שייבז ק"י השולח על דצרי רבו החתיס צבה ע"ש] (ד) **[שיצא דם מברשה**. עיי' צפי' סק"ב סיל ק"ד וק"ז ועוד צדוכתי טוצח שבי דאציג דאונרי צבדה ר"ש פ' הרואה כחם חמור הרגשה מי רגלים וכן חמור הרגשה שונט וחמור הרגשה עד וימו לא סכיח שפתעה האשה צבך לחשוב על הרגשה גמורה הרגשת מי רגלים או שונט ורק היבכ ש"ש הוכחה לוור סתעמה אז חלין צעטות עיי"ש ועיי' צשרת הר חמור (להגיזו ונרדכי צבנעט ז"ל) סי' כ' שהעריד ונערכה והסיג על ד' הסי"ו צבה צבדוכה ע"ש] (ה) **בבבגדיה**. עפת"ש ח"ש ונהפמיח לענין כתמים טבצבדי ח"ש וי"ש להסיג ע"ד ונלשון התוספתא דגס צבדי ח"ש גזרו על הכחם חיר"ל כ"י צפי' סק"ה וגם לעיל סי' קפ"ז סק"ג חצי חפ"י ח"ש צכר פנים יפות דח"ן לחוס חלז כשנמלא צבדי האשה ולא כשנמלא צבדי ח"ש דלא ח"נוו צכל הסיס לחוס לכחם חלז צבדי האשה ע"ש [ועיי' צשרת ריציא להג' ופשאק חמרה וירד סי' ע"ו ונה שפ"ל צבה חס חס ללמוד לכידן השאלה נ"ד התוספתא ס"ל דמיירי התוספתא רק צחלוק של הצעל חמורח לו לקנח צו אחר תשמיש עיי"ש וצבדיו חמוריס לפעמיד דלשון התוספתא נמלא על חלוק צבה השוכב צבדה היו טמאה ולא על צבה צבד חמור אלא על כל חס אלא שצבדו חכמים צבדה עכ"ל נשונע ונפרש דלא מיירי רק צבדג שנוקנח צו צבולה צבדד דליכ א"ך הוא צבד וכו' צבד צבה נוקנח צבולה לאחר תשמיש והוא זרות לוור כן כוונת ועתה רחתי צבתי ש"ת צית שערס חירד להגאון מי עמור ז"ל וח"יפאלח סחי השויות צבד חזה חיר"ך צפ"לולו צריחו וצבדות כ"י הפמיח והסיס חז"י וגם ח"שז שם לשון התוספתא שלל יקחר לצבדריס] ועיי' צצבנן נפע להלן סק"ו צדיה והנה סחצי דצרי הפמיח והסיס והפת"ש צבה וכו' דח"ן רח"י מדרצרי התוספתא לדחיה דצרי הפמיח והסיס דיבין שלל כוכר דצרי התוספתא צבה צבגי חולי ונעצפתח היא ו"ש לכמוך ע"ז להקל צעעה חדמק עיי"ש צונה שהחיר"ך צבה והוכיח מדרצרי הסיס שכן עיקר כריכה דח"ן לטמא כחם הנמלא צבד על ח"ש ח"קר צנעה על אשה דלא מחזיקין

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף א

(יד) (ד) שנפתח (טו) מקורה דהוציא דם (טז) (ה) וברקה

פתחי תשובה

הביטוי יחזק עמדה למטה מי רגלים נשי דעתה כי יהיה צנע הולך בעצרת נשים צנעו ולא יכלה נדוק עמדה וכו' ודעתה כלל מד הליכה שצנעו רחצה לנשי בכתובות כחם קין כמות רכישיעור גרים ושאלה אם יש לפום אשילו פסות רכישיעור האחי שהרגיש צדוק שיחזק עמדה אספר שזה הדם יחזק עמדה והשיב ביה שהיא פסות מברגים אין לפום כלל אף דמנזר נשי קפיה וקיל אם הרגיש שנפתח מקורה ונדקק ולא מלאה כלום דשמאלה שאני החם דמיירי שנדקק יוד ולא מלאה כלום ועב כדקדק אל דלא למנס נפתח מקורה והואיל דלא מלאה כלום סיב שילא עמדה דבר מה והלמד הואיל שהרגיש להוויחא חיישינן שמה ילא פסח דם משליכ בלשה זו ילא נדקק הנקב עד ג' רב זה שיהיה הכנה בין הנשים שפי פסוח כנס תחזין עמדה מיר ואי הוי נדקק מיד יהיה רוחא נפשוית של מיר ואסוקי אסורא לא מתקין נכדי עיש ועי' בפרק תפארת נבי שמינר תמיירו על הלכות מה נשי קפי' קפיה שכתב דדוקא צנעיה שילא

דרכי תשובה

הכריז בהרגישה תוך שיכתה וכו' והיא נקובתה אכ' אכ' זה רק חלוט וכו' וקיים וכיון אם עומדת ציני שהרתה ועשאיכ ציני קפיה וכו' ועיי' בלחם סקיה שהציו דברי הכריז וכו' צמוקרי דכיו הכריז כשיפוחו צוה דנעינן קיה' לה חוקת עתרה ועשאיכ ציני לצונה אצל לשיעת הוחצריה הציאים אחר הכריז והכריז עליו דגם ציני צנעה יע' כה חזקה קלא תראה עוד יש להקל דגם ציני לצונה אם איכע לה פסק זה עהורה היא עייש [ועיי' צשרה פוטריד מהדורא ג' חיצ קי' ס' צאשה שהקילה ומשיכתה צמרדה ופחד סברוונה לה שפנתה ונקורה וצדוקר נדקה עלמה היצב ולא מלאה כלום וההירה וקעסע קי' שמה הי' רק חלוט שמואל ג' נפתח רק מדונה כה עיב אין כחוש עיש וכן צשרה הכי צשוויכ ומהדורא תנייחא קי' קביה אחרין צשאלה כזו והענה נהחיר עייש] (יד) שנפתח מקורה. עיי' צשרה נתינת המוצא צפיה' קקיו צשס הגיה וצין המחצר ועיי' צחוריד צציוריס קקיא שהצילו והסיג עליו ועדחה רלייחו עייש ועיי' צשיעו קקיא שהציו כן צשס זקני' הפכי' דלם לא הרגיש שפנתה נקורה לא הוי נקורה דזינת דבר לא לא ויקרי הרגבה לענין זה עייש וכיכ צשפארת לצי לעיל קי' קפיג קקיא וצקי' זה קקיא וצמוקרי חייס קקיא דדוקא שהרגיש שפנתה נקורה הוי הרגשה מדאורייתא ונוענאין אותה אפי' לא ונלאה כלום אצב אם לא הרגיש שפנתה נקורה אלא שהרגיש זינת דבר לא צחותו וקוסי' אם נדקה עלמה ולא מלאה כלום עהורה דתולין עיי' זינת ליהא צנעה או מי רגלים ובתייבב צחלוקה עייש אוננס יעיין צמלצושי עהרה קקיא וצקלר קקיד וצצאר י' חייס קעי' צ' דגם כשהרגיש זינת דבר לא עזב עמדה דבר נח וברקה אחיכ ולא מלאה כלום גיב עמדה עייש [ועיי' צשרה לעז' לזק ההגיה ונליצאויעש זיב ח'וד' קי' קליג אות' ז' צשאלה זו והעלה להקל ועיי' עוד קס' צלי' קי' קליד צאשה ועצרתה צחדש הוי שתימה חולה צ' שצועות חולי' חוס והקחו לה דם גם עליקות ואחיכ נהרפאה וכשאל אם ונתרת צלא עדינה כי צמוקרי חולי' הכיל ודאי הרגיש שכתה עמדה דבר מה רק אללה ועלוי מואר שתימה עמדה מי רגלים ציני עיצורה והעלה כיון שחזר ציורח עיב תולין גם ההרגשה צמי רגלים וגם שההרגשה אינה צרורה עייש ועיי' עוד קס' צקי' קליה קליו קליד צאשה קיש' לה וסח קצוע עשיני לצונה נדקה

מענה כמה שיפין לדעתה והואיל דלא מלאה אלא מד כחם קין מוכס שני רגלים היה דלי היה דם היה נמלא הרבה אצל אם הרגיש כליו ילא מענה מעט ואינה יודעת מה הוא אם דם או מי רגלים ואחיכ מלאה בחם אשילו פסות מברגים חליק כחם זו בהרגשה ופעמא עיש אכן דעת הפסי' לא מראה כן אלא לאשילו צנעיה פליקן להקל דדוקא צפוחתה העקוד הסמי' נהחיר כיו' משליכ בהרגשה שיחזק עמדה דבר מה תולין צמלי צמי' עיש והניחו גיב הכריז כלל קרי' דין ג' וכתב עוד דהיה נשים שרגיל צהק ליפס נכנה ומחוקת צוה אשילו הרגיש צינע דבר לא ולא נדקק הסיבה כיון שמתחלה ורגילה נכך פליקן צמלי' עיש [ועשאל קי' ח' - (ד) שנפתח מקורה וכתב צמכתא אדם שם דין א' אצל בהרגשה שחוצצו אצריה אם נדקה ולא מלאה כלום סיבה שחליק זו צשאר מקריס עיש [ועשאל קי' ח' צשס שפנתח חחס סופר] (ה) ונדקק אחיכ עשיר שכתב לאשילו נדקה עמדה נפוך שיפור וסח ומלאה סיבה שמה עיש

יורה דעה קצ הלכות גרה סעיף א

(יז) (יח) אחר כך (יט) (י) ולא (כ) מצאה

נב

פתורי תשובה

אכן דעת הכרם נכין ג' איש כן אלא דדוקא אם לא נדקק תיכף כשיעור וסתא אמרינן דוקא דלחצה משליכ אס נדקק בתוך שיעור וסתא עייש וכי דעת הכרם כעו שלכתבו כסיק שאסיה ועשיל סיק ז' גשם נרוע ציהורא [ועי נחמונה פתח סופר סי' קקס"ט שכתובק נדון זכ] ( ) ולא מנלל כלום. אלא אם מנלל מלכות מלכות כשיעור עגון ליפה לננה או ידוקא או כערכא נגל סהורכ ותולס הרגשה צרו כענולר לעיל ר"ס קקס"ט ועייש אס גשם השונה גיש גשם נדקק נעל שטינו דדוק ומנלל מנלל סהור ותוכו מנלל טעם פתוח עגרים וסיהור עייש אכן דעת הכרם כסיק זכ דין ז' דמנלל וסתא הפסעו עשוס דרוו פתיסתא העקור למנלות טעמלות כן חדע דכל טעמל נלא מנלל כלום ולא חליק נמנלות סהורות ולכן מנלל גיב לאשילו רחצה מנלות סהורות על עד סהור נדלוי מולוכל נדס טעמל כשהרגיש וכן אשילו נלמד מקלת הפד טעמל ואינה סהורכ כשהרגיש רק כשידענה נצירוד שלא נלחה על העד רק מנלות סהורות עייש [וכן הוא דעת השונה פתח סופר סי' קק"א אך כהנ דדוקא בהרגשה פתיסתא פתימ או זעזוע הנוק או עקילה כמו עקילה מיר שהס בהרגשה גמורות מהיה כזה יש להפסיד אשילו דדקק צכח נח מייש נעל שאינו דדוק ודקק מנחות וכתעס דמיר שהרגיש אדנה לה חזקה סהורכ שלא עד שדנדוק ותס דדקק ומלמד העד נעמלל מחזיקין לה אלא בהרגשה דיענה דבר לא אסי יבינאל ליה להגאון טרז זיל (כ"סי) יבד ועמלל סי קק"א סקיל] סהור בהגשה לאריותא מיר היינו טעם רחצה דס עיי

פתורי תשובה

בהגשה כזו מייניש עניי אלא שיהיה הרגשה כזו ומילא מחזקת הורה שלא עד שנאמר טעם אלא העד או שאינו דדוק תהיה נכסף ומוחל זכ לא אחרין ואיך נלחמו כלל ולכן אשה שהרגשה זינה דבר נח ונדקק ענמה נעל שאינו דדוק ומייש נכחונה התולוכל כמה מייש אס מנלל עניו ליפה לננה ובתוכה מיפה או מיתוח דמיס פתוח עגרים ועוד סהורכ אשילו אס לא מנלל עניו כלל מנלות סהורות רק אלו הייסי דמיס אינה טעמל יוחר רק כשאר נדקקות עד שאינו דדוק שאינו מנלל אלא נשיעור כחס רק נענין אחר ספור יבחס דעלמל דלין לכה אלא נשיעור נחמולת קקן שזמנינו או ששש אס מנלל סס [ועייש כזה לקמן סעיף לוי נדיב בגרים] ועייש כסי קק"א דסס מנלל כל הדגרים האמורים כלן יוחר נצריכות ותוספות רליות ושס נכין קק"א כהנ דלרין קלת מיתוך דין זכ (ר"ל כשהרגיש שנפתח מקורו ומנלל מנלל סהורכ לנד) עניו מנלל סהורכ כי לעולם תולל לשנינו הבדיק מולוכלות נשליים מנלמות הנוק ומכל פיקא נצירוד ועייש כסי קק"א גיב שאלה כזו גאשה שהרגיש שנפתח מקורה ונדקק ענמה נכחונה שלא או נעל שאינו דדוק ומנלל מנלל סהורכ ונח ספי דס פתוח עגרים ועוד ושס מחלק דין כח נח לפד שאינו דדוק דענד שאינו דדוק התולוכל כמה לכוכים הוב כלל נדקק כלל ותליק שדס ילא מהמקור ויאי מנלל סהורכ לאו ענוסה אלא עמללל ואשילו איך על הפד שזס דס רק מנלל סהור יעל להקל אך נכחונה דמלח ת כשיעור איך מלי סס צו למ דהוא מעמלל

דרכי תשובה

אשה ומצורה סיק נח ומכה נדחה כסתי אצבעות רחוק ומקום שכלין פסיות הרחם ועיי נדקקת עד צנוקס העונה כיש זה אחר זה הנמכה ומילא דס על העד ונלא נדקקה כזו אינה מורגשת שהוליא הנמכה דס ומליו וכענה נחמולל אלא מוקרים שהרגשה נעלמנה כלינו היתה רואה דס ומיר דדקה ענמה ולא מנלל כלום וענמות המכה לה יכלה לנדקק נצורין וצדקקין וכלאו רק כרחוק צ' אצבעות צענוק הרחם ומקום כלות הספיות ולאסי כשעות שתיס ומנלל ענ חלוקה ועל גופה כחמיס וכמקרה זה קרה לה הרבה פעמים והארין נצרייתא דהאי יחיתא לטהרה לצעלה וראשיה פנכונו עפי"ד החוריד והכרפ כנוי נציק הקודם לענין אס נדקה תוך שיעור וסתא והעלה נדכסיג סקיחמה ענמה ונכנסה עם עד טלה כרוחצ אצבע גיב יוחר ודקקה שכח חגע צנוקס הנמכה עיב קרוב לודאי ששהתה כשיעור וסתא ונצירוד העת סד שהתחילה לקנח הריל יוחר ומשיעור וסתא עד טעם הי' הדס נצמנת הרגשה נעקק ומהמקור לא הי' שוהה כיכ והי' מנלל על העד עיב הוריל כנדיקה נצורין וצדקקין ועוד הארין אס נצצרות ורליות להיתרל ועייש עד כסי כיה שפלפל גיב [נה] (יט) ולא מצאה כלום. עפת"ס ומס לענין אס מנלל מנלל לימה לננה ובתוך המנלל נמלל תיפת דס פתוח מכגרים ועיי נצצ"ס נצירודי דיניס נצוק חסי ועיי נמלל נצוי סהרה קק"א וצקילורו קק"א וייצ ובצאר מייס חייס כסי ז' סכי צוה נחמלל לדינל כך דכשהמנללה אודס פתוח ומכגרים נצתוך יבחס אינו מושר או יש להתייר דחליק ההרגשה נמנלל שפיר והדס פתוח ומכגרים תליק נמללולת אלא אס המנללה אודס שצמולנע יבחס הוא מושר יש להחמיר כהלריכה ז"נ עיי ועיי מנה עוד להלן (סיק) (וג) [ועיי] נצמרת תכליס נצמייס חצי יוד כסי כיצ עייס] (כ) [מצאה כלום. עיי נצמרת ומניע דבר להגאון הנלי"צ מוללחזין זיל חצי סי כיג עיד אשה שישנה על הספקל והוכחה כסנפלה נצדדי המוקור וילא מנמנה פפע

צוה כשהרגשה כתי' עיי"ס] (יז) אחיב. עפת"ס ומס נהחוריד וכרפ לענין אס נדקה תוך שיעור וסתא [ועיי צפת"ס סי קק"א וצמרת מנח לרק להגהיק ומללחוי"ס זיל חירד סי קל"צ ומס עיד הפתי"ס אלו שהציח צוה עיי"ס צאורן] ועיי נצפרס נמלל לעיל סי קק"א נצמתי חכיס קק"א ועיי נצצ"ס הנרפ ענח ליתן פניס לנדריי לדינל עיי"ס ועיי נצמרת כזי סוף קק"א טעמקים לנדריי חסינ דחס לא נדקה איע תיכף לאחר שיעור וסתא אף שלא מנלל כלום סהורה והוכיח שכן עיקר לדינל וקייס ושיעור וסתא עיי קק"א לאו דוקא אלא שיעור שיכול להתייבב וביב צמקור חייס קק"א דדוקא אס נדקה ענמה אחר ההרגשה בתוך זמן טעם ילא ענ המוקור לימה לננה לא הי' יכול להתייבב ומההרגשה עד הנדקקה שלא יהי נכאר אס רשונה ניכר אלא אס הנדקקה הי' לאחר ההרגשה כיכ זמן שיכולה לחלות שגס אס ילא מנמנה לימה לננה נתייבב נחלוקה ולא יסאר עוד לחלוותי סהורה וכנוו נמנחה ומתקו טז יעקב סי מיר עיי"ס אונכס עייין נצצ"ר עייס חייס כסי ז' שפקק דדוקא שיעור וסתא נענין דהיינו נצצרות רגע שהרגשה שנפתח מוקורה הי' עד צוה ונקמה צו תיכף נדקה איע נענד וכי' סס דחס הרגשה צלילה שנפתח מוקורה והיכף בתוך שיעור וסתא נדקה איע נעל ולמחר נדקה את העד ולא מנלל כלום יש להקל ולמיר סנתייבב מנלל סהורה שתי על העד אלא אף נדקה איע לאחר שיעור וסתא ולא מנלל נצוקק על העד כנוס יש להחמיר להלריכה ז"נ עיי"ס [וכיכ נצמרת ככף רכנה מיר ומיר סי כיכ טעם ונהי נדקקה כשלא מנלל כלום אלא נצמנת הרגשה מונק דהי' עד דין רגלי וזה תוכל לטהר איע וכי' סס עוד דהכרפ שזנזיל הפתי"ס דמתייר נצדקה תוך שיעור וסתא ומנללה סהורה כונח הכרפ רק כצדקה או ומנלל מנלות סהורות תולה ההרגשה צוה אלא כשלא מנלל כלום סהורה ומייס הכרפ לטון תיכף היינו נצמנת ההרגשה ולא תוך שיעור וסתא עיי"ס] (יח) [אחיב. עיי נצמרת נענד שוקק יוד סי כיד עיד

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף א

(כא) (כב) כלום יש מי שאומד (כג) (1) שהיא (כד) סמאה :

פתח תשובה

נהניס גיב דעת הכיחם הכל צביק הקודם וכל כחיד דלמי לאמלי לל
מוקי לה כשדוק בתוך שיפור ופת וכתיב היד צביק קמים טס. סלי
צכסיח אף אם לא מלאה כלום סבורה (1) שהיא מלאה מי צמחיח

פתחי תשובה

הד יומר למתו וענפו שגא עיי הרגשה זו עיב העקיל לא הפסיד
והבטחתי חפצי עייש ועי צביק שכתחק נלא מלאה מלאה סבורה דלמלא
הרגשה צה עד כמה זמן יוכלו לחלות צהא כר כיש יומה מוכס דלמי

דרכי תשובה

על גבי אחרו ונקום ונחנח עיי המוככים שמהדוק ללד
מעלה צמכין סיהי צמקום דחיקה מוד צמכיס סיועיל לחסס
כפילת הדס לחון וצוה תפמוד ועקורח הצדיקה סלריך
לדעת תהייד המוצח צמחצר צוה אף ימי צשאפטר לצדוק
לריכה לצדוק וכיס צימי ג' רלסוקיס דקקייס ועייש עוד
צדציו צבי סיו וייס צמכין המלוי צכסיס הרגשת זינת
דצר לח ועוללח מרחוח סבורות עייש (כב) [כלום].
עיי צפרת סירי סורה קי זה תטר כיג עיד אסה טיע
לה וקח קצוע וררכה צעת רליית הדס ורנשת פתיחת
העקור צעעת וקחה ואירע לה כמו ג' ימים אחר העצילה
הרגישה סכפתח עקורה ולווערת סהיא מנש ורנשת כמו
צפתיות העקור צעעת וקחה אף צדקה עלמה מיד וכל
מלאה כלום והורה העורה סתקפור זי כליש העחצר
צוה צסס תהייד ואירע לה כן דיס כמו ג' אחר העצילה
ואינה מוללה כלום איס כחוש שלח תוככ לעצה לצעלה
כי צכתייס ימי הוקח מונשמושי וכליס והעלה דכיון
דהוחוקה גיפ סלינה ועוללח כלום גם כשארגשה זגס ציס
לה וקה קצוע אחרת ככיל יל גם תהייד מורה דטהורה
כשלח מלאה כלום עיכ אסה סבורה וגם ליל להכניס
מוד ככ הימים עייש (כג) שהיא סמאה עפתיש מהתוהיש
דצמנעורה ועינקת סבורה צכפתח עקורה וכיכ סקיס
ועיי צביע תכניס ספקק לדינח להקל כהתוהיש עייש
לונס כיי צחי הגרעיקל סתפקק צדצרי תוהיש צוה
והציח וההפכיו והטזית חיריד קי קיכ דלח סיל כהתוהיש
צוה עייש (כד) [סמאה]. עיי צפרת תשובה מלאה חוג
צהגרות השיע סקשיל כיון דדין זה דהתהייד הוצח צמחצר
דהרגישה סכפתח עקורה אעמי שלח מלאה כלום סמאה
צלי חולק צביע וצטליה כהצ פרחי להודיע דין זה וייס
סתקו צי רצן ולא דרשו דצר גדול זה צפירקל להלכי
מליקור כרת ועייס צשהו סקיג סהאליך והציח לדעת
החולקים על דינו על המחצר צסס תהייד צוה וקייס אשר
די להחמיר צמקום דליכח ספק סכפתח עקורה ולא לדרוס
צריס עכיד ועיי צפרת חקד לצכרהס מתיק (להגלון
ועוטשאש זיל) חיריד קי כי עיד אשר עורר השולח כי
חוצה הוא על כל המורים להודיע להכסיס דינו על התהייד
סהוצח צוה צמחצר ולד' השולח די צוה חקש כדה דלורייתח
והוא השיע והארין צכפסולו והעלה גיכ דאף דלון סקקיין
צביע צוה לחוללה ימי אינו רק איקור דרצן ואין צוה
איקור תורה עכיו טוצ להחמיר הכסיס על ככה עייש.
(כד) [סמאה]. עיי צביק הקודם צמכין דינו על התהייד
צוה ועפתיס קקי צכס תוהיש והסיק לעכין וענעורת
ועינקת סהרגישו סכפתח מוקור ועיי צכ סעני דעה על
חיריד צוה קקיל וייס צוה צלריכות גם וייס סס תטר
להגלון הלדיק וי דוד דייסס זיל צמכין ספק הרגשה מה
סהוצח צמנו צכתיי גריצ תכניח חיריד קימון קייח עייש].

ספע דס זמן הוכה וגם כהכה מואר אם יס לחוש סמח
ילח דס זמן המוקר עייש מה סכפסל צוה (כא) [כלום].
עיי פתיס קוף קקיג צסס תהכיל צכסיס סרגיל צהס
ליחה לצינה אפי הרגישה דצר כח וכר ועיי צפרת ציח
סלמה חיצ קי ליו סקי סתקע הדצר ולא יאמר כהקל
ועיי צפרת מהרגיש חיל קי קכח סהעלה כהקל עייש
ועיי צפרת רצינו דצרי חיס חיל קי ליד וחיצ קי סיו
סהעלה דלס צדקה כיכ צמוד דחוק ומלאה מראה סבורה
דיס כהקל אחיכ צלי צדיקה כייש ועיי צפרת למוח דק
כהגהיק מליצלוויטיס זיל חיריד קי קליצ וצפרת סערי
לדק חיריד (להגהיל דעשע זיל) קי קליח ועיי צפרת
ציח ילחק (כהגלון ועצוב זיל) חיצ ויירד קי טיו שהענה
צכסיג כמורגשת זינת דצר כח והס ורחוק סבורות דקשה
להקל לדעתו צכי צדיקה כיון דליכח לצוריו ולצדוק היכח
שאין עורח גדול אצל כשצדקה ולא מלאה כלום יס כהחיר
עייש ועיי צפרת ציח היולר חיריד ס' יד עיד אשה
טיס כח זינת דצר לח ואחר הצדיקה המלא מראות סבורות
והרופאה איי אונרו טיע כה מכה צלוחו ונקום והארין
צוה ונשנן על דצרי רצינו הדצרי חייס הכני להיהרל
צפרט סטוק עוד צידון לדיי סהרופא העיד טיע כה
מכה עיכ יס להקב צין צימי סהרתה וצין צימי לצונה
בתוך זיכ עייש ועיי צפרת אצרי יוסר קי קפיצ צלשה
ועינקת סכצר גמלה וולדה וגם לפני עיצורה והנקתה לח
הי כה וקה קצוע ורביה צרות פעמיס להרגיש סכפתח
עקורה ומוללח על העד ליחה וכיס אין כה זמן לצדוק
צככ עת סמירגשת וגם צימיס האלו שהיא תוך כיד חודש
סהיא רואה דס כדוה לא צדקה ציוס שלסיס כשהרגישה
והעלה דהמיקל צהרגישה ככו גם צלשה שאין לה וקח
קצוע כשצדקה כיס ומלאה מראות סבורות (וכד' מרן
רצינו הדצרי חייס הכיכ) יס לו עימו סיממוכו אף צנונה
צינונית דידה יס להחמיר עייש וצפרת צרכת ועשה (להגיי
ועשה כחוס ירוסלימקסי) צוקנטי התשובות קי טיו סהעלה
להקל צוה כשומוללח מראות לצנות וכיון סליח לצדוק
כמה פעמיס ציוס חשוד דיעצד עיכ ליל צדיקה והוכל
לחנות צהרה עייש ועיי צפרת ספארת לצי (להגהיל
וי לדוק הכתן זיל מוצלצין) חיצ קי אי עיד אסה סבורות
סמירגשת תליר צפי פתיחת העקור כיס ציוס וככצודקת
על הרצ מוללח ליחה כצנות ואיח לה לצדוק צכל פעס
הוך שיפור וכיס צדיקה הגונה צמורין וצקדקין וגם שהיא
תדירה צקריצין ווי לה צדיקה אי ציוס סהמלא העד
קי וקריצין וולח העטרך לצדוק כיכ פעמיס ציוס איח
לה שלח מוללח אחס פעס קריצין ולא סטהר לעולס וגם
כי צכל רגע כדוה לה סתי פתיחת המוקר וכר והארין
מואר צכפסולח צלכהה זו והעלה כהכסיס לעלח הרצ
השולח כהצביע ומכסיס וצחס ומלית סתקו וסיהי דחק

יורה דעה קצ הרכות נדה סעיף ב

נג באר הגולה

ב (כו) ולא גזרו בתינוקת שלא הניע זמנה לראות רהיינו שהיא פחותה (כו) (ג) (ח) מייב אפי הביאה (כח) ב' שערות וכן אפי היתה יתירה מייב אם ברקה ולא הביאה ב' שערות בין שהיא בתורה (כט) וכן (ל) שהיא (לא) בעולה יואפי אם ראתה כבר ביפ אבל לאחד

באר היטב (ג) מייב שנה ויום חי והתגרשיל והאילוף כל אשה ישם נה בעל פושטת לחטלה לכתמה אפילו היא קטנה (דהא אפילו להם גתולים ענין ז קיים) ואין להקל מן המינה וכי הכימ אצל השיך טולק פיו והנה דרנר שאיני מלי אין שייך זו ענה לכך פסק דכתמיה סרידין יש

פתור תשיבה

שכתב דבהכי נשים שהם נחזקת מקולקות דמים כגון נחזקת ועניקה אפילו נשפת מקורה סהרה אם לא מלאה כלום עיש וכן הכרים הפסים לדינא ותכז הטעם דחליני דמה שנשפת מקורה היה להוליא ליהא לנדה או ידוקה שם תלו בליס מן העקור דכין דכן נחזקת מקולקות דמים יותר מהסגר נחלות נהם שכן דרך אפילו נחזקת ועניקה יומה שנאלר שילא דמיש והיולו ניכ הסכמת אדם שם דין זו ונחזקת חסם קוסר סי קמים נלאה דפתו להפמיר כזה אך לא ראה כזה דניי הפיס נעמי נחיה לנכריה והפסיכ עקיל עפעס היכל ועי בשאלה יענין מיב קיה נשאל שם אם נקמור על תוהיסי כזה מאלר שכתב פי כליי הסיג פליו והאירך להקשות על פיקר דין של החסיד ולכן הפלה ללא מינעיה נחזקת דמים ללא מיישיק לה אלא אפילו נחזקת דמים העקיל נכר ואין כחן חשש ועי נחזקת רדניו המסמות סי קמיש שטולק ניב על דין זה של החסיד יש (אכן הפיס כחז למרן קושייתו והניול רחיות לדעת החסיד עיש) ועי נחזקת אלוז פנים מחירות מיב סי ימי שנכתב נאשה שהנישה שנשפת מקורה ונדקק ענאה נעד שאיני דוקק וענאה מישה דם כתרול ענאה אף אם יקל נאם לא מלאה כלום מימי הכה ענאה סיפה דם גרע סי ולא חליני נקולא עיש ונדאה דלם מלאה ניב מלרות סהרות לייטלה לפלות ההרשעה נזו והסם נענאלת סהרה לדעת המקיל נאם לא מלאה כלום דאף היסד לפיל קקיי לא כהג דנין זה דמנאל אלא דוקק לדעת המפמיר נאם לא מלאה כלום וכמיש שם חדע כיו וליגי לדעת הפמיר דה גרע סימי מאלם לא מלאה כלום. אולי אף נחזקת ועניקה כמלא ככהי לדעת הפמיר נאם לא מלאה כלום ועי נחזקת מיב תינינא סיוד סי קייש שכחז נאשה שהנישה שנשפת מקורה ונדקק עינן נחזקת סיפור וכן והניסה הקד עס הנוקר ונדקק לא מלאה כלום יע לפהרה ולחלין שיהי מלאה אהור והמישה על העד וליני ניכר דה קרוז יומל ענאור שיהי ארום ועומק אדם שדקק כרנע דה ליט שכיס (ועטור שם דלם לא היישה עד הנוקר אלא ראהה מי ולא מלאה כלום ענאה אף שדקק נחזק סיפור וספ הייטו כדעת היסד היכל בסיק ה) והנמס אם לא נדקק רק אחר סיפור וספ מיישיק ענאה נחזק או נאלר וחפילו אם נדקק נחזק סיפור וספ דוקק אם לעסר לא מלאה כלום אצל אם מלאה דם כל שהיא אפילו פסוח גברים אף שהעד ליט דוקק ענאה ועיש כגבה ענן הפסגר שכחז דמיש נשיש אם הנישה שנשפת מקורה להוליא דם הייטו שהנישה שנשפת מקורה וגם הנישה זינת דני לא ופמיר דוקק ענין כזה מטולק מה שמעמיהים על דין זה עיש שהאירך כזה ועי נחזקת הקדושה שם נאשה שדמה לה נשפת שיהי כליני היא מרגש שנשפת מקורה ונחזק כך הקילה ותיבך נדקק ענאה ולא מלאה מלופה והיא עוקשות אם זה היה רק טורס או נחמת כפתם מקורה והאירך שם לפתור דניי הפסיד (שהיח מקור דין זה שנכתב ששיש גלם הכנישה כו) והפסיש שם החסיד לא קולר הנישה דלחייחה שהוא דלי אלא כונתו פסק דלחייחה והוא לפומרה וענמה היכא שהלשה מטופקת על ההרשעה ענאה הוי קיס אענכ כיו אם היא עומדת נימי סהרחה אצל נימי ספירה אי מנהי קיס ענאל נסיערי ניב עכיד וענפיל סי קייז סיב כיו וכיו (ח) מייב ענמיש נשם שייך ועי נשיך דעשעמ מדניו וחפילו אחי ולי ענופה כל שהוא שלא נהרשעה סהרה מאלר דליט רק מדקק ולא גזרו קמנה עיש וכן דעת הלש והנמי נסקיי. אכן היסד טולק פיו וסיל דלין מכתרינ כממיס רק נחזקת דליט לחיייר ענדה נשוק על נפשים ולאו לעמה אצל אי ולי אחי ענופה אפילו לא הכנישה ענאה עיש ועי נחזק ועיש כזה

דרכי תשובה

סעיף ב' (כו) לא גזרו בתינוקה אפי היא לחלות הכתם כדנר אחר תוהיט קקיי מהליח ונזקור מים חיים סיב י"ז (כו) מייב ענחמיס שהניול מהשיך קליל י"ז סנה ויום אחד והנה צניח קמואל כזהיב סי קיה קקיי עמוד כשהניחה סימנים ציוס האחרון קל סנה י"ז אי חסיה גדולה ונדקק כחן וענאר דפסיע הול חלף חסינה גלם ועיש מייב כזהיב סי קיה וענאל קקיי לענין חולת חסינה כננה וענכרת ועיי כפי לנבון נעט קוק קקיד סיב דלפי מיש השיך לעיל סי קייט קקיי קדעת הרליה דוקת החודס הול לפי ומולר הלכנה ולא לפי קציעות כיד איכ גם נחזקת סתמיה נה דמיס חליח ענוולר הלכנה והגם דלס קיייל לעיל סל כהרשכייא דחליח כקציעות כיד מי עכיש אם היה חולתה כלי זיס חולק סל סנה י"ז והניחה סימנים אין להקל ביס על כנל אלא ככהס הנמלא על כגדיה ולא כנמלא על כסרה יעיס. (כח) שתי ששרח. עיי נשיש החתיכ סלין כזה לענין כזהיב סי קיה קקיי י"ד וי"ל דקס וענולר לכשהניחה ב' ענכרות נחזק י"ז קומה נענאלה הן אפיס עטרוהן הסענרות ענולרות נזקוקע גם לחזר י"ז חודס ליט קיס דליס כשכנדקה נחזק חזון ונודע עין קומה אצל אם לא נדקקה אלא לחזי וכנולאו ענכרות אין חוסקין ענאה לנחזו קודם חזון ועיי כפי לנבון נעט סס סיב כזה דלענין מיש כזהיב סס קקיי י"ח דכסיפור גדלות חסערות יס חילוק דלענין סתמקס גדולה סהיהה

יורה דעה קצ הלכות גרה סעוף ה

גד באר הגולה

ושיעור ערשה כד שערות (שהוא לוי שערות כמו שכן (ה) קטעות (יא) גבוש עז אדם) וכל זמן שאין בו פס נשיא כזה השיעור שאנו תולין לושר (יב) רם כנה הוא אעפ"י שלא הרגה כנה אבר כשיש בו כזה

באר היטב

פתחי תשובה

(ה) קטעות. ר"ל ע"ס הסגל שצנייהם ולא כנה שכן דנוקא זה אינו זה מהם. ט"ן נשער גלותו גבוש גלתי לוח מבוט לביד הרחיל נחכותו לזה הגרים רק הוא כמיש נשיע ואם נחמת גרים יתר גירוי ישיערים זו ולכן נחז דעתי פאסולי יש לשער בהם עיני גלריותו ופי נחמתי אדם עס דין ו נחמו ריבנו צ"י י"ו טהא צפרד כיו ד קא ערייבם הדיעה ופי עוד נביא. מזה [שהגיה דבם כ"חם השיעור על שיעורו על צנע מעיל לזקה להוא שיעור גרמי פי נחמתי חיס פי קלי וקשיע שכתב דשיעור כחם הכנון כפי שהעלה נחמתי חיל דעם מלתינין השיעור נלמדם ונדקדוק גדול וכמה סירסות ונ גות עפ"י גר שנדקתי אסריו וכלאמי שיטורו יאמן וכנר סלקתי מעליו כל חלונת הכרתי ופתי וחף להוא שיעור גדול הרבה והוא נ"א ק"ר י"ב והיבנה. ויבנו מל העשם ריבוס דחחלת גירתי כחם היה ישום חומרת דסכרות ולא פלוג דבם ופתיחו אוחה נם נעעלה שלא מהיה הורג ראשה מחלל מרם נחמתי ובהורה נענשה י"ב ק"ה שאלך נחמתי אפיס שמת עשם סכרות מימ הגדיה לא נבלה ועדיין אסורה לעולה וכיון שכן עלמה לא אקרי נענשה אלא ויתקנת חכמים להראש. א"ן נ"ו נשאל אוחה אלא נשיעור כחם שנחמתיים שהיה מחלולת גרונה ר"חיה אפיס שנחמתיי א"ן. עלמא גמי ג"ה א"ך כ"ז נכתב בהמלה כ"ח (ופי לקחן ק"י נ"ו נדיה נגר כ) ע"ש] (יא) גבוש של אדם פיין נחמתי מחיר נחמתיים חיל פי"י שכתב דרבוני נשגר נשפרות שנג"ף ולא נשפרות שגראש ויף נשדמי כתב כתי שהן קטעות גראש. העיקר דבריו לאן נגבה וכמה שהוא רמינ לשער אה א"ן נ"ו גרים נג פוג נשערות הקטועים צפרד א"ך הוא כ"ו רוע שנין בן הדי וכן הפסוק עס שיעור היסע עשה שערות על עשה הן וחוקין ועוד רבנן ד קנינ' ע"ר מלי אירין עי"ה (כ) דם כ"ה הוא ע"י נחמתי עמי נדקק סוף פ' כ"י שכתב וכן שמעתי מן הפנינים דהיה מן הרחלי לשער כחם שמור בק"ן גרידים ופסבס היה עלמו שלא נחמתי נחמתיים שהוא אדם וחילו בן לא ימלא שזכרה הפוסקים עכ"ל ופי נשיע שמתה עליו דעעלס ומתנו דגר הרחלי צ"ב נשמינ שכתב בן נבריה דרינה חונק נחמתיים אלא כחם אדם וכמה ומימ נחמתיים שמתין פיעושים שללכות טלכס שמור א"ן נ"ך שרין וקרין טהא. מלא נ"ו נשום שחורתי רחלו נדלי"ג ל לחלו כחם והכל לפי ראות

דרכי תשובה

ועיי' בגליון מהרה"ש שבי' דכפי המונה העגונה הנכו"ר בתשו' ועי' לזקה עס כנאלל שהוא ונעט ויהר י"ן ורענב כקפ סב עשרה גדונים פול"ש הנהוגה בארץ רוקי' ועיי' נמוקר חיים סקביז שהגיה מדברי ת"ר חוט טב"י והיהו"ש ותשו' ועי' לזקה הני"ל וקיים וח"י נענתי ויחן אחד שאם הונענע סנקרא לל נשנים קדמונים ויבקה הכתם טהורה היא ולא כחם היא ומתן אחר שונתי שאם הונענע שקורי' וויקספנניג מוכח הכתם טהורה היא וכי שהוא צדק ונענע זו שקורי' וויקספנניג כמנונה הליזר שנדפס צונו"ג לזקה ולענונה הליזר הנדפס צוה"ש וראה שהם ויהר גדונים ומונענע וויקספנניג וא"כ מוניכס סנדודי יכול כן יורה לקמוך נדקוק הכתם נונענע זו עיי"ש ועיי' נחלם סקייט דלאחר שהעתיק דברי הונע"ל לזקה והחתם סופר הנוצח"ס נפתח כחן קיים ח"ל אצל צדק וראים ונלאתי וכי רעהתיק דצרוי כונו שהעתיק הפתי"ש סקייט וכי נציאור דצרוי ח"ל נראה דר"ל עיזרה שלא נטהר כחם א"כ לפי עיקול הדעת שאין דם מואכולה ופרעוש רצה מונוט אלא שנהרה ל"י קיים נכמות והרי ח"י אשקר ללמ"ס ע"כ נכה"ג יזחר שלא נטהר עכ"ל ועיי"ש נשנלה ז"ל סקיי"צ שקיים דכפי הנראה דכל הגאונים האחרונים א"ן הני"ל לא ראו את דברי ה"י יראים ה"י מדלל הנציחוהו וח"ל חס היו רואים את דבריו לא היו מקילין כי"כ וע"כ כל נעל נפש י"ס ל"ו לחוש לנלמו עכ"ד [ועיי' נש"ת תשובה ונלאתה ח"ג השר שקיה ס"ב ג"כ נשיעור על הונע"ל לזקה הוא כשיעור לל נחשת נמדיתה זו צונמס וגם הניח נסס רבו הגאון נר"צ ז"ל שה"י וזורה להקל נשיעור גדול לפי חשדונו נונענע עפ"הם על כקפ וקיים נכדלי הרב נע"ל לזקה לקמוך עליו אפי' שלא נעשה הדחק ויש לדמות נכונה גונוי דברי הרב הכרי"ם שהשיג עליו צוה ע"ש ועיי' נש"ת עור ונחלות נחלה נכרות והודרות ק"י " סענדר על נחמקת צוה נדבריי הונע"ל לזקה ק"י כ"ז והחתם ק"י ז"כ"י שבי' דחף שאין לנו ציונו מואכולת כגרים אין לנו אלא י"ה שחקרו כחז"ל והגיה דברי חלמס עמי העללבר וקרובים

וקרובים

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף ח ט י

בכ הכותמים
ורצתה ריחם דלפיל
נ כתימלם דמסול
סס דף ריי מילא וכבר
נמיה כשמה סס דף
רע עיב רחמי רחמיס
ורצתה ריחם דלפיל

אבל אם נמצאו על בשרה (מט) מצטרפין לכגרים ועוד: ט יכתם (נ) הנמצא על בשרה שהוא אורך כרצעה (נא) או עגול או שהיו מסיפין מסיפין או שהיה אורך הכתם על רוחב ריבה או שהיה נראה כאילו הוא ממטה למעלה הואיל והוא כנגד בית תורפה (פי) גנאי והוא כתי (לגיה) טמאה ואין אומרים אילו נטף מן הגוף לא היה כזה: י יכתם שנמצא (גב) על (נג) דבר (נד) (יו) שאינו מקבל (ט) טומאה

באר היטב

(פ) מלמדפין כחז השיך זהו לסנתה הראשונה כפי אצל לסנתה אחרתה
(ט) טומאה. עיין ברמב"ם הי כלים מה הן
הדברים שאין מתקבלין טומאה

(יו) שאינו מקבל טומאה פי צב"כ סוף סקל"ג שכחז דילא לו דין מדע
כזה דקיי"ל צנחלא כחם עיב שאינו נתקבץ טומאה נא גזרו וסבורה מיה
אם אוחז דבר שנחלא עליו מונח. גב דבר אדומה וכלי גבליים או
מסוס משא לכך גם האשה טומאה כ"ר עיב ובי שמי שפולה נרמזיר צנחלא
עיב וצריס מולק עיב וכן הסכים הכי"ס עיב ועי' גמירי חיי"ל כ"י קיס
דמה שמקבל טומאה מדרבנן מקבל כהמים עיב

דרכי תשובה

ונתוכו חלק כגמרי שאין בו אף ונראה כזון אף שיש בחוט
רמזיק כגרים ועוד ע"ש

סעיף י (נג) על דבר שאינו מקבל טומאה. כי"ד ישנה
עב כלי אצנים או כלי אדומה וכלי גבליים או
על עוד דג או עב כתי חרס ומגזו (וכה גזריק גבו אטו
תוכו) ומלשון הרמב"ם (נג) דבר שאינו מקבל טומאה
עפתי"ס סוף סק"יח ויש לבנין אם ונראה כחם קמוך
להסלת מיי רגבים ועי"י צבי"ס סקל"ג שכי שנה עתדא
לפינו צאשה שפשתה לרכיה ונולחה על הרעי שלה דם
וצדקה עלמה ונולחה עתודה יהודה דכיון דלנולל חיה דם

על הרעי שהיא דבר שאינו מקבל טומאה עתודה האשה
אחיג דליכא לנחלי דמעלמא אחי ותכין שהדם צא ומקום
הסלת הרעי כדרך כוהה בני אדם שדרכם כוזב ומחם דם
עם הסלת הגולה ואעיב שפשתה לא הרגישה עוס מוחוס
בחלחולה ואין דרכה עתוכה להוליח דם עם הסלת הרעי
ומי צכה"ג עפיר יכו"ץ נחלוה עינעשה ומח וכה צענזקוס
הסלת הרעי כיון שנוללה עב דבר שאינו נתקבץ טומאה חיה לא
דוני למלאה דם צמי רגלים דטומאה דומי שאינו כיון דאקרי
מעקה ונתקבל טומאה מעקה"ב לוחה אך כתב דזה דוקא
כשלא עשתה לרכיה בכלי אצנז אם עשתה לרכיה והעי"ה
רעי נחוך כלי וינלחה דם עב הרעי אין להקל דהא דם
הוא בתוך כלי שהוא נתקבל טומאה ואעיב שהיה נתקוס
להקל גם צוה מעטס דתלין שיש לה וכה בחכחלות ועם
הסלת הרעי ילא דם אפי"ה ונאפתינא להקל וקיים צליע
עיב ועי"י צפתי"ס שירי עתרה ק"י זה תשו"י ע"י גיב
לענין שנולחה עב הרעי שלה והעלה גיב דלוחה היו דבר
שאינו נתקבל טומאה עי"י"ס וגי"י צפתי"ס עקוק הקי גדולי
עתרה ק"י כ"ג מה עשה"ג על הקד"ס צוה ע"י כלי דם
הכני שחתחי נתקבל טומאה היא טומאה וכן אם נוללה
עיב ומיר והוא השגי עיב עיב ועי"י צנחנת חינוך ויש
קסי"א עשה"ג על הקד"ס דלי"ס טומאה משא רק צאדס
ולא בכלים כנחוצר צומ"ץ צזיס עי"י"ס ועי"י צפתי"ס רצינו
דצרי חיים חייב חייב ק"י פי מה שפלפל דצדרי הקיס
אלו עי"י"ס ועי"י צפתי"ס מהרש"ל לאנגקאס ק"י כיג עי"ל
דצדרי הקיס אלו ודעתו לחלק צין כלי חרס לכלי עי"ל
דהיכא שהי הרעי בכלי עי"ל יע לטער ותכלי חרס יע
לעמא עי"י"ס עמנו ולהלכה לזעמשה עדיין ליע"י [נד]
[שאינו מקבל טומאה. עי"י צפתי"ס קסי"א צוה צקס הקדי"ס
דליע היכא שטומאה ונתנה ואחיב ונולחה כחם עיב שאינו
נתקבל

ועוד חי ומקדמים ומסוס שקיין אדומה מושכים ועטיפה
כטיפה י"ל דלא דומי לאורך שמלטרך כיון שגיכר שהם
סיפין סיפין צפי"ע רק שקיין אדומים ומלטרפין אוחן ולא
החליק להלכה עי"י"ס [מט] מצטרפין לכגרים. ענחא"י"ס
ועי"י צנולבוטי עתרה קסי"ה וצקי"לורו קסי"ח וצנחא"י"ס
קסי"י ק"ו שהעלה ופקק לדינא דחס נול"ז על צפתי"ס עי"י
ספי"ן הרצה שהם לרפס י"י"י כחם כגרים ועוד אז אפי"י
אם נוללה גם על חתוקה גיב ספי"ן הרצה אעפי"כ נא
תכין העי"י דמים שנוללה צפתי"ס ונחכולת עי"י

סעיף ט"ז (נ) הנמצא על בשרה. עי"י צנחנה"ס כסא
דהרפכא צפתי"ס צעמי"ס רחש ק"י קלי"ה
שכי טעמולס לא טעמענו שצאה חשה כשחוב על כחם
צצפתי"ס וצדחי דמחי ה"י אצל אין חוששין ואין נוחיין לצ
על הדבר ועשולס לא הזכיר חכס על זה אלא דעגי"כ
מוכרחין אנו לומר הנח להם לישראל דיש להם על מ"י
סימנכו ועעס הדבר שלא הכהגו קדמונינו להזכיר כצוה
ישראל שייחוסו לזה הוא נרנח צדדך קרולה מעטס דאין
לחכס לראות כחם על צפר חשה עי"י"ס ועי"י צבי' לצנך
נעע קסי"א שהציאו ומחי ליה צרישיה מלח דני צעיקלו
אין הרעי צנפעטו לומר דבר שקר כוח שיש להם על מ"י
סימנכו כי הוא שחוק וקרולה רחש כיון שפרמנים והעק"י"ע
זכל חכמי ישראל אוקרין וכוהגין הן צכתי"ס קלין שעל
צנח"ס קלין יפרלו גדר צכתי"ס חמורי"ן שעל הצער ועי"י
צוה שהאריך צוה לרמות כל דברי"י שאין עוס מונש בכל
פלפולו ומיש שאין חכמים שולח"ת מעוס שאי אפשר להראות
תכחם להחכס אין טוס רוח דעת דצדרינו צוה כי למה
לרכיה כהרלות הכחם שצצפתי"ס דכיון דמנח ככל שהיא
למה נה כהרלות לחכס הלא יכונה האשה צעלונה להורות
צוה וקיים לא חלוצר לו עי"י צצדרי"כ כי נעמו (נא) או
ע"י. כעצנת עתרה חלילה צנחנעלעיתה ואין אומרים צוה
אלו נקף מן העוקר לא נוללה צוה דכל שיש צדס כגרים
ועוד טומא עי"י התינא ועי"י צוה שהעתיק ונחשו"י ועי"י
לדקה ק"י כי צנחנ"א כחם עגול דם לכן או ירוק צלופין
שידוע שנה מן העוקר וקו אדום יקוב איתו וכו' ועי"י
צומ"ץ צוה ולי"ה להלך סוף ק"י יצואר דין זה [ועי"י צלי'
החלפות צעקוס צכמי"י זה ע"י דנושנע ומדרי"י אקט
התי"ל ז"ל צבי"ס כגרים ועוד בחוט המוקי"ג גם צנחנקה
טומאה ולי"ה אלו נקף מן הגוף לא הי' כוח חיה דלא
בחסי"ס קסי"ז שכחז דצנחנקה עתודה כל טעמשה כענינול

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף י יא

באר הגולה

ה' תשנ"ה ט"ו
 ספר ופירוש
 דף קמ"ב
 דף קמ"ג
 דף קמ"ד
 דף קמ"ה
 דף קמ"ו
 דף קמ"ז
 דף קמ"ח
 דף קמ"ט
 דף ק"ל
 דף ק"א
 דף ק"ב
 דף ק"ג
 דף ק"ד
 דף ק"ה
 דף ק"ו
 דף ק"ז
 דף ק"ח
 דף ק"ט
 דף ק"י
 דף ק"יא
 דף ק"יב
 דף ק"יג
 דף ק"יד
 דף ק"טו
 דף ק"טז
 דף ק"יז
 דף ק"יח
 דף ק"יט
 דף ק"כ

(סד) (כא) מהורה (סה) (לפיך חלש האשה (כב) צדי נעשוין (סו) כדי להלילה (סז) נעמיים) (הכרמים והגמול) (מק האשה) יא ולא בכל מקום שימצא שם כתם טמאה אלא במקום שאפשר שבא שם מן המקור כיצד נמצא על (יט) עקבה טמאה וכן אם נמצא על כל אורך שוקה ופרסותיה מבפנים והם (סח) המקומות הגדבקים זה בזה בעת שתעמוד ותדבק רגל ברגל ושוק בשוק וכן אם נמצא על ראש גודל רגליה (סח) על (ע) (יג) תגיה עמט) (כי שם רגליה) וכן אם נמצא (עא) על ידיה אפי' על קשרי אצבעותיה שהידים עסקניות הן

פתחי תשובה

באר היטב

(יא) עקבה. שם אצבע נלחמו מקום ציננתה ופי' נפישתה דהיינו כשיצננתה כדרך הישעמאלים ששמימין רגליהם סתת בעצמותיהם. פי' (יג) תגיה ויכנס כ' דווקא נג הרגל שבעד הרגל אבל צלע נג הרגל לזר סוף וכנס צננאל אשאר רגליה ד' אלנעמייה סהורם וכנס השיץ שאין דבריו מוכרמים וגם הדרישה כתב שישם בשאר רגליה אלנעמות הרגלים כי עיש והיינו כי רענב הרגל אין להקל כיון שבעד הרגל זקן כי ודאי' הוציא חלל זה מראה להקל בהם נמנע על שאר אלנעמות הרגל סוף מן הרגל ואפשר שם הכר כי מדה זו כיון שהיא רפוק מלד פנים פכיל:

(כא) מהורה פי' דנפיר שנתנה על שלא הוציא שום חולק נזה ונבזה שיש מהאבי כחז נכס רבינו שפסח והאין שלא אמרו צננאל דבר זה אלא לטהר הצד אלא חלש האשה סתמה וכיון שגם הרמזין עמדיר כנענאל נבי קסה להקל עד שגשה פתורי עולם עניר עיש ומי נצרות השונה מחלבה סוף פי' קפיא שהאריך זכר והעלה אפרי שרות הפוסקים ראשונים ואחרונים כולם עונים כאלו שאין מושגן המושם כחם כזה דלא אין בהסמיר חן אם הכתם טלוי על הלגן וטלוי פנ הלגוע י"ג להסמיר אפרי שאין הכתמים משהרים נאומן זה גם הוציא רגליה מעטבה ד' פ' י"א רעעים ע"ש | פי' נחשתה סתם סופר פי' קפיא שהאריך ניק נזה להנין סנרת רבינו שפסח הכל דהלא בכל דוכחא תלין דמקלין לנעלה ספי' מהסרת גם להנין מדוע עינה הרחיא זיל לשון הכרמים וכחז לפיך חלש האשה כי ולא כחז חיקונו והעלה לדינא דקייאל כרמיאל לרשה הלוגשה צדי נעמיים מללה על כתמים שלא לטוש לדברי רבינו שפסח נבי חקמי' לל מחקינן כהרמזים ימ' אין מוסין נדמס ניק אף זה דוקא צננר ששל הפולק חלל נגד הכתום לשאר כחלוק ומכונים לל שמעט עינן] (כב) חלש האשה צדי נעמיין כספר עמדי' כספ' כי כתב נזה מראה דווקא חלש צמדי חלל כדי להליל צימי מדה וצמי לטובה לל. ויש לוומר דעיי' ראשונים אין חולין עשין ס' קפי סק י"ג עכ"ל [ועשאל ס' קלוי ס' גדיה אין חולין] ופי' נחשתה חלמי פו ס' ד'

דרכי תשובה

הא שנתחייב הצ"י מזה דליתחא צננו דחזק עלמו כלפנים דהיינו פי' מקום חזוק נקרא צננו מקום המדונק ממש וחזק עלמו היינו מקום הגבול סוף מקום חזק מלד זה ומלד זה שהוא מראה נעפנים וננחתן וקאמרו צננו דמי כלפנים עיינן ובקדרי ערה סקבינן (סח) על רגליה. שצחסינו ויש שפוגמת הסיו' והסך בשאר רגליה אלנעמות הרגלים עיי' בחורוד צמידותים סקבינו שפנתיק דברי השיך להלכה דשאר ד' אלנעמות יע' עיינן וצ"ע בחוה"ש סקבינו שפסק לדינא להקל להדיח אף שצנן צנן הדרישה כי דיש להסתפק בדבר ימינו בכתומים דרננן אין להחמיר ויש לקטוף על הסיו' שכתב להקל והפכים עמו סקדי ערה סקבינן (ע) [רגליה]. עיי' צננת טרי ערה פי' זה חסוף ח' עיר אשה סהלכה יפחה זלי צמי רגלים סקבינן ואין ומלחה כחם על רגלה צמקום סהי' יחף והיתה מתחנה עוקקה צננר כעין עונת צמקום על עמיים והעלה דאף דכתב זה המוצר דאין חולין צננו"א על צננה גם צננרה צמקום על עמיים זה כמסך למועה קולא על שאר צננה וכל על דיי' והיה לרגלי צכה"ג שפחה וקולא יחף ותי' מגולה וביא חלש רחי' לזה מדי' התוקי' נדה דף ק"ז ע"ז ד"ה על צננה דלא ודאי מגופה סבי' דהך דינא הוא צמקום שאין דרך לגלות צננה מעש"כ החל סדרכה לגלות רגלה עיינן ועיי' צננינו לקנן סיק קיד צנן הצית שלמה להחמיר צכה"ג עיינן] (עא) על יד"ה. ענכ"ס סקבינו לענין אם נמלל על כן ידה וקיים צ"ע עיש ועיי' צננו"א ערה קפי' מה שפסל זה והוציא דברי הקיס' זה ולדינא העלה סס וצננו"א ספי' ל' דעל פס ידה דינו כנמלל על הסוקיים ועל פרקותיה מלד חון וסחורה עיש [ועיי' צנן מנחת פחים מה שחוכיה דלל כהקיס' מלשון הרין חולין כ"ח סבי' דוקא ידה חלל זרועה לל ומעט דכ"כ

סו"ע מהדורא רבינא ח"ג ס' ויג עיינן] (ועיי' צננין סלפני זה) (סד) [שהורה. עיי' פתיש קקיב כי צנן מעניב לדיקה והקיס' והחמיר ועיי' צמי נדה צנניא מתיק צנני זה צנני' פי' מה שפסל זה והעלה להחמיר להלכה למעשה עיינן] (סה) לפיכך חלש האשה בני' צננו"א. רק דרך ענה עונה קאמר שפנתה האשה כן כדי להלילה נכתומים חוה"ש קקבינן וקיי' סקבינן (סו) [כדי להצילה מבחמים. עיי' פתיש קקבינן ויש מהדוגר ומחמיק ועיי' צננת פחת הסדה ח"א ס' ויה ויש זה ועיי' צננת עוטריד תליחא ח"צ ס' קיג שחולק על החתיס צננה שהחמיר דחלוק קעל הגוף ליו נגד לצנן כהחיר וכ' שאל יעמנו להחתיס זה להחמיר ונא אמרו בכתומים כהחמיר חלל להקל עיינן ועיי' צננת קול חרי' ס' פי' שדעמו להחמיר כחחם סופר זה עיינן] (סז) [מכתמים. עיי' צנני"א קקבינן ועיי' צנני' דעה על הירד זה מה שהאריך זה צנני' המוצר רומיא ונקורן מהראשונים וקיים לקטוף להקל צנני' הראשונים על זה ועיי' צננת כהרי אפרקמון חירד ס' קיח שהעלה צננה עלולה נמלוא כתומים יק' תקנה שחלש צנני' לצננו"א ותחלה זהס זונת צנני' ימיס הראשונים מינו נקיים עיינן ועיי' צננת צניה יעקב ירד ס' כיח צננה עכ"ל ליל עזילתה נמלל כחם והחירה ללצנן צנני' לצננו"א ככתומים עיינן ועיי' צננת מהרקים ח"א ס' פ"א צננה רכה צנני' זה כמה ימי ספירתה ודיקתה ח"אס עוליים יפה שומלח כתומים על חזקה טווד והענה להחמיר עיי' צננת מוך וגם להלילה מכתומים עיי' לצננת צנני' צננר צננר לצננו"א שאין זהס נרנן כלל עיינן וכן עוד סס וזה צנני' עיינן]

סעיף י"א

(סח) המקומות הגדבקים. עיי' בחוה"ש סקבינו שנתנה על המוצר כמה השמיט

(עב) (י) (כז) רשמה (עג) נגעו באותו מקום אבל אם נמצא עד שוקיה ועל פרסותיה מצד חוץ או אפילו מהצדדין ויאציל למעדה מאותו מקום (י) מהורה יואם יודעת שנזקקה והגביהה רגליה למעלה טמאה (עד) בכל מקום שתמצאנו אפילו למעלה (י) מהתגור בין מלפניה בין מלאחריה אפי' עברה בשוק שר טבחים או נתעסקה בכתמים ידוקא כשנמצא על בשרה לבר אבל אם נמצא על בשרה (כז) וגם על (י) הדוקא אם עברה בשוק של טבחים או נתעסקה בכתמים תולה בו בין שנמצא למטה מהתגור או שהגביהה רגליה ונמצא למעלה מהתגור בריא כשנמצא הכתם על בשרה בלבר אינה תולה כשאין לה לתלות אלא בעסק הכתמים או בשוק של טבחים יאל (עד) אם יש (י) (כז) מכה בנופה שיכולה לתלות בה שאפשר שיבא הדם ממנה תולה בה ומהורה (עו) זאם המכה (י) בכתמה והכתם על ירכה במקום שאי' לבא מהמכה טמאה: יב' ינמצא הכתם (עז) (כו) על

באר היטב

(י) ושמה משמע להדיא מדברי הס"ד ולפילו נסחם מיישין שמה עבדו ע"ך (י) סבורה כח שהיך לפילו לא עברה זבוק של עתמים שאין לה נדה לחלות ולא מיישין עטעב צדיה זבוקה ויחיה חל למקום זה אפ"כ נביעהח לזין מחזיקין טומאה ממקום למקום כימי מתים ופוסקים (סו) מהתגור הוא סינה שמתגרות זו הכשים לנגיעות הרשמיא (סח) עוקב לית כלון הוכחה דמונס אחא כיון דלא אשתכח על ירשב לחח פ"ו (י) מכה. וחד ג' ימים ראשונים של ספיחא ז' נקיים לא תלין לפילו נמכה כלקמן קימי קמי ע"ך וכן אם כחאל על יריה ממש אם נתעסקה צדיה ממש בכתמים תולה. חר נסם רשמיא (יח) נכתמה כחז הסיי אצל צולחיה חיחח צשים ללפעמים תולה נה כגון גדל שמקום התורפה עמוון עבדו ולפעמים עומח תורפה וטפל דם המכה שם

פתחי תשובה

(כז) ושמה עבדו וכתב הפוסק דרוקא מן הפסוק מיישין שמה נבעת צדיה נצוקים ולאפשר ליטול דם מן התקור אצל אם אמרה צדי י' טלח עטפי נחוץו המקומות שאפשר ליטול שם דם מן התקור נאמנה ולא אמריין דבר מלחל דלא רמיח. גם נראה דלפי לדברי הפוסקמים כהרש"מ (לפיכ ק"ו) דכתם שעל צורה איל שיפור ימינ נעמאל על יריה י' לבסופן על הפוסקים דלפי על צורה לריך שיפור דהא צל"ה דמה הרש"מ נס"רנו דרוקא כשצדקה עמלה ולא נעלה יריה אפ"כ דלפי פתחירין כימת המצי' דו' גיש והצילו ג"כ התכתה חלם שם דין י' ובחז עוד דלא"ה לו חלם מלשה על ג' ידכ למעלה מן קשרי האצבעות צעקוס גיש עוד כ"ד לנקל י' לחד נומד דרוקא עד קשרי האצבעות שמה אצל שחר ג' ידכ י"ך דלפילו ע"י שמה הכנה יא"ל לה לינב צל"ט אינו ממשח כלל בכתמים ועי"ש כעלא צדקה סמוך לזה או חפילו צדקה אלא נסכלה יריה רח' גיש

(כד) וגם על תלוקה מ' צמים סוף סוף ל"כ שכתב דלפילו אם החלוק היה אינו צדוק לא אמריין שהכתם היה על החלוק מקדח חס שעל צורה הוא מנופה אלא תליון שם על החלוק נח לה עמה ממש שנתעסקה בכתמים ומה' נח גם על גופה גיש. ועמש"ל סוף י"ד נשמד דלפילו סיכתום שעל תלוקה אינו עד זה שעל צורה מ"מ סבורה לפי ע"ך החלוק להסתפק (כ"ד) מכה גופה. ענבים מיש וכן אם נעמאל על יריה כ' והוא לטון פ"ו ומשמע דרוקא נעמאל על יריה אצל ננמאל על שחר גופה לא תליון אפי"ו שנעמאל נמי על יריה וע' צמים שהצ"ט צים הפרישה שדמיו דלפי אם נמאל גם על גופה חולה הים שגנופה צדס העסק והמריין דמן היי"ס החלכלכו וחזו דלפי"ו דקיל"ל דלא מחזיקין לא מנמלה ולא סבורה עמל"ט דרוקא נעמין שלא ידע"ה אם נעמ"ה או חפילו נעמ"ה והוא ידע"ה אם החלכלך יריה מ"ס שנעמ"ה דהרי סוף להספיד שמה לא נעמ"ה נמכה והם חיל גופה שמה לא החלכלך יריה וחלחל שנחלכלך שמה לא הכניס"ה ירה ל"ירכה וכיו"ט ז' אצל אם עפה צדחי נמכה או נשחר צדי"ס ויחעמ שנחלכלך יריה מחוץ הצדי"ס והם נעמ"ה דם על יריה וגם על גופה חילי כיון דלפי חילי מן הכבמה חלם גם דין פ"ו ובחז דנמלה לו נעמ"ה המכה חילי מנולח"ה דם ידע"ה שעמ"ה חול"ה נמכה וכן אם נתעסקה צדיה נצמי ח"מ סי' מנולכל"ס נדחי' צדק אף על פי שלא ידע"ה טוחלי שיהי' יריה עלוכלו"ה צדכ עכל מקום סבורה שערד ידוע שהנמ"ג צדס חילי דמ"ג צדי"ס גיש (כז) על תלוקה ע' צדדי"ה סרי"ה סוף מ"ה שכתב דהא דלחיחא צשים נעמ"ה

דרכי תשובה

ובן אם הנמכה צולחריה צעקוס טחי אפשר כנפ"ק ונעם על יריכה חף אם חילי טוחה כגון מן ה"לדדים וכיו"ט ז' ג"כ דינח הכי. תוה"ט קקיי"ט וקיי"ט קקיי"ט ופי"ע התביח קקל"ה ועי' ע"ל להלן קפי"כ

סעוף י"ב (עו) על הדוקא חפי' לצעה ג' חלוקה

זה על זה ומנמאל כחם על העליון לצד חס ח'ו"ן לה צומה לחלו"ת עמלאה דלענ"ס עמאל נקעל החתחון לנעמ"ה ונפל הדם על העליון וגם העליון נקעל וכחפ"ך נ"ד חוץ לפסים שהצדדים פסון להקפ"ל. קפ"ה ומפ"ל דדקה ס"י ק"ג וקיי"ט קקיי"ט ופי"ע התביח קקל"ג עמ"ה ומהר"מ ז"ל י"ג ופ"ה צד"ל וקיי"ט ס"י דלפי"ו דקיי"ל דגם אם לצעה זה מ"ג ז' ומנמאל על העליון דבעל"ל עברה צעקוס א"ל פס"ו עמלאה וחי"כ ממ"ל"ה דגם צ"י ימים הראשונים לזין עמל"ן כחם צעקוס דער דג"כ טעמלא ויז' אם אי"ע קלב"ה צימי דמחח א"ך היחה חבורה לנעמ"ה סיכ"ר לנן ונקי' נלפע"ס ומנלחריה צימי לבונה י"ן לחלו"ת הכתמים עמחלו"ק ממליון קה"ס וצימי דמחח דכיון שהסיכ"ר קלעמ"ה נקי' וחצי"ו דעמלמ"ה לענ"ס דצימי א"ל ראשונים

דעכ"פ ככל היד גם הפס עמלאה עיי"ס [עב] רשמה נגעו. עפתי"ס ועי"י צחידוקי הגרע"ה ס"כ דנלמ"ק הנוחצר עטמו"ע דנמנמ"ל על יריה אפי' עברה צעקוס ע"ל עתמים ח'ו"ן חוליו"ן והוא נגד דעת הרש"מ צהוא מקור דין זה דמלסונו עטמו"ע שא"ס עברה צעקוס ע"ל עתמים גם נמנמ"ל על יריה חוי"ן וקיים צל"ט וכן מעסקת ונה חדי"ן ננמ"ל על יריה וגם על גופה ועברה צעקוס ע"ל עתמים ופי"ע צומה סמו"לד צזה וכו' ק"גם זה ל"ע ע"פ ועי"י צזה צקדי"ט קקיי"ה צלור"ך (עג) [נגעו באותו מקום. עיי' פתי"ס וי"ט נחסי"ט דוקא ומסקה"ס מיישין עמלא נבע"ה וכו' ועי"י צטרת תסורת ס"י קיי"ל וי"ט צדצ"ריה"ס צזה ע"ס] (עד) בכים שחמצאנו. עיי' בתוה"ט קקיי"ט וצקדי"ט קקיי"ט דרוקא כנגד התקור נגעה ותכריכה ומש"כ מן ה"לדדים ל"ד חוץ ל"כ"ה למיחוס פ"ט (עד) אם יש כ"כ בני"ד. לפי ומפ"ל קפי"י י"ח נעמ"ל דלפי חזון ידוע שנמכה מו"לח"ה דם וע"ל ס"י קל"ו קפי"י " צה"גיה ופי"י קפי"ו קפי"י ז' צקוק הגיה גליון מהר"מ. (עו) ואם המכה בכתמה

יורה דעה קצ הלכות גרה מעוף יו יח

(צא) (כט) שאני (צד) אומר (צה) (ל) כמו שהעלין בא מעלמא כך בא התחתן כבדא כשיש
יבעלין כגרים ועוד או יותר שוראי מעלמא בא שרדי אין לתלותי בכנה (צמ) אבל אם אין
בו כגרים ועוד אין תולין אותו מעלמא דשמא דם כנה הוא ואם יש בתחתן כגרים ועוד
שאין תלות בכנה ממאה: יח יכיון שכתמים דרבנן (ק) מקילין בהם ותולה בכר
דבר (לא) שיכולה לתלות (קב) כיצד שחמה בהמה דחה או שף או נתעסקה בכתמים או

כס סמטרי (א) דם
 כס כעלין ארום
 וסמטרי שור י
 שרדי י
 שרדי (כ) 2
 סמ דם יח

פתורי תשובה

לחומים ועי' נקיים סק קיג שכתב דהאילנא שכיבי נשים טובא שזאפיש
 אצק כהאצק נחומיטין וכשנפלה הליטה נחומיטין פיר גרד פשתן נעשע
 כחם ארום דיש לתלות בו ועוד נא ליהי שכיבי נעשים מלפנים היתקופה
 נגד ארום ועיי' שהתיקוע עמיל מים מפליט הכנע לחומה מהכנע ולתנע
 חלוקה והקדין שלח דודאי יש לתלות בו ולכן אם לפעמים היא לרשע
 נמי שוקיים עמד ארום וכשהיא חייבת מתלבגלן חלוקה מילנע שחגז
 מפליט יש גיב לתלות בו והכל ליהי רלות עין המורה עמיד וכחן ער
 כפוד עמיד שם מיש נשיע כילד שפסח כר מראה דלא נעיקן שיכול כדש
 או הכחם לנזל לשם אלא שריה שמתלנלו תליק שנה על הכנע עידי
 שריה פסקיות הם לך נמי הקננים יכולים לתלות כל לחומים דשם

פתורי תשובה

(כט) שאני אומר. כתב הקיס' דליע אם לפעלה פהגור מלאה כחכם
 על חלוקה ולמטה מן הסגור מלאה על גבתי אם זה הוא כמו נמנאל על
 גשרה וחלוקה שהולך אם עברה זה לא כיון דלא רחסי הכל נמקום אחר
 תם גלא עברה אם תולה כפתוח על גשרה נעלין שכל חלוקה דכיון
 שנמנאל לפעלה מהסגור על חלוקה ודאי עברה וללא למעשה זה לא כיון
 שם (י) כמו שהעלין. כתב הקיס' דוקא ארום נזלום מולה למטה
 נמנעלה אבל סגור נזלום לא מיש (לא) שיכולה. כתב נפטר פטורי
 דהלא כיי אשה שיואל דם פטוטה לפעמים ירובה לפלות בזה מראה אם
 דכה נקב דנכחלה מופעת טוק דם פטוטה יכולה לתלות. וכחן ער
 אם אפשר לה לתלות נזלום פתעגלים לנאורה מראה דתליק שלפעמים הם

דרכי תשובה

כינה הוא ואין רחיה דנתעסקה בכתמים ואין תולין
 התחתון נעלין מיש ועיי' נשורה ככף רכנה חירד קי
 חיה ובפסדו לנבון נעק קרין שהרצה להשיב עיד החוריד
 צוה וסוכית דנפיי אין חילוק דכין זה פין נמנאל על חלוקה
 ובין נמנאל על גשרה דגם נשורה דם הכחם שלמעלה
 הוא פחות מכגרים ועוד אין תולין התחתון נעלין ומעלה
 מיש (ועיי' לעיל קל"ז)

(צא) שאני אומר. נבאחסי' מיש דני' תליות לקולא
 לא ועקיבין ועיי' נקיים סקל'ס סכי' דלפיו יס לעיין מה
 הדין נמנאל על חלוקה לנד אם אפי' אי נזדקרה נמי
 תלין דהא חיה חיה וכן חתוקר וכו' וכי ואפשר דהיי
 חומי' דהיי קולות לא חילוקין דיומא כיון קלה נמנאל
 חלה על חלוקה ודאי מעמנאל אחיה וגם נחלות התחתון
 נעלין כוני האי לא חומי' דהא נשאר פוקקים קיל
 דאפי' גלא נמנאל חלה עכ' החלוקה ותחגור ולמעלה אפי'
 קעולה אם לא עברה צוק קל קנחיים וכו' עכ"ל
(צב) אומר. פפת'ש מיש ונהקיס' דליע וכו' ועיי' שנמנאל
 סקבי' ובקוף חקיק קיים וכנפ'יד דליון נהקל דכין זה
 חלה נמנאל על חלוקה אבל נמנאל על גשרה אין להקל
 מיש [וכנראה הרגיש קלה צוה נק' הפארת לעשה מיש
 ועיי' נק' פירי דמה נשפתי כוי קי'נ' סנקספק גיב צוה
 והייה נליע] חומס' יעיי' נק' לנבון נעק קרין שהוביח
 מלשון הגור דליון חילוק דכין זה פין אם נמנאל כן על
 גשרה או על חלוקה דככל עקום תולין תחתון נעלין
 מיש ועיי' נחידושי הגרעיקא סכי' מהתפאלימי פאם נמנאל
 למעלה מהסגור נשורה למוד ולמעשה גיב נשורה למוד
 מהורה ותולין זולת אם שלמעלה מלאה על חלוקה ועל
 גשרה ושלמענה מלאה רק על גשרה לנד אז אין תולין
 מיש [ועיי' נק' מנחה פתיס מיש צוה] ועיי' להלן דנדרבינו
(ק) (יט) (צד) כמו שהעלין. מפת'ש מיש נהקיס'
 דוקא ארום נזלום ועיי' נבאחסי' אוח מיו קליין צוה לרלקון
 סמי' כיי' ועיי' נחידושי הגרעיקא מה סקספק צוה ועיי'
 נשפ'ל התי'א סקמיו ועיי' נק' לנבון נעק קרין מה
 שנפ'ל צוה ותמ'ס צוה לדינא מיש נחריטום **(צמ) אבל**
אם אין בו כגרים. מחוריד נציאורים סקבי' צ' דלכחורה
 גראה דהא דוקא אם נמנאל על חלוקה אבל אם נמנאל
 נשורה לפיד הרעזים לעיל סמי' ו' דאפי' פחות מכגרים
 אין תולה נמנאלות הי' יס קולה דתולין התחתון נעלין
 ומהורה וקיים נליע חומס' יעיי' נחידושי הגרעיקא סכי'
 נשפ'סיות דאק לנדע הרעזים דלעיל סם שהחמיר נמנאל
 על גשרה פחות מכגרים אין להקל כחן נמנאל למעלה
 פחות מכגרים דאם נאנר דלחו נגופה הוא קוד' יל דדס

סעיף י"ח (ק) מקילין בהם ותולה. עיי' נלחם סק'פ
 שהציה ועדרי הגהות מיימוני דלחם ענהג
 להקל כיב בכתמים חלה נמקום שיש הוכחה עכ"ל ועיי'
 נמקור מייס סקלי'ד שהציה נמקור הרמי'א דלשיג דמקילין
 בכתמים דרבנן מיש אם הסכרה ניתנת להחמיר מחמירין
 עיי'ס **(קא)** [בכר רבר שיכולה לחיות עיי' נשורה נעמי
 נלחמים י"ד קי' כיה עיד אשה שהרופא נתן לה נשפ'ס'
 לעשות מהא חומי' לרחון נתן כל גופה נחמים וע'
 הנשפ'ס' נעשה עמיס' ארומים כדס ודרכה הי' אחר שלעלה
 מן המים סוכנת נעשה מלוצ'ם נכחיות קלה ומחיעה
 וכאשר עסקה כן ציני' לזונה מלאה למחר כחם גדול
 גראה ארום והכחונת הי' דרוקה החילה צעת שלנשם
 ושלכל סם דלכחורה יל דליון לתלות צוה אף דמי הרחבה
 הם ארומים כדס מיש הכי' הוי כמו הוכחה סליון זה פין
 המים סרחלה נתן דליע גם נשארין עקומות נכחונת הי'
 נמנאלים כחמים ועדלה נמנאל נשאר עקומות רק נגד אוח'
 עקום נמנאל כחם ואיכ' יס לדמותו כמו נמנאל דם על גופה
 דליון תולין להקל ולוח שהעשה נחיה סתכס' עד לנבון
 קודם סתכס'ס לתוך האנצני' ואחיו סתכס' ותכנ' סם נחמין
 ואחר סמעלה מן הרחילה סתכס' נעמטה כדרכה לפחות
 עד קגופה יתכנ' מן המים וען הזיעה ואחיו מולא העד
 ומראה ועסקה כן ונמנאלו על העד ועלכלך דס ועעז'ה
 נחחוק יוחר החשק להחמיר ועפי' קצרת הסוחל נמי'
 חירד קי' קליה דמחי' דלמרו נחסי' רחוי' נביח' מים חלה
 לא סיעולו לשם המים נעמנאל ואיכ' נוח נראה דמגופה
 הוא דהא המים אינן נכבסי' נמנאל לשם ועלכל' סם והכל'ה
 עכ"ל להקל דיל' נשאר המים לשם לנד צית הסמרי'ס
 ונחה נחה נמנאל עיי'ס קעונו: **(קב) כיצד.** עיי' נלחמי'ס
 לעיל

יורה דעה קצ הלכות גדה סעוף כ כא כב

ל סלחתי נספר נספר
הכנסו ב' ברייתא
דף ל"ח ס"ב ג' ע"ד
נ"ט
נ"ט
ד"ד ע"ד פ"ד ע"ד נ"ט
מז"ל

(קמ) לצאת (קי) ממנו דם דרך פי האמה (קיא) (לד) ובשעת תשיש (קיב) נמצא בעד האשה דם תולה בבערה: כא ידכא דאישתכח בתם בשיפולאה מאחורה ומכה איכא מקמא תליא בה דאפשר אדיבתא דך דבתרא אתא לקמא ונמטה בה מהדיא מכה: כב (קיג) מספק אם עברה בשוק של טבחיים או אם ישבה בצד המתעסקים בכתמים אינה תולה בהם יבדא

פתוד תשובה

(לד) ונפקת תשיש, פי תשונת עכריש חיב מי לעיר דכיה אם אחר כי או גי ימים צבת עתילה לפלוט מלאה דם גיב תולה כי

דרכי תשובה

אפי' שכי לחלק בצד דם וגור לקרפין עייש ויחיה אפטר דגם צקרפין לא כחז להקל אלא קלא לזוקרה לבעלה עולמיה ונפוס רדומיה זליע [ועיי' צקרפה הענקה קאלה (להגהיל) ומהררסקאפיל ז'ל] ירד קי ליה סמיה להקל כדי השכרי הכי דיע בתלות צמיוני רגליו להחירה עייז לבעלה וכי' אם צקי' ליט עייש ועיי' צקרפה ונהריס עיק חירד קי קפיה עזה יחר ונקה ונלאה לאחר עעילה וציינש צבקר דם עס ליהא על הקדן ריע לה חקת צבכ גזש ונדע טענלה ונשחן דם וכי מדברי הרמב"ם הכי צפתש וגם ונשקיע עכי לתלות צוה רק גי ימים וגם שפני על הקדיע צקוף קי קפיו צרש לייקב ד' הקב עקב חירד קי ויה דמיידי דוקא צקרפין דליטו רגיל ללאה חלה צקון ועפלל צוה ונשלה דלועשה חין ינו כי' דבנליה יי' צקון ענאלה רק צבקר על הקדן לא ויקרי דיעה עיכ כי עז טענקה צרפוליה וגם קלא טענש על עילה עייש]. (קמ) רצאת ממנו. עיי' צולצוטי עהרה להגן קי קלי' צקי'ודו קקיל וצבאר יום חיים קעי' יח עכי דהשקן ונשע טענקה גיע קילא וננו דם דרך פי האמה וכי דלדיה י' כחלק דכשילא דם צענה טעניש צמיק דוקא רגיל גי' חבל צמנלא כחם לאחר הטעניש גם צלא חירע לו קילא וננו דם רק פעם אחת קני דכתימים דרצק צבל גידי דליכא לויחתי שלי' עיש (קי) [ממנו עיי' צקי' עיק כיע עיד וקרה אקה טעפריטו חיתה ונענלה עפני רזאה דומיה ואחיב ענלה. קפיו קלו הי' ארום כדס וחתירו חרזה לבעלה עייש ועיי' צקרפה עס איה' להי' ונכצב זיל קי' כי' ונה שנתן קמחין לרציו לדינא אך כי' שבענין לטהרה לגומי עייז קלא הנערך זי' זה לא צריח לי' עייש [ועיי' צדצרינו לעיל קי' קפיו עיק קויג עיש] ועיי' צקרפה עער קלמה סקפרי קי' קניה עיד אקה ויניקה שאין דרכה לרלוה ואחרי וקנוי לענינה הלידה כמו ד' והי' ימים השתינה וסרגיקה מיד טענלחל צבית החי'ן אצב לא הרגיקה וצוקירו וקנחה הצבית החי'ן ונלאה [ולוכך הגביל כענין ארע וצחוכו אדומות והחירה ונכמה קפיקי כויש עס לתלות צעכ וסיהורה הי' ועיי' צקרפה צית קלמה חיר צייד קי' יי' עיד אקה ענלאה גיע רלופים צעד קלאחר הטעניש קי' ועורב דם ואמרה טענקה ונענלה ולכו נוסק להחיר דחיתכן קלא ידע צעלה וחת רק הי' וגם פלפל עס ועור טעניש אחריס וחתיר צדוקה רק ונחנת טעניחה העד ולא צדקתו עד הטוקר וכי' דלא חיר צכלל טעניחה ונרואה מית אצל לטהר אוחו דם חין דעתו נוקח עייש וכי' צקי' על היש קיע לתלות אונס עיי' צקרפה צית קלמה חיר וירד קי' ד' צאקה ענלאה כחם גדול וחרה וחרה לתלות צמיק על אקה טענקה ארום כדאי

סעוף כ"ב (קיג) [מפק אם עברה בשוק של טבחיים. עיי' צפתש סהלי' צקס חמודי דליחל לענן לראח

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף כב כג כד כה

באר הגולה
 ענין להעסקת אדם
 בלתי כבודו
 וכן ענין להעסקת
 אדם בלתי כבודו
 וכן ענין להעסקת
 אדם בלתי כבודו

בעיר שהמבחים או המתעסקים בכתמים יושבים במבחים ידוע אבל אם דרכם (ה) להתעסק כאן וכאן תולין אפי' מספק (קיד) שמא נתעסקו במקום שעברה ולא הנישה: כג (קמו) ינתעסקה בדבר אדום ונמצא עליה (קמו) כתם שחור או איפכא אין תולין בו ברא אדום בשחור ושחור באדום יאכל אדום באדום ושחור בשחור (קיו) אפילו אם אינו ניכר ממש (קיו) שדומה לו תולה בו כגון שנתעסקה במי תרתן או במי בשר או בקילור אדום קצת תורה בו האדום: כך ינתעסקה בתרגולת תורה בו אדום ושחור וטרומי (קיס) לפי שדם שחומתה אדום דם אבריה שחור ודם בני מעיה כרומי: כך ישתי (כו) נשים שנתעסקו בצפור או שאין בו דם אלא כסלע (קב) ונמצא על כל אחת כסרע

באר היטב

וקל לחלוטו כו' אמר זו גיב שתיין תמולתו (זכתיכ ומכיס לנעת כסיס יעש גלריכות)

באר היטב

(ד) להעסק דלו הר טולח מילא כסוק על ספסיל סיו (כס) נשים. כתב סניס חלילי ענאין לשאל כספס שתיין סמולת והסיו סולק עניז

דרכי תשובה

לא נלא כגון סנאכד לו סהול לפכיו רק סלין יסוכן להנחין וכן כסנחעסקה צני חלתן לו צני צקר וקילור סהס חלומים קלת סתולין זו חלדום מני מיירי עיק ספק דילעול דמיא להדרי חנסיי סזה חלדום קלת זה חלדום דרבה מינו סנול סנחחצרו עם פסקן יולר ענין סניסס חלדומים ציורח חלל חיכא דודלי חינו דומה וליכא לנחלי יודי חפי חלדום חלדום חילי תולה עייס] (קיד) שחפה לו. עיי' צקרת סקורה קי קי רכיס עיד חסה סנולח כחס והעלה סתוכל לחלות צומה סקספספה צקר היסיל עני סריי כדי לנולח חפי' סלינו דומה כיכ דוק עיס]:

סעיף כ"ג

לפי שדם. עיי' צריז סוק קי זה סב צפטיעות דלס לל נחנפקה חלל צדס צני ועייס סל סחרנגול סהול כרכורי חונה יכולה לחלות זו ויראה חלדום עייס לדרכו חונס עייין צמולה סוק קי זה ונלחס סקליג סבי ונדצני חרמיח צהקור חלפי לל נחעסקה חלל ענין או ספחרנגול לצד גיב תולה זו כל חומיים כגון חה נחעסקה צצני ועניה תולה זו גם ויראה חלדום דלחמיין דגס עדס סעמיסה יתח עני' חניפ סלל נחעסקה צניח סעמיסה עיס

סעיף כ"ד

תמצא על כל א' כסרע. כי צמולה סקכיס חיל נרחה לפכיר דרוקא צכחי צלל חס מנול על כל חחה פחות חקלע צלופן סטוכל לומר דעל זו חלי דס חלפור והעותר דס ונאכולת וכן על סניי עסחירן סלפור ובר' וכן חס מנול על אחת כסלע ועוד ועל ח' פחות חקלע וסוכל לומר דעל חחה דרך ועל סלסס חלקים ועדס חלפור והעותר חול דס ונאכולת ועל סקריה חלק דרעיית ועדס חלפור והעותר חול דס ונאכולת גיב עסחירן לסחיתן וכן חס כסנחלק דס חלפור לסחיתן חהל חחה עעלה וחחה סקורה כגון סמנול על אחת יזח' חקלע ועל ח' פחות חקלע וסוכל לחלות כן ולומר זו עעלה חו ספוריה ולא סייך לומר מל חזיה ליוו סלסו ונחלקין חס חדס חלפור לסחיתן סזה צקור ער נרחה לפעיד דלס מנול על אחת כחס גדול כסלע וכגריס ועוד ועל סניי כסלע וחפי' קלת יזח' כל סלין ליוזח' כגריס ועוד כיון דחחה צכל ענין עעלה חפי' חס יתן לה כל דס חלפור חו חליתן חקלע ונחולל חלל והעני' עעלה עכ'ד ועייס צמוקני ססחיה דין זה חלחורן נצניק חולס צלחס סיק ליד כ' לין זה נחחלט חיל ילח

לוח סחרנגול'ס ועיי' צקרת ציה סלמה חיו יוד רכי יד צלנלע חסרן צלחה סנולח כחס והי טעה לחלדעניח והורה העורה כדה לסנולח וחחיכ צלחה חלסה ציוס חמחרת וחמרה סמכרה סניוס לפני מליחה חכחס יענה צקוק על סקסל ועכסיו מלחה על חקספל חולו לוח סחרנגול'ס והעלה דעכיו לין חלחירה דחל לוח סחרנגול'ס לין טעה לחלדענויי וגם חס הי דומה לחלדענויי מינו חו כונו חך דקסק עברה צקוק סל סצחיס כיון דלין ידוע חס צעה יעינחה סס הי כלל לוח סל סחרנגול'ס צמוקס חולו עייס] (קיד) [שמא נתעסקו במקום שעברה עיי' צקרת ריביס סכיימוד יזל קי יוד עיד כחומיס צלחה קלצ יס לחלות חלל נחספק חלדך יכ לחלות צמוקס סהול דצר רחוק סעברה צין חקלעים סהס צמוקס קצוע וגם צמוקס סלינס צמוקס קצוע חלל לומר סניחו צין רגלי וסנחקטלו צגדי' כי רוד סחללות חס על חלק סעל גופה חול דצר רחוק חגס סלין לדקדק כיכ ולסחול חת עי' כדי להחמיר צזה מינו חס חלחירה צפירוס עיק לה ספק לריך חקירה חלדך ונה חול חלחיה דרך חקלעים כדי לידע חס לחלות צזה חס חלו ולפי רוח עיני העורה רחיי' לטון חגנה עכחיד עייס]

סעיף כ"ג

נתעסקה בדבר אדום. עיי' צמידוסי חגרעקיל סבי דלס נחעסקה צלצב חלדום יס לעיין דלכחורה חקור דלספר לצבר עיי' העברה ד' סיומים וחף דלין חנו צקליין חוי ספק חצרון ידועה וכו' וסייס צייע עיס (קמו) [כתם שחור. עיי' צענל נסל להרלחי' דכחס סחור פחות וכו' וכו' וכו' חללות צמאכולת ועני' סהול חלדום והכחס סחור וכיכ צקי' חלסכול ריה נדה והציחו צקרת ועניל לרקה וצקיס וננח צפתיס זה סקייצ ועיי' צקרת חקורת קי מתיח סי' קניצ דרלה סחול לומר דדעה יחיד חול זה סל הצעינ דחלו צהסותנו דלדרינח כן חלכנה חול וכו' סעפורס צני צעי' דלין חולין סחור צלדום עיכ זה ככלל גיב דלין לחלות צכחס סחור פחות וכו' וכו' וכו' חללות צמאכולת דלל גזרו פחות וכו' וכו' וכו' חללות צמאכולת חלל כיון דלל חולין סחור צלדום ח'כ ח'כ לחלות צמאכולת עיכ חקור צחזור גס פחות עכגריס ועוד עייס] (קב) אפי' אם אינו ניכר ממש. עיי' צקיס סקקיה סחוכיח ונלסון זה דרוקא צעיק עיק עכיע ספק צדני חס דומה

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף כו כז כח

באר הגולה

ק' הרמב"ם
מפניו דמי ליה
דף יטו וילך
מחנה
התנחין והרמב"ם
לקולח טעמו טעמו
הרמב"ם נהני ד' טס
נבדריטס ש' טור נטס
הרמב"ם טסו דליינמי
נבדריטס דלפל ר' טס
נבדריטס טסו
דליינמי דלפל דטעטול
דלדריטס טקול דס
טעמו ט' ז' דליינמי
דל הכל ליהט טעטול
דל הכל ליהט טעטול
ובי
א' גרייטס טס דף יטו
טס ובי יטו ויטעטול ויטעטול טס
טס ויטעטול ויטעטול ויטעטול

(קכא) שתיין טמאות: כו גתעסקה בדם שארא שיהיה ממנו כחם אלא כגרים ונמצא עליה משני גריסין היו תולה כגרים בדם שנתעסקה בו (קכב) וכגרים "במאכולת (מי דם כינה) ראבל אם נמצא הכתם יותר מכשני גריסין טמאת (ויס) פועלית ונתעטף בלל זה (הלאיש והצור) ויניח נדלה (קכג) דים למתוך למקלף ונכתמים שפעין לסקל): כז (קכד) שנתעסקה בפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד (קכה) מהורה שאני אומר כחם זה מעסק הכתמים הוא וכבו היה שם דם מאכולת שנצטרף אליו עד שחזר ליותר מכגרים יוכן אם נתעסקה בפחות מכגרים ונמצא ערה כשני גריסין (קכו) (ס) מהורה: כט (קכז) דים פועלית (קכח) ותעטף ויניח אם נתעסקה בדם ולתיה ידעם טעם אלתי לקולח ולדריטס טסי דס כשיעור הכתם (כי וכי טעטול) כח ידאשה שמצאה על הזוקה כשני גריסין (קכט) וכינה (כס) מעובה בו מהורה שהגרים האי ודאי מכינה המעובה בו והגרים השני

באר היטב
כמעין עמלו לא סייר אלא נתעסקה כגרים ותעלה עליה צו גריסין פכל (כס) מעובה. אפי' לעיל כפי טהרה אפילו חיבה מעובה נ' טלמי הם נתעסקה כגרים תשליח הכל שך

דרכי תשובה

לוי דם מאכולת. תוהיט קקיו וקיע קיק נוח
סעיף כ"ז (קכד) [נתעסקה בפחות מכגרים. עיי' בני נדה דקריא נתיק בזה סקתפק אם נתעסק בתחלת היום נפחות וכגרים נתקף היום גיב נפחות נוגרים ולחכ נמלא עלי יותר נוגרים אם תולה כשני פעמים האלו כחומר קגס נפעם הצי יתח עלי לנקות טניח נפעם הרשקון חמו ויתחלח ללא טכיתח או אולי יל דכתיג פטיח דים לתלות כיון דצין טניחם הוי כשיעור הכתם עייט נה ספספל בזה והיח צליע] **(קכד)** מהורה. היינו כשהעסק נתעסקה צו הוא גדול כל כך כמו האוור כגון טהווד הוא כחלי גרים לריך לחיות סהעסק כנתעסקה צו גיב כחלי גרים שך קקליו **(קכז)** מהורה ענחטיט ניש ונחפיז והסך סהסיגו על הצי ועיי' ככרפ קקפיז ניש לתרן דעת הצי בזה ועיי' צונלצטי טהרה קקיע וקקילורו קקיג וצבאל ניש חייט קעי נוח ניש לתרן דעת הצי בזה והצי גס דצרי הכרפ החכר וכי דומי ליהל כיון קבדולי הנוריס החומיר חליהם סתענען אכן ציט עוד חימה ל' להתיר כדאי הצי לקעוך עליו צענת הדחק וכתמים סונעין להקל עייט **(קכז)** ויש סחפירן וטטטאין. קאי אלסליק וניייה דהיינו א'ם נתעסקה נפחות נכגרים ונמלא עלי' כז' גריסין טיע התיח קקיג. אכל לדינה כזר כתח הרמיח צעטי' טלפי' דים לקעוך אונקילין לחס קקייט **(קכח)** [ויטטטאין. עיי' צקריה ונחפירן לנחריט' לנחריט' לחבגסאס קי' יג סקתפק צאקה סנולאה על צגדי' צי כתמים בכל כחס כגרים ועוד ועסקה דס לעור כשיעור כגרים ועוד אי אס יט לטהר והסקק דלעיג דאס אנו תולין כחס אי דס לעור כשאר עוד כחס אי ניש יט סקק דילנאה בכל כחס יט החלי נודס הלפור נמלא סאין בכל כחס טיעורו כגרים ועוד והעלה להחמיר בזה עייט טעמיו]

סעיף כ"ח (קכט) ובינה מעובה בו. עיי' צלצטן כעג קאכיא נה ספספל והסעיר דחא קיייל דאין כל מאכולת טון ויש מאכולת סאין צו דס כגרים וצאלעה צונלח

באר היטב
(ס) פועלית ולדיה אפילו נתעסקה כגרים ונמלא עליה גרים ועוד טעם כדלוח דגריסם ט' טעם להיול. שך (כ) טהרה. כפי והסך טעמו פיו וסוקו דאס נתעסקה נפחות פכרים ותעלה עליה כז' גריסין טעם (דף) ולדריטס דכעסק טל לכן טעם דליין טיעור כחם) ואף

לי דאס חימה צלחיה הוא וקולקלת יכונה הסכי לומר כחם קלי הוא וכל הדס הלפור עביל. **(קכא)** שתיין טמאות ענחטיט ניש ונחפיז והציז ונחנחטיט טהסיג על נחפיז ועיי' בתיחט קקכיה טפקק לדינה כהנקהיט דככתמים סונעין להקל יטט וכיכ צקיע התיח קקויט לדינה יטט אונס עייין ככרפ קקיג וכקיע קקוריז ונחריצו להסיג יטט הנקהיט בזה ונחתיט פניס לדברי הנפיז יטט כצריכות ועיי' צלצטן נעט קקיכ סהארין טוצח בזה ויש צונה טבי לחלק בזה לדינה ועיי' צחורד צחידוטיס קקליצ ספקק לדלינה העיקר כהסיז דלפי אס צלו לטחול בזה אחר זה טחיתו. טנולות יטט וצחידוטיס טס קקיד והסכיס עננו צלחט קקליד ועייט צענולה קקיל וכיכ צונלצטי טהרה קקיה וצבאל ניש חייט קעי ניש וקקילורו וקקיג פיה עיד קקויח לדינה וכי קס עוד ויל ולא עוד אלא אפי' צלח לטחול לפני הנורה ולא הזכירה כלל קגס טהרה עסקה עננה ותלחה גיב קסלע וטיהרה הנורה ולחכי טדע הדצר סעסקק טחי נעיס ונמלא על כל אי כקלע גיב נראה לביד להכריע קיע להחמיר ולטענות טחיתו והרזנה להקל ולטהר הרשקונה איך נחמיון לחמו כיון טכזר ילחה צטהרה עביל

סעיף כ"ו (קכב) וכגרים במאכולת. עיי' צקריה ועביל לדיקה סי' כ' טבי דדוקא צונחכות דטיח טוחה וגס רגיל לחיות נדוקס זוהנח תלינן סהדומן טס לגרף לנס סנתעסקה ונדנוס לכחם אחד אכל צנתעסקה צי' אונסיס בכל טעם ועטם ככקלע ונמלא כחם כז' סלעיס נראה ונחמיות הטקקיס נדלח חזכירו להקל גס בזה נראה דקיל דלח תלינן גס ככהיג להקל לומר דחמירי קטל זה צלד זה יטט והציז צחידוטיס הגרעיקא וצלחט עסקה ליה **(קכג)** דיש לטמך אטפירין. וכן ננחמיות נפחות נכגרים ונמלא עליה כחס כגרים ועוד גיב יט לקעוך אונקילין בזה דחד טעמח הוא דנחי לי צונלח כגרים ועוד ולא נתעסקה אלא נפחות נכגרים או נתעסקה כגרים ונמלא עלי' ככז' גריסין דחמירייה יוכל לגרף

יורה דעה קצ הלכות גדה סעוף כמ ל לא

אנו תולין אותו בכינה אחרת כיון שאין בו כגרים ועוד: **כמ** ידרנה משמש שאנו תולין בו עד כתורמוס חוד כתורמוס לשיעור הגרים (קל) לכל הדינים שאמרנו: **ל** (קלא) איצ י'הקף (פי עין הקפה הוא לעשות דבר לדבר) הבתם לדבר שהוא תולה בו אלא תורה מן התם עד שחורע שזה שחור וזה אדום: **לא** ימצאה כתם ואין לה במה לתלות ודברי מסופק אם הוא רם (קלב) או צבע (קלג) מעברת עליו ו סמנים אם עמד בעינו וזו צבע ומזהרה ואם אינה מעברת עליו סממה מספק יעששו אין לנו העברת ו סמנים (קלד) סמני (קלה) שאין אנו

אנו תולין אותו בכינה אחרת כיון שאין בו כגרים ועוד: כמ ידרנה משמש שאנו תולין בו עד כתורמוס חוד כתורמוס לשיעור הגרים (קל) לכל הדינים שאמרנו: ל (קלא) איצ י'הקף (פי עין הקפה הוא לעשות דבר לדבר) הבתם לדבר שהוא תולה בו אלא תורה מן התם עד שחורע שזה שחור וזה אדום: לא ימצאה כתם ואין לה במה לתלות ודברי מסופק אם הוא רם (קלב) או צבע (קלג) מעברת עליו ו סמנים אם עמד בעינו וזו צבע ומזהרה ואם אינה מעברת עליו סממה מספק יעששו אין לנו העברת ו סמנים (קלד) סמני (קלה) שאין אנו

דרכי תשובה

דומה גם מה שהוא סכים שהנשים שואפים לזקק המלכות בחומותיהן וכו' (כמוהו נפחיש קקליא צוה גסס הקיסר) וכן לפעמים לנשים הנשים צחי סוקים ונגד אדום וכשהיה נחיש כהלכלך חלוקה ונצב האדומה שהצגד ונפיעו ויש לחלוה זו והכל הוא לפי ראות עיני האדום השלטי גבורים הצהיג סוף ק"י זה הצהיג ד' העליה גסס השלטי גבורים והיחס צ"ע וע"י צדדי פהרה סס צסיק החי (צדיה חו כתב סס) סכי סאפסר דלה היח הצהיג צ"ע רק על ויש כשאין לזון קצירת הכתם אז י"ס להתיר זה הכיח צ"ע אבל ויש דאס סרקקה על הכתם חלף והלך לו ויר דה סיון פהרה מודה לו הצהיג ד"ס לטעון ע"ז עכתיך הקיעו וצ"ל פסקים להגחיק ומתינו מליצוריעס ז"ל קפי זה כ' צהחלפ דצוה סרקקה על הכתם וכו' מודה הצהיג כהסיג דמהי להתירה פיש ונה דונקספא ל"י להקיע סכי צלסון אפסר פטיסל ל"י להז"ל דצכציג מודה הצהיג וצאמה לעכ"ד זה זה י"ע ואיטו נוכרה ו"ל ד"רפי הצהיג ו"ע צוה צהרה דלחי לו חכולוה סהיג צוה ע"י"ס] וע"י צסיק סלחאחי ולעז"ל סיק קיז וצקוק ק"י זה סיק ע"י"ס] (קלד) [מעברת עליה ע"י צסיק הקודם וע"י צסרת זרע אלות ח"צ ק"י פ"צ סנכסל על כתם סחלף הלך לו על הפצרה האלצע עליו והציח מדי השלטי גבורים צאקה סמלחה כחם ונקסחקק לחלות צצאחט נפור דרור סמוליים צצהרה ומדי הצלי החי צסיק הקודם ונה סהציח צסס השלטי וקיים דכ"ז אין דוונה לנידון דידן דאין לחלות רק לסמוך על סיון זה צוה סעבר ע"י הפצרת האלצע עליו צודחי אין להתיר כי אין לנו אלא מה שאמרו חכמים הפצרת ו' קוונים וגם צוה אין חטו צקיאס עכסיו כ"י הפוסקים והמוחזר צוה ותי"ס סאין לסמוך צהפצרת אלצע ענין ד"ל דהוא דס אלא סקוה דס סמוך ועב פ"כ עבר צהפצרת האלצע עליו ע"ס] (קלד) סמני שאין אנו בקיאים. ע"י צוהי"ס סקל סכי דלכאורה נראה דכיון שעכסיו אי אפסר צצדיקה י"ס כהקל וקסעק חס הוא נצב אדום חכן הלבוש כהצ ס"ס להחומיר וקספק וקסוס דהוא כספק סקרין ד"ענה ע"ס ועכסיו סס וצ"ע סהתי"ס סקס"ח - (קלד) [שאין אנו בקיאים. ע"י צסיק הקודם ע"י מחד"ת ק"י קוריג סרלה לוותר השואל לפסעו מודצרי הרצ סהציח סמונהי גס צוהי"ס להתיר לככס היקס סהתם ולהתיריו ע"ז ואס נראה דלה עבר הרי הוא דס ודחה זה צמסותמו ד"ח דהרצ סהציח ודעינו"ל ח כהצו זה כלל רק לחומרתו כשפסעה חלקה ודככס ודא לנעסעה. צ"עו סהרתה איטו תולה סהוא ומיי נדחה כיון סנככסס אלל לקולא ח"ז לזון ע"י"ס כלל ע"י"ס]

צמולל כחם סיעורו חכמים גדולה סנגדולות דלף סאיו סכיה כיכ וכו' אונסס אס סכנה סמוללח ועוכה אין צה רק כחי גריס וכו' וע"ס צוה ססנצר צוה וסעלה איזה דינים חרשים צענין זה אונסס צעיקר הדצר אס סכרלה סהכנה הוא קטנה וצכגריס סנה פסוס דלר"ך סלא יחא סיתרח על סגריס רק כדי סטכול לחלות סהכתס סיותר וצכגריס הוא וסכנה סמנוכה צו לפעמי וכו"ס צלחס סקקיא **סעוף כ"י"ס** (קל) לכל הדינים שאמרנו. דהיינו שאס נהעסקה צדס לעור צקלע חולה כחם גדול כקלע וסורמוס ואס מלחה מלכולת ועוכה חולה כחם גדול כסורמוס וגריס אלל אס לא מלחה מלכולת ועוכה על סכמה אפי"ס סהרנה ומלכולת אין תולין כחם גדול כסורמוס וגריס וכן אס סרצה צ' וגי' ספסעין אין תולין יותר מכתורמוס אי' וכן אס סרנה ומלכולת סרצה אין תולין יותר מצכגריס אי' לפי סיון סכתנו חכמים סיעור כסורמוס לפספס וגריס למלכולת לא פלוג רבנן צסיעורין צין רצ לונעט סאפי סרנה ומלכולת גדולה ציותר או מלכולת סרנה או פספס גדול ציותר או פספסין סרצה סיעור אי' לכולן סמדת חכמים כך הוא ליתן קלצה לדצריהס וסיעור אי' סעליו אין להוסיק ומונו אין לגרוע לנולס ומסאיכ צדס לעור וכיואל צו סמולין צו כסיעור סיוכל דמו להספסס לפי ראות עינים ולא למדת חכמים וסיעורין וכו' ותולץ יותר מצכגריס כסיעור סהה וקסוס וקסוק על סיעורי חכמים ונדחת מלחר ססיעור זה איטו וע"י"ס. על חכמים ומדתם כלל אלל לפי ראות עינינו ויהי אס סרנה סרצה ומלכולת או פספסס עד ספפי ראות עינים יוכל הדס להספסס סרצה יותר וסיעור סכתנו חכמים חולה צהן כפי ונה סהרנה מ"די דהוא אסוק על סצחים ונחעסקה צכתיס עכ"ל ס"ע סהתי"ס סקסיה

סעוף ל' (קלא) איצ י'הקף. ע"י ס"ס קקינ סכי וספריסעה נכפי כשסני דמוס לפעמי אלל להקיק ע"ס וע"י צלצנון דנע צסיק כ"צ. ו"יה סכי צוה

סעוף ל"א (קלב) או צבע. ע"י צלחתי"ס לעז"ל ק"י קפי"ז וצנצ"ל כהן סקק צ סכי צסס סהליה צסס סהציג צצקה סמוללח כחם על חלוקה והחלוק סהה קודס סלצסותו הוה סטוחה צצחר כל הלילה דוונה כחם זה כנוו לוחה סל לעור דרור כי כן מלחה כוה סענסיס צחדר סלה על צצדיה לוחט לעיר דרור וכו' להתיר מוכנה לד"י וקניס"ס להתיר ע"ס וע"י צסיק סקקס סהציחו וכו' דצאמה לא היה לר"ך צצודחו ו' כלל ה"י לד"יס דהתי"ס לדיכון דליכא למחני צודחי חלטינ צכל דצר ע"ס סכי

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף לב לג

בקיאים בקצת משמחה: לב האשה שהיתה עוסקת במלאכה ונמצא דם במקום שעברה על דבר שהיה ברוק לה מתלה (קלו) (והוא מקבל טהרה) תחזור להתעסק (קלו) כמו שעשתה (קדו) אם (כ) יזדמן שתעבור על המקום שנמצא בו הדם (קלט) טמאה ואם לאו טהורה: דג (קמ) האשה (קמא) שברקה עצמה (קמב) (לה) בעד (פירוש) סמרטוט מעין וכו' פדים כל למסותיה) הברוק לה ונמצא עליו (קמג) ח' (ליו) אפילו טיפה כוודל בין עגור בין משוך טמאה יולא עור אלא אפי' נמצא על הבתם (קמד) מאכולת משיכה

1. גדרה
2. דברי ימי
3. פירוש
4. דברי ימי
5. דברי ימי
6. דברי ימי
7. דברי ימי
8. דברי ימי
9. דברי ימי
10. דברי ימי

באר היטב

פתחי תשובה

(לה) נמד כדוק רחמי נכתיב הרב הגדול מהר"ר זיל שנתקן אס דקה קלם מן הכד וקלם הכד לא דקה ודקה איש פעוקס כדוק וכה נלמסקה שמה נח מעל יד מעוקס שליט דקוק ונלמא פחות פמדיק ע"כ (כ) נפסקת פיד פנייה פ"י קיל תפסקתה פמדה שלמה פ"י כ"ד ימ"ג זכ"ב

דרכי תשובה

נלמא זו דם פחיה ועביריק דלינה מנחא לחיטע סדקה חלוקה מקודם כעלגשה ולמיטה הרשעיה זה הקרי דדוק לה כיון שהיה צחוקת דדוק נפולם הוא צחוקת דדוק עד סמדם טילא מחוקקת וימי כיון דלין לך כל קדין וקדין קלין עלי טיפי דמיים וכו' איב ען הקתם הוא יולא מחוקקת עד סמדם פהוא נקי וליב כיון פהוא כמד פליט דדוק צמיק כגריס וכו' וכן פליט כגריס ועוד פליט דים מלכולת פתי ככר חלוקה וכמונחור להלן קמי' ל"ז וימי הכל לפי ראות עיני המורה ככלפיד עביל ופי' צמנלה קקליז פ"י ע"ד הפיו צה חיל ונדלה דחיית דוקא כמנמלה כהם קתן פקרי טוכל לחלות גס נעלכות סככות צמניט אצל לא ביזתה וזה עביל וימי' צקי פמה הצית וחוקר לדעם על חירד (להגאון מהר"א עיקפין ז"ל) וימי ע"ד הקריט אלו צמנדל כוז קלה הי' דדוק נעלכות והעלה פם צוהיל מכל עוקס לדילת כרלה צמנול ודלי יס לקשוד צ"ד להפיר ותמסוך יס ג"כ עוקס לחיטי וצמריס אס יס עוד קלם לך כנון וקנה פסקקה מלרלות וכדומה עב"ל] (קמב) השי הברוק ל"ה ועפיקס וימי צמקלנו דדוק ועקלנו אינו דדוק ודקה עלונה צחלק הצדוק וכו' ועי' צלצונן נעט קקיו סהציל דברי הפתיס צה וכו' סעבלס מהר"ב סהציל הפתיס דברי הציה סעצורל לחיזל דצרינו צמנדל כוז סדקה עלונה צמד סמקלנו דדוק ועקלנו אינו דדוק דעמלה וכן הוא עמורת הדין דלין צה פום לך סקק דהא דעקלין צמחות מעביריק צמד פליט דדוק פשי' כינעל דחוקתו מלוכלך דגם כנה ימי צדלי דחלק הצדוק אינו רק סקק עמל נחלבך עמלק החומר וליב לא עמד ציבורי דמנעל פיס צמנדל (קמג) אפי' טפה כחירד והיה פחות וכתיב הסיד לביץ פ"י קפיג קדרי פהרה סקניו (קמד) מאכולת משיכה עפ"י וימי הפעם עוקס עוקס דדוק הוא אלל מלכולת וימי צמית סז יעקב פ"י ויג סעכאל צמטה פיס לה כמיס צמנרות סצלותו עוקס כמו פהוא סכיה צמנה כמיס פהס עילדין פישן וקריטין על הצד סקנחת עלונה צלותו עוקס והעלה פדין זה דועה לדין סכה פיס לה מכה צמורו עוקס פהולה צה וימי צמה סעפלס צה וימי צמיס להלן סקקין סהעתיק פהרי עכנו הר"ב סהציריך צה וכו' דלף דלעני' סכא לוחיו עוקס דדוק הוא אלל מלכולת הימי וצמניס אצל עצחן וקומך לוחיו עוקס פתן סהעדות פשר

סעיף לב (קלו) והיא מקבל טהרה. אצל אם אינו נוקבל טהרה מהארה כדלעיל פ"י דלין חילוק בין כהם לרס דכיון דלה הרגישה טילא עגפרה פהורה ומלרורייתח ורנבן הוא דגורו ונדנר פליט עקבל טהרה לא גזרו פדן סיק ליעי (הל"ה) כמו שעשתה. עד עכשיו סלכב וקנה פיע סחירא סיק ריט עשירי (קלח) אם יודם. ענחאיט וימי פ"י עמקוס בין רגליה וכו' וימי צמניט קקליז סכי חיל פ"י עטוקו עקורה נגד לוחו עוקס עביל וימי צלצונן נעט סקכיה סהפמלל על לפוס צה דהא חוקקו פהוא חסם עמנדל חו ולינו צכל פעם צמקוס אחד אלל דעמביר כי לפון הפיו והסיד עיקר דקני עדין רגליה והא עכוך עי"ס: (קל"ט) טמאה. עי' צמיט סחירא סיק פ"י סהציל מדצרי הגמי דהא דהלרכיטו לעבור פם וחס זדעט בין רגליה צמקוס הדם עמנחיק לה הוא עוקס חומדל כי זה לא הי' צמורת כהם דהא לא על צמרה ולא על חלוקה אשכחה וחיל לא גזרו גזרת כהם רק צמנול על גופה או על חלוקה סלצנקה או סעכצה עליו או עמחכקת זו דהי כגופה סקבל לגצה עסליכ כעפסקה מלככהה או צמרה וקנה על חייה חקן דליט עמקס חוחה וכלל כגופה הוא פ"כ הי' מנחא פ"י ומחומדל וכל עגזרת כהם פ"כ פונין סתחור להעפסק וכו' ועי' צלצונן נעט סקכיה סהציריך קלם צצילור פנין זה ועמד על המחקר עמרה על ספסל הצדוק לה עקבל טהרה כיון דעמקס לוחה להילוך הר"ב כיצנה על ספסל דכמל לגצה ופיך צהם עיקר גזרת כהם ולין עוקס צמנרות לפולל וכו' דנראה דכיון דעוקס ספסל סכנגד בין רגליה לין לה צה לרדך להילוך ונד דין רגליה הי' רק חירי לין עוקס זה צמל לגצה ולין צה וגזרת כהם והי' רק פונין לחומדל עי"ס

סעיף ל"ג (קמ) האשה שברקה עצמה. עי' צמיט סקניו (נד"ה הרעבין) ע"י דעוכה מדצרי העסקנה דהיה אם חליט קינח איש לאחר הסמתיס צמד הצדוק ונעלה עליו דם חשי נחלל זו מלכולת מעוכה סעלה והימי צמיט ענה סכל סעוקקיס סהעיעו דין זה פיס ונלחם סיק קיו' (קמא) שברקה עצמה. בעד הברוק. כי צמיט סקכיה חיל ונלמא דלם דדקה איש צחלוק פהיה לצמק וכל דדקה חלוקה קודם סדקה איש זו אס הוא נקי צלותו עוקס ערס מלכולת או ללו וחור הצדקה

יורה דעה קצ רלכות נדה סעיף לג לד

סב באר הגולה

תשובה
שם כ' עמוד
שם כ"ג עמוד
כ' דף

(קמה) טמאה וכן הדין בשברקה בו (קמז) והגיתו (י) בקוממו חומר שעה בדרכה אחרו ומטאה עליו דם כר שהוא בין משוך בין עגול מטמה: לד (קמז) יברקה (קמח) עצמה בעד הברוק לה והגיתו תחת (לג) הכר או תחת הבסת (ל) ולמחד נמצא עליו דם (קמט) אם (קנ) משוך (קנא) טמאה שהחיתו מהקנתו ואם עגול יואן בו כגרים ועוד

באר היטב

פתח תשובה

(י) בקוממו. כתב השיך אעד הדוק נה דלעינ קלי ופרישה כמדקלי אפינו אעד שלינו דוק נה וקשה דכתיב לביע בכל שבוט סהרה דעפיק בגים ועוד וכן כנ הפוסקים עכ"ל וכן פשוט והנח ללא זא המעמד לנעב אם הניחתו נתקום עגולה דהיורו אם נמלא לאשר זמן עליו דם זה אינו דפשוט נמתיי' נמלא על עד שנה לאשר זמן דמלא חספס אלף היפונו דקיסא קלאר דהיינו אם הניפתו תחת כר או כסא או סמחו זיריכה תילוד דבריו דנמלא חספס על הפד הדוק פשיטא דמלאה אלף חסינא לא נמלא דדם עד נמצר נמי ביאה אפ כיב מוגח נתיים נקופסקא ולא כוסח זיריכה משליכ אם כוסח זיריכה דקיסא עכ"ל (לג) הכר דליכאל למיור דליכונת נחמטכה טס י"י. (נ) משוך כתב השיך דוקא הלא כשדקה פלמה אחרית הכי חנל בכל שאר כתיים לא משלקין צן משד בעגול לדטולס פחות מעגרים סהרה

דרכי תשובה

אשר טס זה בודאי אינו דוק וספיין תולין העיפין וגם הקרטיין זהם כיון דליכאל רגלים לדבר עיש ועי' בקיט סס שהארץ כיון דכונה דפין ובקוף קיים טהור ונקיים להחיר ולתלות בחלו הכינים אפי' בתוך ג' ימים לימי ספירתה צלי טוס ויחוש ודנקד חיסור עיש ועי' צקי וי דנה ונשיה סוף ק"י זה ספקאק צזה עיש ועי' בלחם קקי' טהיאו וקיים טיש להתיישב בדבר והכל לפי ראות עיני המורה עכ"ל ועי' צקי' עלי לצונה לחנן סעי' ל"ט טהיאו דברי דפי' ועיש גומ' צניאו דבריו צזה ועי' צונלוצקי עהרה פטיה'ק קקי'ו ובצאר ויס חיים סעי' עי' טהיאו ג"כ דברי הסי' הנו' וקיים חיל ולני ונהסס בקרצי לסקל צזה ונטיד חין להאקה הזאלה הקנה כי אם שהנלח סעוריהה הקוצנים כלוחו וקוס ולא יתוודע הדבר צניורו אם גס אחיב יח' הקרטיין עול העד בודאי חיל טמאה וחילגלי וילהל דשלח ון הסעורה הם ואם סוז לא יח' הקרטיין עוד ודאי טהיאו טהורה וכי טס עוד ובקיה פ"ז דהיה אם תרלנה האקה הזאלה לצדוק הדקיה של בעל אלוונה טוואל הייל צקי' קפ"ז ג"כ חוכל לקמוך דלעיפ דלעיל ק"י קפ"ו ונצור טיש דעה כונה ונהמיריט שלא לקמוך על דיקה זו ויינו צניד י' נהקל ולקמוך טהס כה הנחה ענ העוד רק ונצור ק"י להתייה כביע עיש (קמה) טמאה. עי' צשי' טחינא קק"א דטמאה ונדלורייתח ועי' צונלוצקי טהרה ציקלורו קקיד ובצאר ויס חיים סעי' כ"ו דטוואה דהרי חייצים בקרצן עיש ועי' בקיט קק"ז טכי דהיכאל דמלאה ועוכה י' חילוק צין טמאה צין לא טמאה דהיכאל דנח טמאה קודם טנדקה איע אז תוה טמאה ודאי חנל אם טמאה וקודם הוי טמאה רק וקפק וימו נכנין וי' טס כהנן כפי' וי' טשילתו לצעלה הכתם אינו תולה זו צו גיי' והציאו צעלי לצונה לדינאל עיש אונס עיפין צונלוצקי עהרה קקי' וציקלורו סקניו ובצאר ויס חיים סעי' כ"ו וי' טשכפל טונח צזה וטענה לדינאל דחין חילוק צזה צין טמאה ללא טמאה חלל כל שנמלא מחבולת חינה טמאה ודאי חלל וקפק עיש צאריכות (קמו) והגיתו בקוממו עבחה'ט ויש ונהפיו דלח צה המוצר לנעט אם הניחתו נתקום עגולה וכי' צעיע טהיאו קק"ב לדינאל דהיה אם לא הניחתו נתקום עגולה חלל וקפק עיש אחר ונחקה עיש ועי' צנוקד חיים סיק קי'ו טפק כן לדינאל

סעיף ל"ד (קמז) בברקה עצמה. יי' צפרת חצני לדק

(להגה"ל וקייטע ז"ל) חירד ק"י פ"ח ע"ד אשה סנמדה נדוק בכ"י צנוקד צנוקד ונמגדים ומכותמים ויהי הים ומלאה כתם צחוקה צאנלע היום ונסתפקה אם גס היום צדקה צנגדים ומכותמים כפי הרגילות טלה או לא צדקה ופפל סס צזה וכי לדעת הרצ' דנינו ליעון חין לת חזקה טהרה אז חין להקל צזה עיי"ש (קמה) עצמה. הכה ובסעי' טחח'ו וייר' צנוקד טמאה צלילה נכמי הטהטיש או חמרו צנטיחה ולנחנר טנדוק העד כדלעיל סי קפ"ו וצלילה הניחתו תחת הכר או תחת הכק' או תחת ירכה טיע טחינאל סיק קי'ג (קמט) [או משוך טמאה. עי' צני' נדה צקרא ונהיק סכי' דלס הוא ונרובע דינו כעגול דדרך קטוח לא הוי נרובע רק משוך עיי"ש]: (קנ) משוך טמאה. אפי' בכל טהוי טיע טחינאל סיק קיד ועי' צצאר ויס חיים סעי' כ"ו ונמלוצקי טהרה ציקלורו קק"ח וי' טס סכי' דאפי' אם ומלאה על הכתם מחבולת ועוכה אם הוא משוך טמאה וחילוק י' דלס לא ומלאה מחבולת ועוכה הי' טמאה ודאי חנל אם ומלאה מחבולת ועוכה חינה טמאה חלל וקפק עיי"ש (קנא) [טמאה. עי' צפרת יד יצק (להרצ' וקחאסר) חירד ק"י ע"י עיד מורה א' טהורה להקל אם צדקה עגננס צעד הדוקן והיינו הדוקן וקודם והניחתו תחת הכר ואחיב צדקה עגמה עם לחתו העד וקפק להקל אם נמלא עליו פחות ומגריט אפי' צנוקד דנה דפקק' צזה צנוקד טמאה וי'ו אם הניחתו תחת הכר קודם הדקיה דינו כסאיו דדוק דעיהרה

יורה דעה קצ הלכות גרה סעיף לד לה

(קנג) (לה) מהורה (קנג) שאין זה אלא דם מאכלת שנדרגה תחת הבר : הגב והיט אס הוא יומר עמיים (קנד) יש יוקס (קנה) (ג) (לט) להלות (קנו) זו (ני) כמו שנמצא לעיל בלחם דבר חלין כחם **לה** בברקה עצמה בעד הברוק לה ומתו (קנו) (נד) בירכה ולמחר נמצא עליו דם אם משוך (קנט) טמאה (קנט) אפילו בכל שדרא יאם עגול מהורה אם אין בו כגרים ועוד פירא

פתח תשובה
 (לח) סבורה עיין נדמיר שכתב דמי ימים ראשונים של שנכס נקיים פעולה הוא דכחם פסוח מנכריה סבור אף גמי ראשונים (מי לקמן פי קצו קמי יי נביא) הוא פשוט דלמיך אין שום אשכ יכולה להשיב אצל כאלו שהוא נכד שדוקת והפער לה להכיר אין להחיר גמי ראשונים עימ ומי שחשבה מפיל דקה סי יום שאין דעמו קן אלא לפעולו בעד שדוקת סבורה פסוח מנכריה אף גמי ראשונים עימ אכן נכסי סיק סאל כחז לכל דלוחיו יש לחמת דפתחו להפסוד עימ (לס) ללמות זו עמיים מימ נכס הימי נאשה שגילה כח עד דחולה נכ נשעת וקמה ומי נכחיר

באר היבב

(ג) ללמות. (משמע כלן דלק נספק מהני זו ללמות נשום דבר) פסד הימי ניל נאשה שגילה שיואל דם עימ הכפי שלה פי לחיה סנה ודקס נעמה אפילו בעד כדוק ונשעת דדקה עשה גם שם לחולה נה שלא נשעת וקמה דלין כלן ספק דלחוייחא כיון שלא כרנישכ גדם מן המקור וכמנתי זאל לפי שדלחי מורה אחד סבורה להפסוד נזה ויכל דעשה דבר פשוט עכיל (לד) זירכה דגם כלן יל שמתולתה הימה על ירכה והחמטכה כמספר שהסיפס על הייך וספק בימי כהיאל דלק עגול פנאש ככיס (דקיל דליד למייתחו חסח חכר דסם תאכלת מלריה שדליכ זירכה).

דרכי תשובה

לרכי ולא הרגישה דבר ונקנחה את צית הרעי ומלאה דם פעמיים ושלש על הכייר הנקנחה ודקה לימי ומלאה סבורה על העד מנשע ועל לדדי העד ומלאה קלת מראה אודם ולא הרגישה פום כלא צלדדים ואחרי פשקה חלוקה ומלאה עליי מראה אודם יותר מוכגרים ומלא דקה לימי ומלאה מראה סבורה על הדדיקה ושלכל זזה והכימי בלימי ותמתיי שלא הפיר מדברי הפיר אלו לענין ללחות זמקום הרעי הגם שיש לחלק לכייר נצחה פרכים וימי עכיס הוריל להזכיר מדי הפיר אלו] (קנה) [לתלות. עיי נצחה צפיא להג' מפאקש חחרח וירד סי' עיד עיר אשה סקנחה בני העצמה לאחר עשייה לרכי ולא ידעה אם נגנבה נצוחו עד גם נצוחו זמקום ומלאה דם על העד ולא הורגלה לרחות דם ונצית רעי שלה ורנה השואל לנמותו לדברי הפיר אף שאין דרכה להוליא דם ונצית רעי וימי הרי צוה יס ספק שלא נגעה כלל נצוחו זמקום והוא דקה לדברי השואל ואין דעוהו נטעה להחיר עיימיש ועיי נצחה שלאחזי הקמוד שצבאחי דעת המולק ומחיר ככהיג עיימי] (קנו) [בו. עיי נסיק הקודם וסיק עלפיז ועיי נצחה חבלים כנעימים חצי ירד סי' ריג נאשה סענשתה לרכי הגדולים וקנחה בנייר ומלאה דם ואחר עשה דקה עלמה ומלאה סבורה ולינה וידעת אם יש לה ויחוש לרחות דם מפי הסצעת ויש לה וקח חה סי' שלא נצעת וקמה והעלה דיע להחירה עיימיש עעמיו]

דפירורה אפי' נמשוך והוא העלה ללא עוד הורה ואין חילוק בין הניחחו מקודם תחת הכר או לא בין כך ובין כך משוך עמאל ועגונ סבורה עיימי] (קנד) מהורה. עיי נצחה התמיח סקיה סצניח פלוגתה הפוסקים לדעת הרשבי"א גם אומרת ספריגשה יסורה דלחמירין הרגעה עד הוא אצל להציי עכי הסעס דכיון שלא הרגישה רגלים לדבר שלא צח מגופה וכר ענאר דדוקא אומרת שלא הרגישה אצל נצחיה עמאלה גם בעגול ופחות מוכגרים עימ ועיי נצחור זניאורים להין סקכיו ספק דכל עימ ללחות שהרגשה הי הרגעה העד חולין ותולין הדס דמעלומא אחי עימ ועיי נצצטן נטע סיק כיו סצניח דצרי התמיח והחוריד ופקד דאס הרגישה אפי' שלא נצעת וקמה אין חולין דהוי ספיקא דלחוייחא עימ ועיי נצרת למה דרד להגהיק מליציאויטע זיל חירד סי' מי ומא מה סהארין צוה ונדצרי החוריד [הזכר] (קנו) [שאין זה אלא דם מאכלת עיי פתיש סיק ליח נכס' הדגול מרצנה דמיס ראשונים אין ללחות זזה ועיי נמי נדה נקרא נצחיה קמי זה מה שחולק על הדגמיר וכי שאין להחמיר זזה אפי' גמי ימים הראשונים עיימי] (קנד) ויש סקום לתלות. נצחיה עימ ופתיש מימ מהפיר והחוריד נאשה שרגילה להוליא דם ונצית רעי שלה וכר ועיי נצס' סי' קפיג קפיצ דריה גם לליע וצמי קיל קקליג ועיי נצמקור חייס מימ לדחות דצרי החוריד צוה ועיי נצמלוצי סורה קקי שהארין עונח צוה ולדינא העלה סס ונצח' מימ חייס קמי' סי' וצקילורו סיק עיב דהעיקר כהניו לדינא עימ ועיי סי' יד יהודא על הלי' שמיחה נצמקמות לה' סערות צוקה סי' דק קפיג עיר מימ צוה ועיי נצחית צית נצמה חייס מירד סי' מי מימ צוה ונדצרי המחיר נחציים עמנח נצמיש צוה והעלה דציוני נצונה אף לאחר גיי נצעת וקמה אין להקל אצל שלא נצעת וקמה והוא אחר גיי אס רגילה להוליא דם והרעי ודקה עלמה צלל הרגעה ונגעה גם סם ומלאה אז יש להפירה עיימיש ועיי נצחית ונגעה חוז מעדרי (להציי מיכאל דות מליציטע) חירד סי' י"ה עיר אשה מינקת עמעולס לא הוליאה דם ונצית הרעי וקעד ערך עיר חדס אחר לידתה אין דרכה לרחות דם ועמה כעלטה חרטיס אחר לידתה זה מוכנה ימים הרגישה כלא נצמנה כדרך סקודס וקמה ועשתה

סעיף ל"ה (קנו) בירכה אפי' נצחין זמקום שאין דם המקור יכול ליעול אפי' נצחין קנחה אפי' נכס סהו עימ התמיח סקכיו ונצחיה ספרה קפי ונצחיה קמי' סיא עימ (קנד) טמאה וכל שדורח משוך דלחמירין דחוקתו מהקנחה הוא וכן אס יש זו כגרים ועוד דליח ללחות נצמלכות היז עמאלה עמנחה נדה ולא עמנחה ספק ואפי' נמלא דם גם על ירכה עמנחה עמנחה נדה דלחמירין דמן העד הועח הדס גם על ירכה עימ התמיח סיק סיה מהחריס (קנט) אפי' בכל שהוא. כי נצחר מימ חייס קמי' סיא ונצחיה עמרה צקילורו סקכיו כל זה נמלא על העד אז נמלא על העד ועל הייך אצל אס נמלא רק על הייך ועל העד לא נמלא כלום אפי' משוך אס הוא פחות מוכגרים סבורה אס נמלא נצמקום שאין דרך הדס של המקור ליעול סם ואס נמלא על הייך נצמקום

יורה דעה קצ הלכות גרה סעיף לו

(קס) שאף (קסא) עגול טמא בכל שהוא : לו (קסב) עבדה עצמה (קסג) בעד (קסד) (קסו) שאינו (קסה) ברוק לה

פתחי תשובה
שחוק עניו ע"ש לחלות אפי' נשעת וסחה ע"ש ועי' נשחת מליך נח"מ
ק"י ר"ז ש"ג אחד ילה לפסוק דדוקא כשהיה בניי סהרה שזו יש לה
חזקה טהרה חולה דזה משליכ בניי ליעונה שהיא נזוקה טמאה אינה
חולה והוא ז"ל האריך לפסוק והניא ריחית דגם בניי ליעונה חולה ע"ש

דרכי תשובה
במקום שדריך דם של הנקור ליפול ע"ש ועל העד לא
נמלא והוא נשוקף אי פחות ונכבדים דינו כדין הנזכר
לעיל בפי' זה קע"י ט' בנמלא דם על נשרה בלבד ולא
נמלא בחלוקה ע"י"ש **(קס) שאף עגול טמא בכל שהוא.**
וכי צבאר וי"ס חיים סוף קע"י ק"צ וצונלבושי. עהרה
צקילורו קק"ו וכלע"ד טלדעת הפוקקים הללו ה"ל עמאה
ודאי וכי ע"ס נקע"י טלח"ז וצונלבושי קק"א וצקילורו קק"ו
וק"ו ח"ל נראה לי דדוקא כשעמחו את העד צירכה
והיכף נעלחו והסירה את העד מן הירך ולמחר נללה
עכ"ו דם הוא דטמאה אפי' צפחות ונכבדים ועוד אצ"כ א"ס
לאחר שצדקה אי"ע צנד הצדוק קשרתו את העד קצ"ב
ליריכה וה"י קשור עד נמחר צירכה ונללה על"ו לנמחר
ד"ס עגול כחות ונכבדים ועוד ש להקל ולטהר אורה
ואפי' בנמלא על העד ולא על הירך וכן אף כשנמלא ג"ס
על הירך במקום שיכול דם הנקור כיפוש ע"ש עכ"ל

ועי"ן ע"ס עגול נקע"י טלח"ז וצונלבושי ק"ה וצקילורו קק"ד
ע"י דגם צמחה צירכה ונכבדתי ה"כ נ"ש אשע"כ
בנמלא על ירך ד"ס עגול כחות ונכבדים ועוד והעד נאצ"ד
וכא ראינו אורה א"ס הוא ונלכלך או לאו יש להקל ולטהר
אורה צלו"פ כשהצאר לעיל קע"י ז' נהקל ג"ס לדעת הרמב"ם
דהיינו כשנמלא כחה עיפי דומ"ס ג"ס על חלוקה וכל זה
י"ס לחלק דוקא צנד פחות ונכבדים ועוד אצ"כ בנמלא ד"ס
יותר ונכבדים ונאצ"ד העד ה"י ע"י עמאה ודאי ע"י"ש
(קסא) עגול כ"י צבאר וי"ס חיים קע"י ק"ו וצונלבושי עהרה
צקילורו קק"ט דזה פשוט לכ"ע ג"ס לדעת הרמב"ם
דאשה שצדקה עמאה בחלוקה שצדקתו הי"ע וה"י נקי
ואחר הצדקה לצפה החלוק על צרה ולמחר נללה על
החלוק ד"ס עגול פחות ונכבדתי גרי"ס ועוד עהרה דה"י
דומה לצדקתו צנד צדוק והניחתו תחת הכר ונמלא ד"ס
א"ס עגול הוא עהרה וא"ס נשוקף עמאה עכ"ל [ועי"ן בפי'
נדרי זריזין להגאון ונהרש"ק ז"ל ח"צ נשחת פירי פיריים
לשירי עהרה ק"י אי ע"ד אשה צי"י עגורה שנתנה עד
צלו"פ ונקוס לשאוב הזהמאל וכך דרכה ונתנה ע"ס עד
צדוק אצ"כ לא צנמנוק כחו שצריכין לצדקה אף נעט ונשאר
מהעד חת לאוהו ונקוס אח"כ נפל העד על הארץ במקום
לא והגזירה העד מהארץ ורחתה צ"ו כה"ס עגול פחות
ונכבדים ועוד חת מהמקום שה"י צל"ו ג"ס אורה שקודם
שנתנה העד צל"ו היתה צדקת עמאה ע"י"ש וכל נללה
כל"ס ותיכף אחר הצדקה היתה נותנה העד חת' והתיר
ונכחה ענע"י כיון דכפל על הקרקע וצדקת עכ"י פרעושים
או שא"ל לבל"ך ונצטר שר"י וכדומה וה"י כצדקה צנד
הצדוק והניחתו תחת הכר וכי וג"ס כיון דנמלא חת
למקום שהיתה נזוכה רק חולה לו אי"כ דינו כדין קע"י
זה צדקה צנד הצדוק ופחתו צירכה דא"ס עגול עהרה

ועוד כיון דכא נתנה אורה ע"ד להיות צדקה כד"ו אז
ה"י כע"ד שאינו צדוק דמילתא דכא רוי"ל עכ"י דלינש לאו
אלדעת"י ע"י"ש]
סעיף ל"ו (קסב) בדיקה עבדה. ע"י חו"ד צניאוריס
קק"ב וחי'דושים סקמ"ד דכל זה צלל
הרגישה ונשליכ א"ס הרגישה וכי ע"ס ונהש"י הרמ"א צדקה
עלונה נשעת הרגשה ונללה יראה עהרה ומראה עמאה
ה"י עמאה ולא הלי"ן ההרגשה ציראה עהרה ונראה
עמאה ומחנה העד שאינו צדוק ע"ש וגי"י וזה צדכר"ו
כת"ן סוף ק"י זה (ק"י ר"ס) **(קסג) בעד שאינו ברוק.**
ע"י צע"י סקכ"ה וצקילורו חיים סוף ק"י וק"י ק"ד ע"כ
מהרש"ם צהרהצ"ח דהך עד שאינו צדוק לאו שלא ה"י
צדוק ונלולס אכ"א צדוק היה לכ"י י"ס או יו"י"ס שהיה
רוחה ככ"י י"ס או יו"י"ס שהג"ד שהיה נקי והניחתו במקום
מונב"כ כד"ך הנשים שוביכה להגדים ציקוס ידוע ומונב"כ
נקי ונתה נשעת צדקה נשעתה (ה"י וק"ו הוללע ונא
צדקה העד בבכ"ו כונ"ד צדקתה אצ"כ כשנזוקה חלוק וכן
השוק ואינה יודעת מי"י לוקחתה או ונעב"ס או מישראלית
ואינה יודעת א"ס היא נדה או עהרה וצ"קה אי"ע צ"ו
או שקנחה אי"ע צנד ה"י ונ"ד צ"י צ"י צ"י כ"כ לני"ד
דנעמ"א כ"ה א"כ"י ונש"ס כה"ס ע"י"ש וגי"י צ"י"ת ונהר"ס
ולוצנ"ן ק"י ק"ג וצק"ט קק"א וס"ק ק"ג ק"ו וצ"י וצכ"פ
קק"י ונש"כ צ"ו צלריכות ע"י"ש וגי"י צ"י"ת התי"א קק"א
נ"ש צניאור סע"ת הכוסקים צ"ן זה צלו"ך ע"ש וגי"י
צ"י צנ"ן נע"ע קק"כ"ט נ"ש צדכ"י הר"צ צ"ל התי"א צ"ו
נד"כ"א ע"ש וגי"י וצונלבושי עהרה ק"י צקילורו קק"ב
ישל וגי"י וגי"י וצבאר וי"ס חיים קע"י ק"ו שהענ"ס צל"ן
הרש"ב דע"ד צי"נוי הי"נו שלקחה דאשה עד על חצרה
במקום שה"י מונח ונחה שחצרה הל"י"ע ע"ס עדיה רק
שלא ידעה צצ"י"ר א"ס חצרה צדקה חת רצ"ד זה וכן א"ס
צדקה אי"ע צנד ע"לה צ"וה שה"י צנ"י"ה הל"י"ע את
עדיה ולקחה נש"ס עד וצדקה אי"ע צ"ו ואינה י"כרת צו"ל"י
א"ס צדקה את העד קודם שהניחתו ע"י דג"ס זה נקרא
עד צי"נוי ונש"ס צלו"רי"ן ונשתי"א כ"ן שהניחתו במקום
מונב"כ ה"י הוא צמזקה צדוק ק"ת ונקרא עד צי"נוי ל"ן
עמאה כשנמלא יותר ונכבדים ע"ש **(קסד) [שאינו ברוק לה.**
ע"י נשחת ז"ת רע"ן ח"א ה"י נדה ק"י אי לענ"ן ט"י"ת
קטנת סנמלאו על העד שאינו נכ"אין אלא צע"י"ן הי"ע
כ"י דה"י כע"ד שחזקתו מלכלך וכ"י ז"ן ט"כ"ל לחלות
שה"י וקודם ה"י כע"ד שאינו צדוק דחולה עד כב"ר"ס ועוד
וע"ש עוד צ"י צ"י טלח"ז נ"ש צ"וה] **(קסה) [ברק לה.**
ע"י נשחת דכ"י נחמ"י חו"ד ק"י ק"ו ק"י ע"ד סנמ"א
נש"ס סלענע"י"ס ונללה על העד ונראה אוד"ס וישהו וא"ס
ישללנה הנמ"ל א"ס צדקה הי"ע העד וקודם שצדקה אי"ע
צ"י

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף לו

אפילו הנחתו (קסז) שמור בחיבתה (קסז) ומצאה עליו דם (קסח) (מיט) (קסמ) במאה

דרכי תשובה

ועלמח קא אחיא עייש (קסד) אינה מטאה. עפמיש
קקליט שכי חיל ויכל פשוט דגמי אינה תולה וכי ועיי
צרת ועייל לרבקת קיי יט פקסאל צאשה אחת צדקה
עלמה תוך גיי טל נקיייתה צעד שליט דרוק לה ונאלח
עליו כחם פחות ומכריס ועוד והוא עגול אם יט לחלות
צמאכולת דשכיחי או נאמר דפיכ לא הקיט הפוסקים
זכחם פחות ומכריס ועוד תוך גיי אלח צמאל צדקין או
צמלוקה שאיח להזר אלח צעד הצדיקה ייל דליחו דלפקדה
אנפשה והסיז דשפיר תולה צמאכולת צעד הצדיקה גם
צתוך גיי וכל אוריז דצעין זינ צדורים אלח לענין כחם
גדול כגריס ועוד אלח צמח ומכריס ועוד דחלין צמאכולת
גם צדיקה העד שפיר תולין אפי גיי הרשקוים וכיי
צקיע קקסיה שהציחו ועיש צומס עיד זזה והסיז על כל
דצרו והעלה דנעיכ לא אוריין זקד שליט דרוק צני
כגריס ועוד אלח צאשה קייט לה חזקת עהרה ומשכי
צאשה שערד צגיי הרשקוים לימי נקיייתה שהוא עדיין
צחוקה ועיינה פתוח גם כשהוא עגול איך תולין צמאכולת
ותולין יוחר קצח וננפה עיש ועיי צמלצטי עהרה צקילורו
קקעיה שפסקה דצרי הקיע זזה וכי דעקורת קדין כראה
דכל שהוא פחות ומכריס יט לשהר זזה אפי גיי צמח גם
צצדקה צתוך גיי אלח להלכה איך להקל והוא שפיר
הוראה תוך דעת הקיע עיש ועיי לנען נעט שקיל שקיים
זזה צליע [ועי צרת עוקה שאלה (להגה) ומחליניקסאפיל
זיל) יוד קיי ליז צאשה קספרה זינ וניוס גי לסיפרתה
מלאה קורע הנלקט מן העד ואחיי ציוס צי לסיפרתה
עתה מלאה על הזולין צעדייל הנעשה ומגויין לנעין כחם
יוחר ומשערור ורק קייט לה לחלות צניי נדחה כי הלכה
זו תלמי עד עתה שפיר ה' לסיפרתה הרשקויה ופלגל
קס צדרי המעיל לדקה הני' וגם הלס צלנו זזה לפלוגתת
התפליז והקיע שחם הלכה כל הגי ימים צמכותה ומלאה
עליו כחם לא חובל לחלות צייני נדחה ועיי קיע קקעיד
איך צמיד ייל לביע מודי דחא על רגלה נצמח איח לדם
המקור שיצא לטס איכ מה שאלה עתה על הזקעין צעדייל
הרי יכול להיות דציהי ימים לא הלכה צחורו ומקום רק
לד חון קסס איח לדם המוקר שיצא ועוד העלה דליכא
זזה קיס עיכ קיים להקו ולהחיר עייש ועיי צרת אצני
לדק חירוד קיי פיצ מה שנקספק הסולל לפייד החתיס
הני' להלן דצדינו קיק קעביא עייש) דין דקה עלמה
צעד שליט דרוק דיון לה לעהר אלח כקיעור קטן ומאכולת
עצומיטו ולפיין לזין דגמי הרשקוים דזיכ איך תולין צמסו
דצר זולת צמאכולת איכ איח לחלות צגיי הרשקוים דזיכ
דק צקיעור ומאכולת קטן עצומיטו ועיי הסיז הגהי
צאצני לדק דחומרת החתיס צדקה צעד שליט דרוק
הני' דלא להוקיע עלה והרולת החמיר כותי ימחיר אלח
צגיי הרשקוים איח להחמיר כזה כיון דהא דלח תולין
צגיי הרשקוים דציהי הוא גיכ רק חומרת צעלמל ולין
להוקיע עלי עייש] (קסמ) מטאה. עיי צקיע החתיס
קקיע שכי דכאן איך חילוק צין, שהעד הוא דצר המוקבל
עומחה או לא דער חומר זזה ומשאר כחם עיש ועיי
לנען

צקרי לה קלא הי' זה ומקום ונסיבה פעם היות שפתחה
אורה ורחתה זו לא שמה על לצה לדקדק הימד ולעיי
עד כדי להכיר צמסחו ומעילא יוכל להיות לפי דעתה
שהי' זה ומקום עיש מה שפנפל עם ההיג הסולל צאריכות
זזה] (קסז) שמור בחיבתה עיי צקיע סוק קקסיה
שהוכיח לצניכ עיש צקיע שמורה צמיצתה לאו דוקא דהיה
אם הניח צמקום ונגולה טמאה וזיכה טמורה אלח צמחחו
צירכה עיש ועיי צקיע החתיס קס שכי צצחור שיעת
הרשקויה צזה דער דרוק צדוק שהניחתו נפי עשה ניזוס עד
ליה אפי צמקום ונגולה צנית כיון דירוע קלא כהעסקה
זו צמחויס ולא היתעסקים צמחויס עזרו צלדי קל העד
לא הלין שהגיע נו ומקרה שליט ירוע ומקרי עד דרוק
ואם ענין זמן רב צענין שאין ירוע אם כהעסקה זו
צמחויס או היתעסקים צמחויס עזרו צלרו אם הי' צמקום
ונגולה אפי עד ציוטי נח הוי כלא הוי כעד המודון לה
צנית ואם הי' צמקום מולנע היינו עד שליט דרוק ציוטי
דריח וממח ומשום כחם עיש ועיי צקי כצנן נעט קס
עיש דצרי הרב החתיס זזה וכי אחיי חיינ ומיהו כראה
דוקא צשה זמן רב צמקום ונגולה ואחיי דקה איע גרע
ועד ציוטי אלח כצדקה איע אפי צעד ציוטי והיחחחו
זמן רב צמקום ונגולה ואחיי מלאה עניו כחם טמאה כיון
דליכא ודאי עברה צשוק צמיס רק קפק השכוח ומלי
שומעסקים צמחויס עזרו צלרו וכספק זה נוכד קודם
קקעח איע ייכ כאן נילח כאן הי' דם קודם הקיטוח אלח
כספק זה נולד אחר הקיטוח ייל כאן נמולל כאן הי'
צשה קיטוח ומלאה עיש צומס עור צזה (קסז) ומצאה
עליו דם. עיי צמחה פנים ואחיות אפי קיע פקסאל
צאשה שפסקה צעהרה וצדקה איע כדינה והתחילה לטפור
זינ וצכנ יוס צדקה איע ומלאה טמורה ואחיי לנעה
כחורה צעלה שכבר נעט צעלה וכשטה הצלצשו צגדי לנן
לצבור ענה והכחורת אשר פשו זיקה לתוך הכלים המוכנים
ליטח כצדיקה ואחיי דקה צמחונת צענה הניח ומלאה
זו כחם והסיז כיון שנקחה כחונה צעלה ומקום שזרקים
צגדים שלצשו כבר ומוכנים כצדיקה הוי כמו שלקחו מן
המודון נה צנית שהוכיר הרשקויה אפי קנחה עלמה צעד
זה ניכח ומחן דונטוח לה אפי ומשום כחם עיש ועיי צקיע
קקסיה שהציחו והסכים עמו דליחא כיון שכן דרך העולם
יצטפשיטיס הכחונת איך ומקפדין עליו אם יתלכלך עור
ודרבו נחיהו ומקום התורפה זמן מה ואין ומקפדין
להיחו צמקום ציוטי להיות ומשומר קלה עיכ צודלי לא
עמזיקין לי צמחנת דרוק גם ייל כיון שהי' מונח צין
שאר הכלים העומדים לכניסה נתלכלך כחונת זו ומשאר
צגדים המוכלבים שהי' מונחים אללה ואיג קלא רחתה
קשאר הצגדים שהיו קס היו ומלכלכים ימיז חלין שהי'
ומלכלכים ומחלייה שרחתה כחם כחונת זו וכי
קס זיל ועוד כראה דאף אם לא חרקי צין הכלים
המוכנים לכניסה אלח שהיה זמן מה מונח צלרן וכחיג
דיו כעד המודון דיל שנתלכלך מן לחלמות דם שהי'
צלרן וכי וכיש היכא צדקה איע צכל יוס דחלין דהכחם

יורה דעה קצ הרכות נדה סעיף למ מ

ה' טס ויכח התעורר
ש' טס והתעורר צדי
ט' טס ויכח דרג טס
אכריכאל בדיקה חלוקה
והשאלתו להשיג
וכי' טס יח' טס
לדעתי' חומלת חכמים
ולמעט שדקס

ולא בצד המתעסקים בכתמים דרי זה בחזקת (ל) בדוק: למ יאין האשה שמאזה משום כתם שמצאה בחלוקה ואיכ היה בדוק לה קודם שרבישתו (קעמ) אבל אם (קפ) אינו בדוק קודם שרבישתו ולבשתו בלא (ל) בדיקה ומצאה בו כתם שהורה: מ (קפא) ש(ל) בדיקה (קפב) חלוקה ומשמתו (קפג) ומצאה שהורה והשאלה לחברתה ולבשתה ומצאה בו כתם הראשונה

באר היטב

לצטו וחסכי פסחתו ומללו סבור והשאלתו לפצרתה אבל לא דיקה פלוקס
אלא כשפסחתו וז לא חלוקה להשמועין להראשונה סבורה משום שנאלח
לחור סבור והשאלתו לפצרתה הא בלחיה סבורה כיון שלא דיקה לחור
קודם הלגישה וכי' הי' ללא כרישה ויח' שנגבחו בדמוקים

באר היטב

י' טס ששארין צוה והי'ס הדבר גליע (ל) דדוק ועיל סלי עה
קדל אינו דדוק (ל) דדיקה אפילו ידעת עמי לקחתו כיון שלא היה
דדוק אל' אומר כתם זה כבר היה שהכתמים מלגיהם והולכים צהם
לספ. טין (ל) דדיקה כעב' טין ס' שדקס לחור נחפלה וחסכי

דרכי תשובה

דכסים טלוצפת חלוק אחר הכיעוק הוי רק צינוני צוה
השיג עליו הקי' ונהא דלקוץ קפי' וי' עי' איצרא כי
צחור' להנן קקלי' כי לחלק צוה צין נחכבס צצית' ישראל
לנחכבס צצית' ככריס דצצית' נכריס לעולם הוי אינו דדוק
אפי' ומגלי' עי' ועיי' בלצננו טעב קקלי' סהצי' דכרי
הכרי' והקי' והחור' צוה והעיר כיון דלשי' צצית' ישראל
הדרך לתלות חומכוסין לכגז אפי' בחון וקיים צצ'י.
(ר) [אינו בדוק עיי' צצית' שולח ונשי' קנול חיצ קי'
קית צאסה א' שהלכה לעצול ולקחה לה חלוקה דדוק
ועצלה וליצטו ולא דיקתו קודם הלגישה ובצוהה לציתה
לחתה על חלוקה דס הרצה ולא ה' לתלות רק שהנסיס
צצית' הסצילה אמרו עצצית' עצצית' נמללו כמה נכסי
ולהצדיל' חיי' עצצות קס לכבס כתמתס ובגדי נדוחס ויש
לתלות טנגע החלוק או סנטק וחס' דיעתו להחמיר דחין
לתלות צוה לא מיעציל לרי' הי' חיו' צציק הקודם דכס
שהי' קלת בחזקת דדוק חין לתלות חיי' הי' לקחה חלוקה
דדוק ומקודם וגס לדעת הכרי' דעתו להחמיר צוה וצפרט
צציל עצילה וחולי דומת עירה עלתה צה כדאמרי' בדה
דקי' ועיי' צציק' ס' קפי' ס' קלי' עיי']

חדשים וחני' עכשיו צעפת וקודם דדיקה גופה לא דיקה
העד וי' החיל קהי' לה חזקת דדוק פעס א' ונח נודע
סכתס צו כתם ולא הי' העד צלד המתעסקים בכתמים
קאי העד לעולם בחזקת דדוק ומקור חיים סיק חחי'
סעיף ל"ט (קעמ) אבל אם אינו בדוק עמי' סיק כיי'
שהכלה דהאי אינו דדוק דהכא לא דעי'
לאינו דדוק דלעיל קפי' ל'ו דהיינו עד צינוני דעד צינוני
קנולה גיכ ומשום כתם דחין לחלק צין סנמולח כתם לצין
סנמולח צדיקה רק דהכא ויירי צאינו דדוק לגמרי ולקחתו
ען השוק והקבים עמו צתוהיס קקלי' ודלא כהציח אונס
עיין צציק' קקלי' וצחור' צחידוסיס קקלי' ס' דהעיקר
כדעת הציה והקי' דקי' דצנד וחלוקה צינוני אינו נעמולה
נעמול כתם רק דוקא בחלוקה קהי' לה פעס א' דדיקה
דלא אינה יולחת ומחקה דדוק עד שהעצירתו צדוק קל
עכסיס וכן אם לצטתו אחר הכיעוק צלח דדיקה הצדוק
צציקרי' או צנמגלי' דלקוץ קפי' וי' וחס' אינה צקיתה
סחמיר עכיל' ועיי' צחדושי הגרעיק' ס' גי' כצצרי
העי' חס תמחין צוה והעיקר כדעת הציה דכסלח דיקתו
נעמול וי' דוקא אינו דדוק וסחור' גס ציוחר' ומכגריס ורף
לדעת הר'יס סחממיר לעיל קפי' ל'ו היינו רק צנד
קקנחה צה אבל לא צכתס וכי' סכן סכסיס לזה הרצ'
סחחלה נעשה עי' ועיי' ככרי' סקי' וסקקלי' וצציע'
סחחיל סקקי' ס' גי' דהעיקר כדעת הציה והקי'
וסקן כן לדינא וכי' דכשצצתה חלוקה סאינו דדוק אפי'
ידעת וי' לוקחתו כלומר אפי' שלקחתו מאלקה סחורה
סחין לתלות צה הכתם יותר נצחו אפי' כיון קלח דיקתו
קודם טלצצתו חלין שהעצירתו קודם סמכרתו צדוק קל
עכסיס או צלד היותעסקים בכתמים והי' בחלוקה צצצית'
קלצצתו צלח דדיקה אפי' קהי' דדוק לה מנחמלה צעפת
כצכוס כיון קלח סחחמו צקופסח עיד לחחר הככוס ויס
לתלות שהעצירתו צדוק קל עכסיס או צלד המתעסקים
עכסיס כגון טעצרי זמן רצ צענין סעכמה ואינה יודעת
חס לא סעצירוחו ואפי' יודעת קלח סעצירוחו אלח קיס
לתלות צצרי הציה סנתעסקין אללו בכתמים או סחמתעסקים
עצרי צלדו אפי' הי' צמקוס ומלכע סאינו מלוי סיעצרו
צלד חלין כזו דחלין לעיל קפי' ל'ו צנד אלח דתתס
צציק' ל'ו גי' עד סאינו דדוק קנולה ומשום כתם הוחיל
וקנחה עלמו צו והכא כיון דזה מקרי עד סאינו דדוק
סחורה לגמרי וכר עי' צחור' ועיי' צציק' קקלי' סהקבים
לצצרי הכרי' צוה דהעיקר כהקי' חן צציק' סהקבים

סעיף מ' (קפא) בדיקה חלוקה. אבל אם הראשונה
נמי לא דיקה החלוקה לא כשטלוצפתה ולא
כשפסחתו סניחס סחוריס כרי' צציע' סלפי' טין סיק
עי' (קפב) חלוקה. עיי' צציק' ס' ס' ס' חיל ולעיד
רצה דלפי' לא דיקה חלוקה אלח דדיקה ענמה ומלחה
סחורה והשאלתו לחצרתה וחסכי נמלח צו כתם אלל סכמה
הראשונה סחורה כיון סהיתה צחזקת סחורה סחרי דקס
אי' הרי הי' צחזקתה וחלין צציקה וכר ואפי' דגס
הכניה דדיקה אי' קודם הלגישה וי' יל דלמח אפי'
לחתה וכר ואינור חס קילוק ידיה לחתה וכר עי' צצור'
ועיי' צנלצצוי' סחרה צציהיק קקפי' וצצור' גיס חיס
קפי' עי' סהסיג על הקי' צוה דכל קלח דדיקה הראשונה
אל חלוקה רק דדיקה אי' לא ונמי לה וסקיהם עמולות
עי' (קפג) ומצאה שהורה עכרי' סקקיל' סנמול' דהכא
ויירי דוקא כשהראשונה חמרה להצי' צעפת סאלה סחחלון
הוא דדוק אבל חס לא חמרה לה צעפת סאלה אינה נלחנת
לעמח סצרתה צחמירה דהכניה יוכלם לעפען אינו ומחמיר'
ועי' צציק' צוה וקיים צציע' עי' ועיי' צצצרת' צציק'
וצמלצצוי' סחרה סקי' סהסיג עיד הכרי' צוה והוכי'ס
דקפי' נלחנת לומר צצדיקה חלוקה לחחר סעספתה ועמיל'
דצצרתה עמולה וחין סהניה יוכלה לעפען אינו ומחמיר'
פי'

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף מא

מהורה והושנייה (קפד) שטאה: מא ילבשה (קפה) חלוקה הברוק לה ופשתו והשאלתו (קפו) לישראלית (קפו) נדה או לעוברת כוכבים

דרכי תשובה

וכר וקיים ואף נוי שלא ילכה לקבץ את זאת חבל זה נלעביד ודאי צדור שכל שעצרו עליי שצעה הנקיים כדת ועדיין לא ענלה אף כי לפעמיד נראה דגם צבחיג צאשה אחרת תליק כיון שעדיי היא צלחיה ונקולקלת כל זמן שלא ענלה וימו אם היא ונעזרת וכו' לא תלין זה צבחיג כיון שכבר נכתם הושיין הרי היא צחוקת ונקולקת ונדויים יריב תלין צדיך וכו' עכ"ל [ועיי' גילג' המדשות צפקים קעי' זה סבי' והציז שיש חולקים על המליו החז' וחומרים שכלל ענין תולה זה שפעשי' שהיא צחוקת שאין דמיס ונרייס זה וימו עכסיו היא ענאה חסי' שהיא ענאה ופני סחי' צחוק קפירה זינ' שעדיין היא צמונאהתה עד שתקפור ותקטול חסי' תולה צדה שלא התמילה כקפור עדיין חעפשי' שהיא ענאה כננאה כיון דלא ונקבקהא נה וידי' והיה אם צדקה והשאלתו ללכה ונצעה הנדה וחמיכ נצעה היא הי' תולה זה חעפשי' טמואל הכתם אלל צענת הכתם לא חומריקן הך דאשתכחו גצה התקלקל וכן הדין אם צדקתו ולצעתו וחמיכ השאלתו לנכרית שהגיע זמנה לראות דהיינו שהיא צת ייצ' שמיס רוס אחד ורחה כבר פיה חעפשי' שאינה רואה ציני' השאלת חמיכ וחמיכ ננאל צו כחם תולה זה חבל אם נה הגיעה זמנה לראות חעפשי' שכבר רחאה פיה הוואני ועכסיו ציני' השאלת חלוק לא רחאה חין תולין זה סהרי חין דמיס ונלויין זה וחין לחלות זה ולומר ענאל עברה צוק סנ' ענחים לפי שכיון שהישראלית לצעה החלוק צחוקת צדוק סהרי צדקתו קודם שלצעתו חין חנו יכולים להוליא ונחוקתו עד סדע סיש דבר שנוכל לחלות כגון שהנכרית הגיע זמנה לראות ורחאה כבר או לא הגיע זמנה ורחאה עכסיו צענת החוקת חלוק או סידועת צדלי' שעצרה עכסיו ענחים חבל צפתנה ח' להוליא ונחוקתה חבל אם השאלת חלוקה לנכרית ולצעה הנכרית וחמיכ נצעה הישראלית חעפשי' שהישראלית צדקתו קודם שהשאלתו תולה זה הצנכרית חפי' לא הגיע זמנה לראות ולא רחאה עדיין כלל דתולין שעצרה צוק סל ענחים חעפשי' שחננה שלא עברה אינה חלונת והנעם שכיון שהנכרית לצעה תחלה הרי החלוק צחוקת שאינו צדוק לגצי' הישראלית וחעפשי' שצדקתו תחלה וימו כיון שלצעה נכרית אחר חולין צמנאה חלא צמנאה נחונת שרחאה חבל אם לא רחאה חלא שהיא ענאה נעוס ענאל הראה כגון עונה אחת שחוק לוסחה דקיי' לחקורה כצענה וחייכל ויד' דליקור זה הוא ונח' וכו' וימו אם נצעה חנוק זה צלוחת עונה אינה תולה זה כיון דחין חיקורה על נה שעצר חלא נעוס חספאל דלפתיד חיי' עכ"ל

עיס צמיש עוד צזה (קפד) שטאה וחפי' אם אחר שנדקתו חצרתה הכיחמה מידה ואחר שעה או שתיים חפי' אם הכיחמה ניוס עד לילה ואחייכ השאלתו לחצרתה לא חומריקן דצעפה שהכיחמה נכתם שיע' התמיח קעביח והרשציח וימי' ומה צדצרינו נעיל (סיק קעביח)

סעיף מא (קפה) חלוקה הברוק לה. עיי' צקיס סיק

סיק שהציז ונחציח דנעביכ צחלוק הצדוק ויירי דחליכ אף אם לא השאלתו לנדה עהורה חבל לדעת ריסי' ורנציס חפי' צקסם חלוק הדין כן ויעש צמיש צזה ועיי' צנפחרי' לצי' סיק קסיד ויש צביחור דצרי' הנחצר צזה צמיש צלכותו חלוקה הצדוק עיש (קפו) לישראלית נדה אי לנכרית פי' שיש חלוק צין יסחלית לנכרית דנכרית כנ' שרחה עעם ח' לעולם הרי היא נדה סל דצריחם סהרי לא ואלל לנהרה לעולם ויכל דיסרלחית כיון סנידחיה חלוי' ציניס וצחה לכלל עהרה לא ונקרי נדה חלא צחוק יוני' כידחה חבל לאחר שעצרו יוני' נדה אף שלא ענלה עדיין אינו תולה זה לפי שכבר עצרו יוני' נדה ופניס חדשות צלו לבאן חבל הנכרית כיון שרחה עעם ח' לעולם הי' דנה ונדצריחם וחין עהרה חלוי' ציניס וכל יומה חד דנה חית לה ונשיה תולין זה לעולם סחולין הקלקלה צנוקלקל שלעולם היא נדה ונשאיכ צישראלית שלאחר שעצרו יוני' נדה או יוני' ספירחה חין תולין זה לפי שלא חסינה ונקולקלת ונשלינו פרק סי' ונחלבי' איצ' וקדרי' עהרה קעי' עיש צלחור (קפו) נדה עשיך קנחתי דחולין הקלקלה צנוקלקל ועיי' צנוסליו סס סבי' דחא דתולין צזה הקלקלה צנוקלקל דוקא כשהיו שתייה סוות חבל אם הייתה הנדה זקנה או ונעזרת או ונעיקה חפער דלא נחלה צהן וכנמי' סעי' ויש עברה ושאינה עברה תולה עברה צשאינה עברה וכו' וחייב גצי' נדה אם הייתה צדה עברה או ונעיקה או זקנה חפער דשתייה ונקולקלה דלכל חדא חייכל חומנאל דונן דידה הרי הכתם סס עיש דרכו ועיי' צקיס סס שהציזו והשיג עליו וסוכיח דכל טהשתח ודאי חמיח ועינינה פתוחה גס אם היא ונעזרת או ויניקה או זקנה דכיון דהשתח לפנינו היא נדה תולין צרם ונח' חומריקן סהן צחוקת ונקולקת ונדויים עיי' צלחור ועיי' צנונלה סקורד סהציח דצרי' הנעשלינו והקיס צזה ועיש צמיש צדצריחם ולדיני' סייס דלדעתו נחלה הנכרית דלפנינו הלן סי' קלוי' דכל גיי' סל הנקיים ונחוקתן לה צחוקת ונעין פתוח חייכ אף אם היא וינעזרת או ויניקה או זקנה דהוה צחוקת ונקולקת ונדויים כיון שהוה צגי' יוניס הרשקוניס לייח הנקיים סלה ונחוקת אותה צחוקת ונעין פתוח ויש לחנות זה יזהר ונחחיתה חבל אם עצרו עליי' גיי' נקיים שכבר ילחה ונחוקת ונעין פתוח או אם היא זקנה או ונעזרת או ויניקה דהוה צחוקת ונקולקת ונדויים יס לחלות הכתם צלוחת שאינה זקנה ואינה ונעזרת וכו' דלעיי' דזו סהורה חו ענאה וימו יס לחלות יזהר צלוחת שאינה צחוקת ונקולקת ונדויים

וכתב' צווליו עוד צקוק פרק סי' חייכ חייכ ודע דעייכ לא חומריקן דתולין צמנאה חלא צמנאה נחונת שרחאה חבל אם לא רחאה חלא שהיא ענאה נעוס ענאל הראה כגון עונה אחת שחוק לוסחה דקיי' לחקורה כצענה וחייכל ויד' דליקור זה הוא ונח' וכו' וימו אם נצעה חנוק זה צלוחת עונה אינה תולה זה כיון דחין חיקורה על נה שעצר חלא נעוס חספאל דלפתיד חיי' עכ"ל (קפה) שהגיע

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף מא

באר הגולה

(קפח) אשהגיע (לט) זמנה לראות וראתה פעם או פעמים שאינה רואה בימי השאלת החלוקה ואח"כ נמצא בו כתם תולה בהן ומדורה ג'קמט) והיה (קצ) אם בדקתו והשאלתו לחן ואח"כ לבשתו היא ומצאה בו כתם (קצא) (קצב) שתולה בהן יואמילו היא (קצג) בספירת ז' נקיים : (ועל פי קל"ו (קצד) דעני ימים הראשונים של ז' נקיים (קצה) אין יקולין בכתמים (י) נהגות דגבר אחר)

באר היטב

שאלות והלי אס דקתו ר"ל כשפשתו (ט) נפנות ודוקא כשהם יחד ומכריזים ועד אצל נפשות מן תולין נכנה אשילו תוך ז' עדי. הש"ך

דרבי תשובה

השאלתו נאמרה כדה שמונתם בתוך ז"כ ולא ענלה וקודם שצאו כשאלו השאלה עברו הי"ד וענלה אין תולין זה דכח ש"ך לומר תולין הקלקלה זנוקולקל אלא אם צבעה שצאו לפכירו כשאלו היא זנוקולקלה ונשאי"כ הכא הרי נכשו לפכירו עהורה היא ואינה זנוקולקלה עיי"ש ועיי' בגמלה קק"י צ שהצאו והצאו ודברי המל"ק המוכר והוצר דל"ן היו כלל א"ך היא צבעה שצאה לכינוי לשאלו אלא הכל תלוי בצבעה לבישה' החוקק עיי"ש **(קצב)** שתולה בהן. אבל בכבירת שלל הגיב זמנה לראות אינה הולה זה כוננו שצא הכתם ונופפה אצ"כ מיוז"ל לתלות עבירה צנוק של נפחים או מלד המהעסקים בכתמים שהכבירת אינה נאונת לומר לא עברתי ואפי' ישראלית קטנה אינה נאונת להחמיר אלא בדאיכא רגלים לדבר כדלענין אלא דהבא (מירי כשידוע שלא עברה אבל צרישא לבישה חלוקה הצדוק לה ואח"כ השאלתו לה אין תולין א"כ ידוע עבירה כלכליל קק"י ע"מ. ע"ש החיוב ש"ך פ"א **(קצג)** בספירת ז' ד"ג שצד"ן היא צמונאחה עד שחשפו ותצטרף אפי"ה תולה צדה שלא התחילה לטפור עדיין אפי"ה עונאה כמותה מ"ע כיון שלא זנוקולקלה לה מיד תולה זה אצל אס התחינה לטפור אפי"ה ק"ו קפדה יוס' א' או קפדה ימים רבי' אינה תולה זה ע"ש התחיל ק"ק ע"ב מהנשטלו"ק **(קצד)** רבני ימים הראשונים של ז' אין מקולין עיי' ש"ך ק"ה יא וצורה חכם לני ק"י ס"ג והוצאו דצדרינו לקנן ס"ק ר"ד ועיי' צדוקים אלו דצדרינו להנן ק"י קל"ו קע"י **(קצה)** [אין מקולין. עיי' ש"ך קק"א דל"ן תולה ג"י הראשונים גם צמכה צבעה עיי"כ אין תולין ג"כ צמח שלבשתה החלוק צינו נדה עיי"ש צרת אפי"ה עתי ק"י כיה צלשה שלבשת לבישה ושהחילה כספור ז' אצ"כ ימי קפירתה צדקה עלמה צעד הצדוק לה ומיכ"כ אחר הצדקה מלאה דס עליו וקפדה קפירתה וקודם הילתה צדקה עלמה ומחדש ויחיה עהורה רק הכוונה לה צדקה אז כי סוכה על מה צדקה אותה צבעם האי וז"ל לנן וכן ולא החליפה הכוונה והתחילה לטפור ז' אין ומחדש וצבעם ז' ציוס הג' לקפירתה מלאה על הכוונה כחם גדול אי יכולה לתלות ולומר שהכתם הי' ג"כ ואלו צפת צדקה עלמה צבעם הראשון ומלאה על העד וכי היכא דמלאה על העד בעו כן אס הי' צדקת הכמותה היחס מולאת שתולין הקלקלה זנוקולקל והעלה דלא מיצביא לבישה חרתה דבין לדוהה ענה ספרשת החלוק לה חתה הימה עונאה ודלי לא לומר זה דתולין הקלקלה זנוקולקל שהרי לא הימה זנוקולקלה צדלי צלותו ענה עיי"ש ועיי' ג"י נדה צמודתו לקטי' מי עכ' דאס

(קפח) מהגיע ומנה לראות. עכ"ל הטעם שהכבירה אינה רגילה נהקפיד על דמיה וכחמיה הלכך כל שראתה פעם אי ומשגלה עני"ג דבעידן שאלה לא חזאי איכא למיחלי אי ומשגלה הרשונה נחלכך צברה וצדריה ולכלכו חלוק זה אצל צ' ישראלית ליכא למיחלי צכך צרות יערלכ רגילין לנקות צמס וצגס ומכל דס ומכל כתם אפי"ה שאין צבעהם לצדוק ועיי' צנוקולקל קס שהקשה דלמי"ה ודוע צנוק. צקטנה ככרית מהגיע זמנה לראות דהא אפי' בכבירת קטנה יכולין לתלות שכל שראתה פעם אחת עדיין צברה וצדריה ונחלככים מהדס ועיי"ש צמי"ש צנה ועיי' צק"י"ס ק"ק ע"א עעמוד ג"כ ע"ד הצ"י צנה ועתדן דקטנה שאין דרכה לראות עדיין וראייה צ שראתה לא הוה אלא צחקרלי דרבן לנקות אי"ה ומשאי"כ צגדולה עענולה לראות אין דרבן לנקות אי"ה ע"ש **(קפח)** והיה אם בדקתו והשאלתו ופועו הוה ד"ה"ה אס שכ"צ עתהן צמעה אחת ומנלה כחם על הפד"ן שתולין אצ"כ בכבירת או צדה לחס ק"ק קל"ז. **(קצ)** אם בדקתו והשאלתו. ענאה"י"ס קק"י"ס עכ' מהש"ך דלמי"ה אס צדקתו ר"ל כשפשתו ועיי' צמו"ש"ס קק"י"ס עעמוד צדרי' הש"ך צזה דמונע ומשטו דצמי"ן דוקא שלבשתו ופשתו קודם הצדיקה ואח"כ השאלתו וחזרה ולבשתו והוא המנה ללחיה לריבין כול לבישה ופשתו פעם הראשון דל"ן לזה טוס קצרה או קיים צ"ע ועיי' צמי"ס ק"ק ע"ב עעמוד ג"כ צדרי' הש"ך צזה ועיי' צעלי לצונה שכתז דכוונה הש"ך צזה לאשמועינן דדוקא צצדקתו ומחלה כשפשתו אצל אס לא צדקה כשפשתו רק שלבשת חלוק הצדוק וצבעה פשיטתו כל צדקתו כלב והשאלתו נחצרתה כדה ואח"כ חזרה ולבשתו היא ומלאה כחם דצה אין תולין צדה שהיחס לוצעה צאוונע צין עתי הלבישות שלה כיון שהיחס לוצעה אותו עתי פעמים דיק לתלות יותר צדריה לבישה הרשונה או האחרונה דלא זנוקולקל כיכ כיון שהיה החלוק צדוק ומחלה רק היכא צדקתו צבעה פשיטתו והשאלתו לחצרתה כדה וחזרה ולבשה היא דלא היו אלא אלא לבישה חדל צאחרונה צספק אז תולין צדה ומשאי"כ כשהי' אלאה עתי הלבישות צספק אין תולין לבישה חדל צספק ע"ש **(קצא)** שהולה בהן. עיי' צנוקולקל קס קוף ד"ה וז' אמרי"ן צגמי עכ' כדלוח דכל שלא הימה עונאה צדלי צבעה שאלה לא תלין צה. אף עטודע עונאחה קודם לבישה חרתה דבין לדוהה ענה ספרשת החלוק לה הימה עונאה ודלי לא לומר זה דתולין הקלקלה זנוקולקל שהרי לא הימה זנוקולקלה צדלי צלותו ענה עיי"ש ועיי' ג"י נדה צמודתו לקטי' מי עכ' דאס

קצ"ד

יורה דעה קצ הלכות גדה מעיף מב

מב (קצו) השאלתו (קצו) קמטו (קצח) (בב) שלא ראתה מעולם ולבשותו קמטו זו יאחר
שבעלה (קצט) קדם שדיתה המכה או שהשאלתו לנערה שלא ראתה ולבשותו תוך (ר) (ר)
ארבעה יליות לבעלתה או שהשאלתו (רא) ליושבת על דם טוהר (רב) תולה בהן
 א הלכות והלכות א הלכות וכו' נ יחזיק לכל נפשות סמיך

תחית תשובה

(בב) שנה ראתה מעולם עי' בנתיב שחנה עי' דוקא נצטרה נתיב שלא ראתה מעולם אבל נקמטה לא איכפת נן אם ראתה צנית אציה עי' .

רכי תשובה

סעיף מ"ב (קצו) השאלתו לקמטה פ"י שבדקה צעלה

החלוק את החלוק ולצטתו ואח"כ פשטתה והשאלתה לקמטה וכו' או לנערה וכו' ואח"כ ונאלה כחם וכן להיפך נמי דהקמטה לצטתה מחלה חלוק הצדוק ופשטתה ולתפסתה צעלה החלוק ואח"כ ונאלה כחם וכמטיל צעמי' קלפי' חוה"ט קקמטה ונקור חיים סיק קמיה (קצו) לקמטה עי' צנאר ומס חיים סעי' פ"ד וצקילורו סיק ק"ד קיה ק"ו וק"ז ע"י וז"כ נראה ל' דצן תנוקה שלא הגיע זמנה לראות או שהגיע זמנה ולא ראתה ואפי' הגיע זמנה לראות וראתה כל זמן שלא פסקה ונלראות ונחמה תשמיש ונחמלה צילה ראשונה אם לאח"כ השאלתו חזרתה חלוקה בתוך ימי ספירתה אפי' אם גם חזרתה היא בתוך ימי ספירתה אעפ"כ תולה זה אלא דבשגעי' זמנה לראות וראתה היא שחשונק אלא גי' ותראה לראות גי' היא לה לשונק וכמטיל ק"י קפי' אבל ציט כ"ה כבז צלופן שנוחאר עם לעיל דמותה לשונק ודאי חזרתה תולה זה לעולם בתוך ימי ספירתה וכן אפי' צלין לה כבז דאקורה לשונק נאחר גי' שראתה אעפ"כ אם גם אח"כ אפי' לזמן מופלג אחר ששונקת וראתה השאלתה חזרתה חלוקה תונה ואפי' היא עדיין לא ראתה כלל והיא גם לאחר ז"י עכ"ד

(קצח) שלא ראתה מעולם. עפ"ש ויש מהדגמיר והנה הדגמיר העתיק לשון הרשעה סיכולין לפרש דניש שלא ראתה מעולם קאי ענ נערה אבל צקמטה י"ל דנא איכפה לן אם ראתה צנית אציה והנה חנה הדבר כי צתוה"י הארוך איתא צלטון זה צתולה דומים צקמטה או צברה שלא ראתה מעולם וכולין לפרש כומס הדגמיר אצנ איה המעיין צלטון הרשעה צתוה"י חק"ר נראה ע"י ח"י השאלתו כקמטה שלא ראתה ונעום וכצטתה קמטה ו לאחר שצנעלה קודם שראתה המכה וכן אם השאלתו לנערה שלא ראתה ונעום וכו' עכ"ל הרי נעמינו שמהותה לא צדו צנעום דצר זה דקמטה גי' צניקן שלא ראתה ונעולם כי כן ברז הרשעה נהדיא צתוה"י אצרה כי צנוק דנין הנה גם חקיש קקמטה עור צנה כי נדצרי הש"ס ונשנע דצקמטה נא צניקן שלא ראתה ונעולם ונחמה ענ מהותה וגם ענ הרשעה דונקן להם זאת וקיים צ"כ עי' צנארד וביי' צנלצוטי שיהיה קק"י וצקילורו סיק ק"ז ולי' וצנאר ומס חיים סעי' ע' שהציא דצרי הסי' צה והננה דככאורה ה"י נראה נחלק צנה צ"ן א"י הקמטה ראתה גי' וצין אם נא ראתה רק א' צ"י צ"י דאם לא ראתה קודם שצנעלה רק פעם א' או שני פעמים פעיר תולה זה אבל אם ראתה גי' קודם שצנעלה ה"י נראה להחזיר ולומר דאיה תולה זה ושניהם עמארה אצנ העיקר דאיה שגם צה י' ללדד לחקל ולהלות זה עי' והיא מהורה עי' צנארד

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף מב מג

ד' שם נכחיי ומפני
הקבלה
ני קולקל ופי הכייל
ורכשנין והכלים כון
דכפירין דרב ו' געויל
ד'ני וסני ו' ו' ו' ו'
ש'ט'י ר' ר' ש'ט'י

(ט) ואפילו בזמן (ח) הזה יוכן אם (ד) השאלתי (ד) (מג) לסופרת ז' (רו) שלא טברה
תולה בה ובעלת החלוק טהורה והברתה ששאלתו (מ) מקולקלת: מג השאלתי יבעלת
הכתם בין שהיה וישבת כבר על הכתם כודם שאלה ובין שראתה כתם בחלוק אחר (רו) לאחר
ששאלה את זה אין תולת זו בזו ולא זו בזו

באר היטב

(מח) הכו דלון טחנין לשום חבולה שנגמלה אלא נפילת הנור אפי' חולה זה וכן יצא על דם מוכר אפי' דבאי' היה ככל הנשים אפי' חולה זה שאין כאן קלקול שלא החמירו שלא לצעול ענ דם מוכר אלא נענין נעמן אפי' נא נענין בללא פניה מר ופוסקים (מג) מקולקלת. ויחזירי לה מה שלפניה

פתחי תשובה

(מג) לסופרת שבעה שלא טברה. פי תלמי טי' מהאז דין כי' שכתב דגלה מדברי כל הפוסקים דדוקא זכר טוך ימי זכר וזכר טוך ימי זכר הוא דמולין בזה אלא אם נערו ימי זכר אף שפדיין לא טברה אינה חולב זה אלא שפוטמחה כדאשכח כבר סקפה אלא דזכאי' הוא דנענין טעילה ואם אתו חולין זה אלו מניאין לה טומאה מפורשת ומאי חזית דנטעת לוי תשם ולא לזו תשם הכי שתיין מקולקלת ע"ש עוד והבילו בסי' סק' פ"ט ועי' בהשגחה דבנין עקינא אצור סי' פ"ג ונראה שחובה טהורה שכתב הפוסק וכחז דמיל להקל ונחלות נפגיה לא ימיעיל לדעת הגוים שכתב בפשיטות דאף בשלמו ימי ספירתה כיו' שלא טברה חולה זה כיינו המעט ימי אף לדעת המלי' דאמר שבעה אף שלא טברה פנים חדשות בלו לבאן ואינה חולה זה מי' צדף אף דהן פניה אפס' שלא ראתה זה כמה שטעות הי' לא כי כמו זה אפי' שאלמו ימי ספירתה מאחר קיימי' דעני' ספורים או נחמלה או נסוף אפי' בלא ספירה כלל אף אי קמי' שמי' גליא דלא ראתה כל ז' ימי' לא עבדי' בזה ספירה אי' ממילא נפטיית' שלנו דאין דעתן לנסות ואין סודיות לכונה שבעה נקיים ייקרי ז'ר' שלא ספרה וחולין זה ע"ש [י"ט] בסי' ופס'י מענין [ז]

דרכי תשובה

דלפי' שהחמירו היא יונאה וחברתה טהורה ספיר חולין זה ע"ש והבילו הקיט' בסקעי' (ד) לסופרת ז'... עתה' ויש מהמחכמי' ועיי' בחידושי הגרעקיא' שבי' דלדברי הסי' נשנוע דוקא בתוך ספירתה הזי' אפי' כששאלו ספירת הזי' אף שלא טברה אין חולין והבילו ודברי זקני' הגה"ט שבי' בפשיטות דג' כששאלו ספירת הזי' חולין זה כל זמן שלא טברה ולין לדברי המלי' שהבילו הפת' ועיי' בסי' סקעי' שהבילו גי' דברי המחכמי' לדינא ועיי' בכרמ' סק' כי' שהבילו דברי המלי' בזה והעלה שדין זה הלוי נפלוגת הפוסקים ע"ש ועיי' בחור'ר' בחידושי' סק' שהבילו גי' דברי המלי' בזה והעלה דהעיקר תלוי אפי' נסתם ועיי' דאם נסתם ועיי' אף שפדיין לא ספירה וכי' אפי' כבר ספירה זי' רק שלא טברה ספיר חולין זה ודלא כהמשל' ע"ש ועיי' במג'ושי' עהרה בקי'ורו סק' כי' וזי' ובבאר ויש חיים קעי' ע"ש שהבילו דברי המלי' והחור'ר' בזה דהעיקר כדנינא דאם היא עדיין ביום ז' נספירתה ספיר חולה זה אלא אם היא לאחר יום ז' לספירתה אפי' לא טברה עדיין ספיר חולה זה דבכתמים שנועין להקל עיי' (ד) שלא טברה. עיי' במג'ושי' ע"ש שכתב דמלשון המחבר נשנוע דוקא כש וחוסרת טעילה אפי' אפי' אפי' עדיין דקיי'ל ככתמים דאקד' לעשות כן וכו' ויש ונדולי' החור'ר' דאם טעלה ביום זה עלתה נה טעילה כתי'ס להנן סי' קל"ז אפי' חולין זה אלא כשלא טעלה אלא אם עברה וטעלה ספיר חולין זה ע"ש והבילו בסי' סקעי' לדינא ע"ש

סעיף מג (רו) לאחר ששאלה את זה. עיי' בסי' הכהם הפני' בתוך עיבור וקט' לנליחות הכתם הראשון דבכתמי' נראה עונש הי' חזרתה חולה זה כדלקמן סי' י"א ועיי' בכתם לא תלין זה דהא אפי' נולאה הכתם קודם השקלה לא היינו חולין זה כיון דלא נעושה אחי' עכ"ד חונט' עיי' בחידושי' הגרעקיא' שבי' דלכאורה נראה דומי' שלא נולאו חז' כתמים ציחד דאלו נולאו חז' כתמים ציחד אלא תלין זה בזה הא י"ל דמהיכן שז

צויה הלכה כי' אם יש לחכות בזה שהיא נעוצרת או נתיקה או זקיק' ועיי' לבי' סק' ק"פ ועיי' בפרת' נחלת אבות להג' בענ' שער' ונשפט זי' (ב) כחות העדות סי' י"ב וזה שפלטכ' דבריו בזה וגם נענין אפי' יש לחכות דוקא כשנועני' פתוח או לא ע"ש (ג) ואפי' בזה' ענאסי' ועיי' בהגה' פרישה וכתומ' סק' ק"פ שהוכיח דנע"כ לא מקרי מקולקלת כחנות זה אלא נאשה שהיא עומה ומדוריי'הא נשאי' נאשה שא'נה עומה אלא נדרבנן לא מקרי מקולקלת כחנות זה ע"ש ועיי' בסי' סקעי' (ד) בהגה' שהשיג עליהם והוכיח דאפי' אינה עומה אלא נדרבנן וימי' מקרי מקולקלת וחברתה חולה זה דזה נא דמי' לכחומ' דלא תלין וכו' ע"ש (ועיי' סק' ק"פ) (ד) השג'ורו לסופרת ז' עתה' ויש מהמחכמי' ועיי' בחור'ר' צדלורים סק' ק"פ ולי' שחולק על המשל' בזה ועיי' במג'ושי' עהרה סק' ק"פ ועלצנן נט' סק' ק"פ וזה שכתב להשיג ענ' כל דברי' והוכיח דהעיקר כהמשל' בזה וכי' עס בבאר ויש חיים קעי' ע"ש להככה כהמשל' עיי' [ועיי' בפרת' שהוכיח שטום קנא' סי' כ"ט ויש גי' החור'ר' בזה והעלה דבזה' דנהיג' דאינה נסתת' לספור עד יום הי' לראייתה ואח"כ ביום ד' לספירה היא אחר ז' נראייתה ועיי' כיון שלא הפסיקה צערה ואם תראה תסתור עדיין עומה הראשונה עני' ותלין ספיר ומתקנת חזרתה עכ"ד עיי' [ועיי' עוד במחכמי' שנעמד על המחקר דלדין דקיי'ל דכ' אשה שרואה עפת דם כחדל דינה כזה גדולה נשום חומרה דרי' אלא עדין הגומר אפי' ראתה עפה זו ציני' נדחה הימה קופרות טעה והוא, ואם הימה רואה עפה כזו ציני' זכנה הימה שומרת יום כנגד יום ואפי' אם לנשה חנוק זה צנוח' ביום ז' נספירה נקיים ונה שנתלה זה כיון דע"פ הדין אין חולין זה שאם הימה ציני' נדחה כבר נערו ואם ציני' זכנה הכי' לא הימה ון הדין כי' אם שומרה יום כנגד יום אם ינוע' דלון חולין זה או דמנח' כיון דפכשיו החמירו בנות ישרא' עליהם וקבלו חומרה דרי' ופניה מקולקלת לדין ואעריק' דחולין מקבלה נמקולקל וע"ש בזה סוף'ר' בזה ומסק' כיון

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף מג מד

סז באר הגולה

(רמ) ושתייהן (רמ) (רי) צריכות (ריא) (מ) לחוש וכישי אם השאלה למהורה (ריב) וחזרה
ולבשתו (מ) ששתייהן צריכות לחוש: מ"ד ולבשה חלוק בימי נדתה (ריג) ורא בדקתו
ולבשתו (ריד) בימי (מ) מהרתה ונמצא בו כתם (מ) תולה שמימי נדתה הוא:

באר היטב

(מ) כתם כפי שאינו ידוע צריך לנצלם הכתם שלא ממנה הכתם
(מל) ששתייהן אפי' דבוי פסק דרבנן מכל מקום כן דלי תליא נבא
מקלקלה תלי חזית המקלקל לכך גפי' מהך דמי' והרשניא והיא כשלא
חזרה ונבשתו ימי כשלא נדקה הרשניא קודם ששטמו אלא קנייל דלמיני
שכרשניא נדקתו קודם ששטמו להשתא אינה שטמה עד שחזרו ולבשתי

פאתי תשובה

(מד) תולה שמימי מוחה היא עי' ש"ך ס"ק כ"א ועי' נחשו"י כ"א ס"ד
ס"י ימי ימיש ס"ב

שחזרה ולבשתי והחלוק אלא הרשניא אפי' השניה ג"כ שטמה אפי' מימי
(מ) טהרה אלא גבי הרשניא של ז' נקיים אינה תולה מימי מוחה ש"ך

דרכי תשובה

שתי פעמים דליכ קשה תרתי לומר הא צפנטי אפי' קני
אנא האי וחזרה לחלוקה קאי שחזרה ולקחה ויוננה החלוק
אחר שהשקילתה בהצרתה ובכשתו והיא נכשתו ומחלה עכ"ל
סעיף מ"ד (ריג) ורא בירתי פ"י שקודם שנכשתו
ציוני נדתה נדקתו והיא נקי צלא כהם
ורק שצטנה שפסותו ציוני נדתה נא נדקתו ולבשתו כך
ציוני טהרתה צלא נדקה ואח"כ ונלמה צו כתם דלוי
הלין הכתם נלבישת יוני נדה דלוי לא נדקה כלל גם
קודם לבישת הרשניא שציוני נדתה הא צלליה טהרה
כלביש קני' ליש ש"ך ס"ק ק"א ואפי' למה יהא נדקה החלוק
כשרולת ללבושה ציוני נדתה י"ל שנדקתה החלוק ציוני
טהרתה קודם שהגיע יוני נדתה שיהא מוכן ללבושה לאחר
שיצטרו יוני נדתה והניחיהו צוקוס צוקוס ונחשו"י מכתמים
ואח"כ אירע שלבשתה ציוני נדתה וקור חיים ס"ק ק"א
(ריד) בימי טהרתה עבאשי' ניש מהש"ך אלא גבי יוני
הרשניא של ז"א אינה תולה ציוני נדתה והוא צ"ל
לבי' קק"א חונם הנה הש"ך ב' ע"ב שבר"ל לא הגיה
כאן דגבי הרשניא אין תולין משנע דק"ל דזה לא דמי
להא דלביש קני' ויאל דהכא ציוני נדתה הו"ל כוננה
שצגופה דהולין גם גבי הרשניא ואפי' תבו זה צפונתה
הרשניא והש"ך להלן ס"י ק"א קני' י' ע"ב ועיי' צשיה
פנים ומאירות ח"צ ס"י ק"ב שהכסים לדעת הש"ך צזה
דלפי ניש הר"ח חנן דיש לה מכה שמואל דם צגופה
תולה צה אפי' צתוך ג"י הרשניא של ז"א ה"י נמי דתונה
אפי' צתוך ג"י הרשניא לחלוק שנכשה ציוני נדתה ע"ש
חונם יעיין צתו"ש קק"א שהשיג ע"ב הש"ך צזה ניש
דגבי הרשניא אין תולין והוא כתם דזה לא דמי ללכה
שצגופה דלהלן ס"י ק"א ע"ב דהתם שאפי' דהנחה הוא
לפניו עדין צגופה ומשליכ הכא כצבר צברו יוני נדתה
ע"ש ועיי' צצנן נעע קק"א מה ע"ב צזה ועיי' צמשלי
צפרק ע"י מהלכות ח"צ הלכה ע"י שהשיג ג"כ ע"ד הש"ך
צזה והעלה דלמיני דק"ל לרובין להלן ס"י ק"א דצנכה
שצגופה שמואל דם תולה צה גם צתוך ג"י הרשניא
יוני לחלות צצננה צתוך ג"י הרשניא לחלוק שנכשה
ציוני נדתה ומה הרשניא דלא תלין ע"ש ועיי' צבי' לביש
קק"א שהביא דברי הפנים ומאירות והמליץ צה וצ"ל
מתוך ח"ל ס"י ק"א ע"ב לחלוק צזה דהא דלין תולה הכא
צצננה צתוך ג"י הרשניא של הז' נקיים היינו ון הקסה
שלא נודע אם היא כתם צחלוק ציוני נדתה או לאו
אז ע"ל לחלק צין ג"י הרשניא וצין לאחר ג"י דצתוך ג"י
הרשניא לא תליש קסי' כהם צחלוק ככר וניי נדושה
וכי אלא אם ידוע קסי' צחלוק זה ככר כחורם וניי
תולמה

צלא הכתם שצחלוקה אם וצגופה ואם שצצנה צצוק של
צצמים וכאז דצעה אז גם הכתם שצחלוק השאלו ג"כ
צא וצורו ונקום צצנו וגם חס תחלה נולל הכתם שצחלוק
השאלו ואח"כ נולל צחלוק קלה ויוני ציוני דאם הכתם
צחלוק שכה אינה וצגופה צצוק של צצמים ולאו
דצעה דכוננ עצה וקודם שנולל הכתם שצחלוק השאלו
וכשצצנה ככתם הכל אפי' דמיירי דכסנולל הכתם צחלוק
השאלו דעה שצחלוקה האחר עדין אין צו כתם אך הקשה
צזה דהא צבי' ויירי דנולל הכתם צתוך שיצור וסח
אחר ונלמה הכתם שצחלוק השאלו וכי ואפי' אפי' ש"ך
ליוני דמיירי דצרגנ שמואל הכתם שצחלוק השאלו ידעה
שצדין לא ככתם החלוק שלה וניי' מונש ונלמה שכתם
ג"כ חלוק שלה נונור דלא תליא כיון דלא ידעינן צצירור
שהכתם צא וצגופה הא אפי' שיהא ונענולל כיון דידוע
שצחלוק רגע לא עצה צצוק של צצמים וקיים צציע עיי'ש
(ריד) [צתייהן צריכות לחוש כ"י צצרת נחלת צצות
לצבל עבר ומשפט ז"ל (צצוקף ס' לחות העדות) ס"י י"א
שהכנה לדינא דזהו רק כשנלמה הכתם צחלוק השאלו
ה"י אחר ונלמה הכתם שצחלוק שלה או קודם אז אין
תולין צצין ושתייהן לריכות לחוש אלא אשה שצלה חלוקה
דצדקה לה לצצרתה וחצרתה ונלמה כתם צחלוק הלו וגם
צחלוק אז צגד שלה צצת אחר צצד או האשה המשאלת
עיהרה והאשה שצלה החלוק (שנוללה על שלה ועל של
צצרתה צצד) עמולה עיי'ש] **(ר"ב) צריכות לחוש** עיי'
צק"ס קק"א ע"ב דלפי הירן הוסי' ע"ש חילוק צין שאלה
לנוכר י"ל דכ"ז הוא רק כהשליה החלוק לצצלת הכתם
אלא היכא דנוכרה החלוק שלה לצצרתה ונולל כהם אלא
צצרתה דהרשניא טהרה ליש שצצרתה ונולל כהם
בעין זה ניש צצור אפי' ע"י ליש וכי ועיי' צנולצקי
טהרה צצורו ס"ק ק"ב שהציוו והשיג עליו והוכיח דגם
צציע ע"ב קאצור אלא דוקא צצקחה ון השוק דהוי
צצוקת שאינו צצוק אצב אם לקחתו חלוק מצצרתה ולבשתו
ונולל צו כתם דלוי דצתייהן וקולקלות וקיים שהוא פקוס
וכי' ע"ב צצצורה קני' פ"ו לדינא ע"ש **(רי) צריכות לחוש**
ואפי' דצצלת הכתם לא צלח לשאלו על הכתם שצחלוק
זה שהשאלתו לה כיון שהיא עמולה צלליה חפיה אין
נצלת החלוק שצלה לשאלו תולה צה וכי' ע"ש התיב
קק"א ע"ש **(ריא) לחוש** עבאשי' ניש מהס"ז לפי ס"ין
ידוע צצירור וכי ועיי' צבי' לביש קק"א דהיה צבל קסי'קא
דיוכל שמואלה אין תולין צה ע"ש; **(ריב) וחזרה ולבשתו**
עבאשי' ניש מהש"ך דהיה צצלא חזרה ולבשתו וכי ועיי'
צצתייהן קק"א ע"ב דהאי וחזרה ללא לבישתו קאי דעקע

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף מה מו

ה' תשרי תשס"ו
כ"ג ירח אלול
תשס"ו
תמוז ט"ו
תשס"ו
תמוז ט"ו
תשס"ו

מה (רמ"ז) חרבשה חרוב קודם שהיתה מעוברת (רמ"ז) ואחר שנתעברה לבשתו בלא בדיקה ומצאה עליו כתם תולה ללבישת הימים שראו היתה מעוברת וכן המניקה תולה (ר"ז) בעצמה כמו שתולה (ר"ח) בחברתה (ובן זקנה תולה בעלמה בימים שלא היחה זקנה) (כ"ג) בשם הרשב"א) **מז** (ר"מ) חרוב (ר"ט) שלבשתו בימי גדתה (ר"כ"א) ונתכבס וחזרה ולבשתו בזמן שהיא מהורה בלא בדיקה **יאם** נתכבס ע"י ישראלית (ר"כ"ב) ואינה (י"ח) בפנינו לשאול

באר היטב

(י"ח) נשניו כתם ש"ך יראה דגם המנוקח אי"ז נשניו יאם הוא נשניו חזקו נמקדיר או נולדו ואם אינה נק' אזי חסמיר כדמסקיח אלא ייירי שחלבו

דרבי תשובה

היא יודעת שהיתה רואה צו"כ קודם ולאנה יודעת אם נבצחה לחלוק זה שנולדה צו כחם עמה ציני נדחה או נאו אצל יודעת שהיתה לצוט חלוק הזה קודם שנתעברה אלא שאינה יודעת אם לבשה ציני טעוולתה או לאו יכולה לחלות שהיתה לבשה אוחו ציני טעוולתה ומונו כחם וצ"ג דעמלול לחלוק ומסקיח אלא היכא דודאי לבשה אוחו ציני טעוולתה ומצו כ"ד כיון דהיא מעוברת ואיך דכוותיה דנחוקת ומקולקת דמיס הן חלוק אף נכחיג וליע זכיל ועיי' צומלצוי טהרה נק' וטורו סוף ק"ז זה סיק ק"י וצ"ג ונצ"ח ומס חיים ספ"י ק' שפסק דלף טהיט היח דין זה צ"ע ומיו לדינא י"ס לחקל דכיון דהיא ומקולקת על חלוק זה שאפשר טלנצתו ציני נדחה צדאי פטוט הוא דין לחלוק זה דין חלוק שאינו צדוק ומקלח עד ציטוי וחולין צו כחמים ע"ס (ועיי' דצדציני נסיק הקודם) (ר"ז) בעצמה. אם נשחחו קודם שהיתה וניקה וקודם שהיתה מעוברת אפי"ז טהרה ומונח נקופסא כל מוסך ומון ההוא אצל אינה תולה ציני טעוולתה כדלקוט ספ"י נ"ב ש"ע התניח סק"ל (ר"ח) בחברתה דלקוט ספ"י ומ"ס וקע"י ר"ב טס סק"ל

סעיף מ"ה (רמ"ז) [לבשה חלוק קידם שהיתה מעוברת בימי צמי נדה נקרא צנהי"ק ספ"י וה' ש"י רזה דוקא אם אחר שפשתו היתה נדה צנתיים וקפרה ז"כ והצלה או ספיר כולה לחלה ציני' ס' קלא היתה מעוברת ולא היתה זקנה וספירה שנואה אז אף קלא ידעה אז ומיו אחר הפסיטה כצד קפרה ז"כ ועצלה יאלה מידי טעוולת ו צ"כ אצל אם אחר ונשפטתו לא אירע נה נדה אף קלא היתה מעוברת ולא החזקה נוקנה צדיין אז היא טעולה וריכה רעתה ז"כ ונצינה דלף אם כחם זה נשעה דלשונה ומיו אם טעולה והאז ז"כ גדיין לא קפרה ז"כ וטעילה וכי' מיו נננין פרישכ אם נעשית מעוברת נחוש טנהעצרה ציני טעוולתה זה לא חייטיק נענין פרישה טהול דק ומקום פגס טהול ז"כ הנדה ונכרס דכתמים דרנני ע"כ כזה לה חייטיק כ"כ וחלוק ששכקו נעשה חכה ספ"י] (ועיי' דצדציני נסיק סלחיו) (ר"מ) ואחר שנתעברה רבשה כ' נסיק בקפיג ח"ל ז"ל דמיירי שהיתה טעולה קודם שנתעברה וירדה נטהרה אלא שחלוק הזה טעולה צו כחם עמה יודעת היא טנא היתה לצוט ציני טעוולתה אלא ומקודם לבן ומקודם שנטעולה ינשיה היא טהרה דחולין שהכחם זה ה' בהחוק ומקודם שנתעברה ומה סידרה לטהרה אחיכ עולה מני לטעוולת הכחם דלי נצול ירדה לטהרה אחר נציסת החוק קלא ציני טעוולתה ומה ומהני טעוולין לציסת הימים קלא ציני טעוולתה סוף סוף טעולה היא עכסיו אלא ודאי כדלמון ג"כ ואפשר דאם

טעוולתה אלא שפסק ט' אם נחוקק צו כחם טהרה או כלו צזה י"ל דנעולס חוכין סמיני טעוולתה הוא אפי' נחוק ג"י הרשטויס כיון שכצד אחחוק חנוק זה נכתמים וכי' אם נח נשפטתה קלא לבשה נגדיס נקיים ציני ספירתה דלזו רחוי לקקנה אצל היכא קלא נשעה אין נחוש ואפי' נשפטתה אם היא אומרת טעוברת אוחן כחמים נשציני טהן טנהו טהיו מיני טעוולתה ונהי' דחיכ תלריה צזה ונלמנת לומר טעוכירה נשציני וכי' ע"ס והציחו נלחם סיק ק"ד לדינא ע"ס (ועיי' צמי נדה נקרא ונהיט צפי' כיס ולא ראה דצרי החכם לצי סקדונו צזה עיי"ס נצריה נהרי אפרקוון חירד ק"י מיה נשעה ציני רשטויס דנקיים מללה נחלוקה כחם א' גדול ומגריס ועוד לטעה ומחגור וכן כחם כזה כשיצור נעמלה ומחגור גס החלוק הזה הוא אפר נשטתה ציני נדחה ואינה יודעת אם ה' הכחם נשעה נדחה או לא והעלה דהי' כונו פסיעה קלנשה כחונה ספ"י עלי' ציני נדחה טהין חולין נהכק ציני הרשטויס ע"ס ועיי' פתיס ס"י קלוי סקיג נשס טרה (י"ח) עיי"ק]

סעיף מ"ה (רמ"ז) [לבשה חלוק קידם שהיתה מעוברת בימי צמי נדה נקרא צנהי"ק ספ"י וה' ש"י רזה דוקא אם אחר שפשתו היתה נדה צנתיים וקפרה ז"כ והצלה או ספיר כולה לחלה ציני' ס' קלא היתה מעוברת ולא היתה זקנה וספירה שנואה אז אף קלא ידעה אז ומיו אחר הפסיטה כצד קפרה ז"כ ועצלה יאלה מידי טעוולת ו צ"כ אצל אם אחר ונשפטתו לא אירע נה נדה אף קלא היתה מעוברת ולא החזקה נוקנה צדיין אז היא טעולה וריכה רעתה ז"כ ונצינה דלף אם כחם זה נשעה דלשונה ומיו אם טעולה והאז ז"כ גדיין לא קפרה ז"כ וטעילה וכי' מיו נננין פרישכ אם נעשית מעוברת נחוש טנהעצרה ציני טעוולתה זה לא חייטיק נענין פרישה טהול דק ומקום פגס טהול ז"כ הנדה ונכרס דכתמים דרנני ע"כ כזה לה חייטיק כ"כ וחלוק ששכקו נעשה חכה ספ"י] (ועיי' דצדציני נסיק סלחיו) (ר"מ) ואחר שנתעברה רבשה כ' נסיק בקפיג ח"ל ז"ל דמיירי שהיתה טעולה קודם שנתעברה וירדה נטהרה אלא שחלוק הזה טעולה צו כחם עמה יודעת היא טנא היתה לצוט ציני טעוולתה אלא ומקודם לבן ומקודם שנטעולה ינשיה היא טהרה דחולין שהכחם זה ה' בהחוק ומקודם שנתעברה ומה סידרה לטהרה אחיכ עולה מני לטעוולת הכחם דלי נצול ירדה לטהרה אחר נציסת החוק קלא ציני טעוולתה ומה ומהני טעוולין לציסת הימים קלא ציני טעוולתה סוף סוף טעולה היא עכסיו אלא ודאי כדלמון ג"כ ואפשר דאם

ורבג) חזקה בדקתו (רכד) בשעת (מ) כיבוס ואינה תולה בה ואם היא בפנינו ואומרת שלא בדקתו תולה לומר שמתחלה היה ולא עבר על ידי הכיבוס ואם נתכבס (רכה) ע"י שפחה או עובדת כוכבים (נח) אפי' (רכו) אינה לפנינו תולה לומר שמתחלה היה יאם אפשר לעמוד על הבידור כגון שממרת במראתו (רכז) אם מקדיר (רכח) דהיינו שנכנס לתוך הבגד בידוע

באר היטב

החוק דכ"א. אין החמיר (מ) כיבוס לחזקת נטות ישראל נדקוח הלוקיין וכן הגדוהיה בשעת כבוס ואם תמלא כחם מגדת לפניהם וכו' וכן מ"ז דלדך נטות. ישראל צדק ויאלץ להפסיד ש"ך (נח) אפילו

באר היטב

משמע דהיא אם היא לפנינו ואומרת שדקתו ולא היה בו כחם לא סמכינן על דבריה לא לחיסור ולא להיתר והיין אוחז בלבו אינה לפנינו ג"ה וש"ך

דרכי תשובה

לדעת הרמב"ם וכו' כן חסור ע"ש ועיי' בתוספתא קק"ו ע"ב ג"כ בפשיטות דמשמע מדברי המהומה והרשב"א דלכ"י החלוק הוא בפנינו והוא נקדיר עימו כיון שחזקתו בדוק כל הניבן כלפני הכיבוס דלא דקומינן אבדיקה דנקדיר או נוגלד היינו אם לא דקתו בשעת כיבוס ע"ש ח"כ"י י"גין צ"ט"ז קקפ"ד שהשיג על הכופ"ט וההוה"ש צ"ח והט"ה דה"ן עם ה"ש"ך דלפ"י אם נהכבס ע"י ישראלית ואינה צפנינו אם החלוק הוא צפנינו צדקין אורה ואם הוא נקדיר שפיר תליג ולא נחמירין דהא חזקהו צדוק ע"ש באריכות ועיי' בש"ע התניח קקל"ד טפסק ג"כ דהעיקר כדעת ה"ש"ך צ"ק ודלא כההוה"ש והכר"פ ע"י"ש ועיי' כלצ"ח נט"ז קק"ג"ג שהניח דברי המחברים הניב וכי ונראה דלפ"י הישראלת צפנינו ואומרת שדקתו ולא הי' בו כחם עימו כ"ן שאנו רואים שהכחם נקדיר אין הכוונת נאלמנת לאוקרה א"כ צעלת החלוק נחמירין לה ולא ח"ן כתבות וכוונת שכל דקה יפה ח"ך אם הוא נוגלד והכוונת ישראלית נעידה עדאחה אחר הכיבוס ונכירתו צ"ט"ז שכל שנתנה כלל נאלמנת להתייר ד"ך דכי ה"ש"ך דחזקה שמודיעה לבעלה החלוק עימו גם כשכל הודיעה נאלמנת נתייר כשאלמנת ששכחה להודיע ונכירתו צ"ט"ז ע"ש (וב"י דצ"ט"ז לקמן ס"ק רכ"ב) (רבג) חזקה בדקתו בשעת כיבוס. ענא"ה"ע וי"ש ויה"ש"ך וק"ס דבזה"ז דחזינן שא"ן ד"ך צ"י נחודיע צ"כ נראה להחמיר ועיי' צ"ט"ז קקפ"ה שנתונה על ה"ש"ך למה להחמיר בזה"ז כיון שא"ן ד"ך להודיע למה לא כיהלי צקודם כיבוס ע"כ כ' דע"כ דהע"ט כ"י"ש הוסי' דחזקהו צדוק הוא נוסוס ש"ך צ"ט"ז ש"ר"ח הכוונת נכבס החלוקות והקדיין הי"ט עד שנועצרים כ"כ הכתובים אפי' אינן עלהם ולמירין ש"ס הי' אח"כ כחם הי"ה כוננת אותו עד שפ"ר ק"ס"ס דלפ"י אין חילוק צ"ח צ"ן זונס לזוננינו דברואי גם צ"ח"ז צ"ט"ז ש"ר"ח וקפ"ה ש"כ שכל השאר ש"ס כחם ע"ש ועיי' בש"ע התניח קקל"ג ע"ב כ"ן לדיחא דל"ן חינוק צ"ין זה צ"ן זונס לזון הזה וכתב דלדבריה י"ל דצ"ח"ה אפי' נתכבס ע"י נכרית ולא דקתו שנתכבס לפי שזוה"י צ"ן ישראלית וצ"ן נכרית נכבסים הי"ט ג"כ כיוון גזור וט"ו וש"כ"כ צ"י הג"ט שהיה נ"ה"ג"ן נכבס רק צ"ט"ז ק"ל ע"ש וכ"כ דל"ח ס"ק ק"ט"ז ושנ"ה קק"ד דעתה צ"ח"ט"ז המוש' יע"ד דחזקה שכל כחם עובר ע"י כ"כ"ה ונפ"י שכותבים צ"ח"ה ונפ"ל כ"ן ד"ן זה צ"ח"ה ע"ש ועיי' כלצ"ח נט"ז קק"ד וי"ש צ"ח (רבד) בשעת כיבוס ענא"ה"ע וי"ש ויה"ש"ך דלא תמלא כחם ונגדת להבנתה ועיי' כלצ"ח נט"ז ק"ט שפ"ר צ"ח ד"ש ה"ש"ך דחזקה ש"ס תמלא כחם נגדת להבנתה ל"ע

לדעת הרמב"ם וכו' כן חסור ע"ש ועיי' בתוספתא קק"ו ע"ב ג"כ בפשיטות דמשמע מדברי המהומה והרשב"א דלכ"י החלוק הוא בפנינו והוא נקדיר עימו כיון שחזקתו בדוק כל הניבן כלפני הכיבוס דלא דקומינן אבדיקה דנקדיר או נוגלד היינו אם לא דקתו בשעת כיבוס ע"ש ח"כ"י י"גין צ"ט"ז קקפ"ד שהשיג על הכופ"ט וההוה"ש צ"ח והט"ה דה"ן עם ה"ש"ך דלפ"י אם נהכבס ע"י ישראלית ואינה צפנינו אם החלוק הוא צפנינו צדקין אורה ואם הוא נקדיר שפיר תליג ולא נחמירין דהא חזקהו צדוק ע"ש באריכות ועיי' בש"ע התניח קקל"ד טפסק ג"כ דהעיקר כדעת ה"ש"ך צ"ק ודלא כההוה"ש והכר"פ ע"י"ש ועיי' כלצ"ח נט"ז קק"ג"ג שהניח דברי המחברים הניב וכי ונראה דלפ"י הישראלת צפנינו ואומרת שדקתו ולא הי' בו כחם עימו כ"ן שאנו רואים שהכחם נקדיר אין הכוונת נאלמנת לאוקרה א"כ צעלת החלוק נחמירין לה ולא ח"ן כתבות וכוונת שכל דקה יפה ח"ך אם הוא נוגלד והכוונת ישראלית נעידה עדאחה אחר הכיבוס ונכירתו צ"ט"ז שכל שנתנה כלל נאלמנת להתייר ד"ך דכי ה"ש"ך דחזקה שמודיעה לבעלה החלוק עימו גם כשכל הודיעה נאלמנת נתייר כשאלמנת ששכחה להודיע ונכירתו צ"ט"ז ע"ש (וב"י דצ"ט"ז לקמן ס"ק רכ"ב) (רבג) חזקה בדקתו בשעת כיבוס. ענא"ה"ע וי"ש ויה"ש"ך וק"ס דבזה"ז דחזינן שא"ן ד"ך צ"י נחודיע צ"כ נראה להחמיר ועיי' צ"ט"ז קקפ"ה שנתונה על ה"ש"ך למה להחמיר בזה"ז כיון שא"ן ד"ך להודיע למה לא כיהלי צקודם כיבוס ע"כ כ' דע"כ דהע"ט כ"י"ש הוסי' דחזקהו צדוק הוא נוסוס ש"ך צ"ט"ז ש"ר"ח הכוונת נכבס החלוקות והקדיין הי"ט עד שנועצרים כ"כ הכתובים אפי' אינן עלהם ולמירין ש"ס הי' אח"כ כחם הי"ה כוננת אותו עד שפ"ר ק"ס"ס דלפ"י אין חילוק צ"ח צ"ן זונס לזוננינו דברואי גם צ"ח"ז צ"ט"ז ש"ר"ח וקפ"ה ש"כ שכל השאר ש"ס כחם ע"ש ועיי' בש"ע התניח קקל"ג ע"ב כ"ן לדיחא דל"ן חינוק צ"ין זה צ"ן זונס לזון הזה וכתב דלדבריה י"ל דצ"ח"ה אפי' נתכבס ע"י נכרית ולא דקתו שנתכבס לפי שזוה"י צ"ן ישראלית וצ"ן נכרית נכבסים הי"ט ג"כ כיוון גזור וט"ו וש"כ"כ צ"י הג"ט שהיה נ"ה"ג"ן נכבס רק צ"ט"ז ק"ל ע"ש וכ"כ דל"ח ס"ק ק"ט"ז ושנ"ה קק"ד דעתה צ"ח"ט"ז המוש' יע"ד דחזקה שכל כחם עובר ע"י כ"כ"ה ונפ"י שכותבים צ"ח"ה ונפ"ל כ"ן ד"ן זה צ"ח"ה ע"ש ועיי' כלצ"ח נט"ז קק"ד וי"ש צ"ח (רבד) בשעת כיבוס ענא"ה"ע וי"ש ויה"ש"ך דלא תמלא כחם ונגדת להבנתה ועיי' כלצ"ח נט"ז ק"ט שפ"ר צ"ח ד"ש ה"ש"ך דחזקה ש"ס תמלא כחם נגדת להבנתה ל"ע

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף מו מז מה מט

באר הגולה

כ סס וכו' לט
והנהיגה דף כח כח
ס הנהיגה סס כח
הנהיגה דף כח כח
כ סס וכו' לט
והנהיגה דף כח כח
ס הנהיגה סס כח
הנהיגה דף כח כח

שקדם כיבוס היה ואם מגליד דהיינו שאינו נכנס לתוך הבגד בידוע שאחר כיבוס היה ואם אינה בקיאה בכך (רכט) חוששת (פט) להחמיר: מז נלבשה חלוק הבדוק לה ופשטתו וכבסתו (רל) והשאלתו לחברתה (רלא) (ג) ונמצא עריו כתם אי מגליד בידוע שמהשניה הוא והיא טמאה והראשונה טהורה ואם הוא מקריר בידוע שמהראשונה הוא והיא טמאה והשניה טהורה: מך ישתו נשים שלבשו חלוק אחד בדוק ונמצא בו כתם (ירב) אם הוא (לג) מהחגור ולמטה לשתיהן שתייהן טמאות ואם הוא למעלה מהחגור לשתיהן שתייהן טהורות היתה (רלד) אחת ארוכה ואחת קצרה אם הוא מהחגור ולמטה לארוכה כשם שהוא לקצרה שתייהן טמאות ואם הוא מהחגור ולמטה לקצרה מהחגור לארוכה קצרה טמאה וארוכה טהורה (ררה) יבדרא כשלא פשטו אותו בלידה לכסות בו את ראשן אבר אם כיסו בו את ראשן שתייהן טמאות כיסיה אחת מהן את ראשה ורא השניד אותה שכיסתה את ראשה טמאה וחברתה טהורה: מגג יני נשים שלבשו חלוק אחד או שישבו על ספסל אחד (ררו) זו אחר זו ואחריכ נמצא עריו כתם (ררו) (כו) כולן

באר היטב

(פט) להחמיר שאין זה כספק דעקס הנא מיעוט הכרה איט עקס דלא אין זה נקי וכו' אחר יכיר הכשילא ועל סיפון לים ק"ג (ג) ונמצא וזאת לידע הדבר עיי שאלה כולליל ואם אין יוכלן לעמוד על הדבר אם מקדי וכי שמיין פמלות מור והכשילא והט כיון דשמיין

באר היטב

סככות ואין להלות נאי יותר מהנהנה מלי חיות וכי ולפיז אפילו נאנד דכסאי היו עסק מעליה כמיש לפיל אפיס שמיין פמלות כיון שאין להלות נאי יותר וכו' שפירא ללא כללות שכתב פמלות תסקס פכל השיך (הז) כולן. נמיס הארוך עסקי צוא דאפילו אם אינן נאין לשאלו צנה אי אלא צנה

דרכי תשובה

אינו פולט ונעצר כעצר אצל דם נדות חיצות פולט ונעלע עייש והצילו ג"כ צעקרי הדיט דיני גדה ק"י כיא אוח הי ועיי צקי ונחת פתים ונה עפציר על דבריו דליכ צאשה עבאה לפני רביק שאונר אם יט לה וכה סיכולה להתגלע ולהוליא דם עהורה ונדוע לא הקסכל אם הדס כראה ונשני עברים אינו דם וכה רק דם גדה והציא עקמיה ונהיינו צר צרוך החדשות ק"י היג עכי על קצלה זו עקכנ השוקל עקס נדות לח ונכרות ונשני הנלדים ודם אחר אינו לח וציא ונדה וני הנלדים אך צכתומס דרכין תוככ כקטור וניו כ"י ג"כ ונחת פתים לדיע לדיני דקשה לקטור להחיר ביז צכתומס כיון שלא נוצל צשאר ראש. כים ואולי יט עיקס צתקרי הראשונים הכזי ענוולא חרבה עיקס צדפוק עיישן (רכט) חוששת להחמיר. ענאהיע ועיי צתהיע סקניו דדוקא אם אינה צקיה צצדיקה ונקדיר ונגליד ונחמירין עקס ונשוס דהוי עקס חקרון ידיעה ונשליכ אם נאצד החלוק או נחכצק אחיכ דלזו ככ היכא דלין חזקתו צדוק עיי הכיעוק תולין צלפני הכיעוק עיש ועיי צמידועי הגרעקיא עכי ונהתכליו עעכעיו צהיז שאין חנו צקלין כהצחין צין ונקדיר למוגיד גם אם נאצד חקור דמיה עכנוולא הכתס נאכרה ונחונת דהוי עקס חקרון ידועה ועיי ענאצד אחיכ לא הותרה ולין לדבר הפירו: צשפיד ק"י כ"ג קקטיו וצלציש צפתיה חות ויך עייש

ככ

סעיף מ"ז (רל) ורשאלתו לחברתה ושתיהן צרות

לשאוב והונצקת חונורת שלא צדקתו וסתנו דמילתא הכי אי ירי דאי צצדקתו ענאה היא עוללה תוהיש ולחם ק"ק קציז (ועיי צביק ענאחיו) (ררא) ונמצא י"ל כתם ענאחיע ויש ונשיך דוויירי דאי חפציר לידע הדבר עיי עאלה ועיי צתהיע ק"ק ויח ענאחנה על השיך דמי דוחקו לכל זה הלא חפציר לפרס כפשוטו סהיא לפימי וחונורת שלא צדקתו צעמת כיעוק עיכ לריכין

יורה דעה קצ הלכות נדה ממ נ נא

ורלה) טמאות יודוא ישיהא הספסל מדבר המקבר שומאה במה דא בזמן שבוין שוות אבל אם היתה אחת מהן ראויה לראות יותר מתברתה כגון שהיא זקנה או מעוברת או מניקה או שלא ראתה דם מימה אע"פ שגשוואה אותה שאינה ראויה לראות ורלט) תולה בראויה :

נ (רמ) יגי (רמא) נשים (רמב) שישנות (רמג) במטה אהת ומשולכות* (פ) הכופות והנקות יחד ככליפת הסוכס) שרגייהן מעורות זו בזו ונמצא דם תחת אחת מהן כולן טמאות ואם אינן משולכות זו קבזו ונמצא דם תחת האמצעית כולן טמאות נמצא תחת הפנימית היא ואמצעית טמאה (רמד) והחיצונה טהורה נמצא תחת החיצונה היא והאמצעית טמאה והפנימית טהורה

נדיא כשעלו דרך מרגלות המטה אבל אם עלו דרך החיצונה כולן טמאות שאורי דרך עברתה נטף ממנה יודה"ט כשלא נמצא ער סדין (י) העליין אבל אם נמצא בו בין כך ובין כך כולם טמאות מפני שהוא עשוי להתהפך אילך ואיך: נא (רמה) כל זה מיירי שלא בדקה שום אחת מהן או שבדקו שלשתן ומצאו טהורות (רמו) זאבר אם (רמז) בדקה אחת או שתיים ומצאו טהורות הן וטהורות והאחרת (רמח) שלא בדקה בטמאה ואם בדקה גם השלישית ומצאה טהורה כולן טמאות יואם בדקה אחת ומצאה טמאה האחרות שלא בדקו תמות בה והן טהורות בדקו שתיים ומצאו טמאות הן טמאות והשלישית טהורה מפני שתולה בהן והא דתינין באותה שמצאה טמאה למדר האחרת וכן הא דמטהרין לאותה שנמצא טהורה (רמט) ידוקא שקנחה עצמה

ס סס נגמסו וכוני נסוח ולינסיח ועל נבנע q יס ערים זמק תחא דלקמ נכס q ינפ (וכסחי נכסר ניל) ועין נלמ נל זי נס טהפה סס q י קי עיש נל דכפעסל נל אדי סס נכחלל דקחל יחיל ק טהפה סס ר סס נכסר ש שר נסס רכחליל ח סס נמסיר

באר היטב

הפלווגה נסוה ז עה ומהרש"ט תיס כחצו שפכסיו פעניטו ורואה סהסמחן נכ ונחפך כונן טולוח וכחצו ססי וניל ימיי הכספ סמח ססין לח

באר היטב

אחי ז וכן נכסיק כיה נגה הדין כון) (כ) הפלוין כחצו השך ריל למחנכ נמתיין כי סדיין זר כגוי והיא שוכנת בפניהם כדי שלא יתכלך היסס

דרכי תשובה

דרך החילונה) הכן עמאות דלכו ננמלא תחת החילונה דלונדיין דקתיס החילוניית עמאות אס דקה אחת ען החילוניית ונללה עהור אונאי עתיהן דהיינו החילונה והפנימיות עמאות דהל כל שננאלו תחת החילונה לא חייטין כפנימיות כיון דלא ננעסכות מיירי וכיון שכן השתא נעוס ינללה חדל מייריחו עהורה אונאי נעמליין נה כפנימיות וכר חה כראה פשוט ואע"פ עיש חונקיס לא כראו דצריחס ונעונע נניו שהצדקה וננלה עהורה שהיא עהורה אפי' אורה ענמלא הדס תחתיה וכן יס לחלק כזה צן רלויות לראות צן אינו רלויות לראות וכי' עכ"כ (רמז) [בדקה אחת עיי' צקרת שחילת סלוס ונהדית סי קקיס נגי נשים שפכנה נמטה אי וצקת השכס קנה אי ונמטה והלכה לה ולחצי' קנוו השתיס ונלאו עס כגריס ועוד עכ הקדין סנדקו ושכנו עלי' והעלה עס דחין איבור נס כהרש"ט עפירשה נקודס השתיס והלכה לה כיון קלא דקה חאי' הזו גיכ כולם עמאות כזה עיי' [רמז]: (רמח) שלא בדקה. פי' אחר ונילחות הכחס עיז קפליח: (רמט) דוקא שקנחה עצמה בעד וכו'. כחצו כמילודי הגרעקיא חיל כראה דזהו דוקא ננמלא עמאה אס נדקה דלנול לא צל הדס ויך ונעס ונעסיה צעיין דוקא קנחה ויך אזכר עענין אס נדקה עלמה ונללה עהורה נס נדקה אחיכ ונחסי ולא צעיין קנחה דוקא כיון דנללה עהורה ידוע דנחללת הצדיקה שהיה ויך היא עהורה וצאננת קסה נחיל דנענין ונללה עהורה קגי נקנחה דלנול עניי נדיקה ונעס כונו ככ הצדיקות עסס לצבר שהיא עהורה דלריכיס נדיקה נגורה ולי' עכ"כ [ומדצרי הרצ הנחיל זיכ וננמצא נסיק שלחצי' לא כראה כן עיי' [רמז]

(כז) צעד

עכ' דנח קיימי הכי וכי' בתוה"ש קקכ"ד וקקכ"ה לדיוכל דדוקא צנחין לשלוח צנת אחת אצל צנחין לשלוח כזה אחר זה עתיהן עהורות ודלח כהתי' עיש ועיי' נכנעו נטע קיק"כ וקקנ"ו) שהטיג על התוה"ש כזה ופקק כהתי' דאפי' צנחו לשלוח כזה אחר זה כולן עמאות עיש ועיי' כזה נדצריכו לעיל (סיק פ"ו) (רלה) [טמאות עיי' צקרת ויי הסכות סי' כ' ויש צוה] (רלט) תולה בראויה. ואם כולן אינן ראויות אינן טהורות זו כזו כדנקמן קע"י כי' עיש הנחיל סיק ק"צ

סעוף ג' (רמ) שלש נשים. אצל אשה אחת עחין לה

ונוע נכל עוקס עינאל דס נמטה עמאה שהנעטה כוכה נקונה ועוד דס זה נהינן הול עין קקקיס ונהרש"ט [רמא] [נשים עיי' צקרת עבר הזקנים להגיט והאלף הנעורגער זיל ח"צ צנית נמולח דק הספר ק"צ שהציל קוטיח עכ דין זה מרדע כולן עמאות ולא נאמר דנצמיל צרות כונו צטאר דוכתי עיש והחירוים וחילוקים ומה שפלפל צוה] [רמב) שישניות. אצל אס הם ערות ונצאר להן קע"י ח"צ (רמג) במטה. נדוקה נחס סיק קע"ז וה"פ (רמד) והחיצונה טהורה. ענתוך הנטינה סן דוחקת זו אח זו חייטין עניח דחקה אחד ונהן וכנסקה לעוקס הצרחה הסנוכה לה אצל לשחינה עמכה לה לא חייטין אלא ננעסכות צי' נסס הרצ"ד

סעוף ג"א (רמז) כד ויה. קאי אשעי' שלפי' ציטפת

נמטה אחת (רמז) אבל אם בדקה אחת. עיי' נלחס סיק קע"ז עכ' ונחידו' הרש"ט חיל והא דלונדיין נדדקה אחת ונהן ונללה עהור היא עהורה וסתיהן עמאות דוקא ננמלא תחת האמצעית (או כשעלו

יורה דעה קצ הלכות נדה סעיף נא נב

באר הגדה

(רט) בעד שבידה מיד (רנא) תכף למציאת הדם (רנב) אבל (רנג) אם (רנד) שהיתה כדי שיעור בדיקה דהיינו כדי שתקנה בחורין ובסדקים אין הבדיקה מועלת לממאה למהר האחרת ולא למהרה למהר עצמה: נב בריא כשכולן שוות יאכל אם אחת ראויה לראות יותר מתבררת. שאינה ראויה תודה בראויה (ט) כיצד אחת (רנה) זקנה שעברו עליה שלשה עונות ולא ראתה ואחת יתרה יזקנה מהורה וילדה ממאה. אחת מעוברת שהוכר עברה ואחת שאינה מעוברת מעוברת מהורה ושאונה מעוברת ממאה. אחת בתולת (ט) דמים ושלא ראתה מעולם ואחת שראתה שלא ראתה מהורה ושראתה ממאה. אחת מניקה ואחת שאינה

באר היטב

שעת וספת הכתם וימי ונצילו צי (נד) דמים. אפילו היא נשואה דמי וכן נשם הפרישה דלילדה חקנה אפילו ילדה יש לה וסת קבוע

באר היטב

מסתפק כלל (ט) כולו דוקא כן ענינא אלל יש לו וסת אינה תולה חזן לה וסת וכן יש לה וסת ולא הניע שעת וספת אינה תולה בחניע

דרכי תשובה

באריכות ועיי' בשו"ת קק"ט ומה שפלטלל צוה והעלה ע"פ פלפול בלחם ס"ק קק"ט וז"ל וזהך דקט"י וימי דוקא אם האחרונה קנחה איש וי"ד בנזילות הכתם ונמלחה עמלה הראשונה הן עהורות אבל אם אחת הן הראשונות מנלחה עמלה אפי"ן וי"ד בנזילות הכתם וימי לא ונהי למהר האחרונה כיון שקודם שנמלח הכתם כבר פשטו הן את החלוק ועמדו הן הספקל אצל דין המוכר ברישא שקדקה אחת או שתיים ונמלחו עהורות צוה הן חילוק וגם צדקה דקט"י וימי אפי"ן אחת או שתיים קנחו איש וי"ד בנזילות הכתם ונמלחו עהורות הן עהורות וכו' וכן יש להורות עכ"ל (רנב) אבל אם שהיתה עיי' צרניח לעיל ס"ק קפ"ז קט"י אי כפי הרמ"א דאין בקיחין צשיעור חסם הל"ז אינה נקרא וי"ד בכדי בהו"ט ידה וכו' ועיי' צק"ט סוף קק"א עכ"ל דהרמ"א לא הגיה כאן כלום שדעתו דבכתמיים דדקן גס חנו יכולין על קיחוינו צוה א"ז אינה נקרא קנחה ונמש או לאו עיי' (רנג) [אם שהיתה. ואם אי או שתיים דקרו ענמן צשיעור זה ונמלחו עהורות והאחרות דקרו ענמן אפי"ן צשיעור זה אינו מועיל כלום קדימין] (רנד) [שהיתה עיי' צק"ט וי"ד כדה צק"ט] כ"צ ענמד עכ הנוחקר צוה וכן צר"ח יד יוסף (להג"ח וי"ד דיי"ט ע"ל) ס"ק ל' צדקה ענמלה כתם צבר"ל ו"ל לה צמה לתלות ואלא קר"ה ענמלה ואפי"ן צבוקר מנלחה ג"כ כתם ונתודע לה עניוס השכי ילדה דם מגופה הנקרא מורידעין ופשיט ל"י ציד יוסף ונהך דפס"ין דדוקא שקנחה צמד עז"דה היכ"ל לנזילות דם אצל אם שהתה כדי צדיקה וכו' אין הצדיקה מועלת הי"ד דכות"י החולי מורידעין יש לה עת קבוע ששמת דם ובין ענמלה הכתם הי"ד צבר"ל אין למחלי צ"י עיי"ש ולפעני"ד נראה דצ"י תמי נדה שהעלה להיתר"ל מועטע"ו דבאמת לא מוחזקין ענמלה למפרע ומזקת הגוף הוא ג"כ על חולי המורידעין ושכ"ל לאט לאט יש לתלות בדרך קרוב צדא מנחמול וזהבנמיה צחזקה קסרה עיי"ש וגם עיי"ש ציד יוסף שד"ך החולי מורידעין עיי"ש לה עת קבוע הוא קשי שהצנה דוכי יש לו וסת קבוע לחולי זה נידע עי"ל רק ליום השני וציוס אהמולל לא הי" יכול לצב עי"כ ל"ע דצ"ו ונראה להיתר"ל כ"ד תמי נדה הכ"ל]

(רנ) בעד שבידה. כי צק"ע התמיח ונהצ"י חיל"פ"י סה"י העד כבר צידה צק"ע מנלחת הדם צנעה וקנחה עלונה זו תיכף ומיד ולא הכניסוהו לחורים ולקדקין ומנלחה ענמלה דודאי היתה ענמלה כבר צק"ע מנלחת הדם צנעה שכבר ילל אז לציח המיטון דם זה ענמלה עכ העד צקיטת והלכך מוחזקין זה הדם צנעה ולמורין ענמלה: פל עכשיו צק"ע שהיא כבר ענמלה ודאי ציליחה הדם לציח המיטון אצל א"ז אחר מנלחת הדם צנעה הוסיפה ידה המה הכר והכקה ונמלה עד וקנחה זו או שהכניסה העד עז"דה למורין ולקדקין בצציה המיטון אינה ענמלה ודאי צק"ע מנלחת הדם צנעה אלא ספק כדנע"ל ס"י קצ"ו הלכך כל מוחזקין זה הדם צנעה למהר האחרונה וכן אם צדקה ומנלחה עהורה לא מוחזקין לה צטהורה לומר שהדם צנעה לא צו מנמה אלא כשהיתה עהורה ודאי צק"ע מנלחת הדם צנעה ולא היה זה דם צציה המיטון והיינו שקנחה עלונה תיכף ומיד לנזילות הדם צמד סה"י כבר צידה ולא הכניסוהו בחורין ולקדקין עכ"כ (ועיי' צדצ"ו צק"ק הקודם) (רנא) תיכף למציאת הדם. עיי' צמור"ד צצ"אורים קק"ז ומידושים קק"ז ס"כ והראש"ד והרמ"א דמיני לא ונהי אלא אם צדקה עלונה צעודה צנעה או צעודה לצושה צחלוק ולפי"ז לא ונהי צדיקה רק מנחמלה עיי' עיי"ש צשיעור התמיח ס"ק ק"י ס"כ וי"כ וימי או שקנחה עלונה תיכף ומיד כל ונהי אלא כשקנחה צעודה שוכנה צנעה או כשענמלה מנמה אצל אם כאלה צענמלה מנמה נמלח הדם צנעה וקנחה עלונה תיכף ומיד לנזילות הדם לא מוחזקין זה הדם צנעה כשנמלה ענמלה מנחה קלא נמלחה ענמלה צעודה צנעה או תיכף ומיד לעמידה ויננה וכן אם מנלחה עהורה אין צדיקה זו מועלת למהר עלונה מנעם זה ולכך לא נכסית צדיקה זו אלא צ"י נשים שישקיה צנעה כאלה ולא צ"י נשים שכלצו חלוק אי או שישצו על כסכס אי זו אחר זו דלעיל ס"ק"י דהתם אין הצדיקה מועלת למהר עלונה ולמנמלה למהר א"ז האחרות אלא צצניסיה שקנחה עלונה קודם שפסקה החלוק או תיכף ומיד להפשיטה וכן צק"ק אצל הראשונות אף שקנחו תיכף ומיד לנזילות הדם אין צדיקה זו מועלת כלום ומנחה שכבר פשטו החלוק ועמדו ומכל הספקל קודם צדיקתו עכ"ל ועיי' צק"ט קק"א שפלטלל דין זה וצמיש צוה לדניח עיי"ש ועיי' צצנן נעט קק"א ומה שפלטלל צדצ"י הקיט צוה וצמה ענמלה מצדצ"ו לדניח צוה עיי"ש

סעיף נ"ב (רנה) וקנה. לעיל קינן קפיט ספי"י כ"ט נהנאר אינו היא ככלל זקנה עין קפיט (רנ) בתולת דמים ואפי"ן היא נשואה כדלעיל ספי"י עיי' (רנ) תולה

יורה דעה קצ הלכות גדה סעיף נג נד

באר הגולה

שכולן תולות בה והיא תולה בכתמים : נד (רסד) יאין (רסה) בכתמים משום וסת כיצד מצאה כתם בריח אפילו גיפ לא קבעתו (רסו) ולא עוקרתו (רסז) חוץ (רסח) מכתמי

דרכי תשובה

אזכר את גדולי יתרה אשר לחינו כגריס או אשרי גדול רק כשיעור המאכלות ענייניו אזכר לפי ענין הכתם נראה כהמורה שהכח זה וניקוט אף והכל זה מוגפה כיון שעדקה הרוצה נד היא גיפ"ש ו"ו בשורה גצעת שאונן ק"י ק"ז שכי דגס בהרגישה תנין ההגשה צורה עיהור והדס צמלכות ויושנו ודצ"ו דגס יותר וכגריס עהורה צכס"ו אף איכה נני הני שובה שזול חס דס עיי"ש וביכס הלצ"ס צמדוס דיכיס ק"י כ"י הקביס עזוו רק כ"י הכנ"ש דציותר ונגריק תנני צמחנותקת תשק"ו רמי"א והק"ו כלן וגס צני שי"ה עגוב וציישוק ל"ע ועיי"ו צק"י פרי דעה ענ"ה נדה זזה צטור בסק קק"א וי"א שכי דכ"ש אס נאצד ויקל"ת העד וצנה שגול"א נכ"א ריק (ירלס עהור כל חייס"ן שי"א צנל"אד ה"י וירלס קול"א ורבי"א ונתשו אף כתי"ו מהג" ו"י דר"י ל"קב (וקמיל"ה שהצי"א רל"ו נאקסור צנל"ד ויקל"ת העד כנ"י הרוח הש"ג עניו וחסיד עיי"ש) ועיי"ו צק"י"ת ועיי"ו לדק"ה ק"י כ"י שגשג"ה גיב צענין זה והצי"א דצרי דרמי"א צהש"י הני והצנה נדינ"א ד"ס נהקנ צזה אפי" כשהתס חול ויוקף צעוג"ה והוונ"ה נכב"ה שירלס נהעין שהכל הוה התכשורת אחד וי"ו ככ שאין בהאודס קצו כשיעור גריס ועור ריזין צמחכותה ועהורה היא כ"י י"ב קדס מלכותה נתרצ"ה צמיחה הלצ"יה צבודה לחה והצנ"ה דמה חבק החודס דצ"ד ודצ"ו דע"כ כל גזרו חו"י ככל אדומיות קצו וכגרי"ס אף שנוקף הנצן דל"כ ג"ה אס ככ כנונה הלצ"ן ע"ס האודס שנוקפו היה פחות וכגריס היה ו"ן הרלו"ו להחיי"ר ככ ש"ש נצן צתוכו צמולעיותו דל"י ו"ן המחכותה נצן שצתוכו ונין הוא וליכ לא ימלט ששום אף ו"ן הסוקוס"ה ה"י וחזיר ד"ן חדש הזה וכ"י וקיס והנני כותב דצ"י כהנכה אכ"ה כל למועסה וכ"י ע"ש ועיי"ו צק"י סק"ג"ה ו"ה שהל"ר"ך דצצרי רמי"א והק"ו והמ"ל צזה ולדינ"ה העלה נהקנ כדעת המ"י וכ"י דל"ף שומ"ל ומחונ"ת רוב צמחכותו כל ר"ה לצנווך על דעתו צזה וי"ו לע"ד נראה ש"ס נסנווך ענ" דצ"ו נהלכה למועסה דל"ס הוא פחות וכגריס ועוד אף שלפי ירלות העין נראה שחקו יקוב להעוגל לנן שצתוכו מ"ה י"ל דדס ומלכותה שצתוכו הלצ"ן נדמה ע"פ העצב להלד"יס אזכר אס י"ס צה ומל"ה אודס כשיעור גריס ועוד חלילה להקל נגד דעת רמי"א ע"ש צלריכות (ועיי"ו צק"י שצרי דעה על חיר"ד צזה שהצי"א דצרי הק"י אלו וכ"י ענ" זה ואני מוס"ף אשרי דקיי"ל להחמיר צככ ומל"ה הנוטה ללדומיות ע"ש צנידן כוח א"ס הק"י הקובצ ח"ן צו ומל"ה אודס געור חל"ה נוק"ה ללדומיות י"ס להקל צזה כפסק של וע"ל לדק"ה עכ"ל) ועיי"ו צק"י"ה התני"א קק"י"ט שהצי"א גיב דצרי תש"י וע"ל לדק"ה חנ"ו צמה שהשי"ג על רמי"א ומק"ל ג"ס אס חלדומיות הוא צקו עגול קצ"י הלצ"ן כ"יל חסומ"ת ו"ה שחמ"ל צמול"ו קיי"ס קל"ה כסצ כל זה רק להחלי"ה ול"א למועסה וקיס"ו צק"י"ה תחני"א ק"ס דל"פי אס ידוע צור"א סמורל"ה הלצ"ן ח"י חיר"ד קצנל"ע צז אס עהעוק"ר ח"יה תלי"ן חלדוס ח"י חסמ"ר ענקל"ח"ס"י

ונראה הלצ"ן והאודס נראה עמורה ה"י עמולה קודל"י ו"ן הנוק"ר צ"ה עיי"ש) **סעיף נ"ד** (רסד) אין בכתמים משום וסת. עיי"ו צתו"ה"ש קק"יה שהצי"א מושק"ו חו"ע השכי"ן ק"י כ"ד למועס ועדצ"ו דצוול"ה כהס צמינה צונון שהיתה י"נה י"ס צו מ"סוס כתס והשי"ג עניו דזה ח"נו דל"פי כשהיתה י"נה וח"יכ נול"ל כתס גיב ח"ן צו ומ"סוס וק"ה כיון דנה הרגישה עיי"ש ועני"ב קק"י (ועיי"ו דצצרינו נעני"ן ק"י קב"ד קק"ד) (רסד) בכתמים. וכן רוח"ה שכל בהרגשה שאין עמולה חל"ה ומ"סוס כתס שהרי כל גזרו צר חנ"ל צלצ"ר המוקבל עמולה כד"ן הכתמים דנעני"ב קצ"י ח"ן צו ומ"סוס וק"ה ש"ע ההכ"ל סיק קב"צ ועיי"ו (וזה צנצנון נע"ב סיק וע"י וסיק ק"צ (רס"ו) ולא עוקרת"י כ"י הי"י דכנ"ן ה"י דהוה ל"ה וק"ה קצוב צרי"ח וח"יכ גיב כל רחתה צרי"ח וגיב מל"ה צ"י צחוד"ש כל חל"ר"ן דעק"ר לגמ"י אוק"ה דרי"ח חל"ה ה"ו ככ"ה קצנה וק"ה אחר דל"ס ח"ה כ רל"ה ש"א צרי"ח חזרה נוספה הרל"שן ס"יכ קק"י"ו ושי"ע התני"ח סיק קב"א ומידו"י הגרמ"ק"ל ומהפרישה י"ש (רס"ז) ח"ן ככתבי עצהש"י וי"ש ויהע"י"ו צסס ומרש"י"ב צהקה עוכ"ה ח"ז"ן צמחיותה עהור"ן חכ"י אס צעצ"ה וק"ה כל צדקה ח"ע וכ"י ועיי"ו צק"י"ט ר"ש ק"י"ה ל"ג שכי דפשוט הוא רל"כ"י ח"ס ומל"ה כתמים צעצ"ה וק"ה דעה"ה היא ואפי" ח"ס י"ס נ"ה מכה שאינה יודעה אס מול"יחה ד"ס חפ"ה עהורה ול"פי ח"ס ומל"ה צעצ"ה וק"ה כמש"ל ס"י קפ"ז קק"י קצ"י ה"י דצכתמים תולה צככ ענין עכ"י"ב ועיי"ו צפה"ש לע"ל סיק כ"ד וצצרינו לעני"ב (ס"ק קק"י"ה) (רסח) מכתמי עצהש"י וי"ש ומק"י"ט שחונק על רמי"א צתש"י ופסק דטהורה היא ע"י שצק"י"ב שהקביס לדינ"ל כהע"י"ו ועיי"ו צמור"ד צצי"אורים קק"ל"ו ומידו"י"ס קק"י"ט שפסק נדינ"ל כהקל כהע"י"ו א"ך כ"י דזה דוק"ה צכנ"ה הרגישה דל"ז ח"ן לו חל"ל ד"ן כהס וצכתמים וק"ל"ן אזכר אס הרגישה עמולה כיון דהרגישה היא עה"ה ונ"ה תנין ההרגשה צמלרות העהורות והאודס צמכה ורל"ה צדקה עלוונה צעד שאינו צדוק צעצ"ה הרגישה עמולה עיי"ש ועיי"ו צמול"ה צק"י ק"י שהעלה גיב הכ"י וכ"י דל"ס חרגשה דליכ"ה שיק"ה דלוריית"ה י"ס למועסה חל"פי ח"ן בהאודס כגריס וחי"ן חול"ן לו"ור שהרגשה היתה מחונ"ת ממל"ה העהורה ומ"סוס דרוב שחיותה מוק"ר ומק"י"ט למלרות עמולות הן וכל שהרגישה ח"נה עהורה חל"ל כשיודעת צצ"י"ר קל"ה רל"ה ענ" העד רק ומלרות עהורות ע"ש (ועיי"ו צק"י"ט עה"ר"ס סיק ז"כ חיר"ד ק"י קפ"ז שכי שלט"ה חילוקים צזה ח"ה) דל"ס הוא עיי"ו הרגישה שנתפתח עוק"ה ח"ז י"ס נאק"ר ג"ס אס צלד"י הכתם נראה חדוס וצתוכו לנן וחי"ן צמל"ה עמולה כשיעור וכענין צזה על דצ"י רצו החת"ס ז"ל חיר"ד ק"י ק"י (המוצ"ל צפה"ש לע"ל סיק"י ע"ש) ז" וחס גזרו הרגישה רק עמולה כהס על חלוק"ה ח"י י"ס להקל דל"ז ח"ן חכמים כשא"ן צמל"ה עמולה כשיעור ג"ה ואס נול"ל חדוס כשיעור מלכותה דשכיח"ה חסמ"ה חל"פי שאינו כגריס ועוד טכ"ל לתלות צמלכותה

יורה דעה קצא הלכות נדה מעיה א

קצא רץ אשה שמצאה דם בהשתנה וכו' סעיף אחד:

א יאשה שהשתנה מים ויצא (א) דם עם מי רגליה בין שהשתנה והיא (ב) שומרת בין שהשתנה והיא יושבת דרי זו מודרה לאפילו הרגישה גופה ונודעוזה אינה חוששת

(א) שהרגשת מי רגלים היא זו שאין מי רגלים מן החדר ודם זה דם מכה הוא בחלחולת

או בכרליא: הכוונת דמן להמיר אלל נישתת והטמיה אלל צעודה (ב) אם נקלטה (ג) לחוד (ד) הפסל ומנאל

עס דס סהרי אלל אם שחתה (ד) על (ג) שסס הפסל ומנאל עס דס פעהל דחוליל (הטמיה) לר מרזין לעקור ועניינים דס

באר היטב

קצא (ה) שומרת בין נקלטה בין שחתה. סוף (ג) שפת. וק"א אם שחתה חוד הפסל פרישה ותימ (ורבים נקטים למה כחז אלל

פתחי תשובה

קצא (א) דם עם יתר מי נמשנת וכן הכוון ק"י לר סהלין כרנה נענין ו'

דרכי תשובה

כלל בה יותר עדיף ולא אם פיה ילרע ותראה זו דם כיון דליטו תמיד ורק דרך נקרה תראהו טובל להחזיר על עלמה לנשותי ויני פהרה אלל ככל פסס כשתשליכהו ככיל תוכל לספר עלמה לצנעה עיישן (ג) ואם מקלחת לתוך הספל. עמ"ס קק"א ועיי' צקיט צנה צקיט חי ונקסוף ק"י הקודם קק"ה (צדיה וצנה מיוצק) צדצרי הרצ השולל סהעטלה דגם לזכה הי"א אלו חן להחזיר כ"א צעוונת על ספת הספל ומקלחת נחוד הקצב אלל אם שותמת על ספת הספל חף שהוא צקוף הקינות ענאה עיישן לדרכו (ג) לחוד ר"ספר עיי' צלצנון נעס קק"צ טעמוד על הנחמק ומשו צעוונת על הקרקע ונשתנה ומנאל דם צהניר והעיר מולעיל ק"י ק"ל קצ"י ל"ו דכין ק"ל כצורה הרגשת מיר הוא סייך צה חיסור כחם אפי' צדצרי טחינו ומקבל עונאה וקיים צליע עישן [ועיי' צצרת רציו חיים כחן רלפפורט ז"ל צקינן ל"ו עישן] (ד) [הספל. עיי' צצרת טחינו חיריד ק"י ק"ל צצרת ונצורת טרוחה דס צצפע צצרת השתנה ותמיד הרגשת כחז צשישילי כריסה ונצלדים אונס צצפת הסלת מיר חינה מרגשת כחז ולפענמי קודם הסלת מיר מרגשת כחז אלל צצרת העתים מרגשת כחז יום ולילה ורלה היגן העולל לעשות צדיקת יציבת הספל ונ"א הקכיס הגלון הרניצ שהצונחו למעשה צנה אם כי צדיקת הספל נסיון גנור הוא כניש עס נישו כיון שאפשר לעמוד על הצירור עיי' צדיקת עוד דחוק כניש הרניח לריבין אלו לצבר לבן העשה כניש צברי קנאל ק"י וירח ועיישן מיש עוד צצרת עס שחילק דהרניח ל"א חיייר רק צצפע חי ואלל הצצרת פענמי אפי' צצרת צנין ליון קנאל ח"ל עיג עיד אשה טחי' לה כחז ועקסו צרשאות ולחחר זמן מלאה צחוד הספל שטעלת צו מיש דס ייש לם וסת דילוג טעקדים לצח חזה ימים אלל לח הרצה ועתה טעקקה צרשאות ומרחללות הכחז צחוד הגוף הוא רק לפענמי ולזמן קלר ולא דוקא צצפת הסלת מיר וכו' כיון דעשייד הרניח צצוללה צחוד הספל ואלל על ספת הספל ח"ל לצדיקות אלו ומה שחילק הוציט כח' צין רולות הרצה פענמי חין זה צצצענות דצרי הרניח ולצקוף העלה שצצרוק גיש צדיקת ונהרי"ל וכניש צחודם ק"י קנאל וגם צצרוק גיש להשתין יושבת על ספת הספל טחי' ומחמק צכל פעס שומלה רק חוד הספל ולא צצרוק טעד אחרי הסלת מיר ולא חסער בעתיד עיישן. (ד) על שפת הספל. ענחליט מיש ענח"ד וק"ו שותמת צחוד הספל ועיי' צחתי' קק"א טענהנה על חסיך דונה ק"ו הוא דלדצרה יוהר י' לעומחוה

השליה צעס השיג צנה וככרלה טגס הוא הסכיב כן לדינאל אונס יעיין צדצרי פהרה לעיל קק"ג טהציו דצרי השליה והצחחיג צנה וכו' צצצרת דצרי טענאל ק"י רכיו ונפקס על צדיקה זו דסיפקוף הרוק אחר טלון לכו קבלה והורולה צדורה מוחיל על זה ח"ך יערצ לצינו לקעוד ולהקל על דצרי צחתי מוחיט וטלל מנאל פירוסס צקצרי הפוקסיס עביל וכה רחמי צצלי טצריש ק"י זה קק"צ הצתיק דצרי השליה צעס השיג כניש הצחחיג אונס להבן קק"כ הציא דצרי הלחתי' הריל ונחמה עליו צנה שחצתיק צצציות דצרי השליה לדינאל וכו' טחי' להקל כיכ צכחמיס והציא גיכ דעת הדציע הריל טעולק כל השיג ומסיק טחי' להקל דצרי זה עישן ועיי' צלצנון נעס לעיל קק"כד מיש צנה וכו' דצניכ גס השיג ל"א כחז לקעוד על זה דטעקוף צרוק לצד חלל דכוונתו כתי' הצי קיינסיס ציחד טהעציר עיי' טיפקוף צרוק גס ה"י צו חקי' העני טיש לרנן קציעותיו צנה ק"ל טיש לקעוד להקל אלל לדינאל צחמת לדין דלפי טעי קיינסיס ציחד טהעציר על טעקוף צרוק גס חקי' הצי טהציו הצחחיג טיש לרנן קציעו חסי' חין לקעוד להקל עיישן ומיש הצחחיג דלס הכחס עגול וכו' עיי' צק"ס טס טענהמה על טען זה דלנניכ צנח"ל ק"א וייירי חס צציע צחתי' האדענימות צכדי טיעור כגריס ועוד צודחי דענאה ואלל חין צו כגריס ועוד אנהי טחי' ענאה וצודחי דעחורה חיל עיישן [ועיי' צהגרות לצי ללדיק על הי"ד צנה טחס י' עוד קקיף להקל יש לקעוד על הצדיקה זו צרוק וצפרע כעטטה אל מראה צצרין יש לצרוק צרוק עיישן אונס עיי' צצרת טירי פהרה ק"י זה טחי' כיה טחי' להקל צנה חלפי' להצקוף לקקיף צנה ונה טענאל צצחחיג צנה טדיקה על הכחס וכו' עיישן] (ועיי' לעיל צקיט ק"צ וניסק ק"צ וק"צ עיישן)

סימן קצ"א מעיה א' (א) [שהרגשת מי רגלים]

הוא זה. עיי' צצרת קנאל קופרים צהשנעט לטירי פהרה ק"י עיז עיד חסה ילדה טחינה יכולה לספר לצנעה כי חיקך אחר השתנה כענעקמת טיש מלאה דס על העד ומרגשת כחז עס וגם צצנה וכלכיות והדקטר הנונעה גדול אחרי הצחינה אונר טיש לה על כ"ס השתן כעו גידן ועסס יולל הדס וטחי' ליען לה רפוחות לעציר דס וצלהוילאו דרך אחר הוא קכנה וחורה להקל צחחירה חין טיש לה וסת קנעו צכל זה רק לחחר שחתיין ל"א חקנת עלמה ל"א צעד ולא צידה חלס חקנת ומקנח עלמה עמד השליכהו ולא תראה צו

(ה) הכוונה בשם הרמב"ם וי"ד דלפניו ביושנת חן להימר אלא בעקלתא ומנאל הדם תוך הקפלה אצל על שעת הקפלה שפאה (ו) ובעומדת (ז) (ב) נכל (ג) פניו (ח) שומא (מרכיב כיצד ונ"י ששם הביא ופ"ד ונ"י ק"י וכו' ופ"ד מהשנה הר"ן) וכי' נהג דוקא כשנפלה הדם נכסל שביא משתפת שם לפ"ד דידוע שהוא תמנה אצל אם נמלא (ט) נכסל שאיש ואשה פטילין שם פ"ס (י) (ד) שהורה בכל ענין וכל זה אם נמלא דם נפקה אצל

באר היטב

מקלטה תוך הקפלה ואלל שותתה על הקפלה עיין סי' (ג) עיין דעייק תלמא לנ"י ח"א יושנת ומקלטה ותוך הקפלה סי' (ד) שהורה משום דכ"י פ"ס דל"נע"א מן הביא וחתי' מן הביא שמה לא מן המקור ומשמע דלייט"א אם נמלא תוך הקפלה על המים כדאיתא בש"ס עכ"ל הש"ך

פתיחי תשובה

(ב) נכב ענין שפאה ע"י נמשחת אר"י פנים עוליות היא כ"י י"ג שכמנ לאשה זקנה שמלל לה אר"י כנשים י"ג להר"ה דמה הנמלא צעת עשיית לרכיב בעומדת בכל ענין ופ"ד יושנת אפילו נמלא צאתה הקפלה דאף לעצת הכתומי'ין לא ישיאו אלא פ"ס כחם וכחן הקילו יותר ואיך ק"י אם נכנסו שהפתי'ור סי'הו נזקקת ק"י נדון זה דק"ל פ"י ובפ"ט שראוי ולפ"ד י"ג פ"ד דכחם סי'הו נזקקת ותלמא לא נזכר זה בשום דוכתא דק נ"י ק"י סי' איתא"ל לא גזרו נחיתקות אלא היב' זינע' ואל"ה ע"ש והל"ה ע"ש הרמב"ם סי' סעיף ח"ד דוקקת חולה נפלתה צמיח' שלא היחה זקנה נמלא להיטק וכן תנא"ר להדי'א נכסל' י"ג ופ"ד וי"ג *כעת מלמתי נכסי' כ"י ק"ל יאמנ' סיק י"ה שחיה עלו [זה]

דרכי תשובה

למנוחתה בתוך הקפלה ונכספת הקפלה ועי"י וי"ט כזה ועי"י נכ"י קק"א שמונ' גי'כ נדצרי הש"ך כזה וכ' דכונת הש"ך נדצרים אלו נכ"א מיעציל אם שותתה ומתלה לתוך הקפלה וכ"י א"כ אפי' כשאינה שותתה ומתלה אלא נכסל על שפת הקפלה ונוציקר'א היתה ונקלחה דק נכסל כשנתמעטו הנזיר עד שאינו יולאת ציטוק אכ"ה ענואה וכ"י עי"י ע"י צבור' נציאורים קק"א וחידושים קק"י כ"י דאפי' ביושנה ונמלא על השפה ולא צבורו ומנוח' הר"ן עי"י אמונ' נציקר' הר"ן כזה לבעי'ן הלכה אם לחלק בין תוך הקפלה ובין שפה הקפלה עי"י נכ"י לעיל סוף כ"י הקודם קק"ה (ק"ף ד"ה ומה ש"י עוד הש"י) שסיים ח"ך ומ"ן גזר ומ"ן קב"ן נידע כזה"י ח"ה הוא שפת הקפלה וח"ה הוא תוך הקפלה שא"א לכרו'ן בין נמלא תוך הקפלה ובין נמלא על שפת הקפלה עי"י לדרכו ועי"י נמלוצוסי עהרה נציקר' קק"ה ונצמתי' כ"י ו' שבקב"ן לדינ'א דהאידנ'א ח"ן לערה נציונ'א בתוך הקפלה והיא יושנת על שפת הקפלה ונקלחה להוך הקפלה כיון שאין אלו נציקר' על צורה לידע דבר זה ח"ה נקרא שפת הקפלה וח"ה נקרא חו"ב זונת מ"י שדע"ו רחבה ואומר שהוא יודע ויכול להבחין ועומד על דעתו לל"קל כזה ח"ן ומחיתין אותו עי"י (ו) ובעובדת בכל ענין שפאה. ענאח"י' דע' דכל זה נמלא דם הצנזיר נמקרה צאופן כזה אצל נמלאה דם הצנזיר הנזיר אפי' ביושנת ומקלחה דלא הנזיר נמחוקת דם אז י"ג להנזיר הר"ן כעו' שאינו צדוק ויחצצר ל"ו להנן חו"ד נציאורים קק"ד וחידושים קק"ד [ועי"י נצ"ה ישיבת נכ"ש להגאון ומפלאק ז"ל היא כ"י י"ג נצ"ה נעצרת עקרה לה נקרה שכל מ"י רגל"י נהפכו לדם וכ' להחירה אם נצחין שנתצ' על קפ"ל והה"י נחנקת ואשה אחרת נראה ח"ן שמתנת הקינח מ"י רגל"י הם ארומים אז על כרח"ך הדם צנוי רגל"י הם וליכ'א למוח'ס לנצ"ר דתמא ע"א אח"ך דנח' כיון דנמתנת הקינח נראה הדם ולהדור מ"י רגל"י לנקור ליכ'א למוח'ס כיון דיושנת ומחנקת גם אם לא נראה דם על שפת הקפלה רק תוך הקינח על מ"י רגל"י והנז"ר מנצרי הקי' צוה ש"י ששם חכ"ס אז ע"כ תיקון שהק"ח אשה חכמה הקפלה נצורה ומחנקת וכוונתו שצוה נודע שהדם תוך מ"י רגל"י ולא נצ"ר דתמו מ"א והקי' שג"ג עליו שאין אלו נציקר' בין שותתה למחנקת ונעשינת נכ"ש ע"ש על הקי' דאין להחזיר ומל"ך דרוב' דרוב'א ומפוסקוס ומכסירין ככל גונ'א נמלא תוך מ"י רגל"י ועי"י

עי"י [ז] ככל ענין ענאח"י' ועי"י נכ"י קק"י הקודם סיק י"ה צ"ה (וונה כ"י החכם השואל) שר"ה ניתן עלה לאשה הרואת קרעין ארומים בתוך הנזיר שנתדוק צאופן זה שמתח' יושנת על שפת הקפלה ותעור' מ"ר צקנוח ומ"ר שכללה מ"ר תנא' חשה אחרת ותקח הקפלה ונצ"ן רגל"י ערס שהכלה הנז"ס דלא ניכ'א למוח'ס נמ"ד'י דהא לקחה הקפלה קודם שכלתה קלוח של מ"ר והוא שנקלחה ולא ידעה שתקח חצרתה הקפלה ומתח"י' ולא היתה מרגשת נכתיבת הקפלה דלא צד"ל לא ליוננ'ה ועל"ה מ"ר ותו ליכ'א למוח'ס נמ"ד'י והוא השי' שאין לקמוך ע"י כלל כ"י ח"ן אלו נציקר' כזה כ"י אפס"ר ח"ך ביושנה לחיות שותתה ומ"י יכ"ל להבחין כזה"י ח"ה הוא נקלחה וח"ה שותתה עי"י לדרכו אמנ'ס להל"ן [קמוך] לכוף הקי' סוף ד"ה אמנ'ס היכ'א דאפס"ר דעתו כקמוך ע"י לל"ך נכסי' גם עלה ש"י החכם הבי'ל היכ'א קי"ט כזה לדי' הי"ר נכ"ה עי"י [ועי"י נכ"י הקודם מנצרי הש"י נשינת נכ"ש שהשי' על הקד"ע צוה] (ח) שפאה. ועי"י חו"ד ע"ס נציאורים וחידושים קק"ד כ"י דנצ"י מ"י' שהקפלה הוא צדוק ומציקר' אצל נכסל שאינו צדוק וי"י'ו קפל צינוכי ככל ענין עהורה ודי'ו כמו שצדקה עלונה צעד צינוכי שאינו צדוק וכ"י דנצ"י כ"י ק"ל קנ"י ל"ז דנח' ל"י עד צינוכי ומה כ"י קפל צינוכי או מ"ר צינוכי עי"י ע"י נצנצון נכ"ש קק"י כ"י דמלשון החו"ד ש"י זה רק בעונדת נראה לכאורה דק"ל דרק בעונדת דמנח'ה מ"י'י נכסל צדוק אצל ביושנת ומנלא עב שפת הקפלה מ"י'י אפילו צאינו צדוק רק צינוכי ענואה והשי'ו עליו כ"י גם כזה י"ג לקמוך נהקל נכסל צינוכי שאינו צדוק (ט) בספ"ל שאיש ואשה כסירין שם פ"ס. ע"י נצנצון נכ"ש קק"י שהפתי' יקוד על הנצנו' דהכ' מ"י'י נצ"י ע"ל נצדק הקפלה ומקודם אפילו ע"ל העלת האיש כלל עהורה היא ומכ' סיק (כונס"ל סיק הקודם) והניח נצ"י עי"י ולא ידעתי ונה הכריחו לוח הל'א עפ"י י"ל דמ"י'י שהקפלה צדוק כונס"ל נכ"י הקודם אלא שאחר העלת היא מ"ר להצ"י כ' נצדק נכתיבים ולא ידעיק מנ"י יל' הדם מן האיש אז מן האשה וכל דצ"י י"ג צוה כ'אש"ר יראה הנע"י'ן נצנצ"ו (י) שהור"ח בכל ענין. ע"י קק"י וי"ט דהיינו נמלא בתוך הקפלה ועי"י נצוה"י' קק"י כ"י דאין זה מוכרח ל"ל דהיה נמלא עב שפת הקפלה וכ"י ועי"י נצ"י' ע"כ שאין לנצ"י הש"ך אלו שוד"ע עי"י ועי"י נכ"י קק"י וי"ט נצ"י' הש"ך כזה

יורה דעה קצא הלכות נדה סעיף א

אשה שגילה לראות (יא) דם (יב) נמי תלים (יג) וימנעה (יד) כאלו נשבע שמטלה ימים

דרכי תשובה

דברי הקיס' צוה וכתב שפג' צוה כי ונדברי הקיס' התחיל קקיד לא משמע כן עיי'ש וביי' נשבע התחיל קס שנוצח' ונדבריו דברואה לאחר הבלאז מיד היו כונו רואה נשעת הבלאז עיי'ש [ועיי' נשעת השיב ונשה קי' וי' קהניא ונדברי הלי' הנו']

לאחר הטלת מיר עיי'ש וכיב נשקרה נשאלת שנוס קווא קי' כיח כדברי הקד'ס להחיר גס כשהבלאז והדס הוא קמווך לאחר הטלת מיר ועצודל דתשו' שאלית שנוס צוה ה' נשאה מניקה עיב התירה נדיקת מהריו ג'פ ובכחג' צודלי ומני הצדיקה עוד כי טס נשאלת שנוס חיל' אלונס רחתי נוכחצו שכי' וזיל' רחתי להאשה שחשעה הצדיקה חיל' ג'פ וכן עשעה קלטה פענזה והי נקי' לגומרי רק אחיב ה' לה כאלו גדול וראתה כונו טישי דמים עכיל' ונדבריו אלו נראה שהוליא הנווך קודס הרא"י ואס כן ליוה לאו שפיר עמיד דהנווך לריך לטוח קס עד אחר הרא"י ולא תקנח הנוקוס היעז ואחיב תוליא הנווך ואס הנווך נקי' הוא לאות שאין הדס מהנוקור וכן ליוה קס עד אחר הבלאז והרא"י וכמו'ש ואס ילא נקי' יוכל לעהרה לנעלה צלי' חשק כלל עכיל' עיי'ש ונדברי הלי' הנו' עיי' נשקרת שואל ותשיב קווא חיל' קי' וגס עיי'ש נשקרת נחלק הנו' קי' קריח קריס קיס עיי'ש ועיי' נשקרת חודרת שאול' (ליירד קי' קלי'א) קי' לי' עיי'ש ועיי' נשקרת צית שלונה ח'י' מירד קי' ח' עד חיל' קנהא נת כיח שנים שקרואה נעה גמר הטלת מיר כוונתה קרי'ת נקר וקמווך לעשיית לרכי' ונרגשת כאלו מ'ס דדברי הלי' הנו' והעלה נקוק להיתרחל דחיל' איתחל צלירוך ג'כ קיס נחלות צוורידין עיי'ש ועיי' נשקרת יד יוקק (להרצ המיר' וקאקור) ירד קי' עיל' עיד אשה וניקת טרה כונו נשועות שאחר הטלת מיר ונרגשת כאלו ויול' מוננה כונו מ'י קרי'ת נקר וכו' אף נשעת הטלה מיר ח'ינה ונרגשת קוס כאלו והציא ופלפ' ונדברי הלי' הנו' וכן פסק נשעי' הרצ ההכיל' זיל' סל'ריך דוקא הבלאז נשעת הטלת מיר וגס מה שהקיס' חולק עי'ז וכי' שהגאון מולצת השיב לו להיתרחל ביון שהיל' וניקת ובחוקת ועקולקת דמים והוא חוכך להחמיר וכן קיים להלכה להחמיר טלה ונהי' נדיקה כיו' שאינה נרגשת הבלאז נשעת הטלת מיר ע'ס עעמיון (יד) [כאב בשעת השל'ת פ'ם. עיי' נשקרת יד מ'אר קי' כי'צ נשאה ונעצרת ונחלקל' חדרי' נכטה ונרגשת כאלו גדול נצבחו צבליות אחר הטלת מיר ונוק' ועננה אחר הטלת מיר קיסין טיפין דם ותחוך מיר וגס על עד הצדיקה לא כוונל' קוס דם וחיל' לפהר לנעלה וגס לא לעשות הצדיקה הנוצח' צוה צדי'תא קי' קלי'א ונחונה גדול הבלאז והעלה דוד'ינל' יל' דצי'ת' בעורה חיל' נקיים כלל כשקרוי'ת אחר הטלת מיר רק עכ"ז והקוק נטהרה ויחי' לה ג' נקיים ועכ"פ יוס חק נקי' והשאר תתלה נצונה ליטהר עיי'ש ועיי' נשקרת חקד לאצרה'ס (להגאון והמיר'ת תלומ'ס זיל') ע'חית ירד קי' מיה נשאה ונעצרת י'ס קמווך על נדיקה מהריו ג'ס שאין לה וסת כיון שהיא ונעצרת עיב כיון קיס' לה כאלו ומחרה

ועיי' צחור' צביאורים קקה ונעלי' נצונה סכי' דכוונת הסיך צוה הוא דלס כוונל' על טפת הקפל אין להסתפק צלי'ס כיון שדרכו לקלה למרחוק ובתוך הקפל ח'צעי' להסתכו'י ואיב צודלי' ון האשה צל' דלח' הוי קיס כלל רק נתוך הקפל צביד (יא) [ד'ם במ' רגלים עיי' נשקרת עומיד תלי'תא חיל' קי' קרי'ג צידון אשה קיס' לה וסת קנוע וצבל פעס שדוחקת ע'למה מ'אחד גדוליס או לקטרי' מוללת אחיב על העד עבודקת ע'למה דס מונע' ואחיב נתן לה הרופא קמי' רפואות לפלשול טלה תלסרך לדחוק ח'יע ולא ח'ינה מוללת דס ועשו' לה נדיקה מהריו הנוכר צוה צדי'תא והתירה עיי'ש טעמו טגס נדיקה מהריו לא היתה לריכה רק להמור'ל כיון שקרואת רק נשעה שדוחקת ח'יע אין לחוש ונדיל' עיי'ש ועיי' נשקרת הענק' טלה לנחג'יל' מהארני'קטש'פיל זיל' ירד קי' מ'י ועיי'ש צדי' מיר ועיי' נשקרת צנן' עונס להג' וקט'ולק' זלי' ח'ירד קי' מיר עיי'ש ועיי' נשקרת רי'דים שני'טוך זלי' קי' מיר נשאה שפי' לה וסת ואחיב לא בעצרו ג' ימים שלמים טלה ילא מוננה דס ומ'ית הרעי' או השתנה והרופא'ס אונערי'ס קיס' לה מכה צלו'תו וקוס אצל ח'ינה נרגשת והאר'יך נפלשול והעלה להחירה עיי' נדיקת נוך ג'פ צבל כעס כשעה שפעת הדס הנו' היינו' שנקוד'ס צוה השפעת דס חכני'ס נוך ויחי' מוכח טכ עד אחר שפעת הדס ואחיב תקנה נשקרת ומצחן דוקא ואס תוליא הנווך נקי' ונכל' דס [או טורה ח'יל' טלה נשעת וקתה עיי'ש] (יב) [במי רגלים עיי' נשקרת רבינו דברי חיים ח'י' מירד קי' קיד נשאה שני'קת שדרכה לראות צויר' ונרגשת כאלו נשעה שנוטי'לה מיר וגס מוללת דס וגס על העד עבודקת ע'למה אחרי הטלת מיר וכו'נה פענז'ס היחה י'ועצת על טפת הקפל ומחוקת מוונל' דס נתוך הקפל ולא על שפת הקפל ועשעה נדיקה ג'פ שנוק'ר עיי' נוך נקי' והעלה אצל רופא'ס ולא הועיל לה והעלה להיתרחל טלה נשעת וקתה או נשעת מניקתה עיי'ש ועיי'ש עוד דדברי חיים להלן קי' קי'ז] (יג) ומרגשת באב בשעת השל'ת פ'ם עיי' צעקור חיים קק'י'צ דמונע' מולקון הרמי'א דדוקא ח'ס ונרגשת כאלו נשעת הטלת מיר אצל ח'ס ונרגשת כאלו קוד'ס הטלת מיר ואחיב נשעת הטלת מיר ח'ינה ונרגשת כאלו ח'פי' ח'ס ח'ינה מוללת דס נשעה הטלת מיר אצל אחיב נשעת הרגשת כאלו בשנוק'נחת ע'למה בעד מוללת דס ח'י' טענלה עיי'ש אלונס עיי'ן נקיס' קק'ד קהני'א מ'שקרת זיל' דדוקא בענין שנוק'ר'ס הבלאז נשעת מוללת הדס כשנוטלת מיר לא י'ע להחיר ח'פי' צוונללת דס ג'ס אחרי הטלת מיר על העד עבודקת צו ח'י' כשלא מ'ללה דס תוך מיר תוך הקפל אלא שכוח'ל לה הרצה נשעת הטלת מיר מונע' והיל' צודקת קוד'ס הטלת מיר וכוונללה נקי' ואחיב ונכנסת נוך נקי' ונצפרי'ס ונשקתת אצל כשלא מוונל' הבלאז נשעת הטלת מיר שנוק'ר קוד'ס לכן טענלה והוא זיל' השיב עליו והעלה דגס הרגשת כאלו אחרי הטלת מיר ק'ג'י' ואנע'י' שאינה נרגשת כאלו נשעת הטלת מיר דל'אונ'ר'ס דהמיר גרמי'ן הבלאז אחרי שהעלו' ולא מולל' הדס עיי'ש [והוצח נפתי'ס צוה קק'ג] ועיי' צלצנון נעע קק'ד קהני'א

יורה דעה קצא הלכות גדה סעיף א

עג

הגה המגן שקרוין (סו) (פז) (האר"ן וינדל) נראה (יז) ש' ג' נרצח' כגון... דהא דאכל ידיים מוכות שיש בה מכה האכילת חומה שהסגת
ה יננים ומיטתו הם ולא יאמינו הם מנחה הם (יח) (ג) אחר רבנות מ' רגס (יט) כשמתקנת (כ) עלמה (כא) סטוריה (כב) דמאחר
דבר-שם באי אינה עומדת דם רק אחר הפלה היא רגל ב' יחד עם חכמי א' (ירבנה שיל) (כג) חן ש' ממעוררין שלא להחיר (כד) רק

פתחי תשובה

(ג) אחר הפלת מים על תשפחה ליל ק"י ליל שבת דלין נהיר כגומח
דם אחר הפלת מים אלא יתאבל גיב חוד מיר נחך הפסל יתאבל כשריא
סגנת מים אז יש נכחיר אמינו כמוללת דם גם אחר הסנת מיר עג הפד
שנדקת מאוס דחלין דאחור דם הוא מתמלית הדם שמתאבל חוד מיר דהא
דלא ללא מין המקור חי נמי כשנא מנחה דם חוד מיר אלא שכאז לר'
ירב' דשעת הפלת מיר מתא ויבא יריקת קודם הפלת מיר ומנחה קטור

דרישת תשובה

ונותרת ע"י גדיקה וחמירי ע"י ונתיקתה גם תקצב וקת
הצדק שמה ותפטר ע"י [ש] (פז) האר"ן וינדל ע"י
צקדרי טהרה קקיד שבי ותשור אמנות שמואל ק"י כיצ
דחוני האר"ן וינדל הוא נכבה גמורה ע"ש נדרבו (פז)
[האר"ן וינדל. היינו חוננה שריכה המיד כהסנת מיר
וחולכים ונעט ונעט ולחן צליס ככיא קדיט וחיל] (יז)
דש ויהיר בבל ענין עכתיש מ"ש ותשור ליל וע"ש צליס
שבי דהנהר"י סקנך עלנו כהחיר צוה הוא נשום שנה
ה"י הדם אדום אלא כהה כמנוגלל שפראה ונענינו שנה
חמנה ריבה ולינו דם גדה חיה הוא עיקר הטעם שקנך
המהר"י להחיר ע"ש וע"י צליס צקיט הקודם שם צקוף
הק"ק שהצילו יהשגן עניו צוה כי נענין צקדרי הנהר"ל
יראה שבי טעם זה רק כקניף צננמל ועיקר ונה שקנך
עלנו כהחיר האשה הוא ונעטם שבי קודם צוה ודמתי
עג והר"י הוא כונו שמוכה כהגהוה רמיא ע"ש כהחיר
צוה אבי צדס הדום ונעטם שרואה כאחר הפלת מיר ע"י
(יח) [אחר הפלת מ' רגליס ע"י צליס וחדשות צקקיס
תש' שצקוף ק"י זה היה אשה שנוללת אחר הפלת מיר
וכשנעקמה ונוללת על העד ויש לה וקת קצוב והורה
נעשות הצדיקה דמהר"י צאופן המוצר צשיע של זקנו
הרצ זיל ריש ק"י זה שתינן כה קנה דק ארוך וכו' ואם
העשה כן ג"ע מה"י טהורה ע"י [ש] (יט) כשמתקנת עצמה.
ע"י צשיע התחיל קקיג שהצין ונשקן הרמיא צוה דלפי
נא ונללה דם החמיר רק כשעקמה ע"מה לאחר הפלת
מיר כג שערגשת כאל שטורה וע"י צמוריד צבילורים קקי
וחידושים קקי צוה דלאו דוקא ונקמה עלמה כאחר הפלת
מיר דהיה אפי' צדקה עלמה צמוןק לאחר הפלת מיר
ונללה דם עג עד הצדיקה גיב טהורה ע"ש וע"י צקיט
קקי צוה דבשלת מללה דם צשעת הפלת מיר רק כאשר
הפלת מיר קני צמורגבת בלש אחר הטכנה מיר ואפי' ע
שאין לה כאל צשעה הפלת מיר ע"ש וע"י צלצנן נעט
קקי שהצילו דברי הקיס צוה וכו' קשע"ש התחיל קקי
לא עשומע כן וקיס צשיע צוה ע"ש וע"י צמנוכטי טהרה
צקילרו קק"א וצבאר מ"ס ח"יס קע"י ח' שפקת דגס
צמולל דם עס הוגי רגניס צמון הקסל וקסל להדיח קס
לה ונכה צמנוכס יליאת הניר צמנוכילת הדם אשע"כ כיון
שנללה אח"כ דם על העד כשצדקה עלמה צמון הפרחוד
ודלי דעכ"פ מירי שקיקא נא כפקא דלמול הדם הזה ען
העוקר תול וצפרט לפורט הקיס דלין אבו צקילין צוה"ז
ונה כקרא עג שעה הקסל ונה כקרא חוד הקסל (ע"ל
קקיה) ח"כ חין כהן הוכחה צדורה כלל שהדס צא ון

פתחי תשובה

יאח"כ ירנכת ח"ך נקי מנפלים ומשחנת אצל א"ס אינה מנפשת כאל צשעת
רשאר מירש ח' כהחירה חף עפי' שמונשת כאל קודם לכן ואח"כ עכ"ד
וע"י צקיט שמונך כניו וסקק דלפי' לא מללה כלל חוד מיר וגב כאל
ה"ס כה כאל צשעת הפלת מיר רק אחר הפלת מיר מיר היה כה כאל
יאל מילר דם סטוריה ע"י צדיקה שכתב רמיא וכן מוכח מלברי צשיע
ח"י א' ע"י צשיע וטוב הנית בשם שמו"י ח"כ ע"י ככ"ד יר"ד ר

הנכח שצמוןק וקוס יליאת הניר ע"כ פשוט הדבר נדיכא
דלא כוננא כלאחר הפלת מיר דם על עד הצדיקה שהיא
טוהרה ונה וס שהרמיא חכריע גיב כדעת הי"ב יחמירין
והכי כקקיטן ע"ש ולעיל צמנוכטי טהרה הארוך ק' קשיז
קקי וצפהיחיה לק"י הי"ב צמריכות ונה (כ) [עצמה.
ע"י צשורת שנות יעקב ח"ג ק"י ע"ז וצקיט שבי נחקב
למנות כשצדקה עלמה צמד הצדוק ומנלה דם וחח"כ
מללה כי"ס הסכימים כהוליא הדם וע"י צשורה טומו"ד
חתיחלי ח"צ ק"י קיל צשעה צקדקה עלמה צמד הצדוק
לה ומנלה טיפוח דם כיצ ובלאחר חיה יוריס מללה צוקן
המתחון שלה כי"ס שצעע שלהם להוליא דם ולא הסכים
כהחיר הדם ע"י ע"י ש טעמו שאין למנות צמנוכס חאלו
ע"י ע"ש וע"י צשורת חרן כני יוד ק"י ל"ז שהאר"ך זה
צפנפונ והענה כהחיר למנות צמנוכס צאחור וקוס חך
צאופן חס ח"א כוונר שעתה נעשה צה הבניס צונון קלר
צב צשה"י צשעת צדיקה שפיר יש לכמון על העקילין
נמלות ולהחיר צוה [ש] (כא) שוהרה. ע"י צמוריד עס
שבי לכל זה הוא חס נא רחלה לוחו וקוס צמתיס חלב
חס לאחר הפלת הניר רחלה לוחה וקוס היעצ ומ"ס חו
שהכניסה המוך נקי קודם שהשתינה ואח"כ רחלה לוחו וקוס
ומנלה דם עליו צודלי פשוט הוא שהיל מנלה ע"י
(כב) [דמאחר דמרנשת כאב ע"י צשורה רנינו דברי
ח"יס ח"א חירד ק"י ל"ז צמרגשת כאל למעה וקוס
שנוללת כהתניס וק"י נצדקה צצדיקה כמנוכר צוה צקיט
קק"א ובלאז יש להחיר כנלחה כמנוכר צקיט קפי קכ"י
ז' לולס נכון כהחמיר שצדוק צעה שפסקוק צטהרה
צדיקה חתי ויהי כל ציה"ש צמוןק העוקר וגם לאח"כ
צצוקר ציוס הרלשקן צציון ככי"כ וציוס ח"ז כמי' ולא ומהרה
שלא צשעת וקת או צציון ונקיחה עכ"ד ע"י [ש] (כג)
אך יש פ"פ"ד"ן ולדעת הי"ס מוחמיריס חלו אפי' לא מללה
דם על עד הצדוקה רק שנוללת חמיד צמיר גיב שנולה
עד שהצדוק צדיקת ומהר"י דהיינו שחכ"ס עוך נקי וכו'
חוריד צצילורים קקי (כד) רק באשה שיש יה וסת.
צנלחיעו ורש ונהס"ך דלפי' חין כה וקת קצוב רק קלפנעמיס
היל רואה שנה צשעת עשיית לרכיה וע"י צמוריד צצילורים
קק"א וחידושים קקי ורש צוה ולדינא העולה דלפי' ח"א
יולח לפנעמיס שלא צשעת עשיית לרכיה יש להחמיר ואין
להקב חלל ציש כה וקת קצוב שלא צשעת וקה או צין
עונה לצוה וע"י צדיקת מוך נקי ע"י ע"י צלחם קק"א
שבי דפשוט הוא דמנוכרת חיקה חקנה שהן צמקת
ומולקוה דמיס חף שאין ירוחת צשום פעס רק צדוק
הניר

יורה דעה קצא הלכות גדה מעיף א

(בר) נאשק (בו) שיש לב (בז) וכת (כח) (ד) לטעמי

פתחי תשובה

נאשק שמואלה חמיר נפל הדניקה קודם דם כסודה אל פסוק וכו' נ"כ
לפסוק דניקה ביני וכת דלף שכתחי צנינדי אין לפסוק למולם רק
גיש מוכיח קיים מכל מקום נאשק ו' אליה מולאה רק קודם יבש נאשק
יקור הכיבט פקחמא שוב לא תראה נאשקן ד' וקרא מוכיח קיים וכת
עוד דאם דקה עלמה נדניקה ככל ציני פניקחה יש לפסוק אם מועיל
לאשר שנינו י"ד מניקחה לכן הכנסה שוב שנים ע"ש ועיין צמיד שהשיג
עליו והפלה דלין לפתח על דניקה ו' להחיר דם הנמלא בפרחודו שסינין
עליו כדף אכן נאשק יש נכ כאלו לא מוכיח רק שא"י שמואלה דם מועיל
דניקה ו' דפי' דניקה ו' ה"ו כדון הענאל נכ"י קפיו ק"ו נאש' אינה
מולאה דם חמיר רק מלא דהכי גיש לב כאלו לא מוכיח שא"י שמיך רק
דנפיק שחזוק עלמה הרכה פעמים ולא מנאל רק למטה ע"ש ועיין
נחשונה ש"י האלן קיי"ו י' ועיין נחשונה מאיר הגולה דנינו פקיעת צ"ג

פתחי תשובה

לכנסלה וכהיו עתה דין (ד) להצריכה דניקה פי נחשונה נ"כ
מיד עמי ויב עד פי ע"ו ונכ"י ע"ש נאשק שמואלה נדניקה חתים
למטה נמקום אחד והשיב להכניס מוך נקי נעקור ואח"כ נחזק למטה
צא"ו ולא עיין תנאל דם חוליה כמון וכשיביה נקי לא יש הוכחה שהדם
מן הדדים ע"ש שהצריך לנכר ארזני דניקה ו' א"ך יהא וכחז דלף שהשיך
כמו נכ"י ק"א דמהיריל סזוקי מתקנה ליה אי ה"ו דניקה מעלייתא
ה"ו דניו השיך מתהיב דה"ו דניקה מעלייתא ה"ו אלא שההיריל עשה
למטה אשר דניקה לעולם לכן הכנסה שיהיה לה וכת וכן ה"ו דנכ"י כדמ"א
דנפיק שחז"ש כלל ה"ו כאלו אשר דניקה לעולם נכ"י לר"ך מנאל
אלו והספס דנינו שיהא מוכיח קיים כ"י שדע נאשק יקור הכיבט שוב
לא תפלה זו חז"ל הדם שמואלה ע"ש שהמון נחוכה ודואה שהמון נקי
מועיל לעולם דה"ו דניקה מעלייתא ה"ו ופי' נכ"י מייב"ל פי ק"א וק"ז

דרכי תשובה

לחמיר דלף שכי' הרמי"א צוה לחמיר רק שלא נשמת וכתה
ונאשקה ע"ש לה וכת וי"ו צנייקה שהיא נחזוקת ומקולקת
דמים ה"ו כ"ש לה וכת ושלל נשמת וכתה ויש להקל צוה
גם צ"י ז"ל א"ך נראה דפי"א חקשור ז"כ ותקבול ואח"כ לא
תדוק עוד אחרי העלת וי"ו ועי"ו תוכל להקל גם אחרי
י"ו הנקחה וי"ש שחקשור ז"כ פ"א היינו דבעה העלת
וי"ו לא תדוק כלל רק בהפסק עתה וכלל דוק תדוק
שלא נשמת העלת וי"ו ואחר העלת וי"ו תרחן עקרה
צוים ולא תראה כלל מה היו צו ע"ש] ועי"ו נכ"י הקודם)
(כז) [ושת] ע"י נשמת צ"י ליוצי חמיר ק"י כ"י דנאשקה
ע"ש לה וכת וצ"י דני' הירושל שאמר שכל מן הסתם
יש להחמיר נדניקה שתישם ע"ו הרבה נשמת וכתה
ונפנים קודם שחז"ן וכת דתעו ע"י רגלים תרחן ותקנא
היבד הצ"ה החי"ן והפרחודו ונקום הירכים ואח"כ תיעול
המודך דחוק ונכנסים ולא ינאל נקי לא האשה ו' מהורה
ע"ש] (כת) להצריכה בדקה. עשית ע"ש מהגרי [וע"ש
נצ"י חמיר ק"י וי"ו קודם הדניקה חיל שחכמים ע"ך
נקי לנשמת הרחם ומתחלה תרחן אותו ונקום היבד עד
שלא ישאר ע"ש שום רופא דם ולא תכניס השך למעלה
נשמת הרחם כ"כ יו"ר וע"ש ע"ך ונקום שחשמש
ע"ש צמור תשמיש וכת הוא פי הרחם וי"ו ע"ך הרבה
שה"י דחוק ע"ש נשמת ע"ש כ"י כל רופא הרחם עד
שלא יה"י נאשק לנשם כל דהו ללאה ע"ן הרחם לפרחודו
עד שיפגע תחלה צמור הדחוק ע"ש ואח"כ תדוק כדל"ה עד
פ"ס ושת"י וקל"ה עד שצ"י תנאל פג"ס אי על עד
הדניקה דם ואח"כ תרחן היבד עד שלא ישאר נפרחודו
שום רופא דם ותז"ר שלא יגיבו ע"י תרח"ם
לנשמת על המודך ויותר ע"ו שמתקנה פעמים הרבה צ"י
רחי"ה עד שלא ישאר רופא דם וש"ו תול"ה השך ולא
השך נקי א"כ שיע דם הנמלא על עד הדניקה לא ע"ן
העקור הוא צ"ו ומתחלה הוא צ"ו ע"ן הדדים וא"כ תל"ה
מוציאים דם ונה ל"ו ח"ש יש ע"ה נדדים לא ל"ו
וא"ו העכה נעשה דם היולא ע"ן העכה הוא הנעשה
ונה ל"ו דם ח"ש יולא ע"ן העכה לא ח"ש יולא ע"ן הנעשה
או מליזה ור"ד טנלדים, כ"ן שכתנרר ש"ש לנאשקה ו'
קנה הגירס להול"ה דם ע"ן הדדים תולה ע' נשמת וכתה
וכ"י עכ"ל חר"ז ע"ש ועי"ו נצ"י נקנן ק"ה ח"ה ע"ש
צוה נכ"י הנצ"ה ע"ו [וה] ועי"ו נחמיר נצ"י ח"ה ק"ה
וחידושים ק"ו שהצ"ה דניו חר"ז צוה והרבה להשיב צ"ד
והעלה

חמיר כחומר דנחם שצ"י לכ"י מה"י הדניקה צמור נקי
ע"י י"ש (בר) [בא"ה ש' ש' לה וכת ע"י נשמת ק"י מהרה
ק"י זה נאשקה מניקת שלא ה"י לה שום וכת כדרך כל
המניקת ואח"י התחילה נחרג"ש כאלו דגול נשמת השתנה
ורחקה דם נקבל ופרשה ע"וה נשמה צ"י שאלת חכ"י
כלל וי"ו ידנ"ל כ"ך ע"ך עשה שצו"ת וכ"כ ע"ש נצ"ה
השחנה ה"י נה כאלו ולפ"ו יקורים גדולים ותחוך ע"ך
הימים נמלחה צ"ה כי עלה נדעתה ח"ו זאת תה"י
רשולחה ח"ה צ"י שצו"ת שגנולתו ועי"ן הדבר כנאשק
צ"י תרופה וכתה תורף השאלה כ"ן עכ"ר עשה דניקה
נחמיר ונכתה לה רק כ"ן שרמי"א ה"ו ח"ש נחמיר
לנחוב כן רק ע"ש לה וכת ושלל נשמת וכתה וכלל ח"ן
לה וכת ועכ"ו הצלה ע"ך להז"ר נאשק דמינקת נחזוקת
ומקולקת דמים וגם כ"ן דה"ה הדניקה נשמת מניקחה
ומקולקת דמים י"ל דב"ה הנחמיר לא תחז"ר דכ"ן דעתה
ע"כ הוחזק הדם זה שהוא י"ן הד"י או ע"ן השמן אי
גם כשיצנרו ע"י הנקחה נע"ו מותרת ע"ש] (ו"י) נכ"י
שלאח"י נדניקו] (כז) [ש' ש' ר"ה וכת ע"י נשמת ק"י
נשה פי וי"ב ע"ך מניקת ש"ר צ"ו לה שא"י העלת וי"ו
יולא נמנה דם כ"ה ע"ש וג"כ מרגשת כאלו והנה ל"ה
אללה וכת כ"ן ש"ו מניקת אצ"כ הצלה להחירה דמינקת
שהיא נחזוקת ומקולקת דמים עוד ע"ך להחיר וק"י
ע"ן וכת עלה היצולה שצמ"ה תרחן אותו הנקום היבד
עד שלא ישאר שום רופא דם ולא תכניס למעלה המודך
נשמת כל הרחם עד שלא ה"י נאשק לנשם דם ללאה
ע"ן הפרחודו ע"י ש"ו תל"ה צמור תרחן ע"ך וכתה ע"ך וכתה
הכנסת ע"ך כ"כ"ל תח"ו ותקנה היבד כ"כ ל"ד הפרחודו
ואח"כ כשחז"ן וי"ו דם ח"ז השת"ה כדרכה או תחז"ר
ותרחן היבד אותו וק"י עד שלא ישאר נפרחודו ותז"ר
שלא יגיבו ע"י תרח"ם לנשמת על המודך ויותר ע"ו שמתקנה
פעמים הרבה צ"י רחי"ה צו"ת ע"ך עד שלא ישאר
רופא דם כ"י שלא יגיבו ע"י תרח"ם על המודך ואח"כ
תול"ה המודך ולא תול"ה המודך נקי לא מהורה ה"ו וי"ו
דניקה ו' רק פ"א ע"י וי"ב נשמת ע"ך מותרת מהדור"ג
ח"י כ"י ח"ה צ"ך מנק"ה ח"ה שצ"ה לל"ה כנשמת ואח"כ
ח"ה נה וכתה לא ע"ך ח"ה שצ"ה לל"ה כנשמת
כ"י מרגשת כאלו צ"י אח"י השתנה נדקה ח"ה ונאלה
דם על העד והרופאים לחמירם שהיא נחלת הכליות והורה

יורה דעה קצא הלכות נדה סעיף א

כמו (ל) (ט) נדיקה (לא) נדיקה קודם שמתין (לב) נדקוק עמלה היטב בשורין ובקדקין (סס) ואם לא הפלג דם הכנים יחד נקי על המקור (לז) נקדים ומתקן ומקנה עמלה יפה ומי נגליה וחוליה המדק אם נקיה היא יאכסה גדולה דלון אדם מן המקור (סס תשתיי) (לד) והכי נהני (לה) (ה) ואם (לו) נדקה עמלה יט נכחיה נוני ומלחא המדק נקי

פתור תשובה

באר היטב

(ט) נדיקה. כגון השך דע לפסיד נדיקה וצאטק שיש נה וקם אפינו אין והתה קטע רק שפיל רחם לפמנים שלא נשפם נדכי והניח רחיה לנדרי
 שכנו נודע שיש נה נקור מי נגנים עכה ההוליה דם אלו מה ינעו והריל גיש היינו אם לא מלחא דם כלל ולא הפסם שכנו נעקר וקמה שפיה לה נמנעה מי נגלים נזה לדיך גיש ניש וכן כחז נקסודו מנזנה ניש קמל סוידר סי יחיה יניטב היינו סי י דנדרי נמלא נזה הם שלא נדקדוק ונחלחא סי נשפם אפס שיש

דרכי תשובה

התעלה דלון כסונך עיד הניצ צוה להקב ונחמיר עיי נדיקה צאטק שמולחא דם מלד ח למטה סתכניק מוד נקי וכו' רק גיש לה גיש כחז או וכה צוהו נקום אלא שחינה יודעה אם מוליחה דם ולא מועיל נדיקה זו אב לא זולת ועי' נקוק הסיק שסיים דמיו אין כסונך אדדיקה זו עד שתדקוק עמלה נן הרצה פעמים ולא מולחא דם רק נמנעה כחומר עיי' נמלבושי סורה לעיל סי קפי' סקיס טעביל גיש דברי הניצ צוה והוכיח דודלי האי דינה דהניצ שנקב עלמו על הדדיקה הלזו צחינה מרגשה שזו כחז או וכה אלא שביי נדיקה זו קרואה שהמוד שהכניסה צמקור הוא נקי הנה גם הוא לא הקיל אלא דוקא אם יש להאטקה הלזו וקת נראות דם נדות ואפי' אינה וקת קצוע כגון שפיחתה או שהחירה גי' או די' עיי' או קצוע או יוחר רק שיהי נה עונה קצוע שרבינה להוחין לכב הפחות עקוק רלי' כך וכך עיי' שאלו נחמלה כל אמוקור דם אלא כשאין נה וקת ככל חלינה להקל עיי' ובצאטקה שם ספי' יי' צחריכות [ועיי' נשית מהריל' עמיל זיל וקסערי' סורה כסונך צענדל דידי' נשאלמו שפי' לה מוחלה כחז ועמה אין לה כחז והחיר על נדיקה הניצ הני' רק שפקדו ענ אשה כחמה לעשות הכל כפי סבי הגלון הניצ זי' צוה עי' (כמ) [בד קה' עיי' פתיס קלד קצועו נסם חתמיס קי' קניה ועיי' נשית נקט סוקר יוד קי' יח ויש נדברי חתיס אלו עי' (ל) [בדיקה' עיי' נשית קנחא סופרים צהשנעומו לני נדה חסרי' כיו' צאטקה שיש נה וקת קצוע ואחר שהעבור זמן וקמה גי' או די' עיי' חלחא אותה כחז נדוכ צכליות' ונכל אצרי' ומאור עיני' כחות והכחז הולך ויורד אכ פי הסענה וקום נחפסו הכחז גם ומכפי' עד מקום סונחיל הדם נהיות קזחה עד קנסום פעם אי' למונה זי' והסי' ענה לזה נשופרת צפי הסענה וכי' ולאחר לגיד קמה להוללו וכהנין דברי קלת תרופתו ואם לא יזוק עוד תרופה קמה הנה צככי' נשופרת צפי הסענה עוד צינונו ואלו אינה שיש נדבריו יי' לא הפתקוהו עיי' (לא) דדידי' עיי' נשית חתיס חתמיס סבי דהיה שיכולה לדקוק עמלה נון קשראס חמכתיס שמוך הסופרת סתכניס אלה למעלה מהנקב שיואלין מננה מיר צענה סונעלת ויש ואז אי' לקנה עמלה לא נשחלה ולא נקוק סחרי' הסופרת ומפקת נין חונך להדס צענדיס כדלעיל סי קפי' עיי' (לב) [תבדוק עצמה' עיי' נשית נברי' סי' כיד צאטקה מועזרת שחחר הטלה מיר צבב אזה עיי' היתה נדקת אי' ומלחא דם על חדר ואמירת טכחז לה קלת וקם חסרי' הגלון ומיה שמואל

יורה דעה קצא הלכות נדה סעיף א

מזרחת אחר כך (א) בלא זדיקה שלא נשעם ובהר יפזקה דם מכה היא מאחד שאיני רוצה אותו רק אחד שבשמימי (ב) וכל זכ דוקא שמתעב מאז עם ה' וכל אצל אס לינה מרגשת כאז וזדקת עלמה אחר רסלה מים (ג) ומולא (ד) דם אס לא מלאה דם נצי תגליה (ה) ודלי מיעור (כית סם זבגריא) אצל אס מלאה דם מוך ה' רגליה וגם ענ הכי' שזדקה עלמה זי

פתחי תשובה

(א) בלא זדיקה שלא נשעם ובהר יפזקה חיס קי' קע"ז אדוות אשק שיש לה וסת שמיאלה דם נוצר וזדקה זדיקה עכרייל ועלה זידו זאופן שאין ספק שכל דם שרפאה עם מיר זין ענה נעומו עסכדים אף אחר שרפאה דם ממש נופחה ונאחה לבסוף נזהרה ולקטור נקיים מה דינה אס לריכה או לפוש לרס היולא עם מיר הענה הרב השואל דכרי היא ככל הנשים והדם שרפאה עם מיר לינו קופר ולינו עספיק אף תשש למה שמיאלה נכפר אצני מילוליס מיר נחשונה סיס כ"ג שבלדין נהפסקה סכרה וספיה יור א' מיני' נקיים עוד פעם זדיקה מהירג וכל לשאלו אס הדין יין אומה נחמירי כ"ג והשיג מין ספק שינון שילא נהירא שוג כרי היא ככל הנשים והכדון שנספר כ"ג לינו קופר כדלכא ז' דכחם מירי נחשה שפסק וסתה לנגדי ולינה רופא כ"ג נמיר שדיון עבים זיכס שהיתה נגילה לריאות נוסחה או ענה זיעותה חזוקה דכס ששם מיר נדס טורח ומקטור עלי' שצנע נקיים אחר הפסקה סכרה וזכו נדקו דברי האצני מייוליס דלין מיעיב שוב הפסק סכרה אלא אס כן ספיל מיכ נקיים בלא דם דמה שפוסקה ולינה מוללה דם נזדיקה מורין וסדקין אין ולינה שפסקה כיון שלטולס לינו רופא אלא עם ירי סחלה שומאחה שהחוקקו אותה נצרה היי עם דם שרפאה עם מיר זינס וסתה ותלין שילא דם הנקוד עם מיר וכל זמן שלא שפסקה נזהרה מנין שאותה המעיין מחוס מעיי' יולא עם מיר כ"ג לא שיד הפסק סכרה עי' שפסיל מים

פתחי תשובה

נקיים בלא דם וכיון שאי אפשר בלא דם כלל עכ"ס לדין שדע שילאו מיר בלא דם תיקור חה לי אפשר ליעד אלא עיי זדיקה מהירג אצל יד שלא ספק וסתה ורופא נזמנה ככל הנשים ופוסקה נזהרה עיי זדיקה מורין וסדקין אין דם שיואל עם מיר אחיכ סחור דחליין נדס אחר שלא מן הפקוד אלא מן הכליות כאשר נחנדר עיי זדיקה נחאשוכ וסדיין לא נגלה ייעוטה לומר שילא דם מקור עכ מיר של עכשויו ופזור הוא עכ"ד, ועיי עזר עה שהלדין לפלוק על החיך נקיי' קלי' סקי' ויואל נפיה סם מיר דביה אצל אס לא זדיקה ונפוס ריבסא הנצרים סחורים ולי' דשם הפלג דלשה שפעייכ סחוס שגולד לה מכה ונעמליס אותה נשעם וסתה ממש דמעשיס לשמח החוספס י' להקל דלשה שצמדו עלה כ"ג מיים כ"ג, עף נשעם לקי' נכחן סחור עיי ולא מתיכ הפסק סכרה זאופן התעורר שם דלס כל נציס לא חפיל מים אין ז' מופש שפסק כיון שלטולס לינה רופא אלא עם מיר ואס לא ספיל מים לא מתיכ מה ששעיסה עי'ט שלא נספס מקודם דליכה פשם דלמח ארנשה ילחו דלעשה דפנרה הרגשה מיר היא עיל סימן קצ"ג סקלא' או אפשר דשאי הכה דליכה לצדדי עיי זדיקה מהירג וכל שיד זרה סכנה רכשעיל הרצין דלין זיין אפשר שמיאלה כפי מה שציליחי סם סיוונגה דלס נשעם שמיאל זינס הוסק נחמה מקודם נשאי חסוקה נזהרה לבסוף ואיכ מילאכר לעולם עי'ט דכחל הכי אפשר שחפסוק זאופן, כ"ג: זדיקה מהירג עוד פעם דרוק כי קדחת]

דרכי תשובה

ודצדדי שהצני דהאי וכן זה סכי' הרופא כאן קאי' על היס' ומחמיריס להלדין זדיקה וקיים דגם זדיקה לא מתיכ בזה אלא זיש לה כאז והסיג עכ"ז קאי' זה כיוונת לבסוף הרופא שטוח חוזר אצל לבסוף דצדי' המחמירין בלא זדיקה דזה דוקא בלא כאז אצל נדענה הנוחמיריס דצני זדיקה לא מהלקי' זין י' לה כאז או לא ואפי' זאין לה כאז מתיכ זדיקה ויעיי'ט מה שפלפכ קלת זאורדך בזה (ד"ז) [ומצאיה דם עיי' זשיח זרכה יוסק חזיר' קי' מי' נאקה שרופאה דם נהשהנה ואין לה כאז וכסבדקה לי' אחיכ לינה מוללה דם' היי' זרדיעקוט סחירו מדצדי' רמי' בזה סכי' אצל אס לינה מרגשה כאז וזדקת וכו' מיר דוקא נמואלה ס' נצדיקה זצנין כאז אצל אס אין מוללה דם על הצדיקה קני' צדיקה מהירג והשואל הסיג עיי' והאידיך צמחי' סחי' נפרור דצדי' השואל ופלפל זאורדך עיי'ט] (ד"ט) [ד"ט] כ"ג: זשיח זרכה חיס חיל' קי' קיש וקי' עי' נאקה זת שביס ענה וחדל להיות אורה כנעסס וטולד לה מייחוב עקשענה שהנשנת סופך מוננה אחיכ' דם ואוונרה שזחנה מה מוליג גאלדרכי' אדפיר אש' זה עקרים ענה שחלחה עיי' ואחר לה הרופא זלס קלח העשה תרופת לוח יי' ערשה הד' אחה סזייל דרך מקוס אחר יש' לה פעב טל זעליות ופיכ ככל עה סחי' נעלרת ויוקנה לבטוח לרכי' דדוקקה לי' או יורד סדס ללאז סתמן וצענה סחי' עשהנת ומצמד ליכה רופית והעיר זדיקה לי' ומוללה. כפי וצדוד לה עקדס סחור דק נעומו זה כ"ג והאידיך סם אס מתיכ בזה זרי' קלה מה סחי' ארנשה והעלה להחירה בכיס' צדיקה מהירג ותלידך מה סחי' זקינה כ"ג: עיי'ט]: (כ"ג) ודאי סומחה. לכ"ג: מדלחייסא דדס המקוד סחור ולא מומר ומנואל מלשון הרשי' דלכי' לא מתיכ זדיקה מהירג דלבי' דלף קלח מוללה כלוס על סחור אפשר דדס אחה סן המקוד וכו' ומי' זדיקה שפוסקה

סם מכה זמקוס יליחת הוי' וגם בזה צני' זדיקה גי' דייקא ויעיי'ט בזה שומלד ומפלפל בזה עוד ובסוף דצדדי' כי ככלו קל דבר ח' אשה כהרגישה עקשענה הטל' מיר לא מוללה דם יק אחיכ וקי' גמור הוא זה וצני' עקירה גי' דוקא זין עיי' ויך נכ' כשלא חמולל דם ככלו וכן בלא מוך כיון שלא מוללה דם גי' נעקר הוסק והיינו דלזיכה כאז אצל זיש לה כאז אפי' אין מוללה דם נשענה הטלה מיר רק אחיכ קני' עקירה עי'ט אצל מדצדי' הדגמיר וצדדי' דגם זכאז צענין עקירה גי' יש' להחמיר ז' ואס רגילה למוללה דם נשענה סכנה מיר וגם אחיכ מיר בוסת הקפילה דנעקר זככס' א' כשהטילה פעב אחת מיר ולא מוללה דם דדוקא כשנה הכניסה מוך נקי' אצל אס הכניסה מוך אפי' הרצה פעמים ולא מוללה כלוס אין זה עקירה וסת דהא חייטיק כי רק עכשו' שהמקיר הי' קהוס צמוד לא דדורו המיר למקור וכטלח יי' סחוס צמיר הדורו המיר ולריכה סענוולס יי' לה מוך דרוק וסתחילק' המוך זכל פעם אחר העלה מיר וצני' לה סחור זונת כסבדקה סחור וחי' נקי' ולעשה צני' המחין מוללה דם דלח מוכח טיס לה מכה צני' החיטין בזה מתיכ זדיקה גי' דוקא אצל נשעם א' לא מתיכ ג' זדיקה ז' הנוכחת על מכה סמוליחה דם לא מתיכ רק נאשה טיס לה וסת קנעו וטלח זבעת וסתה אצל נשענה וסתה אפי' זדיקה גי' לא מתיכ תלחן לה וסת גי' לא מתיכ מה עקדנה לי' גי' נבהרה אחיכ בלא זדיקה וכו' ועיי'ט צויל' סוד סחי' חוקק יי'יס בזה וכיואל כעין דצרים אלו כי גס צמכנתי' סחרה סחורד סקיל'. וכן נצקר קי' קי' וקי' וצדדי' גי' חיס קע"י עיי'ט עוד צמכנתי' נקטי' סחורין ונענכנתי' סחרה נקי'טרו סקי' צדדי' (כ"ג) וכל זה דוקא שטרנשה. עיי' זבנבון נעם סקי' סחי' מדצדי' המחיר צצצאריס סקי' ופי' דנעמנה

זוהר דעה קצא הלכות נדה סעיקא א

דרכי תשובה

האיזן ביה ביי מיר עכן דרכו ללחט עם המיר אין להקל בקרעין אלה ביי נדיקה וחיכת דאפטר לזכר ביי משך גלוטון גדולי ים לזכר. אונס הנה צנוף הצדיקה בזה כי כאלו דמדברי הרמיה לעיל קוף קי קפיח משמע דלא מהכי מה שממעך קלה מהן אלה דלרף לזכר כל הקרעין זה דבר קשה מאוד ובר אונס מה שברחה מדברי הרמיה בעצרתא דיד"י עבדו הקרעין לאחר דם הוסקה עם הדם שהוא כפין קרייה מיי עקר בזה קשה הדבר להקל דנרתיך הדברים עכאים מן הנוקור כיכ מוד לפכי אלקיים יעלמ' מהו מייט וי"י עבדי לזכר קוף קי זה מייט ענבין זה צלורוך (ועיי' עוד בנדפ"ט קוף קי קי' צלורוך ענבין הקרעין צלדי היתיר המולד צום א) שלפי דברי הרופאים מייטם קפטיס דרכס ללא מן הלדדים והחזיק דנריחס בנרתיח (ג) עבדיהיג טיט קסק לדדים ים ללרף קסק לא יעשח (ג) ים ללרף לוח קסק שמה דם סמור (ד) דעמח לא חרגיטח ועיי' בעשרה הר אמור (להגיד מורכי ענבט זיל) קי ביה מה שקספק ופלטכ על דבריו אלו בערסוח ובאריכות עיי"ט] ועיי' עונבוטי מהרה קסצ ובזאר מייט חיים קעי י"ג עד קוף קי ירט לחמלין בער צלדי ביה המ' והסגי על הקוסיוח קל החכי' וכי דלדעמו גם המיו עמוקיל בזה הוא דוקא כשהאשה הזאת אמרת שמלאח הקרעין אלו בלא פתיחה הנוקור אלא טלחנן ופתח הנוקור (הזאת ארתן אצל אם יודעת עכאים הקרעין הללו ופתח ונקור דינה ודאי גם המיו עודה דאי אפטר לטור האשה הזאת לצעלה ופיט עוד ענעי' מיו וקייטרו קקביח קספק דכשהאשה ונכחת שקקרעין חלבו צליט מן הנוקור גדולי גם אמירת הרופאים לא מהכי בזה דאפי' אם הרופאים אמורים שלפי נקיחתם ידעיים היטב שאין הקרעין הללו צליט מן הנוקור אין למחך עליהם עד שחזרו הקרעין אם לא יעווח ופיט עניט בזה כמה חלוקי דיכיס באריכות ועיי' בעשרה ביה אפרים חירד קי מייט עכאל צלחש טייט לה וכה קבועה ורצילה למחך בצדיקה קרעין שמורים ועטם אחת הרגיטה כלל אחת הללו מייט סמי קבועה ותענה הבלא הי' לה יקורים גם בעטת העלה מיר וקיננה המיר פעמיים וקלט ובכל פעט עמול על הגדר כמה קרעין והטיט קלא להחמיר בעליה לזדקה בצדיקת מהריו עמוד נקי כי הלי יוסכה עמוקס שאין עס נקיחיים בצדיקה זו ויכול להיות שמענת חרן נקיחוחם לא מעלה הצדיקה יפה ותקונה החא עיתה לקלקלה ענכס עיכ כעז קיועה דעסקת בזה ה) אם הרצ יראה עיובל לזכר את הקרעין למעכס בצלופוך על נייר לנן ים לו לזכר חוהם ולא יזדוק חוהם גיט וימולא טהם קטיס וחינס מלציעים אף קייספרכו ויהפירו אין צכך בלוס והיא סמורה לגמרי אף אם תמולא כאלה בעטת וקהת צלי לחלוה דם בעליה (ג) אם אי אפטר לבדוקס ומחנת דקוחס אז כשחללה לפסוק בעתה שלריכה לחיות בזדקת לא תזדוק עד שתחיל מיר דהיינו חיכך בעט סיכלו ומחנת המיר צלי עוט הפסק תזדוק מיר ולא חניט סתמולא קרעין כאלו סהומוקו לעמול צלור עיי' קיוון וקאר הער יתי' נקי' מאלדועמית תוכל לפסוק בעתה וקודם שתחיל מייט ים כה לרופן חחלה היטב צלוהה מוקס ותלדין ואחיי טחיל מייס ותזדוק מיר

ובן פנהו כל הזי יעי נקיים כשהיא צאה לזדוק ומיע לא חרנה בצדיקה רק כשחרגיט ענפתח מוקרה אז לריכה לזדוק ואם תמנה קרעין כאלו הסמור מרינס ומספוק טכית בעתה (ג) כל זמן טייט לה וקה קבוע אז אחר ועלוהת יעי מהרתה והעטול לא חזדוק אה מלעט כלל אפי' אחר העלה מיר רק קמקוד איי על חוקס מהרתה עד צל וקהת אז אם חרגיט ענפתח מוקרה אז (מהייצל לזדוק ד) בעטת וקהת אז אפי' בעונה הסמוכה לא דהיינו ומלעי' אם חזדוק ולא תמולא דם רק קרעין כאלה אפי' אחר העלה מיר ים לה לעעלוה ה) אם יזדוק הקרעין הללו ויעלוהו טהם מלציעין אז ים להחמיר קלא הפסוק בעתה עד אשר חזדוק אחיי כמה פעמיט עד אשר יעלה נדיקת אי סמור ונקי' לגמרי ולא על הפסוק יוחר ותמקוד על הפסקת מהרתה עד יום הז' ולא חזדוק לאחר העלה מיר אף אם לא תוכל לצא לידי השקטת מהרה מייט' עד הצדיקה נקי' לגמרי צלי קרעין ים להקל אף אם תמולא קרעין בצדיקה בלחז העלה מיר מייט ועיי' בעמלה קקח ולחם קקיס טחייל דברי חזית אפרים בזה לדיחל מייט ענטיס עוד צוה' (ועיי' ענבין הקרעין בעשרה מרי תנוחה קי די יעי' בעשרה בערל לכ (להגלון מהייט' מהלזכרסעלדט זיל) קי י"ב ועיי' בעשרה העיט ר' אליעזר וקייח חזדה קי ג' ועיי' בעשרה חזרי אה חירד קי ביט ועינ' ובעשרה העיט עטה קי מייט ובעשרה עטע טעבעניט חירד קי ביה מייט ובעשרה צרכה יוסק חירד קי מייט ובעשרה טחילה קעלס קעלא קי י"ז ובעשרה בערה חכמים חירד קי י"ז ועיי' בעמרת חכמים טחניד עתה לפירו כמה פעמיט עוד צוה' כאלו קע"י לבלוך צפי החתס ועיי' רחילי' וקוחט נספק הדבר ועיי' בעשרה עזרה יהודא קי ביט לי' ליה ובעשרה קולא ומטיט מהודורח חליחתי חייג קי י"ב ובעשרה הפולרת יוסק ייד קי ביה מייט ובעשרה ענוק טחלה (להגהיל מהלזכרסעלדט זיל) ירה קי י"ב וליג ועיי' בעשרה זעט חונת חייט קי טי בזה ועיי' בעשרה חזרי אפרסומן חירד קי עיג ובעשרה סומורד קעלא קי דלי' ובעשרה טירי טחילס קי קיסי' חסור כיז כיו וקי' קפיח חסור אי ותסור ג' וקבי' זה חסור ג' ובעשרה קנלה סופרים עהענכות לגמרי מהרה חסור מייט ותסור לייט וביח וקייח וקס בעשעעוה לוד כדס עסור לייט מייט ובעשרה ערעט עבערס מחית קי י"ג ובעשרה הריס ממור זיל קי י' ובעשרה מייט חיים (להגלון מולוסקסרלח זיל) חיל קי ליד ליה מייט ובעשרה טעמור מהדורח חליחתי חייט כי ובעשרה עטע כהלכה חירד קי י"ד ובעשרה מוח זדק להחתי' עליטחוריטע זיל חירד וקיי' הקיח עד קי קיח יעט באריכות ותחירו ליל על המטכיות ענדה פיג ציהת אונס בעליה מייט ובעשרה חגי זדק (להגהיל מטיטע זיל) חירד קי טי מייט ובעשרה דבר עטה (להג' מהלזכרדענקא זיל) קעלא קי כיו מייט ובעשרה ביה היזיר חירד קי ביט ובעשרה דבר אל' קי לייט וקי' מייט וסות יד יוסק להציר עקאסות ייד קי ביט ועיי' בעשרה מהמור מורכי (להגלון מהדרי' זיל עגל ועשיה') קי ה' וקי' ר' עחפור עמ הגלון זיל ומה עקיים עס עקי' ה' טחילס אי אפטר בלא דיחית הקרעין חללה

יורה דעה קצא הלכות נדה סעיף א

דרכי תשובה

שערות וקרעין קטנים ודקים מאוד עד שאי אפשר ללקח מעדי הצדיקה ולבדוקם אחיכ כי הם נאצדים ומעולם קטנים ואם צאט לחוש להם כמעט לא הנחת זה לאצרהם צאטו עיה יוספת תחת צבלה וכו' עד שעלתה זידי עלה ככונה נפיד והוא להנה צדיקה לפרון המוחכר צקים ורמיא קי קפיה כי הקדיע שכ סקיו דהיינו שמנחם הקליעות או הקרעין צנ לפרונו ומנועבן צלכוון שצידו השכי' וכיכ סס צקס הגלון מקאליש ומיעשערקוב צבל נפס חי זיל סקינצ ומרצותיו שמניח הקרעין על הלפרון ומומנד לפרון על לפרון עד שיתומנד הקרעין זידו ה' ולפי"ז יס עלה שלל ילקטו הקרעין מן העד רק יניחורו על העד כמו סה" וישיכ בכ הקרעין ונעט רוק ויניח את העד על הלפרון וצלפרונו האחר יונעך צנ הקרעין סעיג העד ולאחיכ ללקט את הקרעין מעיג העד ויראה אם נשאר מתחת הקרעין או הלידכ יושס אדוס או שחור כמרלח הקרעין או מעלה הרי ואם ישאר המקוב סעיג העד לצן צלי שום מרלה הרי שגין הקרעין לצינן ומעורה ודצרחי עכ כמה רבנים וכו' וכן כמה גדולים הסכימו זיה צפרע סכמה גדולים ומאחרונים ובכללם הסכמה אדם ומקילים צלי סוס צדיקה מייס ולאשר כנר כות צפת"ש צוח צענין הקרעין סלריכין סאלה ומדולי הדור סגיכ לא העתיק דברי התשר צפרעות ע"כ גס ארי ציה לא הצחקיה צפרעות צעניני הקרעין עכל דברי השורה ה"ו רק כיפ הרלחתי וקווקו והעורה יעין צהתשרי לצינתי וידין ציה לפי ויה סעיכו רלוחת ובצנצו יצן לפי האללה סנח לפניו כי נשצנו הפרטים כיפ צהרצה אופנים שונים עיכ איח לפרוסן כיכ כי רבים סס וכהעצקה נקי"ר אולי יצח העורה לידו מוכסול והענין סחנן צעין ופלפול התשר יעין צמוקומים וידין את אשר לפניו וגם כי רבים ונחם מתצללים צקננן אי ועיי צפרית רבינו דברי חיים חיל קי' לזי ליה אי מן סהתלתי ומקי צפולטו צעניני הקרעין וכן סס צדיח ח"צ חידד חקי עיל עד קי' עיה וצקי' פיג מייס ועיי צקי' תפאלרה סלמה עהית (להגהיט ומלדלועסק זילי) צפרה סקופו סכי להקל צעניני הקרעין והעלה להלכה לנועשה להחיר צלוערים הלנן אי) ציט סהעסקו צמחרה קודס ביהשעיש לריכה צדיקה להיות נקי' ונכך גס ומקדעין צי) גס ציזס התחרה לל נקי' מכל דבר אדך יס להחיר או סלח לצדוק רק עיל אחר טחט היסם ולא ציכ ציזס ואשר היינס צדוק עלמה ציט ציזס סחמל קמול דכ אצל גס אי ומלח או קרעין איז ומסקיקן כלל ג') צאט אחר עיקת מחרה וידי ציזס התחרת (הייט יוס איח לדיג) רלוחת הקרעין או הספקיק עפס סניה צמחרה ותחמיל למנח מייס ה'ז' אם אפשר ואם איז נלשעדי יען ועלחות מוידד קרעין צלי הספק אי התחמיל למנח הדי' אחר ג' ימים הלוינן ציה אם ציזס אי עימי ספצוט הספקיקה צמחרה ולועחרת רלוחת קרעין ועמחרה והלחה צאין הספק איז י"ה יוס ה' ומיני הסכוט יוס הראשון לקפירת זי' עכג האחרונים סתמחירים צני' הירלסורים יעני לינה נחשנת (ומחוקקת צדינים ממנח רליית הקרעין הללו וכו' ד') אחרי הסכילה לל לצדוק כלל עד סיצולו ימי הוסק או עד סחרגיס צצפרה כדדך הנסכים וקיים סס סלח תמויד חכילה יותר מונה סקדחתי לשדך

או המתין אחר הספק ימי וקמה ג' ימים עד שנלח מחסק מעין סתוח וזו צדוק עלמה כרלחי אחר סתריחן היסע ואם לא תמלח על העד כי אם הכי קרעין דקים תוככ לסקווד על הצדיקה צמוקס הספק סמחרה ומכיס צמוקס זי' ותצטונ עכ"ד ועייס עוד צמוחר ומדכי קי' עי צלשה סלחחר וקתה רלוחה עוד כמו סריית צטר ועוד וערגשה לפצומים על רגלי' דצר לח וכסמחנחת סס סמוקס הווח הנלח על העד ליחה לצינה מרונה וצחוכה כמו קרעין או טיפין סחוריס וכסכתיינצו כלקמים מן העד והענה להחירה עיי צדיקה מוך אצל לא צני' הרלסוכיס וסחריך ועלוד צפרעי קרר צדיקה הונך עיס ועיי צפרה רביס סכייסוד זיל קי' ומי עיד הקרעין סלריך ציה עיין רצ אדך להחירן ויותר דעתו טעה להקל צכחמים לילך צצדי' לצצומים מייס ועיי צפרה שולל ומעידי קמול חיל קי' קניה צלשה עינקה סדריכה לרלוחה ליחה לצנה וצחוכה ה' כעין חתיכה קטנה אשר היו נרלח צעני' כדס ולכן החזיקה עלמה לנדה והתחילה לעהר איע צצדיקה ומללה צכל עה הצדיקה קרעין טעה ללדוס ולרה לה סתעשה הצדיקה מייס צצרי' אדנס נח עלתה צידה כי מיד כסנעמה עמוק קלה היל וערגשה כלח ומלח דס על העד והיל וערגשה כפצט צצפס ובודקת איע ומלחח ליחה לצנה וגס צמוקס סחין הליחה לצנה על העד עכ"ז מלריין הקרעין עס וגס וערגשה כלח גדול צצנה כפי סנרלח כנגד סבליות וגם וערגשה כלח גדול צמוקס ספולי עניי ומעס התקרימין לקח על הלפרון ונח יניח וליטו צקי' צצדיקה זו כיכ והסיד דיס לחכות צהקריעין צירוק היחר סבל צרלה דצו ומנחה סנבליות וגס סהיל ועצרת מוקולת דומס מייס ועיי צפרה מחרטים חיל קי' קיח וקי' קל"ז וצפרית כקך רכנה חיל מוידד קי' עיט וקי' וצפרית תפאלרה לצי להגהיל מ' מדוק זיל ומלריח ח"צ קי' ד' ה' ו' צלריכות ומייס עוד צקי' י"ח י"ג י"ד וצפרית ציה ליחה (להגלון ענצוט זיל) ח"צ מוידד קי' י"ח י"ז מייס ועיי צפרה ארי' דצי עילוי חוידד קי' " סלריך עונח צדין הקרעין וצמונע הציח כפי' הגלון מריה סענדד ומרגיחתי זיל ומקלסוט חיל האשה הצדוק עלמה תחלה סכנוס צלוחו ומקס ומך אף ליטו מדוק כיכ קני' ואחיכ הצדוק עלמה כמה פעמים ותדקוק אם תמלח מוידד מלי' אי וצפנת צדיקה תדחוק העד ללד הצטר ואם חריגים קלה כלח או היל ומחרת לצעלה או סכין לעלמה סכי עדים צלי חידד כלד יעין וחי' ולי' סמוחל ואם אפשר סהעסק סהיה י"ה נקי' ולעניי וגם יוס רלסון או עכ"פ או מנחל ה'ז' ימים ונה מוז ואם אי אפשר צקוט סחן אף צלי הספק סמחרה יס להקל חידד סקי' אלכסודר עכ"ל וסכרלח ככתב זה סהעלה סכו עיד הקרעין כן ככתב צלחי' דצי עילוי אדך איס מוידד כיכ סכבצט זה על סלחת הקרעין ואם ה' הידיעה צצירוד סדצדיו הללו ככתב צדדך תצורה על נוק סהללה סכ"ל הייט יסלן לסקווד כעל עמוד הנדל כי היחמיני סגרת עונח והוא גלון הגלונים וכו' עכ"ל צלחי' דצי עילוי מייס ועיי צפרתי וידי' ויקן צמוק סקי' ריח עוד קי' ה' ועיי צמוק סכי לרי קי' כיכ עכ' זה כיה סנה אשר חיל אי יוסק על כסח העורלה ורליתי אשר רוחל דרנח סס קיים ועלחות סערות וקרעין על עדי הצדיקה ורדנן סס

יורה דעה קצא הלכות נדה סעיף א

(ממ) כו

דרכי תשובה

אם נכח להחיר אשה זו עיי' בדיקה הנה גם בהפסקה טהרה וכן בבדיקתה צ"ל נח' נקיים הלוך בדיקה זו ומשום דכתי' לזין ומחיקין טוונאה עיי' הקרעין אצל גם הפסקה קהרה וקפירת ז"ל חזין כלא עיי' בדיקה וזה דבר קשה מאוד וגם לריכה להזהר אם תפוק הכאז ועכונה ולא יפסקו הקרעין ומלמעלה אודל לה היחר הנדיקה הוהיל ונחפשה הכאז עיי' קרעין אלו הם מנהקור ובכר ביארנו דבלי כאז חזין לקנוד צטוס אושן על בדיקה זו עיי' כבון יוחר לפניו שיצקש ל"י חצר א' ומחכו הזקן להחיר בלי בדיקה עיי' מה שאין מרגשת צרליית הקרעין והוהיל ספיקא דרבנן ולקולא ומקשהיל להקל' בזה נד' דעת נח"ל (הגאון חוריד) עד סילטרף עוד א' עומדי מגדוני הדור עכ"ל ועיי' עוד בחפליא צפי' סלאח"ז (קי כ"ט) וי"ט בזה ועיין בצ"ח' יסועות יעקב ח"ד ק"י י"ז ובק"י י"ח כ' ח"ג ולאנס לבכר הדברים אס הקרעין הלבו צליס ומ' המקור או י"ן הלדדים נתנא האשה כמנזחר בדברי הגה"ה צפי' קלא' וק קלת צחוסקוט בילור טהקסה דרחן היטב כונה פעמים זה אחר זה כל אותו המקום ותקנה היטב בדבר רך ככ"ט ומשך הכנסת העד וקלה יוחר ורחוק קלה וכן מקום המקור וקלת וכן הפרחדור וכאשר תהי' בנזחה קלא נשאר טום דס כלל צמקוס הנדיקה וקלת יוחר אז חככים מוך נקי מאוד למקור ויהי' המוך על כל רוחב האורך המקור עד הפרחדור וענעט וכן הפרחדור רחוק וכן מה שהיל רגילה לבדוק עלמה ואח"ז תדוק עלמה בעד צמקוס סרגילה וכאשר תמלא קרעין על עד הנדיקה אז תוילא המוך הנקי ואס לא תמלא טוס רוסס דס ולא קרעין ותקרעין מנולאים על עד הנדיקה ונקוס אשר חזין הדס טמא והדבר ציור טהנדיקה זו ומעלה צלושן כזה עכ"ל ועיי' עוד סס צפרות ישיב' יוד' ק"י י"ט כ"ז וכ"ג ועיי' ציטועת יעקב על ב"ד הי"ד סוף כ"י זה מה שהחרי' יוד' יוד' הקרעין וקיים נחמיר אף בדברי הגאון מנה"ג ז"ל ס' צדוק עלמה בהפסק טהרתה וכסתמלא טהורה נא תדוק יוחר עיי' ועיי' צפרות נפס ח"י יוד' ק"י ק"א ע"ד אשה שפועיה לרבי' בהשנה ועולאת קרעין דקים מאוד מוקלתן סחורים ואדומים ונתהוה לה עוד מתיחה מעצרה והמקרה התמיד כלי יוני עיצורה וכן עתה יוני מניקותה ועשתה ק"ן להסתנה ומלאו הקרעין על הפסתן והרופא מנעמה אומר טהול והכליות והורה טחעטת הנדיקה עיי' מוך נקי ואח"כ הרחימה צלוהו ונקוס כל ז"ל ואס הוא בלתי אפשרי כל ה' ימים עכ"פ טעשה צרלשון ובצ"ע"י ואס בטענה שהמוך דחוק רואית קרעין נצחון והמוך י"ל נקי ומה ראי' דהקרעין אינם מהמקור רק והכליות אז ח"ל לחוט נחס עוד עכ"פ מהיות טוד חככים מוך צמקוס הרחס אחרי הרחימה כזו' ועיי' עוד בצנפס ח"י (צפי' סלאח"ז) ק"י ק"צ עיי' ועיי' צפרות הפלרת ז"ו חל"ה צמקוס עמר הקרעין פכמול בצרובה בזה) (ממ) כ"ט חול ומצין אדום. עיי' בק"ט סוף ק"י זה שהצי"ל ומתקו פ"ה"א ק"י קצו צלשה טחילה יכולה ניעהר ג' רביעיית טה טחמיד ועולאת בבדיקה כתומים אדומים כזו' מי טרייה צפר וס' לו חול' שיקורין ואכ"ר צמיר וקודס בדיקתה מרגשה

כי באמת דעתי להקל עוד [יוחר] ומה שכתבתי לך וכי עיב החמירתי בכמה דברים וזה צדוק ומטוס מהדברים אלו דהיינו מליאת הקרעין טהס הולכים אחרי העממירים צדדים אלו אזי בכל יום מוקף והולך ובכל יום מוקפין לו בהנה (ר"ט) ואס קומעין לדברי חכמים המקילים אזי הדברים הולכים לגמרי ואינם מנולאים כלל עכ"ל (ע"ס) (מח) [קרעין. עיי' צפרות טח"ת חיריד ק"י א"ט ע"ד האשה שזולאת על עד הנדיקה קרעין דקים מאוד וגם טערה ומתחלה לא הייתה מרגשת כאז בכליות וכעת יחחדס כאז גם בכליות והגאון נקי צרלד אורה לקטן השתן דרך חתיכה פשתן דק ואס תמלא על השפתן קרעין טככליות יחלו צמכה טככליות אף צלי כאז כלל זה' הנו' העיד צציק ליסא נחפשו האורחה בן לקטן ולצדוק כזו' והנצי' חונה טס אס סמכו עלמס על ח"כ ח"כ ח"ל בדיקת השתן טהק"ז חחיר מלד הקרעין גופי' ואס מוטס זהק"ז עלמו קדל צ"י כרגל לחטוק צין קרעין לקרעין עיב זה ח"ה חחיר רק עס כ"ג וענהג קיק ליסא חולי נחחיר גם צלי כאז ולכן הלריכו קיטן השתן אף חמה עניהס גם אס כזכה וכו' וכו' שאוני הטומע טמע וטעה והונה חחיר' כמנולאת כמו חול' וחזן אדום וזה ונחי קיטן והעלה לבקוק טחעטת האשה הנדיקה צצציק ק"י ויהי' ואס תמלא קרעין ושערות הללו על הנדיקה ואח"כ תוילא המוך טהכניסה בעומק הרחס ולא יהי' עליו טוס עולתן אז יודע שיש זה נכה חזן למקור המנולא ושערות אלו וטוד לא תחוט לקרעין ושערות אלו עיי' ועיי' עוד בצצציק ק"י ק"א ע"ד הקרעין והנדיקה טחטס הטואכ ביין טככל עסס אינה ועולאת רק קורט א' לבד לא יעלג טלאצד צמוך והול חק"ז והעלה צזה להיתרה וכו' דעיקר טעם צצציל שזולאת צלדדים וכיון טצטעה טהמוך ונחה לזנה לזעלה צמוקק ומכסה פי הרחס והול דחוק ומורק צלושן טזונע טטוס ד' ח"ה ח"ה לזוב נעטה ואיכ עיה שזולאה אח"כ טרחלה היטב צלושן קלא נשאר קוס דבר ומכר צלדדים ועכ"פ צדקת ועולאת וכן מלד ח"כ צודלי' י"ס לה חיוה קיצה המנולא דס זה וכן הלדד"ן ואיכ מה ונפסיד לטו זה החטס טמא הי' על המוך ונאצד דחף אס הי' בדבריו אכתי חזין ק"ט לה צלדדים דבר המנולא קרעין הללו ונהיבי תיטי לחוט טהי' צמוך וכי וקיים להיתרה אף לחומר הנקשא אינו ומחליט להטרה אחרי הנדיקה רק כל זמן שהנקה דהיינו כ"ד חודס עיי' ועיי' עוד סס צצציק צפי' ק"י (מה שאין עליו הפה"ס בזה) ע"ד הקרעין נקדורת סחורות על הנדוקה קטנים ומאוד וילא להצמין אס יעומדי צמקוסין והאשה צדקה עלמה בבדיקה המנולא צצציק חיריד ק"י ויי' ועולאה נצחון נקודים סחורים הלבו גם סיכנה השתן טלה עיניקה לטוך הקטל ועולאה צשתן גיכ כאלו והעלה צכבר ה"ו נחצבר עיי' הקיטנים אלו להיתרה ותחלה טהקל עיי' (ועיי' בע"ל צדדרינו ק"י זה סקכ"ה טס טחציק ק"י ויהי' וי"ט בזה) וע"י צפרות חסד לאצרתס נהיק (להגאון מהרי"א תלומים ז"ל) חיריד ק"י י"ח ונה שחל"ד צצצין וקיים ח"כ סוף דבר שזענו כ"י

יורה דעה קצא הלכות נדה סעיף א

עז כאר הגולה

(ג) חול ומלך חלום ונולד כזה גיב בני תגליה ונשמת ופסה או לפעמים אחרים רואה דם מפש כשאל נשים ואינה מוללת אותו א"י שיהיה דגול מה 9 ק"י פ"ב

חול רק אפר מי תגליה (א) שהיה דליתו רק חול שדרכו להוולד בכליות (ב) בשם השנה הרי')

קצב דיני כלה הנכנסת לחופה וכו' הי' עסיסים :

א (א) יתבערה (ב) לינשא ונתפייסה (ג) צריכה (א) לישוב שבעה

פתחי תשובה

קצב (א) לינש שנעה נקיים ע"י נחשונה שער אפרים ק"י עיה גלשה אמת שהיתה זקוקה לינש ולא רצה לתקן לה עד שנתפסרה עמו ומלך לה ולתפסה אחר התגליה עשהה שידך (נראה שהיה כ"ס ונידך נהיות וקדם התגליה עשהה שידך ואלה התגליה רוצה כ"ו) ודונה לבנות לפוסה זו ניום ואמרה שפסרה שנמה נקיים קודם התגליה והורה לדריכה שנעה נקיים מחדש שפסרה נתקמות שהנהו לינש שאינו מופיל שנעה נקיים שפסרה קודם כי רינתה אחריו אפילו בעל כרסה ואיך נשפנה וכתב נקי פמודי דליל כי דגול כהנה המוללים לא מהכי שנעה נקיים ולריכה לנמנו מחדש. ועי' גינה שמולל ק"י קייט שמפסקה גלשה שנתפסה ופסרה שנעה נקיים גיני שטוחה ע"י נשים אחרים שדקוקה ואיכה נכסה מלוכה אם רשעים לבקשה על פתך נקיים הראשונים או ינמא דכשנפשה טוטה נתעורר הסימור מחדש ע"ש [שכתב קלת ראה להקל מפרק ט"ז

פתחי תשובה

ק"י ועיין נחשונה חסם טופר ק"י קפיד שסירק רלייתו תם וסופך נכניא ראה ופסה ליה לקולא. ועי' עוד אחרות אלהנה אמת שדנרו נה להנכ"ל לינש אשר נה ראתה משולם ונתפייסה וקנע נכתבם ז"ס מועד נישואין ופסרה שנעה נקיים נה מהרהרם כח אהיש אם יעלו לה הימים או אפשר דעיקר הסימור יתעורר לאלף רלייתה אותו ואלך לפשוט הימים שלפני זה דברי אחריו נבוסה ה' מ' גברי' דלך יליכיד שולם אלף נמה שעיניו רוחות דעת הרב השאל להפסיד וזהו ז"ל האריך להניח רליית דלוך למלך נכך ולא עלה ע"ד שום פוסק דעיקר ראתה אותו ועשים דכוסה לין ראה דגשם לא נשעה אלף המהרבר על גוף זה לא ינא ע"י זה להרבר על גוף אפר אלף אשה המסמלת על פינח גינא פסם ולא על גוף ידוע לין שום הכרה לומר לכשפסלה אותו יחסדה לה פסדה יחירה ואלף אם יריה קלת סימור יותר ינע כנר שנעה לה מתפלת הפנעה ע"כ דעתו טסה להקל והרב השאל שהסימור תפי' ע"ש]

דרכי תשובה

סימן קצ"ב סעיף א' (א) תבעה לינשא. עמודי צניבורים סקילא שכי' ח"ל ונפעריד כראה פסוק דלח חסו חזיל רק בחימוד של נשואין שחימוד גדול י' לה צנוה פיקרא לה קם נקוזה שיתור מונה שהאיש רולה כישא אשה רולה לינשא דעב לניחש טן דו אכל לביאה של זנות לין לה חימוד רק חימוד של כל ביאה ותדע דהא פילגש לין טו זה קידוקין כלל וכי לריכה לכל ביאה וביאה ז"י ע"ש [ועי' צק מנחת פחים מ"ה שפלטל בזה והיכה צ"ע] (ב) [לינשא ע"י נשפית חיים פנים הקפרידי ק"י ה צמי שתענבוהו לינשא עם מי שאינו איש היינו שאין לו נצורה אנשים ואינו אריך לה אלא כדי שישמנה ונתלפתה וכי צקרהה דיל דלח כלל ז"י ע"ש רלייתו מהוקי' ע' החולן ד' לז כי' דחיני יחודי בעלמל וכו' וכיון שלפעמים לא כל ע"י לא ממחול ולא חיילא כ"ס הכל דלך לו גיא עכ"ד חסו לעכ"ד עדין ליע להלכה כיון דפקקינן בזה דצן גדולה וצין קענה וגם זקניה וכתיב בזהר' גבעת שולח ותוצח בפיט' ועי' להלן בדצירנו (ק"ה) ויל' דלח חלקו חכונים בתקנתה גם בכה"ג מבי' צלך לו גיא דרחוני פנים מרובים והיא נלפית ע"י וקנענו כי' דהר"ה אחיח ורוא' שכ"ח ועלמה לין קום תביעה והיא נעירה למים ואודתיו היא מלפית שיתרפח כח' הגם שהר"ח שכי' טם מהתוקי' יצונת היא מתקשרת לכיון דיתורי' יחודי' ל"י אף קה"י להם רקוח לכל ע"י ע"י נה כל שכ"ח הוא ע"כ ני' ז"י דלי' חימוד כ"ס הכל דלביע לין לו גיא ולקוחה רק ליתורי' בעלמל אף זהו כ"י התוקי' לפי תי' ע"י דלי' דלוצביח דליתורי' לריכה ז"י איכ לין רחי' וכיון דלח ידביק אלו סירק הוא עיקר בזה נשקם להלכה ע"כ עדין ליע רק להחמיר]

(ג) צריכה לישוב שבעה עשהה נקיים מחדש ע"ש [שכתב קלת ראה להקל מפרק ט"ז

כאז גדול צמתים ואחר הכאז מוללת הכהנים הכי' וי' נה וקת קצבו ונשמת הטלת ניר אינה מורגשת כאז רק שמואלת כנזן חול אדום והכתומים הירל כשהם לחים הם כמו מוגלח ולאחר שנתפיישם נחקקה הכתם ומלוד ויכול לגרור חרות מהצד ולידד ע"ש להקל כיון קדם רלייתה משובה ורואה ממונה הכאז וגם רינלה למטל ניר וחקן אדום וי' לה וקת קצבו אשפי' שאינו ידוע שמוכתה מוללה דם וגם אינה ידועה אם המכה הוא צמקום שהדם כל ניוו כיון שהמכה והכאז ע"ש צמתים קרוצים להכליזה וגידי המוקר י' נהקל ע"ש ועי' צמלוצקי שהנה צקילורו כוח ק"י זה שהציאו וקיים דלם כי ידוע פלוגתת הריז חומיל' צעכן זה ניוו כדלי' הוא הפינ' לקמוד ע"י להקל ע"ש ועי' זה בעלי' כנונה כק"י ק"י (ג) [חול וחצץ אדום. ע"י נשפית רבינו דברי חיים ח"ד ק"י ל"ה ע"ד אשה קרואת נמי רגל' צעפת השתנה וגם אחיכ על העד צדיקה לאחר הטלת ניר מוללת דם אף הדם אינו נה רק כנוין חול והרצה שלא מנעבו בצדיקת לפרוך ונשמת וקחה רואה דם כדריכה תמיד הירופלים אחריו קנא זה החול רחוני הסחורים שנתקן זה החול כנקבי הרחה ולרחי' לדריכה הגידו לבקות על הרעי' מגדולים וינולאו גיב החול הזה וכן כיסו ונמלל גיב כחול הזה גם צרעי' ודקה ליע בצדיקת הרומיל ז"ל ונמלל גם על האורך ונפנים כחוהו חול והסידי להחירה שלא צעפת וקת ע"ש]

(א) [שודרה. שפסרה צעם הסיך ונעביה דלח להסיר נים לריאות אם נמוחו כדלעיל ק"י קפיה וכו' דהכי קרי' הפי' בנח צדיקה או כנענחו צמים ועי' צעפי הרב התחיל סקרי' שפקק בזה ד"ל ריינו לכפרל אחרונה דקי' קפיה אלף לכפרל ראקונה דגם דם נדה יכול להחייב עד שלא יחא בלוח צפוסרין ואלך הצדיקה מועלת רק צלרת צרי' ונינו קנענחו דמוכל דללו צרי' כינאו ואיכ היה הכא כנענחו מוכח דללו צרי' כינאו וטת חייסקן שהם מהמורר כמו צמוללת דם והיכה זה צ"ע]

יורה דעה קצב הלכות נדה סעיף א

(ד) נקיים (ה) (ב) בין (ו) גדולה בין קטנה יואפילו בדיקה עצמה בשעת תביעה ומצאה
 מדורה (י) שמא (ז) מחמת חימוד ראתה טיפת דם כחודל ולא הרגישה בו ידמונה ו' ממזרת
 לפי ז' נקיים ומשפט דלים לכ טקס אלף בך ד ט' וט' מדקס רב' ז' נקיים וז' יום טעמיס חן הפדן חן כל חי נקיים

פתחי תשובה

שד"מי ק נחשו כדנציו ח"ג (ג) טהא תסנת סימוד ע"י ט"ז סק"א
 פ"ט דגני פמד ורות לא ה"ב פט"ט כ"ח טמ"ד שנתפייקו היו נמסר פ"ט
 ועיין ס"ד שכח זה רזוק דלין שום סגדל לפנק בין זמן מופס לזמן
 מדוכה אלף משי"ב לא ה"ב ש"ס פט"ט דדוקל נתימד טל רב נשולין מיישיק
 פ"ט ועי' נגלי"ס נכרות ד' כ"ב ע"ה שפי"א ר"ח"ה לדנ"י ט"י אלו. ולדנ"י
 ס"ד"ד דדוקל נתישולין מיישיק ח"ן ר"ח"ה פ"ט"ט

פתחי תשובה

(ב) בין גדולה בין קטנה עיין נחשונת נבעת שאלו ק"י ק"י דלף א"ס
 ה"א זק"נה ועסקת דעים לריכ"ה ליט"ב טעמ"ב נקיים פ"ט ועיין נחשונת
 מקום שמואל ק"י ל"ב טעמ"א נחש"ה אסת. טעמ"ענ"ה מנוחף וח"י"ב דנ"ו
 על לנצ"ו לקחת ארחה ללשה וכנ"ר נחשנ"ה מנע"ב כטעמ"ב הדסים א"ס לריכ"ה
 לפסוד טעמ"ב נקיים או כיעל כיון דמעונדת נחזקת מפולקת דמים לא
 מיישיק טעמ"ב פתמ"ט סימוד רחמה והט"י ד"ב פט"ט ולריכ"ה טעמ"ב נקיים
 וק"י הוא מקטנה וכי"ל להד"א כפס"ד מנח"ט יעקב סוף פ"י ז"כ פ"ט וכמ"דנ"ה

דרכי תשובה

נצקרי הד"ס ק"י כ"ח ארת ל"ז נד"ה הד"ס פ"ט צ"ח [ח]
 (ז) [מחמת חימוד. עי"י נק"ת צ"ח דוד (להג"ז יוסף דוד
 ז"ל) הקפדני ירד ק"י ל"ז נחש"ה טל"ה ר"ח"ה ד"ס ז"ח
 נעלה נחזין למיר פתאום נצ"תו והל"כ"ה הר"ב נהר"ק"ו
 להנחזין ז"כ כחש"ה טעמ"ענ"ה לינשא טעמ"ב נחשנ"ה חימוד
 ר"ח"ה וכן א"ס לא נ"ה פתאום אלף ק"ידעמ"ה טעמ"ב צ"ח
 המוגבל לריכ"ה לקפור ז"כ וי"ום הט"ו וכ"י שר"כ"ס חננו
 על הר"ב נהר"ק"ו ד"ל אסתמ"י"ז שום פוסק ולא נשיע
 נחש"ה נק"ת"ה כפנ"ה נעלה להל"כ"ד ז"כ והר"ב ח"י"י אונ"ר
 דמנ"ו הכוסק"ס על ד"ן חכ"ל"ה ואדנ"ה ר"ח"ה כ"ך נעק"ס
 ומנח"ה למול"ט נ"ח ט"ה נעלה נחזין לעיר להנ"ה דנ"ר ז"כ
 עי"י"ט ע"ה טעמ"א ל"ה וכ"ן ד"ל נמ"א דיע"ה זו וז"ל
 נק"ס פוסק נד"ח"י ל"ת דח"ג לדע"ה יח"ד ח"י"ט ועי"י נק"ת
 ח"ל"י יח"ק הקפדני ירד ק"י כ"ב טעמ"ה על הר"ב פ"י
 האדומה ח"י"ד ד"ק ק"ו סכ"ח"ה מל"ט"ו טעמ"ב סהר"ב צ"ח
 דוד ג"כ נחז"ר כהר"ב נהר"ק"ו ונחש"ה ז"ח כ"ו"י נחש"ה
 דוד ד"ח"י להחז"ר צ"ח כ"ל עי"י"ט וכ"כ נק"ת דנ"ר טעמ"ה
 למ"ה"ס חמ"ר"ל"י"ן ז"ל ח"י"ט ק"י כ"ב טעמ"ה ז"ח נחש"ה
 דגנ"ר"ה ר"ב דכש"ה נעלה נחש"ה לריכ"ה להנחזין ז"כ נק"ס
 חימוד והט"י על"ו וכ"י ט"ח"י לחוש ל"ה עי"י"ט ועי"י נק"ת
 ויקר"ה אצ"ה"ס הקפדני ירד ק"י ח"י נק"ס נהר"י"ט ז"ל
 נמנח"ה"ס קר"ה נק"ר"ב נ"ה טעמ"ה"ו א"ו נחש"ה ט"ה נעלה
 נהר"ד"ך להנ"כ"ה להנחזין לקפור ז"כ נחש"ה א"ס ה"ה
 טעמ"ה טח"ט"ק"ן לד"ס חימוד וז"י לא נחש"ה ד"ח"ה נעלה
 לפוקד"ה צ"ל"ט ט"ה נהר"ד"ך ר"ב צ"ט"ל הנחש"ה ז"ח ועי"י"ט
 נ"ה טעמ"א ל"ה ז"ח ועי"י נק"ת א"ה"ל יוסף נהר"י"י מול"ט
 ז"ל ירד ק"י ל"ס פ"ט צ"ח וק"י"ס טעמ"ה"ג פט"ט ט"ח"ן
 נהר"ד"ק"ן צ"ח כ"ל עי"י"ט וכ"כ נק"ת יאד"ה יעלה הקפדני
 ירד ק"י ח"י"ד ד"ח"י ז"כ כ"ל נחש"ה עי"י"ט ועי"י נק"ת זכר"ו
 לח"י"ס ח"י"ט נערכ"ט כ"י סק"י"ד ונחש"ה"ט"ט ט"ס ד"ר ק"ח"י
 עי"י"ט ונצ"ת"ה טמ"ה ח"י"ס חימוד ק"י ח"י וכן נמנח"ה אצ"ה"ס
 הקפדני ח"י"ט"ע ק"י ח"י ועי"י נק"ת טעמ"ה"ו ל"ב הקפדני
 ח"י"ט ק"י כ"ה נד"ה ועל טעמ"ה"ה ח"י"ט טעמ"ה להית"ר"ה
 צ"ח עי"י"ט ועי"י נק"ת אגוד"ה אר"ב נדנ"י (להג"ז מ"כ"ל
 דוד מל"י"ט"ע"ט) חימוד ק"י ל"ד נחש"ה"ה טעמ"ה על"י י"ח
 ח"ט נעט"ל"ר הול"ד ונ"ב נעלה נמ"א נחש"ה"ה ח"י"ט ז"ח
 ר"ב ור"ה לחוש ח"י"ט כ"י ח"י נחש"ה"ה טעמ"ה א"ס אונ"ר
 על"ו טעמ"ה נמנח"ה"ה ח"י"ט ל"ד ח"י"ט חימוד ח"ט"ה ולריכ"ה
 ז"כ א"ס כ"י טעמ"ה ח"י"ט ע"ה וע"ה וז"ל ח"י"ט"ה להל"כ"ה ונ"ה
 ר"ח"ה כ"ל א"ס ט"ס ח"י מול"ט אלו דנ"י ח"י"ט גדול"י הקפדני"ס
 ח"י"ט

ח"ט ודע"ה להק"ל ועי"י נעמ"ה קק"ה ונלח"ס טחול"ק צ"ח
 על ח"י"ט צ"ח ופס"ק כדע"ה הר"ב הט"ו"ל סל"ריכ"ה לקפור
 ז"כ וי"ום סל"ר"ח"ה אר"ח א"כ"ט ככנ"ר ספר"ה ז"כ וי"ום טעמ"ה
 זמן הנשולין ד"ל בין טל"ה ח"י"ט אר"ח ועול"ט נחש"ה
 ל"ה חימוד ח"ט"ה נע"ה סל"ר"ח"ה אר"ח ונחש"ה כל הר"ח"ה
 ט"ל ח"י"ט טעמ"ה להק"ל צ"ח והו"כ"י"ה ד"י"י ר"ח"ה נחש"ה
 ל"ה חימוד נחש"ה ולריכ"ה לקפור ז"כ פ"ט [ועי"י נק"ת
 ר"ח"י"ד ק"י ח"י"ט טעמ"א והע"ה צ"ח כדע"ה חח"י"ט
 ד"ח"ן ח"ט"ט ג"ס א"ס לא ר"ח"ה אר"ח נק"ר"ס ר"ק קוד"ס
 חח"י"ט ח"י"ט ז"כ נחש"ה עי"י"ט ועי"י נק"ת ח"י"ט ח"י"ט
 ק"י ז"ח ח"י"ט ז"י ט"ח כמוב"ן ר"ח"י להח"י"ט צ"ח פ"ט ועי"י
 נק"ת צ"ח טעמ"ה ח"י"ט נחש"ה ח"י"ט ח"י"ט חח"י"ט
 ח"י"ט טק"י"ס נחש"ה (להג"ז טע"ב אר"ח א"ס ז"ל) טעמ"ה
 נחש"ה ח"י"ט וה"ו הע"ה ט"ח"ן להחז"ר כ"ל נדנ"ר ט"ל
 טעמ"ה אר"ח"י"ט כ"ל פ"ט נחש"ה] (ד) [נק"י"ט. עי"י נח"י
 נ"ה נק"ת ח"י"ט ח"י"ט ז"ח טעמ"א ככ"ל ח"י"ט נחש"ה
 לקפור ז"כ ט"ל י"ח חח"י"ט ועל"ה ח"ט ט"ח ג"י ר"ח"ה"ס
 ט"ל ספ"י"ט"ה א"ס י"כ"ה לח"ה כ"ד"ן ט"ל כ"ח א"ו י"ט
 ל"ה נחש"ה לח"ה ח"י"ט כמנ"ה"ה יח"ר נחש"ה"ס כ"ן דנ"ה
 ח"י"ט ח"ה"ה נג"י הר"ח"ה"ס ט"ל ז"כ כ"ח"ט ח"י"ט ח"י"ט
 ק"י והע"ה להכריע דנ"י"ט ח"י"ט ט"ל קוד"ס נחש"ה טעמ"ה
 נק"ס חימוד לא נחש"ה"ס וט"ח"ן נחש"ה (א"ס י"ט נח"ה
 לח"ה"ה) ג"ס נג"י הר"ח"ה"ס טעמ"ה ח"י"ט ח"י"ט נחש"ה
 ומנ"ה ח"י"ט ז"כ ט"ל י"ום חח"י"ט קוד"ס טעמ"ה א"ו י"ט
 להחז"ר נק"ס לא פ"ט"ג ג"ס נג"י הר"ח"ה"ס ט"ל ז"כ ח"י"ט
 ט"ל לח"ה"ה נחש"ה טעמ"ה א"ו עי"י"ט טעמ"ה ועי"י"ט נדנ"י
 נחש"ה"ט"ט לקר"ה נח"י"ט כמ"י"ט ח"י"ט ט"ח] (ה) [ב"ן
 נד"ה"ה. טעמ"ה"ט נק"ס נעמ"ה טח"ל נעמ"ה וכ"כ נק"ת
 ח"י"ט ט"ל ק"י כ"י"ט חח"י"ט"ן ועי"י נק"ת נק"ס טעמ"ה
 ק"י ל"ג טעמ"ה נחש"ה ח"י"ט ד"י"ט נק"ת כ"ק ח"י"ט נק"ס
 טעמ"ה עי"י"ט וכן נק"ת צ"ח י"ח"ה לנחש"ה עי"י"ט ז"ל
 ח"י"ט ק"י ס"ג ונחש"ה ז"ח א"ח"ה ח"י"ט ירד ק"י ח"י"ט עי"י"ט
 ועי"י נק"ת נהר"י"י אכ"ח חימוד ק"י ק"ח"ה ע"ד זק"י"ה
 כ"ח טעמ"ה טעמ"ה כ"ר לר"ח"ה ונחש"ה לוק"ן והע"ה ג"כ
 דג"ס נחש"ה נק"ת ג"כ כל ד"י"ט ח"י"ט ח"י"ט ח"י"ט
 ל"ט"ב ז"כ עי"י"ט ועי"י נק"ת חח"י"ט לר"י"ט לאנח"ה"ס
 ק"י"ה טעמ"ה ג"כ נחש"ה כדנ"י אגנ"ה טח"ל ח"י"ט
 (ו) נד"ה"ה. טעמ"ה"ט ק"י ז"י נק"ס ח"י"ט נק"ס טעמ"ה ועי"י
 נק"ת יוסף ח"י"ט ח"י"ט ח"י"ט ח"י"ט ח"י"ט טעמ"ה נק"ת
 ולקח"ה ח"י"ט ח"י"ט נחש"ה נחש"ה טעמ"ה ז"כ ועי"י

יורה דעה קצב הלכות נדה סעיף א

יום התביעה (ח) יאירצ (ט) (ה) הפסק מדרה שאניעם שלא בדיקה ביום התביעה להפסיק
במהרה מונה מיום המזרת ו' נקיים וימירו צריכה בדיקה תוך ו' (כל יום לבחילה (מי גשם הראש) 3)
מינו דיעבד אם לא נדקו פעמים (י) רק (יא) פעם אחת תוך ו' (יב) שני)

שלישי רחמי ומה ענין לריב בדיקת נשים על כן ויחליט האל

באר היטב

קצב (ה) הפסק. והחידוש נכחו להפסיק צהירה אף לבחילה ונדקים כל ו' נקיים כי כעשהשם והיינו לבחילה חלל דיעבד כי כמיס רמח

דרכי תשובה

טהרה ומחשך אף להמחמירים צוה להלריך הפסק טהרה
 כמי' חלל הפסיקה ובדיקה שלא לנודך היכל לא היו הפסק
 טהרה דמוח לא צדקה ולא נדקה צו ולא צדקה פעם ז'
 תצטוה לינשא ונמחרת היום שהפסיקה צו לריב בדיקה
 ראשון וביעי ולזמן יום הפסק טהרה לא לא צדקה
 ציום התצוה שהוא ראשון לנקיים שמששש רחמי טעניות
 אין יום זה זמן הננין ולא צדקה צו ולא צדקה פעם ז'
 עד יום השנימי חשפי שהיא ז' נקיים שונחה ומחנה
 התצוה ביום שהוא ח' נספירה שמששש רחמי טעניות
 נמלא שאין לה חלל בדיקת ראשון וכל עלתה לה ספירה
 עכיד צלמה לרק המדעות [ט] (י) רק פעם א' תוך ו'
 קני עיי' צסיס סקיג סבי' דלפי' נפיינו דקיימי' להלן ספי
 קניו דלפי' צדיעוד לא ונהיני צא' כשצדקה איש עכ"פ
 ציום א' וציום ז' וימו הבא סוכיב אשוקקיס דקיל דקני
 צדיקה א' תוך זהו יומים עיש וכיב צוהוה' סקיג עיש'
(יא) פעם א' תוך ו' עיי' בתפארת לצי סקיג ומקור חיים
 סקיג שהוכיח דלפי' חס הי' הצדיקה הלזו פעם א' ציום
 הספיני קודם הטצילה סגי עיש ועיי' צסיס סקיג ונולדו
 טהרה סקיג וצבאר וייס חיים ספי' ד' סבי' דלפי' צצנה
 שלא הגיע וזונה לראות ולא ראתה עדיין כלל דקיל
 דקני דיעבד אם לא הפסיקה צטהרה ולא צדקה חלל
 צסוק יום ז' וימו חס תצטוה לינשא ציום ז' טעוע ז'
 ולא צדקה עד יום ג' טעוע סנייה סוב כל ונהני נה
 הצדיקה לכיון שלא צדקה ציום ז' של טעוע סנייה איב
 הרי עצרו ז' יומים צבא צדיקה ואין טעעה נקיים צניק
 ועכיפ שפעס אחיה לטעעה יומים טאחר התצוה והוי ממש
 כוונ אשה וחקסיקה צטהרה ואחייב עצרו ז' יומים ולא
 צדקה איש צהס אטעופ סצדקה איש ציום השנימי ונמלא
 טהרה דודלי לא ונהני והיומים טעעה ישלו עיי'ס (יב)
 סני עיי' צוהה'טע טס סבי' דכסוט הוא דכל זה הוא
 צצחולה קטנה שלא ראתה סוס דס נדות ומעולם וליכא
 גבה רק חשש שמוח ראתה ומחמת חינווד וכו' אצנ צגדולה
 שראתה כצר הפי' לא ראתה עתה רק זה ימים נדים
 שראתה הלא וחקטנעו עדיין היא ונמלא סוונחת גוה
 דונחקטנח לא ספרה ז'י ולא טענה כדת ביון שהיא פטייה
 איב צודלי לריב ונדינא הפסק טהרה וספירת ז'י ככדה
 גוורה וכו' עיי'ס והזילאו צסיס סקיג וכי סכנון הוא וכי
 טס גדולה סהגיע זוננה להיות לה אורח ככשים לראות
 דס נדות חמיס טעדיין לא ראתה חייטין ולריב הפסק
 טהרה חין כשאר נטים ועכיפ. צלל צדיקה ראשון ושנימי
 צודלי לא קני אך כחז ומימו היבאל דפסקה צטהרה ואחייב
 תצטוה להנשא יל דמונה וייס ונמחרת אף לדין ואלל
 הפסק טהרה למשש חינווד דיעבד ביון דלל ודלי ראתה
 ולראייתה דס נדה ממש הרי כצר ססקה צטהרה קודם
 סתצונה

הזוי צוה] **(ח) ואירצ הפסק טהרה.** עשההי' ויש ונהשך
 דתחידנה נהגו להפסיק צטהרה היינו שצודקת איש סנווד
 לציסינו ציום התצוה ולא לא ראתה וזונה וייס ונמחרת
 ז'י וצודקת כל ז' ומחמת הוי יומים ככ יום היום ומקור
 חיים סקיג
ועיי' צסיס סקיג קוף ספי' זה שהציח והציח טעוע צוה
 לענין צדיקה הצחולה קודם הנשואין ביון דקיימי'
 דהצדיקה לל לחורין ולסקדין עד מקום טאצר השמשני
 מניע ולא לא עטחה לא היו חלל קיטה צעלמה ולא
 ילחתי ירי הצדיקה ואיב צחולה טעצונה לינשא אף יכולה
 לצדוק טעוע פמחה נעול וכו' וביש דקטה הצחולה שהיא
 כדה גמורה טרחתה כצר אף ומחמת צצדיקה וחירין
 הצ'ח דצצחולה סני כשצודקה נמנון טייצ כפי כח האפטר
 להכניס צצונוק חמיס טלינה ונמנה כיב עד ומקום שהטעוע
 דש ביון טליח צצנין אחר ועיש טעוד צסיס להלן ספי'
 קליז סקיג טהוכיח. סכן הוא ונטיקר הדין ביון דנתיח
 סגי צצדיקה הלה ולא צעינן כלל צדיקה חורין וסקדין
 חלל כל שהיא טוטה אח העד'קטה צחוחו המקום צצדיקה
 כצד סחרד וין הנטה חו כיבא למיחוש למידי נתיח
 עייב צצחולה ביון טליח לא לצדוק צחורין וצסקדין ומכיש
 להכניס טעוד עד ומקום שהטעוע דש זה צודלי הוא ונהנמנע
 לא גזרו רצנן להלריך צדיקה חורין וסקדין טהס לא
 החמירו חלל היבאל דלפטר עיי'ס
ומה סקייס טעהה'טע חלל דיעבד וכו' היינו כשלא צדקה
 איש כחמור חלל חס צדקה איש ציום התצוה ורחתה
 דס פטוע הוא דלפי' דיעבד אינה וזונה ונמחרת ז' יומים
 דלמיפ טהרטעי'טע פסק כדעת מנחירין צלל הפסק צדיקה
 כלל היינו צצחולל ככא צדקה חלל חס איש טרחתה
 צודלי לריב הפסק טהרה והיס ומקור חיים סקיה **(ט)**
[הפסק טהרה עיי' צסיס הקודם טס ומקור חיים ועיי'
 צט'ת הצ'ח ספי' קיי'י דהיבאל טרחתה כצר פ'ח חפי' עצר
 זמן רב כצר ומיס טרחתה דינה ככדה גמורה לכל דבר
 ולריב הפסק טהרה ון הדין וצדיקה ראשון ושנימי
 נעכצ צה עיי'ס ועיי' צצריס סקיג סבי' צוה דלינו חס
 הפסיקה צטהרה ואחייב תצטוה להנשא יל דמונה וייס
 ונמחרת אף לדין [דנמחמירין צזיני צחימוד טלריך הפסק
 טהרה] ביון דלל ודלי ראתה ולראייתה ממש כצר ססקה
 צטהרה קודם שתצטוה להנשא עיי'ס ועיי' צלי' החדקות
 ססקיס צסי' זה ספי' ג' סבי' דהוי דוקא היבאל טהי'
 טהפסק טהרה לחיה כונה כגון טנחפי'טעה לינשא ללח
 ונמחמת זה הפסיקה צטהרה ואחייב חור צו מחמן ולא
 רלה ליסא אותה ונמחמתה צחוחו יום עס איש אחר או
 שחר צו מחמן הראשון ונמחלת טלריב עיי' ז'י ומחמת
 לח ביון טהי' הפסק טהרה פ'ח לכונה ה'ח' חלל הפסק

יורה דעה קצב הלכות נדה סעיף ב

באר הגולה

1 סדר נדה
2 סדר נדה

ב שבעת ימים יהללו מונים אותו: (יג) משעה שהיא פומכת (יד) בדרעה (טו) ומכינה (טז) עצמה

דרכי תשובה

ואף דלחן ענדין הכנה דרצה ומכיים זמן הרצה קודם לזה אין להקל יותר וקיים כן כי להורות כהלכה עייש וכיכ צולצוטי צירה סקיד וצבאר מים חיים סעי' ה' כדיא דהידוע צריחו טל הגבלת זמן הכשולין לריך טלא י"ה יותר משלש עשרה ימים קודם החופה וכגון אם הגבנת זמן החוכה הוא ציוס ו' צצצוע זו אזי נחשז יום התציעה מיום א' צצצוע הקודנות ואם הגבלת יום החופה הוא ציוס א' צצצוע זו אעפיכ לא נחשז גיכ יום התציעה אלא מיום א' צצוע הקודמה עייש עוד נהנן צצעי' טלאחזי מיש איה פרטי צריחם צוא [ועיי' צמי נדה צקריא מסיח ס' זה צדיה נשאלהי צצעי כלות וכו' ועיי' צדצריו צצריה קנחת קופרים צצשמוטות לשרי מהרה ס' עיש סבי עיש להקל גם אם קצעו הנשואין עב משך יד יום או יותר והכלה התחילה מיד לקפור זי אב אחיכ צודקת צכל יום לכתחלה ונהי צודיעצד גם אם לא צדקה איע אף דלחייכ הקדיוו הטשולין נהיות וקודם וינהר הצעיקה וקודם א'ל זיכ חדשים צכל צצצעי שהקדיוו זמן מה כיון דליטו גוף חדש ונה טלא הי' צדעפה ניט חימוד חדש עיש] [ועיי' לקונן סיק קיח צצצרינו וחה] [יד] [ברעה. עיי' צצריה טער אפרים ס' עיה ומוצא צצעי' צזה סקריא ועיי' צצריה ספר יהושע חלהע' ס' ליו סבי דאשה סתגרטה או מה צעלה טלריכה להותין ל' ימים לריכה להתחיי ונקפור ז' ימים ללחר ה' יום כיון צצציל ימים הי' סקט טלא מוצרת היא ולא קומה דעה עייש ועיי' צצריה קנחת קופרים צצשמוטות לשרי מהרה טער ליו צדין זה אלמנה או גרושה טעשה סידוכין הוך ל' ימים וכשאה חיכך אחר ל' יום טעהלה להקל דלי' זיכ מחדש צכל ותוכל להנשא על קונן ספירה צחוך ה' יום עייש ועיי' צצריה טעלומת לצ סקפרידי חיא ס' כיכ טעציל וטעגות כתי הרצ ונהירם חזן זיל להחמיר צזה להלריכה זיכ מלצד ה' יום צגרושה או אלמנה ושניא הך דינא מדיטו טל השער אפרים ציצמה טעס הי' טעעהדיח וחולם היציל צקוף וטהגות כתי על השיע להרם ונהריח מוצעי זיל טעהיר לקפור זיכ צחוך ה' יום ושכן טעה ועשה להיחרט עייש ועיי' צפי מנחת פחים טעציל דין הייל דס' יהושע טעחמיר טלריכה זיכ מלצד ה' יום ונהיחו צצעי] [טו] ומכינה עצמה לחופה. ענציו סקיג סבי דמיש טעמיכה עלמה לחופה נחשז כעפה טעמיכה הסכר ללורך החופה או צעפה טעמדיעין לה ואז מועיכין הזיכ אעפי' טיש עוד זמן רצ לחופה וכו' ועיי' צמוריד ציצאורים סקיג וחיודשים סקיג סבי דהאי טעמדיעין לה עפי' הציז כונתו מטעה טעמדיעין לה טעתינן הסכר ללורך החופה או טעמדיעין לה טעהתן צעלמו כצר הכין הסכר ללורך החופה אצב כטעמדיעין לה טעס טיעפה הנשואין לאחר זמן רצ צודחי לא ונהי ואם ספירה זיכ וטקדיוו החופה חיכך להטלוס הזיכ לא ונהי עייש [טז] [עצמה לחופה. עיי' טעיש סקריא צצס התמודי דיחאל לריך כתיבת התנאים ועיי' צצריה גור ארי' יהודא צחלהעיז ס' זי טיש לקפור הזיכ מיום התציעה אף דלא הי' קינן עיי' טליח רק מייל לצד עייש ועיי' צצריה חסד לצהרם [להגאון ונהריח חלומים זיל] מסיח

טעצעה להנשא אף צתנחי טעצדיקה טל הפסק מהרה טלה הי' לזיח כוונה מכוונת דלח'כ נח ונהי טעפסק מהרה טלה דלחמרי' מלתח דלא רמיא וכו' ולומר לא דקדקה ולא צדקה טפיר עייש וכיכ צמלצוטי מהרה סקיג וצבאר מים חיים סעי' ג' עיש והנה צמקור חיים סקיג כ' צדבור הוא לדינא דגם צגדולה אף טכצר רחטה אין להחמיר צזה רק לכתחלה אצב צדיעצד כיון דגם צנדה גמורה צצ הפוסקים מורים להלן ס' קלי' סעי' ד' דקי צצדיקה א' ואף טלאו מחמירים מיש עכיש לענין כלה יט להקל צדיעצד ושכן טשמע ומחמירי הפוסקים וכל האחרונים דלא חלקו צזה צין צגדולה וצין קטנה דלא לריכה הפסק מהרה עיש ולא ידעתי להצין סצרתו ונה חילוק יט צין אשה נדה נשואה טהוא מוסכס לנו להורות דגם צדיעצד ומכצ הפסק מהרה וצין צחולה וכלה נשואה עמה מחדש דלא סייד לחוש לה צדיעצד גם צלל הפסקה צעהרה ונה זה סבי' צלצוטו כיון דגם צנדה גמורה וכו' מיש עכיש לענין כלה יט להקל וכו' עכיל וכו' הכלה טרחתה דכ נדה טעודה צחולה אינה נדה גמורה כונו טאר נשים נדות לכל דצריהם ומשיכ דומחמירי הפוסקים טלא חלקו צזה ומשמע דגם צגדולה טכצר רחטה דכ נדות דצרו וקיל להקל צדיעצד לפעניד אין כדאי נשום זה להקל צציקור נדה דהא צתויש' והקיט טפיר דצרו דכל ס' זה ויירי צצייכ רק צקטנה טלא רחטה מנוולס או זקינה וטהרה דלעיפ סקן טערוין ומסולקת דמיס אפי' צהצעה לנשא לריכין זיכ מחדש חימוד אצב צאשה נדה צין צחולה צין צעולה הצאה לנשוא לצעל לא דצרו דצודחי לריכה הפסק מהרה וספירת זיכ מדינא כטאר נדות והי' לפעניד

סעיף ב' (יג) משעה שהיא פומכת בדרעה

סקיג וקיד ענדין א'ם טעצעה לינשא ללחר יצח ועיי' צתויש' טפיר סבי ונהרצטי' דומנה טל יטראל תורה הוא וצבל ומקומוהיו נההיגו להכין סעודת טמחה טעה טלפמי טעהת נשואין חה מיקרי טציעה ומנוו מוכין טענה אלו וכי הטהיט' עיז טצצרי הרצציל הס עפיי מנהג טנהגו לכנוס צערצ טעה ולקצול לעת הכנקה טעה ולי' דומי צערצ טעה טלפמי טעה טל נשואין טעמיכים עלום לקעודה ונקרי יום התציעה דלח'כ לא מליטו טענה נקיים ועכשו טנהגו עיפ הרצו לטצול צניל טעי ליל דיום התציעה ונקרי טמים וטלטה ימים קודם טעהת וכו' עיש ועיי' צצייכ נהלן סקיג טעציל דצרי הטהיט' צזה וכי טעמחמי' כ' כל זה למנהגן טנהגו לכנוס צעיש טכך הי' המנהג וקודם וכן המנהג לטצול הכלה ליל ד' וכו' אצב למנהגינו טאק אנו מודקקין ועושין נשואין צכל יום מיש הסצוע אף ציוס א' זיכ דומי ציוס א' טלפמי טעה זו ומקרי יום התציעה טריגילין להכין לורי הטעודה צכל הסצוע טלפמי טעה זו טהוא קודם הנשואין אצב יותר אין להקדים טחחל לקפור זיכ קודם צ' טעהת טלפמי הנשואין אציג טעהדוק עלמה צכל יום מיש הלח צעיקר היום טהוא נחשז לתציעה לא ונהי צדיקה וחיכ אם טעטול לקוף אותן זיכ אף טלה טרחוק טעצילה ון הצצילה מלוה כיו צ' אז גיי מיש אותן הימים לא עלו לה וטעול רחטה צו

יורה דעה קצב הלכות נדה סעיף ב

עמ באר הנודה

מ"ח"ב מסתקנת הנהג
ביתו דף ל"ו ע"ב

(יז) לחופה (יח) אעפ"י שרא נתקדשה עדיין : הכה ויש (יט) (ך) לטמון הסנילה סמוך לבעילה מלוה בכל מה
לאפשר (כ"ט צמדרכי ונכנימ פ"ח דהא"ט)

פתחי תשובה

(ך) לטמון הסנילה ע"י נחשתה אכן שם ס"י ט"ז דמתן שרונה לנעול
נעילה מלוה זיוס מוספו קודם הלילה נזאר היום אפר החופה אסור אף

פתחי תשובה

נזית אפל אף דשאר כל אדם מותר נזית אפל כתיב נזית ס"י ר"מ פ"מ
לחתן אסור ע"ש הרבנא עעמיס נזי ופיין נחשונת ט"ב תיניאל חלק י"ד

דרכי תשובה

החתן ולחחתה מרעיו צרוז החצולות עצרו הנהר וצלו עד
הלוס בערך ז' או ג' ימים אחרי קציעת זמן החתונה
וצנולאס חזרו זית הכנה לקרחתם לנעשות חופה והרצ דסם
הורה שיהי חוכה נדה ע"י העיבז והחכס חלק על
הוראת הרצ וההיר נעשות חופת עטרה והרצ צונחת
עני השיג ענ החכס הכז' וכי דאף אס נלומר כ"ד ה"מ
שהכנה נל כתיאשה לחון המוגנב (צנחכתיה שגה זזה
כי אין זה דעת ה"מ רק דעת הנציח ולדרצא ה"מ כי
דהכלה היא מוקבכת מפני שכל הדרכים צחוקת סכנה
ואחר שזודע שזל הוי חינווד חדש וכתיב צנחתיב כזו')
ומי ע"י הוראת הרצ מרל דלהרל הרי כתיאשה ושזנ
הוי חינווד חדש ולח ה"י צנכשרי לח חופה טהורה נבעילה
מלוה ולח"כ חזר ול"דד נזכות החכס הכז' ושלל עצרו
צהורלחו רק על חכס שאקר היינו הרצ מרל דלתרל
שאקר כזו' ע"י"ש וכז דצרוי ניב שז ס"כ כיון שצנתיים על
נשיב שה"מ"ז ותיח וצחתי ה"מ"ז אוקר כזו' ע"כ צדל"י
גם ה"מ"ז הוראת הרצ מרל דלתרל נאקור כ"ד ה"מ"ז גם
ונשיב שס צונחת עני דהנעשה שנתיאשו צתחנה (חזון
המוגנל עד לאחר כיה שצויות ונצקוף כי נההיר משוס
שלל עצר עלי' רגע ח' שלל יהא הצדיקה ונזכרחת ותומכי
דהא כיון שנתיאשו עד נאחר כמה שצויות הרי לח ה"י
עוד הצדיקה ל"כיה כלל ע"כ דצרוי ל"ע] (יח) אעפ"י שלא
נתקדשה עש"ך סק"ג ש"י דומכון זה ומצע דכ"י הוא
אס כזר נתקדשה דל"כיה ז"כ סמוך לחופה ונ"מ ומה
צק"ט סק"ה וע"י צעמנה סק"ח ש"י דליכא עוד שנושנב
ונכסון זה דהיה אס כזר נתקדשה קודם ז' ימים שלפני
הנכשוין ומי צהגיע ז' ימים קודם הנכשוין ל"כיה ל"ב
ז"כ ונאפוקי מדעת ריציא וכי ע"ש ועיין צעני לצונה ר"ש
ס"י זה שהענו"ק צדעה הש"ך ש"ש חיבוק זזה דהיכא שלל
סק"ה ז"כ קודם הקידושין אז ל"כיה ז"כ לאחר הקדושין
קודם החופה אזל היכא שספדה ז"כ קודם הקידושין ודל"י
דל"ל שז קודם החופה ז' נקיים כלל ע"י"ש (יט)
[רסמוך השבילה סמוך לבעילה מצוה ע"י צ"כ פתח הצית
וחוקר לדעת (כהגמ"ר"ח טייקין ז"ל) צ"כ זה ע"ד כלה
שהגיע עת נאש"ח אשר החתונה יהי צירוק אשר אין
טעילה צחתיין ול"כיה לנצוב קודם נקיטתה מציתה דהיינו
שעה ימים קודם הצעינה והענה נהקל צכה"ג דהוי שעת
הדחק כי טעילה שלל צחתיין קשה מאוד למי שלל הורג
צ"כ כזודע ומ"ש שס צעס זקני הלצוס דעכ"פ ז' ימים
אקורה להרחיק צ"ן טעילה לנעילה וצתהוי הצית ס"י ק"ח
חולק עליו צזה קוונתי מואוד עליו דצמנה לח נמלל
כלצוס צעוס שטיי ומ"ש הרתיח צזה וכן צצ"ח לח הצית
כלל דצרי הלצוס צזה וכפי הגרלה צנחכתיה נתחלק לו
(לה"מ"ג צעל פתח הצית הכ"ל) מה"ר"ס יפה דצדרי ונה"ר"ס
צצמדרכי לענין היכא שדחו הנכשוין ושגה צזה וכל דק
שפי

ומה"מ י"ד ס"י מ"ו ז"ה והסכית שדרשה ס"י ג"כ דצדיבור
צעלמל ומחי הקיסור וקנוכה דענה כענין ז"כ וקיים
והנחמיר חינא חלל ען הנותמתיין עכ"ד וע"י צשרת חשורה
ס"י מהדי"ת ס"י ק"ב צ"ל שטידך גרופה לאללון שצנתי"ח
וכי האכנון לגיוס ענכסים על השידוך ואחר צ"י ימים יצא
לגמור חזון החתונה ונכסים כזו שחאמר האשה וההחילה
תיכף לקפור ז"כ והעלה דל"כיה ז"כ מיום שיוגמר הקיין
כשיצא לעיר וכי דש"ח זה ונ"י"ש צתש"ר גול"י כזו' דהסם
לח ה"י שום חנאי ולא כי טיבא אח"כ כגמור הענין אזכ
הכא כיון ס"י טיבא אח"כ צעלמו הרי שייר חלות הקיין
אז ע"כ ל"כיה לקפור ז"כ רק ונהקיין ע"ש טעמיו עוד
וע"י צ"כ לנח ד"ק (להגיה"ק ונליצאו"ט"ש ז"ל) פסקים קוף
ס"י זה צ"ה סדקן צל ונעיר וכי שהעלה דאפ"י נכנה
כח הרשעה כהסדקן שהוא יגמור השידוך ולא ה"י אז
התקשרות (וכא כתיבה התנאים כלל) אעפ"כ ככ שמוכה
דענה על השליח ונהי ה"מ"ז שספדה מלח ול"ל ז"כ נחדש
ככ ע"י"ש ואלס ע"י צנו נדה צק"ח"ל מה"מ צ"כ זה
שהעלה דצעני לר"ד התקשרות התנאים ולס ה"י אח"כ
התנאים ל"כיה ז"כ מחדש ע"י"ש וכן צשרת מהרש"ס ח"א
ס"י ל"ה כהצ צד"ן אכנון ואכנונה שנהפסרו דצדיבור צנצד
והעלה דכא ונהי ז"כ על סמוך זה דלל קנוכה דענה
וכן הצ"ח עש"ך הגה"ק ונ"ש"ש"ש"ש י"ל דחינווד הוא רק
אחר תיכ"ב וצ"כ כנהוג אולס והתחילו לעסוק צעורה
אז דענה להקל גם ככה"י ההתקשרות צדיבור ע"י"ש וע"י
צשי"ת חוקפות חיים ס"י כי מה שפלפל צדצרי החמודי
דניאל הכז' צפת"ש וכן צ"כ ונחת פתיס ומ"ש ענ זה ע"י"ש
וע"י צשרת פני וצ"ן חיר"ד ס"י קניצ דור"ש הפתי"ש צקק"ח
צצס חמודי דניאל דצלל כתיבה התנאים כל מה"מ ז"כ
היינו רק אס לח נתן חתון צצנונות להכלה אזל אס
נתן צצנונות קנוכה דענה ונוכח דגמרו לההחתן זה עס
זה וכן כשהלכו מוקדם דל"כיהם לנעשות הקיסור עפ"י
כיוונקי הקיר"ה והנודינה ע"י"ש] (יז) [לחופה. ע"י צה"מ"ט
ק"ד צעס סרת ונהר"ט להנ"ן וצפת"ש סק"י וע"י צשרת
ונחת עני להגימ קיני ספיר ז"ל ס"י כ"ז ע"ד כנה שצנעה
כהש"א ציוס ג' וצדקה עלמה לעה ערצ צהפסק טהרה
כמושפט ענ דלס שיהי הנכשוין ציוס ג' שצנע סנכחחיו
ככלוה ז"כ וציוס ה' שלל חתון סכיה לאחר הנכשוין עד
יום ה' וציוס ח' חזר ושלל חתון שליח להגניב צחורה
ענ זמן הרשון היינו על יוס ג' והעלה כ"ד כיון שה"י
ר"י צפירוש ליוס ג' ודל"י דכשר הדצר למנות חזון
הראשון היינו ליוס ג' ואין לחוש לחינווד חדש ע"י"ש וכ'
עוד שס ע"ד ונעשה שהל"ע לפני חכס ח' שנסע לנכשוין
של תלמידו למקום רחוק ונעבר לנהר וויכ"כ"ל והזון ה"י
הפשרת שלגים וקרה הנורא אשר השליך הנהר וקרובי
הכלה כזר נתיאשו כי לח יצאו ענה עם החתן אולס

יורה דעה קצב הלכות נדה סעיף ב ג

והטעם (ב) (ה) לטעול הכלה (כא) (כב) ליל ד' אט"ס שלא תפגל קודם חולאי שנה אבל אין להסתיק הפנינים מן הפנינים
 יומר מזה ולא לא תפגל בחולאי... שנת י"ט לה (כג) לנדוק עלמה בכל יום (כד) עד צניעות מלוא (שם ותבנה ותחפשות סיק
 דיומא) ודוקא לכתחלה אבל דיעבד אין להסתיק (כד) אם נדקה רק פעם אחת חוץ ז' (כ"ה) וכל סתן (ג) ישאל לנלה קודם
 שבע נה אם שמרה ז' נקיים (הגיה ש"ד) ג (כו) ח"אם

דיומא וז"ל לא תפגל עם התפלה וזהו לבל דרוח הבר מצב לחלויה... ולא לשם נדחה לה תקרב ולתקור לפי קרינה וכו' ואפי' היו מדין קשה במוקף לטעמו ילכו משבד וכו' וכל שכן
 אם נה לדי' קרי ונודם להוללם וזהו לנעלה שגדול עונו והש"ל ועיין פ"ד ש"ס דף ק' ע"א שהאיר בלא לשבד הסתן אלא ריב"ט על דל צניעה ועיין פ"ד תרתי נביע דשמוע"ט עם ודוקא הרי"ט
 ולשון רמב"ם נעבדל דכניה עם נדה דף ע"א וכן רביעי תירכין נבדד קריס

באר היטב

(ג) ישאל ועכשיו לא נהגי כן ונראה שמוכין על מה שהשמוע"ט תני'ם
 להרד"ט להסתן אם היא פטלה. ש"ך

פתחי תשובה

ק"י קיי"ז שלא כתב ק' עי"ש (ה) לנדול הכלה ע"י צמר הגולה מ"ש נשם
 שלי"ה שצ"ד מדרות כ"ו עי"ן ונחשונה תפיל לדק"י ק"י י"ט שכתב נ"כ
 מדרות על הכוננב הרע הזה ולנפוק זמ"ל אין הסיוע להוכיחם
 נדברים ממלך שא"ט ונחוש נמורה. ומנוסה ונודר הוא לנו

דרכי תשובה

שפיר גם בהשבות הצי"ח צקינון המוכר עיי"ש] (כ) לשבול
 הכלה ר"ל ד'. עבדה"יג ועי"ן צקיי"ט סוף קק"י"ז ש"כ
 לחין כוונה הרינו"א זנה כוננה ר"ע שהצי"ח הש"ך שלא
 כעצול רק אחר ד' או ג' יומים אחר הנשואין ח"ו שמהנה
 רע זה יענו על הצפר אלא כוונתו לפי שהיו נוהגין לכבוט
 צע"ס וכו' והיו נוהגין שלא לנענו כחלה נצב"ה ואפי"פ
 שאין הנכה כן וניעו היו נוהגין להחמיר ולכך לא כעעלה
 עד מ"ש ע"ש ובוודאי כי היראים לא קרבו אליה כלל
 צליל שנת שלא כנרות ילמ"ר בעלזון ר"ל לחם קק"י
 (כא) ליל ד' עי"י צקיי"ט קק"י כ"כ ד' אלא דוקא צביל ד'
 דהיא צפאר יומים ונ"כ נק"ט נ"כ ד' אלא להורות דכ"ב זמן
 שלא הרחיקה העצילה יותר זמן ה' לילות קמוך כעצילת
 מלוא שפיר דני עיי"ש (כב) [ליל ד' עי"י צקיי"ט נטעי
 כעמנים י"ד ק"י כ"ג ש"כ כיון דזה נשתרצב זמןן הש"ס
 שהיתה הצחונה נשאת ציו"ט ד' אור ליום ה' ואי"כ לא
 הרחיקו העצילה רק ג' לילות עד שהצבנ צמול"י שנת
 אצ"ב איך יכון כשעוצלת אור ליום ד' והצי"ח ונלשון הצי"י
 ארי"ח ק"י ע"י וע"ל מ"ש רבינו ד' לילות כחצ רבינו וכו'
 דע"ס נפל בצפרים דל"ה היו רק ג' יומים עיי"ש וזנה רלה
 כוונר דע"ס הוא ג"כ זנה צדצ"י הרנו"א וז"ל וננהג
 כעצול הכלה ציו"ט ד' ואי"כ אין להרחיק העצילה רק ג'
 יומים וג' לילות ולא יותר עכ"ל עיי"ש] (כג) לברוק עצמה
 בכל יום. עי"י צקיי"ט קק"י שהצי"ח והש"ו הצי"ח ק"י ח'
 דאין חילוק זנה צין חס ג' או ד' יומים צץ עצי"ה
 כעצילת מל"ה או אפי" ר"ק יום ה' לריכה צדיקה ע"ש
 (כד) עד בעי"ת מצוה עמו"ד צציאורים קק"א ש"כ דנע"כ
 י"ש הרנו"א כאן צלשונו עד צעילת מל"ה היינו מיום
 הצניעה ג' שנת נשואין אצל אחר הנשואין אף שלא
 צ"ב תיכף ח"ל צדיקה צני"ס שצין הנשואין להצעילה נשום
 דהחיותו ש"כ האש"ה הוא רק כנשואין ע"ש ועי"י צעמלה
 קק"א וקק"ט שהשיג עליו ומדחה ראייתו והוכיח דעיקר
 הוא כ"שעמנות כשון הרנו"א כאן שהחיותו הוא רק להשמוע
 ונודאי לריכה צדיקה גם לאחר הנשואין עד שהצבול
 צעיה נמ"ה ע"ש (כד) אם בדיקה רק פעם א' תוך ז'
 אצל אם לא נדקה עלמה אפי" פעם א' חוץ ז' לא עלתה
 כ"ה העצילה לחשונה ולריכה לנפוק ז"כ והעי"ג דאשה
 דעממא יכונה לנעול עלמה כונה יומים קודם שחזק לנעלה
 אפי" יתווד יותר זמן ז' יומים עד שחזק לנעלה וז"ל
 צדיקה שא"ט הפ"א דכל שהוא קרונה לנשואין אי"כ חש"ש

סעיף ג' (כו) אם דחו הנשואין. עבדה"יג ופת"ש מ"ש ונחש"ך נשם הצי"ח ועי"י צקיי"ט קק"י דלפ"י אם

החתן מהעקש וגומר לפרד החצילה ואומר שאינו רולה
 לישאנה ומחמת שלא סקכו לו כדוניהו וז"ל הכלה רודפין
 אחריו וצפער לפחותו עד שנתפתח להם לנפ"ש שזה ננשך
 יום או יומים לא נקרי זה דחיה הנשואין כיון והכלה
 דעתה קוונת הניד צורתו זמן שיטפתה החסן כדך וכו'
 ועי"י צמקור חיים קק"טו ש"כ ע"ד הצי"ז זנה ח"ל וכן
 נראה ל' להישוך אם הכלה מנאספת בהחתן לעת הנשואין
 ואינה רולית להנשא בו ואצי הכלה וז"ל החתן רודפין
 אחריה לפחותה עד שנתפתח ומנשך כן יום או יומים
 אם אומרם שדוקת צנהיים אינה לריכה לנפ"ש ז"כ מחדש
 דהוא"ל דאמרו חז"ל נשים דעתם קלות צד"ל שצנאות
 יום שאומרת שאינה מרולה החליפה דעתה כונה פעמים
 מהן ללאו ומלאו להן משי"ה שפיר אם אומרם שדוקת
 עלמה יפה צנהיים אמת מהגה חכה דנשמה ש"י צדעתה
 היתה צדוקת עלמה ע"ש [ועי"י צקיי"ט מנח ד"ק להגה"ק
 מליצאוי"טש ז"ל חיר"ד ק"י קריג צבלה שקפרה ז"כ ואחי"כ
 צ"ל שליח מהמחוקן שלא יעשה חתונה צונן המוגנב ואם
 ילכו להמתין עליו ינחמיו ולא לאו יצקשו שיוך אחר
 צלו"פ שבראה שזהו חזרה מהשידוך ואחי"כ חזר צו ושלח
 שליח שנית שיעשה חתונה לזמן המוגנב כי נח"י"ה מחמת
 שנחלה אי הכלה לריכה ז"כ מחדש וכו' צ"ד המעלח צנינון
 והצי"ז והש"ך זנה המוגנב צנא"ש"ע והעלה להחמיר למעשה
 זנה דלריכה ז"כ מחדש עיי"ש ועי"י צקיי"ט שפיר דעה
 נוח"ט ק"י רעה"ה דהא"ב שהצבילו זמן החתונה אור ליום
 ג' צענוב והעצילה ח"י אור ליום ז' (כ"י מחמת ערדת
 יום החופה מעציל"י ציו"ט הקודם) ואחי"כ נח"ש"טו כי
 החתונה ח"י אור ליום ז' תיכף אחר העצילה והעלה
 דככה"ג ע"י הקדמת זמן החתונה ל"ש חיותו חדש עיי"ש
 ועי"י

יורה דעה קצב הלכות נדה סעיף ג

(כו) דרו (כה) (י) הגשוואן מתמת איזה סבה (כט) אעיפ (ג) שישבה ד נקיים צריכה לחזור ולישב ד נקיים (ד) (לט) כשיחמשרו (לא) לעשות (לב) הגשוואן

פתח תשובה

(1) הכשוואן ענינהו שישב נפש יום לאם נשעת לחייב הכשוואן קבע על זמן אשר ידוע אל להמתין שנעם נקיים וגדולה מזו כתב הכינס בחשונה כי קיים ובהשגחה מהריון כי קיי וליכא דהדסי והקציעות היו ככל זמן אשר ידוע אל להמתין שיהיה יודעת קציעות הכשוואן חלל אם הידועה זמן הרגשון וזמנו מעמד הקציעות לזמן הכשי כשעדיין עמוקים נאחו ענין חין פסק דליל לחזור ולספור ד נקיים מעמד ולא נדקע עלמה נאחו שעה ועלמה מהורה הרי היא מהורה עיבה אם עתה הקטע נחמדה המנילה ותאחו מעמד הכשימה הכלל לישא איש אשר ונכנסה לטובת מיד נאחו קיום הדבר פשיט דהיל תניעם מדשה מהם וחשילו נדקע עלמה עולה מהורה מהורה לטוב ד נקיים מעמד לחיבה כלן סיפור מדשה מליש אשר עכיל והכי כמד דלם אשר ריטי עם הפתח הכשי מר הפתח הרגשון והמלה עמה לריכה גי' ד נקיים מעמד כיון דליסקא

באר היטב

(ג) שישב נאחו ענה על איה זמן יכיו הכשוואן דלח שייקין דלח אסקא דמעמד שחלה מהרה יפה כיון שיהיה יודעת קציעות הכשוואן חלל אם הידועה זמן הרגשון וזמנו מעמד הקציעות לזמן הכשי כשעדיין עמוקים נאחו ענין חין פסק דליל לחזור ולספור ד נקיים מעמד ולא נדקע עלמה נאחו שעה ועלמה מהורה הרי היא מהורה עיבה אם עתה הקטע נחמדה המנילה ותאחו מעמד הכשימה הכלל לישא איש אשר ונכנסה לטובת מיד נאחו קיום הדבר פשיט דהיל תניעם מדשה מהם וחשילו נדקע עלמה עולה מהורה מהורה לטוב ד נקיים מעמד לחיבה כלן סיפור מדשה מליש אשר עכיל והכי כמד דלם אשר ריטי עם הפתח הכשי מר הפתח הרגשון והמלה עמה לריכה גי' ד נקיים מעמד כיון דליסקא

שם שכתב דליתו ידוע נדיקה דלוחם שעה למה כיון דנדיד לא נתיישב מן הנקיים הראשונים וכמד דלדיד לא הפתיק יפה דברי הכינס דשם כתב זה על ענין אשר עיפ [ומיש הכינס ער עיבו אם עתה הקטע נחמדה המנילה עמה לריכה גי' ד נקיים מעמד כיון דליסקא מר הפתח הכשי מר הפתח הרגשון והמלה עמה לריכה גי' ד נקיים מעמד כיון דליסקא שחמלק צנזק אשר הוה עמדה מדשה לגמרי ולריכה שנעם נקיים עיפ]

דרכי תשובה

ז"נ נחדש עיפ (כט) אעיפ שישבה. ענאחיפ ופהיפ מיש לענין אה כצר נחרלה עם החתן השני אף שחורה ונחרלה עם החתן הראשון לריכה נהנתין ונחדש ז"נ עמוריד צניאורים קוף קפיה דריב אפי' אם נשעת הרלי עס חמתן השני היה לך החתן הראשון רודפין אחרי דלילי צלחה אפי' לא אפסקיה אחר לריכה ז"נ ונחדש עכיד [ומיש הפתיס נשם החיפם כי קפיד עיי' בשורת שוחל ונשיצ מהדורא תלתיא חיל קניצ ויה שחסיג צרליות עיד החיפ חלו עייפ] (ד) ולגב ל עיי' צמין קפיה שחרמיה הוסיק מינת ולענול לאשעניק דלשיפ שכבר קפיה ז"נ ועצלה וחזיק דחו הכשוואן אפיה לריכה שחחזור ותספור ז"נ ולענול עיפ] (לא) [לעשות השואן. עיי' דברי שאול ויוסף דעת ענל היוד בהשעמות עיד שחירע שאי קבע זמן לבשוואן והיי' עוד צמין הנקיים שחוששת ועוס חינוך והיי' ראו' שחירע לפעול עיילת נוטה אונס ועני' חינוך הקיריה שחיל להנשא צלי רשיון הי' הכשוואן צניענה והצניעה נדחה עד ייי' כרלוי ושאלו אם חיל ז"נ נחדש אם לא הוי כדחו הכשוואן על זמן הרשיון והשיב דברוי ליה כדחו הכשוואן שפירע שכבר נשאו כדת משה וישראל והיי' היל קוונכת דעתה עיי' עיכ חיל כלל ז"נ נחדש עייפ וכיכ נצרת שירי סהרה קי' זה תשרי זה דגם בקצבו זמן הכשוואן צלוחן קיצא עקודס רשיון המושלה עכיו כשנא הרשיון עקודס חיל ועוס ההוא ז"נ כלל וליפ חינוך מדשה עייפ] (רב) הגשוואן. עיי' בשורת אכני דק (להגהיל וקניגוס זיל) חיריד קי' עיפ עיד חיל שהגביל זמן נשוי צמו צהקנות לך החתן והכלה התחילה להפטר ז"נ אחיו צל אגרת נחלי חמתן לדמות הכשוואן ואפי' הכלה הסיצ שחיל צמס אופן לדמות הכשוואן וכן הי' וכי צפולגמת הציה והסי' ומיש צבותי קי' קטיו קטיו אך כשהי' דלתי הכלה לא הסכים לדיחוי הכשוואן כלל רק נולד חמתן רלו זה י"ל דגם הסי' עודה דליל ז"נ נחדש ועוס דקונכת דעת הכלה שיקכים חמתן לדעתם ולמה

ועיי' צורת והיריח להג' ומחרגרפטען זיל חיריד קי' ליג עיד שהוצגל החמונה על ריח קצבו וקפיה ז"נ אולס קודס יום המוצגל צל עליה עם החתן כלה יוכל לצל כיום המוצגל (ומשי חולה שאין צה ככנה) וכי צפולגמת הידוע והשי' צה והורה דנכידן דידי' קעל השליח קודס יום המוצגל וליפ קצרת הסי' היכא קרחהה קעל צה חמתן ציום המוצגל אז היח כותיילקסת ומשליכ ככהיג וכן חין החולי עיי' ככנה חיל י"ל דגם הסי' ככהיג נודה לחין חינוך מדשה וחיל ז"נ נחדש עיפ] (ועיי' לעיל קפיה מה) (כז) דרו הגשוואן ענאחיפ ופהיפ עיפ] (ועיי' לעיל קפיה מה) והסיפ שחולק על השי' צמיש ואם נדקה ענמה צלוחה שעה וכי דליתו ידוע נדיקה דלוחם שעה למה וכר עיי' צמוריד צניאורים קוף קפיה שחסיג גי' על השי' צה וקיים וכן עמל דבר שאיל נדיקה כשהיה צלוחו מעמד עכיל ועיי' צנולצוי סהרה קפיו שהלריך דין זה וכותן פנים ומקצירות דברי השי' צה ולריכה העלה סם ונקיטרו קפי' וגי' וצמל עיי' חיים קע' יצ דלכתחלה לריכין לחוס לדעת השי' צה לצדוק צלוחו יום אחר שחתישנו לעשות הכשוואן לזמן אחר חלל דרישנד אם כל נדקה ענמה אחיכ רק שצדקה ענמה עכיש צלוחו יום קודס עעלה שדעתם לדמות הכשוואן קגי' וכיפ אם הקציעות זמון ראשון לזמן קני עיה צלוחו ומעמד לח הי' הכשעה החלגיות דבעהם לדמות הכשוואן כהם עד אשר כתישנו לדמות הזמן אחי קצבו ודלי דצה גס השי' עודה דלח ככתחלה קגי' צצדיקת יום זה לפני שנתחדש צניעם הקצעה לדמות עיפ. [ועיי' צמיה חיים עיפם הקפרידי קי' הי' עייפ] (כח) הגשוואן. עני' קפיו דנשעמות הלשון עכרה הכשוואן היי' שחיהם הכשוואן לכך עיל הצירור ועיי' צמל צמל מיש חיים קע' מרו וצנולצוי סהרה צקילורו קפיה שכי דפסוק הוא ונשעמות דברי עני' צה דלם וקעמת לריכה נחמדה החצילה אם קצבו נשעמות הכשוואן אפי' אם עיה קצבו נשעמות הי' צלוחו יום לריכה לטפור

יורה דעה קצב הלכות גדה סעיף ג ד

(לג) (א"מ) (ד) שדקה עמנה תמיד צימים שנחתיים (לד) לא עבדי (מלכדי הי"ג ובעה"מ שרש קמ"ט) ד (לה) סעבר ^{אמר ויבין מהש"ס} ^{בפ"א ופ"ג קידוש} הא דלקין ^{א"מ צימום וצימום איש לנבון ימדי נעלה הא דיימדי לכו הי"ג ויימדי לכו נשאל קאמר ולאמר מה"ט ז קיים אי"מ של א"מ צימום עליה נשאל וכו' אלא כ"י נשאר}

באר היטב

(ד) שדקה כחז נחשת עמלה צימוץ ככלה שנבט נגים ופסדי ז' קיים ארעט הכישוף שבו מונגלים לר"מ יסוף וכשהגיע ר"מ יסוף לא גא הסוף ולמחרתו גא ל"ד מהסוף דלחילי ל"ה אונקא דבדק ומיד יבא צימוס או יומים ועשו המעשה ז' או ג' ימים אחר ר"מ יסוף כזה חלי א"מ ז' קיים ארעט אפילו לא בדקה עמלה צימים שנחתיים אם לא עבר עליה ז' ימים גלא בדקה דמאחר ללא דמו הכישוף אלא שנחמת ארעט אונקא נחשבנא דבר לא תייאשה מן ז' קיים הלארעט ופסדי דעתה שיבא

באר היטב

הסתן אחר יום או יומים וירמא אנפשא ויבבא ארעטא שתיב נקיי ושלטא מנא ל"ד פשע סימוד עביר והסי' פולק ע"ז וכחז דהכלה דח"י פסוקתא דנעתה לכל הדרכים נחמת סכנה ושאל י"ט סכנה שלא יבא כלל ואמר שבעה לה שבוט גא דח"י הוה סימוד שרש ע"כ והסיף כתב ונתת א"מ להספיר דברים אלו לכל עיקר ד"ן ז"ה הוא מדתניס (ומהרי"ם נהלון סימן ק"ז פסק ע"פ הד"ק אפילו היו דמין הכישוף ז' או ג' ימים מן זמן הכתוב לא יבא למישע כלל לפסוד ז' קיים תפסד ע"ש ועיין נחשת שאל סימן פ"ה)

דרכי תשובה

ולמה שהגבילו ונתחלה כחכר עיי"ן (לג) אע"פ שדקדקה עצמד בעלמיה וי"ט פלוגתא הטי' והסיף צבונדא של הוי"ט שנחמתוהו גא ל"ד מהסתן דלחילי ל"ה אונקא דבדק וכו' והסיף הקב"ס עם הוי"ט להקל ע"ז ז"כ ע"ש ועיי' בתוה"ס סק"ה ע"כ שדברי הסיף ומתבטרים לפסוק להקל בדעה הוי"ט אך כ"י צנוקג"ד דמינו כראה דלריכה שהצדוק עמלה צבונה שעה שבה ה"ר ומלאה עמלה עהורה עכ"ד ועיי' צי"ט קק"ט וי"ט כזה ולדינא נוחו ג"כ פנים ומקצירות כדברי הוי"ט והסיף כזה וקיים נכן י"ל לנהוג לכתחלה מ"ט צ"י מנח"י וכו' כן י"ט למחורה ללוות להכלה כשיבא ה"ר שתצדוק עמלה וי"ט הוא כעין פסק דין הדעות וכו' עכ"ל ועיי' נ"ל ע"ד ע"הרה צק"ל וכו' וצ"ח וי"ט חיים קע"י י"ד שפסק כן כדעת התוה"ס והסיף אך כ"י דצ"כ וי"ט דלריכה לצדוק אי"ט צענה שבה ה"ר אונק צ"כ אין הפירוש שתצדוק עמלה צענה שבה ה"ר עקרה אונק וא"מ נו לצו"ל ליום המועד על הנשואין דהא ארצה צענה ומעשה של ה"ר הרשון כפתלק מונה החימוד ונהו צדקה ע"כ זהו אלא דכונת התוה"ס והסיף הוא צענה שבה ה"ר ה"ר ענית שתעשה החופה אז לריכה לצדוק שז"כ ענית והוא ע"פ ל"ד קצרת הרצ"י שתמיד ק"י צדקה א"מ צענה ראשונה ולא כ"י לא הסכימו לזה הפוסקים אע"פ צבון זה י"ט לרפו וקיים שהוא פשוט עיי"ש

ולמה שצבנו ונתחלה כחכר עיי"ן (לג) אע"פ שדקדקה עצמד בעלמיה וי"ט פלוגתא הטי' והסיף צבונדא של הוי"ט שנחמתוהו גא ל"ד מהסתן דלחילי ל"ה אונקא דבדק וכו' והסיף הקב"ס עם הוי"ט להקל ע"ז ז"כ ע"ש ועיי' בתוה"ס סק"ה ע"כ שדברי הסיף ומתבטרים לפסוק להקל בדעה הוי"ט אך כ"י צנוקג"ד דמינו כראה דלריכה שהצדוק עמלה צבונה שעה שבה ה"ר ומלאה עמלה עהורה עכ"ד ועיי' צי"ט קק"ט וי"ט כזה ולדינא נוחו ג"כ פנים ומקצירות כדברי הוי"ט והסיף כזה וקיים נכן י"ל לנהוג לכתחלה מ"ט צ"י מנח"י וכו' כן י"ט למחורה ללוות להכלה כשיבא ה"ר שתצדוק עמלה וי"ט הוא כעין פסק דין הדעות וכו' עכ"ל ועיי' נ"ל ע"ד ע"הרה צק"ל וכו' וצ"ח וי"ט חיים קע"י י"ד שפסק כן כדעת התוה"ס והסיף אך כ"י דצ"כ וי"ט דלריכה לצדוק אי"ט צענה שבה ה"ר אונק צ"כ אין הפירוש שתצדוק עמלה צענה שבה ה"ר עקרה אונק וא"מ נו לצו"ל ליום המועד על הנשואין דהא ארצה צענה ומעשה של ה"ר הרשון כפתלק מונה החימוד ונהו צדקה ע"כ זהו אלא דכונת התוה"ס והסיף הוא צענה שבה ה"ר ה"ר ענית שתעשה החופה אז לריכה לצדוק שז"כ ענית והוא ע"פ ל"ד קצרת הרצ"י שתמיד ק"י צדקה א"מ צענה ראשונה ולא כ"י לא הסכימו לזה הפוסקים אע"פ צבון זה י"ט לרפו וקיים שהוא פשוט עיי"ש

ומ"ש הצא"מ ונהי"ט אם לא עברו עליה ז' ימים גלא צדקה עיי' צחור"ד צימורים קק"ד ע"כ דדוקא ע"ס צבונדא של הוי"ט שארעט אונק להסתן שלל גא אז החומר ומצד"ה דכיון קעבר ז' ימים גלא צדקה כי"כ שנתייאשה מהנשואין אצל בכל אשה א"מ עבר עליה צ"י הענינה להנשואין ז' ימים ט"א שבה צדקה אי"ט מותרת ע"ש ועיי' מהו צדק"ט לג"ל (ק"י) אינ"ל כ"י בגוף דברי הסיף צ"ס הוי"ט כזה עיי' צ"כ ע"כ שדברי הוי"ט אי"ט עוננים כלל מה הוא הגביל של ימים אלו ומה עי"ן כ"י אין לזה ע"ס שורש ועיקר כלל צראקונים עיי"ש ועיי' צ"כ ע"ס שהצי"ו ומהנה על תוה"ס והוכיח שדברי הוי"ט ככונים הי"ט וי"ט לה"ט עיקר ופוסק צדקה העוקים ע"ש צאריכות (לד) ר"א ברה"י בעלמיה ופסדי קוף אך זה י"ט מהסי' צבונדא דלמנה אחרת וכו' [ועיי' צ"כ ע"ס קצרת יסנת כ"י הפסדי י"ד ק"י ח"י שהצי"ט צ"ס י"ד הונלך הפסדי עיי"ש מה' חוקרי צי"ה דחולק על הסי' צ"כ עיי"ן ועיי' צ"כ ע"ס קק"ט (צ"כ כ"י צ"י) ע"כ דמי"ט ק"י א"מ להפרישה ונח זה ר"ל דל"ל להמתין שיפור הצחנה ל' וי"ט הסי'

ועיי"ש עוד צ"כ ע"ש עשת"ק ומתפר הצי"ח שהיה עובדא צאשה אחת שקצבו הנשואין שלה ליום פלוני וקרובי הכלה הסכימו להקדים הנשואין ג' ימים לפני זמן הקצוב ושלחו להסתן שיקדים לצו"ל לזמן זה ולפי שפסוק היה צעיהם שישמעו הסתן לקולם החתלה הכלה לשמור ז"כ עיה"י שמוכין לחופה והנסי' חששו עמ"ל לא יבא הסתן אלא כזמן קצבו צראקונה חזרו ואמרו להכלה שתשמור ז"כ מחדש עיה"י שמוכין לחופה לפי קציעות הלאסון והסתן צ"כ י"ט א"י אחר זמן שהקדימו לו וחזרו והסכימו עיה"י זמן החופה י"ט א"י לאחר קציעות הרשון ונחלקו הצעלי הורלות צעיר וכו' והקב"ס צ"כ לדעת האומרים דלע"פ שהכלה היהת יודעת צ"כ קציעות הסתן ומקודם ע"פ הכחז ששלחו חז"ו קרובי הכלה שפיר היהת יכולה למנוח אספירה זו לצבול צ"כ ז"כ הרשונים ונתח"י שהצדוק עמלה צ"כ י"ט אחר הענינה כזו ומקמי ענינה וכו' ולזה כ"י הסיף דלפי דברי הצי"ח צ"כ וצ"ח דלא ק"ל כה"מ כן ה"י קמוכה אי"ט ארעתיה עיה"י כן יכולה למנוח ז"כ ספירה זו וע"ש צ"כ צ"כ וקיים דלמעשה י"ט להורות דצ"כ ענה שיתצ"ר לה י"ט הנשואין הצדוק עמלה ולא תמלא עמלה עהורה יכולה למנוח על ספירתה וכל זה לכחלה אצל צדיע"ד א"מ לצדקה עמלה צ"כ ענה שיתצ"ר לה י"ט קציעות הרשון ואי"ט הפסק כגון קציעות עב"ח ויתקל"קו האוכלין א"מ י"ט הנשואין ע"ד שתקפ"ר ז"כ או שיתק"רבו לעשות חופה כזה צ"כ כד"י הוא הצי"ח למנוח עליו וכו' וא"ל אם כ"כ נעלה אחר ענינה וקפירה זו וא"ל קפירה וענינה אחרת ודלא כה"מ א"מ ע"ש

סעיף ד' (ד) עבר ובגסה. [עיי' צ"כ ע"ס שאל להגיע חיד"א ק"י ז' תפר א"מ הצי"ח ז"כ ע"ד א"מ הסתן רולה לי"ט א"מ סימור ז' ימי חימוד י"י ארי"ד לניע"ד הכ"י והענה דאקור עיי"ש צ"כ ע"ס צ"כ ע"ס א"מ ל"י קק"ד שכתב דונל"ק תמוצ"ר מונע דלכתחלה אין רע"י לבונק"ה ע"מ שלל יתייחד עמ"ה דחיי"ט עמ"ל לא חסי"ו הסומרים למנוח כד"י ונ"ו תקפו ואח"כ לצבול וא"מ דא"ל לא פסקין כהרמב"ם ומתירין לבט"ס א"מ כה"מ

יורה דעה קצב הלכות גדה סעיף ד ה

(לו) ובנסה תוך זמן זה וכן חתן שמירסה כלתו גדה קודם שבא עליה לא יתייחד עמה אלא

הוא ישן בין האנשים והוא ישנה בין הגשים: הגב יאל אם הינה טהורה כשנשאלת ואל זא ענייה ופירקה גדה

אחסי חל (ה) שימור עוד (תיא סימן רכא והנהגה אנהמי) (לז) והתמטיר תעבי (סס) ולין נחלק זאז זין נמור (ו) נאלמוז

או נחולה ללמנה (רבינו ירוסח מתיב כיו) יאל שאסורה נישד עמו זיום כמו נגינה ואל נהיות שמי שמירור רק הול זין האנשים

או היא זין הגשים (מור גסס הרחיש) ואל חנים ישנים נמור או ליין לריכס שימור כלל (זא גסס הרשניא) ויאל דנגינה לרד

שמי שמירור וזיום מותר להתייחד (הראב"ד) (י) ובמנהג ליקס (לה) (ז) קמן אלל רחמן וקביה אלל הכלה ולן מתיידין זיום

נלל קמן או קטיה ה (לט) ימחזיר (מ) (ח) גרושתו

באר היטב

מתחי תשובה

(ו) ובמנהג ניקס קמן עיי' בסוף ספר זכר שבע בקונטרס זכר מים מיים
קיי טיו שמונה עב מנהג זה שלינו עפיי' היין ובפרט מה שכתב שאין
לוקחים נשמירה לא קמן ולא קטיה רק דלם הכנה שוכנה אלל נמה הכנה
זזה ליסוד נמור עיי' (ח) גרושתו עכבי' גשט זיי' דלם עני' ויכס
כה ויכס נחשבת רדזיו הכשות קיי קטיד עיי' ועיי' ברדזיו חיל כו
רטיג שכתב חיכה לליחסוקיי' אל גינש אוהה כדי לקיים שטעמו והוא
עמיד להחזירה והיא יודעת דבר כיון דרשעה עניו לין כלין תעביע כלל
והיא חיכה מהמתח או דינחל לא מילקו רבן עיי' עור. ועיי' לקמן קיי
קייס סיק זי ייש שס גשט דגול מדינה וייש הכי' גשט היינו מעשה
נאלמנה' כה עיי' נחשופט טוי' מתייל' מיד קיי קיי' שכתב נללה שניקס
מחזי' הסמן שיקדים הנשואין והישיב שהוא מכתס זיה אף לרד תקדים
ליכע נזימו נשיל' נלשחו ולס חסכים ישנפ שניס והכנה והכנה החפירה
תיק' לוינות נצנה נקיים ונקמן כו היה שהכתיבה אשחו הדבר פשוט
שליכה למוות שנעב נקיים ייור ביאה השליח כיון שכל זמן שלא מיר
השליח עדיין הדבר סקם אללה ועיי' גבי' קטי' שכתב דלס חזי' הסמן
אחר שאין דבר זה סקם שחל' גס' וצמו חסכים ניה אפשר נהקל ועדיין
לרד חלמוד כיון שמנה דרעה אחרי' עיי'

ייש כיון שכבר עברה ועשה כן לין הנפרישה ריכס זה ודליה נכיי' קליו סעיף ז נחא שמה ונכלל כה עיי' גבי'

דרכי תשובה

שמישכ דברי הסידן זזה וסכח נכתבו הדברים והתנויד
קועה עיי' טעונו] (לה) קמן. נבאחסי' וייש מנהגי'ת
שיודעין טעם ביאה ושאין מוקרין עמונן לביאה ועיי' נללם
סקידי' שהעתיק מפי'שטי' בקידושין דף פ"א עיי' שיודעין
טעם ביאה כנוונר שיודעין מה הוא ביאה שיעבו סעיף
הדברים נשוק ולינה מוקרת עלמה לביאה היינו שמתוך
קוענה לא נכשה יר' הילכך לין כאל דעת קלה סכח
החל נוחה להתפנות עכ"ד

סעיף ה' (ג) מחזיר גרושתו. עיי' בתוהי' סקי'ט

שכי דליה אלס גרשה כשהיא מנוצרת והחזירה
גי' לריכה ניכז ז'כ דלעיי' סהיא נחוקת ונקולקת דגוי'ס
וינו חייקין שמה מנחמה חימוד ראהה כמו נקטנה סברי'ט
קיי זה עיי' ועיי' נקי'ט סקי'ט שהזילו והזילו מחרצ
והריק'ט שולדד נהקל זזה ננוצרת סאלורה סקדקה
ליע זיום התביעה די'ט נקמוך נכה'ג על הרחציה וקיי'ט
קיי'ט זה זליע עיי' [ועיי' נקי'ט] שערי' דעה זזה ויי'ט עיד
תוהי'ט חכו' [ועיי'ט] ננוהריק'ט סהול נקטרת אהלי' עקב
קיי קביה שכתב ברדזי' הימיר' נמוחזיר גרושתו מנוצרת
ונסוס סברה הרופאים דרעב ונוצרת לנלוך מוסגל
נראה ללל דווי' נקטנה דחומד וכן כ טור סס לרדי
המיר דליל' ז'כ נכה'ג עיי'ט] ועיי' נהקן ברדזינו סוף
סקי'ט קיי'ט ורצ] (מ) גרושתו. עיי' ברדזי' סאלו ויוסף דעת
נחשעמות נל' סקי'ט לו' אשה וגרסה וכנא' אחרת ואחיי'ט
עבר עליו רוח רעה וגס אפרה הרלסונה חקימותו לגרש
האשה הזאת ולהחזירה וזיום לי' פי' לך גרש וזיום זי'
כתב

(ה) שימור דהא מתיין דלא חקיף ילריה כיון שלא זא ענייה עד השחל
ווי'ט דמיל' והתמטיר תעבי כחז הכי'ו ולין זה בכלל התמטיר אלא לין
גמור הוא לרדן שמירה והשיך נחז דהחילוף שהמנהג של נצנוצו רק
אחר זי' או גי' ימים אחר הכישואין לעי'ט שהוא מנהג של ססוח ייש זו
ליסוד ונכון לנעלו מנהג טעמים ייש כיון שהמנהג כן ליכ אלס פירקה
נה ודלי' לריכה שימור דהא ללא נעל חמלה היינו משוס המנהג וכן
טוהגין להלריך שימור נכה'ג עכ"ל (ו) ללמנון דלי'ט דנאלמון נעכל נכר
לא חקיף ילריה קטי'ט. או נחונה כיי' כלועד יגס נחולה אחר נעכל
נעילה מלו' מותר ליי'ט חתי'ט שלא ראהה דס נדוח דס נחונים מחר
ניה כמו דס נדוח עיי' (ז) קמן נחז גי'ט דלי'ט שיעדי'ט טעם ביאה
ושלין מוקרין עלנ' עכ"ל (ח) גרושתו. כתב היינו נראה דלס עני' וכתב
חוק זמן דליל' שמירה כיון דכר נעלה כשהי'ה אשחו נכעס הרלשו' לא
חקיף ילריה עכשיו כי'כ וכחז עוד מעשה נאלמנה אשת שהיה לה זמן
מתגל נחלמי' עט הסמן שלה לנשואין אלל שרפתן אחר לה שאשר
שיקדים הכישואין יכן עשה ויהא אחר' שסמכה עיי' וספרה זי' נקיים
וטעלה וזא עליה יכ' דלעיי'ט שהאלמנה עשהה שאל דרין כיון שלא היה
נה נידור על הקדמת החפונה עד שזא הסמן וכנסה חייק' נמל'ט נשעשה
שהפסילה לדעת הנדור נחמש' המתיר וליכה' לחזר ונמנה זי' נקיים

כשהיא גדה על דעה סלח יתייחד עמה עד שתטבול ליל
דשאי' נדה דכא חייקין כוכו האי לילרו תקפו הוחיל והוא
ליסוד חמוד ומדוריי'תא ונשאי' כאל דעיקר ויקוד ליסוד
הוא רק ונדרבן חייקין עיי' וכו' וקיים ווינו כיל דרעה
הלורך כגון בר אוריין ומחוק נכשרות שהמתחן עם אלס
מוקוס אחר ונחון לררכו ולנוקונו וכלה להכניסה לחופה
חוך ז'כ לאחר נכהשייקה עיד סלח להתייחד עמה זלל
שמירה מותר נכנוק אותה גס לכתחלה וכאשר היה
עובדח נכה'ג נעירו והתרו לו לי'טח אותה לכתחלה עיי'
וכי'כ נמוקר חיים סקי'ט עיי'ט לריכה עיי'ט [ועיי' נקי'ט
סלחזי'] (ד) [ובנסה. עיי' נכרבי' יוסף דנמוקס סנהגו
שהאשה נקחה כשהיא נדה כיי'ט סיכולה לי'טח חוך ז'כ
והנחמיר סלח ישא' אשה נדה גס זזו י'ט להחמיר אולם
נשעס הכרח י'ט להחיר לכהחלה זוי'כ דחימוד שיקלחנה
נחופה לכתחלה וכיי'ט הרב ונהריק'ט נערך לחס זזה וכן
נחיר טס נכרבי'ט גסס הרב זיל עיי'ט] (ועיי' נקי'ט
סלפי'] (ז) [והמחזיר תעבי עיי' עיי' קיי'ט דהחילוף
שננהג לנעול אחר זי' או גי' ימים אחר הכישואין אלס
פירקה נדה ודלי' לריכה שימור דהא כל סלח נעל
חמלה היינו משוס המנהג וכן טוהגין להלריך שימור נכה'ג
עכ"ד ובפנתי כ' עב דברי' הסידן סקטנה פלטה קולונקו
סליה נלמוד טועה כ' כן ברדזי' הסידן דלס חלס לין
ילרו תקיפה כיי'כ עד סיכול לנעור עלמו ונלעזר הננהג
סל ססוח לין לא יעלור כח סלח יעבול נדה חיו ואלדנע'
זה מורה סלין ילרו תקיפה עיי'ט ועיי' נקי'ט סערי' דעה

יורה דעה קצב הלכות גרה סעיף ה

(מא) צריכה (מב) לישב ו נקיים :

קצב אין דם בתולים. וכו' סעיף אחד :

א' יהיונכם את (א) הבתולה בועל בעילת מצוה (ב) ביומטר ביאתו (ג) ופורש (ד) מיד ואפילו היא קטנה שלא הגיע זמנה לראות (ה) ולא ראתה יואפילו בדקה ולא מצאה דם

טמאה שמא ראתה. (ו) מיפת דם כחדל וחיפורה שכבת זרע : כגה רש מקילין

א חיפרי דרב ופועל
דה די קיי קיי
ובגביטא לרבותיה
לחזו ונתנו וחי
וכפועל פועלי דר
זמן ורע ב טס
בגבול ג טס רשי
טס ויכיל כרליט טס
וכי היין טפיע
לשונות וטק זוכת
בירושלמי וק דעה
הרמב"ם בנפשה גביה
ההלכה והרמב"ם ב' ד' הרמב"ם טס בפקקו אמרונם דרב ופועל ויכיל הרמב"ם ב' טס ויכיל

באר היטב

קצב (ה) גומר אישם שהם שותה רודד והיא דמוחר לו לשרוש צאצר סי' ואלו להמתין עד שימות האצור כן הכינינו הפוסקים ודלא כהרא"ף ע"כ הט"ך

דרכי תשובה

כתב הכהונה בגרושהו שהחזירו ורלה לנשוא חופה והיא טענה והורה דאקור לנשוא חופה כיון דלריכה ז"כ ומחזיר חוש צפרק צוה שנקא אחרת ונתייאשה כזר וליכ אקור לצא עלי עד שתקפור ז"כ והטוב וחדש ע"כ אין לנשות חופה לכהחלה עד שתיכר עייש ועיי צפרת חפלוונות כז הספרדי ח"א ק"י כיה עייש] (מא) צריכה לישב ז"כ עפ"ש קק"א נקם הניה פנואל אהמי' ק"י קייט וצקס החיהק ועיי צפרת טצות יעקב ח"א ק"י ק"ז צאלונתה שנקאה ונקשהגה אח"כ ולא צא עלי ואח"כ נקחפית והעלה דל"ל ז"כ נחדש ודי הי"כ סקפרה עיי הנקשם שפרקוה צנה שפואה עייש ועיי צקי שפרי דעה צוה מיט ע"ל דצרי הניה פנואל הי"כ] (מב) [רישב ו נקיים. עיי צוני נדה צק"א ותיק צקעי' זה שנקתפק צוני שקירש את אשתו צביב ועצר חדר"ג והאשה רודפה אחרו עד שהקביס להחזירה אם לריכה ז"כ או לא וכו' כי אם נולא צנג שניתן צרטון איה עקול הן ודאורי' וכן ודרצקן נראה דודאי לריכה ליטע ז"כ כיון דנצטעה הגע צברה שהיא כקר ואקוחי אקחי דעתה ויני' ונתייאשה ומוט ודאי אם אח"כ חחר ונקאה לריכה ז"כ נחדש אך צוה נקשהק שקירשה צביב והאשה לא אקחה דעתה ומוטו כלל רק חיכך ונהחלה נדרוף אחריו לבוק באגמון ראשו י"ל דל"ל ז"כ והעלה דהכל הטוי לפי הענין דציוס או וימיס אם חיכך כתרלה הצעל לחזור אותה אז עדיין לא אקחי דעתה ויני' אצנ אם כזר השתדלה והרצחה הפלרות ולא הועיל אז צמוקד זמן אם כפי הענין נראה שאקחי דעתה ומוטו לריכה ז"כ וקייס שלייע למעשה

וכתב עוד קס דאירע לפניו עוצדא כזה שקירשה צביב והחזירה ככ"ל מיד עהי נראה קלא אקחה דעתה ויני' וגם לירוף לסינף מה שהיתה מעוצרת ונכולקה דומיס (ועיי כעיל דצבריו צביק ליט) כפי דעת מהריק"ש ט"ס להקל צומעצרת שהחזירה ועיי הניא חקר הגאון מהר"א זורגליות ונראה ז"ל שפלפל עמו צוה ודעתו כדעת החוה"ש להחזיר צומעצרת שהחזירה לריכה ז"כ וגם מיט צוני נדה כז' להקל צגירשה צביב הרצה להשיצ הגאון מהר"א זורגליות חנ' והשיג עליו ועיי הקיט הגאון צעל מי נדה עייש השונה צלרובה]

סימן קצ"ג סעיף א' (א) הבתולה. עיי צפרת פוסק"ד הליח"א ח"צ ק"י ע"ז

שהצ"ח דבר חידוש והאגודה דגם צאלונתה לריך לפרוש מיד ועייש מיט רחי דנראה הן נקיים דיונא דגם נקשאת

יורה דעה קצג הלכות גדה סעיף א

באר הגולה פב

ר' מרדכי ובי"ט ספר
בבית א' ט"ז
והוא שם שם כ"ב
סוף ובי"ט ספר
בבית

(ז) אם לא רחצה עם (כנייה) והגנו להקל (ח) אם לא גמר ציאה (ט) רק (י) הפירה צה ולא רחצה עם אצל אם נזיל עליה
ציאה פעם לריך לפרוש ממנה אפי"ם שלא רחצה עם (יא) ועל נפש ימות לפנמו (יב) שלא לשפוק
נחמקה (יג) ורציחה שתפסוק במרהה ויתברוק כל ז' ולא תתחיל (יד) (ט) למנות

באר היטב

(ג) למנות כתב הי"ד מלאכי בשם מהר"ל מפראג דאפי"ג דהשתא נהוג
למנות דהמה תחמלה למנות מיום הששי כמנוחל סיון קל"ו מ"ז בתחמלה

באר היטב

למנות אחר ציאה ראשונה של צבולים תחמלה נמנות מיום ה' וכן הורה
להלכה למעשה ועל סיון קל"ו סוף ח"ט מה עכ"ל

דרכי תשובה

ומפניכענתי"ן ק"י פ"ק ע"ד מ"י שאין לו גי' או סרמנה לר'
אם לריך לחוש בכל פעם לפרוש אח"כ תפסק עם צבולים
והעלה דל"ל דומי"ן אם העסקה לא הגיע לצבולי"ם גם
ענה לא הגיע ואם צאקה זו דרמנה לר' היו הצבולים
מלפני"י הרי כבר יאלו ע"כ אין לחוש וכונ"ם הרמ"א צוח
דאם רק הערה צה נהגו להקל ע"ש (יא) [ובעל נפש.
ע"י צפר"ת קוסר"ד תליח"י ח"צ ק"י ע"ו בנן תורה קנ"א
ונעשה לידו ועדה אחרת היינו שה"י אלל אשתו פעם
לראשונה אחר החופה ועל לוהיה צעילת מלוה וקצר קל
גמר ציאתו רק הערה צה וקשה"י סהורה חלת גרם לו
למעות לצ"א ע"י צבילה ה"ו ונאלמתי היתה כבר קעלה נד"ם
צבולים וקידר לו תפונה שיתענה ג' תעניות צה"ז וגם
האשה צה"ז ע"י"ש וע"י צשאלה זו מה שהקצ"ד צתפר
ומה"רי הכהן ונהד"ת חו"ד ק"י ל' ט"ז ס"ס השאלה
צטינו קלה היינו קענבל לוחה אחר החופה ואח"כ אמר
הגן תורה השואל קל"א צרור לו הדצר ריובל לחיות
קצור ציאתו היינו קרחתה עם ג"כ והיו כמו ספק
וקידר לו עם תפונה א"ך הקיל בתפונתו ע"י"ש (יב)
שרא לשחוק בתפונת ע"י צק"ד קעמד לפרש
דברי הרמ"א צזה וק"י"ם דלפטר ר"ב קיגומד ציאתו צפעם
אחת ולשון חטונקת דקני"ס כוונתו דגם בנשק קענה קרמנה
לר' אפי"ה צעל נקט יחוש"ש שתפסוק במרהה ע"י צפר"ת
לראשונה ע"י"ש (יג) [וצרי"כ שתפסוק במרהה ע"י צפר"ת
זע"י יעקב הקסר"י ק"י ע"ה ב' צאלג"י"ר היו טה"ב
שהכלות היו קודמות למנוחה ע"י"ם אחר הצבולים היינו
החופה מולאי קנת ול"ל שמושה ויום ראשון הג"א אחר"י
שהוא קעונה למינושה היתה קודמת והוא עורר
לוחם על המעות הזה כי א"ך תפסוק צפר"ת אם הדם
עדין לא קר ולא ח"יתה הנתה ונתעוררת הקהל צה"ל
עלה צידו שקצלו ענה"ם להג' צבלות קל"א למנות הז"י
רק מיום ה' למינושה כדצ"י מ"ן המוצר וכל העבר
חשאו יש"א ולהשווע ינעם ע"י"ש וע"י כע"ן זה צפר"ת
לרור הכק"ד י"ד ק"י י"א וצפר"ת מנחה אצרה"ם ק"י ה'
לוח ד' סנהגו צמייקסי"ריר"ו ללבוש לצני"ם ולמנות ז"כ
ומהצ"ח לראשונה דצבול"ם מיום ג' למינושה ומנחה ז"כ
שהוא נגד הר"ן המוצר צזה צצ"ע צבולתו ספיר ע"ש
(יד) למנות עד יום ה' עבא"ה"י מ"ש דלצי"ג דלצי"ג עלנ"א
שא"נה נתחלת למוהו אל"א מיום קס"י מ"ו צבלה שנתחלת
נמנות אחר ציאה ראשונה של הצבול"ם יש להקל שנתחלת
למנות מיום ה' ע"י עוד מנה צצ"י להל"ן ק"י קל"ו קק"ה
וכ' עם דמ"ו אם נצבלה צעילת מלוה צ"ן השעמ"ת כראה
דבר"לי דחשצ"י לה כללו נעבלה צבילה קל"א אחרת
ציאה"ש כגון אם נצבלה הכלה צביל מ"ש תננה מיום
החמי"י ואם ציה"ש"ש קוף יום ה' תננה מיום ר' וע"י
צק"ד

גם אם נודע שטולד"ם הכלה ציום ר' וצעת וזמון הוא
צדוק וגם אם לא תמלא עם צבול"ם צצבילה גמורה הראשונה
יש לחוש שמה חפתי ק"ן נקיפה עם ולריך לפרוש כמנוח"ל
צזה צק"ד (ז) [אם לא ראתה ד"ם. ע"י צפר"ת לוח ל"ך
להג"ה"ק מליצ"הו"י"ש ז"ל חו"ד ק"י ק"ד ע"ד נערה שנקשה
כצחור יה"א קענה צצצ"ים וה"י כה עם צבול"ם צר"וי
הרצה צפעם הראשון ואח"כ כעטנ"לה קנית נמלא כהם
על הקר"ן שמות מוכגרי"ם צמקום הזרע וגם כונה קי"י
דמ"ם על הקר"ן וענלו הדם צצצ"ם כי הוא עם צבול"ם
משני קהיתה נרגשה כ"א צעמה תמני"ם ואמרו קרות קה"ם
צצמקום הזרע היא עם צבול"ם ואח"כ קבלה קלי"ת ונמלא
ג"כ כ"ל וענלו וכן צצצ"ית ועתה פעם ה' נמלא ג"כ
כ"כ והרג"שה ג"כ קלה כ"א ועתה קל"ו חכ"י"ם למנה
יענלו כי כהם שמות מוכגרי"ם יש לחלו"ת צכ"נה ומקום
הכ"א אין ר"ח שהוא עם צבול"ם כי יכול להיות קשה"
כן הרצה פעמ"ם מל"ד שהיא קענה האצ"רים יוכל להיות
רמנה לר' לפ"י ע"דו ולכן י"ל דמנוחה זה מרגשת הכ"א
והא"ר"ך צתפונתו ועל"ל עם דודו הגי"מ יהוד"ל ל"צ ז"כ
(א"י הר"ב הג"ה"ק ע"ל התח"ל ז"ל) ודודו לא הסכים להקל
כ"ז סמרגשת כ"א צעמה תמני"ם י"ל דדם צבול"ם הוא
אונס הוא העלה צב"דון ה"ל ק"ס לחלות ג"כ מל"ד קעמ"תה
כ"ל יש להקל ולהחיר ע"י"ש (ח) [אם לא נמד ביאה
רק הערה בה ע"י צק"ד קק"ג קעמד על המחקר לצ"ר
מנה זה נקרא גמר ציאה ומנה נקרא הערה צזה והוכיח
דצ"כ גמר ציאה היא ההכנת כל האצ"ר דה"ו ר"ח להזרי"ם
וכל זמן קל"א חכ"י"ם כל האצ"ר צצ"י"ם אפי"ג שהכני"ם כל
העמרה עם מקלת הגיד הוא צכלל הערה לעני"ן זה ולא
רחצה עם וקל"ל לפרוש וכ"י עם ד"ח ק"ס לפקפק על
זה מ"ו נראה דצק"נה ינערה קל"א רחצה יש לקמ"ך על
זה ע"י"ש ונתנה"י על הר"ב מלצ"ש"י ספרה צצ"ר מ"ם
ח"י"ם קע"י ז' וק"ר"ו קי"ח הצי"ח זה צם הק"י וכ"י
ל"ח קהנ"צ הוכיח דהכנת עמרה עם מקלת הגיד ג"כ
מיקרי גמר ציאה מ"ו הכ"א לעני"ן דצ"ק יש להקל כ"י
הק"י והעלה לפקוק צקת"ם דצ"י"ם אם לא חכ"י"ם כל
האצ"ר ולא נמלא עם ה"ו רק הערה ואל"ל לפרוש ע"י"ש
וכ"א זכ"ר שהק"י לא רלה לקמ"ך זה דצ"ו צזה רק צק"נה
וענערה קל"א רחצה מועל"ם כ"א ק"י"ח חמני"ן ע"ש
(ט) [רק הערה בה ע"י צק"ד הקוד"ם וע"י צפר"ת לצ"ש
ונרד"י חו"ד ק"י ק"י"ן צחת"ן קענבל כונה צעילות אל"ל
קל"א היו ציאות גמורות וידע ב"י כל העמרה היתה וצפ"ים
ואולי עוד מהאצ"ר אל"ל ז"ה צרור לו קל"א כל האצ"ר ה"
מנפ"ים ונקתפק כשתפול אשתו וצעול צעילה גמורה
אם לריך לפרוש ומנה כמו קל"א כונק צבולה והערה
כהחמ"ר צצ"ה גמורה כצ"ענבל אח"י ציאת והערה"ה
ע"י"ש]. (י) [הערה בה ע"י צפר"ת אל"ל אצרה"ם (להר"ב

יורה דעה קצג הלכות גדה סעיף א

1 סע' ו' סעיף רביעי
2 סע' ס' סעיף כ"ג
3 סע' ס' סעיף כ"ג
4 סע' ס' סעיף כ"ג
5 סע' ס' סעיף כ"ג
6 סע' ס' סעיף כ"ג
7 סע' ס' סעיף כ"ג
8 סע' ס' סעיף כ"ג
9 סע' ס' סעיף כ"ג
10 סע' ס' סעיף כ"ג

(טו) עד (טז) יום (יז) (יח) די (יט) לשימושה (כ) ונדה עמה ככל (כא) דיני (כב) גדה לענין הדחקה יארא שנדה גמורה אסור לו רישן על מטתה אפילו כשאניה במטה וזו (כג) מותרת ר' לישן באותה מטה לאחר שעמדה מאצלו (כד) ואפילו בסדן (כה) שהדם עליו :

קצ"ד דיני יולדת ומפלת. ובו י"ד סעיפים :

א (א) יולדת

דרכי תשובה

שנפלה ויאל דם יש נחוש שנפתח ונקורה וגם צאשה גדולה עהורה ונא הגיע שעת וקתה ואירע לה שנכלה פתאום ונכנהלה והוכה בצלותו ונקום ויאל דם הגס כי הוכר המכה ונחמת ההכאה וימו ונחמת הנפיכה וזהנה יש לחוש כגון שהי' דם נדה עכ"ל לרואה וית' (גס אם לא יתפלא כיכ נהר) אין לחוש כיון שיש נחכות נצמכה שמויליאה דם עיכ אין כאסרה נצטיל זה עיי"ש] (כב) [גדה עיי' נשנית זרע ילחק להג' יזהריא ילחקי ז"ל חיריד ק"י כי עיד תינוקת קרוב נייצ שנה ונשאת ועצלה אחרי הצתולים עכ כפ"ל של ד' רגנים כי יראה לרדת עד עוונק המזקות והעלה דח"ל לעצוב פעם אחת דהוי ק"ס ספק הלכה כרש"י ודעינני דמותר לעצוב עיג ונחלללות ושאר כלים דבני קבלה עומאה כינאו וקפק דעדיין לא ראתה שנה הגיעה נייצ שנים עיי"ש ועיי' נשנית ונכהם לדוד (להגיו דוד פארדו ז"ל) י"ד סכ"ד כיה כ"ז הש"י לכ"י זכיו החכונים ע"ד כלה שראתה דם צהולים ופירשה כד"א ותיבלות ינו שפירחה עזלה צנוקה שיש זה ספק אם הי' זה אז נ' קאה עוד אירע לה ששכחה להסיר העצבת ויודה ונאצד העצבת דליכא למיסק עלה חס הי' כפוי או נא והעלה הכרעה דעתו להלכה דאם לא שמושה עדיין ואפשר לה לעצוב עוד הפעם לריכה לעצוב עוד הפעם ועי"ד העצבת אם דרכה לילך צהם רפויים ח"ל עזיבה אחרת ואם דרכה שאלא לילך צהם רכויים לריכה לחזור ונעצוב צדולי וגם מלש צתולים אקורה לעצוב ציוס ומשום סדך צתה עיי"ש] (ולענין עצבות רפויים עיי' לקון נשיע סקל"ח סע"י כ"ג וצדצרינו סס צזה] (כג) מותר לו רישן באותה מטה. והיה נמו שהיה מותרת לישן על הנטה המיוחד לו סדרי עהרה סק"ו (כד) ואפי' בסדן שהדם עליו עיל ק"י קליה (סק"ה כ"ז) (כה) [שהדם עליו עיי' נשנית צנין ליון קומא ק"י קיט ונה ששיג על זה וניש מן המוצר דין זה צסם צעכ הנפש להרצ"ד והרש"ש דמותר לישן על מנתה לאחר דם צתונים ע"ז הציא ונקורה ונחשו הגלויים שלא היו לפני הראשונים ונדפוס מחדש ושם מוצר דחילוק זה להקל צדס צתולים הוא רק ליגע צנצנכתה ומשנה לפי ונה שהיו נוהגים צנימהם עוד כדי שלא תשכח מורת עהרה חה לא סייך לדידן ועוד הציא ונחשו רצ כעוראי גאון ונחשו רצ חאי גאון דהך פרישה מלס צתולים ל"ל כנו מנדה גמורה כיון שדס צתולים גורם לרס נדה קיאל ענוו ומשום כשנצמלת צנילה ראשונה אחותה רעדה ומחללה ופירסה נדה ולפי' לריכין לחאר שלא ליטכצ עכ ונתתה כנו מנדה גמורה עיי"ש צדצרינו ועיי' צק"י קליה סע"י הי' ונדרתיש סס סיק כיה]

צקיט סקיה סכ' דכנ זה אם נא פירסה נדה חצל אם פירסה נדה אחר צנילה וי"נה פשוט דאין נהקל נחנות ויום הי' חלל לריכה להנחין עד יום ר' דאין להקל צה יותר מצאשה אחרת עיי"ש (טו) [עד יום ה' עיי' צהאיט צקיט הקודס צדצרינו ועיי' נשנית ונהרש"ס ח"א ק"י ר"י צנחלה שנסאת והי' רחונה לר' וננצל ע"י והרופא פתח ונעט גידי דס צתונים צכ"י אינסקרטעווענט אם יש להאמינו דיאל רק דס צתולים לענין ינו הפסק עהרה כגון והעלה דיש נחאמינו צזה עיי"ש] (טז) [יום ה' עיי' נשנית תשורה ק"י ק"י ע"ד כנה אחר צנינה מל"ה ערס כלה אירע ינוס פירסה נדה איד תמנה הי' ויוס הי' נצנילה מל"ה או לריכה נהנחין הי' ינוס ויוס שפרסה נדה ואח"כ תמנה ז"נ והענה דתחיל נחונה ו"כ ויוס השקי' לצנילה מל"ה והיוס הראשונים הי' ינוס נצנילה מל"ה עולה לה צנצנן והתחין אחריהם וי"ד נספור ז"נ עיי"ש] (יז) [ה' לשימושה עיי' נשנית קנאת קופרים תשו' כ"ח השמועה נשירי עהרה ע"ד כנה נצנעלה ציהא ראשונה ולא מל"ה דס כלל ואח"כ ציוס הדי' ונל"ה כהס ונקהפק השואכ ונחיומי וינה ינוי העוונאה אם ויוס הצנילה או ויוס מליאת כהס והעלה דודאי ראוי למנות ויוס צנילה דמתיג אם צעל כדיוו ודאי ראוי למנות ויוס צנינה וגם נא צעל כדיוו ח"כ לא צח כלל לדין שונטה ואם צכהס צל"חה אין נחמיה אף דנא כהגו כהשדך ק"י קל"ו סק"ח ונחמיוין אפי' צכהס וינו צכה"ג יש נהקב צודאי עיי"ש] (יח) [ה' לשימושה. עיי' נשנית מ"ס רביס (להגיו רפאכ וינלולה ז"ל) חיריד ק"י וניצ וניצ וי"ד ניש צזה ועיי' נשנית קנאת קופרים הש"י כיו ע"ד כשנרגשת עוד כאצ צציהה ס"י שלאחר ציאת צתונים ונל"ה הי' ונחיונה נחשצו ז"נ אם נדי' נשפירתה או ויוס הי' והעלה דפשוט דכנו שהקילו לחשצו לרס צתולים דלא תהי' רואה דס ונחמת השמוס הינ לענין ינוי הנקיים יש לחשצו רק כנו אחר דס צתולים הנכר צזה צג"ו וצציהיט צסס ונהריל ונפראג ז"ל עיי"ש] (יט) [לשימושה. זה פשוט שריכה להפקיק צתורה ציוס ארצעה נשימושה צאר מ"ס חייס סע"י ג' (כ) ונדה עמה בכר דיני נדה. עיי' צהויש עשהי ונח"י וי"ל ואקור נפדן גדרן של הראשונים ולהקל צו אפי' כמות השערה וני שמושה כן הרי הוא פורץ גדר וישכנו נחש אכן ראינו נוסגין שנותנין להחמין וכלה נאחר צנינת מל"ה לאכול יחד נשקרה אחת ולא ידעתי ונאין יאל להס וננה זה וכו' עכ"ד ונציאו הקיט סק"ו (כא) [דיני נדה. עיי' נשנית חייס ציד הספדרי (להגיו חייס פלאגי ז"ל) י"ד ק"י וני ע"ד הכלה שהזמינה לחופה והיתה מוכנת לעצוב ענילה מל"ה אירע וקרה שצירידתה ען הקולס נכשלה ונפלה ונשרו צהולי' ונחנאנה צדס ושאלו אם לריכה למנות ז"נ וגם אם לא יתפלא עוד וי"ד חילך יש לדון והסי' דדין נדה יש לה ולא כדס צתולים כיון

סימן קצ"ד סעיף א' (א) יולדת אפי' לא ראתה דם. עיי' נשנית סקיה צסס חשו' נחלת סצנה ועיי' צנית מוצר ונה ספלט צזה ועיי' צנוקור

יורה דעה קצד הלכות נדה סעיף א

באר הגדה פג

ה' ר"ח"ט פסקים
חשובות לפני יורה דעה
נשים חי פולה להשיב
עם דף ל"ח פ"ח ופ"ט
נ' כ"ח ע"ס הנשים
והר"מ ע"ל
רמב"ם ור"מ והר"ש
נשים פ"ח ע"ל
הנשים ע"ס ד"ב
מסמכות דברי

(ב) אפילו לא ראתה דם מטמאה כנדה בין ירדה חי בין ילדה מת ואפילו נפל. וכמה הם ימי מומתאה יעבשיו בזמן הזה כל היולדות חשובות יולדות בזוב וצריכות לספור י נקיים נמצאות אומר שיולדת זכר יושבת י ללידה חי לנקיים לזיבה והיולדת נקבה יושבת שבועים ללידה חי נקיים לזיבה. ימי לידה שהם (ג) י זכר וי"ד נקבה אם לא ראתה בהן ערים לספירת זיבתה יואם (ה) שלמו י נקיים (ד) בתוך י"ד לנקבה דרי זו אסודה עד (ז) ליל מ"ז יואם מברכה קודם לכן לא עלתה לה מביילה: הגה והלח"מ י לזכר וי"ד לנקבה מותרת לנעלה מיד (ח) תאמר שמפרט י"ג (י) ולא סרה וזאתה מי"ב (י) יש עקומות

באר היטב

קצד (ה) שלמו פירש הס"ח דהיינו שלא ראתה אחיך עד כלות י"ד לנקבה ולילוי ראתה הרי לריכה לי"ג י נקיים ממדת מחמת אחרת ראי' דנמקים שאין זועלין על ים טוהר לריכה י נקיים מה שזוהא בשבוע שיהי אלא י"ג דדרי השיע כאלו אמונים שלא ראתה בשבוע שיהי אחר שישה י נקיים כן הוא נכון וצריך עכ"ל (ז) ליל. נסור כת

דרכי תשובה

אין שומרים כל דם טוהר רק טומאת לנקבה צ"ע שצונוט ולא קרינא ולא חיימנא כי לזה ודאי אין טעם כלל. לכן צ"ע עמוד הגאון מהרי"ל והמהוצרג וכמו צפראג ולאי פה ק"ק מ"ן וצ"ע ונכלנו המנהג שאין לו עיקר ופורש והתירו לנשים לטבול תיכף צננווד והכיכות לציחכיט שהוא ד' שצונוט אחר הלידה וכו' עכ"ל [ועיי' צפ"ח חכ"ל ק"י סי' שפי"ח דברי הס"ח צוה דאין להחמיר צוה כלל עיי"ש ואחריו החזיק צנו' ז"ל בשלילת יענין חי"צ ק"י כ"צ חי"צ ולאותו מנהג טפות שומותיות יולטצול עד אחר ג"י לאחר שצנה שצונוט ודאי אין לחוש ואין כדאי ללספר היינונו וכו' עכ"ל וכן נראה מלשון ערך ה"ני ד"גס להרחקו וסייגו אין לנהוג כן משום שכי שהוא מנהג לדוקן עיי"ש ועיי' צפ"ח שצות יעקב חי"ג ק"י ע"ז ס"כ דמקומות שנוהגין להחמיר ציולדת זכר לטבול רק לנו וצנקה לפי יום אין לספור מנהגו וכמו"ש גם הס"ח דמקומות שהמנהג קצוב להחמיר אין להקל וכמו שהצ"ח ע"ס דצפראג הי' המנהג להחמיר וגם כ"י הטעם חדש שצנוט שומותים לחוונרת זו טעם לפי צפ"ח טהרות ומתעסקין והולכין מוכח גצורתם ויש לחוש אם תמחר לילך לזיה העצילה אחר נידתן ואזי תחזור ותתעבד וכח אין ללידה עוד והתעבד והמות חי' ע"כ חתרי צוה עיי"ש ועיי' צנית היכל ק"י זה ס"כ שהורה להלכה למעשה להחמיר כמנהג זה מ"ח יום נוצר ופי"ח לנקבה גם צונד נכל א"ס הי' כיכר שהיא נקבה עיי"ש ועיי' צפ"ח מצורי אור חלק ק"ס טוהר צב"ל כדה צוה עיי"ש על דברי הצ"ח הילל והשיג עכ"ז ס"כ דננפל אינו מנהג להחמיר כי"כ וכן ראה ונכונה גדולים צנככו ורק צאינו כיכר לפי יום וצניכר לפלשלים יום נהום חולש"ט עיי"ש ועיי' צפ"ח צנעת פנחס (להגה"ק צבל הפלחיה ז"ל) ק"י י"ג ויש ע"ד המנהג שצננוט שצונוט על זכר ל"ז שצונוט לנקבה לפי שצונוט צננת הוא פלח"ח אין לל"ז נכ"ט עכ"ל ומה"ט ז"ה צננוט שניהנו כ"י נתקן צודאי עיי"ש חכ"ס שרלה מנהג רצ"ה הנשים צנדייתו שאין יכולים לטהר מקודם והוי עבודה לראות אך א"ס לחזו להקל צהמנהג ציולדת זכר כי"כ אין לומר צי"ס עיי"ש ועיי' צנקרי הדין ק"י כ"ח וצ"י מוקרת השלחן הספרדי על הי"ד צוה ויש כ"י הנוהגים להקל י"ג להם ע"מ שיקמוכו צודאי חולס צננקרת השלחן

צננקר חיים קק"יו ס"כ דמה ס"כ הכריפ שחולק על הנחנה שצנה דאין המנהג כדצרינו אולי צננקונו הי' אומנהג להתיר אצל לא צננקונונו דק"ק סי' טוהגין להחמיר כהנחלת שצנה עכ"ל וגם על קצרת הכריפ צרליות הנחלת שצנה הוא חולק עיי"ש ועיי' צפ"ח מחדת י"ג ושה חי"וד ק"י כ"ה ועיי' צפ"ח ע"ר דמה צוה שהשיג על הכ"ס וכן צדצרי שאוכ ויוסף דעת על הי"ד צהשעמוט שהשיג ג"כ על הכ"ס והעלה צנודל דרי" דכ"ן דחז"ן דחז"ל טוה היו וכל יכדה עד אחר זנון רצ"ד' שצונוט ע"כ טהורה היא עיי"ש (ב) אפי' לא ראתה דם. עיי' צפ"ח הקודם צדצרינו ועיי' צנו' נדה בקרי"ח ונהיה דנ"ים. תמוהים צנחכהיה ויש צ"ס הכריפ צלשה ט"ש צהעל המעצר ופקקו י"דים וחצנים וכו' דאצפי"כ טוהה וכו' וצלומת ז"ח דצרי הכריפ רק צפ"ח נחלת שצנה כ"כ"ל ודרצנ"ה צרי"כ חולק עליו כנונוט צנצונה מלשה ופח"ש קק"ח צוה] (ג) י לזכר וי"ד לנקבה. עיי' ק"י קק"י ומכצ"י טהרה צק"טו קק"י וד' וצנז"ר מ"ם חיים קק"י צ' דאפי' לא ראתה טוה דם שצנה לידה וילדה זכר וכל ז' ימים לא ראתה טוה דם וצדקה אי"ע צכ"ה שצנה ימים והיו נקיים מדם אצפי"כ לא טצנול עד ליל ט' מלידתה דכ"ן דמחוקיקן יום ראשון על לידה צנחוק שראתה דם ונשום דאין פח"ק צל"ה דם אי"כ הרי יום הראשון אינה צנחוק טהורה ולהכי לריכה לטפור ז"כ חון מיום זה ולא טצנול עד יום ליל ט' וממילא כאלו דמתינו דיום השומיני לנידתה נחשז ליום ז' וצנדיקת הז"י וממילא דלריכה לצדוק גם יום השומיני שי"ז זק"י מדם וצילדה נקבה לריכה לטפור ז"כ חון מיום הראשון על לידה נמלא שאינה יכול לטבול אלא צנ"ל ט' ללידתה ע"כ (ד) בתוך י"ד לנקבה. עיי' ק"ט קק"ד צנו"ט צ"ד הסוד ועיי' לקנן צדצרינו צוה ק"ק (ה) סאחר. ל"ל אחר קדרי עקרה (ו) ולא חזרה וראתה. אצל א"ס ראה אחיך צ"ן ראתה קודם כלות ימי לידה צ"ן שראתה לחז"ל צתוך ימי טוהר חי' לריכה לטפ"ז ז"כ צצניל ראי' זו לדידן דאין זועלין על דם טוהר לחס קק"י ומה"י (ז) יש מקומות שנוהגין. ענאה"ט ופח"ט ועיי' אכריפ ס"כ ח"ל צצ"ק צדורות תללו ט"ש לחוש לכמה עצירות פרולות הרהור עצירה וקישוי לדעת או קרי ר"ל צנודי"ר וצלחה

יורה דעה קצד הלכות גדה סעיקא א

(מ) (ג) (א) שנהגין (מ) שאין שולחן (י) חזק מי לזכר ושמונים לנקבה (גי) גשם ותיקון שהציוא התינוא ונאוגרה פי עיני
 ונחמיאל וזין להמיר נקמוס שגטו נחמירי (יגיש) אלז נקמוס שאין מנהג אין להפסיד כלל רק מיד שלא רחמה דם אחר ו
 נזכר וייד לנקבה ופסרה זי נקיים (יא) מותרת לנעלה (פיא קימין רביה) *אלז אם מזרה (ב) ורחמה (יב) אפילו ספת דם
 כחדל (יג) סמחה אפיני דמדלורייחא דם יהוד הוא כנר פשט המנהג בכל ישראל שאין שולחן על דם סתור (גי ואור) [אוכפב
 ספיקא דתשובות פי
 זי דנכחו להקל
 צדיקין לזו צדקות
 שפוטות קודם פי
 לזכר ופי' פטרט שפוטו
 מוח דגוליס פי
 קדונו וזל נחמה]

באר היטב

(ג) שנהגין כחז בנימי מי שפוטו על המנהג להקל חזק מי לזכר ופי
 לנקבה הכי זה שורץ גדד יסכנו נחש והשיני עליו הימי וכחז שהרענים
 קרח חגר על מנהג זה ואמר שיש ליסוד לכהת וגמטק לזל מיטוס והפסידו
 עמו כל גדולי ההוראה ואני רחמי צדקות קדושות מעשים בכל יום
 גשמים הרבה כמעט רבין שמתקין צדק ואין ממתיק מדי פי לנקבה ואם
 מפלה נפל אין שום אחר שמתמין פי יום ופוליה להענישם על זה גם
 מפידי אני שרמיטי גיול אחד שזרה לאשחו שמתנוול חזק פי לנקבה עיכ
 חומר אני רשמה לנצח צפי והמקיל צדק חליה למח עליו שום עונש
 ואין צוה צדוקימיטו משום שורץ גדד וכן כחז נחשונה רמיא סימן לז
 דנכחו להקל צדוקימיטו חלו צדוקימיטו קודם מי יום לזכר כפי וכחז
 עזר שאלי לפרוש ליל מיא או פיא מפיס שכתמי עכיל

פתחי תשובה

קצד (א) שנהגין ענביש מימי גשם הטהור לזי שטרב צוה היחר אין
 זו משום שורץ גדל ועי' גימי דמשמע שם דמקמוס שהמנהג צין
 כולם להמיר מיני שורץ גדל ועי' נחשונות טריז מייד פי רבי שכתב
 דוקא צדוק שטענה מתחנה צדקמות זקני העיר אלז בלתי אפשר
 שהגשים יהנו קן צלגום ואין צוה אלל משום דברים המותרים ואחרים
 יהנו זו ליסוד עז כחז שם שאם היה ידו היה כופע לכל המקומות
 שיפלו מנהג זה כי כמה מכשולים צלים עיי זה ומקמוס שיש לפוש למכשול
 ענינה לא שייך לומר אי אחת דשאי להמיר צפניים וצפניס הטהורים מה
 נזכר ופיא לנקבה למנהג צדוק הוא ואין צוה משום דברים המותרים כפי
 ופיא מי שירצה לטות המנהג ישאל לפסם עיי ועי' נקסר פמחה אדם
 כלל קפיו דין יי' שכתב דמדינתו חלו יהנו זו היחר עיי' ופיא הכניס
 גשם פיל אשה המפלה כפי עיי' נקסר שפמחה לזי קפיל שכתב דלפילו
 ילדה ולד פי אלל שמת צדוק גשמים אין לריכה להתמין עיי (ב) ורחמה
 אחרת לו כשעמתי מותר לו לגמור ינחשו כדנורו וליפשו נאצר פי ואף שכנר נחשמה המנהג שאין שולחן ענ דם סתור אין לו חלל מיישוש שלא
 יצול אחד שרחמה אלל אחת צילה רשאי לגמור כדנורו וקפי הוא מדיס צדוקים עיי ועי' גימי דמשמע שם דמקמוס שהמנהג צין
 שכתבסם קפיו דין יי' שכתב דמדינתו חלו יהנו זו היחר עיי' ופיא הכניס
 גימיא ומדברי הרמיה שכתב ריעו כשאר דם כלל דבר משמע דליך לנצח על הצינה וכחז שהי' פסיקתו לפני דרו בהאון ענל נדמ צדיחה זל
 ושקיל ועיי גיין ולז ופיא צדיח חסם קופר קפיל ששאל גיכ על ענין זה והעלה לפני מה קיימל לנצח על הלל ועל יי'ס
 זי דליות וצפניס על חכילה מדור ועל הדלקת נר צדיח זי וצדיח איכ י' לנצח גיכ על צדיח של דם סתור דאין לך מעשה דז מזה וכעין רחיה
 מהא דאמר רזי גטמ ישראל הפמירו עיי שאפילו רוחות קיפח דם כחדל וכחז מרי צדקות גשם יי' דריל כמחלה כחדל וקיל דמחלה סתורה

דרכי תשובה

דומי נראה דענל נפס יחמיר כפרוש ליל מיא וזיל פיא עייש
 ועיי' צהי'ע להלן קוף קפיה שהציח ומדברי העי' דאין
 חלו נוהגין לפרוש ליל מיא וזיל פיא וכיכ צהוי'ס קוף
 קפיה שהציח גיכ דברי דאין קפיה צוה וקיים ומדברי העי'
 קפיצ דלית מלון דחש לה עייש ועיי' שפמחה לזי קוף
 קפיה שהציחו וקיים צדוקימיטו הוה'ס לזו שפידי הוא וסדברי
 הסיך כבוים דענל נפס יחמיר לענולו צוה עייש וכיכ
 צחמס קפיה לדינא ועיי' צמולה קפיה (יב) [אפי' שפת
 דם כחדל. עיי' צדוקימיטו חסד לצדוקים (הגהאון מהרי"א
 חתומים זיל) מייד קי' פי' ספי' דלשון הרמיא צוה ספי'
 אם רחמה עפה דם כחדל עומח עונשנו צדוקימיטו שפמחה
 דגזרי'ן שמה הצח להיחר צדוקימיטו לזו עוהר יי' עוהר אלל צמולה
 כתם צלי הרגשה הוי'ל כבוים לגזירה לגזרי'ן וזל דגזרי'ן צימי
 עוהר לפי'ד השואל והעלה דחמו וממירין צוה גם צדוקימיטו
 כתם צימי עוהר כונו רוחה צדוקימיטו עיי' צפניסו צדוקימיטו
 (יג) [שפמחה עיי' צדוקימיטו הגרעקיא צפניסו חיריד קי' כימי
 מנה]

נחלת צבי

קצד פ' א' א' צהב אלז אם מזרה ורחמה כפי עיי' צמית קפי' מימי גשם חשן טריז דלס שימש עמה צימי סתור ונחמנה שמיש אחרת לו
 נחמתי מותר לגמור ינחשו כפי עז וקפי הוא מלס צדוקים עיי' וליעיל לא זכי'ס להצין דבריו דברי צמלה דמדי פי קי' פירי אלל מעשה
 לא גריר ינחשו ומשיי איכ לזו נוקפו וסרש עיי' איכ ענחול דלל אמרי'ן צוה אין נך זו חלק מיישוש רק דמסחני דכיון דממירין למשנו כדס
 גמור אף צדוקימיטו ציח הוא כדס גמור לעי'ן שפירוש מיד אלל דס הפסם כפי שאל יחא לזו נוקפו ונס הא דמותר לפרוש לצדק פי גי' דם צדוקים
 יחא גיכ ומשעם זה כימיס הבי' גפי' קפי' גשם דהציח ואיכ נדמה צימי סתור עמחר דכחז הרמיא דלס רחמה ריעו כשאר דם כלל דבר י'ס למשנו
 כדס גמור גם לעי'ן זה שמי' צדוקימיטו מיד צדוקימיטו מיד דהכא לא שייך לזו נוקפו דמנא ידע שפמחה צמולה שמיש דוקא גי' דם צדוקים שייך לזו
 נוקפי כיון דנדחלי חמלה מלמי' הכא (ואף דברי' נרה ג' משמע דלף צדיח לזו נוקפו מימי קשה דמניל ללמוד עמס צדוקים כיון דחמס שייך
 ג'י נחמב כזי מנהג שיש למחש כן ועוד דשאי הכא דלז מלחא ללל שמיס שפמחה צמולה שמיש) ועוד דהכא לא מיישי'ן אס י'הי' לזו נוקפו
 ויפרוש כזי עיי' סתור כמיס המ' צמולו צימי פי' מ' מלחא דברי'ס אלו אין רינלות שפמחה ואין צוה פשט ציטול פי' עיי' אפי' פייכ לולל דמספיקה
 היי'י חומר דיש להמירי ולריך לפרוש מיד צדוקימיטו מ' ומיחו אס ענר ופידי' נאצר מי י'ס להקל וחלי כפי'ד

יורה דעה קצד הלכות נדה סעיף ב

פר באר הגולה

(יד) ויהיו כשאלו דם (מו) לבל (מו) דער ב' (יו) המפלה (יח) (ג) בתוך מ' אינה. חוששת (ז) לולד
ואבר חוששת משום נדה אפילו לא ראתה: הכה עשני שליל (יט) (ד) לפתיחת הקבר

וכי יראה בפניהם עם דך קיל קיל וכי יהושע בגביהם עם מיני דלי אשכח לפתיחת הקבר נבל דם

באר היטב

(ד) לולד. דלית עגור בשמות עמי יום אבל אחר מי יום יש למוט לולד
שיך (ואם הפילה ליום מי אין למוט לולד כלל ומי נחשו עמי שאלה
כיא שחובים שהרמנים ורשיי סיל דפשינון מי יום מיום הפעילה ואין
לזוז מדבריהם שאם הייתה מוצעת לא היחה רוחה דם אחי. אך אם
שפטה עם נבלה ואחרי מלאה כהם ועלה אין לפסוד לפשות מיום
פעילה כי כתמים הם לרענן ואפשר שגא ממקום אחר וקיים דעניו
דעדין סדרך לרדך תלמוד עיין עם ועיין פני שיי שאלה פיל)

פתיחת תשובה
היא חלטה הפעמיו ועיש וגלי ספק שצטר על פעילהם ללא ישתמיש
שום עוסק לומר שלא יצרכו לפתח דעפסה רבה כי הלי מנהגא לרדך זרבה
כביע. ועיש ערד שכתב דיש למלך צין ענהגא צעז ואל מעשה לאסור דער
מה וצין ענהגא דקום עשה בגון ענהג דערבה ולמיז נדך כיון שהסנהגו
אסור לצעול על דם טוהר והעונר על זה עובר על גל פתוח תורת אען
גלי ספק איב הפעילה הוא מדינא וצני זרבה נלפח ויכי נהוג עיש]
ואחלה לרדך עיין לעיל דלינא נבל כתמים היכא שיש ספק אם לשלח
או לטהר בגון שטוהר קחא לאדמימות או שיש ספק אם הוא גברים וכיוצא
ועשפעי איס פתפסה כוללה פיל חות מיל ותחיש לבייל מי יג סקיי

הבטחה מנמיר לשמאל איד הנדך אחיב על הפעילה ויש הרבה דגרים צוה
(ג) צמד מי עכשיו סקיי צעס עמי דפשינון מי יום מיום הפעילה אך
זר לרדך תלמוד כלל דלא אעריין צעיס דעה ד' יום ללא אמרו פתיים כהנם להקנ על דמא חלח לפעמיר ולי סיד למנוח מי יום מיום פעילה על
הכום איב מעכחה שגאין הכתמים להקנ על דמא עיש ועשעע דבריה גמורה מודה לו וכמנוחל שם כהדיל חכן צמי סיד מלק עליו גם צוה מעשם
דכא חוך ג' שהיים לפיתיה אפילו ופח קופעה כמיס כמיון קטיס אלמלא דמלי לרשות מיס ועיין כחשובת כמיס מלק חכן העזר סימן קיס [גם צמיס
סקיי חולק עליו וכן השיב בשו"ת פתח ס' עיין סקיי דפעילה למקוח על זה כלל להקנ והמטנה וזל דעה שצירם נבלה ממנה נכולם מהסקיין
צפק ולו ותש יד ימים עיש וכי ללא כפתח אדם כלל קיל דין ח' לדעה שמועד אחר דברי ספיא. ועיין צמשי פיה ללכיש ק"ח קיי דעה
לא אעריין ועיין קמו סיד צדיה וניח אשמו] (ד) לפתיחת הקבר עיין נעוד ציכחה חנינא ח'ק יודיע סיס קיכ דמה שאמרו איס לפסיק נלא

דרכי תשובה

יש לחלק דעיין זלוזלי כמו שכתבנו ונכתחיל חיצ תשו
כוח אות ג' עייש] [מו] דברי. עיי צמקה צקרא ק"י
סיג סבי לענין יולדת שכלו לה יוני והתחילה למנות ז"י
וכמי הרשונים לסקפריה מלאה כהם אף דצבלה ועבלה
בגמי הרשונים תולין להקל כמיס הדגמו ותורה
השלמים צמי קאי ואיב למיש האחרונים ציולדות שלא
עצלה חוך מי לזכר וככנות יוני עוהר רחמה דלי להמתין
ה' ימים וגם ז"י חלה מיד שהפקוק צמרה תחמיל למנות
ז"י ימו לענין כהם אחר תולין צדיל להקל צוה צמי
הרשונים גם צימי עוהר כיון דעכיס ציושנת על גל
עוהר ותוליס דהם מווחקים דמיים אף דמיהת דמיים
טוהרים וכיון שהחמירו לעמא אותן והן סכימין צוהר אין
תולין צדיה עייש וכיכ צמרת אצני לרדך (להגה"ט מקיסוט
ז"י) חירד ק"י פיד עייש]

מה שרנה השואל להקל צדס שרחתה צימי עוהר ליולדת
והרעיש עליו שחנילה להקל צוה כלל עייש] [יד] דיינו
בשאר דם. וכריכה להמתין ה' ימים ואחרי תקפור ז"י
לחס סקייג ולין לעיין צמרת חיס חירד ק"י קיז] [ועייש
צמרת ונה שפער השואל ציולדת המוצעת בחוך מלאה
דהיינו מי לזכר ופי נקמה הגם סבי הרמיא צוה דנהגו
לעצול על דם עוהר דינו כדם לכל דער מדוע יגרע מדס
צמתיים סבי מהריל שאין להחמיר להלרדך ה' ימים רק
ד' חזו דם עוהר שאינו רק מנהגא עייש מה שהשיב
הגאון חסיס ליישע העסם דלריכו ה' ימים כמו שאר דם
נדות עייש] [מו] לבל דבר. שפתיש ומס מהטריז והחסיס
נענין אם יש לצרך על הפעילה עמל דם עוהר ועיי
צמולה סקיי מה סבי לדחות צוה דצרי הגאון חסיס וכי
שהדער עדיין צפק עמוד וליע עיש [ועיי צמרת מור
ואחלה צהיל צרכות והודאות ק"י יח ומש צוה ועיי
צמרת אמרי אש חירד ק"י קיז תשי רצו הגאון צעל
חתיס ז"ל ומש צוה ועיי צמרת שאילת שמואל (להג"ט
שמואל אציגדור ז"ל ומקארלין) ק"י ביד שהכריע צדין זה
דאס עוצלת על הכתמים איב הפעילה צוה הוא מוננהגא
דכל ישראל אז חוכל לצרך אצל אס עוצלת ומחמת הורחה
מקפיקא אז פלוגתא אס יש להלוה צמכה וכיוצא אז חזיר
המורה שלא לצרך על הפעילה עייש ועיי צמרת אצני
לדך חירד ק"י פיו עיש ועיי צמרת שפחת נצי (להגה"ט
מלוצנין מי לזוק ז"ל) חיצ ק"י י"ח כי יח צוה ועיי צמ
ערך זי על חירד מה שהציא סמוכין ורלויות דיכולין
לצרך על הפעילה צמיג אף שאינו חלל מוננהגא דחומרת
אך הרחי שהציא עם מיימי סמי דונצרכי על אכילת מנור
והדלקת נר צירי צ' דירט סני גיכ אינו רק מוננהגא
שלמו ומס הזמרו צמנהג אצוהיכס עייש כנה ז"ל רחי
דשאני ירט סמי דונצרכי עליו אפי סקוה ק' דרצביהם
כי היכי דלא זלוזלי צי כדאמריין צמיס ענת דכיא עיא
ואס כי הוא ככרחה מלצוטו ולח הציא רחי ומקידוש חלילה
דירט צ' רק ונצרכת הדלקת סנר וזכילת מנור דליש
ביכ לגוף חירט וליש כיכ משום זלוזלי אונס גם מה

סעיף ב' (יז) המפלה בתוך מ' עיי

סקייג סבי דמנשון המנצר סבי דהמפלה
בחוך מי שאין חוששה לולד משמע לכאורה אצל ציוס
ארצעים עלמו חוששת לולד כמו ציוס ארצעים ואחד אצל
צלוות ז"ל כי הוא נעשה מפורשת שמוצור דדוקא ציוס
יחא חוששת אצב ציוס ארצעים עלמו אינו חוששת כמו
יום ליט עייש ומש העסם למע סכתה המנצר לשון זה
(יד) בתוך מ' ענחמיס עפתיס ומס ומשוי ענחמיג לענין
אס מלאה כהם ועצלה ועיי צעלנוסי טהרה צקילורו סקיי
וצצאר ומס חייס ספי' ה' ונלחס סקייז שפקקו כן דלינא
להחמיר דדוקא כשכרור לה שלא כהעצרה מקודם אז
חצינון מייס שפעלה ושמושה אצל מקפיקא אין למקוח
ולומר דכיון שרחתה דם לא היתה מעוצרת לי מתחלת
העיצור אינה מקולקת דמיס עייש. [ועיי צמרת צנין לין
מיהק ק"י עיז ומש צשאלה זו וקיים לחוש עמא נקה
הפעילה ותמנה יד יום מיום שהפעילה עייש ועיי צמרת
חקד לצמרה מתיק (להגה"ק מתיק חמונים ז"ל) חירד
ק"י קיח ומס צוה] [יט] לפתיחת הקבר. עיי צמתיס
צמס חטריז והחתיס לענין צדיקת הרופא (ועיי לעיל
צדצרינו

צמרת אמרי אש חירד ק"י קיז תשי רצו הגאון צעל
חתיס ז"ל ומש צוה ועיי צמרת שאילת שמואל (להג"ט
שמואל אציגדור ז"ל ומקארלין) ק"י ביד שהכריע צדין זה
דאס עוצלת על הכתמים איב הפעילה צוה הוא מוננהגא
דכל ישראל אז חוכל לצרך אצל אס עוצלת ומחמת הורחה
מקפיקא אז פלוגתא אס יש להלוה צמכה וכיוצא אז חזיר
המורה שלא לצרך על הפעילה עייש ועיי צמרת אצני
לדך חירד ק"י פיו עיש ועיי צמרת שפחת נצי (להגה"ט
מלוצנין מי לזוק ז"ל) חיצ ק"י י"ח כי יח צוה ועיי צמ
ערך זי על חירד מה שהציא סמוכין ורלויות דיכולין
לצרך על הפעילה צמיג אף שאינו חלל מוננהגא דחומרת
אך הרחי שהציא עם מיימי סמי דונצרכי על אכילת מנור
והדלקת נר צירי צ' דירט סני גיכ אינו רק מוננהגא
שלמו ומס הזמרו צמנהג אצוהיכס עייש כנה ז"ל רחי
דשאני ירט סמי דונצרכי עליו אפי סקוה ק' דרצביהם
כי היכי דלא זלוזלי צי כדאמריין צמיס ענת דכיא עיא
ואס כי הוא ככרחה מלצוטו ולח הציא רחי ומקידוש חלילה
דירט צ' רק ונצרכת הדלקת סנר וזכילת מנור דליש
ביכ לגוף חירט וליש כיכ משום זלוזלי אונס גם מה

יורה דעה קצד הלכות נדה סעיף ב

פתחי תשובה

פתחי תשובה

דס אין מילוק בין גרם הפתיחה ומפניו ירין ומתוך גנון שהרופא הכניס אלצטו או חיכה כלי ופתח פי המקור גם אין מילוק בין אם היא ילדה או זקנה מעוברת או מניקה תמיד אין פתיק גלל דס עייש [ועיין נפטר בינה ארס סימן כב דכתב עליו י"ש גנון שהרופא רכניס אלצטו אבז ש"שפיח כיז ולא דק שהרי עיקר הצדיקה בהפסק הברה שהכניס אלצטו צמוקק איו רליו זה ענין לפתיק שהרי אפינו האבז כשכח גדול הבנה איו מניע רק עד הפירחודר וכל כמדד כמיש החיים בשס רמניס פיז דלדה מיה עיש גם נפסוץ ס"ס פי קשב: כתב דהן אשה הצדקה עלמה

דרכי תשובה

צדכריו צפי קפיח קקניו) ועיי צמקור חייס קקניו דלס אומרת המיכדה ישראלית צדקה רק צאלצט איו יס לממוך עליו ועהורה אבז אס אומרה המיכדה איו או שאינה נאלמנת גם אס אומרת צדקה רק צאלצט איו אין כממוך עליו עייש [ועיי צמרה שירי עברה קיי קליד השיר חי וצקנלה קופרים השמועות לבריי עברה השיר פיג שנוחמיר צדיקות המיכדה או הרובא זולת חס המיכדה ישראלית האמר צצירור שלל פתחה הנוקור ונאלמנה ועהורה האשה עייש ועיי צהוספות לגינר דעת הכי עריפות צסופו שהקיל צזה וגס כי כי ערע מרופא ומומחה שאיח כלל כהכניס האלצט כחוך פי הנוקור עייש ועיי צמרת חקד נאצרה מיהת (להגיו אצרהס האומיס זיל) יירד קיי נרו דחאלצט שצודקת המילדה או אס ומכנסת צמוקק אין שוס חיי כהלריך זינ עייש ועיי צמרת דבר אליי פי וי דנסיס הנצדקת עיי ומיכדות איל כחוש ומדינא רק צמוקס ענהגו להחמיר כהנחלה שצעה (הכיל צפי זה קקיא) והנרצ ינהגו כן עייש ועיי צמרת ככך רננה יירד חייא קיי כיו עייש ועיי צמריה ציה שמונה חיצ מירד קיי פיס עיר שהורה רב גדול אחר צרופא איו צדקה אה האשה צאלצט והורה להחיר וכטהרה וחא"כ צאתה מילדה השני ואומרה כי היא צעלמה צדקה אה האשה והכניסה אלצטו צמוקק הרחם והספיז לו שאין כו כירא ולהרעיד ולחזור ונהורחחו הרלשונה להיחרח שאין להאמין להמילדה השני שאומרה שהכניסה האלצט עד הנוקור כי שקר הגידה או שאינה צקיאה אס כי למעשה דעתו להחמיר ומפקה כשאלמה צפירוש שהכניסה עד הנוקור עכיו כשכבר הורה להיחרח אין לחוש עייש ועיי צמרת אצני לרק כהגהיל ונקיגוט זיל חיריד קיי פיג שהקיל כשצדק הרובא זוכה כשאלמר שהגיב כהוך הרחם אבז צאינס יודעים אס נגע עס עהורה עייש וכיכ צמרת ונהרסיס חיצ קיי וי עייש וכיכ צמריה כנוק שאלה (כהגהיל) והארריסעאפאל זיל) יירד קיי כיה דצהכנסת האלצט יס להקל עייש וכיכ צמרת דבר וישה (כהג) והארחדענקא זיל) תניינא קיי מיה נרו דחאלצט של המילדה צודאי יס להקל עייש ועיין צמרת חמדה וישה חיריד קיי כיה שהעלה להחמיר קלה כדצרי הנוקור חייס הכיל צזה דרק אס אומרה המילדה צדקה רק צאלצט איו עהורה עייש ועיין צמרת פרי השדה חיי קיי קורו שהעלה דצדיקות הרופא'ס כל שאינו צרור עשהי ענוקור וגס לא הרגישה שוס ככא אין כחוש כלל ומותרת כצענה רק אס היי זחת ציווי סקירתה שאינה או צחזקה טהרה כיכ וצפרטו צג יומיס הרלשוניס אז יס לעיין אס איו קותרת הימים שקפרה עד עכשיו עייש

צדכריי השטוי שהוצרו צפתיס צזה וקייס להקל גם אס הכני ארוך יותר ומשיעור אבז יס לממוך על אומרת הרופא או מילדה צאמרס שכלי זה אין ומכניסין צמוקק הרצה עייש ועיי צמריה מנחת קיי כיו צחיצקסרומעניס צודקיס המילדות אה הנסיס אס מעוברת והעלה כהקל דליז זינ והציח עס דהסקיס עמו לזת להיחרח הגלוח ונהר"ס קבונער זיל והגלוח מיה ומרדי אבז איסיננא זיל עייש ועיי צמרת שערי דעה מיה קיי קומי שכי להקל גם כשצדקה ככלי אינסקרוומעניס עייש ועיי צמרת עולת יחוק קיי קפיח שהעלה גיכ להקל צדיקות הרופא עיי כלי צין אס כמללו אחר הצדיקה ומלוח כשרות לצנות וכיולא וצין אס לא ומללו כלום עייש ועיי צמרת דצרי ולכייכ חיצ קיי כיו שהעלה גיכ להקל גם צצדקת מהרופא עיי כלי דליז זינ ככל עייש דצצריו צמרת דצרי ומכייכל חיי קיי קיח שכי שיס כהקל צזה גם כשצדקה חוך גיי רלשוניס לספירתה עייש ועיי צמרת ומלחונת אריי (דצרי משה) קיי מיה ויח צדן צדיקה המיכדה אס היא מעוברת אס לריכה זינ עייש ועיי צמריה מטורה קיי קיי ליד עיר שפופרה ענה השסיס הרופא קנה חכול לחוך הנוקור ורעהו גיכ נוטה להקל דלא כעומחה צזה עייש ועיי צמרת שאילוח שלס קומא קיי כיו דחאלצט אין להחמיר כלל אומנס צדיקות הרופא עיי אינסקרוומעניס יס להחמיר עייש ועיי צמרת הרי צעמיס ומיח קיי יג צדקה הרופא עיי ומאשיין יס לאקור ולריכה זינ אונס צדיקות המילדה ציד צלצט זינ להקל אך גם זה לא עשהי כיי כיכ להחיר עייש וכן עיי צמרת וישה צרוכטרס השטוי קיי מיה דהחיר גיכ צדיקות מוטעיר שפייעגטיל אולס לפעמיס כשהכקצ קסן ומד אבז אשה וקשה להולדה והרופא ומרדי עיי חתיכת עין עמוול המיוחד צזה או חתיכת גומיי ומומח עס לערך יצ שעה או יותר (וכשמויליחין זה מהמוקור על הרוב רואין שמוכולך דרס) זיל דעמעה ומחנה דליח לפתיק צלי דס עייש וכן ומנהגיו להורות צזה למעשה כי צחיצקסרומעניס ומחמיריס ומאליכ צדיקה ציד צכצד אפי עיי הרופא ומקיליס וטהורה היא (ועיין עוד להלן צדצריו צצירור זה צדיה ועמה רליותי ונה שהצחי צעס שרת ציה יחוק (כהגיו ומנבו זיל) צעכין צדיקות האלצט והמוטעיר שפייעגטיל)

וראיתי צמרת כהיי כהגלוח וי עמרס זיל ומי אייכנאח שחלריך והכריעו מזה כהכק צדיקות האלצט צדקה הרופא אין לחוש כלל וגס עיי צדיקה שפופרת דקה מן הדקה ויח לממוך על הרופא'ס צזה שאומריס עזה כככ לפתח הרחם צריוח וחינו פותח הקבל יותר ממה שהוא צצטעו ואפי למנה שהעלה המחיס יירד קיי קפיח דלא כמייכין על אומרת הרופא'ס דמעניס על אינש ידוע אבז כלי

(ב) גלה דם ונשא מינה דמיד לאחר שספרה ז' נקיים מותרת ואינה מושעת לולד (דע) ג' והמפלת (ה) כמין בדמה

חיה ועוף או כמין דגים וחגבים ושקצים (כא) ורמשים וכל צורת וד

פתחי תשובה

ועד הכנה טעמים והוא פשוט עליו ומה שאינו ולד דוקא לענין שאין אמו עשאה לידה אבל לא לענין לטבט לו מיפס והאריך לענינו והפלה דחלילה לשום אדם נשלוט יד לשנוע או לטבט סתיה ותיחא עיי רעב וכדומה לביתא הולד הזה וכלל שפיתוח דמים הוא פשוט

פתחי תשובה

(ד) כמין נהמה עיין בשורת השוכה עמכמה חיל קיי כגו ששאל נאמה אשה שילדה זכר נשיטיים גדוים דמות אדם ודמות חיה לבנה אס עומד כהמיה ה' ל' סן יהיה למוקה ולמכשול ומורה אסד ליד להחיר לטבט ל' מיהא עמני שאמרו סכמים נביה דף כגו כל שאינו מגורה אדם חילו ולד

דרכי תשובה

גיכ שטרע דהאיינספריטרינג חילו נא דהאיינספרוועניס לוחד פי הנקור רק עקציע ונחוק עייכ יס להקל ויצוד רחיהי עס נשפית כתיי להגו' מי עממס החיל (ועיין ורע לעיל ומה נעס הנזיה יחוק) לענין האיינספריטרינג ככלי הנקרא איריגאטווארי שפושט הרופא דליש גזה חיל לפתיחת הקצר וכו' והעלה להחיר

ועיין נשפיה עונג ירע חירד קיי פיד פיד אשה טענדה ונלדה טלוה הרופא לעשות לה רפואה סתתחונג לה ספוג ונעורה נלחיה נעשיחה נחוד פי הנקור ויהי הספוג נחוד הנקור כונה שבוה והעלה לחחר סתוליא הספוג אס יהי נקי היא עהורה ואס רלחה דס עליו כסתוליאחמו טענדה וגס כסתכניס הרופא השפופרת סדרכס טוכיכייס פי הנקור לתוכו יס להקל וכשנא רלחה דס היא עהורה עיי"ש

ועוד יורה האריך והעלה להקל נשפית פרי הסדה חיי קיי ורע נאמה ומנצרה הסוכנת נענעה ונחנת חולי ועשה לה הרופא נדיקה עיי קנה כלארד אלצע ונתן נראסו לפסיס ותחב לה נלוהו ונקוס ונאנס ידע נבידור וגס המילדה אמרה כן שלא נגע נקור וידע עיי רליות נירוות נכא פחה פי הנקור רק אמר סינא נחא חיה זינה (פלרק) וצויס השני רלחה זינה דבר לא ונדקה ונלחה כנראה אודס וכן עיי נדיקות העד אחיכ והרופא אומר שהוא מנחמים ון הולד הוא שפתיח גדול כסתחמיר שהקפור זיי כי חיל לה לילך לבית העצילה נעמי חולי כנו' והעלה להחירה עיי"ש [נאורך] (ט) [בלא דם עיי נחפארת לונטה קיי קיל נדיה נציי סקיג סכי חיל ומלפון זה ונשנע דלחה הנענצרת ספריגיה טנפתח ונקורה כהוליא הולד ולהפיל קודס זמנו ואחיכ לא הפילה ולא רלחה כטוס חיל ענינה דלחיל ההרגשה ופתיחת קצרה טוולד ולא הרגשת דס הוא ואף דלחיל לפתיחת הקצר נלא דס ניוו כיון דלא ילא הולד נלחה אנדיק טנפתח רק נעט כשפופרה דף דנכיה אפטר נלא דס כדאי קיי קפיה סעיי ג' וסעיי ר' עיי"ש ונהיע אס הרגשה טנפתח כר ורלחה ומראה הכשרוה עהורה דלחיל הרגשה ופתיחה נעמראות אלו ונעשה נא ליידי ככיל ולא רלחיל לטענד פיו להחיר דילי דהתס הרי ילאו ומראה הכשרות ותלי הפתיחת קצר וההרגשה נהס ומשאיכ הכא דלא ילא טוס וכד ולא דילא ומננה ועוד דלילוח ההרגשה טנפתח להוליא הוכר אף שלא ילא ניוו הפתיחה הוי גדול ומשפעות וטענדה נקוס פתיחת הקצר אף נלאו ההרגשה דורק עכ"ל

סעיף ג' (כא) [ורמשים עיי נשפית ענוק שאלה (להגיה) והארכיטקטאפיל זיל) ירד קיי נייב נדנד מדס פיד אשה טענלחה על עד הנדיקה חולעה חי לכן דקה כחוס

כאן חילו ועוד עכ איכס ידע רק טענע פתח הרחס שאפטר להכניס בו שפופרת דק סדקיס נריוח עכיד ורחייה עתה נקי חילה טלוחה (להגיה) מי נפתח, זיל נן אדווער הקדוס זיל ומינלואו) קיי פיו שאס לא יכניס הרופא את הכלי להוך הנקור היא עהורה רק יס לחקור הרצה גזה טעכייס יהי הכלי ננווד נצית הרחס והוא נקוס טקטונש דש ועס לא שייך פתיחת הקצר וגס טנפענוים מויליא את כל האס, לחוק גזה גיכ אס לא מנלח דס היא עהורה ולא שייך גזה פתיק כנצוחר נכרפ עיי"ש (ומנחגיו להורה גזה כנר כנחתי להחמיר נשפופרת ולהקל אלצע ככיל)

ועיין נשפית עס ארי' בהוספיה קיי ירע שחקר ונדע בו כי ענין הקיטוח טענעין חין השפופרה נוגע ננקור כלג עייכ עהורה עיי"ש וכן נשפית לנצוי מרדכי חירד קיי נוקיל נאיינספריטרינג שפושט עיי השפריטרינר ועהורה היא עיי"ש

ועתה רלחיה נשפית זית יחוק (להג' ומלצו זיל) חייב מירד קיי ירד שהאריך גזה והעלה דככלי האיינספריטרינג חין כחוס לפתיחת הרחס דראסו עכ כאגו וילח להכניסו לרחס ולא ללוור הרחס וגס חין תכליתו להכניס לרחס האיינספריטרינג רק לרחוק לדיי הפחדור שפרי הנקצים איכס נראש האיינספרוועניס רק נלדדים ללד הראש עייכ חין לחוס לפתיק וילח למוות זיי וכיו' נאושן שהאשה אומרת קחינה מרגשת כלוס נשעה הכנכת הכלי ואס מרגשת כאז יס לשאול לרופא ועיד השאלה שהרופא מוכניס המוטעיר שפיגעניל נצית החילון לרלות עיי"ש אס יס חיה נכה גיכ מותר כנוו ספירט עס נעס רופא מיונחה דאדרנא הוא ומלמט להכניס קוק הנקור היינו לוור תרקס נחוד השפיגענעל ולא ליכנס בו ואס הרגישה כאז והרופא אומר שלא נכנס להרחס אז יס להחמיר תוך גיי הראשונים דייכ ואס אחר גיי תליא נרלות עיי"ש המורה ואס נדקה המילדה נלחה נודלי חין לחוס (וככיל ונחגיבו גיכ להורות להיחר עכ"ש נכה"ג סכנכקה רק נלחצע נלצד) וכסנכנג הרופא נהכלי הנקרא זאנדיע כיון שהוא נכנס נענוק אף שהוא דקה ואלד כיון שהוא נודלי נוגע ככל הגדיים והטורקים טנפעיס הרחס וכיי מויליא דס עייכ יס להחמיר עכתיד עיי"ש וציי' נשפית פרי הסדה חייג קיי כי טענחו גיכ להחיר נאיינספריטרינג אס לא הרגישה כאז נפסיס נחחיה דלו רגליס לנדר קנת טנפתח הנקור ומשאיכ נלא כאז יס להחיר חונס לבתחלה אס חין סקודת הרופאים לעשוה זה גס ציירי נצונה יס למוטע אז ומקום דהוי היחיר רק נעעס קיסק ויט למוטע לעשוה קיסק לבתחלה זולת עפיי ליווי הרופאים ואל לא קוי עוד לבתחלה עיי"ש וציי' נשפית ומרשים חיד קיי קורו סכי

יורה דעה קצד הלכות גדה סעיף ג ד ה ו

באר הגולה

או' (כב) שפיר (כג) או (כד) שליא או (כה) יחתיכה שקרעה (ו) (כז) יש בה (כח) עצם יעכשיו שאין אנו בקיאים בצורות חוששת לודד ואם כלו (כח) ד נקים בתוך יד יום אם מבלה קודם ליד מצי (ו) לא עלתה לה (ז) מביילה: ד' (כט) ילדה ולד חי ואחיב הפילה שליא (ל) אינה חוששת לולד אחר ארא תולה אותה בולד שילדה כבר עד (ו) כיג יום מאבר אם הפילה נפל תחלה אין תולין בו השליא שהפילה אחיב וחוששת לשליא ליתן לה ימי מומאה של נקבה: ה' יצאה השליא תחלה אין תולין אותה (ו) בורד שתלד אחיב אפילו הוא בן קיימא וחוששת לשליא ריתן לה ימי מומאה של נקבה: ו' יצאה (רא) מקצת שליא

פתחי תשובה
 (ו) יש בה עלם עיין בחשונה ועייל לדיק קיטן מצי שקנן דלס אין זכ פלס איני טעמא לידה כיא נשפיר וישיה קיטן להנשין בן שפיר לפתיכה ולכסוף כחז נשם מורו הגלוח מביא דחיה שנקפס זיה ועמו להמניד זיה שיש ועיין נשים שקיי כחז דלון לחם לזכריו דנטל דעמו עד כל הסופקים דמלוכו קיל דלס אין נחתיכה עלם אין לפוש לוגד שיש ונסיק יי' שם (י) לא עלתה לה מביילה. פתיכע ויש אלס לזריכה שפתי נקים אחר יד יום כן הוא הלשון נשין ועיין נשננה שחם טופר קיטן קקיו שחז דסיס הוא ויל עלטע שפתיכע נשים ובי' שיהיו והלשון שלריכה האשה ז' דריס האחד שפתיכע שפתיכע נשים ובי' שיהיו נקים יטולים להיות מכלל היד יום לעייל סיא פיש]

באר היטב
 (כ) טעמא. כפי השך אלס לריכה ז' נקים אחר יד יום ונשננה דמפלה ליכא עול דמפתיד להריכה סיא יום ובגו לה בז' נקים אחר יד יום וישע כלה דעכל נשם יפתיד לפרות ממנה ליל מילא ולייל סיא משהו סי זכר או נקבה עכיל ולמי מה שכהנחי לעיל נשם סקיו דבולד מעליא אין אט טהגין לפרות סיא וישא כיש נשננה (ו) כיא. גלס יליאט השליא דהיעו כיר יום עם יליאט השליא. זיי והאמרוס (ז) גולד פישע ולד זכר. עך

לכ יד יום מיום לידתה ואחר גלס איך לא בני אלס הא פשוט להשננה כיר יום לעייל סיא פיש]

דרכי תשובה
 כחוט על נשי אורכו כרוחב אלכע והרגישה ריחוס התולעת ציית החילון קונך כחון וסנאלור טבא ען העוקר יי' כתיב ציה נשעי דהנשפת כחון רנשים חושפת לולד וטעמא ליה נשע נשע לפי' הרנשים שהנשפת דעוה נחם אלו עונאה לידה סיק להסתפק על התולעת אולי הוא דעוה נחם נקטות והשלה נשפלוו שאין כזייד לחוש לזה והחילון שאין זה מין עיבור כלל דק ומיני התולעים שהתהים מחולקת שמוקדו ואפי' לרפת ונשים כמי' יס תלחוט להיתר עיין] (כב) שפיר. עיי' פירטי' נשים דף כיא עיז דשפיר הוא עור הולד קודם שנבראו זכורו גידיס ועלמות וצמר ועיי' צריע דרטרורא פייג ומשנה א' סבי דשפיר הוא קרום שיש בו דם נקדע ורבים פייטו דשפיר הוא חתיכה של צמר שיש בה לורת אדם וישא דשפיר הוא כמין שפופרת עייין] (כג) או שליא. עיי' צלחם קיפה שהעתיק לשון הרנשים קנדל והיינו ענה שלפעמים יקפה ונשאר הדמים שנולד ומהם האדם חתיכה כעו לשון השור והוא כרוכה על ונקלת הולד ולעולם לא יעשה קנדל זה אלס עם ולד אלס חתיכה שנולדה לזדה צלח ולד חינה נקראת קנדל ורת העובריס אין עונאה קנדל ולפעמים יכה הנועצרת דרע על צמיה ויפסיד העיבור וישעה קנדל זה ולפעמים יסאר צו היכר פנים ולפעמים יעם הולד וישתנה ויקפולו עזיו הדמים עד שלא יסאר היכר פנים לפיכך זכר וקנדל ענוו אשפי' שאין היכר לפנים להקנדל הרי זה תשע לזכר ולנקבה עונא קנדל זה נקבה היה ובר' עיש (כד) שפיר. עיי' צלחם קיפיע שהעתיק לשון הרנשים דשליא הוא החותלת הענה שהוא כעו מונע שנתוכה טורר הולד והוא מקפה ואוה וזה התנדל אם הי' ענו קנדל וכשיגיע זמנו ללאת קורע אותה ויולא והיא נקראת שליא וצמחלת כרייתה דעוה לחוט של ערע וחלולה כחלולרות וענה כקרקען הסחכנוליס ואין שליא פחות ועופה ועיש צמיח סבי נשם הרנשין שנכסיו צומחין אפי' פחות ומפח מעולין אותה

סעיף ד' (כט) ילדה וכו'. כי צמקור חיים קקייע לדידן שחוסקין לנחנה ותיקין להחניר כל מי יום לזכר ופי' לנקבה אין קום נפקותא ככל הדין דשפי' זה דהא עדיין עונאה הוא יותר ימים ואלו הימים שיושבת ימי לידה על שליח אלס השייב כחז דין זה לכוהגין כעו קהוא מתיקיר הדין הזכר לעיל קסי' א' שאיל לנהוג מוערת זו אלס לאחר ז' דקנקה אם כלו ימים נקיים עובלת עביד (ל) אינה חוששת לולד אחר ופשוט דאפי' דתולין השליא צולד הקודם ולא לריכה לשמור עונאה לידה על השליא ומי נדה היא דחי אפשר לפתיק צלח דם והנחצר והאחרונים לח הזכירו זה מעוס דקונכו על הכלל סבי הנחצר והרנחא לעיל קסי' ז' דאפי' אין חושקין מעוס ולד ומי נדה היא עוקר חיים קס

סעיף ו' (רא) מקצת שליא. עיי' נקים קיפיו שמוצא ומנוד דרניו דלס נשק נקלת שליח רק לזר מיעוט כדק שבדקין ודחי דלון לחוש דילא רוב עיש לזרכו ועיי' צלחן נשע קוף קיפיו שמוצא עיקר הקייע צוה והסיג עיד צוה וכ' דלחף שלדן השים דלון שליח פחותה מעשה

זורה רעה קצד הלכות גדה סעיף ו ז ח ט י

ע בני סל לר דף כיו
נתיב מ עמנה מס דף
ט"ז א עמנה מס דף
כ"ט ע"א חוקייתא
זכרתי מס ר לטו
ה"ט מ כפטי מהלכי
מספרי מס דף כ"ח

ביום ראשון ולא נגמרה יציאתה עד יום ב' (לג) חששת מיום ראשון אבל אינה מונה אלא מיום שני : ג ע"מפלת דמות בדמה חיה ועוף ושייא קשורה בה אינה (לג) חששת לולד אחר ואם אינה קשורה בה חששת לולד (ס) אחר ואע"פ שהורג הנרמה זכר חוששין ליתן לה (לד) ימי טומאה של נקבה בשביל השליא : ח יהודות מומטום או אנדרוניגום נותנין לה (לה) ימי טומאה של נקבה : ט יהרגישה שהמילה (לו) ואינה יודעת מה קאפירו לא היתה בחזקת מעוברת היו טמאה לידה וחששת (לז) שמא נקבה היתה : י יגתך הורג במעיה ויצא אבר אבר בין שיצא על סדר האברים כגון שיצא הרגל ואחריה השוק ואחריה הירך בין שיצא שלא על הסדר אינה טמאה לידה (לח) עד (לט) שיצא (ס) (ח) רובו

פתחי תשובה

באר היטב

(ח) רוצו עכ"פ שג הרב מהרי"ם ז"ל שהציא נשם חשתה נפחה שצנכה קימן טי נחשט שיצנח על המשנר ופסקו הפולין ולירין וליריכה שצנכה נקיים משום דלמירין שצנכה חלמישי מפולין עיני שצנכה משעת פתיחת הקבר וקמחי ע"כ חלמישי פתיחת הקבר משעת שיצנכה על המשנר ולא נשתיחה הקבר בלא דם ע"כ ועיין סיד שפלק על דברי ניש אלו ופסקי

(ס) אחד כתב הש"ך ונרדק שאין אלו בקיאלין לעולם נותנים בה ימי טומאה של נקבה (ס) רוצו היינו מלחורייתא אצט מדרבנן טמאה נידה אם ינאל אבר אבר והסחירו (כלקמן ספיף יא) וטמאה ג"כ נדה אפינו מדלחורייתא לחלא כפתיחת הקבר בלא דם ש"ך ולנש

נבחר ע"ש [וכן הסכימו בפסד כתי ופתח] ופיט אלא דמתקום שכתבו אומר לא ימי טומאה להורג להפיר והפירי עמו רצו הגלוח בעל ימי ז"ל [וכן הפכים נפשו פתח סופר טי קע"ט והוסף עוד לומר דלא המורה שהפירו נשי מוליך לפני בעל פ"ס אלא נכחה אלא אם דקדוקו העילוח ומלאו הפתח אגוד אפילו מ"כ נ"כ ע"ש] ועיין בפסד בית אדם ועמ"ס קק"ד

דרכי תשובה

סעיף ט' (לז) ואינה יודעת בה. והיה חפ"י נקופקת בזמן ואינה יודעת ונתי הפילה דליכא ספיף

עוצה אפיה חוששת לכך פסק וברי חויד צביאורים קק"ד (לז) [שמא נקבה היתה. עי"י כפי תוספות ירוסלים טי זה צ"ס הירושלמי נדה פ"ג ה"ג דלחוננת אשה לומר ילדהי ולא ילדתי וכן אצט אין לחוננת לומר דבר היא ניקחא היא דליק בקיאותה צוה עי"י ספיף ונפ"ה גם אם חוננת היא שראהה סה"י זכר וכ"ס חרות נא דקדוקו להכפל אז י"ס כהחנני' דליכה בקיאה ושנאל נקבה היתה]

סעיף י' (לח) עד שיצא רובו. ענאחיט מ"ש ונהי"ך אצט מדרבנן עמאה נידה וגם עמאה נשום נדה ועי"י צטור סכ' דמינ אס עמאה לידה מדלחורייתא או מדרבנן לענין ימי עוהר דלח עמאה רק מדרבנן יחד שילא אצט אחד מינ לא יהיבין נה ימי עוהר אלא ניוס שילא רוב הגוף ע"ש ועי"י צנוקור חיים סקליא שקיים לדלידן בלחיה אין כיוו בכל חלה כיון דאין צועלין על דם עוהר ע"ש ועי"י צק"ס סקביג שעמד ע"ד הש"ך צוה דנה כיון י"ס אס היא עמאה נשום לידה, או נשום נדה הא סוף סוף עמאה היא וכ ד"ל דכיו עוצה י"ס דלח היה לידה ונהיה היה מניבן ימי עמאה ונד כשילא אצט אחד וכשעלמו י"ד ימי עמאה נקבה וחחיב לא רחמה היא עוהרה לצננה ונחחיב השתח דביילת אצט א' לא הוי כידר ונהיה חיב אס ילא אצט א' היום והשאר נחמר מניבן ימי עמאה ונן יום יליאת רוב הגוף וחפי"י לא רחמה צהן עמאה וכר וחיל הא בלחיה י"ס חיקור דלחורייתא בילא אצט א' נשום נדה דליח לפהיק בלא דם ז'א דמינן י"ס כיון אס נחעכב יליאת הרוב אחר שילא אצט א' ז' ימים דאלו נשום פהיק היה קני שתומתן ז' ימים ונחחיב השתח חקורא דרבנן י"ס עדיין נשום לידה ועי"ש צ"ש עוד ונה צלוק"ך (לט) שיצא רובו. עפתי"ס מ"ש דצברי הכיב נחשה שיצנכה על המשנר ופסקו החפלין וכר חיש מנהכר"פ ועי"ש צב"ר"פ סכ' סבן הוא חוננת דלא כחוננת

כן הוא שנקלטה שליח לרי"ך שיעור קלח לענין רוצו או לרחשו אצט עכשיו דקיי"ל לחין שיעור לשניא כתי"ס חז"י היה דגם לדין ונקלה שליח אין שיעור ע"ש (רב) חששת מיום ראשון. עי"י צק"ס שמתונה ע"ד המחבר צוה דהא לדידן דקיי"ל אין פהיק בלא דם הרי בלחיה עמאה ציום רחשו ונשום פהיק ע"ש

סעיף ז' (לג) חוששת לולד אחר. ענאחיט י"ש מהה"ך דנדידן לחין אלו בקיאלין לעולם נותנין לה ימי טומאה של נקבה ועי"י צק"ס קקי"ח שהציא מדברי הפוסקים דזה דוקא בלא כיבר להדיח שכיבר רק צנקה צוה אחר"י לחין אלו בקיאלין אצט היכא שכיבר נהדיח זכרווה גם אלו צהיז בקיאים צהא ע"ש אונ"ס העניין דצברי זקיני הלבוש צעתי"ס שהציא הש"ך צוה יראה סכ' נהדיח לחפי"י נראה להדיח שהכדונה זכר נותנין נה ימי עמאה נקבה ע"ש ועי"י צנוקור חיים סקביז שעמד ע"ד העפי"י צוה וקיים כי לדידן בלחיה אין כיוו צוה כיון דהכדונה אינו צר קיימא והוא כפל הלח היא מחוייבת לעולם כפעור ז"כ אחר י"ד ימי נידה לדידן וכתי"ס הש"ך לעיל סק"ד וח"ב אין כיוו לדידן חפי"י אס נוהנין לה י"ד ימי עמאה נקבה נשום השליח וע"ש ונה עוד דצברי צק"ס שחחיז (לד) ימי טומאה של נקבה. עש"ך קקי"ח סכ' דרי"ל ומסק" עי"י צק"ס קקי"ט שעמד צוה דהא הי"כ ק"ס דהא לאו ודחי דמו"ל אחר הוא אלא ספק הוא וח"ב הרי חיכא ק"ס לחת"ל דמשל ולד אחר הוא שומא זכר הוא והרי מבוחר צגוי דצנוקור ק"ס לא מחמירין צוה וקיים צ"ש ע"ש

סעיף ח' (לה) ימי טומאה של נקבה. עי"י צק"ס קקי"ב שהציא מדברי הגמ' לחפי"י חתילד גם זכר צהדיח לא חוננין ונדהאי זכר האי גנוי"זכר הוא אלא חפיה חשצ ימי עמאה של נקבה עכ"ד ועי"י בלבנ"ן טע"ע סק"ע מ"ש צוה צלוק"ך.

יורה דעה קצד הלכות גדה סעיף י יא יב יג

(מ) יואם יצא ראשו כולו כאחד היו כרובו ואם לא נתחתך ויצא כדרכו תמשתצא (מא) (י) פדחתו היו כילוד איעם שנחתך אחיב. ורא סוף דבר שיצא לחיץ ממש יאלא אפילו משיצא חוץ לפרוזדור: יא (מב) יהוציא העובר (מג) את ידו והחזירה (מד) אמו (ה) טמאה לידה: יב (מה) יהיתה מקשה לילד (ס) ושמעיה קולו של וליד חשוב כילוד שאי א שלא יהוציא ראשו חוץ לפרוזדור: יג יהיוולדת תאומים ושהיה וליד אחר תבירו כגון האי קודם שקיעת החמה האחר אחר שקיעת החמה הראשון טמאה לידה ומונין ימי טמאה משיצא האחרון ואם (מו) הראשון

פתחי תשובה
(ט) ושמעיה קולו טז ולד איש ותשמו היו נמטה והלשה מעצבת והיתה ישיבה והיאם היה יעבור ושמע קול העובר טובה נמתי אמו הורה חתמות רוב שייך סי קיב דלמלא יד יום ולא אמרינן אילו ילדה לאשו אבז בערה היתה מתערה כדליתא ג' ד' ג' נ' ד' כ"ב כיון דרוב וכמות אינם נזכרים קדם רולתה הלאש מירי פסיקא נא נפקא ונא אריקין פיס שעתא ונר ושעתא לא הוליא לאשו דהכל נא מעיני פיס עיש

דרכי תשובה

הכ"ש ע"ש ועיי' בנזקק חיים קקטיו שהביא דברי הכ"ס ובי' אפשר דנמקומו היה המנהג להתיר אצל לא נמקווינו בק"ק פראנקפורט שנהגין להחמיר כהיבש ובעיקר הדין כי דוח הלוי באופן בדיקה הניולדות אם המינדוה ישראליה בקילה באומנת שלה והנורה שנה דנקה להאשה אלא צמד אצא ראשונה כדרך הניולדות האומנות שאין דורקת רק באצבע אי אז אם נא ריתה שום דם האשה עהורה דעיי' החיצה אצבע או לא נפתח הקצר אצל אם הניולדות אינה בקילה ובדוקת ציותר נחד אצבע או שהיה אינה ישראליה שאין להחמיכה אם חמרה שכל דנקה אלא באצבע אי או חיישין דעיי' יותר מאלצבע אחד אי אפשר לפהיק צנה דם וכמו שפקק הניב וסיים שהדברים צרוכים והחמיכה ויכולין לקנות עליהם כטייל ועיי'ש צכוי"ש שבי' דבנ' זה הוא לענין המנהג שגם אם נאחר שפקקו ונמנה החצנים נשנה לחינה והולכת צבית נחזיקין אותה כטמאה ובאמור אצל צשעה שיששעה על הנוצצר צחותה שעה לריך הצבב להזהר זה עיש ועיי' צביט עקקה שהצילו ובי' דכאו דוקא צחותה שעה ששעה על נשצר דייקו אלא יודי שחמה יזרים וחצני לידה והנפקה הביא להחכמה לריך הצבב כהזהר זה דודאי לאו ישיבה המעצר גורם פהיק אלא כל שהיא קרובה ללידה כיב שלריכה לישב עם המעצר ואיכא כחוש אובי היתה הניולדות נזוונן אצנה היתה נשיבה יוד על המעצר ככן לריך כהזהר אלא שאם אחיב נהגנה שטעוה היה אצלה אין צבית ייחוש ע"ש (מ) ואם יצא ראשו יי' צצבנן נטע קקייט שנעורר צכולד צ' ראשין וילא ראש אי וראש השני ושאר הגוף נשאר צפנים ובי' דאך צדודאי הראש השני ושאר הגוף שבשאר צככים לא היו כילוד שאין ראש וגוף נגבר אחר זה הראש האחד צכנד אצל מינו י"ב דראש זו לחור שילא היו כילוד וכר ואם כינא דצילאו צזה אחר זה היו צ' לידה מונין יני המומחה נליאת הראש השני עיי'ש (מא) פדחתו עצלה עיש מיש מהשיך רוב פדחתו ועיי' צלחם קקליג שבי' צשפיעוה דדוקא צילא כל מלחו עיי'ש וזה אינו צמחכ ועיי' צביט קוף קקייט מיש צצברי הציב צצילור דברי הרמנים דהכל צרוב פדחה קגי עיש

סעיף י"א (מב) הוציא העובר את ידו. עיי' צביט קקייט מה שפלפל צדין נמחתך שילא רק

סעיף י"ג (מו) הראשון ניכר שהוא זכר. ולא הראשון ניכר

באר הגולה
ש' ככני יחזק ט' ע"ד
כ"ע פ"ח ח"ט ב"ה
ובצ"ח ח"ט א' ס' כ'
ע"ח ד"כ י"ח ט' כ'
א' ע"ב צ"ד
לח"א ל"ק פ"ה ד"ב
ד"ה ד"כ פ"ג
ב' ע"ח ח"ט ד"ב ח"ט
ט' ד"כ ח"ט ח"ט
ר"ב ח"ט ח"ט ח"ט
ל"ב ח"ט ח"ט ח"ט
צ"ח ח"ט ח"ט ח"ט
ד' ח' ע"ג

באר היטב
(י) פדחתו הסוד וצ"י כחצו רוב פדחתו משמע דקיל דלפסחו צנמסכה ייינו רוב פדחתו ועי"ל סימן י"ד ק"א ש"ך (י"ח) עמלה לשון הסוד הוליא יוד או רגלו והחזירו הכי זו עמלה ללידה ואין טמאין לה ימי טהרה עד שיוולד עיב
ועיי'ש לקיין ב"י רכ"ט קק"י ח"מ יעולו אה הולד
אצר אחד ועיי'ש צב"ש צזה כדילא ועיי' צצבנן נטע קקייט שהצילו ובי' חיל ולדעתי פשוט כיון דחזי לאלטרופי לרוב היו לידה מדרבנן ונמחתך אפי' הוליא רק אצר אחד והחזירוהו כיון דלא חזר נמח עלמנו לא אמרינן כיון דהדר הדר אלא היו כהניחו צביזה נקוט ומלטרך כרוב עיב"ט (מ"ב) את ידו עבדיה ומיש אז רגלו כאו דוקא דהיה אצר אחר ש"ך לעי"ל קקיע והוהיש כהן קסיה ועיי' צכ"ס קוף סי' זה צדיה כי הטור ובי' צצבנן נטע קוף קקייט ח"ט ונוקפקיני אי צעי דוקא כל האצר דהוי חסות או אפי' מקלה אצר כו"י הוי ההכנה לידה מדרבנן ויכיר ציליאה הראש ודאי רוב פדחה חסוד צנמחתך להיות התחכת כילה מדרבנן וכן ציליאה יד רוב הוי התחכת לידה אצל צב"א אצר דיש מחטוקת אי הוי לידה וכיון צצרות אצר כ"ח מיעוט אצר שצפנים כיבוד כדלענין סי' י"ד קע"י צ' י"ש כהקל צמירי דרצבן ומינו כדילא ליע ודוק עכ"ל (מד) אמו טמאה לידה מדרבנן אצב והדאוקתיחא אינה טמאה עד שיוולד כדלעיל צבטי' שלפני ואינה יוכנה לטעול עד אחר שיעברו לה יני לידה נשעה שיוכד שעתה קקייט ולחם ס"ק ליה
וכתב צב"ש ח"ט דאך דלא יהצין יוני עוהר ציולא אצר אחד אלא נשעה שילא רוב הגוף או הראש מינו כמזוהר ועיבין יוני עוהר מיראשון לענין זה דשננו לה יוני עוהר נשעה שהוליא אצר אחד עכ"ד ועיי' צביט צקוף סי' זה שהצילו ובי' ח"ט וכפעניד אין זה מוכרח דיל דאך שאמרו חז"ל הוליא אצר אי נקרי כילה מינו כל אחרו שהצטנן צזה הלידה דאורייתא דאך שגם הוליא אצר אי נקרי לידה מינו הולאת הרוב או הראש ודאי דנידה נקרי ועשאוהו כאלו יכדה צ' וכדוה ויהצין יוני עוהר נשני ועמלה ג"כ מלידה הראשונה עכ"ל ועיי' צשמלה ט' ש שהציל דברי הכ"ס והקייט צזה והוכיח שהוא תלוי צפלוגתה צבהג והרצני עיי'ש
סעיף י"ב (מה) היתה מקשה לילד. ולא מינה מקשה לילד והיא אומרת שהולד היה מונח צמקומו אפי' כשנשע קולו אין לחוש כדליתא להבן סי' רכ"ט קע"י ד' לענין מילה לחם קקליצ ועיי' צצבנן נטע קקייט מיש צדין זה צצריכה
סעיף י"ג (מו) הראשון ניכר שהוא זכר. ולא הראשון ניכר

יורה דעה קצ"ד הלכות נדה סעיף יג יד

ניכר שהוא זכר והשני ניכר שהיא נקבה או שאינו ניכר שני זה (מז) אם הוא זכר או נקבה מונה משינא השני ימי מוטאה לנקבה: יד (מח) ייוצא דופן יאם לא יצא דם אלא דרך דופן אמו מהורה מלידה ומזיבה:

קצ"ה דברים האסורים בזמן נדתה. וכו' י"ז סעיפים:

ד' פסוקי מלה דף ק"ט
פיה ונסתק ויפיעלה
דכ"י יוסק ליה
ופסוק עומל דכ"ט
לח תקורה סגרה
פלג טלוינו טעל פד
ספלי' מחדו דרך
פדסה טס דף ק"ט
פיע

א' סופי' טגס דף י"ג
והליש' נקפיקי גביה
דמטונות וכו' דהשפיל
וסב הוא דעם ספיל
דעם כל הנלוט'ם
ויכ"ל הנכנסים כשיח
מחליט ופליגי וקסית
פחה דעגס דף ק"ד
פיע נדרסי' סה"פ פד
ספלי' גבי' ב' נכנסים
סס נכפיל' [נקמה
סגס נכפונות דף ד' פיה ד' תפוסות סס נכנס דף י"ג ומקור אליהו וכו' כרעיס סס פיה' וירשילא ד' סס נפיר' וכו' נכנסות דף פיה' מילא טרסי' ה' ה' חז"ל גזי' מקור אליהו וכו' כרעיס סס ויטע

א' יחייב אדם לפרוש מאשתו בימי מוטאתה עד שתספור ותטבול. (אפילו שחתה זמן ארוך ולא טבלה תמיד היא נדהה עד (ה) שחטטה) (ב) כולא (א) ישחוק ולא יקל ראש עמה (א) (אפילו בדברים) (סו) (ב) שמא ייגריל לעבירה יאבל מותר להתייחד עמה (ג) דכיון שבא עליה פעם אחת תו לא תקיף יצריה: ב (ד) (ה) לא יגע (ו) בה (ז) אפירו באצבע קטנה יולא (ז) וישמי מידו לידה (ח) שום (ט) דבר (י) ולא יקבלנו מידה שמא יגע בבשרה

סגס נכפונות דף ד' פיה ד' תפוסות סס נכנס דף י"ג ומקור אליהו וכו' כרעיס סס פיה' וירשילא ד' סס נפיר' וכו' נכנסות דף פיה' מילא טרסי' ה' ה' חז"ל גזי' מקור אליהו וכו' כרעיס סס ויטע

באר היטב

קצ"ה (ה) שחטטה ולא ציני לזנוה כל דין מה יש לה כדלחיא נפוסים שיך (ג) ויש"ט. אפילו דנר שהוא ארוך גזי' סס סקי' שכתב דלפיו חס הפירה כ"י והיא נכנסים של אשמו מה ממחי' דניאל כ"י נראה אפי' נדיק שמקילין נתיב יוצא לדרך סמוך לוחסא כדלפני פי' קפיד תימ נדנדי הרגל נחשתי מה אסור (ב) לא יגע נה נחשתי מינ תניילא סייך כ"י קבינ נשאל נחש נחש הדריס נכסר ופיך סס יהוי' או יהודים זולת האז לנדס חס מותר לנעלה נפמחד עליה כספיל מונלס לרלוח שחא כולה חמה המים ואם יבול לחמכה נדידו לדספס חמה המים וכתב שמלס הפנאל נראה כיון דלספור געיסה (כדעת השיך סקייס) וכן לסיור הפחללות נמקומס המכוסים הוא שמל ינל ליד הרגל דנר נרנע זו לא חיישיין לנל שניק החירל שמיק נרנע זו מוחית נעלוחה מן הניס ולכן חס אי אפער נענין אסור יש להחיר עי"ט. ועי' נחשונה שמש לזקס סייך כ"י קיד שכתב י"ז שחמה אפסור ריל והיא נדה רשאי ליגע נה פיע (ג) ולא יקבלנו מידה עיין נחשונה יד אליהו סוף כ"י פיה שכתב לזין אשה נדה רשאה נחמיק נר נידה כדי שיחמה נעלה מליניק או נחמס

דרכי תשובה

ניכר שהוא זכר והשני ניכר שהיא נקבה או שאינו ניכר שני זה (מז) אם הוא זכר או נקבה מונה משינא השני ימי מוטאה לנקבה: יד (מח) ייוצא דופן יאם לא יצא דם אלא דרך דופן אמו מהורה מלידה ומזיבה:

קצ"ה (ה) שחטטה ולא ציני לזנוה כל דין מה יש לה כדלחיא נפוסים שיך (ג) ויש"ט. אפילו דנר שהוא ארוך גזי' סס סקי' שכתב דלפיו חס הפירה כ"י והיא נכנסים של אשמו מה ממחי' דניאל כ"י נראה אפי' נדיק שמקילין נתיב יוצא לדרך סמוך לוחסא כדלפני פי' קפיד תימ נדנדי הרגל נחשתי מה אסור (ב) לא יגע נה נחשתי מינ תניילא סייך כ"י קבינ נשאל נחש נחש הדריס נכסר ופיך סס יהוי' או יהודים זולת האז לנדס חס מותר לנעלה נפמחד עליה כספיל מונלס לרלוח שחא כולה חמה המים ואם יבול לחמכה נדידו לדספס חמה המים וכתב שמלס הפנאל נראה כיון דלספור געיסה (כדעת השיך סקייס) וכן לסיור הפחללות נמקומס המכוסים הוא שמל ינל ליד הרגל דנר נרנע זו לא חיישיין לנל שניק החירל שמיק נרנע זו מוחית נעלוחה מן הניס ולכן חס אי אפער נענין אסור יש להחיר עי"ט. ועי' נחשונה שמש לזקס סייך כ"י קיד שכתב י"ז שחמה אפסור ריל והיא נדה רשאי ליגע נה פיע (ג) ולא יקבלנו מידה עיין נחשונה יד אליהו סוף כ"י פיה שכתב לזין אשה נדה רשאה נחמיק נר נידה כדי שיחמה נעלה מליניק או נחמס

קצ"ה (ה) שחטטה ולא ציני לזנוה כל דין מה יש לה כדלחיא נפוסים שיך (ג) ויש"ט. אפילו דנר שהוא ארוך גזי' סס סקי' שכתב דלפיו חס הפירה כ"י והיא נכנסים של אשמו מה ממחי' דניאל כ"י נראה אפי' נדיק שמקילין נתיב יוצא לדרך סמוך לוחסא כדלפני פי' קפיד תימ נדנדי הרגל נחשתי מה אסור (ב) לא יגע נה נחשתי מינ תניילא סייך כ"י קבינ נשאל נחש נחש הדריס נכסר ופיך סס יהוי' או יהודים זולת האז לנדס חס מותר לנעלה נפמחד עליה כספיל מונלס לרלוח שחא כולה חמה המים ואם יבול לחמכה נדידו לדספס חמה המים וכתב שמלס הפנאל נראה כיון דלספור געיסה (כדעת השיך סקייס) וכן לסיור הפחללות נמקומס המכוסים הוא שמל ינל ליד הרגל דנר נרנע זו לא חיישיין לנל שניק החירל שמיק נרנע זו מוחית נעלוחה מן הניס ולכן חס אי אפער נענין אסור יש להחיר עי"ט. ועי' נחשונה שמש לזקס סייך כ"י קיד שכתב י"ז שחמה אפסור ריל והיא נדה רשאי ליגע נה פיע (ג) ולא יקבלנו מידה עיין נחשונה יד אליהו סוף כ"י פיה שכתב לזין אשה נדה רשאה נחמיק נר נידה כדי שיחמה נעלה מליניק או נחמס

קצ"ה (ה) שחטטה ולא ציני לזנוה כל דין מה יש לה כדלחיא נפוסים שיך (ג) ויש"ט. אפילו דנר שהוא ארוך גזי' סס סקי' שכתב דלפיו חס הפירה כ"י והיא נכנסים של אשמו מה ממחי' דניאל כ"י נראה אפי' נדיק שמקילין נתיב יוצא לדרך סמוך לוחסא כדלפני פי' קפיד תימ נדנדי הרגל נחשתי מה אסור (ב) לא יגע נה נחשתי מינ תניילא סייך כ"י קבינ נשאל נחש נחש הדריס נכסר ופיך סס יהוי' או יהודים זולת האז לנדס חס מותר לנעלה נפמחד עליה כספיל מונלס לרלוח שחא כולה חמה המים ואם יבול לחמכה נדידו לדספס חמה המים וכתב שמלס הפנאל נראה כיון דלספור געיסה (כדעת השיך סקייס) וכן לסיור הפחללות נמקומס המכוסים הוא שמל ינל ליד הרגל דנר נרנע זו לא חיישיין לנל שניק החירל שמיק נרנע זו מוחית נעלוחה מן הניס ולכן חס אי אפער נענין אסור יש להחיר עי"ט. ועי' נחשונה שמש לזקס סייך כ"י קיד שכתב י"ז שחמה אפסור ריל והיא נדה רשאי ליגע נה פיע (ג) ולא יקבלנו מידה עיין נחשונה יד אליהו סוף כ"י פיה שכתב לזין אשה נדה רשאה נחמיק נר נידה כדי שיחמה נעלה מליניק או נחמס

יורה דעה קצה הלכות גריה סעיף ב

(ובן ו') ע"י (א) (ד) זריקה (ב) מידו (ג) לידה או להפך (אמר) (ג) והבנות (מיד)

פתחי תשובה

עליו נבר יהוה או כדרכו מינו נר אחר והיא מנשנה י"ח פיה
דמכשירין אשה שהיו ידים כו' ופי' הרע"ב לפי שהבגל מחנך כו' ע"ש וע'
שמשפץ ח"ב ס"י י"ח וצ"ל ר"ל שכתב דמותר לישון מידה החינוך השום
דמי נושא את עלמו והיא חייבה עושה כלום אלא החינוך עלמו הוא יולד
מפיק אמו וגם אל אצ"ו ע"ש והר"ה דלם החינוך קצת או פולה או כפות
אפור דלא לא שייך לומר מי טשא את עלמו כמי"ש התבאר בפי' ש"ח סי'ק
ע' וע"ה ע"ש. וכתב עוד שם בפי' י"ח דליג"ב צנדיה בעושה לטושה י"ח
נכתחוק אלז כשלין עניה מותר שלא נאכר משכב ומושב שלא אלז

פתחי תשובה

להלכות ע"ש (ד) זריקה פי' צהרות שכתוב פי' מנחת יעקב שכתב לאסור
לאשה מרה להסיר מעצלה נוהה דרך נשיפה ומיאל רחיה ממלימיר דשקיל
בגדא בדפא מיניה אלז פסילנא לך לדינא ע"ש וע' שפ"ת הר הכרמל
חייד ס"י י"ח שדקס זה והעלה להחזיר ע"ש גם הכר"ס כ' דלחן להחזיר
בזה עוד כתב שם שאלה טהי"ן שזרקין דבר כלפי מעלה ולא לטוב אשתו
כמתכוין לדוק לידה והיא שושלת י"ח ומקבלתו ר"ל להקל בזה ע"ש
[לאכן צ"ע כמת דלע"פ ש"ס להקל מפיקר הדין מ"ח ח"ן להחזיר וכל
המחזיר צע"מ"ס כאלה תפינ' ע"ש]

דרכי תשובה

אות ד' להחזיר לנשוא יוכרת שטותנת ה"ן לומילה צלופת
סיקשרו הילד על שני בכתות קטנים ושידה אוחזת בכתת
א' ובעלה צנתי ע"י"ש וע"י"ש צהרית ביה יחק להג' ומלבוז
ז"ל ח"ב מ"י"ד ק"י ל"ח שהשיג עליו וקיים לחין טוהגי"ן
כן רק שהיא תתן הילד לאחר והאחר לצעלה ע"י"ש וע"י"ש
צ"ל צ' אצרהם הקפדני צהרית עקופו ק"י ד' ס"ג ג"כ
בעב"ן ליתן הילד לומילה ומחוק להחזיר גם כשיכירו הילד
קשור בכתת א' וזה הכפת יכחו עכ כפת אחר והאשה
תתפוס רק כבר התחתון ובעלה יקח רק הכר העליון עם
הילד בתוכו כי י"ל כשהם צ' כ"ל חובקת אוחס ביותת
שלא יפול החינוך וגם כ' ע"ס ד"ל דזה תלוי בפנוחת
הקדום כמי"ש הפוסקים א"ל איקור נגישה צדה ה"ח
מדלור"ת"א או י"ב לחין להנ"ל קולות ומפיקא ולא הוא
דרכן אובי י"ש ומפיקא להקל אך קיים דמקפתי להקל
ע"י"ש וע"י"ש צ"ל ומקגרת השלחן הקפדני עכ ה"י"ד מ"י"ש

צדו ונה שהצי"ס ע"ס צונקגרת השלחן וע"י התשצ"ן דמותר
ליפול מידה החינוך ומשום דמי נושא את עלמו הנה מוצא כבר
צ"ת"ש בזה סק"ג ולי נראה לפי"ש צ"ג מ"א ס"י ע"ה
והעיר ע"ז צ"ת"ש דצהרית קצת או חולה או כפות ל"ח
זה ח"כ ח"ן שום היתר כלל ניקחו מידה לומילה דכולתו
איתכ"י או דהוא קצת צ' שמונה ימים וכפות צ"די אמו
ואין שום דמיון למ"ש התצ"ן דמי נושא את עלמו שהחינוך
רק יולד מנחיק אמו ח"ה ל"ש רק צהרית צע"ך ח"ל ענה
לכה"פ וגם הוא כפות כדרך שקושרין ומלפפין רגליו
קודם המילה כמו שלריבין וגם אם נדחק וכאמר שצ"ע צ"ל
זה יזהרו אז צ"ת יקחו הצעל ומאשתו שלא ככרוך ולקשור
רגליו רק יעשה זה המוכח בהצי"ו נ"כ הכפת קודם המילה
סוך ומנע עכ"פ טעם הראשון דהוא קצת צ"ת עדיין
י"ש וגם צהריתו אל אמו אחרי המילה הני תלתא הכ"ל
איתכ"י בזה דהוא קצת צ"ת וגם משום דהוא כפות
וכרוך רגליו צ"ע כ' כמי"ש המהר"י"ב צ"ה מילה שהחזיר
ליקח המפה עכ ק"ת לקשור ומשום דזולה זה ה"ו ככ"י
ע"י"ש וצ"ע כ' טעמ"י כ"י שלא יענע החינוך דרגליו ויקבב
ח"ו צמקום המילה וא"כ ח"ל להחזיר קישרו אז וגם הוא
חולה אז מכתב המילה וא"כ צדל"י ח"ן להחזיר ומדינא
אקור ולא צלריך צ"ה כ' כ"י ע"ס צונקגרת השלחן
וגם עוד צפ"ר הקפדני כי הידא את דצ"ר ה' כ"י
נזהר צמקומותם שלא ליקח הילד מיד אשתו צ"סם אופן
כלל גם צמקום מ"ל"ה לומילה ככו' וצפ"ר צמדיח"ו צדל"י
כז"ר"ם צ"ה ועוד יותר קענתי ומנה צקל"ת קהלות חטות
ש"ס צכל הילדים צהריתם לצהר"י"ב או לצהר"י"ד ח"ן לוקחם
הקווא"ט"ר הצעל מיד אשתו גם כשהיא טהורה רק
מלעשות

יורה דעה קצה הלכות נדה סעיף ג

פח באר הגדה

ג (יד) ולא יאכל עמה על השלחן (טו) ואיכיל יש שום שינוי (טז) שידא שום דבר מפסיק בין קטרה שלו קטרה שדה לחם או קנקן או שיאכל (ז) כל אחד (ז) במפה שלו: הנה ויאל
הא דלמדין הפסק בין קטרה שלו לקטרה שלה היינו דוקא בשלין אונגין בקטרה אחת כשהיא סהרה לגל אם אונגין בקטרה אחת כשהיא סהרה כפי אם אונגלה (ה) בקטרה (יז) כפי (ז) עומה וילי היכר אחר (בכחות משירי והגות אלפסי) וכן טהגין כפי ויכר סהור וישי' ו' אם וסם כסם היפגין והרשיל וישי' כפי

באר היטב

(ג) נחמה או שחגלה עמם מן השלחן וחתן קטרה שלה עליו וכחז היינו נראה דלמס וקנקן דוקא בשלין אונגין מלפניו למס ואין שומין מלפניו קנקן הוא דברי שינוי דמילין דקמין פים בני נטר וטלג (ז) עומה כחז הכינס דלף לנדרה ו' אינו אלא כגסם בני הבית אונגילים עמיהם על שולחן אחר צידה החם הוא דברי כשהיא אונגלה מקטרה שלה אף על פי שאונגילים על עמם אחר גלג שום היכר אצל כשני הבית אונגילים על שולחן אחר והאיש והאשה אונגין לבדן על שולחן אחר כל אחד מקטרה שלו אסור אפי' היה רגיל לאכול עמה בקטרה אחת ע"כ וכחז היינו דמדינו משמע כשלין שם בני בית כלל אסור ואין דבריו מוכרעים והינינו כחז כשם הכינס ודל רחמי שחם גדול שמתמקן פתיחה קטנה בקטרה הוא נוטל אחת והיא נוטלת אחת עד גמר אכילה ושום גדול הוא דפשיטא דפשיטא אכילה א' אצל מינו משפיע דכשמשלין קטרה עם הפתיחות גדולות דרך שפשיטין בקטרה וכל אחד טעל מן הקטרה ועמיהם לגמרי על' כלי מיוחד ואונגל משם אלא שמתחם כפני' אחד נכפיים ככל עכ"ל

פתחי תשובה

(ד) בקטרה כפינו עמיהם וכן כשקטרה משלחן עמיהם כפי קייז כשעמם הקטרה שחזק דלפי' מקטרה אחת שרי לאכול אם גם בני הבית אונגילים עמיהם מקטרה זו דלמן לך כהפסק גדול מזה ונחיה רבים הם המעשרים שלא לאכול מקטרה א' אטילו עם בני הבית ומדינת אין לאסור ולא נמלא היסור זה כר' ר' עמוד דוכחא אף הפעמיים יפה ששים נחיקור ספור חכ' מינו ולעמיד דדוקא על שולחן אחד יש מקום להחיר כזה אף אם הם כשהיא סהרה הם אונגילים בקטרה כפינו מינו כגסם בני הבית אונגילים עמיהם עדיף עיכר אצל מקטרה אחת מדינת יש לאסור לפיכך הרמב"ם שאסור לו לאכול משירי מאלל שלה איכ כשאוכלים בקטרה אחת כדליל אונגל משירי מאלל שלה ולי אפשר לומר ולקדק כזה שיפסקו אדם אחר נכפיים ועמיהם לגמל כפי פים סיק' ד'

אין כזה היסור כיון דליך האכילה מיד נלקחתהו מקטרה שולקפה גם היא

דרכי תשובה

ונלמדות כן ליגע אפי' נעשה שנקדקה וליגע עבד והנה צדקהם והאפי' כפי סם סיק' זה הניח דברי מהרי"ל הני' וכי דלה נהגין בן אלה סתתקן צבגלמו כדתי הקצבנה צלמנה דקדום שקדשה ונעמנה לל' היא אסופו וניד כשקדשה עם המצנה מרחקה הכלה מהמתן אם היא נדה עכ"ל אהאפי' סם ודיכנו להודות צדופם נדה ליחזר החתן כל ונה דאספר קלה יגיב רק בצדנה כשמשפטיה על אצנה ולא צלמנה וכדי הבגין אין חזי' ועיי' בעקרי הדפס כפי כיח' אחר ד' ענגילומתי לון טהגין לחלק בין מנחה להקדשה ונקדשין לגמלו עם עמקן כשחצית הקצבנה כדי שלא לפרסם הדבר צעירי הנכדים אם קטורה היא או לא כיון דמדין ללו' אשתו הוא מייט' ועיי' בג' מקגרת השלחן הקסרדי' על הידד' כפי קייז' כפי' ד' סכ' ג"כ שהנהגים לקדש נדה רק עיי' זריקה מידו לידה אף סגם זריקה אסור וינו' לרדד' עמם כפי מייט']

נעשה צדקה כשקטרה נעשה אפי' נעשה שנקדקה וליגע עבד והנה צדקהם והאפי' כפי סם סיק' זה הניח דברי מהרי"ל הני' וכי דלה נהגין בן אלה סתתקן צבגלמו כדתי הקצבנה צלמנה דקדום שקדשה ונעמנה לל' היא אסופו וניד כשקדשה עם המצנה מרחקה הכלה מהמתן אם היא נדה עכ"ל אהאפי' סם ודיכנו להודות צדופם נדה ליחזר החתן כל ונה דאספר קלה יגיב רק בצדנה כשמשפטיה על אצנה ולא צלמנה וכדי הבגין אין חזי' ועיי' בעקרי הדפס כפי כיח' אחר ד' ענגילומתי לון טהגין לחלק בין מנחה להקדשה ונקדשין לגמלו עם עמקן כשחצית הקצבנה כדי שלא לפרסם הדבר צעירי הנכדים אם קטורה היא או לא כיון דמדין ללו' אשתו הוא מייט' ועיי' בג' מקגרת השלחן הקסרדי' על הידד' כפי קייז' כפי' ד' סכ' ג"כ שהנהגים לקדש נדה רק עיי' זריקה מידו לידה אף סגם זריקה אסור וינו' לרדד' עמם כפי מייט']

סעיף ג' (יד) ראו יאכל עמה וכן היינו סקיד דכ"ט הוא ואולי שאסור לאכול עמה בקטרה א' כזה אחר זה אפי' שלין כונגין צידה ועיי' כפי יפה ללג לגמל כפי קייז' אזה' ש' שהיא מנח' ק' היסור מייז' כפי דחוק מליקור נדה עיי' כזה גם ענין סכנה כי קטרי הרוק הנל ועמיה לתוך היק' וסכ' לתוך הקטרה מניח' את האדם ליד סכנה וקיים יפה ללג עיי' חיל ויפה הנהגה כשהפסק עכשיו צבונה כמים לאכול כל א' בקטרה כפינו כוונתה הברעים עכ"ל ופסקו שהקד' היסור כחז זה רק להזכיר ימירה אצל מנחיק הדין כדליל כזה מהקט' סכנה דל"כ לל' טבל כפירק' דברי סהור והרמב"ם כפי' ד' להגן שמתירין לפתות מפורי' כוכ' כשהתורה היא כשהשקין אדם אחר או כשהורק עוכס זה לבוס אחר או צונה שמתירין כשהתורה והוא לא יודע שחיל להגיד לו ואם ידעו סיק' כזה חסס סכנה אף ומתירין ככל אלה והנה עיינו' גם כפי ק' היסור ודלפי' סכ' דלפי' שאר בני בית לל' יאכלו עם אשה נדה מתיים ומעולם לל' עמנו

יורה דעה קצה הלכות גדה סעיף ג ד ה

כאר הגולה

פירוש דברי חיים
ובגמרא נביא דגם
נחלים מיתעשות
עבדא דמגל דגוי
לא יצאו פיק דשגמ
וניצמו לגל וביד
המדריגים שם יד שור
ויבא הרבא דגם
כגאליש דגם גר הפל
גאון רחמי מירא
שם ריגול עבדי יומד

(ה) יאל שאבדו בו (ימ) נלבוט משיורי (ו) מאלכ שנה (מלל בקונטרס דלכי גדה) כמו שאבדו לשמות משיורי כום שלה וכמו שימנאר ד' חלא ישתה (ו) משיורי בום ששתתה היא: רגה אם נא שמתפיק אלם אחד נייהים (קמי) או שהיק מכות זה אל כום אחד אפי' המורד נכום להשק (כנינו דגם חלים) ולא שמתה (כ) והוא לינו יודע ודולה לשמות מכות שלה חיל לגבינו נו שלא ישחה (שס) והיא מותרת נשמות מכות שמתה הוא (ניו שס) והוא שמתה מכות (כא) (י) והלכה לה יאל שמתה נו נשמות המותר דמותר שכבר הכסה אין אף, חנה (בקונטרס הפל) ד' (כב) סלא (כג) (ר) ישב
-אסורי כרליע עשו ובי כמו שכתב לקמן עקיף יאל פליש לישן זה לישב על המטר שם ריגול עבדי יומד

באר היטב

(ה) יאל כחז השך נפי שהרז כתב זה דגם הקונטרס שאלא לכן כתב דין זה דגם יאל חלל ניל דלדרכה כיש הוא נלקטן קיד ללא ישמה משיורי כום דשתי גלוד מלכילה ובחז מינו טכניס פסק שאף חללל לא משיירי נו מותר דמותר מהלכ לשתי אצנ לא כהירא דהא אמרו כל המלכות טבאס נו משמע כל שיט נו דר עבדות שיט נו סורס שרי ומצינ הבום שחור ומלאוהו כגון ששהתה ריא כהני ויחלירו אבוד דמית ריא ש חר רש ורש אצל אם שמתה היא כל הבום ומלאוהו כדלה דמותר ואפי' שכתב ציי שידרו הבום צין שתי דדיה נשתי לדיה אף נא יריגין כן עכ"ל השך (והסממיר נהדיה תפינ) (ר) ישב כחז הפיו משמע אפי' ישבה דרכי חשובה

פתחי תשובה

(ו) מאלכ שלה ע' נשמות ר' סיה שכתב נאשה גרה שהריחה טבא ק כמו חלי כני מותר לנענה כהדים המותר דוב נא דוני נאכניה ע ש (ו) והלכה בה ע' נשמות ר' וילכו כיי כיד שכתב להם נאשה נאמלע מותר כגמור וכן צמירטס גדה נאמלע אכניה רומד כגמור ע"ש שאני שבוא דבר שג מינה נכך אפרוכו אצנ ככ ריקותו שישק שם יש צוה יגכ ואם הפסיק אי יניכסם מותר עכ"ל (י) משיורי משמע אף על פי שחור ומלאוהו כגון ששהתה ריא כהני ויחלירו אבוד דמית ריא ש חר רש ורש אצל אם שמתה היא כל הבום ומלאוהו כדלה דמותר ואפי' שכתב ציי שידרו הבום צין שתי דדיה נשתי לדיה אף נא יריגין כן עכ"ל השך (והסממיר נהדיה תפינ) (ר) ישב כחז הפיו משמע אפי' ישבה דרכי חשובה
אוכנין כל ח' צקערה צפינ נא ויהי דיבין שאובלנין בשלחן צפינ ואין הצינ אוכנין על ארתו השלחן איכא חשק אקרוני דעהל ואסור כנא הכסא ע"ש ועיי' והה צמקור חיים קק"צ ומיש' הנאשיט נו העיני וכא ח' טוכס וכן הקערה ונשים לפניו וכי ע"ש צמקור חיים סוף קק"ג שכי דדניוק כ' העין כן ור"ל דדוקא ח' האיש חוהה לו ונהחתייהו הגדולה שצקערה וכו' עכ' הסענכבר שפניו וכן האשה חוחכת ונהחתייה ונותנה על הסענכבר שלה הוא דצרי אצנ אסור להאיש נחהה וכן החתיכה הגדולה שצקערה וזיתן על הקערה של האשה וכן כהיפוך ע"ש ועיי' צעלי כנונה מ"ש צוה [ועיי' צפי' ערך השתכן (להשיג' מנאווארדאק) סיי זה קמ"י נ"י מ"ש צדקרה העין חנו וכו' ח"ל ודע דקערה המכר כאן הוא קערה קטנה שקורין טענכער וכל הגדולה שקורין שיטפיני שמונה מערין נקטטוה וגם העין קק"צ הזכיר כעין זה כהיכר עיי"ש וחכובו הקערה אחת שהיא יכול חתיכה ואח"כ היא ואח"כ הוא וכו' שצוה י"ח ההיכר שאין טועלין כאחד והיא אסור כהי"ש העין אצל ויקברה גדולה יקח חנק ומונה נהקברה הקטנה וכמו צטר שנוהתינ הרצה חתיכה על פלטוונעסאליק וכל אחד טועל חלק ומונה לטעללנער שנו מוהר וכו' עכ"י עיי"ש]

לכונה סוף קע' זה דכאחר שהצינ פלוגתה העין והשך צוה דגם הקי' שצרי פהרה דאין איסור צוה חלל צדבר שדרך ליקח וניד כ"ד אצנ צדבר שאין דרך ליקח וניד כ"ד חין קכידא ושכן כ"ד הקיט' שאין כהממיר צוה עיי"ש ועיי' שצמלה קקי"ג
סעיף ד' (ה) והוא אינו יודע ע"י נלחט קקי"ג עכ"ל
דדוקא כשאינו יודע שמתה אצל אם הוא יודע שמתה רק שאינו יודע שהיא נדה לריכה להגיד נו עכ"ל (כא) והלכה להי' כפתי"ס מ"ש ומתשו' יד אפי' כענין אם נאמתה צאמלכ ומותר לו כגמור אכניה ועיי' במידושי הגרעקא ש"יין צוה לדברי הצרכי יוסק אריח קיי גיאל וריני כי עס ענואר שחרז חידיה השיג על הרד י אכ"י צתשו ומדחה רחיהו ע"ש [ועיי' צביות מנעשה אצרהם הסכרדי חירד קיי וריא שכי גיכ צוה מודעת עלמו (כד' הוד אפי') דלס ההמינו נכאבונ ואח"כ פרקה נדה אין מפסיקין דהוי כהתחילו צהיתר ע"ש צאורד ולענין הלכה כנועשה צודאי חין להתיר וכמוש' הצרכי' עיי"ש ועיי' ומה מצטרף וי' השכות קכ"א]

סעיף ה' (כג) לא ישב ענאשיט' מ"ש ומהעין שהשיג על הצינ ועיי' צנקה"כ שהשיג על העין ונולדיק דצרי הצחי דציציה ניכא איסור רק צבכיניה ועיי' צפיט קק"א שהצינ ראי' נדעת הציה והשך דליכא איסור ציציה ככג ומותר לישב על מפתה אפי' שפיה אין איסור חלל צבכיניה עיי"ש ועיי' צמקור חיים קכ"ג שהצינ שהצינ דצרי השך והעין והנקה"כ וקיים ולי נראה דאין כוון ומפקק השיט ונקמיות רמיא מוכח דקצר נתי כמו שהקסים העין דאפי' ישיה כל מנה שלה אסור וכן נהגין המוכס עכ"ל ועיי' בהפארת לצי קק"ד (כג) ישב ענאשיט' ופת"ש מהעין דמיש' שהיא לא חישן צמטה שלו וועי' צתוה"ס קק"ז שהשיג עכ' העין וכו' ומנשמעות הסק"ס דהיא ומתרה ניסן על ומה שנו עיי"ש ועיי' צפיט קק"א שהשיג עיד התוה"ס צוה ומדחה כל דצרו עיי"ש ועיי' צמקור חיים קכ"ד שהשיג גיכ עיד התוה"ס צוה ומפקק דהיה צורר כמוש' העין קגס היא אסור לישן על ומה שלו צפניו עיי"ש (כד) [ישב ע"י צפיט קק"י משהיה חולק דדוקא כשכז ולישן עס כשטוש' נגדיו אסור אצל ישינה

יורה דעה קצה הלכות גדה סעיף ה' ה'

באר הגולה פמ

הצניח עם פסק
קפחא דמסא

(כה) (ח) במטה (כו) המיוחדת (כז) לה אמירו (ט) שלא בפניה: הגה ואסור לישב על (כח) פסקל ארוך (כט) שמתגדלת (ל) ואינה מתעוררת לטחול כשאשתו דרה יושבת עליו (מרכי פיך דשנת) ויש שמתירם כשאלם אחר תפסיק וישב צניחה (אגדה סרק התיטקה) וכן לא ילך עם אשתו בעגלה אשה או נכסיה אשה אם הולך רק דרך טיול עון לגנות וסדרים וכיוצא בזה אבל אם הולך מעיר לעיר ללרכי מותר אפי' שהיא אשתו וכלל שיטתו בדרך (לא) שלא יעשו זה בזה (כל זה נחיה סימן רמ"א). ו' ילא ישן עמה (לב) במטה: (י) אפילו כל אחד בבגדו ואין נוגעין

פתחי תשובה

באר היטב

(ח) נצטוה עי' נפטר סכנת אדם כלל קצו שכתב דהיה על כרים המיוחדים לה אסור שישי ואפי' ליל לדיש על המיוחדים לו אסורה היא *לישכב עליהן כהמש' היזו מקמי ולפי' הא דכתב היזו ק"ק ז' דלשה דיה יכולה לישכב אפדתי בעגלה מירי צניח' מיוחדים לו אי נמי מירי' שלא נפדו דאף דהוא על מטה אסור גיב' שלא נפדיה מימי' היא על מיטתו כל דמותרת שלא נפדו וכן נראה מדברי היזו מקמי (ט) שלא נפדיה, ונראה שזו דלא אינה צעיר כלל מותר (י) אפילו כל אחד בצנוד אינו אי מותר לשמוע קול זמר שלה מאחד דבגדול דשנת דף יג אחר עקיה אשה דיה ללשם רעהו רק דמחר שרי משום דהתורה בעידה פתח בשושים כדלחא צנכודין דף ל"ז ועיין בתוספות שם דיה התורה בעידה אי

בעגלה ולא שכינה נמי אסור דלא כהנים ונראה דכיש הוא שהיא לא חישן נצטוה שלו דיש טפי הכבוד שצנכב ונקומה אבל ישיבה בעגלה מותר לה על מטה שלו דהיא לא מדגלג ליה ועיפה שנוגע בקרין שהוא מלוכנן נקם אין אסור אפי' שקלה נזהרין זה שינוש הוא וכחז' הניס צנכ' סתים יען דלשה דיה יכולה לישכב אפדתי בעגלה והתורה מקדישים ששכב עליהם איש אחר מן התעבר משכנת זכר על אסור ואמלי אינה מושגת מן התעבר ישי' בעגלה רחא הולך מן המדה והשי' כיון דאין כח צניח' איסור הולך כשר לעמרי ואפילו אם התעבר משי' של אחר כי הלא מן כשרה כשר היה אלא דעל אסור קפדין אהצנכה וגזרה שמה ישא אסורו מאניו כדלחא צניח' צניח' עכ"ל

דרכי תשובה

צדס אין אסור ואפי' שיש מהרים בזה שנוש הוא עיי' בקיט לעיל קוף קי קל"ג שהצניח מן מהדריקה והוכיח ממה דקיי"ל דמותר לבעל לראות רגלי' ונצנוד צניח' וצנודים שלוקח המטילת צידו ונפוקה לל צידו הכרי דמותר ליגע עיי' [וכ"כ בתורה' קי' ז' עיי']. (כח) [פסקל ארוך שפתגרת. עיי' בתורת נחנאל עה"ת פי' אחרי מה שהצניח מקורו ומדרש ילקוט פי' מלרע שיושע עם הנדה על האסקוטה ובלבד שלא תהא מתנדנדת ותמה שלא הצניח הרגלי' ושאר פוסקים מקור דין זה מהמדרש ילקוט הכיל עיי' [כט] שפתגרת. אבל על גבי קורות כבדים המונחים על הארץ מותר לישב עם אשתו לפי שבצדקן קובעתן קיט קקיי' ומקור חייס קקיי' מתקשר קיט קי' ז' [ומתקנת השלחן הקפדתי על תיחד כי שרואי להתחיר גם זאת] (ל) [ואינו מחוברת עיי' בצרכי צנכ' מהייקע' ומהו ער' וכן הני' דהקפדתיים טוהגי' היתר בקפסל ויש מי עב' דהיה בעגלה וזהררי' צחי' אגודה כי להתיר כשנפסיק אי צניחה בקפסל והיה בעגלה עיי' וצ"י צנרת עשירי לרק (להגדיל' מרעש ז"ל) חירד קי' קימ' אש מותר לישב עם אשתו בעגלה צנודים מושב אי' בהפקק צניח' והעגלה דאסור עפ"ד הרמ"א חלו דכשמתנדנד ואינה מתעוררת אסורים לישב יחד והיא העגלה מתנדנדת ומיש' אח"כ הרמ"א דמותר בעגלה הייטו כשאין יושבים צנודים אי' רק זה כנגד זה בעגלה אבל צנודים אי' אסור עיי' ולפי' החי' אגודה הכיל' משמע דחר דינא חית' להו פסקל המתנדדת עם עגלה ומאן דמותר צנודים אי' תפסיק צניחה הים בעגלה ולאו דוקא זה כנגד זה עכ"ל רב' שהנמוזר כדברי השערי לרק צודאי' תע"צ] (מ) שלא יעשו זה בזה. וכי צנודים חייס קקיי' דהעגולס נהגו קנח"ל'ה מתחית' נכר קני' וכי דיה דוקא אם אין עם בעגלה רק הם לצדן אבל אם עוד אחר יושב על היעגלה או נכסיהם אש העגלה פתוחה והעגלה בעגלה יושב עליו ככהוג או הולך צנוד אפי' ליכא דבר מולן צני' לצינה מותר עכ"ל.

ישבה בעגלה כשהוא לבוש בגדיו ומותר אפי' צנכ' עכ"ל ועיי' בקיט וצ"י קערי דעה כי דצניח' השני תיבות אפי' צנכ' הוא קיט ולי' שלא צנכ' עכ"ל וצניח' וגם כי עוד שם ותמה על קתירת דצניח' עיי' [כט] [כמטה עיי' נצח"ת' נקם הצניח' והצניח' אש אשה נדה יכולה לישכב על קדי' בעגלה ועיי' צנרת' צנ' ליון קנאל קי' קיט' מה שהצניח' לעיל קי' קל"ג קיט' כיה עיי' ועיי' צנרת' אוריין תלתי' (שהוא חג מידר' משה) קי' קב"ד מה שהצניח' בזה שהעני' עכ"ל בעגלה מדוע אין מהרים צנרת' לראות קדומלים צנודים אלהם וגם נקיס וגם אש מנקיס אלהם צנ' כי' וא' הלא לוקמים כי' המיס' ופוסקים בחרה בתוך חיריה של מיס' חייס עיי' צנרת' בזה ודגה י' לעורר על מנחה העגולס עם אלל' יראים חקידים ואפי' מנעה כשמתכניס לצינה על לילה אורה הגון תמי' ורב' משדו וכי'אל' אז' הוא עולה אש אשה ללון צנודים אלל' עכנו ויידו והעגל' שוכב צנודת אשתו ואש' חיריה מוכד לישכב צנודתו ומעגולס לא שפנעו סיהי' אז' לזה מניעה צנודת' חייס' אש' אשתו היא כדה ואיך יכרת בעגל' צנודת' אשתו ואש' הוא חושב לכבוד האורח שזוהר לישכב צנודת' אשה הלא היא לו נחוש יומר למדת אשתו כדה שלא לישב זה חתו כהיתר צניח' לאשר צנכ' עת שיארע להם אורח נכבד יעשו כזאת ככו' וכיון דהיא שלא צנכ' כיון שאשתו הולכת לישב צנודים עי' יל' אולי סמכו בזה ע"ד הצניח' הכיל' שחזרה חקשה מקדיני' איש אחר ואינה חוששת מקדיני' בעגלה צניח' נדה עיי' ושלא צנכ' זה עיי' פתי' קיט' ח' עג' צודאי' לריכין אז' ליתר להסיר אז' הכרים ובקטות' אש' ומנחה כו"כ' החכ"א ועוצל' צנרת' קיט' ח' זה צנכ' המיוחדים לה אסור לבעלה לישב אז' עליהם אך לרי' הקי' ועוצל' צנודים' גם זה לא מנחי' כיון דמנעם הרחור עי' לא יצ' בעגלה אפי' ישבה בעגלה וכי' לישב אסור בכל גווי' ולי' (כו) המיוחדת לה. וכי' צניח' לעיל קוף קי' קל"ג קיט' ח' עג' ער' המירישה קי' זה דאין חילוק צני' ימי' נדה' או צני' ימי' לזונה לצנולס אסור לו לישב צנודת' אשה וכי' עכ"ל (כז) ליה. ענח"ת' ויש מהקי' דצניח' שנוגע בעגל' צנודין שחול' מלוכנן

סעיף ה' (כז) במטה. עסק קקיי' ועיי' פקס' קקיי' מה שנתנה פיד הסיד' בזה והצניח' מק' אורח ומקור

יורה דעה קצה הלכות גרה סעיף ו ז ח

באר הגולה

זה בזה: הנה ואפילו יש לכל אחד מלע צפני עלמו ואפני אס שוכנים בשתי תמז (לג) והמטות (יא) נתעזת זו צו אסור כצניחא דריס דף כי פילא וכתפזס רב יוסף סס ל כור ומי רבשניא נחיר דתן רתקו למוד למ מקום רתמטר נר עס ופני מפרשיי כסמכות דף טיע פילא וקדושין דף פ' פילא מילא דהתמקה נר כסמכותי וכו'

פתחי תשובה

באר היטב

נראה דאסור דהא גאשת רעבו אסור כמיס צנרכות דף כיד קול גאשה פורה וכו' הרמב"ם סס פירוש לשמוע וכו' כל הפוסקים וי"ע (א) נתעזת זו צו. עיין בספר מקור חיים סוף פ"ג שכתב דמלשון ירמדי (שמענו הוליא הרב דבר זה) משמע דדוקא אס רגלי המטות נתעזס זו צו אסור ולא שוכני האיש והאשה פריס ענד פנים ויכולים להסתכל זה צוה ויכול לנזח לירי הרגל דבר משאכ אס רלש המטה טעמה צנרגי חצנהה ויכס רלש המטה נרלש חצנהה שאין יכולין לנזח זה פנים של זה מותר אלל דמית העולם נוהגים כפתיחת לשון רמיא דכניע שניעזס זה צוה אסור אלל כהפסד כל שהו צין מטה למטה מותר עמיד ועיין בסמכות אדם כלל קט"ז דין ה' שכתב דלמפר דלס המטות מחזירין נכחול דמותר פיש ולי נראה דרמיא לא אחר דבר זה אלל דוקא צמטת שלהס שלא היה מוקף נכסיים למעלה כמו שמשמע לעיל ס"י ק"ג סוף פ"ג וקתן ס"י ג"ז סוף פ"ג וזו כשהיו המטות נתעזס זו צוה היה נראה כמטה אחת ארוכה אלל צמטת שליו העשויים כמינה מוקף נכסיים למעלה מותר [ועיין בספר עקרי דינים סימן כ"א אות מ"ו ה"ב שם פטר שער המיס סימן א' שכתב ה"ס דמהרי"ם אלשקר צ"ח י" כ"א חת"ר לישן חמת הכילה עם אשתו מ"ה שכלכל אחד יש כסה צניע מיני הכותן להפסיד אס לא צמטילת סוף חלר"ס צין המטות שאינה רוחה אחת עוד ור"מ לאסור צלל זה עיין שצמטת סוף סימן מ"א]

דרכי תשובה

מירוק דכוונת הסוף למעט צמטת מותרים אלשקר קס צמטת סוף המנהג סוף ושהו יסיים צ"ו מותר של עץ כל א' צמטתו ר"ש קס וי"ע הפרוס לפניהם וה"י סיד לאסור כיון דהו ר"ש ק"ח הוליא דהיונן הול פריס ר"ק להס לצדס מפני הלניעות ולוח קמיל דמותר עיי"ש ועי' צמקוד חיים סוף פ"ג סוף פ"ג דצ"ו הסוף דכוונתו לנה שהול סכ"ח אלל פריס הגדולים עמושין צחדר גדול מחילה וצנ"ן אצרים או ענן לבני וליפרי וצחוכו הול כעין חדר קצן ועמוד צחוכו שני מותר עקורין אלקאוריע אס חין המטות נוגעס זו צוה מותר לישן צחוכו איס ואשתו נדה הול צמטת שלו והול צמטת שלה חציג דכראה צמטת כחילו מטה אחת הול והס שוכצים צמטת אחת וי"ע הוליא דלפי האמת לא כן הול אלל חדר א' הול ר"ש צחוכו צ' מותר עיי"ש ועי' צלחם סוף פ"ג שהעמיק משהו התצ"ץ ח"ג ס' וי"צ ח"ל וחס הוליא מטה קצוה דרך צנ"ן צמטת צ"ו אפי' צקורות קצוה צבורל הוליא מטה הול ארוכה שתיע מטה צמטת צבורל ענלה צ"ו קירוב למרגלותיו ודל מותר הול וכן נוהגין היתר זה שאין זה אלל כמי שוליע מטה אלל מטה צקרקע הצית דמאי שחא אלל להליע וכ"ו ושיחיו פנים כנגד פנים יראה שיש צוה מוסר הרגל חציפ שיש לכל אחד מהס מלע מיוחד וצכקת מיוחדת אל"כ יש מרחק רצ ציחיס או שהיה מחילה סוף צניחיס וכ"ו עכ"ל (ועי' צסק סלח"ה) (לג) והמטות נניעות זו ב"ו. עפת"ש

מירוק דכוונת הסוף למעט צמטת מותרים אלשקר קס צמטת סוף המנהג סוף ושהו יסיים צ"ו מותר של עץ כל א' צמטתו ר"ש קס וי"ע הפרוס לפניהם וה"י סיד לאסור כיון דהו ר"ש ק"ח הוליא דהיונן הול פריס ר"ק להס לצדס מפני הלניעות ולוח קמיל דמותר עיי"ש ועי' צמקוד חיים סוף פ"ג סוף פ"ג דצ"ו הסוף דכוונתו לנה שהול סכ"ח אלל פריס הגדולים עמושין צחדר גדול מחילה וצנ"ן אצרים או ענן לבני וליפרי וצחוכו הול כעין חדר קצן ועמוד צחוכו שני מותר עקורין אלקאוריע אס חין המטות נוגעס זו צוה מותר לישן צחוכו איס ואשתו נדה הול צמטת שלו והול צמטת שלה חציג דכראה צמטת כחילו מטה אחת הול והס שוכצים צמטת אחת וי"ע הוליא דלפי האמת לא כן הול אלל חדר א' הול ר"ש צחוכו צ' מותר עיי"ש ועי' צלחם סוף פ"ג שהעמיק משהו התצ"ץ ח"ג ס' וי"צ ח"ל וחס הוליא מטה קצוה דרך צנ"ן צמטת צ"ו אפי' צקורות קצוה צבורל הוליא מטה הול ארוכה שתיע מטה צמטת צבורל ענלה צ"ו קירוב למרגלותיו ודל מותר הול וכן נוהגין היתר זה שאין זה אלל כמי שוליע מטה אלל מטה צקרקע הצית דמאי שחא אלל להליע וכ"ו ושיחיו פנים כנגד פנים יראה שיש צוה מוסר הרגל חציפ שיש לכל אחד מהס מלע מיוחד וצכקת מיוחדת אל"כ יש מרחק רצ ציחיס או שהיה מחילה סוף צניחיס וכ"ו עכ"ל (ועי' צסק סלח"ה) (לג) והמטות נניעות זו ב"ו. עפת"ש

סעיף ז' (דד) אבל מותר להסתכל בה. וי"ע לא יתן עיניו יותר ומדאי פן יתקלקל עינה סדרי מהרה סקקרו מהסיד ועי' מה צמטת סוף (לד) שנהגה כ' צלחם סוף פ"ג נראה שפוט דאסור לשמוע קול זמר אשתו נדה עי' צחור"ס ס' וי"צ סוף ג' וצח"ס ס' כ"א סוף א' עכ"ל

סעיף ח' (לו) שתחתיה לא נבדלים. עי' צחור"ס סוף פ"ג סוף פ"ג ונראה שפוט דלכל הסעוים אס יש לה צגדים מיוחדים אפי' נחיס מוקדעיס שמוותר להלציס ואציג דקאומר סס צ"ס מואר צלחות (פי' צגדים יסכים וצולוחים אלשה סנוהכקה צתן צ"ו נדחה (היינו שהצעל אינו ממוייצ לתת לה צגדים חסוים להתכסה צתן צ"ו נדחה אלל אס יש לה פטיעל דמותרת להלציס חתה צכלל וי"ע צסק"י ט' דההירו לה להתקטט צ"ו נדחה וי"ע עכ"ל ועי' צסק סוף פ"ג ועי' צמקוד חיים סוף פ"ג שהמנהג שהצגדים המיוחדים לה לי"ע נדחה אינם חסוים כמו הצגדים סלוצקת צ"ו ליצונה אלל צין וי"ע ליצונה לי"ע מהרה חין חילוק להס צענ"ן הולציס ועיי"ש צ"ו צוה וקיים וי"ע נחיס להס לשתלל צמטת עיי"ש והנה לפנו"ש הקרו להל"ן סוף פ"ג זה צסק חת"ר והרמ"ז דיש להחמיר יותר צ"ו הולציס דלס נחיר לו ח"ה קולל צ"ו ליצון יש חשק שיצו לירי הרגל דבר מואר סרוחה שהול אינה עולה כ"כ אי"כ גס צוה נראה שאסור להניח להס ונהגים צוה שאס יראה צ"ו ליצונה שועקת צגדי נדחה יסבור שאינה עולה ג"כ צ"ו נדחה אמנם י"ל שמהגס נוצע מופק להל"ן צסק סוף פ"ג שהמנהג להחליף חלוקה וסדינ"ן סלה צ"ו הפסק מהרה סלה ולזה

יורה דעה קצה הלכות נדה סעיף ח יא

נ ברייתא
דריב ענה דף פיה
ע"כ שו"ת
חובת הלבבות דף ט"ו
ע"כ שו"ת
ע"כ שו"ת
ע"כ שו"ת
ע"כ שו"ת
ע"כ שו"ת
ע"כ שו"ת

לה בגדים (לז) לימי נדותה כדי (לח) שיהיו שניהם זוכרים תמיד שהיא נדה: י (לט) יבקושי (מ) התירו לה להתקטט בימי נדתה אלא כדי שלא תתנגה על בעלה: י (נ) כל מלאכות שהיא עושה עושה רבעלה נדה עושה לו חיץ (מא) ממזיגת הכוס שאסורה (מב) למוזג הכוס (מג) (ט) (ט) (נ) (נמיו) (כי וכי עמלתי סיך דשטופות) ולהניחו לפניו על השלחן אא"כ תעשה שום דבר עבון (מד) שתגידנו על השרחן ביד שמאל או תניחנו על הבר י' או על הכסת אפילו ביד ימינה: י' אסורה להציע מצתו בפניו ודוקא פריסת סדינים והמכסה שהוא דרך חבה יאבל (מה) הצעת הכרים והכסתות שהוא מורה ואינה דרך חבה שרי ושללא בפניו הכל מותר

באר היטב

(ט) נפיו, והכיס כנז דלפנים שהמזיגה שלא נפיו אם מניסה על השלחן נפיו אסור והל"ל כשהוא יודע שהיא ערומה את כוסה דכיון שבהניסה על השלחן נפיו מציב כמחיצה נפיו ג"כ ולאסור עכ"ל וכנז הש"ך שאין דבריו מוכרחים גם מדברי הראשונים מ"כ דכחותה עומע דשלח נפיו ליכא חיבורא כלל גם אם שאוחר לה להניח הקערה עם המחבל על השלחן אינו נראה דהא ק"ל במזיגת הכוס אין חיבור אלא כגזע המיוחד לבעלה ונב"ד דליכא מינה אבל להניס הקערה על השלחן שכל בני בית אורחים ומונה אין קידוש אפי' ע"כ נכלל אורח עם בני בית מלאכה קערה לדיכא הכל נכלל דאסור קביה כשהוא כשהוא כי שניו ולפי

פ"ח תשובה (יב) כל מלאכות שנעשה דף קי' כנז דה מלך הדין לפרו אלא אם כפי שלא יסגלו ויחר תחנת מקורן שפחות אצל מי ש' המפטיק שומר פלוגתא נפשו ועי' עוד (יג) נפיו, עש"ך נכחה להניח קערה המיוחדת לבעלה אסורה אצל להניח קערה על השלחן שכל בני בית אורחים ומונה אין קידוש אפי' ע"כ נכלל אורח מלאכה קערה ע"כ וכן כנז בנפשות נכלל שני ענין פ"ח:

ס"ה וכן נקטינן אצל להניח קערה המיוחדת לבעלה אסור דא"ל בנפשות וי"ש דהמפטיק ג"כ נשלח מפקיס עכ"ל

דרכי תשובה

וגם אין צוה חיבור הוספה יותר משאר דברים עיי"ש אמנם עיי'ן בש"ך פ"ק קק"ג סק"י ומוטעונית ההחזיר וקצתה ע"כ להחזיר גם כבוס של קהל ומפקיס עיי"ש וכ"כ נפיו להלן קק"כ עיי"ש (מב) למוזג הכוס היינו לתת ומ' צ"ע החזק שהיה צ"ינס כדי קיהא רחוי לשתיה וכן צ"ע קלנו אם מתקנת אורח נפיו בנזקיער או צ"קרת סקורין קרי"עציר ווי"ן ג"כ אסור כמו צ"ינס הראשונים מחינת הי"ן צ"ינס דהא זה נני' חיקון הי"ן הוא אצל לשפ"ך הי"ן ומקנון לבוס צ"י מחינת אין צו' מעוס חיבור מחינת מקור חיים ג' (מג) בסני' מבאפי' ומ' מהש"ך דתרת' צ"ינס ואין חיבור אלא אם היה המחינת נפיו וגם הניחה הכוס על השלחן נפיו הוא דצ"ינס קיני אצל אם היה רק חדה שמונה שלא נפיו אפי' בלא קיני מותר ועיי' בתפארת נבי' מקי"א אסור מהש"י. על אצל צוה והוכיח דגם בחדה מלחא איכא חיבור דגם אם לא מחינת האסיה כלל אלא אחר מחג והיא הניחה הכוס נפיו בלא קיני אם הכוס מיוחד לבעלה אסור וכן נני' אסורה למוזג הכוס נפיו אפי' לא הכיחה לבעלה אצל אפי' לא מחגו הכוס כלל אם הכוס מיוחד לבעלה אסורה לפ"כ לפניו צ"ינס עיי"ש (מד) שתגידנו על השלחן אצל מידה לידה לבעול אפי' אסור אפי' קערה ואפי' ה" מחינתה שלא נפיו דש"מ יג' זה ואין חיבור צ"ינס אלו צ"ן ימי נדותה וצ"ן ימי ליצונה מקור חיים סקמיו מחינתה והראש

סעיף י"א (מה) הצעת הכרים והכסתות. עש"ך ש"ה נעיין בנפשות פ"י סי' ע"י ונראה כוונתו לדברי הרמ"א שם פ"י פמח"צ צפרישת קרי"ן ומקדרת לו מעתה קתוא דרך חינה עיי"ש ולכאורה מהלשון ומקדרת לו מעתה נראה קלה דהיינו קידור הכרים וכסתות שעל המטה ומנוול שגם זה הוא דרך חינה ולפי' אסורה ג"כ לסקר הכרים וכסתות לבעלה צ"ינס נדתה ודוקא לומר דמקדרת לו מעתה היינו הטעת הנכסה ולי' עפ"י פ"י

י"ל שחוששין להסיר כל בגדי נדה צ"מ הפסק עתרה ומקי"ן גם בגדיה העליונים ונוחק שומח נחלכלך ומ' נדה ע"י נקמ"ק ידה וכו"ל ולי' (לז) לימי נדותה. עיי' נפיו להלן קק"כ פ"ש שמוטע דהיה צ"ינס כהם רחוי שחייחוד לה צ"ינס יע"ש צוה שתקסה ע"ז ועיי' בטעמה קק"א ומ' לתרן ק"י הק"ע צוה עיי"ש (רד) שהיו שניהם זוכרים תמיד עיי' בחות"ש פ"ט שמוטע זכירה זו למה הלא לא לריבין הי"כ רח"כ י"א ח"ה הרגל וחסה וקי"ר הדעת עיי"ש ועיי' נפיו פ"ט וצ"מקור חיים סקלי' וצ"מטלה פ"ט ומ' ליי"ש זה

סעיף ט"י (לט) בקוש' התירו. עיי' נפיו פ"ק קק"ו פ"כ חי'ל ודע דבכונה נפיו החומירו באש"כ נדה יותר וצ' עזרה דעלמח ונכונה נפיו הקילו באש"כ זהו יותר וצ' ערות דעלמח ועומע כ"ינס הראש' וכי וז"ל ומוטע רח"תה עד שתעבול י"ש הנרחק לה קלה ונבעלה וצ"ינס פ"אש"כ כי מן המורה אסרה הייחוד עם כל העריות וגם נדה הוא צ"ינס כשהר עריות אלא שדבר קשה להזהר מיוחד אשתו ונולד רוח וצ' מוקרא להסיר יחוד נדה וכי' ע"ה צ"קת החומירו מעוס ק"יג וגדר קל"ת הקילו מפני שאלו ק"ה דבר קשה ולי' להזכיר וכן המחזיר על עצמו קודם יחור לו עכ"ל (מ) [התירו עיי' בש"ך השלחן להציג ומחזורדקא ומ' צוה לבע"ן ומ' נפיו הקודם דיתיו לה צ"ינס מיוחדים ליי' נדה וצ"ינס זה כ' שתתירו להתקטט צ"ינס נדותה וכי' חי'ל ועי"קן של צ"ינס כ' הוא דר"יעות פ"נות י"ן מי סכסכולה אשתו ומקסעת צ"ינס נדותה כצ"ינס עתרה ומחנה עליו צ"כרו ימי נדותה וי"ן שזוה אינה ומחנה עליו ולהיפ"ך כשהוא אשה צ"ינס נדותה צ"ינס פ"פ"ינס היא ומחנה עליו ולכן הנדירה צ"ד כל ה' לנפשות כ"ל"ט וכי' עכ"ל עיי"ש]

סעיף י' (מא) במזיגת הכוס. עיי' צ"מקור חיים סקמיו פ"י מהרשב"א והיה וצ"י רכל זה דוקא בכוס אין אצל קהל ומפקיס מותר ואין צוה מעוס חיבור מחינת

יורה דעה קצה הלכות גרה סעיף יב יג יד טו מז

באר הגולה

זאפילו הוא יודע שהיא מצעת אותם: יב יאסורה (מו) (י) ליצוק לו מים לרחוץ פניו ידיו ורגליו אפילו אינה נוגעת בו וזאפילו הם מים צוננים: יג תכשם שאסורה למוזגו כד הוא אסור למוזג לה יולא עוד אלא אפילו לשלוח לה כוס שר יין אסור לא שנא כוס של ברכה לא שנא כוס אחר אם הוא מיוחד לה (מז) יאבד אם שותים הם מאותו הכות ושתית איהו אבתרייהו (יד) רית לן בה: יד יכל אלו ההרחקות צריך להרחיק בין בימי נדותה בין בימי ריבונה שהם כל ימי ספירתה יואין חילוק בכל אלו בין רואה ממש למוצאת כתם: הנה יוא

ק"ס וירכש"א בחיי ר"ב פ"י ריבוי ורכש"א בפיה מיוחדת דבר ירובת ירכש"א דבריו רוח ירוח ורוח מולקת חיי"א דלילו ליגע רוח ביתו אפילו בלא חומר אסור ליגע בר אפילו בלא שם קנין וכי"א ש"ס ש"רע"א פ"א ט"ס ו"ס

א"ס ו"ס ונביח"א דמקטח ב"ר פ"א רישתני ט"ס כ"ג כ"ד נחש"א וכו' ונדר ל"ה מ"א ירוח ולי"א ט"ס על ככ"ר ולי"א ט"ס אחר ב"ס ככ"ר"א ג' ליימ"א נע"ל ג"ה ספיקון ד' פ"ד וי"א רע"א פ"א ר"ק ר"ס כ"ג א"ס ונביח"א פ"א ט"ס

לאין להמיר צימי לינונה נענין חיבור איכנה עמו נקערה (הנה נמדכ"י ג"ס רלצ"יה) וכן טובגין (יא) להקל בזה (מח) ויש

נכתובי* ט"ו דאם הוא חולה ואין לו מי שישמשנו וזולתה (מט) (נ) מותרת רשמשו (נא) רק (יז) שתזהר ביותר שתוכל להזהר מהרחצת פניו ידיו ורגליו והצעת המטה בפניו: מז יאשה חולה והיא אסור לבעלה (נב) ליגע בה כדי רשמשה כגון דהקומה ולהשכיבה ולסומכה.

(ויא) (נג) (מו) דאם אין לה מי שיטמנה עומד בכל (הנכות ש"ד והג"מ פ"ק דשבת) וכן טריגין (יזכא) וירשיל שפיקר נחור עושין ונמקנלו כל רקחות והמו חס על ז"ר וכן ונחמ"א ב"ר לחיוב"א ג"ה וכו"ס נקע"ר לחם רוח נולד בר כ"ר וכן ר"ס ונע"ל מס"ר לחם אסור) ד"ס ג"ס א"ס ונביח"א פ"א ט"ס

באר היטב

פתחי תשובה

(י) ליוק כחז הכיז מנשון זה משמע לכאורה שאסורה ליתן מים צבלי והוא ידחף אחי"כ אלל צלחת אינו כן דאינו אסור אלל כשי"א מולקת נשעה שהוא רוחץ ומי"ה עשירי לי ג"ס זה ככלל החיסור שאם הוא רוחץ ומני ש"ש זו נקב למטה ונשעת רחילתו היא מולקת מים להכלי ג"ס זה מקרי הרמב"ם אלל הש"ך כתב ג"ס הוי"ד יונה דאסורה לחם לפני בעלה קיתון שני מים ובל"ס שיתקן ב"ס רגניו מפני שהוא דרך מי"ה (יא) להקל והג"מ כתב שאין להם על מי שסמכו נהקל ודא"ו לדרוש צדקה שהוא אסור וכחז ה"מ וי"ל עוד דיש להמיר יותר צימי לינון דאם נחיר לו צלחה קונה יותר י"ס שפ"ש שיבא לידי הרגל דבר מאלתר שרואה שיהי צבלי (יז) שחז"ר אלל מצינת הטוב לחולה ליעש שרי ש"ך

(יד) לית לן זה עיין בשל"ח עיני"ן ח"א סימן קכ"ו שכתב דלד"ו להמיר כדעה השל"ח ע"ש (טו) דאם אין לה וכן פסק בחשונה דר"ז ח"א סימן ז' וכחז א"ע דנכל אחי"א דביע' אחרין ימות ואל יעבור מהכ"א עת"ל דבע"ל לזו טינא לא דמי דהתם נ"ל הכונה ממהת העעירה אלל הכ"א לא נ"ל המול ממהת העעירה להכי שרי ופ"ו א"ס היא מולת שפ"ס נמי שרי רק לא ירפ"ן פניה ירי"ה ורגליה ואל היא ממוכנת אלל הרמ"ה אפ"ש לו להשלי"ך מים עניה ואל ח"א אלל צדמ"ה ר"ש מותר ע"ש ועיין נחש"א נשמי"ם ר"ש סימן ק"ה ונחשונה מ"ק צ"ח יהוא ס"י ס"ו אינה עומא כי"כ וכן מנ"ח"י שכתב ח"ה ג"ס רח"ז"ר פ"ד"א ז' עכ"ל

דרכי תשובה

עצמ"ע ויש מהש"ך דנותרת נחוג לו הכוס היחיני צבליי"ו בכל וזה עי"כולה לנשות כגון שתחוג ציד שנאל"ת וכדומה הרבה עניי"ם ונקוד' חיים סק"ט (נא) רק שתזהר ביותר שתוכל להזהר. מלשון זה ומנ"ח"ר דאם אינה יכונה נחז"ר שמוכרתה לרחוץ פניו ולהל"ע הנוטה ונותרת גם צ"ח ונקוד' חיים סק"ז וועי"י צ"ח ש"ח צנ"ח"ה ר"ש וכ"א דהרמב"ם ס"י ק"י"ה שנות"ר לשמשו רק שחז"ר צדמ"ה פניו ידיו ורגליו א"ס אפ"ש וכן צלחתה היא והיי"ט כדעת הרמ"א לקון קע"י ק"ז א"ס לרי"ה צ"ח"ה לכוך והצנ"ח"ה ר"ש כ"י שמוחרת בכל גוונ"י כ"י ח"א נחצ"ח"ן כ"כ צ"ן י"ס צ"ו סכנה או לא והג"ס כ"י על ה"ס' הכ"ז י"ס עוררין צלחת ח"ושי"ם שג"מנ"ח"ו ועי"י דבד"ר"ו לעיל ס"י קפ"ו (ס"ק ו"ה) וזה נ"מ כיון שכן א"ס דעת הרד"ז כהקל כ"ז דבד"ר"ו לקון (צ"ק ס"ד) שאין לרי"כ"ן בזה להצח"ן צ"ן י"ס צ"ו סכנה או לא ע"כ י"ס על מה לקונן להקל

סעיף י"ב (מו) ליצוק לו מים עבא"ה"ע ויש פלוגתא הג"מ והש"ך ועי' בהפ"ת לצי סק"ט ונמ"ה חיים סק"ט שהכריע נהררות כדעת הר"י"ה והג"מ דנותרת להכין לו מים קודם הרחילה לכ"י שהחיסור נש"ס מי"ה הוא רק מה שנוש"ת צע"ת הרחילה עי"י"ס ועי"י צד"ר ע"הרה קק"ט

סעיף י"ג (מז) אבל אם שותים הם היינו הח"ש עם אחרים על השלחן נותר להאשה לשתות אחרים אפי' אם האחרים שמו קודם ואחי"כ צע"ל ולא הפסיק אחר צ"ן שתי"ם א"ש לאשתו נדה א"שה נותר לשתות לה הכוס ונקוד' חיים סק"ד וכ"י ע"ס דונה שמוחרת לשתות להאשה כוס של ברכה הוא דוקא מדעת צע"ל אלל השולח לח"ה אחרת שלא מדעת צע"ל חיי"ב מיתה כ"ו"ס צד"ח"ח דנוקבת כלה עי"י"ס

סעיף י"ד (מח) ויש להחמיר עבא"ה"ע ועי"י צ"ך סק"ז וצ"ק סק"ב ע"כ דא"ע"ס ע"כ הרמ"א ע"ש להחמיר בזה וי"ו צ"ו"ס השצ"ע"י של צע"ה נק"י"ס דק"ו ליכ"א למיחש להרגל דבר כיון דקונן כנ"צ"ה הוא לא שצ"ק היתר"א ואכל יאסור"ה עי"י"ס

סעיף ט"ו (מט) מותרת רשמשו עי"י צ"ז"י הע"ס ומהת"ד דהוא"ל והוא מוכה ות"ס כמו לא חיישי"ן שיבוא לידי הרגל דבר ועי"י צנ"ק"ר חיים סק"ב שהעתיק דברי מהת"ד בזה וק"י"ם ונ"י"ה דאם אין הצע"ל חולה מונע אלל ע"ע לו מ"חש"ו וכ"א צע"ל"ח ע"ס לחוש שיבא לידי הרגל דבר אסור עכ"ד (נ) מותרת לשמשו.

יורה דעה קצ"ה הלכות גרה סעיף יז

באר הגולה

א בריי דמיס דמיס א
מיס דמיס דמיס דמיס
גו כו וכו' דמיס דמיס
למיס דמיס דמיס דמיס
המיס דמיס דמיס דמיס
והמיס דמיס דמיס דמיס
זמיס דמיס דמיס דמיס
חמיס דמיס דמיס דמיס
טמיס דמיס דמיס דמיס
ימיס דמיס דמיס דמיס

(יח) אין רופא (יג) אחר ולרכיב אליו ויש סכנה בחליה (קד) דקדק הכי ונלשון הרעצין סימן קכ"ז ועיין גליון סימן ט"ס אס מותר למד (קח) ליכנס (יט) לנית הכנסת ולהסתכל

קצ"ו דיני לבישת הרבן ובריכתה. וכו' י"ז סעיפים :

א ישיבעה ימים (א) שהזובה סופרת מתחילין ממחרת (ב) יום שפסקה בו יוכר משפטה (ג) אם תראה (ד) ב' ימים או ג' (ה) ופסקה מלאות (ו) בודקת (ז) ביום שפסקה ברי (ח) שתמסוק (ט) במהרה ובריקה זו תהיה סמוך

באר היטב

פתחי תשובה

קצ"ו (ה) נכנסה זין השמאית ונדיסד לפי כו רק שמירת כו היינו מיום ז' מלאימה ואילך נלקטן סי' ע"ג

המפקיק ע"ש. (יח) אין רופא אחר עיין גליון מיס דמיס (יט) לנכסיס להסתכל כתב נכסר ממודי כ"י נכסו הנכסיס שלא לילך לנית הפייס להסתכל ציני נדמה ונכח הוא ע"כ

דרכי תשובה

צ"ל ב' צאקה שאין לה וקת שאינה הולה זנוכתה כנצולר לעיל ק"י קפ"ו שאינה יולדת ומנומלחה עד קיה"י לה עכ"פ פעם אחת שלא תראה צנדיקה שתעלה לה זנוקוס הפסק מהרה וצדיקה נקיים ונדס ציוס ח' ונחנקיים שתעלה לה זנוקוס מהרה קסורין וצדיקין וכו' דנהק צדיקה דוקא צעינן ונה נכך שתולה זנוכתה חל ומיו לא נצדקה וואן נהק צדיקה ודלי דוקא צעינן וכל שלא נצדקה עומאה ולא מהני לה הספירה וכו' ומה תימה על הכי ורמיא צפי קפ"ו ע"י ה' שקהמו דצריהם ולא כתבו שאשה זו לריכה עכ"פ שתצדוק עלמה שני פעמיים ותמלא קהורה דהיינו אחר שהגיע יום וקחה או יום ה' צדיקת אחת ומסוס הפסק מהרה ואחת ומסוס נקיים וצלאיה עומאה נולואים ק"י כ"ג שהצילו והסיג עליו והוכיח צדאיות דאס י"ש לה נוכה יכולה לתלות זנוכתה אע"פ שאינה יכולה נצדוק גם צדיקה אחת ע"ש וע"י צשוית טוטוריד קנול ק"י רח"ץ שהצילו דצרי החוריד והאצני מולואים זנה וכו' להחזיק דעת האצני מולואים זנה ולדחות דצרי החוריד ע"ש ועי' צענולה שהצילו דצריהם וכו' צענולר נדצרי האצני מולואים דגם לפי דעתו אינו מוקיל אלל אס היא עומאה ומסק אצל אס עומלחה הוא צדלי כגון שרלחה דס קודם שנולד לה סנוכה אלל שהרגישה שהדס הוא דס נדה מונס ודלי אינה עולה ומנומלחה עד קיהיה לה הפסק מהרה ח"כ כרלוי צלי סוס דס וע"ש צנה צענולר דצריהם וצונס צנה לדינל (ו) ובודקת ביס שפסקה ע"י צסרת זכרון יוקפ ק"י ט' טעמד סס הגלון מצדעסלל על הנחקר אס צדיקה זו של הפסק מהרה הוא מלאורייתח או מדרבנן כי י"ל שמהית גם צלי צדיקה מותרת והיינו שאס לא מרגשת הוי הפסק מהרה ומצדבנן הוא דצני צדיקה מונס וע"ש צנה צענולר זנה ועי' צענולר עהרה צפתיחה סצריס ק"י זה והוביח עדיה הרעציס דהתורה הקפידה שתמסוק צטהרה דוקא ומצדוק צין ענאל לטהור ואס לא צדקה איצ ציוס הפסק מהרה צודלי אף אס ענלה לא מהני מהית דצדיקה הפסק מהרה גהיכ הוא ע"ש צנה שהאר"ץ צנה עוד (ז) ביום שפסקה היינו מיום שהרגישה שפסקה ומדע שכן הוא דל"כ אלל ע"י צדיקה מה צדקת דקאמר ונקור חיים סק"ו מהרצ"ח. (ח) שתמסוק במהרה. נצלאיע מיס מהס"ך צין השמסול וע"י צפיס סק"צ צענולה על הש"ך צנה דמה קניול חל נצולר

(יג) [אחר. ע"י סכנה"ג ס"י צסס הרצ"ו דאס צענה אונן ומק"ו דה אס אין סס ומק"ו דס אחר מותר והצנה"ג נכתפק ושק"ל וערי זנה אס דין ומק"ו דס כרופא זנה דאפי' היכא ש"ס רופאים אחר אף שאינו צקי כמו צענה (צחול"י ע"י סכנה) מותר לצענה כמ' מהרצ"ו (צקי' הקודם) היצנוקין דס או דילמא רופא לחוד ומק"ו דס לחוד ומק"ו דס לא לריכין נקילאה כ"כ וליס לחלק צין צקי כ"כ או דילמא ומק"ו דס עשי"ך סכנה שיוכל לקלקל חיו ולא החליט זנה ע"ש] (קח) ליכנס לבריכניס עפתי"ס וע"י צנוקור חיים סק"צ שרוב נכסיס נוהגין צעיני נדה אינה רואה קיה אצל ומיו לאותן הנוהגין שלא להסתכל שוס תמלה ציני נדה ומיו צנולה הנאה מונן לונן כגון לולב ומלה וכדומה ומצרכה הנכסיס עליהם אפי' ציני נדה ע"ש

סימן קצ"ו סעיף א' (א) שהזובה סופרת. ומסוס צענוד דלאורייתח הנדה אינה סופרת ז"ל אלל הזנה ומסיה נקטו הטוהומ"ח צלשונס זנה אצל כצד כהצו הטוה"ח לעיל ק"י קפ"ג סכנות ישראל קצבו עכ עלנן חווראל דרי"ז שאפי' על טפת דס כחרדל יבשת ז"ל אי"כ שייך לדיין צכל רלוית נדה ככ הדינים כמו צנה ומקור חיים סק"צ (ב) יום שפסקה בו ע"י אס רלוות ציוס סצת וציוס ח' וצו ציוס שוקקות ונלרות וצדקת כל צהסינו לנולה ונן המונחר או לאחר שפוקקת לאכתר דיעצד ולא רלחה מוכה ז"ל מיום צ' ותוכל לטבול צענוע סניה צחללה לילה צעין יום ח' לצי והיה אס לא רלחה ככל ציוס ח' אלל צלילה צעין סצת ליום ח' רלחה הוי יום ח' שפוקקת צו ומתחילה למנות מיום צ' ומקור חיים סק"ד

(ג) אם תראה ב' ימים או ג' ימים אס תראה צ' ימים זה אחר זה ורלוות צ' היתה של ציה"ס דהר"ל ספק רלחה ג' ימים דלז הר"ל כודלי רלחה ג"י דצדקת ציוס שפסקה אצל צלאיה חרי אס לא רלחה רק צ' ימים לא הוי זנה דלאורייתח קרי מהרה סק"ק ח' ונחצ"ח (ד) ב' ימים או ג' אצל אס לא רלחה אלל ציוס ח' ושוקקת צו ציוס אס יכולה להתחיל למנות ציוס צ' או לא יתצאר להנן צע"י שח"ז אימתי מוכרתה להפסיק צטהרה ולצדוק איצ (ה) ופסקה מלאות. ע"י חור"ד צצאורים סק"ג ס"י ח"ל אשה שרלחה דס מונס ואח"כ נולד לה מוכה אפי' ידוע שמוליחה דס ואיח כה לצדוק אפי' פעם ח' שלא תנולל דס צקסמרת ז"ל עומאה וכו' וכן נראה לכאורה הדין צאקה ש"ס לה נוכה שידוע שמוליחה דס ציוס הוסת צאקה ש"ס לה וקת או

יורה דעה קצו הלכות נדה סעיף א

באר הגדה **צב**

ל' נסח ספרד י"א נסח
הקבלה ד' ג' ספרד
י"ב נסח פרי הרי"ם

(ט) לבין השמשות (וכן נהגין להפלה (י) ונדענדע אפילו לא נדקה עלמה (יא) רק עשרים ועולה עלמה סהורה פני נק. (סו) נסח הרשב"א ופי' אף לפי דברי הרמ"א) וילעולם ילמד אדם (יב) (למסמיר להפלה) בתוך ביתו שתהא בודקת ביום המסקמדהרה במוך דחוק יושיהא שם כל בין השמשות (יג) שזו בדיקה מוציאה מידי כל ספק; הנה ירא אם התפלגו הקבל ערצית ועד היום גדול אינה יכולה לנזק או לנזות לנשים ולהפסיל ולמנות מיום המסרת (יד) פאלס (טו) (ז) להקבל כנר עשו אותו לילה (פ"ב) י"א דומטר (פ"ז) אפילו

באר הישב

(ז) להקבל. אפילו אם היא עדיין לא התפלגה ערצית

דרבי תשובה

ח"ל גם לכתחלה סיהא ונדך דחוק כל נהשינו ונקור חיים סקיק וסקיקא וקין סקיקי וכי עס נפיק דכל זה נראתה ג' ימים אצל אם ראתה רק יום א' ופקקה נהרה צו ציום לריך ונדיחא לכתחלה ונדך דחוק כל נהשינו ע"ש באריכות. [ועיי' בחוריד וי"ט צוה ועיי' נעמלה סקיד סמטה להיתרח דדיענד כסלח הי כל ניהשינו עיי"ש ועיי' נצרה לצופי נודכי חוריד ק"י קביא ע"ד אסה סהפקקה נהרה לראית וסתה כריחל ננדך דחוק כל ניהשינו וציוס ז' לפסירתה נהחריית ונלחה על העד נורחה אקר חשנה צליס כי יסחר אותה החכס הנורה וצין כך נדקה ח"ע צין הערצית כרלוי כ"פ ציום ורק ננדך דחוק לא הי נאשר חשנה פליל וחמיב טינח הנורה את הנורחה ונכתפקה אם הנדיקה צין הערצית ונהי נפני סלח הי ננדך דחוק ע"ש סהעלה להחיר לננדך על הלחם סהעלה צירוף חך דמה סהורה הנורה לאיקורח הי רק נפני ספק וחומנח ע"כ נפי' י"ט לנרץ לוח ג"כ הנדיקה הקודמת סהי כל ניהשינו עיי"ש] (יג) [שזו בדיקה מוציאה מידי כר ספק. זיי' בחוריד ק"י קליא צביאורים סקיק נדיקה זו ננדך דחוק לא קני רק כנצדקת וקודס נחורין ונבדקין עיי"ש] (יד) פאחר דהקבל כבר עשו אותו לילה. נעלה"ם ונספו הוא דאם הוא לילה או אפי' ספק לילה ולא נדקה אף סעדיין לא התפלגה היא ולא הקהל וינח אינה יכולה למנות ויזיס הנחרת כיון שכנר הוא לילה ונעין סננה נקיים סלינוים תוה"ס קקצ (טו) דהקבל כבר עשו אותו ל' לה. כי הצי"ח נלפעניד נדקין כ"סנמתפללים הקהל נעריצ נעוד היום גדול דיותר נכון הי' סתצדוק עננה לאחר תפלה ערצית נעוד סהוא יוס קומך ללילה סהוא כנו סנה או יותר או פחות לאחר תפלה ערצית אלא הואיל וכפי' ונעוניה ונרחיי דלין להפקיק נהרה אלא קודס תפלה ערצית וכו' ויהו לכתחלה לריך עוד לצדוק עננה גם אחר תפלה ערצית נעוד סהוא יוס היותר קומך ללילה סאשער קזחת הוא עיקר הספקקה נהרה וכו' אצל נדיענד אם לא חזרה ונדקה אחר תפלה ערצית אינ דיענד אם לא נדקה קודס תפלה ערצית נורין לה סתהא נודקה עננה לאחר תפלה ערצית לכתחלה ותחמיל למנות ויזיס הנחרת סנה הוא עיקר הספקקה נהרה ציום היותר קומך ללילה סאשער כול וכו' עכ"ל והצי"ח סקיק קקצ [ונלחה מנדרי סקיק צוה דהם לדי' חצי סל סקיד זיל דאם התפלגה ערצית כנר או אפי' נדיענד אינו נועיל ע"ש וכיכ צוה צלי' החדשות פסקים סהי זה ע"ש] (טז) אפי' עשה הקהל שבת. פי' אפי' כל הקהל או רוב קהל לצמן נעס סקיק ועיי' אריח ק"י רכיג סהי ז"צ ע"ש (יז)

ונחור כן נמחנר נדיקה זו תהי קומך לנהשינו ועיי' צלננו נעס סקיק מה סהאריך צביאור דברי הסידך צוה ועיי' נעמלה סקיק סמתחך דהרצה קומיל הסידך דלי מלסון הנחנר הי' סהוא רק דרך עלה עונה ולזה כי סהוא נעיקר הדין וגם קארל דלי מלסון הנחנר הי' דלח אהח אלא לנעוטי סלח תהי אחיב צלילה אצל קודס צין הסעקות סקיר קומיל הסידך קלי"ח צין הסעקות דוקא ע"ש (טז) לביהשים נעלה"ם ופת"ש וי"ט ונחלנור והדגמור ועיי' נהוה"ס קקצ ספק כן דלענין זה אין חילוק צין הנור ואז או כסליו וסתה וצין יוס ארדך ויוס קלר דלעולם לריכה לצדוק קומך לניהשינו והעיעור ונחור נחריח ק"י קביא סהוא מנהלך אלא ותיק לונה קודס הלילה ע"ש וכיכ נפיק סקיו ונעמי לצונה לדיחא ע"ש (י) ובדיענד אפי' לא בדיקה עצמה רק שחרית. עיי' חוריד צביאורים קקיק סבי' דמלסון הנחנר נענוע דאפי' ראתה כל הגיי וציוס הסליסי ראתה נהחריית ג"כ ותיכך אחיב פסקה נדקה עננה או נהחריית ונלחה סהורה ג"כ ונהי הוא תווח כי נדצרי התוקי נוכח נהדיח דנחריית יוס סקראתה לא מהני הפרשה רק נהשינו ועוד כיון דאק לא נדיקה צדס ולא ציני נדה חרנה איב איהל לנפקיק סנח הוא יוס ראשון דביע נודי דלח ונהני נדיקה נחריית ע"ש ועיי' נחכונת אדם כלל קיין סהי' סבי' ונדעתי' דנפטיה לחלק דאם לא ראתה נחורו יוס וכנר נכתס הנעין אז סקיר נעלחה לה הנדיקה סל קודס נהשינו אצל אם ראתה גם נחורו יוס אז נעין גם נדיענד סהנדיקה תהי קומך לניהשינו וסל לאו לא נעלחה לה הנדיקה ע"ש ועיי' נעמלה קקצ וי' סהצי"ח דצרי החוריד והמחכונת אדם צוה והסגי על דצריהס דמי' החוריד ונדצרי התוקי הנה כיון קדעת כונה מרצותח דקיל כן דאפי' ראתה נחריית ופקקה תיכך נדקה ח"ע ונהני איב אין סוס היננה מה סהנו קונוכיס עליהס נדיענד ח"ע' אהין זה דעת חר"ם ותוקי' ונפרס צוה"ז י"ל דביע נודי לוח וי"ט הנחכונת אדם לחלק צין ראתה נחורו יוס או לוח זה אינו כי העור ונעין והסוקיקס לא חלקו אלא צין יוס ראשון ליוס סני אצל ציוס סני וכן להלן לא חלקו צין אם ראתה נחורו יוס או לא ראתה נחורו יוס ע"ש (יא) רק שחרית נעלה"ם וי"ט ונהשינו היינו מיום ז' מנחרייתה ועיי' נפיק סקיד וחוריד צביאורים סקיק ונעמי לצונה דאם לא ראתה רק יוס א' לביע לא נועיל נדיקת נחריית ולריכה נדיקת ננדך דחוק כל נהשינו דוקא ע"ש וכיכ ננדך חיים סקיק ע"ש. (יב) להחשיר לבתחלה. דייק וכהנר להחמיר לכתחלה היינו להחמיר נעמלה ולמנות ען הנחנר אצל נעיקר הדין

זורה דעה קצו הלכות גדה סעוף ג

צג באר הגולה

החיל (פ'י"ט)
ומעיינה פסוק עיינין)
1 טור נסע אג"ו
החליט ושיע

(כד) הואיל ולא רחצה (כה) רק יום (ה) חמ"ג ג ובימים שפסקה מלראות ובודקת עצמה כאמור
(כו) תלבוש הלוק (כז) (כח) (י) הברוק רה

באר היטב

(ה) חמ"ג ומעיינה פסוק וכח השך ויב דינע לדין להיכל דחזרה ורחצה בתוך ימי הפסירה לבין שנה רחצה רק יום אחד ימי הפסירה לא עבדי נדיקת שמיטה אשילי דדיעבד אצל אם רחצה רק כחם אפשר נהקל צין ימי הפסירה צין בתחנה כיכ צם מעבדי מנך

(ג) הנדוק לה עיין בשמחה ועל לדיק פיי קאי שכי צלשה שגאלה כחם ימי לנינה ולעבד הפסיקה צהרה תקדש ונצטב שיהי לנניס ואמרו לה שנתחיה צי"ם הנחתה שגם על הכחם לריכה להמתין עמדה הי ימים והורה ולנצטב כחיתו שלה הנכחם צהרה כחיתו אך היחה מנורה עלמחה סינר לכן ונקי מנצטב של אחמול ואחר צי ימים נודע לה שאלו להמתין הרחשו וכוהוכים מינין אמרה שהסינר נקי עיינין ואילו נכחם עמדה היה נחלל על הסינר והנה השאלה היחה ומחלוק לנמה פנים הלא אם היא רחצה ומעיינה ימים יראשוים אחר נכחו המחלה נלפחה היי אף אם נחשנן לחוסם להחריים אם נצטב צדיים מנולוכים אם נחמר שהכחמים הם הם מימי נדחה היי אף אם אין חולין צכן אם היחל חמ"ג לכה מה שהיחל חמ"ג נקי והעניב לענין פסק הי אמר שהחוקיקה עלמה צמולה אין לה נכסור אותן הימים ונעשה אין פיה נפסיקות האחרונים אך אם לא החוקיקה עלמה צמולה ענו נה אותן צי ימים כיון שמכרת הכחמים צדיע שגם מימי נדחה ואף אם אין לה צכס ציע ניכ ענו לה שפנחה הוכוכה דכל הסינר נצי לה לאשכומי אכן אם אין הוכחה זו וגם אין נה צכס ציע אין חולין שגם מימי נדחה כיון שהוא צמי ראשוים פיש

דרכי תשובה

דמינו דדיעבד אם חירע שצדקה איבע לאחר ונחה קטנה גדולי כדאי הוא הצי' כדקונך עליו והתיר האשקה צענכה כי י"ל דכוונת רש"י הוא דוקא לכהנחה אצל נא נענין דיעבד גיש (כה) הוא ל' ולא ראתה רק יום אי עצההיע ני"ג ונעיינה פתוח ועיי' צונצובי עהרה קקצ צקילורו קקייח וצצאר ני"ס חייב קע"י ד' שהוכיח ופסק דאם רחצה צלילה וצפחית צדקה איבע ונללה עהורה והוא ציוס שני או שנישי וכר ונראייה יום ראשון איכי שאלו חוששין גם נדעת רש"י ותקי' והראש' דקינ דציוס קרחתה אפי' ציוס השצניע' לא ונחה צדקה שחרית ולהרים וציוס זה דוקא כשרחטה ציוס אצל אם צות נא רחטה ציוס גם הם נודים דנהני צדקה שחרית ולהרים וצדיעבד י"ג כדקונך על זה עיי"ש (כה) רק יום אי עצההיע ני"ג ונהשך שיש כיון לדין היכל דחזרה ורחצה צתוך וניי קכיתה ועיי' צהרה"ש קקיה וצפי' קקיי' ו"י שפי שיש עוד כיון צבלה שרולה להפריע צערה כפי דעת הש"ך כהנן קק"כ צענת הדחק דאי' כנהנהין עד יום הי לראייה עיש ומיש הצההיע ונהשך אצל אם רחצה רק כחם אפשר נהקל וכו' עיי' צפי' קקיי' שם שפי דלפניש הש"ך להנן קקכ"א אין כנוואו קולא צזה אלא צונללה כחם צתוך וניי קכיתה עיי"ש

סעוף ג' (כו) תלבוש הלוק. כן שגם תראה עוד שיהא

יכר צחלוקה קי"ע קקיה ונהנודכי (כז) [הברוק רה. עיי' פתי"ש קק"ג צגס שיה ועי"ל לדיקה והציור צקדי עהרה קקייח ועיי' צקו"ת קוטורד תליהאי ח"צ קי' עי"א צלשה שונללה כחמים ודרה צכפר וצלה כהנורי' העירה לשאלו ותחיר הכחמים רק כנפתק השואל הנורה אם ונלשרשים ימי הפסירה שפסקה צנתיים ונפקק ורלה לדמותו לדינו של הנעיל לדיקה צזה והש"ך דלך דני לזה ויכולה ללרף הנקיים שפסקה צנתיים נדס שצלה כשאלו לתמורה עיש ועיי' צקו"ת ונהרש"ס ח"ג קי' קי"ד צאשה שהתחילה לכפור זיכ והפסקה צהרה וקפדה צי ימים ואח"י נקע צעלה ונציחו אדעהאל לשפות צדרך צי ימים וכל צדקה איבע יום א שחול ג' להפירחה וגם יום שלאח"י רק קפדה אחרי שצעלה לא יצא רק אחרי עשרה ימים י"ג לה עוד זמן לגמור היצי ואח"כ ציוס ד' חזרה צדעה וצדקה ונמרה היצי ואח"י קדם צעלס וצא נציחו היזם

יורה דעה קצו הרכות נדה סעיף ג

באר הגולה

1 מדרבי דבס הכותב

(כט) שאין בו כחם יובליה תשים סדינים הברוקים מכתמים ומיום המזרת תתחיל לספור (ל) ו נקיים: הגה ומנהג כד הוא כהאשה שזקקה צהירה שמתן ולבשה לבנים אמנם אם לא רמזה רק (לא) פניה (לב) של מטה

דרכי תשובה

היום כיונה לקפירה אלא שנתחלת היום לא כיונה רק כקופו ומיו מהני עייש ועייש נשרת נטע שרק יוד קי קי וקיג ומה שפלבל צוה דנדרי המיל והמקנה עייש ועייש נשרה כז ים יוד קי כיז ומה שפלבל דנדרי המיל הנז עייש ועייש נשרה אכן יקרה יוד קי וי נשרה נשנה כי לה כעס אי ובי כי הוא צא לביתו צעוד עשרה ימים וסברה זכ צהירה ולצוקף לא צא כזון הטועד צוכתציו ונאלה כחם ואחיב השיגה ומכתב שניטי ומוכי שיצא תוך שיונת ימים והפקיה צהירה והתחילה לצנות זכ אך השטי אחר צדיקת שחרית אמרה לה שכינתה טכא יצא צעלה לזון המוצבל כזו טכא צא לזון טכנתה צפעס אי ובי הגס שלא החליטה הדרי עכז עשו דברי שכינותה רוסס אללה כי נתעללה ולא צדקה ערצית יוס השטי ושחרית יוס הזי ולענת ערצ יוס זי קרס עבר זון הצדיקה צא צעלה ואס תחמייר צוה לאשר תתיאש ככיל צאונע הנקיים הוכרח להתענג עוד טעה חדשים כי הוא נח אך להותקן זכ מחפש והוא עובר אורח צונחקרו כזון רב ופלכל צד המעצל הנז והקיע והענה דכיון צדקה ציוס אי וציוס זי אף אם עברו עני יוס או יוטים כתיים טקצרה שלא יצא צענה ומיו כיון שהימים היי אללה צחוקת צדוקין יל גם לענה המעצל והקיע הוי כספורי לפכינו ואלי זכ וחדש ככיל עיש

וכיז כענקתפקה צאונע וגם זכ קצרה צודאי טענה לא יצא ליום המוצבל אבל לא היי עיי קטע ומריצה כזו יאוש לגמרי מהזדווג עם צעלה אבל כשנפרץ ומריצה ציניהם להתפרד עיי נשרת ציה דוד הספרי חיריד קי זיז דאס היחה קטעה צין איש לאשהו ואחר כונה ימים שהיו צקטעה נכסכו ומתוכי השלוס וכל עתה ציוס וצאו כציד טצעיר ונתקן נה סך כהוצרה וגם טעצנו טיה ועשו תכאי טצטר צאיון טענצ עמו אחר הפקח טענה הצאה להתגרש וזה המעשה היי צחורש ומנחם אז ואחיב עשו שלום ציניהם והענה טס צצית דוד דאי ליש זכ ככ צדקה עלונה והיא עהורה טענה טנוס עייש ועייש צדצרינו לעיל קי קיזי קי זי טעס הצית דוד ועיי נשרת חיים טכים (כהרצ ומריח פלאגי זכ) קי הי ועיין צדצרינו צקי רוח חיים על היוד צקי קיזי ומה שחילק צדצרי הצית דוד דייל דאס אינה עהורה ושראתה דס נדה צימים שהי צקטעה ולא טעלה הגס כי עכסיו כקקה ולנראות וצדקה והיא עהורה נראה פטעו דלריכה לכפור זכ לצדוק את עלונה כיון שלא היחה צדעתה שיצא צעלה ולא כיונה לצדוק צימים טפקה ולנראות וכמיט טעיט צוה קי קיזי קטי די דומשונע דעכיפ לריכה צדוק ככונה וציוס האי וציוס הזי צדיענד ומעכז וכיון שלא כתכונה צוה כלל ככו עייכ לריכה זכ וקפירה ומחדש וכן ומחיר לכנים שלא יקלו חיו כטנאים צעליהם ון הדרך ולא ידעו הנשים זון ציאה צעליהן טלריכה צודאי קפירת זכ כטיצא צעלה כיון שלא כיונה ולא קפירה וצדקה כראוי עייש.] (ועיי צדצרינו לקון קי ליש טעס שרית טס

ארי צוה) (כח) [הברוק דה. עיי נשרת ועיל לדה המוצל צפתיש (וצקיק הקורס צדצרינו) לענין אס ומכירה הכתמים טעחלוקה טעס ומיי עונמחה הראשון ועיי נשרת צית אפרים חיריד קי ויה ועיי נשרת פרי טעדה חג קי קנזי טעס ומכרת טעציע טהו הכחם הראשון ומיי עונמחה הראשונים אין לחוש ומיש כקדמי צוה קי קי יצ שחי. לתלות היינו כטאינה ומכרת אותו טעציע עייש.]

(כט) [שאין בו כחם. עיי נשרת דבר משה להגימ משה אמארייליו זכ חיל חיריד קי כיה על מה טטהגוה קלת הנקיש לרחוק קודס עזילתן כל צגד טיש צו כחם או מראה אדומיות (הגס טאין לוצעות אוחן ציני טהרתן) אין לזה מוקד מהלכה כלל עייש טעמון] (ד) [י נקיים. עיי נשרת גצרי קי ליה וטס טשר הגאון וי טמואל זכוייל זכ ומולטעיין יוד אשה טהרופאים לוו עלי לרחוק צוים חמוין עם מין ען הנקרא רגניה האלץ ולאחר טרמנה צדקה עלמה מואד צחינו ענוק עמוק ועל עד הצדיקה היי מראה אדומים מואד וכפי טהגידה האשה היי לתלות המראות צאות מים האדומים ומחמת מין העץ טנקרא רגניה האלץ והעלה להחמייר שלא לתלות צמים האדומים גס ט שלא טענת וקמה כיון דאיכא טפק כהגשה דעיי הצדיקה נתהוה טפק והוא קי דאורייתא קי כרת עייש ועיי נשרת דצרי ומכילל חג קי קיח אס מותר לשפוך מי רשואות (וכראה ומדצרי כטאינס אדומים) עיי כלי לתוך המוקד תוך גיי הראשונים לכפירתה ופלפל טס וטעה להקל עייש ועיי צקי צרכת משה להגימ משה ירושליונקיי צחלק התוצרות קי ויה יוד אשה טרגינה צהרגשת זצית דבר לח וכל המראות טמואלות אחר הצהרגשה עהורות ולוו עליי הרופאים קלח צצית הרחם עיי טפרייעיר את הרעלנטיים הנחוק לרפואתה ועתה כעמרגשת זצית דבר לח וצודקת איע פעס אי אחרי תקלוח היא מואלחת מראה שחור כמראה הרעלנטיים והעלה לטהרה צהרגשותה גם גלא צדיקה ולתלות צמראה רגינה מוא ותולין לטהרה עייש.] (לא) [פני שרמטה. עיי צמי נדה צקיא מהיק טהעלה צפי דצרי הרמיח אלו טפטיטות דצדיענד ומיי טקפירה זכ גם אס לא רחלה פני טלמעה עייש ועיי צדצרינו כן נשרת טירי טהרה קי זה טשר צי דצין אשה שלא היי אפשר לה לרחוק פני טלמעה ולא רחלה וצדקה והתחילה לכפור זכ ודעהו להקל עייש ועיי ציוסף דעת להגאון ומלצו זכ שחולק עניו ונחמייר ועיי נשרת ומרשים חיל קי קפיט טכ דעכיפ צדיענד טהתחילה לצנות זכ חפי רק יוס אי אייל להתחיל צצית ככהג ויש לקמוך יוד השיי טהרה יעס] (לב) [שלמטה עיי נשרת מהריי אסאד חאהעיז וחוינו קי רקיט יוד האשה כטפקקה טעהרה צצדיקה כהוגן ולצעה לבנים ועדיין יט לה חתיכות לריות דס יעט צתוך טעעניות צחינו טכ טשיטל ומילתה שהיא לריכה לרחוק צחמוין או צנון ולטפקט הינד צידה צחינו להקיר כל לכלוך דס ומחוד טעענות כי עיי ומי חמוין ומרכך הדס יעט יעט ישה חיי לא ומקרי זכ וגם הקצילת

היום כיונה לקפירה אלא שנתחלת היום לא כיונה רק כקופו ומיו מהני עייש ועייש נשרת נטע שרק יוד קי קי וקיג ומה שפלבל צוה דנדרי המיל והמקנה עייש ועייש נשרה כז ים יוד קי כיז ומה שפלבל דנדרי המיל הנז עייש ועייש נשרה אכן יקרה יוד קי וי נשרה נשנה כי לה כעס אי ובי כי הוא צא לביתו צעוד עשרה ימים וסברה זכ צהירה ולצוקף לא צא כזון הטועד צוכתציו ונאלה כחם ואחיב השיגה ומכתב שניטי ומוכי שיצא תוך שיונת ימים והפקיה צהירה והתחילה לצנות זכ אך השטי אחר צדיקת שחרית אמרה לה שכינתה טכא יצא צעלה לזון המוצבל כזו טכא צא לזון טכנתה צפעס אי ובי הגס שלא החליטה הדרי עכז עשו דברי שכינותה רוסס אללה כי נתעללה ולא צדקה ערצית יוס השטי ושחרית יוס הזי ולענת ערצ יוס זי קרס עבר זון הצדיקה צא צעלה ואס תחמייר צוה לאשר תתיאש ככיל צאונע הנקיים הוכרח להתענג עוד טעה חדשים כי הוא נח אך להותקן זכ מחפש והוא עובר אורח צונחקרו כזון רב ופלכל צד המעצל הנז והקיע והענה דכיון צדקה ציוס אי וציוס זי אף אם עברו עני יוס או יוטים כתיים טקצרה שלא יצא צענה ומיו כיון שהימים היי אללה צחוקת צדוקין יל גם לענה המעצל והקיע הוי כספורי לפכינו ואלי זכ וחדש ככיל עיש

וכיז כענקתפקה צאונע וגם זכ קצרה צודאי טענה לא יצא ליום המוצבל אבל לא היי עיי קטע ומריצה כזו יאוש לגמרי מהזדווג עם צעלה אבל כשנפרץ ומריצה ציניהם להתפרד עיי נשרת ציה דוד הספרי חיריד קי זיז דאס היחה קטעה צין איש לאשהו ואחר כונה ימים שהיו צקטעה נכסכו ומתוכי השלוס וכל עתה ציוס וצאו כציד טצעיר ונתקן נה סך כהוצרה וגם טעצנו טיה ועשו תכאי טצטר צאיון טענצ עמו אחר הפקח טענה הצאה להתגרש וזה המעשה היי צחורש ומנחם אז ואחיב עשו שלום ציניהם והענה טס צצית דוד דאי ליש זכ ככ צדקה עלונה והיא עהורה טענה טנוס עייש ועייש צדצרינו לעיל קי קיזי קי זי טעס הצית דוד ועיי נשרת חיים טכים (כהרצ ומריח פלאגי זכ) קי הי ועיין צדצרינו צקי רוח חיים על היוד צקי קיזי ומה שחילק צדצרי הצית דוד דייל דאס אינה עהורה ושראתה דס נדה צימים שהי צקטעה ולא טעלה הגס כי עכסיו כקקה ולנראות וצדקה והיא עהורה נראה פטעו דלריכה לכפור זכ לצדוק את עלונה כיון שלא היחה צדעתה שיצא צעלה ולא כיונה לצדוק צימים טפקה ולנראות וכמיט טעיט צוה קי קיזי קטי די דומשונע דעכיפ לריכה צדוק ככונה וציוס האי וציוס הזי צדיענד ומעכז וכיון שלא כתכונה צוה כלל ככו עייכ לריכה זכ וקפירה ומחדש וכן ומחיר לכנים שלא יקלו חיו כטנאים צעליהם ון הדרך ולא ידעו הנשים זון ציאה צעליהן טלריכה צודאי קפירת זכ כטיצא צעלה כיון שלא כיונה ולא קפירה וצדקה כראוי עייש.] (ועיי צדצרינו לקון קי ליש טעס שרית טס

יורה דעה קצו הלכות גדה סעיף ג ד

צד באר הגולה

די צדק (ומדכי גשם דוקא) וכן טיהרין (לב) ואין לשטות אלז בשעת הדקס עגן אשה ההולכת בדקד (לד) ואין לה גזדים תוכל
 נספור ז' נקיים (לד) רק שהפלוק יהיה נקי וצדוק מלס (הגהות ש"ד) ד חבבל יום (לו) מזי (לז) (ד) ימי
הספירה (לח) צריכה להיות בודקת לכתחלה (לט) שפעמים (מ) בכל יום
 שם דף ז' גזירה רי"א ב' מור גשם סמיני ומשיר שם דף ק"א י"א ע"א ח"ג"ג דלמיקנא שם דלז' למנוז אלז לטירוס היר צמקום שלכירי ז' נקיים דר א בחזקת ממיר כמו לטירוס לחמר שצביר

פתחי תשובה

(ד) ימי הספירה הגאון הקדוש בעל עליה דקד ק"א הלכין שנימי ספירה
 הנקיים תמנה בכל יום ומאלתר היום יום כ"ז כדכתיב וספירה לה אף
 בתשעה טרע ביחודם טיחילי חלק יוד סיון קכ"ג חולק עניו וע"י בתשבות

פתחי תשובה

מ"הרים צד צדוק דפוס פלאו סיון ריכז שכתב ג"כ דל נה סופרת לזל
 דוני לעומר ע"ש וכן בתשבות הרד"כ. חלק א' סיון כ"ז כתב ג"כ ס'ין
 לריכה להוליא המפטר בשעתיה ע"ש האשם

דרכי תשובה

העצילה לא עלתה נה אם לא רחלה היעצ צלותו ונקום
 להקיר ונהם כל קורטי דם ומתוך השעברות ונשום חלינה
 דלפי צדיקת פנים צבית הסתרים רחוי נציאת וי"ם חמי"ם
 צעינן ומכ"ס צדיקת חת ומלשון הרמי"א ז"ה ונשומע דגם
 צדיענד ונעכב הרמי"א צלותו ונקום עיי"ש] [ועיי' צסיק
 הקודם גשם ו"י קדה דלז ומשומע ל"י כן ומלשון הרמי"א
 (זה) [רב] [יא] לטבות עיי' צדצרי שאלו ויוסף דעת
 על יוד צהשומטות ע"ד אשה שתינה פוסקת צנהרה
 צרימיה ולצ"ת לצנים כדיונו ולמחרת מאלה כחם וציו"ם
 הטלטי"ץ חזרה והפסיקה צנהרה כדיונו רק עכ"ל רחלה
 פני' שלמטה אם תעלה לה הרמי"א הראשונה שתוכל
 לחשוב וי"ם הטלטי"ץ ואילך והעלה דגם ד"כ דהוי כשעת
 הדחק דכ"ז התחילה לספור ונתקבלה אכשר דזה לא
 ויקרי טעהד"א וגם צדיענד ונעכב ו"ה שלז רחלה כני'
 שלמטה ולא כחשצ ונה שרחלה מלז קודם שרחה כחם
 עיי"ש] [לד] ואן לה בני"ם והיה אם אין נה וי"ם ככל
 אפי' לרמח פני' שלמטה אינו ונעכב בשעת הדחק ורק
 סקחמז עלונה היעצ צמה דלשאר דלכליה נא קני ק"ע
 קק"ג והענינו [ועיי' צדצרינו צה לא לעיל צסיק ל"צ דעוה
 החולקים צזה] וקיים וז"ל ופשוטו דייכונה כרחוק כני'
 שלמטה צמי רגלים כשהיא דחוקה ואין לה שאר ו"ם
 ככל וכן שומעיה שנהגו כן עכ"ל וכי צצאר וי"ם חיים
 קע"י ח' אכן אם נא רחלה גשם פני' כשומעיה רק שצדקה
 עלונה היעצ צלותו ונקום צחורין וכל הסדקין ונאלה נקי
 קני וצצנד שתרחה קודם העצילה שכני' שומעיה נקי ונשום
 דם וליכולך עכ"ל [לד] [רק שהחלוק יהי נקי. עיי' צצרת
 מור דרור (עכ העושי"ע י"ד) ק"י ו"ו שבי צפי דצרי
 הרמי"א מודע הקפיד רק על חלוקה קיה"י נקי ונא עכ
 שאר צגדים שהם כנגד ונקום התורפה היינו עכינושי"ב
 צפי ק"ל קע"י י' דצגד לצנו שנואל כחם עהורה וכחם
 צגדי אשה לצושים הם כ"ח"ש הרומצים דחכמים תקנו צצנות
 ישראל קיה"י צגדיהם לצושים ע"כ קפדין רק על חנוקה
 קיה"ל לצן ולפ"י צצשה ששכחה לפשטו חת צחי רגלי'
 של יוני כרתה שקורין שטריונפ"ף אף צגיי' הרמקונים דאין
 תוכין צהם כחם וי"ו כיון דהם לצושים כ"ש צהם עוונלה
 ככל עכ"ד עיי"ש]

העצילה לא עלתה נה אם לא רחלה היעצ צלותו ונקום
 להקיר ונהם כל קורטי דם ומתוך השעברות ונשום חלינה
 דלפי צדיקת פנים צבית הסתרים רחוי נציאת וי"ם חמי"ם
 צעינן ומכ"ס צדיקת חת ומלשון הרמי"א ז"ה ונשומע דגם
 צדיענד ונעכב הרמי"א צלותו ונקום עיי"ש] [ועיי' צסיק
 הקודם גשם ו"י קדה דלז ומשומע ל"י כן ומלשון הרמי"א
 (זה) [רב] [יא] לטבות עיי' צדצרי שאלו ויוסף דעת
 על יוד צהשומטות ע"ד אשה שתינה פוסקת צנהרה
 צרימיה ולצ"ת לצנים כדיונו ולמחרת מאלה כחם וציו"ם
 הטלטי"ץ חזרה והפסיקה צנהרה כדיונו רק עכ"ל רחלה
 פני' שלמטה אם תעלה לה הרמי"א הראשונה שתוכל
 לחשוב וי"ם הטלטי"ץ ואילך והעלה דגם ד"כ דהוי כשעת
 הדחק דכ"ז התחילה לספור ונתקבלה אכשר דזה לא
 ויקרי טעהד"א וגם צדיענד ונעכב ו"ה שלז רחלה כני'
 שלמטה ולא כחשצ ונה שרחלה מלז קודם שרחה כחם
 עיי"ש] [לד] ואן לה בני"ם והיה אם אין נה וי"ם ככל
 אפי' לרמח פני' שלמטה אינו ונעכב בשעת הדחק ורק
 סקחמז עלונה היעצ צמה דלשאר דלכליה נא קני ק"ע
 קק"ג והענינו [ועיי' צדצרינו צה לא לעיל צסיק ל"צ דעוה
 החולקים צזה] וקיים וז"ל ופשוטו דייכונה כרחוק כני'
 שלמטה צמי רגלים כשהיא דחוקה ואין לה שאר ו"ם
 ככל וכן שומעיה שנהגו כן עכ"ל וכי צצאר וי"ם חיים
 קע"י ח' אכן אם נא רחלה גשם פני' כשומעיה רק שצדקה
 עלונה היעצ צלותו ונקום צחורין וכל הסדקין ונאלה נקי
 קני וצצנד שתרחה קודם העצילה שכני' שומעיה נקי ונשום
 דם וליכולך עכ"ל [לד] [רק שהחלוק יהי נקי. עיי' צצרת
 מור דרור (עכ העושי"ע י"ד) ק"י ו"ו שבי צפי דצרי
 הרמי"א מודע הקפיד רק על חלוקה קיה"י נקי ונא עכ
 שאר צגדים שהם כנגד ונקום התורפה היינו עכינושי"ב
 צפי ק"ל קע"י י' דצגד לצנו שנואל כחם עהורה וכחם
 צגדי אשה לצושים הם כ"ח"ש הרומצים דחכמים תקנו צצנות
 ישראל קיה"י צגדיהם לצושים ע"כ קפדין רק על חנוקה
 קיה"ל לצן ולפ"י צצשה ששכחה לפשטו חת צחי רגלי'
 של יוני כרתה שקורין שטריונפ"ף אף צגיי' הרמקונים דאין
 תוכין צהם כחם וי"ו כיון דהם לצושים כ"ש צהם עוונלה
 ככל עכ"ד עיי"ש]

סעיף ד' (לו) ב' ימי הספירה

עפתיש וי"ש והשליה
 והטריצ לענין אם לריכה לספור הז"כ צפה
 דוקא ועיי' צסיק קק"ח עכ' גשם וההאגודה שלריכה נספור
 ז"כ צפיה ולדינא כ' צהחלט שאל' לספור צפה ושכ"ן כוהגין
 שלא לספור צכה דוקא אנה שחאס ונפטר הימים עכ
 דעתה קיה"י כל הז' ימים נקיים ואין חוששין ללעת האגודה

צצרת

יורה דעה קצו הלכות גדה סעויה ד

באר הגולה

י' כ"ח ט"ז
ורב שם י"ד ט"ז
ט"ז תקת"ח רמב"ם
ט"ז וי"ט רמב"ם
נתיב י"ט

אחת (מא) שחרית ואחת (מב) סמוך לבין השמשות (מג) ואם לא ברקה בכל השבעה
(מד) אלא פעם (י) אחת ל"ש ברקה

באר הטב

(י) אחת תוך ר"ח נקיים ויגיד רצונו לרסק - להדי' לנעני סוף

דרבי תשובה

הענינה כל ה"ח יודם ונכה וזה וע"ז א"ל לה לטהר
בגגה קני לה שהרחה עכ"כ שהכקוק צטהרה ושהצדק
אותו הנוקם שיהי נקי ונדם וכן הרלה שיום הראשון
ונשנה י"י נקיים ש"ה נקי ע"י צדיקה ונכד וכו' כל
הצדק כנס והמצינו כקוף שנה יניוס וצתוך השגנה יניוס
חס תיולא איזה כחס הוא דם ויניש חס יש נה ונכה ויצורת
שוניחה דם ותוכנ כהנה צין רליה [לם זה כרלייה
דס נדות ובכניוללה דס תוכנ הצחקי]לם זה הוא
והנוכה וכן חס כל תיולא דס צעוס וקוס חנל צלד
אחד תוכנ כקויך ע"ז כהניל וכו' וכו' גוד שם צקעי"ז
צבועדס שאל ככמו אשה שיש נה ויכה צלד אחד ככרוזדור
קירין הרובס פסקעינ וצדקו אותה חמית וראו שיש
נה קנצ (נח) דס ירוח ויולא דס תוניד צלותו לך עכ
הכל כשהיה צדקה ח"ב ורורה שלם יש צכנה צדקו
א"כ צום ראקי וזהו וציום השניני צננד הסכק טהרה
צודלי ויה תוצ וצחס נלו הרלה עכ"כ שהכקוק צטהרה
לס צדקת יום ראשון ויה"ח שיהי נקי כגומרי וציום
השניני צדק גב וזל חס תיולא שהנד נקי צראשן אלל
צצהותו נד ש יכתה תיולא חיה ניכנוך ונדס ונכה
נה חכפת נן וריכנ כצבונ כעריצ עכ"ד וכו' קס צולנוצי
טהרה צק תירו קקי"ד שכן חקבויו גניו צהורלה וז הגה"ג
יורה רוצנל וכן הר"ב הגמון (הרש"ק וצירלד להכנה להחיר
האשה הולת ע"ש
יכתב שם גוד צקעי"ז ח' ח"כ כנול דנוקתכיול הייתי
לוניר דלשה שיש נה ונכה ונצורת שניולל דס
וכו' שצחנות ונרגשת הע צנד אשר הדס יולל ונכה
שיבוניה רהה וזה ונרלייה דס נדות או שיש נה וכה
אשר היה ויצחנת צבת חקר תשים הגד צלינו הנולל
שהנד נקי צכס ויקס ונדס נדות רק שאלד אחד שאלד
אחד תיניח דס ורחה הולת יש נה וקת קצוע אורח
ככסדי רק שיבה הולת ויעכק הנייד יש עול שאי אפשר
שהי נה אכ"י וס ח' או שנה אחת ש"ה נקי צלינו
נגיורי יודס והאשה הולת כנד כצרו ענ"י זנון זנונים ולוינה
יכונ כנהר א"כ כצגלה די נה שהכקוק צטהרה היינו
כשצגרה נניה שנה יוניס חדר רלייה וקהת תדיח צלינו
היעצ ככס הנוקוויות ואחיס הצדוק א"כ צנד ככל הנוקוויות
והרלה שהול נקי ורתקת דלחה ונכס הנוחשות והצמין
היעצ חשר נל תרגיש ככל שום כתיחה ויוללה דס ונן
היקור) ואכ"י צנד ח' אשר תרגיש קס הוכה תולל דס
נל חוככת נן והיו הכסקת טהרה מונש וכן העשה ציום
ראשון ויהשנה יניוס נקיים וקוצ כל הצדוק ככס חכן
העתקתי זאת הנפלי וכלל הנועשה עול אשר יסכינוו נזה
גוד שני תיח צגלי הורלה עכ"כ (מד) אלא פעם אחת.
ע"י צפי הכלינו שנהונה ענ הנוחצר כיון שכסק כהקניוג
א"כ נל ונהני ונה שצדקה רק פעם ח' ציום הראשון או
כעס ציום ח" ולהקניוג צע"כ לריך צדיקה פעמים צין
ציום

צקויה יזיו טהרה ק"י וה תשו' ג' ג"ד חשה שיש נה
קנצ צחינו נוטה והנקה חכו כ"כ צלוך ורו כדת כטה
צטגר קב דיל ונכנס השנה צתך הנקצ ונקה ויהרובליס
מיכנ כ וצתוך הנקצ היה רוחת קרינ דס צצד קתה ולן
הדס נוטה צראש ר"ב כ חס ון חלד וז"כ חיס נה
ניכות ז"ל ורנכה דרס חכקר נה נכס צדיקה כוכבת
קנ אצד ותיש צריחו וך אז ויחכו ודי חכס הצדוק
קנ צום ח' וה"ז ולא כל ח"י אפשר נה צצדיקה וז ח'
העקר כדנה הרחשוה דד צום ח' כניו הכנס צצדינו
דחכס דפי הוחצר דיה הרחשוה כקתס ד"ה שני' צכס
י"ל ה"ק כדנה הרחשוה כ"כ הצדוק ציום ח' וגס
כנ ויח ציום ז' דייניה תיול חו צראשו ענ גל חכס
נח תינה צראשו רק צנדקי חו נה כחק ורתנה צוינה
הנ"י ג"שקן (מא) וצדה כש"דה ויניחה קינ סקי
ויהקי ג' (מב) סדך רבחה - ה"ו קודס ככנסק וקרינ
ככנסק והיו צנדו חס גרוב דנה נרבו כמור הנר
ויקור חיס קיק ח"ל וירסי"י (מג) אם לא ברקה בכל
ד"טב"ג ע"י צצדינו הנחון ויה"י צתשו עז יעקצ ק"י
כיו שכי צנדון אשה כו נלה תו ד צנד קתה קרינ קגמות
כניוח ח' הרוק וכו' קס ננה שתק צננין הצדקה
חס עכ"כ ש נה וקת קצוע או חס עכ"כ אפשר נר
סחד וקת חכס קצטה יורה סנך נה ון התרה
ק"י נה שאל הנערך צנדוק ויכאן ורנך ותוכנ כנסנוך
ג"כ סוף צדיקה הרחשוה ככנס צגנה דכונ ולין כסקן נ'
דחס כל צדקה רק ככס הרחשוה קיי צדיננד חוכ כצו
ככו כסיך גב קונל וזה ונצדוק אותה ככס ח"כ ונהק
חדיכ צננין רליית הקרינ וצחית ויה עוצ ח' חס ח'
צכסר הצדוק קס ככנסק הונוכס ויינוכנ כילד כתי"י
ק"י ח' וכו' רליית כיה ככ"ס עכ"כ וכו' צק"י
סקנ שכתה וכו' דינכו וישייל דד צצד קת טהרה
שנה יככס ח"כ כל הצדוק כננה ככס רק שתקיוך ענ
צדיקה הכסק טהרה כחוד והשי' כניו דלח ככי הורחה
ו"ר ון נה ככית וינ ככס שצדקה ענ רהכק טהרה
ח' כנה כככית וינ ככס וצ"כ ש חקרון צצרו ויני
שניכה ג"ד צדקה חון צל ויהיניס צצתוך ח"כ כזה
נרך חכציה דכ וצמחיה נל קני נה ויח נ"ק צצרו
שכסק שיוניצ שאל הצדוק מלייה ככס יוס ון ח"י כתיקת
ככייס ויהש שוח תיולל צצדיקתה קרינ קנייס ותנערך
כחק שנה חקקר ענ צננה ח"כ ויוניצ צננין תקת ככייס
ויחשק שוח תיולל קרינ ותנערך כחק וכו' ח"כ ונוניצ
שאל הצדוק ככס כיל צדקה ח' שהול יוככ אכ"י צדיננד
דיניכנ זאת חדרחה נראה דחכס דחכסר ויוניצ שאל
ככסנ תקת ככייס כדי שנה ככוס קק ככנינו ג"ש
צחריכות

ועיין צנצל וניס חייס ק"י וי דכאשה שיש נה וכו'
שנויוללה דס והול ככרוזדור או צהייקור וליח כר

יורה דעה קצו הלכות גרה סעיף ד

(מה) ביום ראשון של השבעה או ביום השביעי יאו באחד מהאמצעים מאחר שבדקה ביום שקודם הו' ומצאה טהורה עלו לה לה (יה) אבר (מו) אם לא בדקה בכל הו' (מז) וביום השמיני בדקה ומצאה טהורה אין לה אלא יום ח' בלבד ומשלמת עליו יריא שצריך שתברוק ביום (מח) (1) ראשון מהשבעה

כחלום סע
הכחש ויכח
ל' טור ירמיהו סע
דבדקה סוף ז' צניין
ושיט' כ' דלפי' רב
מורה צוה ס' קפ"ב
דיון ללא מסביר
הלברי הדברי מי ראי'
ירמיהו הדברי רבי מילני סע ויכח צקסיס

פתחי תשובה

(*) אצל אס לא דקה [עיין בפרט חרד קניי שכחז ומשמע מדברי הש"ס דה"ד קייס דכל שלא דקה אף שלא הנייטה טמאה ומלוייחא דיימי נקיים פסורין ודוקין צניין כ"י עיש כל הדיבור ועיין שחשונה חסם טופס ק"י קפ"ז שחולק עליו וכחז הדין דין אמת גני הפסק טבירי אל' ראי' דוחאי אין מועיל מם שלא הנייטה כל זבייש שפתח מקורה דברי פתוח ועומד הוא ולריכ' שמדע שכחם מקורה זה חיל לידע אצל עיי דיקת חרם אף לענין הכפירות נקיים לדין ראייה לאפשר הוה כפויים לפנינו כל שגורו לה שהשיגה ענ עלמה שמיח' א' מ'י ימים וידעתה דחאי שזו לא נפתח מקורה ואין ראייתו פה"ש'ם מברעת כלל וגם הכו' בשם פמר אצני מלואים שהשיג עליו על מיש עוד דלס יאל ממנה דס שלא בהגשה דכוחי דמקור מקומו פתח והריל כפולסח חיל דמתי' חילוי כוח' בשום אופן אף לדין אפינו כחם כוח' וגם מיש עוד החיל שס דין אשה שהזמק' דה' ואח"כ נולד נה מכה שמוליד וצין אשה בהורה שונד לה מכה שמוליד ואף טמאה ציוס עורה שנה כנעני' כ' וון קפ"ז קיה מניין שהקרו לטומאה איס' יולדים שמואלתם עד שייבי דיקת הפסק סברה יום אחד מהשבעה נקיים נקי נעמי' צלי ראי' דס וניה (הוה) נקילור לעיל סימן קפ"ז ס"ק (י"ח) הלח"ן שחשונה חסם כופס שס לפתוק עליו ומדבריו מנזרח דמחה ל"ב נדלח' ופניג עני' נדלח' דעתו הבלכה דלשה שמיח' טמאה דה' וטרי' שפקק' צמברה ומעיינה עיין

פתחי תשובה

סחוס נולד לה מכה צוה ליקו דברי הסוד ואין לה הימך לפסוק צמברה (המעייין יצין שגם צוה הפלוקה אינו מורה לעניין להסוד) אצל אשה שמעיינה סחוס שנוול לה מכה והגיע יום וסחה ולאו שפשיס לשיטת חוקקות ומשמאים אוחה אז אחר שצנר עליה כיכ ימים אחר אין דך דס למשוך אלה ומתחמל כנר סחם מקורה חורל לפסוק צמברה צלומ' שמעומד כנ' זבייש צבייתס הדעת מכל הרהורים ומחשבות ומצגים עיש וחס לא חרגיש אז פתיחת המקור חפסוק צמברה וחסכר עיש צמסס הדנ' ועמשל סימן קפ"ז צביה שלא צמעת וסחה] (1) דלשון מהשבעה עיין דבקה כ"י שחפסוק צמברה עיש ועיין בפרטו שחשונה טרע צבייה מתי'נל צ"ד ציוס צציי' גס הכומ' מורה שעלו לה ונלדז שפני'ס ליוס שפקק' סייד סימן קרי'ס כחז שס דרוק' ראשון וצניי' צניין אצל אס דבקה דך משל צלשון וצשלי'ס לא מתי' ואינה יכולה לטעול צציי' וחס אח"כ שז' לא דבקה עד פשי'ר' א' צידי' אלה פשי'ר' אצל אס דבקה אח"כ צמשי' טונל'ט לענד דל' יום א' מהכח' הרי דיקת' ג' וס' נספס' צלשון וצניי' וחסילו דבקה צציי' דייבי' שדבקה צלשון וצשלי'ס וצשלי'ס טונל'ט וצמשי' לענד ומלפך שמי'י' עס החלשון ואף ש"ס צין שמי'י' דלשון יוח' מתי' ימים השלישי' מלפס' עיש ומח' מוכח דלס לא דבקה צלשון דך צלמד מיימים חלמל'ס וצשניי' לא ייחי' דל' כמי'ס צמגיר' ועיש

דרכי תשובה

צקס הנצוית חיוד' ס' קהיח ועיי' צקרת השורה ס' מהדית ס' ק"י י"ד ונה שייצ' קושיות השולח שהקשה על הניצ' ומדברי המחבר אלו עיי'ס ועיי' צקרת צנין ליון קולח ס' עיד ויש להג' המחבר אמירה לצית יעקב (להנשים צלשכנו) שהורה צלשה קלח חפסיקה צמברה או לא דבקה צלשון קל צ"כ או צ"כ ע"כ א"כ אפי' דבקה צבל הימים צנתי'ס צצק' וצערז צנין עכ"ז לריכה כקשור ומחדס ז"כ והוא השי' עין ודעתו שכל ע"ס צתוך ימי הדבקה כיכ ע"ס ללרף יום הפסק טהרה וצדיקת ראשון וצציי' מהני דיעבד דהיינו שחצדק צמשי' ולכתחלה גס צמשי' שזו יעלה לה דבקה יום צ' להפקק טהרה והציל גי'כ מדי' הנצוית ס' קביח שהציל צפתי'ס כנז' ועיי' מנה ומדברי הניצ' הכו' צקרת חיים ציד (להגיוט חיים פלחגי ז"ל) י"ד ס' ק"י ויח צוק התש' דר'ה אף צוזת וכו' ויש צזה] (מה) [ראשון מהשבעה' עיי' צפתי'ס קקו צמס' הדגוני' דהיה א' מיימים החלמל'ס ויוס הו' מהני כד' הקומ' ועיי' צקרת חקד לצמרה'ס מהיק' (להגלוח' וצוט'סלש'ט ז"ל) חיוד' ס' ק"צ ויש דפשוט' לדעת הדגוני' דהיה יום א' וא' צלמלע' מהני הואיל וסוק' כל סוק' אין הפסק הו' ויי'ס צין דבקה לצדיקה חונס' על גוף דברי הדגוני' הוא ומפלכל נהשיג' סס עכ"ז סי'ס וספך' סוללה על חס' א' סבי' שראוי להעציר המורה שפקק' צוה כהדגוני' וכו' אין זה חלל דברי נרגז' וכו' והמורה שפקק' כהדגוני' הוא הגלוח' כ"צ אשר כל כחמי' הדוד' כונשכים אחר הודלחיו צמרי' צצד'ר שחינו חלח' חונרל' וכו' צודאי' אין להצטירו חו' וכו' עיי'ס ועיי' צקרת' צית' סכונה ח"צ מיר' ס' ק"י מיש' שמוציג' גי'כ על דברי הדגוני' חלו והעיר' כמי'ס צפתי'ס ככ"ל וכו' שהוא צלמלע' ז"ל

ציוס א' וצין ציוס ז' עיש ועיי' צקיי' קק"ז שהצילו וצין טעם ופני'ס ומצבירות לדעה הנחצר צודלח' ככהחכה לר"ך לצדוק פענו'ס צבל יום אצל צדיעבד צודלח' קני' צצדיקה פעס' א' ציוס ולא קיל כדעת הקוני' דצדיקה שחרי' וערבית ועעכ' אפי' דיעבד עיש (מה) ביום ראשון של השבעה עיי' צקיי' וצקרת' וצקיי' חיר' ס' ק"י שדעתם פשוט' ונסתיינות' הפוסקים דלפי' הפסיקה צמברה צנווך דחוק' על צהשינו' אס' לא דבקה טוב' צו' מ'י ימי' הקפירה לא עלו לה עיש ועיי' צלצנון נטע קק"ה ויש צוה ופקק' דלס כי צלמנ' ומשונע' ונסתיינות' השוסקים פלר"ך דבקה מיוחדת' חוק' מהנווך דחוק' קל צהשינו' אצל ויי'ו צלשה ע"ס לה וכה' שהצדיקה קשה לה יכולה לקנווך הצדיקה הפסק טהרה צנווך דחוק' כנ' צהשינו' ועולח'תו צלילה סתמל'ה גס לצדיקת' ספירה ז"כ חונס' הנה צלמנ' עלת' החיס' ציוד' ס' קע"ז הוא שצבעת' הדחק' צנה' לא חצדוק' סנית' ללאחר' ההפקק' טהרה דך להשגיח' על עלונה' שהדע' שלא נפתח' ונקורה' עי'כ' כראה' דלס' אפס'ר' לקיים' שני'ס' נווך דחוק' כל צהשינו' וגס' להשגיח' על עלונה' ככ"ל אין להק' חלח' אס' הי' שני'ס' אצל צאי' אפס'ר' י'ס' לקניוך' על אחד' משתי' אלה' וקיים' ככ"ל צעזעי' צלי' פקפוק' עכ"ז (מו) אם לא בדקה בכל הו' ופתי'ס' ויש צפנונה' חמור' וחס' [וכי' צקדרי' טהרה כדעת' חמור' ועיי' צקרת' חמרי' חיש' חיר' ס' ק"ז שפלכל' עלי'ס' וקיים' עכ"ז וי' יקל' צלוקור' כרת' נגד' הגלוח' קיי'ס' והחור' עיי'ס] ועי' צלצנון נטע' קק"ד' מנה' שהלר"ך צדין' זה' ויי'ס' צדברי' חמור' והניצ' שהציל' חמור' צוה' וצדברי' חמור' שהציל' הפתי'ס' צוה' וצני'ס' צוה' לדיכ'ת' עיי'ס (מז) [וביום' השמיני' עיי' פתי'ס' קק"ו

יורה דעה קצו הלכות נדה סעיף ד הו

באר הגולה

(מט) (י) וביום (ג) השביעי (נא) ואין להקל: (ובדקיהא תהיה לאור היום ולא לאור הכר (תלמי נכיו והכשילא ונשטו ירוח מעטיר ונשטו ירוח מעטיר) (גב) ודיעבד (גג) נהני אשילו לאור הני) (כיש נביי) ה נבדקה עצמה ביום (י) שפסקה מלאות ומצאה טמאה ובדקה לאחר ג' או דימים ומצאה טהורה הרי זו בחזקת טמאה עד שתפסוק במדה שלעולם אינה סופרת עד שתבדוק אם פסקה ואז מונה למחרתו: ו סבל בדיקות אלו בין בדיקת הפסק בין בדיקת כר השבעה (נד) צריכות דהיות (נה) בבגד פשתן לבין ישן (נו) יאו בצמר גפן או בצמר לבן (נז) נקי (נח) ורך (נט) סתכניסנו באותו מקום (ס) בעומק יוריר וכו' ובתפלה כר קטנה טס דק ה פילא וסימ

באר היטב

(י) שפסקה, והיא אם רחצה ולא נדקה עלמה ביום שפסקה מלאות ולא נדקה לאחר ג' או די ימים ומצאה טהורה כיון שחזקה טמאה עד שפסקה נבדקה טהורה טור ורשניא

פתחי תשובה

(י) וביום הו' ואין להקל [עיין נחשונה מחס ס פל קיען קעים שכתב דדיעבד סביר לנחה אלא נעלה יש להקל אך כיון שנדקה נודאי צל' או גז' אצל אם לא נדקה בהם רק ממחר והאחלמעים יש לחוש אשילו דדיעבד ע"ש]

דריבי תשובה

סעיף ו' (נד) ציל בבגד אצל אותן הנשים הנדקה באמצעות שלהן צלל צגד וצלה מוכין הם כדוח לכל דצריהן כי צדיקתן אינה צדיקה והרי הן בחזקת טמאה סיע קקכ"ז מהגסדר [ועיי' צמי נדה צקור'א מהית ובשניות שירי טהרה סיי קפיו מה שפלטל צוה מוד' השיך נדה דף ו' צשפתחו של ר"ג ולדינא מקיים צשירי טהרה צודלי הלקק עם הקדרי טהרה צוח] (נה) בבגד פשתן לבן ישן פשתן וישן אינו לחוצה ולא נעיקוב דאם לא קדקה בכך אין לה פסידה דדיעבד אפי' אינו על פשתן וחפי' הוא חדש כל שהיו נקי ולכן כשר קדרי טהרה סיק כ"א וכ"צ (נז) או בצמר גפן. משמע ומכח השיע אצל לא צגד של לומר גפן והיינו לכתחלה אצל לא לענין דיעבד סיע קקכ"ז (נז) [נקי ורך עיי' צשירת מהרש"ם ח"א סיי קמיו צדין אשה שקשה לה לעשות צדיקה ז"כ צעד יצק כי כואצ לה כי אם צנככך העד וקורדס צמית נקב לה לצדוק יפה ויש חשק לכחורה שגאל ראתה צ"ד כחרדל ונינווק צמית והעלה להקל צאשה כואצ צבה"ג עיי"ש] (נח) ורך עיי' צבי' שערי טוהר שער צ' דחס צדיקה צגד פשתן קשה היינו שער' אף דנח ראוי כשעור צשפתן חקש ומשום דנוקרשע אצל אם צדיקה ומצאה עליו דם היא טמאה ואין לחלות דנשום דהוא ונקרשע ח"ב] (נט) ותבנסנו באותו מקום בעומק. עיי' צקיע סיק כ"ד שהציל ונהצ"ח טאם הצדוק איע צמה שומכסח האלצבע עם העד כ"כ צענוק עד מקום שהשומש דש הוא דצר ננוע ומחמת גודל דוחק הפתימה צצפנים ואין הוא עלה אלל שחדחוק עוך הרצה זה יעיג זה עד שתכנס ענוך כענוק ענוקם שהשומש דש זה אינו ננוע כיון שכל' א' דוחקת את חצרו וכן כולם זה אחר זה עד שצככס לעוקם השייטס וכר' והשיג עליו וכי שהצדיקה שהנליח הצ"ח שהצדוק עיי' דחיקת עוך הרצה זה אחר זה הוא צדיקה קשה ציותר ויש לחוש שמהקלקל איע עיי' אלל שהכסון שהצדוק איע עד מקום שמוכל להגיע עם העד צאלצבע כפי כחה אולי תגיע עד מקום שהשומש דש ואם לא תביע הלל לא ניתנה אורה למלככי השרת ואינו ומככב דדיעבד עיע (ס) [בעומק. עיי' צשירת שערי לרך (להגחי' מדעש ז"ל) חויר' סיי קכ"ז קכ"ח ע"ד אשה שאי' לטער עלמה לצעלה ככל פעם שצדוקת עלמה צעד אינה מוולחח עליו כלל רק אח"כ כשומחח העד צרחם ושהה טס א"חח רגעים

ז"ל כצו"ת חויר' סיי קכ"ח כחצ להיפך ומה עיי"ש] (מט) [וביום השביעי עיי' פתי"ש צסם הח"ס ועיי' צכ"ת קסר יהושע צפקקים וכחצים סיי חל"ג צאשה צצדיקה עלמה ציום האי' והצ' נכפירת ז"ל ואחיו לא צדיקה איע עד יום עי' לכפירתה כי לא צל צעלה עון הדרך והעלה להחיר קני צ' עיים רעופים החי' תוך ז' אפי' שלא צדיקה ציום ה' וגם א"ל כצר ראתה לאחר ה' ימים לצדחה התחילה לכשור ז"ל ונתקלקלה וחזרה וראתה עיי"ש דם כחרדל אז אף יום א' צצדיקה איע חון צדיקה הפסק טהרה ג"כ ונהני עיי"ש] (נ) [השביעי עיי' צשירת שערי לרך להגחי' ונדעש ז"ל חויר' סיי ק"ל ע"ד אשה צצדיקה יום ראשון צמיתוי' אם השביעי היא וקופקת אם צדיקה או לא והעלה צודלי דאין להחומר צבה"ג שיש עוד סיי אם צדיקה גם ציום הו' עיי"ש] (נא) [ואין להקל עיי' צשומח קק"ח סבי צסם חידושי הרשצ"ן דאם הפסיקה צעהרה ועצרו עכ"י ז' ימים ונח צדיקה לריכה אח"כ לצדוק ז"ל מחדש עיי"ש ועיי' צבי' מנחה פתי"ש ויש צסם האשכול שדחה זה צשתי ידים שלה ולינו חומרה זו שאקור כהפסיק ומלכפור אחר הפסק טהרה עיי"ש] (נב) ובדיעבד מהני אפי' לא ר' הגר עיי' צקיע קק"ע ויש צזה ורוביח דוינו צעביק טעבי"כ צדיקה אחת מיום הראשון או ציום השביעי היה לאור היום ולא לאור הכר היום ולא לאור הכר היום ולא לאור הכר היום ולא לאור הכר היום (גג) מהני אפי' לאור הגר עיי' צקיע לעיל סיי ק"ן קק"ג (צדיה לעיל) סבי' דאף סבי' הרג"ח שהצדיקה של ז"ל צריך לכתחלה להיות נאור היום ולא לאור הכר לא החומר אלל צצדיקה צנתור הו"ז ומשאי"כ אם איע כחה צזנון שהיא בחזקת טהורה דאז ראשי' לראות גם צלילה מיהו אם האשה צודקת איע צלילה ומפסקה אם הנראה כנמה לצודס או לאו ופירשה ומצלה ומפסק ואח"כ למחרתו חזרתו לראותו לאור היום וראתה שאין צו מראה הנוטה נאדומיות יש להקל ואין חוששין שגאל אשהני צמראה דםס כיון דצלילה ומפסקה לה ולא אהחוק לה כעומח יש לחלות שעיי' אור הכר שומפסע על מראה הטהור ומשיה ומפסקה לה והחוש יעיד על זה שעיי' מראה הכר כנמה ומראה ירוק שקורין געיל' למראה אודס קלת אצל היכא דחיתוקה איע גודלי' עומח עיי' ראייתה צלילה אפי' דחירתו וראתו ציום ויש לה מראה עטור אין להקל ע"ש

יורה דעה קצו הלכות נדה סעיף ו

(סא) לחורים (סב) ולסדקים (סג) עד מקום שהשמש דש ותראה אם יש בו שום מראה " אדמומית ולא שתכניסהו מעט לקנה עצמה ואם יקשה בעיניה מאוד דהכניסו כיב בעומק (ח) לפחות בדיקה של יום הפסק טהרה

פתחי תשובה

(ח) לפחות בדיקה של יום נחשת נודע ציהרה פיניאל חלק יורד סימן קכ"ט כחז דאם כחז לה הכנה אינה לריב בדיקה כלל נשאל ימים פון

פתחי תשובה

מיום ראשון ויום שני ומז' להלכה קיימת כל דהוא נמחק אם לא יכלה לה וי"ט

דרכי תשובה

רגעים ואחיב כשנוליאה נחון מולאה עליו קורט דם לה כחודה של נחט ולינה רואה עם קיפה אחרת אפי' לימה צעלמח רק קיפה דם כזה צלנד וגם קיפה זאת אינה מולאת רק צלדרי העד ולא נראה העד ואם נחכוכנת והחרת לשום העד צענומק הרחם ולהיכה עם ולקשות עם לא מלאה כלל והיא אומרת קברי לה קיפה קיפה זאת מלדדים ולא מונקורה והסיב זאת עלתו עתים שחפסקו צטרהה תמים נוך נקי כל זין השונעות והמוך יחי' מלנור גפן ולא צגד לנור גפן רק לנור גפן (וואטע) ולאחיב אם ימלא נקי ומכל מה מוז יתחילו מיד קפירת נקיים טלה ואם לא מללא נקי מלוחו מראה אדום קלדו הקטור יום זה וציום שלאחריז קודם מנחה מצדוק קתם בדיקה עונה של חורין וקדקין ולא תמים המוך כל צהשמיט ומנוילא יתחילו ימי זיב נחחרו וכן כל בדיקה ציוני הנקיים לא יחי' רק נחפון זה צלא הנחת נוך כחיל ועיי"ט טעמו] (סא) לחורין ולסדקין. עיי' צקי"ט קקכ"ג שהוכיח דהעיקר בהפסקים בדדיקת חורין וקדקין אינו אלא חומרה ומדצנן אצל מלדורייחא לא צעינן בדיקה חורין וקדקין ואכמים גזרו צבדיקת חורין וקדקין מעכב אף צדיענד אך זה דוקא היכא דלפטר משחיב היכא דלא לפטר קגי צבדיקת בית החילון אף צלא בדיקה חורין וקדקין וכי וצחכי נחא מה שהקשו הרמב"ם על צחולה שתצטוו להנשא לדין יכולה לצדוק איצ צטור שפתחה בעול ובר דהא הדצר צרור טליא לצחולה שתצדוק איצ צחורין וקדקין ומכ"ט צבדיקה עד מקום שהשמש דש טהור מן הננוע אלא כיון שמומרה זו אינה אלא ומדצנן אף הם לא החזירו אלא היכא דלפטר משחיב כחיל קגי לה צבדיקה קלה ובר עכ"ל (ועיי' צבדרי"ט לעיל קי' קל"ב קקי' וצקי"ט טלחזי) (סב) [ולסדקין] עיי' צטרי"ט זית רענן חיל הלי נדה קי' א' עכ"י חיל וצכירון בדיקה נשים צחורין וצבדיקין הנה זה זמן ארוך יותר נענה וחלי אטר דקתי צריס והודעתי פיודיעו זאת לנשיהם סיבדיקו היצו צחורים וצבדיקס גם עקדתי לנשים הנחלות כחומי סזחירו עיז וצכירון אלא היכא דלחזף לה ולפקוד עליהם פייעינו היצו נלפעכ"ד כיון דלא מלינו זאת צגרי וצראסוים אין לחדש דצר טלה טערוס אצחזינו והנה להם לישראל וקוגה צטוטרס כתצ ועקתמחה ומחזירים עיב צבל חיותר אפסרי ולא מלינו עיון רק גבי חשיפה עכ"ל] (ועיי' צבקי' טלפי"ט צבדרי"ט) (סג) עד מקום. עיי' צטרי"ט וצכירון יוסף חיר"ט קי' " טכטאל אדות אשה אחת קיט לה מיומם שקרין פארעפאל ועשה לה המילדות הצקיאה טענת של טעה " ותחנה הטענת לחון רחמה לעכב ליחא החקרן צלד ימין מן הרחם טהענוט ועפיק כל לורך הפחדור לטמים והוא דצוק לנעלה ולנעה ואיחא לה

להיות זולת הטענת נחשט סכנת נפשות זולת צנת חכרע ללדת מוכרחים להקיר הטענת מנחה וכטאל מה יחי' נחשט האשה היחא צנת הפרשתה ומנומלח נדתה לעהרתה וצדיקת קפירת זיב מלחר טלינה יכולה צבדוק צמקום הנחת הטענה וכי עם טחקר צענין זה מן חכמים הצקיאים צזה והגידו לו קנשים מלדוכחי' צנכה זו הם כושאים צי טענות אחת טנויחות צרחנה צנת וקתה קומלח נדתה והקני טמנחת עם צנת הפרשתה לעהרתה ומניחחו עם ז' ימי הספירה ואינה נוטלת מותרה צענת הצדיקה רק צדקת איצ והטענת צחובה כמו שחוכל וצענת טעילתה נוטלת ומותרה ואין כל הטענת שורים כי ומקלחם גדולים ומקלחם ציטונים או קמים הכל לפי מלחר החקרן ואיכות המכה וגם מלנור קרוב הטענות הללו אינן מעכביו אח הצדיקה כלל כי רובם מוכמים צלדרי הרחם ומדחוקים ומחילת כוחלי צית הרחם לנעלה לצד הגוף עד שחוכל להכריס אלצע צטם ולא תגיע למקום הטענת כלל וכי עם כונה לדדים והציא כונה רחיות מוכנה ומקומות וסצרות להקל להחירה עיי"ט צאריכות ועיי' צקי"ט קקכ"ג שהציא דצרי חצכרון יוסף צזה ועדחה כל לדדי החיתר וכל הסצרות והרחיות טלו אך צנו"ט חצכרון יוסף מנונח הנשים מלדוכחיים חכיל קיט להם צי טענת ובר וצטנת הפרשתה לעהרה ומניחה הטענת השני להיות עם כל חזינ צזה הורה לו כיון טמנהגם נחייקד עיב אורחות חכס טהורה להם כן אין לטחור מנחגם כיון דכ"כ טענת הפרשת טהרה חיל מלדליאה אח הטענת הרלשון וצדקת איצ נדת כיון טהור טענת הדחק וקלת סכנה אם מליח אח הטענת צבל עת יט לטווך על הצקילין דצדיקה זיב קגי צבדיקה קלה עיי"ט אונם ימין צבדיקת חיר"ט קי' קיל עכ"י להקל צענת הדחת צזה גם לא תפיר כלל הטענת אפי' צוץ הפסק טהרה ומצדוק איצ צנוך נקי או עד צלמלע הפחדור צבל לדדי הטענת צבל מה דלפטר כל צהשמיט וחלחה אחיב טהנוך נקי וכן ציום א' ריום הזי' ומחזי עיט וכיב צמלצוטי טהרה צקילירו קקצי' וצבאל מים חיים קעי' י"ט צהחלל לרינא להקל כחסי' כרעת חצכרון יוסף והירצ' עיט (ועיי' צבדרי"ט לקון קיק עיח עי"ט) [ועיי' צטרי"ט הגרעקיל' קי' קי' ועיי' צטרי"ט חיס יורד קי' קל"ב טעה להחיר טלי' לה צבדיקת נוך צלי הקרת טענת עיי"ט ועיי' צטרי"ט טענת צינון קי' טיו נראה טהקל כן ועיי' צטרי"ט צכין ליון מליק קי' עיח טהעלה דהיכא טליא להקיר הטענת צלי סכנה וכיון דלר' הרעיל' צדיענד אפי' לה הגיעה בדיקה ודלי למוקם טהשטענ' דט קגי אין לך טענת חלחק גדול מזה ומחירו לה מלחם כי טענת טחין סכנה להוליל הטענת לטעמו ולהחזירו מיד והסכנה חיל צלנד אם הלך צלי הטענת ואם הדצר כן אז ודלי טלריכה להקירו עכ"כ להטקת טהרה וליוס ראשון

יורה דעה קצו הלכות גרה סעיף ו ז ח ט י

באר הגולה

(סד) ובדיקה של יום ראשון מהשבעה (ט) תהיינה עד מקום שהשמש דש: הנה ולא לא עשה
 כן צדיקה יום ראשון הפעם פעם אחת כן מצדיקות שאר הימים (זי) ויבדו צדיקת אם לא עשה כן כלל (סד) רק שצדיקה
 עולה יפה צמודין וצדיקין צמודין היטב כפי כחה (סו) אפי' שלא הגיע למקום שהשמש דש בני לה (זיע) ז' ק' הסומא
 בודקת עצמה ומראה לחבירתה: ח' יחזרשת ששומעת ואינה מדברת או שמדברת ואינה
 שומעת הרי הן כפקחות שאבל אם אינה שומעת ואינה מדברת וכן השומה או שנשמרה
 דעתה מחמת הולי צריכות פקחות רבדוק אותן (סז) ולכבוע להן (סח) וסתות כרי שתהיינה
 מותרות לבעריהן יהוקבע להן וסת הרי הן כשאר כל הנשים. לא הוקבע להן חוששת
 משלשים לשלשים יום ובודקות ע"י פקחות: ט' אהאשה (סט) שמרבה לבדוק בין בימי
 סמירתה בין בימים שלא ראתה בהם הרי זו משובחת אע"פ שיש לה וסת קבוע: י' ב' הדינ
 צריך שיהיו רצופים שלא תראה דם בהם שאם ראתה דם (ע) אפילו בסוף יום השביעי
 (עא) (ט) סתרה כל הימים וצריכה לפסוק בשהרה ורחזור ולמנות ז' נקיים: ה"ה י"א

ק' עשה ויחלל
 ז' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט
 ט"ז ט"ח ט"ט
 כ"ג כ"ד כ"ה כ"ז כ"ח כ"ט
 ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה
 ל"ז ל"ח ל"ט
 מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה
 מ"ז מ"ח מ"ט
 נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה
 נ"ז נ"ח נ"ט
 ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה
 ס"ז ס"ח ס"ט
 ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה
 ס"ז ס"ח ס"ט
 ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה

פתחי תשובה

(ט) תהיינה עד מקום שהשמש דש: הנה ולא לא עשה
 סוף סימן ז' מהלכות נדה פוסקים להקל בהצדיקה אלא
 שלא עולה להם להקל לגמרי כיון שיש ניכר דעת הרבה פוסקים המחמירים
 אך נראה שהע"י צדיקה של הפסק סברה וצדיקה של יום ראשון כפי צוה
 מלה ל' להקל ולסמוך על הכותבין דרך צדיקה של הפסקה סברה לריכה
 לפתח ולפקודין אלא שאר צדיקות אפילו של יום ראשון די צדיקה קלה
 אפילו שכתב הע"י קי"ל שילמד אדם צדוק צדוק כפי וסיהא עם כל צדיקה
 כפי חז"ק הרי צדיקה זו טוללת גם צדיקה יום ראשון שהרי הנה"ך אלא
 עד הלילה אלא שפעם בני משום דפשיעה לילה לאו קצירה עכ"ל יש
 לנה"ך דעת רש"י שצדוק דפשיעה לילה מקרי פשיעה לענין זה שא"כ שצדיקה
 צדיקה צדוק ראשון שזו די צדיקה קלה ע"ש באריכות

דרכי תשובה

ראשון מהנכיים כותש הקיט וצפי גידולי סהרה עיי"ש
 ועיי' בש"מ בית יחזק ח"ב ויחד ק"י כ' ע"ד אשה לצורה
 לימים וסם לה הרופא קצעת גדולה קלת צדוק הרחם
 ולזה לה קצונקן קשה ירחים לא תקח הסכנת נפש לענין
 לא תחזור החולשת והכבד כנראשונה והאשה אמרה שמוכל
 לצדוק כדרך כל הנשים עד מקום שידה ונגעת וחוכל
 לזה העלם (הטענות) ונתקומו ולקום עד הצדיקה זין העלם
 (הטענות) לצדוק אך למעלה כראש העלם אינה יודעת אם
 יחזק קלת ואם יוכל לצדוק נשים צצעת נצילה והעלה להקל
 כפי הצדיקה ע"י צדוקית ק"י קלה ככ"ל עיי"ש [(סד)
 ובדיקה שר יום ראשון. עיי' בהפלת כ"ז ק"י וצנעור
 חיים קצוניט העולה דכוחה קיטו המדפיסים צלשון
 הנחצר צצית קחש צציתו צ"י צום ק"י והמדפיסים
 קיטו הלשון משום קושיות הדיח אצל המעיין צצ"י יראה
 ק"י עם קזה קהוא תקנה להאשה קלה תקלקל איש
 צצדיקה ק"י ימים זה אחר זה היינו ציום הפסק סהרה
 ואח"כ חייב ציום הראשון מהז"כ דאפשר שתבוא עיי"ש
 ל"די תקלקל צמה שתקטט צצרה צצמים צצדיקה ק"י ימים
 זה אחר זה עד מקום שהשמש דש ותוליד דם ויולד העד
 אדום ע"כ כבוד יוחר שתעשה הצדיקה העמוקה עד שהשמש
 דש ציום קטיט קל הז"כ וצחנס קיטו המדפיסים צלשון
 המחצר צזה וז"ל צצמה צצונצר כותש צצ"י ציום ק"י ע"ש
 אוננס עיי"ן צצ"ט קק"כה שהעתיק לשון הצ"י והדיח צזה
 ולדינ"כ כ"י הצעיקר כותש צצונצר כחן שתהיה קודם העד
 ציום הראשון קל הז"כ דוקא ולא צצאר ימים דרך עיי'
 צדיקה יום ראשון עד מקום שהשמש דש נעשין כל הז"כ

סעיף ז' (סד) רק שבדיקה עצמה יפה
 בחורין ובסדקין. עיי' צצ"ט ק"י כ"ז דזה דוקא היכא
 דאפשר אצל היכא דנא אפשר י"ל ק"י לצנעור על הרצ"כ
 דקי"ל דק"י צצדיקה קלה צצית החיטון וקיים צצ"ט ע"ש
 (סו) אפי"ש שלא הגיע. ר"ל אפי"ש שידעת צודאי קלה
 הגיע למקום שהשמש דש אפי"ש מהני צצדיקת ק"י ק"י כ"ח
סעיף ח' (סז) וליבטק להן וסתות. ולהצ"כ אחרת קצעת
 קציתתן לחם ק"י ל"ג מפיט"י (סח) וסתות.
 כמו קנתצרו לענין ק"י ק"י עיי"ש צצ"ט ז' וקטי"י ז"ג
 לענין עונה צציתית.
סעיף ט' (סט) שמרבה לבדוק ע"ל ק"י ק"י וק"י
 ק"י דזה דוקא קלה צצעת התשמיש אצל
 לפני התשמיש ולאחר התשמיש ש"ל לה להחזיר ולצדוק
 צצ"ט צעלה כ"י קלה יחא לבו נקפו תוה"ט קק"י.
 זה דוקא צצ"ט ק"י לה וקת קצוע אצל צצ"ט לה וקת
 קצוע אפי"ש צצעת תשמיש לריכה צצדיקה ק"י קק"ל
סעיף י' (ע) אפי"ש בסוף יום השביעי. לאו דוקא צצ"ט
 דהיינו ציום השמיני ויותר דלעולם זהו נקיים
 לריכין להיות קדוק ימים אחרונים קודם הצצ"ט אפי"
 קוצלות אחר כמה ימים וימי לריכין אחרת זהו ימים אחרונים
 שקודם הצצ"ט להיות נקיים וקודם חיים ק"י ק"י וק"י
(עא) סתרה כל הימים. צצ"ט ימים מהק"י צצ"ט ק"י
 נפקותא ג"כ עכשיו ועיי' צצ"ט ק"י וצחז"ר צצ"ט ק"י
 ק"י ק"י ע"ש ק"י ע"ש זהו ג"כ לריכין לענין הא דק"י
 דאקורה לצצ"ט ציום זהו קלה תשמיש דשנא מראה ומקטי"ל
 וא"כ מחמת מוצר"ל דר"י אינה איקורה אלא מכת"ל ולהצ"כ
 וסיתה

יורה דעה קצו הלכות גרה סעיק' י

צו באר תשובה

(עב) (י) דגני כו' והם סופרת נקיים על כהם שגאלה אם מלאה אחיב כהם
בגיי ראשונים עיין ג'היים בגייס סימן קמ"ג ועיין בדגמיר שכתב שיש
להקל בזה וקיי שיש להקל במצוה להנשא והתפיסה ומלאה כהם בני
ימים ראשונים שיש [ועיין] במשנה תהם סופר סימן קמ"ג ע"ד אשה
שנדקה עלמה לילך לית הכנח ותיים הפסקת טהרה הפסיקה ופסרה
ובחוק ג' ימים מלאה כהם ויש לה צמה לתלות אם נאמר דיתוך גיי לא
חליק כהם או נפשוז מיום שנדקה לילך לביכיר ובכר הלו בזה יחושבות
צבל ע"פ סימן קמ"ג וק"ל וק"ל סימן קמ"ג דעתו להחמיר וביכ"ס ק"ק
ל"ג ט"ס להקל אך כבז דמתיירות שמי דמתייתן ר"ש מה מפסקה נכפירה
נדקה שמיים ועבדית לנד מהי"ם ולנצ"ל דוקא נדקה מיקח מ"ל אל
נדקה אחרת לא דלינת מדקדקת יפ"ב ומצינו המלי"ט ש"ג ע"פ"מ ד"ן ר"י
משמע ק"ל כולי אלא י"ל רחם לטהרות שאני שיש והוא ז"ל כהם

פתחי תשובה

דמעולם לא נחמיר רש"י לזה כלל רק כהם בן כהן כן לכמה אחרת ונתיק
השאלה בעלל דלם אחרת עתה צרי לי שדקתי שפיר יש להקל שיש [א'
(א) מלאה כהם עיין במשנה תפארת לני מ"ד סימן כ"ד שכתב דדוקא
אם מלאה הכהם תוך גיי ראשונים אינה תולה אלא אם מלאה הכהם
לאחר ג' ימים אלא שיש לחוש שזה הכהם רחצה בחוך גיי ולא ירעה עד
הנה תוכה נמכה ונדהתה ומישנת אף ג' ימים הראשונים לפסיקה לא
כבר אחר שיעבר בזה ע"פ וכן משמע בשרית אלא פ"ס מחירות ש"פ סי'
ק"פ ע"פ אכן במשנה צ"ח אפרים שאני לקמן בשם אש"י מנח"ל דשעמו
אינו כן [ועיין] בזה בגייס ע"ל סימן קמ"ג סי' ע"ד ומשנת מנחה עלמה
סימן כ' ויש בזה בחיובות] (א"ב) אין תולין אותו להקל [ע"י] במשנת
מחמת שלמה כ"י כ' שהעלה דלם נמלא הכהם ע"ד שא"ט מקנ"ל שומע
אף תוך ג' לא מיישין לה כ"ן ודג"י שאינו מפגל שומע לא הו' כנלל

דרכי תשובה

כבר עצרו גיי נראייהה דלז תולה הכתמים נד"א אך
באופן ש"י דעתה לברוק אי"ב צייני נדחתה בשעה שפסקה
לרלוה אם כבר נפקק דם הנוקור דאף שהפסקת הדם
אין ינו או נעבין ספירה ז"כ שבלאיה נמחלת רק אחר
ה' ימים וינו היא ומיינת לעבין ש"ס תנאל כהם אחר
גיי מהנדקה תחלה נדבר אחר ומש"כ אי לא נדקה אז
הו' נכתח דלח רנ"י ע"ל דלעס ללוא אדעתיה ולח ונ"ה
ע"י"ש [ועיין] בסי' שגלח"י הסנוון] (ע"ד) אין תולין
אחרו להקל כ' בתו"ש ק"י"ג ח"ל העט"ס שכתוך גיי
ראשונים עדיין י"ב כהתפקק אם פסק דם ונקור טלה
ולאפוקי לאחר ג' וכ"ל ל"פ"י נראה באשה שמתעסקה בבהמים
או ש"ס לה חצורות ופלגים ונתיחלח שלא תוכל לנסור
ז"כ נדקוה בלח כהם לדין ש"ן נכ"ס קופרות ז"כ עד
אחר יום ה' לשעשה וכנמנח"ל נכ"ס"י י"א כ"ל ד"ע לה
תקה בדרך זה דהיינו מ"ד שפסק דעה צ"ס א' או צ'
לרשימה נדקוק עלמה הי"ב כמו שדרך לברוק לפסירת
ז"כ ואחר יום ה' לשעשה שתחמי"ל לנסור הז"כ כבר עבר
הג"י שפסק דמה ותולין בכתונה כהק"ל וק"ל וכה"ג שפסק
בזה י"ל ש"ח דק"י ק"ה נדבר"י שהולל ונתי"ל רלוה
ברורות לנצ"ו ודף שבע"ה ה"ל"ט ע"ס ומשקפ"ק בזה להחמיר
היינו כשנדקה טלה צומח"וין רק לנצ"ו שנת ומיי"ס אולי
נח נדקה יכה יפה ומש"כ אם נדקה צומח"וין עכ"ל ועיין
בסי' נכ"ס ק"י ק"ל קק"ד שהנילו והסכים ענו וכ'
שדצ"ו נכונים בזה אונס צ"י זה קל"ג ומשקפ"ק צענ"ן
זה ותינו לדינ"ל קיי"ס דכ"ן דרך תועלת טלה לטהות
ט"ס כהם בגיי הראשונים אינו חלל ומנוורות האחרונים
י"כ הקוונך ע"ז להקל לא הפסיד ע"ש ועיין בשומלה קק"ח
ולחם קק"ו שהעלה דכל זה כשנדקה אי"ב ככל יום
ומהלש"ה ימים הראשונים אז הומוקה נהייה ועיי"נה קט"ס
גיי"ש [ועיין] בסי' שפ"פ [הסנוון] (ע"ד) תולין אותו
להקל. עיין פת"ש קק"י ויש ב"ס ענדות גרשוני עניק"ל
באשה שצ"ס הפסקת טהרה הפסיקה בטהרה ותוך גיי
ומלאה כהם ויש לה צמה לטהות ש"ס נאמר דיתוך גיי
לא חליק כהם רק נחשור מיום שנדקה לילך לביכ"ס
וה"ל"ט דעתו להחמיר בזה ועיין ב"ס ש"ח י"ח"ק א"ח כ'
ע"ך כהם אשה ויש בזה] (ע"ד) להקל. עתה"ל קק"י
וי"ש מהצ"ס והדגמיר להקל בזה אם ומלאה כהם תוך גיי
קפירה

והיתה יכולה לעצוב בשצ"י דנקלת היום ככולו אף אם
תשנוט ותראה אחיב אינה קותרות להימים הקודמים ולא
עבדה איקור"ל דהא שלמו להו הז"כ לכך כתב שאם תראה
צצ"י קותרת כולם אי"ב חקורה לעצוב ולשנוט צ"ס הז'
שנאל תראה אחיב והעשה צ"ה לנפרע ע"פ"י בנך"ק היום
סנווך לנצ"ס"ו חקורה לשנוט והי"ט ע"ש [ר"ב'
י"פ"ס ראשונים. עיין פת"ש קק"ח ותקפ"ד בלח ומלאה
הכהם לאחר ג' ימים ויש נ"ס ומתפ"ל ופנים ומלירות ועי"ש
בפנמי"ל שכתב צ' שאלוה הא שפירקהו קדין שהיתה
שוכבת שונה נדחתה והצ' קצ"ים ראשון נכפירה לנצ"ה
חלוק בעלה שפסק יום קצת קודם והי' החטוק זה בזה
כלים המוכרים לכצ"ס"ה וצ"ו לפסירתה ומלאה עכ"ו ד"ך
ע"י"ש ועי"י בש"ת מיי"ס שאל ח"א ק"י י"ד ויה שפולפל
עוצ"ה צענ"ן השאלה הצ' נדבר"י הפנמי"ל והעלה ע"ס כלל
העולה דהיכל דמנאל ציינים אחרונים צקדין או בחגור
או בחלוק שאינו טלה ולקחתו ומקום שאינו ומתחנ"ר ויש
לתלי"ת דהקדין או החורה הי' הכהמים נדכפה וכן בחלוק
וכיול"ל אף שהקדין או החגור או החטוק היו עכ"י בגיי
הראשונים יש לנתי"ר ע"י"ש ע"ש בנצ"ו צ"י ק"ל קק"ד
וי"ש ע"ד הפנמי"ל ודעתו צומקנ"ל דלם נדקה עלמה אחר
ג' ימים ומלאה עלמה טהורה אז אף שומלאה כהם בחלוקה
שלבשה תוך גיי תולין להכהם בעשה אחר גיי ותולין
צמה דליכ"ל לומח"ל אונס אם לא נדקה עלמה אחר גיי
נכתפק וכ' ד"ע פ"ס בל"א ולכ"א ע"י"ש ועי"י בש"ת
נצ"ן עול"ס מו"ד ק"י וי"ב שדעתו להקל גם בזה טלה
נדקה עלמה אחר גיי ע"י"ש ועי"י בלצנ"ן נכ"ע למי"כ ק'
ק"ל קק"ג ע"י"ש ולעב"ן ויש הפנמי"ל השאלה הא שפירקה
קדין שהיתה שוכבת שונה נדחתה הנה שאלה כזו מנאל
ג"כ בש"ת אר"י ע"ז ק"י כ"א והענה לחיקור דל"ן לתלוה
נהי"ר בהכהם הזה כ"ן ש"ס תחתי"ג גם בגיי הראשונים
ע"ל ז' נקיים ע"י"ש] (ע"ג) [י"ס"ס ראשונים. עיין בש"ת
אנן ש"ת"י ק"י כ"ו ע"כ דפשו"ט דלחו הג' ימים ראשונים
בזה נחש"ו ג' ונכ"עו פל"ר"ס ע"י"ש] (ע"ד) [ראשונים
עי"י בש"ת ספר יהושע שפסקים וכתב"ס ק"י ר"ל"ה ע"כ
באשה שא"ן דנ"י ונ"י"י אלה ר"ק יום או יומ"ס ולעפ"כ
אינו ומתחנ"ר לקפור רק אחר ה' ימים כמנ"ה. צמות ישראל
כנמנח"ר צ"ע"י וד"כ לשעמי"ל אף צ"ס אם ונכפירה ז"כ

יורה דעה קצו הלכות גדה סעיף י

אליכ דיט נשאר כחם וכן טהורין וזקוק כחם שחזק יומר מעבדים ועוד (ע"ה) אלג (י"ג) פחות מעבדים ועוד חולה כניסה אפילו גני ימים ראשונים (ת"י סימן קמ"ט) והיא אם היה לה עכב בצופה (ע"ה) (ב) (ט) (ד') וירדעת (כ"ה) שמוציאה דם חולה נה אפילו ביתר מעבדים ועוד (סגרת הכר וכ"ה לטון המדרכי) אלא שאין מקילין גני ימים הראשונים לחלות נכבש שאין יודע שמוציאה דם או נשאר דברים שחלין בהם כחם כמבואר

פתני תשובה

גזירת כמשים וכ"ה מדברי רמב"ם ותוספות שאלו כחשו דק דתוך ג' ימים לא תלין והיינו נדברי רמב"ם לחלות שפיר אמרינן דיותר מסתבר לחלות בצופה אלג דבר שאינו מקבל טומאה ללאו ממעט תליה חזקין ע"ה דאפילו דקדק קרקע עולם וישב עליו סהרה והיינו כיון דבלא הרגשה חזיה לא גזרו סמכים פ"ז איך מה מהני הא דתוך ג' ימים מעיינה פחות סוף סוף חזיה בלא הרגשה ושתי ראייה נפשותה מפעיל דקב סימן ק"ב דמדבריו נראה שפשוט להחזיר נכחמים הנעלמים בעד לטוב תוך ג' ימים [י"ג] פחות מעבדים הסעם נזה הוהיל וסב"ה הוהיל ואלו ליכ"ה. ובכתיבי הגדול תכריכ דניטל א"ל ראייה שכחש ולא יכולה לישן נמקום שאין שפשוטין וסכנה נמקום שיש שפשוטין אינה יכולה לחלות נפשוטין ע"כ ועשאל סימן ק"ן י"ג סי' י"ד וירדעת מ"ן צביע ועיין בחשונה גזירת אנשים

באר היטב

(ט) וירדעת והס'ך חולק על הרמ"א דת"ן ז"ל ופסק דלף גירדעת נדח"ל שזכחה מויליח דם א"י ח"ה חולה נכ ע"י ימים הראשונים של ז' נקיים וכ"ה מדברי רמב"ם דל"ן להקל אלא דוקא צמלח שחין דם ואלו ממנה ולא אמרינן אם נא שחלה בו לא חולה לטפור ז' נקיים לפולס הא נא"ה אפילו יודע שזכחה מויליח דם אין להקל ע"ש שמוציאין נזה נכבש ראויה והפ"ו כתב דש לטון דברי הרמ"א דמיימי נמכש שא"ל לה להזהר שפיר חוליה נכ אלג כל שאמשיך לה להזהר ולא עשמה כן אין לה לחלות פ"ל מפ"ל (מ"ן צ"ה) י"ל סימן ק"ב ותב"א סימן ע"ה

גזירת כמשים וכ"ה מדברי רמב"ם ותוספות שאלו כחשו דק דתוך ג' ימים לא תלין והיינו נדברי רמב"ם לחלות שפיר אמרינן דיותר מסתבר לחלות בצופה אלג דבר שאינו מקבל טומאה ללאו ממעט תליה חזקין ע"ה דאפילו דקדק קרקע עולם וישב עליו סהרה והיינו כיון דבלא הרגשה חזיה לא גזרו סמכים פ"ז איך מה מהני הא דתוך ג' ימים מעיינה פחות סוף סוף חזיה בלא הרגשה ושתי ראייה נפשותה מפעיל דקב סימן ק"ב דמדבריו נראה שפשוט להחזיר נכחמים הנעלמים בעד לטוב תוך ג' ימים [י"ג] פחות מעבדים הסעם נזה הוהיל וסב"ה הוהיל ואלו ליכ"ה. ובכתיבי הגדול תכריכ דניטל א"ל ראייה שכחש ולא יכולה לישן נמקום שאין שפשוטין וסכנה נמקום שיש שפשוטין אינה יכולה לחלות נפשוטין ע"כ ועשאל סימן ק"ן י"ג סי' י"ד וירדעת מ"ן צביע ועיין בחשונה גזירת אנשים

דרכי תשובה

קפירת ז"כ למוליאח כחם ועיי' צחות'ם קק"ד ט"כ ח"ל וי"ל אם ונלחא כחם תוך ג"י ראשונים לז"כ טלריכה לחזיר ולקפזר ז"כ וחדש'ם ואלו אף קרלחה כחם תוך ג"י לז"כ הסכיים תולין להקל כיון שכבר עזרו ג"י הראשונים וצפסם קניה לא ראתה ונגופה ואת"ל קניה ונגופה לא הוחזקה ונעינה פתוח צרליחה הכחם ועוד דה"י כק"ם וכו' עכ"ל אונסם צבית שמואל צחיה ק"י ק"ג כ"כ ל' לחחזיר צוה וכו' ע"ש לקס"ק צוה דלמח' א"ן לחחזיר צוה אלא דוקא חיבא קרלחה ונחחלה דם מן הנקור הוא דמחחזירין דא"פ נחלקקלו ז"כ הראשונים ע"י ונליחא הכחם דלא תלין דבר אחר צב"י הראשונים של קפירת ז"כ הסכיים כמו צו"כ הראשונים כיון דנחחלה ה"י נפתח הנקור הכל נמשך אחר הנקור אלג בעלת כחם ועיקר'ה או כלה לאחר צבילת ונ"ה דלא ידענ'ם כלל שפשתח ונקורה ועשול'ם י"ל דתולין גם צתוך ג"י הראשונים וניהו נסיק צסם גדול א' לחחזיר צב"ה צוה נקוס לא פלוג ע"ש ועיי' צב"ט לעיל ק"י קקב"ד שחז"ר דברי תהו"ם והצ"ס צוה ונחחמה ע"ד הצ"ס דלמח' נחחזיר צוה כ"כ נקוס נא פלוג וקיים לכן כ"ל דהמוק"ד לא הפסיד וצפר'ם א"ל נחחלה ראייה לא היתה כ"ה ע"י כחם וכו' ונ"ס ככלה אחר צב"ית ונ"ה המוק"ד לא הפסיד עכ"ל ועיי' צב"ל נכונה לעינ' קפ"י צ' ו"ס דצב"י הצ"ס וכו' לדינא לחנכ' צוה כן דהיבא דראה ונקוד'ם דם נדה ונמס'ם ופקסה ונללחות והתח"כה נקפור ז"כ וקתרה ע"י ראייה כחם וחורה נח"ה מונה ז"כ קניה ורלחה צתוך ג"י של קפירה הז"כ הסכיים צוה אמרינן דכיון דרמוחזיר עדיין צרו"ה דם א"ן הולין הכחם דבר אחר אלג אם ונחחלה לא נעמאה נקוס ז"כ דם נדה ונמס'ם רק ע"י כחם צוה שפיר תולין הכחם שמואל צתוך הג"י של הז"כ וכן א"פ' אם רלחה ונחחלה דם נדה ונמס'ם והנח"כה ה' ימים ולא רלחה צוה והא"כ המח"ל לקפור ז"כ שפיר תולין הכחם דבר אחר צוה צתוך ג"י הראשונים של הז"כ ע"ש צאורך [ועיי' צב"ו"ת י"ד יוסק להרצ' ונקאס'ו ז"כ ק"י ע"ד מה שפ"ל צוה והעלה להלכה כדברי תורת הסלמים ה"י"ן] (ע"ה) [אבל פחות מעבדים וע"ה ע"י

צב"ט לעינ' ק"י ק"ל ק"י ק"י ק"י דכל זה דוקא צכחם שלח צדיקה אלג אם צדיקה בעלמה בעד שאינו דוקק לה ונלחאה כחם ארוס א"פ' הוא פחות ונכריק'ם י"ל לחחזיר צתוך ג"י אם הוא נמשך אלג אם הוא עגול י"ל להקל צב"ה ע"ש ועיי' מה דצב"ינו לעיל ק"י ק"ל (ק"ק קק"ח) (ע"ה) וירדעת שמוציאה דם. ענח"ה"ס ו"ס ונח"ך שחולק על הרמ"א ועיי' צתוה"ם ק"ק י"ד ט"כ קדברי הש"ך ז"כ ונכריח'ם והעיקר כמ"ה כ"י צכחה"ם שומעין להקל ע"י"ש וכו"כ צב"י קק"ד דלהלכה כרמ"א נגד הש"ך ומה שגם ה"י"ו ונמשעות דעת הצ"ח הוא כהרמ"א והצ"ח ונכונה תשרי גדולי הנחכרים דק"ל להקל צוה כדעת הרמ"א ע"ש ועיי' צב"ד"ע קק"ל"ד קק"ח"ה כן גם נחמש פ"ח"ה ח"פ ק"י ק"ע וכרפ"ד דק"ל דהעיקר לדינא להקל כהרמ"א והש"ס צוה צב"יהם וכו' דא"ף שחחח"ה"ם תפסו דברי הרמ"א עיקר וי"ו א"ן צידו הכרע לדינא לדחות דברי הש"ך צוה יעיי"ש צאורך ועיי' צתפ"ל"ה לז"י קק"ג ו"ס צוה צאורך ולדינא כ' צנוקור חיים קק"ח דבר נהגו כל צב"ל הוראה לחחזיר כדעת הש"ך עיי"ש וכו"כ צונכ"ה"י עורה צק"ל"דו קק"י"ו וצב"ר ו"ס חיים קפ"י ט"ז שחכ"ה לדינא ע"י"ש [ועיי' צ"ה נדה צק"ח ונח"ק צב"י זה שנסח"ל ע"ד אשה קרואה דם צ"ה רגלים ונר"ג"ה כחצ צענין שמהני לה הצדיקה דק"י ק"ח"ה אם ונה"י לחל"ה צו א"ף צתוך ג"י והעלה דגם נדעת הש"ך וי"ו צנר"ה שח"ה וכו"כ"י נודה גם הש"ך והצ"ח וזו דונה צב"ה"ג קרואה צ"ה רגלים כיון שלא תוכב לעהר נעונס קניה"ה לה ג' נח"ס ראשונים ע"כ י"ל להחזיר צוה גם כדעתה"ם יע"ש] (כ"ה) [וירדעת שמוציאה דם. עיין פת"ש צסם החת"ם לענין העורק זהו (גא"כדע"ע אדע"ר) אם נחל"ה צו צב"י הראשונים ועיי' צב"ר"ה קנחת קופרים תשרי ע"ו שחולק על הח"ם צוה והעלה להקל דצגאלרע"ע אדע"ר ק"ל ונכ"ה שמוציאה דם ע"כ הרמ"א כמו שחילק סם דבר ע"כ י"ל להקל ע"ש ועיי' דצב"ינו לעיל קק"פ"ו קק"פ ע"ש] (כ"ה) [שמוציאה דם. עיי' צב"ר"ה קול יהודא (להס"ג ונח"ר"י ונח"ח"ק ז"ל) ק"י כ"ו צח"ה סמולד לה קצ"ר

יורה דעה קצו הלכות נדה סעיף יא

ג כ"כ המסופקת להלכה
דבני נתיב בר חותם
וכי"ט ט"ז ר"ל פ"ח
וה"ל פ"ח
ה"ל פ"ח ט"ז ט"ז
ה"ל פ"ח

לפני סיון ק"ל יא דהפולטת שכבת זרע בימי ספירתה אם הוא תוך (פב) ו' עונות לשמשה סותרת אותו יום לפיכך המשמשת ממנה וראתה אח"כ ופסקה אינה מתחלת לספור שבעה נקיים עד שיעברו עליה ו' עונות שרימות שמא תפלוט לפיכך אינה מתחלת לספור עד יום ה' (ה) לשמשה כגון אם שמשה במצואי שבת אינה מתחלת לספור עד יום ה' דקיי"ל אין שכבת זרע מסירה עד שיעברו עליו ששה עונות שלימות מעת רעת ואם שמשה במצואי שבת ופולטה ליד ר' קודם עת שימשה במצואי שבת עדיין היא עומדת (יג) בתוך עונה ששית לשמשה ומותרת הילכך יום ה' יהיה ראשון לספירתה: הנה ותפסקו יום ה' לעת עבר יום ה' עולה למנין ויש שכתב שיש להמתין עד יום אחד ודייטו שלא תחטיל נמנוט עד יום הששי והוא ייבוי (פג) יום ראשון לספירתה דייטיק שמה שמעט זיום הראשון בין השמשות ותפוקו שהוא יום ואפשר שהוא לילה ואם תחטיל נמנוט מיום מדישי ייבוי תוך ששה עונות לשמשה פ"ב (פד) יש (יג) להפסיק עד יום אחד דמעתה ח"ל לנא לידו שעות (מ"ה) סיון רמ"ה והאגור ט"ז ר"י

באר היטב

(י) עונות וכל עונה היא י"ב שעות (יא) לשמשה דעד אותו היום מיישק לכל יום יום שמה תפלוט או שמה תפלוט כל ה' ימים ומשיל של ו' עונות היא י"ב שעות (יב) נחוק כלומר אפי"ש שלמו ה' עונות נחשלה ליל ה' אשר שיעשה ע"ש כיון שפלוט נחשלה ליל ה' קודם ואין שיעשה ע"ש אי"כ שפלוט אותו יום והיינו כל יום ה' ומתחלה לספור מיום ה' ע"כ ה"ש (יג) להפסיק. כ"ז הכ"ז וכ"כ בסיון ק"ל ט"ז

לפטר שבעה נקיים וזיום שני פירטת המצאתה הקדין שהיתה שוכנת עליו ממשקף ועוליה דם דחולין א"ף ע"י ימים ולשמים ע"ש שהלך צ"ח [ומיין נחשבת ממש סופר סיון קמ"ה לרדת א"ש שנינו נקיים שלם הכ"ז ופ"ח ש"ד ז"כ (ג"ל) וד"ל (ד"ר) ותפוקה ודרימה מלובלכ"ס ד"ס ח"י לחלות נ"י הראשונים או ד"ל לחלף כיון שנינו מופיעים יעברו לנו הדמים של פורק ז"כ אין הפקר שמתחיל מלפסוד והאריך צ"ח ופסקי פלטר שאין ופ"ח העורק ז"כ נמשך אלא ח"ש ימים אין לחלות בו ע"י ימים ולשמים א"ף נעשה לה תקנה שערך אשר ה' ימים לראייתו תפסקו נטהר דלפי דל"ו ה' ימים אין עולים לה לנקיים מפני ששם מולדתו ומתחיל עד אשר שפשה ימים ע"ש וע"ל לה דיקמה שלא נחייקנה דח"ה ואם אפ"י ה' ימים שפחה פורק ז"כ ע"כ מולך ו' נחשים כ"ל למעשה ע"ש פ"ח ת"ס נכ"מ ונ"י וק"מ באורך ועש"ל ס"י ק"ו סופיק כ"ט]

דרכי תשובה

ע"כ ונ"י לריכה ע"כ בפקודת הרופאים לטוס קצתה של גומי בתוך הרחם והנה צעת המצילה יכולה להולידה (כ"י צעת קינתה תולידה) ואין קאלה למנין החליה א"ך מפני הדיעה בהיותו צבית הרחם והגומי הוא שחור ע"כ נראה מראה שחורה וגם אדומה על עד הצדיקה וגם על העצבת כשמולידתה ושופפת שהוא חזינה קצתים והקצבת יושב צחוק נחשב צהרחה ע"כ קלף קלה מהעור שצבצרה ומפנים ומה צ"ח האלומות נלעמנים כ"י הוא ח"ט דוניה כלל צמדחיתו נמנחה לו הוסת ש"ח לה צומנה וא"י להחל לצבלה והעלה להחירה ולחלות צ"ח צלופן צדיקה הפסק עהרה תקח את העצבת מרחמה ומרחן היעצ ומפנים ואח"כ תחכים מוך דחוק (צ"ל העצבת) קיה"י ק"ס עד הלילה ואח"כ תולידו כשהי"י נקי אז מהני להחירה גם אם י"ה מושך הז"כ ומלרות שחורות חז"י על הגומי ע"כ עעמו והקכים אותו להלכה שחורה ה"י השולח צ"ח צתש ומהר"ח ה"י להגאד"ק לצ"ז ז"ל ח"א ס"י קנ"ח ע"כ (וע"י דצדניו לע"ל ק"ק ק"ד צ"ח צ"ס הזכרון יוסף ורבינו"י ע"ד) וע"י צב"ת צרכה חיים ס"י ע"כ ע"ג צאשה ק"ס לה ע"כ וסמו נ"ה טענת של עשה אשר צ"כ עת שלוקחת העצבת ומוך גופה הוא מלובלך צדו"מ וגם צ"כ ע"י קצ"ר קצ"ר כשעוקמת ח"ש צבתות מולדת הכמות מלובלך צדו"מ והעלה להחירה ומענין הצדיקה וקפירת ז"כ העלה כשיגיע ימי מהרחה תפיר העצבת של עשה מתוך גופה צ"ח אשר חל"ה להפסיק צהרחה ולא משוונה לתוך גופה עד לאחר הטבילה ותקיימה ג' צדיקות קיה"י

סעיף י"א (פג) ו' שעות. ע"י צ"כ חדרת ח"י על

ה' ערפות צ"ש ח"י תפ"ר המנח"ר והערת הגיעו צללאל הכהן ז"ל מוויילנא צ"ח ע"כ (פג) [יום ראשון לספירתה. ע"י צ"כ ש"ד מיעקב צ"כ זה שנקטל ע"ד ח"ש ח"י ר"ע ומלל"ס שרואה לבק"ף את אשתו ש"ח לחוש לחומרת ח"ל להמתין חמשה ימים לראייתה ואח"כ ז"כ ואמר שהוא ח"ט רואה להמתין רק ז"כ ויום ששפסקו צהרחה ח"י בתוך חמשה ימים לראייתה ח"י צ"ס הראשון ח"ש תה"י נקיים מרמים ופלפל צ"ח ח"ש מוטע לעבור על ח"סור ק"ל כ"ד ש"ח יעבור צבלה צ"ח ח"סור דכרת והעלה דח"י לחירות היתר ולהקל צ"ח כלל וכיון דהוא ראו"י לנדו"ת ע"י המורה כ"ש ש"ח חמ"ס לו והלעיטו"ו וכ"י ואח"כ לא נעבור על ההלכה מפוקה המוקיימת לו צ"ל פקוק כלל ע"כ צ"ח צ"ח (פ"ד) יש להוסיף. ע"י צ"ח ח"ש ש"ח ח"ל צב"ל ונ"ה ח"כל למנוט מיום ה' לשימשה ע"ל ס"י ק"ג וצדדניו

יורה דעה קצו הלכות גדה סעיף יא

מולין ושיד וכיב מהלשי) וכן נהגין בכל מדינת אלז אין לשנות ויש נשים שנהנו נהחמיר עוד (פד) להחמין עד ז' ימים (שם נחיה) ואין טעם דגנר והחמירו יחמיר והימיל נשכר להקדים עלמו למנוח ויש שכתבו (פז) שעש"י (פז) אין להלקח בין (פז) שמש"ה (פח) עם צעיר ללא שמש"ה (פח) וכל אשה שזושה (צ) (צז) אשינו (צח) כחם לריכה להחמין הי ימים

פתחי תשובה

(צז) שעש"י עיין בשנים ה' ק"א שכתבתי מעשה נא כד"י נאשה אחת שהי יום ה' לנדה ונא שמש"ה עם צענה צלילה שקדם ראייתה והחמיר לה ללגוש נשים זיום ה' והחמירי לפסור זיום ה' כי אם הייתה מתחלת לקפור זיום ה' אז היה נא ליג שניה צליל שנת שאחר י"ט ומוטב שניה מתורה או כד לקרצ העצילה לפימה עביל ועיין בפי"ט שכתב דלמא נר דנדיקו כזה אף נשימה יש להחיר שחפוק זיום ה' לראייתה וממנה ששנה נק"י מיום ה' ע"ש עוד (צז) אשינו כחם ענביה [ומיש צ"ט ש"ך נראה דנכחה יש להקב הי"א ללא שמש"ה כ"י עיין במשנת חסם סוגר סיק"ה מנאר שעמנו דנדיענד נשכר סקרה ששנה נקיים מ"ד

דרכי תשובה

להיות הכרעה מהרה אם הוא תוך ה' עונות אבל צדקה ציהשתי"ש אין רחמיו יותר צדיענד שכבר עכנה עיש [פח] [עם בעלה. עיי' צקי' פתח הצית וחוקר לדעת (להגיונאברהם טיקקין ז"ל) על היריד ע"ד אשה ח' שהגביהה שק כבר ועי"י הרגישה דבר ז' וגופה וצדקה ונאלהה קהורה א"ך עם הכתובה ונאלהה ונראה אדוונה ונתחך שהיתה לדה רבה צקנים הפסיקה צהרה זיום ונחר וההחילה ככבוד ז"י וטבנה עלונה ושונשה עם צעלה ואח"כ מודע לה כי שכל כדה עשהה וצלה לפניו ושאלה וחוקר אותה איננה צא עלי' קודם וקרה זה ואנורה כי צא עלי' יום צ' ונושקה זה ה"י יום ד' והפסיקה צהרה יום ה' וטבנה ליום ה' אח"כ והורה להקל צבה"ג ט"ש ונעת ששונשה עכ"י ה' עונות וכיון דשיקר הונחה שאל לננות עד יום ה' הוא רק מחווראל דציהתי' ע"כ כיון שהי' נראה ככחו עונשה עם צעלה צחקור ע"כ צדיענד ח"ל צעילה קניתי עיי"ש ולהלכה למעשה ח"ל ל"ט] (פח) וכל אשה שרואה ענאחי"ט ויש דצככה יש להחמיר להככה וי"ד שתפקוק צהרה הקפור ז"י עיי' צתוי"ש קק"ח ס"ב להאי טעת הדחק ס"ב השיך כגון שצנחה טעמו וכיואל שא"ל לדות הנסואין עד שהטהר דלא עדיף ט"ש שתפקור הז"י וי"ד כד"י קלא יחא נשאת כשהיה נדה עכ"ד והציורו צקי"ט קק"ט ו"י צונלצושי' מהרה צק"טורו קק"ז וצנאר ויס חיים קע"י בי"ד דפשוט הוא נדצרי השיך ס"ב שאין זה אלא דצברים הנותרין ואחרים כהגו צו איקור דכ"י זה הוא רק צנוקט שנהגו צחוווראל זו אצ"ב צנוקט דלא נהוג אפי' קלא צשעה הדחק אין כהחמיר צזה ככל ותוכל העילה לקפור ז"י וי"ד אחר ראייתה ע"ש (צ) [אפי' כ"ה. עיי' פתי"ש קק"ט] צ"ט שש המע"ב לדה צרהחה אחר העצילה טרם ששונשה ועי"י צשרה דצרי ונחמם ק"י כיה ס"ב ג"כ כדצרי עיי"ש

ומ"ש הפה"ש צ"טס הנ"ל והנ"ל עיי' צקי' שצרי דעה שמונה צזה על הגוף והר"צ ס"ב שחוכך להחמיר צזה ונעטם ונהגה ועי"י תמה צשערי דעה הל"א הרי"צ עלמו כתב צאורו טקופה שחראה תיכף אחר העצילה כאשר צאונת המוש ועמיד לזה וא"כ הרי צנויילתה דלי"ש לא טיי"ך ונהגו כנודע צכונה דוכתי וגם נהה שמהרה הנוע"ל צפראג זה אינו ונהגו ונאוראלה רק פ"ח שתי' ח' וקיים ט"ש כמקוון על משך פני יושעה והנוע"ל עיי"ש ולמעשה ל"ט] (צח) [בת"ם. עיי' צצית לחם יחודא שהצי"א ונתשר שצרי צלשה קטנלה

יורה דעה קצו הלכות גרה סעיף יא יב צמ באר הגולה

(צב) עם יום שלמה ב ו תפסקו לפע ערד ותפסד ז נקיים (שס נתיב בשס לחי) וכן טבין נמדיטם אלו (צג) ואין ד קיי
(צד) לשנת יב ר (יז) אם מעתה במנין (צה) יום אחד (צו) וטבלה (צז) ושמשדה צריכה

פתחי תשובה

אשר עליהם הכתוב נבלי המענה כי ימים אחדים להקל גום נשימתו שיעלו לה הנקיים אך אם היה זה הכתוב נבדקת המד אין להקל אפילו דרענד גיש וישיב הכהים גדולה מזו טבין שאפילו כלה כח עיין דגמיר שכנס דלף השיך שכתב דשלא נשפתה סדק אפילו כלה אינה סופרת שנשפת נקיים עד יום כי לרשימה לא אשר אלא כשלא היספ מה קודם לרשימה או טבין בטובה שראתה פעם ראשונה או מניקה שהיתה סדורה צנת מיתת בעלה ודלחה פחה פעם ראשונה אשר כיד פחה אלא אם היספ כבר מה לא השיך טומאה זו כלל גיש וישנן גישו צילוח שלל בעלה כגד מ לזכר ומ לנקות וכוונתו גישו טוהר רחיה דלמי להעמיץ למות זו נקיים עד אשר כי ימים אלה מיד שתפסקו נשכרה חובל להחטיל למות שנשפת נקיים דהא עד רחיה זו היספ גיב טמאה מלידה ולא שיך טומאה זו כלל ומניש אם רחיה זו הוא נטוץ ימי טוהר והיא רחיה למות שנשפת נקיים ולבטול דזוה אשפר לוודר גשם אם לא היספ טמאה וכבר תפנת לידם שבעלה כבר גיב חובל למות שנשפת נקיים מיד אם לא שנשפת דהא אפילו נכנס כחפ השיך הביאו נכבדים ריש להקל היכול ללח שנשפת למות מיום המסרה ומניש גדם טוהר דקלי יותר דלמי אלא טומאה בגאונים פעשיל סימן קליד סקיי גשם טרע ציהרה וכיו שפוט [ועיין בתפנתים סימ סי קיי טמאה כרו צילוח שפנתה חוק גללות וטרה ורחיה גללות הימים אם תחטיל לפסור נקיים השיים האלו אשר די לשמשה דלח גרע חבלה המעלה לרס נפונים (נכבדים לבייל סקיי) והשיך להפמיר אשרי שכתב כרימא שפימן קליד דלמי כס נכל דני שנשפת שפין ללמק גשום דנר ככל מוכיז מה וטומאדות גיש] ועמיש לקמן סימן קליד סקיי לענין אם המפירה גיע ועמי איריע שבעה גליל גשם ועמי שפנתה טרע ציהרה מיימא חלק יודי סימן קייב שטורה אחר טרה שבעלה ואחר טרעלה קודם ששימשה רחיה דס ובעלה היה צמיר שפנתה שנשפת נקיים חיבך וכנת שראי המודה הזה לגבור ב גזימפה אצל לא לעשותו גזירה עונש כי גוג קין זה הוא טומאה אצל טעם. ואחיב כנת בשס משונח פני יהושע סי יב שנעיקל כזה גרלחה חיבך אחר הטעילה קודם ששימשה והוא זיל חולק עליו וכנת דכסיו קליד הביאו נכבדים מפמיר גיב כזה סדרי לא הקיל רק גרלחה חיבך אחר טומפה שלל גזחה עדיין לכלל שמיש גיש ועיין בתפנתים עייל דקק סימן קיי כזה הוא זיל מקיל גרלחה חיבך אחר הטעילה קודם ששימשה וכנת הכנס דלף גזירות חיל קיימל גנלחא ללח כביט לא גזר ומניש גזירה זו גיש ערד. וכנת שהכתיבו עמו הסדריים ונעשה מעשה וכן דעת הקדרי טרה גיש (יז) אם טעשה צמין. עיין בגללות והצרות שטורה מליחה פיה סימן קייב גיש ערד גזחה אחת מה שהחטילה לפסור וטבלה ושפשה ויהי נוקר והנה האשה שכלנה גמדת כיהת אחריה לה מה

באר היטב

ההרה שמואלה כחם דינה כרואה עונש גם לזה אצל אשה שלגשה נצרים ומלאה כחם ואפילו רחיה מעש צחך ימי נקיים חיל להמתין ו עונות אלא מענה ממש ז נקיים מיום שחולל מיו וכנת השיך רחיה דכנתם יס להקל היכה דלח שנשפת למות מיד המסרה של עליהם הכתוב דהא עד דלח שנשפת טובה גזרה רשוקה היא הלכך אין להפמיר אלא גזרה מעש אצל לא נכפתים דרענד דלמינו ככו לקולא צנתה דוכתי (עיין גתי שנרי נעלק זו שאלה גיש טרה גזחה שבעלה ולא היה בעלה צמיר גליל טעולה ומלתי כחם דמסקח גזירה יום ומונה למסרה אפיא דמרבין להפמיר מימ נכביא שלל שנשפת ואין בעלה צמיר ענדד להקי נכפתים וכיס גיש פני יהושע פים יב גיש ושפשה לזה לא כנת כרד האו ויש נכתבו עכסיו וכו אשר דין הכתוב אלא אשר דין רחיה ומיהו מה שרונה כיהם להקל אף גזירה מעש כגזירה צמיר אין דמירי נדלחן וכן הגנבה שפוט נמדיית אלו להפמיר אפילו אין בעלה צמיר גדולה מזו טבין שאפילו כלה אינה סופרת ז נקיים עד יום כי לרשימה אפיא שצמיר לא חל הסמן לציר ותישם שפני דמתי אין להפמיר כזה כלל ולא נזכר גשום סופק קדעון או אחרון מימ לא יהא אלא דבדדים המותרים ואחרים נהגו ב חיבור ומי נשפנת הדקסיה להסיר הכללה צמיר שתפסקו נשכרה חספור ז נקיים דרכי עדיק פני מעש שפנתין שפעתה כשהיא מה שפנתים פסק שלח המעלה כלל עד שפמיר ולעיז דלחן לא מדקדקין נכיה כמיש גזיה פים פיה מימ רחיה היכול להפמיר נשכרה פני עדיק והימי כנת דלח להקל גזלמנה שפמיר מה סומך לטומאה ואפילו אחר טומאה קודם ששימשה עם הסמן שלה שאינה מענתה כלל דזה רחיה לא שיך לעיזר לא שנשפת אפי שנשפת דלח גזח עדיין לכלל שמיש כלל עמו

דרכי תשובה

השיך סי קליח סקיייה דנשפנתלה דמין כאלו שונטה עייש וליע למעשה אם טעלה צבנד צפרט צדור שרוח כוחה ודצדר סקיייה זו כליסור חמור בודלי לריכין [בוקר] סעיף י"ב (צה) יום א והיה אם טענה צמנין סני ימים שלח ספרה אכח חונטה ימי נקיים ועצלה נמי הדין כן סכריכה להמתין עשה עונות ואחיב המנה שני ימים נקיים והטובל אלא הורחיל דלח סביח כלל שהטעה אשה צכטי ימים ותישה לא תני גיש סקיי (צז) וטבירה ושפשה. עגזחהם קוק קקקיז ימיש קקקיז צמס הציי נכנין אם טעלה ליל ז ושונטה ציוס ז והשיך הניח צליע לדינא ועיי צכיס סקקיז ימיש צדכרי השיך צזה ועיי צלנצנן טעב קקקיז ימיש לדחוח דכרי הקייס צזה ועיי צמולה סקקיז שונטה גיד השיך צזה והניח צליע גיש ועיי צתפמרת ציי סקקיז שחריך להוכיח דהעיקר לדינא כדנת הכני וכיס כב שונקור חייס קקקיז צתלחה דדוקא צטובלת צליל ז ושונטה צלוחתה לילה לריכה להמתין עשה עונות ולמוות יום א נקי אצל צטובלת צליל ז ושונטה ציוס ז דלח יס לה ונקלת יום ז לונקסר זכ וקשהאיר היום עד עת שונטה אחיפ סקתרה אחיב כשפולקתה אין זה סקירה וטובלת צלח הונתנה עשה עונות גיש (צח) ושפשה דוקא שונטה אכל אם לא שונטה חיל להמתין די ימים

שבעלה ונה חיי בעלה צמיר צליל עזיניתה וקודם טעא בעלה ומלחה כחם ופסק דלמי להמתין וחולק על הקיי והשיך עכיד גזלי ועיי צכ עמיר דמה שפתיג עמו ומיחזק וזכיר שהצלי לא הנין יפה צזה עייש מנה שפיתר הדציר צזה] (צב) [עם יום שראתה בו עיי צפחה אכני לרק (להגהיל ונקיגוט זיל) חיריד קיי פיה עיד אשה שראתה צקוק יום צ נכרד ואיי חם הי יום או לינה ואיי להחפבל וגם חיי אם התפבלו הקלה ערצית והשחול הורה שמונתה נענוב כיב עיק צנעוב שפלחתיז וקונן עיד השיך ימיש קרתי סקייס ועיד הכניכה שפתיר צלח שיונשה כנעוב לצנים ציוס די כדי שלח כהרחיק החפיה והטעילה והסיצ שלח יכה הורה לכתחנה ונה דמי לדי השיך דשס הי ודלי יום רק שהתפבלו הקהל וגם לא דמי לדי הטעילה דסם לא שפעה מדי שפסקה צטורה צודלי יום ושאיכ כחן עייש] (צג) ואין לשנות. עיי שונקור חייס קקקיז טתוכיכה דהא דכתב הרמיה צקוק סי זה וכל הפורן גרד צדכריס אלו צונקוס שנהגו להחמיר ישכנו כחש קחי נמי על ונהגו זה גיש ובקקקיז ובקיך פיג (צד) [לשנות. עיי קריט קקקיה דכדיענד כשהונתנה רק די ימים ואחיב זכ מותר דיענדד אם טעלה שונטה עייש ועיי צפירת הרדיס יוד קיי וי דללו דוקא שונטה אלא חלם טעלה צלנד דכמיס

יורה דעה קצו הלכות גדה סעיף יב יג

ה' ספרים וס' ד' ספרים
ה' ספרים וס' ד' ספרים
ה' ספרים וס' ד' ספרים

להמתין ששה עונות שלימות ואח"כ (צח) תמנה יום (יז) אחד נקי ותטבול אך סתירה
שלאחר ד' (צט) כגון (ק) שלא מבלה כראוי ושמשוה הרי זו (יח) מובלת (קא) בכל (ט) עת:
יג האשה ששמשוה מטתה וראתה אח"כ ופסקה ורצה לספור מיום מחרת ראייתה תקנה
יפה יפה אותו מקום במוך או בבגד להפליש כל הזרע או (קב) תרחיץ

פתחי תשובה

ואם פשית כי עמית משגוגך יום או ולל פסרה רק ששה נקיים והאשה
היא לומדת דקדוקי נחשונות והענין ספרתי ותעשיב על האשה כשאלו
אף כי לפי דעתה נזרר נה שלל טעמה ויהי היא חוששת לדברי תורתה
ומתקנת חולי טעמה ושאלה מה דינה אם לריכה ענינה אחרת ואם
לריכה כפירה ויודד להקטן אמרי שאין כלל רק טעם לרצון דומיה הכנס
שנאלה ציוה היא סבור כיון שלא הרגישה איך מן התורה מלמדך גם
יום זה לנקיים רש גיב עיר כמה לרדים להקטן ואמרי שכבר שמשוה רש
תשם נעו פסג לולד אשר תלד הררה לה נהקטן שאין לריכה לא צנינה
ולל כפירה ומה עליה שחאמר צנינות נהחנה שנינה מחמתה לה (ועיין
לעיל סימן קכ"א) והסכים עמו הגאון צנע ריע ביהודה ז"ל שם כשיתן
שאל תך כחז דד קאן אם לומדת איני מחמתך אצל אם היא צנענה
מתקנתה יש לה נחוש נכדרי נהחנה הדיכא להבשר שותק שתיק
כהדלה ואם האשה נחפשת שפיטו שהיא נחמתה ופסרה לה כחיי ואין
שאל נאמן צניטורים היכא שבהבשר מחפשו (וכו' אפילו אם היה השם
איסור ולדוריתא הדין קן) עיש [ועיין נהחנה פסם סופר סימן קל"ו
מש"כ זכ"א] (י"ח) טעמה בכל עת [ענשי"ב צס"ג ע"ז דהכא מייירי כ"ה
ועיין נהחנה פסם סופר ס"י קס"א שכתב דמיני הפיו אצל אם לא היה
צנענה עמה יום יום ומשגוגו אמרו צנינה ויש צנעי"ב ס"י יג דנדינה
מפני"ב שם שיבות ה יום שאלו אפילו לא היה צין שימוש צנענה לריכה
רק זמן מועט שיך הצנעה עיין ימות ד' מי"ג גני ותמתין משהו וטוב

דרכי תשובה

ימים וטובלה בזמנה שיך קפיה ועלי לנזנה ומלנזושי טהרה
צקיטורו קקני"ט וזכר וי"ט חיים קפני"ט כ"ח ע"י"ט (צח)
תמנה יום א' נקי ע"י"ט מלנזושי טהרה צקיטורו קקל"ו
וצכר וי"ט חיים קפני"ט כ"ז שהעלה צפטימות כיון דקיי"ט
לעיל קפני"ט ד' דנעיין טהחדוק ציוס העצמי איב זכרתי
הדבר פשוט דלף דכולסת ע"ז קוהרת ולא נחשז ננקי
לענין טלריכה נמנות עוד יום א' נקי אכז זודחי דלריכה
לזדוק אי"ע אם היא נקי מדרם ואמרי דיעצד אם לא צדקה
ציוס העצמי לא נחסי יום א' נקי אחר הדי ימים ולריכה
למנות פעם אחרת ז"כ דהיינו שהמנה עוד ששה ימים
בוקר עכ היום א' נקי וכן אם טעמה צפני ימים ג"כ
לריכה לזדוק אי"ע צחות קני הימים לכהחלה וצדיע"ב
קני כשצדקה אי"ע ציוס העצמי אצל אם נל צדקה ציוס
העצמי עכ"פ נל נהני ככ"ל ע"ט (צט) כגון שלא מבלה
כראוי כגון שלא טעלה בזמנה צני"ב או צני"ב ז' נחשי"ב
אם ה"י חקרן צגון העצילה כגון נקוה חקר או שה"י
חקרון צח"ילה ומפיפה ה"י זודחי ה"י ככל טעלה כלל
נקור חיים קקל"ח (ק) [שלא מבלה כראוי ע"י ק"ז
וצהאי"ט דמנה כ"צ הצנעה כדי טנדע אם נהעצרה צאיסור
וע"י דצדרי שאון ויוקפ דעה על היריד צהשעטות צנה
שאי"ע טעצרה ככה דרך עיר א' עכ החתונה והלכה שם
נטבול לנדחה וכאשר נכטו נחשם צזו צעלה האכסכיה
וצנעה מחמתך והעירו שלא טעלה כראוי דהיינו שלא טעלה
לפני"ב רגבה חמורה וצנינה צנינה אצלה וגם לא נעמה
צני"ב רק עד השוק וצנקוס עמידתה שם הרכינה רלשה
צני"ב ורחלה ע"י צלל טעילה ורזו רלשה ורצה ה"י חן
למים ושאלו הציד למנה לא הגירה נחמה וחמורה צעלה
האכסכיה שהגירה לחמה ולח"ל חמה ששומעה שצכלות ונקילין

צוה וצמלת הנורחן הסנינה כי רלחה ללוחו וח"ל צעלה
האכסכיה שהוקר וכו' והעלה דלף לריכין לחודי"ט לצעל
שיעשה הצנעה ג"ח כי גוף חומרת הדין חולק הדי"ט ק"י
ד' קקט"ו וגם הנחמי וכ"כ צס"ג הנקח"ב וגם י"ל דלף
לחלחץ להנשים לעשקתה רשעה וגם נעמד עממים שהעלה
שם וצפרי"ט שקבלו העדות שלא צפני הצני"ט ע"ט (קא)
[בכל עת ע"י צהאי"ט צס"ג ע"ז]. לענין לריכתי הצנעה
כמו גר ואשתו שנהגו ירו וע"י צפרית כחז קוסר חיריד
קיוון כי"ט וי"ט צוה ע"ט]
סעיף י"ג (קב) תרחיץ במים חמים. וצאהי"ט מ"ט טעלה
יכבו הנשים צנינה חמורה ג"י אחר הדי"ט טעלה
ע"י צוהי"ט קקב"ג מה שהעמית מלשון חמורה ולפי"ז
לריך לזוהר"י שגיב לא להלך הרצה אחר השמי"ט וגם צני"ט
שלא יכבו לצנינה חמורה ג"י אחר העצילה כי צוהי"ט שם דהיה
צשעשה חמורה קמוך לוקחה ע"פ הנורח"ל לעיל קקפ"ד
אסורה ג"כ לרחח חוך ג' לציאה זו עד שחלה דס ע"ט
וכבר קדמו צוה צמגי"ט ס"י חר"ו קק"ח דלשה צח"ד ג"י
קמוך לטעילה או ששעשה קמוך לוקחה דצחות קענה
רגילות להעצור אסור לרחח ולכנס צינה צמחי"ט ש"ט
נחוש ששמי"ט ז"ע הריון וע"י צמחי"ט דמסכחת ששעשה
קמוך לוקחה עפ"ד השיך ס"י קפ"ד קקט"ו והנה צבר"ט
קק"ח השיך על הדרישה והנצי"ט הדי"ט ודעתו דלף צוה
נחוש השחתת ז"ע דחא הזרע נקלע חקל"ט ונע טקל"ט
לא יועיל כלל רחילה להשמיטה שכבר חקל"ט חל"ט ואין
כלל השחה ז"ע ונחחר חוננ"ט עיין צני"ט קקט"ו וצנחנות
הגרעיק"א על הכר"ט שהשיגו ע"ד הכר"ט ונדחים דצד"ו
והוכיחו דהעיקר להחמיר כדעת הדרישה והנצי"ט וע"י עוד
צני"ט שהשיג על הוהי"ט צני"ט שכתוך ג"י להשמי"ט קמוך
לוקח

יורה דעה הלכות גדה סעיף ב

כג (ו) ומוחרת (ז) נטעול (ח) (ב) ניל (ט) שנת (י) ורי אליה ואז וכהי וסביה) אם לא (ה) יכולה לנטעול קדם לך (ג) חזוקה אם

פתחי תשובה

באר היטב

קצו (ה) יכולה כחז מהרמ"מ מלתבין דמי שנטעה בל"ה וחסר כך מלאה שנה שצלה כראוי בגון שמתלהב לבלתי תחת המעוקל לציחה מוחרת לנטעול ניל שנת כי אנוסא הוא ומי שנטעה בשנת וסמלחתה לציחה מוחרת שצלה רחמה ששכבה לחתוך מעין אחד ואין שום לבלתי תחת המעוקל יש לה לחזור ולנטעול בל"ה שנת ממתי אם המעוקל מעכב איכ היו שצילה שצמחה לגרד מל"ה ואם אינו מעכב איכ טהורה היא ולא מתקן אמתחא כלל ומוחרת לנטעול עכיל וכתב הש"ך ושלמי היה צלל ספק אם שצלה כראוי או לא ואפילו אם עברה עם שצמחה ניליה אמת מוחרת נטעול פסע שנית בל"ה שנת מכה ממתי הרי"ל

קצו (ב) ליל שנת. מי שנטעה חמשה נתי סיי יאל שאוסי לנשים לנטעול בל"ה שנת צמחין מזהם לאסור נדחון כל גושו צמחין בשנת כתיב גזיתו סיי שבו [וי' העתירה וזונתה נתי שנת צמחין ואלו איסורא ענדא ושני למיקריה עברינא כח ונה סבורה מכה לו והכיר לה] לנטעול בעיט מעבוד יום ציום שציעי שלהן ודאי נלו שפיר עבד ועבד ארבעתו כח והאריך בזה ומקיים וכחם סוף דבר הככה למעשה אינו אומר שאין לכן נטעול צמחין בל"ה שנת ולא נטעול שנת יום שציעי שלהן אלא מסתכלה בטקן ליל שנת או בהפסע יתכן צננד עד שלא יקרא עליהן עם שפין או חרסה הצעילה למולאי שנת ואם אי אפשר צלל האומר יחירו לכן מסתכל צין השמחה ולא חנוכה לנתיבן עד הליכה יותר מה לו צין צדינו להחיר כלל עכ"ד פיש ועי נקי בל"ה סיי יאל שציעו ופקסע עמיש או חרסה הצעילה למישה דהא כי הרימא דמקום שכהו להסמיר גם ממישה לא חסדו כח פיש גם נקי לנטי שרד מחדושי דייני שצוקו הפקר עמד עליו בזה ואפשר ייבא דהא הרימא מתיים דמאסר שהיה אפשר לה לנטעול קדם לכן כח והכח מקרי לא אפשר שצילה יכולה נקבול לינה המים] וע שצמחנת דברי יוסף כי קוד שציעו דבריו והוא זל צל ללמד זכות על המעבד שכהו בטה ישראל נטעול צמחין בל"ה שנת ונכסוף היות הדבר צל"ע פיש ועי שצמחנת דבר ציהיה חתימה חלק אמת סיי יאל וכהי שנת אהא היה מחזיר להבליבן שמיט הממין ציעי מקוקה צעוד היום גדול כדי שצמחנתן לא ייאו רק פושטין ופושטין שדי רק צמחין אסור ועיש עוד לממין יום ששל ליווח צעיש אה מוחר כתיב תחת הירד לגרד קאפייע עשמה הירדו שצמחנתן והשאר יינה לוח לתוך המקוקה לגרד שצילה שכי בל"ה שנת פיש מי שצמחנת תפלתה נתי חלק אמת סיי י' וצמחנתה מאור הגולה דרעו עקיצה חזר סיי י' עוד על דמון הכל ועיין שצמחנת מוט השני סיי פיש מעיין שצילה נשים בל"ה שנת הם מנהזכיר מנהצבו צמיר יום במקום שאין מעבד ומקום שבוהבן כן אין לעשות רק בשנת אחר אמירת דברו סכר קראל עם שנת עליו אצל לא צמול אשירו אחר דברו פיש ועי שצמחנת מיתן צית יהרש סיי פיש שקרא חגר על המנהב דאפילו בשנת אחר אמירת- דברי לא נכון לנטעול צמיר יום גדול ויש למסוח ולבצל מעבד זה ואם היא מתפסדת מתפשט נטייה יעמוד נר נפשטיה סגור צצית הסצילה מצפיי ואפילו צציהם שדי להבליק עיי ערג דאמירה לעבוד טובים שנות וכל שנות מוחר צציהם לגרד מלה ולשמאל ישה לא פושטין דהא איכא לפסוח שתי נשים שצמירין זו נר פיש

דרכי תשובה

צירט עייש ועיי שצירת דברי יוסף (כהגמריה איכרזא זריכ) סיי קיד שכי שומנהג תתפשט צציהם שהנשים מצוטרו צמחין צביל שנת ואין פולאה פה ומלפסלף וסריה עם לקיים המנהג ואחרי הפלפל העלה צל"ע ועיי שצירת צנין ליון קומה סיי עיו מישה בזה וכי דאין לערער דצד שנהגו היתר ומדורות הקדמונים לנטעול צמחין בל"ה שנת גיכ וכי שצקהלתו הוא מחירה לערד חממין שצמקוה ולערד חממין מצעוד יום פיש כחדי שעה"י על חממין עם היתר ויהי צבכ צירט ולא יתי ומנצל איסור ככתחלה כשיערד ומצוד יום עייש (ח) ליל שבת עיי שצמחיש סקיג שצציה ויהשך חוט השני שפסק דירט דינו כמו שנת לענין זה והשיג עניו כי אין לזה שום מקור ואין שום טעם להחמיר כמקור לעצוב טעילה שלא צמחה צביל יום עייש ועיי צמקור מיס סקיי"א ו"צ שצציה חגיג עליו וכי דהעיקר כדכילה כדעת המוט השני להחמיר דאין חילוק בזה צין שנת כירט דחיקון ככי אסור צירט כמו שצצנת וכן סכן הוא המנהג פשוט וכי דלפי"ז אם חל יום לאחר שנת כמו שאקורה נטעול בל"ה שנת אסור ממי לנטעול למחרת צביל יום אי שהוא מולאי שנת וגם צביל יום צ' וגם צביל מולאי יום עד ניל שלאחר מולאי יום עייש אומנם עייין צכיס סקיה שהסכים לדניא עם התוה"ש דדוקא צביל שנת אסור אצל צלל יום אין להחמיר בזה כלל עייש (ט) [שבת] עיי שצירת שירי טהרה סיי זה תפיר א' ביד אישה שצמחה צמולאי שצמכות שחל ציום א' וצ' צמולאי יום כח נולא חמין לחוק וגם איכ נה להחמיק כיב הטעילה ומחפפה חומלה הגיע כצד צביל סיק וסורה להקל לנטעול בל"ה סיק כיון דצמחנתו נהגו האנשים לנטעול צציק אף שאיך לקרי הגם שצדצר שנהגו (הנשים) לאיסור אין להורות היתר אצל עכ"פ שצמח"ח צכיה"ג שלא יתי חופה כדה שצד אוקונוהו אדינא דאדם נראה כמיקר והורר להיתר

לנטעול ככך עת עייש ותמהני שצמחיתה שלא הרגיש לד"ה הצ"ח צתי קפיד עייש צציהם סקיי כח שלא צדקה עלמה מיד הוך שיצטר וקתה אף שצדקה עלמה אחיב ומלאה טהורה לא תהני ועימאה דחזקה אורח צמוני צל ואיכ בזה כשלא צדקה אחרי הז"י ותי וקה צנתיים גם כשתצדוק עתה קודם הטעילה לא ומהני כדי הצ"ח והגם כי האחרונים מונקים ונ"ה הצ"ח בזה כתיב עם צפתיש סקייט וצדצירנו עם סקייט צ"ע עכ"פ הור"ל להעיר מזה] (ו) ומותרת לטבול ליל שבת. עיי שצילה דק קרא מילא שכי דכיון כשצמחה צמיר הוא טעילה מולא עיכ היתר לאשה נטעול צכיה שנת שחכ צציר וכן מולא כחוצ צמחנה"ג יסכים שצקיה פראנקבארט עייש ועיי שצמחיש סקיה שהציעו והשיג עליו והצ"ח כן גם מנהגול שנת צצם הש"י יערי"י צרונא שצקק דנא כהשליה וכן שומע ויהגאון והרש"ש שנת ראה נההיר בזה עייש והצ"ח הס"ט סקיה כדכילה כדכ"ה ש"ה צה וקיים סכן ראה למורים שהיתירו נהככה ונויעשה נחשוכי צנים אם חל ליל טעילה צביל שנת שחכ כי צצז ונא כחאר אדם וכן הי' אנהגו כהור"ל עייש צמורד [ז' לטבול ברי"ל שבת עפתיש מישה נענין אם ויותר לנטעול בל"ה שנת צמחין ועיי צכיס סקייט דהצ"ח דברי המ"ל שהתיר נטעול צמחין צציעו אפי' אם כצד קצבו ההגם שנת צצמח"כ והסכים ענוו להורות כן כדכ"ה וכי יציעוניה ורק צמחין אם לא היה אפשר לנטעול וצצוד יום וכו' וכי דכ"ה זה שצמח אצל צירט מותר כצכוב צצח"ן שהחמו ועיניו וכו' וקיים דכ"ה הי' מקום נוהיר דה"ה רח"ה צמחין צירט שכי שריא אחי צמחין שהחמו צחותו כיכה דירט צ' עיי ככרי צמקום שיש ציעול טונה אם נל תצטוב צמחין אצל כהגו להחמיר ואין להקל עייש ועיי שצירת צציר סיי ביט שנותיר לאשה אסמ"כית כהכה לה חייבין צירט ושלא ידחו העצ"ה צמחה שהיא

יורה דעה קצו הלכות גדה סעוף ב

קא

בעלה צעיר (י) אצט צנאו הכי אסוד (כ) צמיח עינות ריאה) ואם היה (ג) אפשר נה לטעון קודם נכן טעון שהיה (ד) אחר (ז) ליהי או שלא היה בעלה צעיר ונא בעצט שנת ייא (ה) שאסורה לטעון (ש) ונתאריי) וכן נהגו בעקלת תקימות אצל (י) בעקום

פתחי תשובה

(ג) אפשר נה לטעון עי תשובות טרע ציהיה תביילא סלק יוד סוף סי קניא נחשה שהיה זמנה לנשות לנשים ציוס כי ונתאסרה ללא מן השוק שצנורה שעיר היום גדול יעין כך נתאסרה עד צמיח והולכה לנשות לנשים ציוס התמרת ועינין הן עינלחה צעיל שנת נחשבת שזוגת ומוחרת לעצול ניי שנת צייס [ותכנז נקטר נחשוי שרד סי ימי אם היה לה שום אונס שלא היתה יכונה נכיוו צמנה טעון קלת חוטי שהיה עדים לה חזנה לילך נניח רצוה או אי חזכה כלז צלצריה והמיס ריזק לה וכהא ותמרפחה צמיח מותרת לטעון ניי שנת צייס] ותכנז נקטר תמורי דליאן כי היולא לדרך מותרת לטעון צעיל שנת חתילו שפעם ולא צמנה קודם לכן וכן לעצול ציוס סיית אפשר דשרי עיכ דניין (ד) אחר ניייה עכביס מיס דוקא כח עד דהיינו אחר ליג לזכר וקוי לנקבה ובי דנצמיס שמוקט על זה שחמוריו הפוקקים תקרי זמנה ומותרת נטעול צעיל שנת צייס. וכי נקטר נכיש סי פיו ותכנז עור דלס כנר עפס אחר צמוך ימי צוהר אחר הנייה וחסכי רלחה חוך ימי צוהר והגיב זין הפצילה צעיל שנת צמנה צמנה אחר מורה דמוחרת לטעון דמוחי אס נחוק דס זכ לטעון הוי ביצילת מורה ואם נחא. ג כל א קור סצניה כלל צייס] דע דכל הוי שפנחתי לעינן סי קלוי סיק ימי שיכולה נמנחט שפנה נקיים יוד אף הוי הפמירה עייס ונא החפניה נמנחט עד חמר ה ימים ועינין אירע ליי כנינפה צעיל שנת אסורה לטעון חוה פשוט (ה) שמקורה נטעול עיין תשובות חוה השני סי פי שכתב דדייענד הוה צמנה אס נחוגג מותרת יוד ואם צמחי בעלה צעיל שנת יס להחמיר ולחוקר שנת נכענה ונחיש מותרת ואם הוה צייס נראה נכלכה דמוחרת יוד אצט נח נחשבה כי ריחי להחמיר לעשה מיד משום עגור מתנא עייס ונראה ניי דעביס מותרת בכל מיני קודמה והכנה [כעת ריחי צמיח וקיי שדעמס נהקל צייס אף לכפולה אסי בעקומות טהנה להחמיר שנת ונכנין שנת דעת יומי כחוח השני היול דלס עטלה צמחי אסורה לחוחו שנת והביס סינק וכי. נלמדי נראה להקל דדייענד אציינו צמחו שנת כח עיין שס וכן השמע קלת תשובות פכס לני שחלמתי נייס קלא צמח דאסורה ענדל כח עיין שס] ועיין עד תשובות

באר היטב

(ג) נידה דוקא כשצוננת אחר ליהי ולא רלחה דס פועל דהיינו נחלח נח לזכר וקוי לנקבה אצל אם רלחה דס פועל חמן עינלחה צעיל שנת מותרת לטעון משום דהוי צמנה כיכ מתיייו בעקמיו ובשנא היה בענה צעיר כתנ הניס דדוקא כשהיה אפשר לה לטעון ומקדם שנת וגם בענה רייה צעיר אז אסורה נטעון שנת אצל אם אין בעלה צעיר יצא צמיח הפני דהיה אפשר נה לטעון ומקדם (כיון שלא שפעה שלא צמחי קודם נכן) ומותרת לטעון שנת וכיכ השך אצל הניס עסק דל, מיני ק כנן צין אם היה בעלה צעיר או נח היה אצל שנת צמיח רק הכנ מתיי נחש היתה יכונה לטעון קודם נכן צמנה אונס דלח אסורה לטעון שנת אף שלא נח בעלה עד עייס (ותנחיי מלחיין צוה והצויק דנייו שגשך צייס)

לדפינו צמוך ימי צוהר אם רלחה ונא יכלה לטעון רק מתנת חומרה נכיש סי פיו ותכנז עור דלס כנר עפס אחר צמוך ימי צוהר אחר הנייה וחסכי רלחה חוך ימי צוהר והגיב זין הפצילה צעיל שנת צמנה צמנה אחר מורה דמוחרת לטעון דמוחי אס נחוק דס זכ לטעון הוי ביצילת מורה ואם נחא. ג כל א קור סצניה כלל צייס] דע דכל הוי שפנחתי לעינן סי קלוי סיק ימי שיכולה נמנחט שפנה נקיים יוד אף הוי הפמירה עייס ונא החפניה נמנחט עד חמר ה ימים ועינין אירע ליי כנינפה צעיל שנת אסורה לטעון חוה פשוט (ה) שמקורה נטעול עיין תשובות חוה השני סי פי שכתב דדייענד הוה צמנה אס נחוגג מותרת יוד ואם צמחי בעלה צעיל שנת יס להחמיר ולחוקר שנת נכענה ונחיש מותרת ואם הוה צייס נראה נכלכה דמוחרת יוד אצט נח נחשבה כי ריחי להחמיר לעשה מיד משום עגור מתנא עייס ונראה ניי דעביס מותרת בכל מיני קודמה והכנה [כעת ריחי צמיח וקיי שדעמס נהקל צייס אף לכפולה אסי בעקומות טהנה להחמיר שנת ונכנין שנת דעת יומי כחוח השני היול דלס עטלה צמחי אסורה לחוחו שנת והביס סינק וכי. נלמדי נראה להקל דדייענד אציינו צמחו שנת כח עיין שס וכן השמע קלת תשובות פכס לני שחלמתי נייס קלא צמח דאסורה ענדל כח עיין שס] ועיין עד תשובות

דרכי תשובה

ונצייי סנווך נחשכיה כדי שצווח צניהה ונשתחשך דשרי נדעבה רייה וכרי וזיישו אס ככר ההכללו הקזל תפלת ערציה שנ שנה אצייס שהקדימו נהתפלג ונעוד יום יס לחקור וכר חצנ קודם שהתפלגו הקנה וקצלו עליהם הליצור ערת יכוונה לטעון אצייס שעדיין הוה יום גדון וכרי אם אינה צלה צניהה עד שחשיכה וכן עביל צביס צמלצוסי עירה צלצוריו קאי דוצאל ריח אסי סכני גי דרינל עייס [וביי צניה ויחיר שבי כהנהו ציקק שאטלאלנד הסנווך נדחלנלי אחריי עכ הגלון קדרי עהרה נחקל עפי הורחחו נטי דלנליי שלא היי נהס אז רק וקוה לטנחט ודקיק שאטלאלנד יס וקוה חומין והכינה קשה כהס ונוכרחים נטעון צשאלנאלנד השערי העיר כקגריה החמלת הלילה ונלגו נטעון ציוס זה יצא צניהס צניהה היינו שסודלות כיכ סנווך נחשכיה עד שצאים צניהס נדחלנליי תחללת הכינה חונס נשאל כשחכ יום שצייסי עלה צערצ יום וחיא אשה חולשת כח וחיא לינך צרגליי ונשאלנאלנד לרלנליי ורטו כההיר נה נטעול ונצייי צמיויס צברי סתוכל לצא בעגלה גיכ ונצערד יום אגל שרלה נהתעכצ צנית אחרים עד שמתשך ולא רלה נחמיר צכהג כיון שצלחה לציחה ויצעוד יום צמיויס ונכ סנווך זה שהתעכצ צנית אחרים אין כהתי וגם צמיוה החונ שצלחה צניהה ונשתחשך גיכ חיטי ותייר רק שבער הורה זקן צלחריי דרצ הגי צעל סדיט כחי אצט לא צמיויס ונצערד יום כחי עייס ועייי צמחם סקייח שפחיל דצרי הקייס ועייי צמיויס שצרי לךך כהגהילי ונדעס זיכ חיויד סי חיויס עבי כיון דצוהי צמנה שאין אדם הוכך להקד שנת עיכ ליש החיחר על הפני חנוצח שפתיס וגם דרגיז דלדס נראה כויקד עיכ חומי צוהי יוחר וצפרט צמקומות עככל עשיק וחמין הנוקה איכ יס להחמיר כמיס נענכן ונעוד דחייסיק סיכויק ונלחכחו צמועד כיכ אם נחיר להס יעשו כן רצון לחיח הפצילה

נהיחר נטעון כחי עייישן (י) אבל בלאיה אסוד. עייי צוהיסי קקייג שהציח ונחשו חוה הטני דלס עברה וטעלה צלוגג מותרת בכל ענין וצמחי אסורה לחוחו שנת וחחיכ מותרת והסכים עונו לדינא עיייש ועייי צמיס קקיה שהציחו וכי שדענה הוה דדייענד אפי אס עברה וטעלה צמחי יס להקל כהחירה אפי לחוחו שנת עיייש [ועייי ועיי שחשו שרי עהרה סי קליי הקוי צי דצין אלמנה שטענה חוך י ימים שנת נכענה שהעלה דליל טעניה שנית עיייש ועייי צמיה ונחריסיס חיג סי קייב דצין אשה שפעה זיכ וטענה ציניי אצנוהה ריכ צלוגג והענה קליי אחיכ עצינה שניה עייישן] (יא) במקום שאין פגוה אין להחמיר עייי צמיס קקיד עבי דמיס הרמיח דצמקום שאין ונכה אין נחמורי כוונת דלפי כשעה ולא עיבלה ניכ הו או ו מותרת לטעון צמיס שנת נכענה ונחיש אונס דרינל כי כיון שהציה והניי וחחייריס כגומרי יס להורות נכחחנה גם צמקום שאין ונכה שלא נטעון צעיל שנת עצינה שכל צמנה אס אירע שצברה זון עצינחה קודם שנה צמחי צמור וצמנע צלי סך טעס חצנ אס היה לה עוה טכס צמנחחנה ועוס סך ונחה וכהג אפי היי טעס עכ טעוה יס נחמיר וכן אצ צכנה צעטיק אצייס שהיה יכונה נטעון קודם מותרת צמי שנת וכן יזכרת אפי היתה נקיה קודם יום ו ערצ שנת רק שהמתינה ונחמה שלא היה נח מותרת לטעון צמי שנת כיון שכל כשעה וכי כשצננה צעיר ונשליכ אס אין צמנה צעיר אסורה צמיס נטעון עיייש

וכתב עס עור צמיס חוי ונוד ריל דלפי צמקום שנהגו להחמיר ככ זה ויירי אס הוה רולה שהטעון צעיל שנת אחר חשיכה אצל יכונה נטעון צמיויס דחא קיייל דכ דבר שהוה נקום שצוה לא גזור עבלי צהשינו ודף שילח לכוין שהיה עינלחה צהשינו וימי הו יכונה לטעול

יורה דעה קצו הלכות גרה סעיף ב

(יב) (1) שאין מנהג (יג) אין להספיד ותקום שבהו להחמיר גם (יד) (טו) צומלי שנת (1) לא תטעול דמאמר שכיב (טז) אשכח לה (יז) לטעול קודם נכח אין (1) מרסיקין הטעילה מן הספיסה (אגור ונתהרי"ל) וכן אלמנה שאסורה לטעול טעילה ראשונה בגיל שנת המשום דאסור לגמל עליה (יח) צילה (ז) ראשונה בשנת (יט) אסורה לטעול גיב צמיש (תהרי"ל) ויש מקילין ומסירין לטעול

באר היטב

(ג) מרסיקין. משום דלריכה לטוף ציוס דוקא וכאן חיל כיון שהוא שנת איב לריכה לטוף צמיש ויהיה הרמקב צין הספיסה לטעילה (אפי"ד) דספק לקמן דדיעבד קמי שחטוף היסד גלילה היינו נחל טעילה צמיש משליכ כאן שפסטיב היה שהמתינה עד מישה (ז) ראשונה לפי שקורה אחת צמיש או צמיש צלחם סיומן שלים ונחיש סיומן קמי ויכח אין לעשות שאוץ לאלמנה שנתה כשכל טעיתה בגיל שנת ואם טעלה קודם שנת לרין טעיה עליה חזקא צמיש אשר הסופה ויחד נסוף מרד אסור לא ומתי מדי שניטול אחת שנתה פסם ראשון ויכח ומרי"ל דנתיב טעילה בגזירה חזקא אף שנתה משאל בנייתן סיומן ל' כנס דיוסר גיב קורה נתיבם הראוי לנישואי מיני כיון דהכנה גדולים אסורים יש להספיד עכ"ל הי"ז

פתחי תשובה

שנת השני סיומן טע (1) שאין מנהג. עיין משנתם אכן שהם סיומן טעיה שנתם ששאל מהנשים התרומים על הטעילה צמיש שהננישה לגנים ציוס הי וספירה לטעול בגיל הי וכאשר לא נא נעלה לנישואי עד יום ה לא טעלה בגיל הי אם מותרת נטעול בגיל שנת והוא דמותרת לטעול כיון דנר זב נמנהגה חילא ומאמר שהנשים הממונים על הטעילה שאלו הדבר הוא איב ידוע לכן המנהג ואין להחמיר מיניש עד שמיניש להספיד עד כנב שם ששנת מנשיה לנקיחה שהנשים כאלמנה לגנים הטעו אם שנת נעלה שפסול גיל הי או הי ואם לא ינא מוטעול לכשינא צליל שנת דלכאורה אין לה טעם וריש והוא זיל כנב טעם לה מיניש (1) לא שפסול מי נשנתה מדע ציהרה מינינא חלק יחד שפי"א קי"ז שנתה

דרכי תשובה

אם הטעילה צומנה וגם אם זמנה צמיש כלאשר לריכה אשה שהלך עמנה להשגיח על טעילתה (כי אין עס ישראלית להחם הנקוה רק נכרית) וצמיש ערודים ואיל עיב הולכים לטעול צומליש גם כשהי הזמן לטעול כנר צמיש והטעלה דעביד הרמיה אלו והספי"ט (הניל צקיי"א) דדוקא אם פשעה ונא טעלה צמיש נהנו צקלה תקומונה נחמיר ומשליכ הכא דלא פשעה כיון דלא הי לה אשה ההולכוה עמנה לטעול צמיש עיב אין להחמיר ויכולו להספיד להם לטעול צמיש אך צמיש עס השואל שנתמונת הנכרית הנקוה צמיש צלחרים צמיש זה עיז לוח ככרוכיאל לצטל הדבר הרע הזה כי כונה ככרוכים ככרוו גדולי האחרונים זיב צמיש אף חסם עיי ככרי צריט עמי לבת הלורך אלב צמיש צדלי ומחייבים למחוח קלח לפשות כזה עיי"ש (טז) [אמשור לה לשבול קודם לכן עיי צמיה אחרי צינה (להרצ ומורי"ק) קיי מי עיד הנשים בקהלות קטנות קלח יכנו לטעול צינות החול מחמת שהמים קרים כהם הטעלה להספיד כהם נטעול צליל טעה קלח הוחמו הניש דהוי לונב קלח יכנו לטעול צינות החול צפרע צדורות החלוקים האלו דליח צלונק עיי"ש] (יז) [לשבול קודם לכן. עיי פתי"ש קק"ד צלח החמירה ולא התחילה נמנית עד הי ימיש צמקום קלח ומינא אז אסורה נטעול בגיל שנת ועיי צמיה מהרים סיק חיר"ד קיי קפי"ז מיניש צזה ועיי"ש עוד צקי קפי"ח מדצרי הרמיה צזה] (יח) ביאה ראשונה בשבה צמיה ועיי צמנהק וחוקק צמיה קיי כיה וצקי קיי וצמיה שמואל עס וצמינא קיי שלי"ט קקיי"א וצמיה חיל קיי צי וצקי"ט כאן קקיי] (י"ט) [אסורה לשבול עיי צמיה חללים צמייניש ח"צ קיי כיה צמיה ומיניש כיה להספיד וכו' ערלה השואל להספיד לאלמנה לטעול ערצ קעה ומצדד יום דמקעס דלוקורה לטעול ציוס טעלה תראה ומקמור אלב הכא כיון דצלחיה אסורה לשמע (מלד קנין צמנה) לא סייך גזירה טעלה תשמיש וסביח ראי ומבלות דמותרות לטעול ציוס ומקום שאין צלח החתן עד הלילה והינ אסורות צמייניש ועיי הסי"ד דזיח דהא צלמנה ציוס ומותרת לשמע האלמנה קודם כניסתה קעה וגם אפי' ציונאל דמקעס אסור סייך גזירה דהא גם שנת תשמיש ציוס ז' גזרו אפשי"ש שאסור לשמע ציוס דשמואל תראה ומקמור ומיניש גזרו וסאני צבלות ומקום דלח המנהג י"ז

דוקא על עשיק וצמיה הוי כמובין לכך דיט כלאסור עכ"פ ציולדה דטכ"ח ציותר עביד עיי"ש] (יב) שאין פנה אין להחמיר. עפי"ז וסי"ד ועיי צמנה"כ שהאריך גיב לחוק דעת הרמיה ולקיים דציוו שהם כמים ותרורים דצמקום שאין מנהג אין להחמיר עיי"ש וצמיה צמיה"ש קקה קיים צמיה הנקה"כ הם ככרוכים עיי"ש אומנם יעיי צמקור חיים קק"ג צמקום שאין יוכלו נכר המנהג לריכין להחמיר ולחוס דלעתה הציה והספי"ז כיון שכן הוא המנהג צבל קהילות הגדולות צמנה"טית אשכנז ורת מנהגי אשכנז ומקודים מיניש המהרי"ל וההרי"ו עיי"ש (יג) [אין להחמיר עיי צמיה צית טעלה ח"צ מיר"ד קיי צמ"ד ופי"ש צזה] (יד) [במציא שבת. דע כי צמנה עיירות נגד צמיה גלחלי"טין ורוקיש שולין יט מנהג שאין שום אשה טעלה צומליש טעה אפי טעילה צומנה וגם צמיה"ק המנהג והניש קדמוניות טעה הטעילה ומקוגרים צבל צומליש טעה ומבלי צלו הנשים נטעול והוא סיחה צמי הנשים טיש סכנה לצול לציני המרתח צומליש טעה חכרתי ימיש ומקום סכיק אחרת הנשיק זלנכיה כלאשר נטעול לרצ אצמיק חקר אחר זה וכאשר הגידו לו קגם צמדינה זו יט וננהג הכזה הזמיר להנשים הממונות על הטעילה שפרקמו צמנו סיחדנו ומנהג זה כי חין קום ומנש צקוב השקר הזה כי נא נמלא צמום ומקום טיש חשק סכנה צזה חיו ולא נענתה צידו הגדולה לצטל הדבר וכן נקייה גם אפי לפיי לוחה עמים לתקן הדבר ולויהי לפרקם נפני הנשים צמייניש טיש עון צמנה שנתעלים צזה הלוה טעילה צומנה ולא הוסיכ כלום מחמת פחד פחלים השגור צמיהם ויכול להיות שנתעבד ונשתרצב הדבר מחמת שז צמיה מחלה צמייניש קיי הי ומוצא צמיה"ש קיי קק"ט קקיי"א ח"י וכמדומה לי שכל נהגו הנשים לרמח ולא ללעט לגנים צמנה וירש עכ"ל עכ"ל ומנהג שאין לרציין לגנים צמנה ומקום שאו היו לריכין לטעול צמיש והיו מרסיקין הטעילה והחסיפה עכ"ל צמיה"ש ועיי צקי צמר יעקב צקי קק"ט ומנה לוכי נמנך הדבר והם עמו ואמרו שהוא סכנה אומנם לוי סיגינע לה אז ענה הטעילה צדלי אסור להמתין ולריכה לטעול צמיש וראוי שפרקם זה כמח"כ] (טו) [במציא שבת. עיי צמיה טעול ערעק י"ד קיי קיי"א צמנה שחול צמיה הולכות לטעול צומליש טעה

יורה דעה קצא הלכות גרה סעיף ג ד

באר הגולה

(כג) יבנות (כד) (כה) גגנו (כו) זיום דלא כל ז'אן אינן הפקין כל ה'נה ת'ג חסר (ז) המוסר ל'ן כשאלו נשים (ח) תמס' דרב אסא ב' (י) ר' י' (יא) ר' ה'כא (יב) (יג) דאיכא אונס כגון שיראה לטבול בלילה מחמת צינה או יפחד נגבים וכיוצא בו יאו שסוגרין שערי העיר יכורה לטבול בשמיני מבעוד יום

באר היטב

פתחי תשובה

(כ) המוסר כנומר אם טוננת אחר המ' פה אפי' שהיא טיבה ראשונה כצננה זה דינה כשאלו נשים

(א) דאיכא ל'ן ק' תמ' יבספ' תמילי די א'ג כ'י כאלו ר' נחה דלא תהני ל'ונס הנה הם ר'ת'ן י'ב' הנשים ששערי

דרכי תשובה

ר'טביר' ב'יום. עיי' צמידוקי הגרע'א שכ' דונינו היכא דנוהגין כטבול הכנה זיום ז' עכ"פ כלא הטבול עד אחר הנן המנהג ודעיבנד זשעלה עמוד השחר ויהני עיי"ש [ועי' צש"ה נ'יס ר'בים כהג'ע רפאל מ'ינדונה ז'ל חי'ויד ק"י [נצ"ן] (כד) [לטבול ב'יום. עיי' רע"ב צסיק כ'אל וכי' צסס המהר"ס לוצ'ולן והש"ך ועיי' צשרת ל'ל להגה"ק ומהר"ס ומ'יצאלוויטש ז'ל חי'ויד ק"י קניג צכנה שספרה ז'ל ולח"כ על שני' כהמש"ך הנשול'ן ועוד שני' שני' שנהייטצט כעשות השני' ותמ'וירו ו'הכנה כספור ז'ל מחדש והגיע יום הז' צבש"ק אונס כ'יון שכ' הש"ך צסי' זה צסס ומהר"י' שלח המיר (ומהר"ל כטבול ככנה מוצעי' רק זיום הח' וכל זיום הז' ככ"ז הענה צל"ל כ'יון ש'הקב הש"ך צוה ומענה"ג וצ'אהי'ט שס וגם הסקיר'ה ז'ל מחדש הזה ה'ך רק חומר'ל ע"כ צכה"ג יכונה צודל' לטבול זיום הז' עש"ק קודם כניסה שבת עיי"ש] (כה) [לטבול ב'יום. עיי' צש"ה הפלרת אדם הסכרדי ק"י כ'צ יוש' צוונה הר'ב הרמ"א זיום אפי' זיום ז' אצ' כ'ז צמקוס שוהג'יס ש'אינה צ'אה הכנה כצ"ה החתן עד הנילה (וכתי"ש הרמ"א) אצ' צמקוונת שוהג'י' ככל החכנה לצית החתן ציום ז' אחר חל'ה ונוקדש' צצע צרכוה צו זיום אקורה לטבול זיום צכ' ענין אפי' זיום ח' עיי"ש צ'אורך ועיי' צש"ה י'סמח לצ' הספרדי י'יד ק"י ז' שצ'אל ונכתצ הר'ב ומהר"ל די קונינדו ז'ל ש'עלה בדי'א ד'הי"ח ד'הצננה כ'ניס'א ולא ר'אתה ככ' ודל' דשפיר דני' ל'ועיבנד הכ' ד'יכונה לטבול זיום הז' וכן נהגו המחכ'יס אל כהורות צקוטש'אלדי'ה לח'ק דצ'אה הכנה צניה החתן צעוד ה'יס גדול נהגו לטבול ציים ז' ומצרכ'יס ז' צרכוה ודנ'א כהר'ב ר'ב'אלרת אדם הכ'ני עכתי'ד וכ'ז צ'ינהגס שמה אצ'ב ומנהגי'ו כהח'וני' כור"ש צסיק הקודם וצסיק כ'צ עיי"ש]

סעיף ד' (כו) דאיכא אונס עיי' צתוה"ש סק"ט שצ'אי' והצ'אלר שצע ותש"ר ז'ל ק"י ק'ו דלוותן הנשים ש'הג'י' עציכ'תן צכ'ני שצ'ה טוצ'ול'ן צעוד ה'יס גדול ומקעס שח'יס רול'יס כחל'ל שצ'ת ל'ל יכ'ה הן עוש'יס ואח"כ הן נ'ור'אלוה יצפני הצ'וקה כגון ש'ק עמ'הן ע'וד ד'יור'יס אחר'יס ח'ון מצני צ'יהה ומצפני זה הס' ומצציי"ס'יס וממהר"ס כטבול צעוד ה'יס גדול כמ'סר צ'י'אהה לצ'יתה קודם הסעודה כדי סג'ל

כי נענס וננונו דבר ה'הות ש"ד שכ' נהד'ול צסס ומהר"י' דצכ'לוה כ'כ'ל בני'חוש כל כדר'ש וכל כפר'ך צנה וכ' שהש"ך שגה צ'רו'לה צוה ל"ש ועיי' צתוה"ש קק"ח שמתרן קלה צ'נה הש"ך צוה ל' ש' אונס י'ע'ן צסי'ו קק"ח שהצ'יל דצרי העצ'ו'ו ה'נו וצס'ק כן כדי'אל לח'ן ה'ינו'ק דלצ'וכס יכונה הכנה כטבול זיום ול'ין חי'וכו צ'ן כצ'נה צש'י'ני או צצצ'ע כ'י"ש ר'י' צ'ד חכר'יס שהצ'יל צ'רי הדג'ויר והעצ'ו'ו והתוה"ש והק"ט וההש"י כניס ונ'לירות שהצ'ל הכתי"ש ועיי"ש צניה ש'יכ'דד צוה וצס'וק דצ'רו ק'יס דצמקוס שהכסי' ופי' קודם דות צ'ו ו'ו'תצ'י'ו'תה צוה כ'ס'הכנה א'ינה ע'הורה כפי שהצ'יר י'וכר'יס צ'נת נתינה הק'ידוש'ין וצ'חז'יתס ו'תחוכה י'ש'ויר'ה ה'וה נ'הה כ'הוגה י'ש כ'התיר ש'טעטול זיום קודם החוכה וכ'ו א'ך ל'ריכה כ'טבול ש'ניה צ'ניכה כ'יון ד'איכ'א כ'ינה ר'צו'ת'ה דסי'ן דלכ"י ע'צנה זיום ז' דצ'ענד נח ע'נתה כ'ה ע'צ'נה ול'ריכה כ'חזור וכ'טבול צ'נילה וכ'ו א'י'ב א'ין כ'הק'ן צ'צ'ניכה זו וכ'ו וכן ר'יה'י הכנה כ'ונעשה אצ'ב הי'ב'ה ז'יס החוכה ה'ול י'וס ח'י והשע'ה ל'ריכה ש'טעטול זיום קודם החוכה אז ח'ינה ל'ריכה כ'חזור ולטבול ש'ניה צ'ניכה זיום ח'י כ'יע מוד'יס דצ'יענד ע'נתה כ'ה ע'צ'נה א'ך ש' נ'המ'ויר ש'נה כעשות החוכה עד הכ'ינה וצ'פטר כפי ו'נה'י ונ'ד'ו'ת א'כי שמו'ד ש'ח'ח'יס ו'ן החוכה נ'ייחדין אות'ס צ'חדר צכ'י'ט וש"ך צוה קר'ך צ'נה כ'כן א'ין כעשות החוכה רק צ'ניכה וחס וצ'יו'נה א'ינה ס'ינה והכרת ל'ריכה כעשות זיום ע'יב'יס ח'ן י'י'ח'ד ח'יה'ה א'חר החופה עד ה'לינה עכ"כ [ועי' צש"ת צ'אל נ'יס ח'יס הסכרדי ח'יל י'יד ק"י י'צ ש'ת'נה ג'י'כ ל'ג הש"ך צ'וי"ש ע'ב הרמ"א (וכד' העה"ג ור'סי' ע'ב ה'י'ט) וכד'ע'רו י'כו'נין כ'קנו'ך ע'ב הרמ"א כטבול הכנה זיום ז' י'ס צ'ים עיי"ש ועיי' צש"ת צ'ח'יה ה'יס הסכרדי י'ד ק"י נ'י ו'י"ש צ'יה ועיי' צכ' כ'ת'ה הצ'ת וסוקר כדעה ע'ב ה'ו"ד ש'הג'י' ג'י'כ ל'ג הש"ך צוה ועיי' צש"ת הפלרת אדם הסכרדי י'יד ס"י כ'צ ש'הכנה כ'הלכה צוה ד'היכ'ל דצ'אלר צ'נית החתן זיום ונצ'רל'ן ז'צ' צעוד י'וס חס'ויר'ה לטבול צ'וס צכ'כ ע'נין ואכ"י צ'ח וק'ר'יס החופה והיכ'ל דנח צ'אה צ'נית החתן עד הכ'ינה וה'יה היכ'ל לח'ן מצרכ'ין י'צ רק צ'ניכה יכונה כטבול זיום ג'ס זיום ז' עיי"ש ועיי' צכ' י'וי כדה כ'ה'י ו'יהרש"ק ז'כ צק"ח מ'ה"ק לסי' זה ע'יד כ'נה זיום ז' לר'א'י'ת'ה א'ס מ'ותר'ה לטבול זיום כדי של'ל ה'יה'י חוכ'ה כדה לחוש כדעת הר'ונצ'יס של'ל כעשות חוכ'ה כדה (וכ' ש'סס הג'אל'ן המוצ'יק ומ'הר"ל) מרג'ניות ז'ל כ'י תש'נה צענין זה צכתי"י) והענה שס צ'וני כדה דצ'ום ח'י מ'ותר'ה לטבול זיום א'ך ד'ה'י חופה זיום אצ'ל זיום ז' ח'ין ל'ה ל'טבול זיום ל'כתחלה לחוש כדעת הש"ך א'ך א'ס ה'וי ש'ע'ב ד'ח'ק ול'ורך ש'נה י'ש כ'ה לטבול זיום רק ש'יעשו החוכה צ'ניכה עיי"ש] (כג) יבולות

יורה דעה קצא הלכות גרה סעיף ד ה

באר הגולה קג

סע 327 אבד
וכי רבנא וכו'

(כה) אכל בשביעי (כט) לא תטבול (ל) מבעוד יום (מא) אע"ג (לב) דאיכא (לג) אונם: **ה** יאם עברה (לד) וטבלה (לה) בחי (רו) ביום בלא אונם אפילו הכי עלתה לה טבילה.

פתחי תשובה

(יב) אכל בשביעי [כס"ט ס"ק י"ג כ"ט וכו' דנחשח ס"ס ס"י ר"ז וי"ט דנח]

דרכי תשובה

היננים לא יצואו קודם הליכה עיי"ש [לב] דאיכא אונם. עיי' נשיות זרע אונת ח"ג יוד ק"י ע"ד נשפחה ח' שהרחיקה ביתה ומרחוץ היהודים והאשה י' כה מור' כצנצה ללאת ולנצח צנילה והעלה דכהחיר נעצוב ציוס ו' נודחי אסור אך ג' ציוס ח' נא תטבול צלהריס צעוד היום גדוב רק נהקיר האונס צוה די נה שהטענון קמוך נערצ והחזור לציהה אחר שקיעתה ויטוס סרך צהה עיי"ש וצהגרות חכמיו הרצ אחיה ונה שככב צוה ועיי' נשורה דצ' יפקז (כההיג וקיעוץ) ק"י כ"צ פיג בענין הנשים ונהכפרים שצאים להעיר ועוצנת ציוס היינו רק ציוס ח' אצנ ציוס ז' חין קום היתר אכ"י כשצא"י נציהס צערצ ע"כ צני הכפרים שחכ עצינתה יום הז' צני"ש יעצנו ציוס ח' ע"ש צאורך

ועיי' נשיות ככי חסרן הקכרדי חיל ח"יד ק"י ע"י " ויש צוה וסס צק"י י"א ענה ונכהכק נ"י"ד ורן הנחצר צוה דלס עצרה ועצבה צשצני ציוס ענהה כה ענילה וחקר אס דיעצד טעלה צו' ושינשה אס קוהרת ולר"ך ונין אחר ולריכה ונין אחר וכהרה אחרה כפי דקיי"נ ק"י קל"ו קע"י י"א שפונטה ש"ו קוהרת יום א' וככ אשה הנשמשקה פולטה ש"ו וכ"י ואכשר גלרינה נמנוה יום א' נשהרה ולהזור וכטעול צוה והאר"ך צוה צפנכונו והענה דמי שרולה כהקנ צוה י' ג"י שיקמוך כוונה דעוה הראשונים ז"כ ועכל נפש ימוש כפי הרנוצ"ן והרצ"א והסמ"ך ככי פ"י הנבוש והש"ך וצשיוטה ציוס ז' נהבריכה ונין אחר וענילה אחרה כיי"ש עכריו] (ג) [אונם. עיי' צפת"ש צשס העודי דליאכ דנא מהני אונס אח"כ האונס ככ אכשי העיר וגי' צשוננה ק"ק ח' ויה שהשיג עכ דצרי חמוודי דליאכ דרתי צשנון הרנוצ"י (נכורס היהה חונה וכ"י הרי זו עונשה ציוס השעיני וכ"י והרי נחה דלא דוקא אונס ככ אכשי העיר אלא גם אונס חוני שנה צנצד ועיי' נשורה דצרי מנכילח ח"צ ק"י י"ז מה שפנכפ דצרי חמוודי דליאכ אלו וכ' שס דלנועשה י' כהקב צנוקס חונס ככ גוונח עיי"ש וצדצרי צשורה דצרי מנכילח ח"ג ק"י י"ג ויש צוה]

סעיף ה' (לד) [יטבלה בחי עיי' נשיות הרשע"ג צ' התשצ"ג ק"י עכ"ז דלס ח"ן יכינוה כחוק

צנינה אלא ציוס וחוששה שמה יתעסקו צלחה דצ' צ'ן חשיפה כענינה יכונה כטעוב צו' ציוס כיי"ש והצילו צצרכי יוקפ וקיים ג"ז שכלדעמו ח"ן כהקנ צוה] (רד) [בח' ב"וה עיי' דצדצרי צקוק ק"י קל"ח (ס"ק קל"ח) צשס שכנה"ג כענין ענינה צח צוה] (לז) [ב"ום עיי' נשורה הרי צשנוס מהיק ק"י ניח ע"ד אשה מרשעת (ע"ן החדשים וקרוצ צלו צשוה"ר) שוה ארצעה שנים לא עננה כנדהה ושמשקה עם עננה צנדהה וכעה שנהה אכ הצ"ד לשלוח צלס יתירו לה כטעוב ציוס אזו יתעוב איש וצלס כ' חחוק צרשעתה כנוקדם אס ככ"ן כהחיר לה כטעול ציוס ח'

שלא ירגישו צהן לא יכה הס עושים ורחוי נמנוה צהן וכגעוד צהן עיי"ש חונס יעיין צק"ס קק"ד ס"ב ונשהר הריוח ק"י כ"א דלס אינה יכולה נהלניע עצינתה ושיהיה אווסא דמלהח וקרי ג"כ אונס ומנהרה כטעול ציוס שמיני ותקחיר עצינתה וצענה עד היכה כיי"ש (כח) אכל בשביעי לא תטבול. עיי' צק"ס קק"ג ס"ב והצ"ח דכעניס יכולה צשצני ציוס ונחמה אונס כגון צשצני ותשיעי ויחר חיכא אונס דלפי ציוס אינה יכונה כטעוב כגון שקהל יום א"ד שלהס או כ"א כ"א ז"כ ונפני כרול"ס וצשצני יכולה כטעוב ציוס אצנ לא צנינה ונכני שקוגרין שפרי העיר צוה חוככ כטעוב צשצני ציוס ולריכה כהקחיר עצינהה וצענה שכל יקונש עמה ציוס וכ"י עכ"ל [ועיי' צק"י פחה הצ"ת וחוקר כדעה עכ היוד ע"ד אשה שהיח עכ הדרך וצמלה ח"ן עמה וחס כ'א כטעוב ציוס ז' כ'א חוככ כטעוב כוונה יומי אח"כ כ"י צנינה ח"ן ציה הכצינה וצלונו כ'א חוככ כטעוב ככ עיקר והצ"ח מ"ד הקדיס ח"ו צוה והענה ד"ש לקמוך כהקל ופי' לצו חוככ עוד כהחומר עד ששנוע שצניק גלוגא הורה כהס הגלוח אצדקיק הנוצרג ז"כ להקל צוה צכה"ג עיי"ש] (כט) [לא תטבול מבעוד יום. עיי' נשיות קוט"ד תליחי ח"צ ק"י קי"ט צכנה אחר צתוכס וחל עצינתה ציוס ו' צניכ שק"י והוח עירמה יוהר אס יכולה כטעוב אחר הצתול"ס ציוס ז' והענה כ'אקור גם צוה כטעוב ציוס ז' עיי"ש] (ר) [מבעוד יום עיי' נשורה דצ' נשה למהרי"ס אמיריליוו ז"כ ח"א יוד ק"י כ"ז צ'אשה שפסקה צנהרה והי"כ נלצנע צניס ציוס שק"י ונא נשהה עד יום א' צה"ל היום ועצנה ציוס א' שכלחירי צח"ל היום ונודינח הו"כ כטעוב ציוס א' כנה ערצ צרינין ז"כ ויוס כציהה הצנניס כ"וי"ש הש"ך ק"י קל"ח קק"ח וק"י קל"ט קק"ז ג"כ הורה כה כהחומר כטעוב ציוס א' כנה ערצ עוד הפנ"ס שחוח יום הז' ומציעה ככניס עיי"ש] (לא) [אע"ג דאיכא אונם גיי' צויה שפרי לך (כהגה"ל) וד"ש ז"כ] ח"יד ק"י קנ"ד קנ"ה קנ"ו ויש צוה ונא הבנה דצ' צרור ויש צק"י קנ"ד דנחשק פריניס יכונה כטעוב ציוס זה כצוי ונכורש צכוקים אך ויש סס צשאלנה חס יכונה כטעוב צשצני ו' ככסירחה ציוס ג"ז הנחה והוח ע"ס כנרלה וז"כ ז' ככסירחה ח"ך גם זה קשה דלס נכורש נוחצר צוה דציוס הז' כ'א תטעוב ציוס אפי' דליכא אונס רק ציוס השנויני (והר צכה"ג איכ מה מהני האונס כריל"ס כגצוב ציוס הז' וז"כ ולזני כוד כ"יס דרפוק שס וגי' נשיות נצו"ש מורכדי ח"יד ק"י קכ"ד עיי"ש עיי' נשיות פרי השדה ח"צ ק"י ויה צכניס הנוהגוה ניכע כנקוה כטעוב ציוס ח"ו וצ"י נציה צנינה ועכשיו הוכך הויכניה הצרנז רק ציוס שצאים צניהס אחר להריס וכ"י ההיר גם ציוס ח"ו נצ'א לצניהס וצעוד יום רק כשחכ יום ח' צני"ש עיי' יהא"ך הריה ר"חות השצניה ע"כ ההיר

יורה דעה קצו הרכות נדה סעיף ה

באר הגולה

ל כ שם נשם הנשמה
נשם היחל והלוא
הקדים וק
הנשמה ותי ציי
נחמך פי חמור פי
די ליק לר הכי
מדבס כי אלס חסן
נשמו נשום ונח הנשמה
והכר חס נילח נשמה
הלו כחלח חף נילוח
נפיש כולו כחלח
ב מיחלל דדי ילסם
וסי מיחילן דף ד'
עיי דה דף קמ עיי
הכל שם נלסמין
נשם הנשמה ותי
ירשאל נשמה ותי
ד נשמה שם דף קמ
פיח ונשם פיח
קמולוח

וכן ל(יג) אם (י) עברה ומכרה בזי ביום עלתה לה טבילה : הגה (לז) וימית לא חששת חסילנו בשמיני עד הלילה (קח) ותחמיר טבילתה מעטלה עד הלילה (פי נשם האומר)

קצו דיני טבילה וחיצותה וכו פיח סעיפים :

א יצריכה שתטבול (א) כל גופה בפעם אחת לפיכך צריך שלא יהיה עריה שום דבר החוצץ (ב) באפילו כל שהוא אם דרך בני אדם (א) לפעמים דהקפיד עליו חוצץ אפילו אם אינה מקפדת עליו עתה או אפילו אינה מקפדת עליו לעולם כיון (ג) שדרך (ה) רוב בני אדם להקפיד עליו חוצץ יאם הוא חופה רוב הגוף אפילו אין דרך בני אדם להקפיד בכך חוצץ : הגה (ד) (ב) ונכחמה נח חסדול חסילנו נדברים שאינם שולטין גזיר (ה) חסו דברים הסוללים (הגהות שיה) ב האלו (ו) הדברים (ז) שהחוצץ חומי (ז) צמר וחומי פשתן ורצועות שכורכין בהם השיער

פתחי תשובה

(יג) אם עברה עכשיו דיש כחמיר וכתב נספר תמדי לילול כיי אם הוא יום נעוין וכדומה יש ספק אם טבלה ביום או גבילה או שטבלה בין רשתות אינה לריכה להחמיר והטוב שיה עיי
קצו (א) לפעמים פי נשמה זכרון יוסף סייד סי יוד שכתב דמימי בעיני דוקא שמקפדת לעמים חזומות כלוחה שכתב הידי סייד כיא דנענת מהדוקת נאלצע חוץ משום דמכירוה שטת ליטח דהרי אלס חקלע נח עיסק ללוט כמה פעמים היום או מחיר הסבירוה לנל אלס אינה מקפדת רק פיח נזמן מרובה לא וימית נשיע חסילנו אינה מקפדת עליו עתה כי אין מירושו אלס המקפדת עליו נלסוף נזמן רחוק אלס מירושו שתינה יקפדת עמה נשפת טבילה ימית מקפדת צימית שקדים ושלחמי הסבילה עיי ומשעיל סייד פיח נשמו (ב) ולחממה נח חסדול פי וימית נלסמן סייד ייל נשם שינה ליון (ג) שולטין פי נשמוה פני אייה סי ימ נשגלל ענ אשה שטשחא סמוג נאלצה נשלוט הוזהמח ששכסה ליטוב הכפות

באר היטב

(י) עברה והביט ספק להחמיר כמחריאל דביו זי נח ענחה לה טבילה וצריכה טבילה שנית לגבילה ויטוב להסמיר היכא דלפסד כיון שכן גייכ דעת הרמב"ם ושלח גזווי הסופקים עכ"ל הש"ך (וכתב צביי חייכ לפיו אחרון הנשים ששל טבינתן ציוס זי עייש והגלה קחם שפכה אזי לא עלתה לה טבילה וצריכה טבילה שנית לגבילה נחה וכן שומעתי נשם הגאון פי יושע אשי דקיי קקלח שספק הנכה נתעשה והרד"ק טבילה שנית ויכ"ב נשם די קייז שטשיין שלח כדיון לנכול גליונ שנת נעה היום גדל וכיכ נתי עכ"ל שאלה כי עייש)
קצו (ה) רוב והיכל דדוב ניי חלס חין מקפדין והיא מקפדת כח ציי נשם הרמב"ם דסולן וכיפם הביי דיימו וכתב הידי חלל אלס היא אינה מקפדת נשולס ורק מקלת ציי חלס מקפדין אז אלס היר טבילה (ג) למד לפי מקפדת להסיון נשפת פשיס או רמילח שוכנעו שם הימים ובין דליחא ימילח דמקפדת חוץ לעולם פיח

דרכי תשובה

לדיכא חין פרושו מוכרח ככך דגזווי טרוז העולם חין מקפדיים עיי חלל שתיח ונקדח פיח מהל לא ויירי העור והמחצר נקטיי זה ככלל וזון הסכרס כרחה דמייעו ציי חרס אינו מענה ואינו מוריד כלל כדקיי"ל צבינו דמייעו כזולן דליחא דניח חלל דהעיקר תליח נקפידח דיהדו וביון שתיח ונקפדת ציי נשפנוים אחרות אעיי שטכסיו אינה מקפדת אפייה חיון וכו' ואלס רבנא דעלמא ונקפדין עיי נשפנוים אחרות אעיי שטכסיו נשפת טבילה אינו מקפדין וגם היא אינה מקפדת כעונס אפייה חיון עיי"ס (ד) ולכתחלה וכו' עיי סייד סקיי דחומרה זו אינו מדינא דגמרה או מהפוסקים הראשונים שאין זה אלל חומרות האחרונים עיי"ס (ה) אסו דבריים החוצצות עיי צביות קבלח קופרים נשמונות נלסירי טהרה טהר כיא נמדיטה סגורו עכ הנשים שחא יגלחו עער רלסס ומסורו טוח יעלה מהשערה חוץ למים נחמ הטבילה ועשו ומעשה רשה ומשעורה נחמה לתח עכ רלסח ונח הסכים להחיר המעשה רשת מפני דברי הרמ"א חלו נצורו עכ דברים וכו' אלס חוללים וחין לגשוח דמרות רק עכ הפעירות טחם נצברח הגזירה נשגית הלסח העונות נשפת הטבילה שלל ילאו כלל חון נשים עיי"ס.

סימן קצ"ח סעיף א' (א) כל גופה וגם השערות הן נכנס הגוף והיית לחס
סקיח (ב) ואפי' כל שהוא היינו מדרבנן דלבו ומדאוריית' אינו חוץ אלל רובו ומקפיד עניו סייד סקיי ג' [ועיי צביות שיוני קמח חיי סיי קיי סככהכק נלסח טטבלה ומלחה דבר חוץ כונו מיעונו ומקפיד דלינו רק מדרבנן וכן כחם דלינו רק מדרבנן כיון דנהייה ענינה טבילה הור"ל רק גומחה דרבנן או דילמא כיון דרבנן אמרו טטבילה זו כל נעוילח שוב הוי עומחה מדאורייתא והטלה דצבתיג הוי עומחה ונהייה עיי"ס רלוחותיז] (ג) שדרך רוב בני אדם עכאטיי מיש ומחירו ועיי נקיי סקיד טבי דונסוק חסיי צזה מניש אעיי שאין רוב ציי ונקפדין רק קלסן חו האסח רגינה גייכ נהקפיד עיי נשפנוים אחרות רק שטכסיו אינה מקפדת וכו' ומצור מדרבני דהיה אלס עכסיו אינה מקפדת חלל נשפנוים אחרות היא מקפדת ואין דרך ציי חסיי ונקלח להקפיד עיי נשום פעס נמי לא חיון חלל הרבה

יורה דעה קצח הלכות נדה סעיף ה' ו

באר הגולה

ה' כתיב יצאנו עם רב
דף קמ"א ועוד בהרמב"ם
ג' ע"ב שם מקולות
ל' הלכות בנזק דיה
ט' פסוקים ג' פיע
ד' מקולות ט' פסוקים
ה' ומהפסוק לפי שכן
ו' אדם מקפיד עליו
ז' אדם מקפיד עליו
ח' אדם מקפיד עליו
ט' אדם מקפיד עליו
י' אדם מקפיד עליו

מקפדת עליהם שלא תתכלך מהן נמים וטוללין (מוד) ה' ישתו (יז) שערות או יותר שהיו קשורים ביחד קשר אחד אינם חוצצין: (יח) ואין (י) טלוק בין אם קשר זי שערות עם שתי שערות או שקשר זי שערות נפני עלמן (זי) נשם רשעניא ורין) ושערה אחת שנקשרה חוצצת יהווא (יט) שתהא (פ) מהפדת עריה אבל אם אינה מקפדת עליה (כ) עלתה לה מבילה (כא) יעד שיהא (כב) רוב שערה קשור נימא נימא בפני עצמו: ו' שיער שכנגד הרב ושבוזק הגרבק זה בזה מחמת יעה חוצצין (כג) (ט) שבראש (כד) ושבתית השחי אינו חוצצין ושבתותו מקום (כה) באיש אינו חוצצין ובאשה (ו) בפנישואה חוצצין (כו) בפנייה אינו חוצצין: (כז) וזאתו שיש לכן כמין (כז) קליעות

באר היבט

(ז) טלוק כניער בין אם זי שערות קשורות עם זי שערות אפרות או זי שערות קשורות נפני עלמן בכל ענין אין טוללין וכן שער אחד שנקשרה אין הינוק בין שהיא קשורה עם שפתה אחד אל אחד או שקשרה נפני כנג ענין חוללת כדליתא זני נשם רשעניא ורין (ח) נקפדת והיא אח דרך רוב זני הרס מקפדין אשיש שהיא חיה מקפדת כנפלא וכן ממה זני וששוב הוא שדך (ז) שגראש נבי שאין אדם מקפיד עליו (י) נשואה שנקפדת שחא מתנה עכ נפלה אגז איש ופניה אין מקפדין וכתב ה"מ דווקא פיייה גמורה אגז אח היטה נשואה דומיא דפניה עגן שאין צנכה מקפיד עין אשיש טולין דלוליק בחר רוב נשואות עכיל

פתחי תשובה

ציעוד כח וליע צוה כהלכה עכ"ל פ"ש שוב ראייה נשים סק י"ג הלכות ג"כ צוה ושם הקשה ג"כ מהא דפסוקי מיו הכיל אך נלשון אחר שהוא ז"ל לא הזכיר דעה שם ה"ו רונא רק דעה שם ה"ו מקפיד ותיך דייב דתידי צנדיים הגרועים ופסותים ללא קפדי ענייהן פ"ש כנראה שדעתו דבס דעתו רבטויו של רש"י נא אכור היכא דעייני מיל אלא נקפיד אגז חליה נקפיד אף צרונה שרי ונשיה נמי עגז נקפדות מהא דפסוקי עי הכיל ונפיל חויה לומר קן דחלי אף חילוק בין מיעוד הנקפיד כרוז שליטו נקפיד אחרי קפיל לרבותיו של רש"י דהלכתא דרונא ונקפיד טולין אחרת נמי צנדיי ללא מיהדק ולישנא דטולין לאו דוקא איש גם הא נגזרו ר"ז שליטו נקפיד משום רובו הנקפיד הוא נמי צנכה אף ללא מיהדק ואף למה שרובו נמים ש"ו ודמלאייחא או ודמלאייחא ל"כא חליה אלא צנדיי מיהדק אלא שפכמים גזרו כ"י ג"כ אין שום קפדה אליה ע"ד ד"י נהקל יש נהקל אם הם רפויין אשיש דקפיד עלייה. פ"ש ועיין ע"ד בפסד תפלתא למשה ע"ה

דרכי תשובה

החוללים אשיה רוב שערות כרוז גופה דחולין אשיי חיה נקפדת זיי נשם הגלוחים ורוב הפוקקים ותוקר חיים קקביח' ועיי' צביאור הגריח קקביח' (כב) רוב שערות. עיי' צפוט קק"ז שהצ"ח ונפריסה שנקפתק חי צעיק רוב שער שצכל הגוף או דרי"ל רוב שער טל אותו הנקום שנקשר עם דהיינו רוב שער שבראש או צרות שער שצנבוק צנוקם שנקשר עם השערות והצ"ח ונחשפלימו סבי לדינא דצרות אי ונחשפלימו שיש צהם שער קניא כגון רוב ראשו או רוב שער ציה השחי או רוב צער הקהלים וכדומה וקיים הקיס ונא ידעתי הכרע לזה עכ"ל

סעיף ו' (כג) שבראש ושבתית השחי היינו דוקא כשאין רוב השערות או צנצית השחי נדקקים אלא ויעוד מהם אגז צנציה הא קיי"ל דהשער כידון לעלמן ורובו אשיי אינו נקפיד חולין קיס קק"ז (ועיי' סק (כד) ושבתית השחי תחת חילוי דיה (כה) באיש אינו חוצצין. עיי' קיס קק"ח שהצ"ח ונחשפלימו דלף צנצית השחי צאקה חולין ועיי"ש צמ"ש צוה: קיים נכן יש להחמיר צנצית השחי צאקה אם נדבקו השערות עיי' זיעה עכ"ל (כו) בפנייה אינו חוצצין עפ"י ונש"י והצ"ח מה פ"ו צוה לדין ועיי' צמידושי הגרעקיא סבי דקפיד יש כ"ו כדין נענין קצילות גרים עכ"ל (כז) [קליעות שערות עפ"י סק"ה ועיי' צמ"ש צנ"ן עולם חירד ס"י וי"ג מה שהאריך צוה וצנצית וקיים לכיון קיראה לסלוח יד צהם נחשע חוני רק שפנלמס נפרדים ק"ה שערות זה מה נראה לחין כהן צית וניחוש כנג עיי"ש ועיי' ונש"י צ"ל כהנהיג ונכחוליושע ז"ל חירד ק"י קי"ח קי"ט ע"ד הקלכניי"ש עיי"ש ועיי' צמ"ה צנצית גרדי ישע חירד ס"י כ"ג צאקה קיס לה קלכניי"ש היינו קליעות שערות עיי' שהרע"ה מוונחה לוח עליי טלא תגלת שערותי וגם לא חפרדים צנוקרק כלל וקודם שנקפדה להדקטר ומונחה הלז היתה חולכה

דאיכא דליכא עוד לד נהקל יש להקל אם הם רפויים אשיי דקפדי עליה ללא חילוי דהא כל עיקר חיקורו אינו אלא מדצריהם דמלאורייתא רובא ונקפיד צעיק עכ"ל **סעיף ה'** (יז) [שערות. עיי' צמ"ש ח"ה"ס חירד ס"י ק"ה ונש"י ע"ד שהעיר אותו אי צבלות המדבנות עם השערות חיי השערות עומדין כגזח וצנצ"י ונחולר צמ"ס השוקקים דכל העמוד כגזח דוני פ"ש מה שהקצי עיי' ועיי' צמ"ש קירי עהרה ס"י זה טקי אי ונש"י דלפי דצרי החתים נוולא צנדינות דחוקתין השערות קודם הצ"ח יחי חליה עיי"ש מה שהקצי ופלפל על החתים והענה דניש צוה חליה דעיכ לא אמרינן עמוד לחהוד כחוקר רק היכא דנקפיד עליי עיי"ש וכן ראייה כחה צמ"ה כתיי צית שצריים חירד להגימו עונרס ז"ל ונ"י חויפאלא שצמוד ג"כ עיי' דכ"פ גזרוהו השערות אחר העצילה קודם הצעילת ונליה כח"ו וככנג והשיג ג"כ על דצרי החתים חמ"ן (יח) ואין חילוק וכו' ונחשפלימו ונש"י ונש"י וכי צנוקר חיים קק"ח ח"ל וכנג דצרי צקילור אם הנוולא צתוך קשר אחד חרצב חנקי נא מיהדק ואינו חולין ואם לא הנוולא צתוך קשר אחד אגז שני חנקי חו"ו מיהדק וחולין נקור חיים קק"ח (יט) שתהא מקפדת שהדצרי חליה נקפידה דיהה דלעיי"ש שאין רוב צני אדם נקפדיים על זה דעה דצרי ידוע שאין דרך הצניס להקפיד צקפירותו שער אי אשיה אם זו נקפדה חוץ צ"י ונחשפלימו וקיס קק"ז (כ) עלתה לה מבילה כ"י דוקא צדיענד כשכצר ענכה עלתה נה העצילה אגז ככתחלה לא תפצנכ כן אשיש שהיח ויעוד ואינו נקפיד וליכא חיקור ככל אשיי נודצנן וימו ככתחלה יש להזהר שחא נפצול גם צוה וכתי"ש הרע"ה נביי קע"י אל דלכתחלה כח העצול אשיי צנצרים שאינם חוללין ונקור חיים ונקור חיים עיי"ש (כא) ע"ד שיהא רוב שערות. אשיי רב: גוכה נקי ונשאר דצריים

יורה דעה קצח הלכות גרה סעיף ז ח מ

חצוצה קואם היה (ל) יבש (יג) חצוצה יודוא שתתחיל להוריק: ח שכולל שבעין אינו חצוצה (לא) ושחוצה לעין חצוצה ואם היתה מותרת ועצבת (פ"י סוגית) עיניה (יג) תדיר אף שחוצה לעין אינו חצוצה: מ (לב) הרים (לט) יבש שעל המכה חצוצה (לד) (יג) אוריר שבתוכה אינו חצוצה

באר הגולה
ק"ס גמ"ח"ל דמי
שוקב"ה ר"ס גמ"ח"ל
ש"ש פירוש לקושל"ה
ת"ס פ"י כ"ח הל"ה
ס"ג
ס"ג ס"ג
גמ"ח"ל דמי
גמ"ח"ל דמי

באר היבש

כך וכחז צה"ג וכו' ננות ישראל צמלון שאין כמות שמן בשפת עיניה כל מיקור (יג) וירי. מידע זה כי הגליל מעליה וכחז השיך וכן ק"ס הקדוש דם חוץ ג' ימים אינו מוחץ מאלו חליץ מוחץ כל זמן שהגדל עליו עד שיתרכב כהוון

באר היבש

(יג) מוחץ כחז השיך ונראה דהיינו היכא לאפשר שתצטול שנית י"ס להפמיר אבל היכא דלא אפשר חליץ כחזי"ה ר"ת גדולי הפוסקים לטעון עליהם שפסקו להסיר דוקא חומר ולא לצמלה וגם המתער גמילה הניח סתירה לקמן סליד וי"ס עיין שם ועיין צמ"י ב"ב (יג) תדיר מידע שמתבנה

דרכי חשובה

צהקרה כנ ליחה הנקשרה כיון שאינו מדינא כי"כ רק שהורגו הנשים ממומרה והרצ ז"ל צאלמרות סחורות כחז קתם צכל צוכות וכתקים ויש כמה ספיקות נהקל דגם אם נלמד שהריר ילא כנר מהוכה דינאח חוץ ג' ימים ילא הריר הרי פסקין צמחצר צזה דרוך ג' ימים הוא כנ ליחו מוחץ ונפרט ש"י קתם נחקיר כנ ליחה הנקשרת וכו' ונפתימות הצצר חיל דהא ריר צנהוכה צנפתימות אינו מוחץ כלל כמפורט צזה צמחצר פ"כ אין נהחמיר צזה צנקים צזונינו ונמקום לער כי"כ דהוא ממומרה דלמי לידי קולא שיכשלו חיו צליקור כרת למטע מלצטול או עכ"פ להמתק ונצטל עיניה מ"ה או כשקיימו כ"ז צדוק להקיר כל ליחה מנפתימות גס ע"י ז"ר כרצה יוכנז לכ"ז לידי סכנה חיו צמכה ע"י דלקה הצצר והעור והגלון הק"ה ח"ו מרוב יראתו וחסידותו לפנים מן"ה"ד כהצ גבנות ומומרות לעלמו ושומעתי כנר מוכיח אלאמי הגחיק מתיירש זללתי"ה ז"ע אדנסיק קל"ה יפה עקו העדפיקס (ונצילור עברי ג"ע"ט) כי קתן ח"ו (וכנז קל"ה צדוק המויל הרצב דברים מוכיח קשומם ה"דריק רק צללנו ולא להדפיס לרצים ואכזר"ל) צחומרות האלו להנשים שדעתן קלה ונפרט ציינו וצדורותינו צצרה ולהנשים הנגידות והנענוקות ציותר וכסתימירו עליהם כי"כ צהקרת הליחה מהמכה ונצברים וכי"ל שאל עדינא חו וינכנז מלצטול ויוכנז להכשיל חיו צליקור חומר כנ"ו ודי צזה לנצץ מדעתו וצות רלתי"ה צ"י הל"ז חות ח"י ש"י הרצ צללנו כעלמ"ה ציותר צהקרת הליחה הנדנקה יעשו ע"י שאלה מוחץ מ"י"ט (ג"ג) יבש. עכ"פ קק"ג מה שהאריך מ"ה וע"י צמלצוטי קהרה צלרוך קק"ה ונחילורו קק"ה צ' ו"ג וצ"ל מ"ס חיים קע"י י' מ"ס צזה צלרוך והעלה לדינא כ"ה קהול ממומרה שכתנהוה ונעשה מכה צצצר חלד"ס ח"כ כקשר תתחיל המכה להתרפא ישמנה עור חלד"ס ונעשה יבש וקשה וגם נשחנה מלחיטו ומשאר עור שצ"ה"ס ד"ה אינו מוחץ כלל גם הגליל הזה הוא על ר"ת צצ"י חלד"ס לא שייך ענין הקפדה וחילוף דלמי"ס שהיא צצ"ת העור מ"י"ו מה איכפת לן צמה שנהצנה ומ"י מילי ח"ס עור המכה ח"ו הוא נקי ואין עליו שום נכ"לך ענד"ר אחר רק סלנקה העור ונחצנה ונתייבש ח"ס נמל"ל ד"ס יבש ש"ס על המכה ח"ו מוחץ צין צח"ך ג"י צין ללחר ג"י כל קדוחין סתייבש ע"י"ט (ל"ד) וירי. עכ"פ מ"ס פ"י שהוקר הגליל מעלי"ה וע"י ק"ס קק"ג צדי"ה ותו קשה לי מ"ס צזה וע"י צמלצוטי קהרה צלרוך קק"ה ונחילורו קק"ד ח"י וצ"ל מ"ס חיים קע"י י"א מה שהאריך צדי"ה זה והעלה לדינא דכל מחלקין צזה צין חוץ ג"י או ללחר ג"י הוא רק

אבל צחלב הפתימי טל החומס כשיחל שאינו נעכב והחומר לא החמיר נהקפיד חנ"ה צלוחת החומס כשהיא יולא קל"ה לחך כלפוקי הלוואה הדניקה צצורה החומס או צחלבו צערים שאינו יולא עדיין ע"י"ט והציאו צחידוטי הגרעק"ה וכ"כ צמוק"ר חיים קק"ה [וע"י צצרת וילמד ילחך הספר"י ח"א ק"י ק"ה ע"ד אשה שחלבה לצטול ועקקה צחפיה וצדוקת עלמה הרגישה צחך חוממה קעוד לעל"ס המפקיק צין הנחירים שה"י המקום נפרח והתחילה לרלוח ח"ס ה"י גל"ד גל"ד על הנפ"ס להקיר"ולא יכלה להקיר יתן ק"י כ"אצ לה הרצה והפתירה צ' ו"ג' עמ"ס ולא יכלה כ"י גדול הכ"ז ועליה עשקה ח"ס צעלה וחי צצקר הפתייה עור הפעם ח"ס הוכ"ל להקיר ח"ס דנר ותוליה ד"ס ע"ס ח"ה חתיכות קעטה על גל"ד ונקהפקה ח"ס ה"י ק"ס מלחמול צעמ"ס עיניה או נחמו ח"כ מוחתה קלי"ה עלמה צעמ"ס חפיה כח"ו והעלה דל"ז עיניה חלחה וצקופו נעט"ע על דצ"י הק"ר הרע"ע מוח"י ח"ו כיון דנעצ"ד"ל רי"י לא ה"י הגל"ד ע"כ שפת החומס רק צצתימות ע"כ ח"י"ה לא עשקה ח"ל עיניה חלחה ע"י"ט וע"י צצרת נחלת קופרים צהצמננה למ"י כ"ה ק"י כ"י מה שהשיג וסל"ל ע"ד הרע"ע מוח"י צזה וע"י צ"י פיתח"ה זוט"ה על ה"י כ"ה מ"ס צו"ה] (ר"י) יבש חוץ. עכ"פ מ"ס מהס"ך דהיכא דלא אפשר לצטול ע"י"ט על המוקילין וכ"י צמוק"ר חיים קק"כ"ט שהשיג על ח"ו וספק דהעיקר לדינא כדעת המחצר דלמי צדי"ה הוא מוחץ מ"י"ט חנו"ס צצ"ט קק"ה עק"ס כהס"ך להק"ל ח"כ"ה דלא אפשר לצטול ע"י"ט וע"י צחידוטי הגרעק"ה

סעיף ד' (ר"א) ושחוצה לעין חצוצה ע"י צמוק"ר חיים קק"ב צהוכי"ה שכלן לא כהצ המחצר דלמי"ה הוא לא חוץ כח"ס צלפלוך צצ"ט"י קלפי"ז מ"ס דכ"ן דוקא יבש חוץ אבל לא ח"י"ה מה שהיה ח"ו לעין אינו מוחץ ע"י"ט

סעיף ט' (ל"ב) [ד"ס יבש ע"י מ"י קק"ד ופתי"ס קק"ה וע"י צצ"ת מוח"ר ס"י ח"ל והצ"י מצי"ה צצ"ס הקמיק צלשון זה חורגו הנשים להקיר מעליהם כל גרצ וכ"ז שח"ן אשפ"י שמון הדין לא ה"י לר"ך לפ"י אין ללחור לצטול אשה ק"ס לה חמט"ן צרלחה וע"י ק"ס עכ"ל וע"י צ"י חמרות סחורות (מהרה עיניה) שדד"ק (ג"ס ע"י) להגחיק ונעוטש"ק"ט ז"ל כ"י צצ"י צ' ח"ל צחמט"ן צצות וכתקים ל"ל חפיה ציותר להקיר כל ליחה הנקשרת ג"ס כעלמ"ה"ה הרצה צצקרתן ולר"ך ש"ס חליותה קה"ס צנפתימות הצצר עכ"ל ולפי"ד חצ"י צצ"ס הקמיק והצ"ת מוח"ר ח"ו אין להחמיר צזה כי"כ צמוק"ס עעלמ"ה"ה

יורה דעה קצח הלכות גדה סעיף ט

באר הגולה קן

יצא דרור מתוכה כל (ו) תוך ג' ימים לח הוא ואינו חוצץ לאחר מכאן (לה) יבש הוא וחוצץ לפיכך אשה (לו) בעלה (לז) (לח) חמשים צריכה לחוק במים (לט) עד (מ) שיתרכבו :

ר' יצחק וטקולא על ג' ימי ובי ג' רכישות ט

פתחי תשובה

(1) תוך ג' ימים [עין המשנה מהם פוסק כיון קל שכתב והדעת טמן דענין מעליע ולא חמירין זיה נקלה היום כטובו חזר דכר יבשר שפכה ג' ימים גלא עליה (לעיל סימן קס"ב) וכיון דיישוב העקיד אינו אלא מדרבנן התקיל לל הפסיד והפסיד חלא עניו גרבי עין טס ועין ית שכתבתי בענין ק"י יחא סקיה] (ח) צמלת חמשים פסיו סק יל

פתחי תשובה

שביח מעשה להטו של מהרי"ק היתה לריכה נפחד לפניו ערובה כי ואף לאסור להסתכל בתקופות המכוסים שנה כדלעיל ס"י ק"ח ס"ז כגד מירן ע"ז המשנה נודע ציבורה מתיילא חייך ס"י ק"ב ועין טס עגבס זמן המסגר ט"ז דהכא ייירי לאלטר טעילה וכן הוא הלשון שאל היה גרד עליה ונא חיישין שאל ככל צמים כיון שדעוק כיכ עד שטאל לה להסירו פס :

דרכי תשובה

רק לענין ריר שנתוך המכה אבנא אם ילא הייר נון המכה חת למכה ונקפה על העור שחת כמכה ככ שרואין שנתייבט אפי' בתוך ג"י חולץ עיי"ש בארוך ומיי"ש הנאהיט וכן אם הקיזה דס וכ"י עיי" צביט טס ד"ה כ"י הרמזים וג"ש צמלוגחת הרמזים והרמז"ד אם קרטה צבטר והוליא דס וכ"י ועיי" צמכטוי קהרה טס צקיטורו קק"ז וצבאר וג"ס חיים סב"י "ג שפקק צהמכט לריכא דצהוך ג"י חין הסריעות חולץ חגיב סהן יבשים אבנא כלאחר ג"י חולץ עיי"ש (ר"ד) יבש הוא וחוצץ עשך סק"י ג' ט"ז סד"ן חליטה עקבתי זה לדעה כמה עסקים אינו אלא סכנון להחמיר נכחמלה אבנא דריעבד אפי' הגליד הוא יבט אינו חולץ וקיים השך ומיננו נראה דהיכא דאפשר שחטובל שניה יט נהחמיר אבנא היכא דכא אפשר ודאי כדאי הם כל הנך רבוחותה כסאוך עניהם נהבך דריעבד ועיי" צביט סק"י כ"י שומתה על השך צוה דומחמיה דצ"ו משמע דצ"ו חגלד חולץ דריעבד וצמנה דחין להקיל אלא בגלד שכתבד כי המכה אינא כשנאפסע חת למכה לכ"ע חייך ואפי' דריעבד מעבב ועוד כיון דהסתחא חין אבו צקיחין צין נהפסע נגד פי המכה וצין נהפסע חת לפי המכה כתי"ס הצ"ח איכ יט נטובל להחמיר גס דריעבד ועיי"ש צמנא סאולד צוה [ועיי" צניה מחיר על וי"ט המחזר צוה דס יבט ש"נ המכה כתח"ל משמעותה ומקטובה הצ"י טל"ז טעל ג"י וכה ורי"ב חת למכה קצ"ב אבנא מה צמכנבד פי המכה הוי כמו שנתוך המכה ועיי"ש עכ"ל] ועיי" צמלצטוי קהרה טס וצקיטורו קק"י וצבאר וג"ס חיים סב"י ט"ז וי"ט צוה והכריע דריכא דציאל הכיר מוחך המכה ונקרש על כי המכה אפי' בלאחר ג"י אם כה ילא הגלד חת נמכה ככל וכן צהקיה דס ונעשה כעין חטעין צמק"ס הקזה ולא חת להקהו וכן צשרטה צבטרע והוליא דס ונהייצט הד"ס צמק"ס הסריעה ונא צחוק ומק"ס הסריעה אפי' בלאחר ג"י אם עבלה דריעבד וחילא לה נטבול שניה כדאי המה כנ הנך רבוחותה לקטוך עליהכ דריעבד אבנא צירר טיאל ונחפסע חת למכה ונתייבט ודאי אפי' דריעבד חילא נהקל אפי' אם אי חכטר נה לטבונא ש"ניה חת צדס יבט שפאר על המכה בלאחר שנתרפאה חין נהבך אפי' דריעבד עיי"ש [ועיי" צקרי"ט סקב"ג קדיה והו קשה כי כ"י ד"ש כמאוך עכ הסוקס"ס דצברו דאס מלערת ציבורה ויקרי מיעוטו שאינו מקפיד עניו וכ"כ הגאון דעק"א צשרה צבוק"י ק"י דרוט וחידוש ק"י ג' עיי"ש ועיי" צשרת השיב משה ק"י וירד צד"ן אשה שה"י לה כמה גרבים יבשים קערים והארץ צוה וקיים להקל למאוך עיר השך הה"י ז"כ הטלה דאס אפשר

צקלות להקיר הגרצ חקירו אך אם כואב לה הרצה מלאך ויט קושי גדון נהקיר חין נהחמיר והנח להם לישאל ועיי" צשרת חזבל"ט צבעימים ח"צ יר"ד ס"י יז אוח צ"י עיי"ש] (ל"ז) בעלת חמשים. עיי" צביט שדעמו להחמיר ולחוק נדעה הכוסקים דגס חוך ג"י חולץ לכן גס אם כואב נה לריך נהקירן דייקא עיי"ש חמסס עיי"ן צמלצטוי קהרה צקיטורו קק"י וצבאר וג"ס חיים סב"י י"ד סהתפלא כליד דחא גב נדעה המחמירים צגרצ שחת למכה לחין חוקב צין חוך ג"י או בלאחר ג"י אבנא אם נחרכך ונעשה נח ודאי לל גרע מלאס ה"י צהחלתו לח דחינו חולץ עיי"ש (ועיי" לענין סק"י ל"ז צמס הציה מחיר) (ל"ז) [חמשים. עיי" צשרה י"ד לחק ח"א ס"י ריטי רי"ב צאקט טעבילה וד' ימים אחד טצינתה אינא צעלה צשיחה לפי תועד דאשה טייל גרד חן שחין קטן יבט חסור לה לפרט וכשעשה זאה נכהלה וקפלה ולאמרה שגב עלי' ה"י שחין קטן מלאך ולא ידעה קזה ונעבב עכ"ז הסירה כל שחין וכל חליטה צמנת הסעילה ודעה צצירט שחין קטן הל"ו נחרכך עגמ החפיפה צמים חמין אם י"ל דהוי מילתא דכא רמי' עלי' דאיכט כמו וי שאינו צקי צה"י שחיעה שאינו נאמן לומר אח"כ כך וכך עשייה וכו' והעלה להקל דריעבד כשכבר שוקפה עם צעלה אך אם אפשר צנאל חטבול ציוס עוד הפעם וציוס דייקא כדי טל"ז יח"י כיכ שחא לחיות עובילה טוד הפעם כדי טל"ז חוליא לצמ על צ"י עיי"ש] (ר"ד) [חמשים. עיי" צ"י צ"י אצרה סקפרי צשרת צבוקטו ס"י ה"י עיר אשה ט"ש נה אצבעותו צגופה שקורין איטוליא או פאנאר"ש (צלב"י) צמטום] אם יט לדמותן לתי"ס להלן צבטי"י כי לענין אצ"ר וצטר העדולדלים דחולאים והעלה נהלכה דחלו האצבעותו מלאך שחס סגורים ומקוגרים וחין דצר החלי לחוק נכנס צמס עיכ חין לדעתה לטס וחין להס דין חליטה עיי"ש ולא העיר צוה (נאטר אך אכחו צקיחים צמטום) מהו אלו אצבעותה אם הם צבלל חקעים הרי עכ"פ לריכ"ס שיתרכבו כעצמאל צוח] (ל"ט) עד שיתרכבו. כפי"ט טס שעהלה כיון קרענת כמה פוסקים שאין למאוך כנ הקנה זו עיכ לריכ"ן להחמיר דעיב"ט חפיפה נרודה שההרכך היעד אבנא צבל"ח חין נהקל עיי"ש (צ"י) [שיתרכבו עיי" צשרת אב"י דק"ל להגה"ל ענינוט ז"כ חיר"ד ק"י פי"ז עיר אשה שה"י לה אצבעו שקורין צכ"ז מלא ונוגה ונפחה צבק"ז ל"י חלא חמוגלה וי"ס חין ככל"ס צו כי הנקב קתן והאשה לאמרה ט"ש לה לטר צהקרה הצבר והקיר דחיט חולץ צכה"ג ודי אם תרכבו היעד קודם הסעילה וכתי"ס זקיטו אהק"י ז"ל צבעין סאר עיי"ש ועיי" מה שכתבנו לעיל סק"י ליה צמס ש"ת הפ"ט וקשה

יורה דעה קצח הלכות גדה סעיף י יא

באר הגולה

ד כס פסארי ד' מסרי
שם פקוק מקולות ופי
ירחאשם שם כיון כנבאלי
דנמשן לילא בלא ה' ה'
מקלה עב ירשע

י (מא) דרטיה (מב) שעל (מג) המכה (מד) חוצצת : יא יהץ או קוץ (מה) דתחוב (מו) בבשר (מז) אם נראה מבחוץ חוצץ ואם אינו נראה (מח) (מט) אינו הוצץ :

באר היטב

(טו) אינו חוץ צבור סיים ואם עלה עניו קרום טב נכר בכל ענין אינו חוץ סיפור חשילו אם נראה חסח הקרום י"ו וכחצ השיך דנצי נכחשק

באר היטב

צטיות אינו נראה וי"ו כחיי"א דחיי"ו כב שהוא שוב נכשר קרי נראה וכשהוא דשוקק הו' א' ו נראה ומש"ע אם הוא מש קב חצי"ש שאלה

דרכי תשובה

זוה כיון שאלו צוה שיכנסו הנוס ויכחמו תוך החגורה שהיא והודקה הדק היטב כדי שיתחברו חנקי עלם החזה עי"ש ועי"ו צוה"ה חנוני י'ט"ר ק"י כ"ד צלשה שחכתה צרגנה זה צערך שנה ועשו נה הרופאים הגדולים ניהוח ותחבו נה רערי"כ צרגנה שדרך שם יוצר הניחה ולו שחך צוה זמן רב וצב תצירו בד שתקב אלם ככיר הגדולה ולע"כ לא נקטה לשם והעלה שזוהירה נכונ צוה וחי' לדמותו לרטי" שחושם עב ג' ירחים שהצ"ח צבחה ושונה (ועי"ו נביל דצדצ"ו קמ"ח) צ"ס הש"ו השונה משהנה להחמיר כעצוב צו דהתם אין סכנה כשעקירו רק כחצ גדול אלם הבא חשק סכנה חזלה נחמ"י י"ב נהקל עי"ש] (מד) חוצצת. כ"י צקיט קקביד ש"י דלח דנא"ח ק"י קס"א לענין נטי"ו וזכ"ר דרוק"ה נוקפיד עניו חוץ"ה חב צקתו"ה אינו חוץ"ה אלם כולן לענין ג"ס צקתו"ה י"ב נהחמיר ע"י ש"ה קהרה החמיר חומרא יתירה (כונתו כנראה כענין קתנא ש"ס נהחמיר ככ"י או כענין קניית שערות נשיכ הקי"ט ע"ד הפרי"ח ע"ד (נא"ר כלקי"ן וק"ים כחומרא) דהוי ניעוטא שאינו נוקפיד לרטי"ו וגם הוא דבר שאינה נוקירה צדום פעם וחוששת לכחצ גדול או סכנה ח"ו או תרמן קצי"ה הרטי"ו נמים חומין וגם צנוקס הקניית שער ותענוכ כן עי"ש]

סעיף י"א (מה) התחוב בבשר עי"ו צוה"ה תשובה

והאשה ח"ג צהגהות השיע צוה ששחאל צלשה ש"ס נה ונכה ונפתחה וניתנין חוץ הנקב תחת הרטי"ו גרר ונצנדים עידי"ם שמתן ואינו נראה אך פשתוקי"ן ח"ה הרטי"ו ב"י הנקב הוא צענוק והורה דלח שאינו נראה ומחן (ני"ו חוץ"ה דנא דני לחן וקחן שצקע"י י"א דלחן קופו ללאת עי"ש ועי"ו צלחם קוק ק"ק נ"ה שהצ"ו והי"ח דבר זה צ"ע עי"ש (מז) [בבשר. עי"ו צוה"ה חיים וחסד נהרצ וי חיים י'חק וי"סאפי"א ז"ל ק"י כ"ד צלשה ש"ה ונעטרת צכחצ הרל"ש ורופא' ונומחה העשה נה תרופה חיי"ט שנו"ל ערפה הגני"ה נה העור ון הצדק ונתן שם רלוועות ונשי אח"ה צין עור כצצר ורל"ש הרלוועות יולאים ח"י תנה ולי' הנה כדי לנדה כפעם צפעם ולו"ה נה שלא יצקירו כרלוועה זו נבולס ועשתה כן והל"מיה דלוד"ה ל"י כחצ הרל"ש ש"ה נה צנוקק גדול והעלה דיכונה לעטול צה ואינו חוץ"ה וגם אין ח"ה לדמותו לחן שתחוב צצצר ונראה ומחן דשקקי"ן צוה דחוץ"ה דש"ח תחם נחן לדמותו כנראה נחן נוקפיד עליו ועפי"ו הרוא"ם צרם הבא ח"נה נוקפדת כלל דכ"כ ידעו ע"ה רפואתה וגם רל"ש הרלוועות הנחל"ם הם רפוי"ם קוצח כמכר ולי"ש ח"מיה עי"ש] (מז) אם נראה מבחוץ חוצץ. עי"ו צקיט קוק ק"ק כ"ו ש"י דלפי"ו צ"ס לה לע"ר ח"ס הנמ"ל ני"ו כל סנראה ומחן חוץ"ה ואינו נוקרי ויעוטא שאינו נוקפיד על"י עי"ש לדרבו (מח) אינו חוצץ. ענאחי"ט ני"ש ונחמ"י דלח עלה קרום ח"ה ח"ס

ונסה להכיל ועי"ו צוה"ה י"ד יוסק (להרצ ונקאקוב) י"ד ק"י ע"ה צלשה ש"ה נה ונכה ונחרכאה או שוכניה צחונין ועי"ו נכפרש ועכב הצצר והגור עדיין טכס ונחן רק שנכפרש ועל הצצר ועמוד נקלון והענה ד"כ דכנ זמן שהצור טלם ונחן (לח) שנכפרש צ"ד כניעייתו (מהצצר) אינו חוץ"ה (ני"ו ל"ע נענשה עביד עי"ש]

סעיף י (מא) רטיה שעל המכה. עי"ו צ"ה תשובה

והאשה ח"ג צהגהות השיע ק"י זה ששחאל אודות הרטי"ו שהנול"ו הרופאים כע"י שלי"ב הרטי"ו דנ"ק ש"ס ג' או ד' חדשים ואח"כ נופלות ועלמה חלל צחון הזמן ח"ו אי"ה להקירה כ"ה צקריעת הכור עם הרטי"ו והאשה ח"נה שצבר הורגנה צרטי"ו זו ח"נה נוקפדת כלל ועי"ש צו"ש צוה ולדינא כ"י לחיקור ושכן הסכימו עמו גדולי עולם צהוראה זו עי"ש והצ"ו צלחם קקביד כדינא [ועי"ו ני"ש צלשה כ"ו צוה"ה כהצ קוכר חו"ד ק"י ל"ה צהעלה ככלפולו להקל ח"ך נא ל"ה נהחני"ט כנכשה וכ"י עלח"כ חדזנו לו ק"י תשובה משהנה ני"ש כליקור ושהסכימו עמו הגאונים צע"ל ח"ר חדש ונחמיר יוסק ש דנוב ונקעלי"ן ונחמיר"ל כישעלם ז"ל ונהיות עב כ"ר חורו זקבים כליקור ע"כ גם הוא כ"ה חפן להקל צוה עי"ש ועי"ו צכח"ה כלל קייט דרטי"ו ע"ג הנכה היבא שכו"ח נהקיר אינו חוץ"ה עי"ו ועי"ו צוה"ה פרי השדה ח"ב ק"י ח"י ג"כ נהיה"ר צוה חולם ונה שהצ"ו צ"ס הכתב קופר נהיה"ר וצלוות צכתי"ם ש"ס קיים להחמיר ככ"י ח"ך חו"י צנוקס עי"גן כזה כו"ש ש"ס צעמלה רולה לנרשה יע"ן שלא חוככ לעטול ונא חוככ להקיר הרטי"ו ע"כ הניקל צודאי אין נחמין אותן] (מב) שעל המכה. ע"כ צוה"ה נ"רטי"ו חו"ד ח"ה קכ"ו צלשה ש"ס לה נאצעי"ל צרל"ך והושם על"י רטי"ו צחחק סלהקירה הוא חשק סכנה והורה להחיר לעטול צה עי"ש] (מג) [המכה. עי"ו צוה"ה ונה"ים ז"ס קקי"ו ונרושכנורג ז"ל ק"י י"ח (וכצ"ר ל"ין עניו צכתי"ש קוק קקטי"ו) ע"ד חשה ש"יל ונכה צגופה ועי"ו חולר"ה נאחור כצנור חל"י צחמור על גופה וח"ה לה לוח ונמנה ח"ה כהרץ עין ח"ך לעשות צצ"ילתה והעלה ש"ה להחיר לעטול רק צרפ"י וגם קופח צוני נוקה שיהיו חיים על החגורה קופח עינו להטפי"ח עי"ש ועי"ו צוה"ה ענוק סאלה (להג"ה) מהארניסאפי"ל ז"ל) י"ד ק"י ויה ע"ד ח"ה שפעו לה זולוקיא (כנוו פערצח"ר) צרגלה וענומי ויכולה כנשור החצ"ל צרגלה ח"ה וח"ה ופי"א לקחם החצל מרגלה וח"ו החצ"ל והכריחה לנכסו לרופא גדול להחירו והעלה להחיר לעטול צו רק שצנורה צנוקה תנשור"ה לח ח"ה החצל ח"ה וח"ה ונ"ו גם כשהח"ה ח"ה יד"ה וינלח החצ"ל לנוקס הנקב ח"ו כ"ר קיו"ו חיים עי"ש ועי"ו צוה"ה לנצ"י מרדכי חו"ד ק"י קבי"ה צלשה חולכית שפעו הרופאים שסדק עלם חמה שנה ולריכה לחגורה צנוקס ח"ה והחגורה הוא צמוכ"ן ז"ל וע"ה גיפ"ס וחוכ"ה להחמיר להעני"ה

יורה דעה קצח הלכות גדה מן מו יז קז באר חלה

יב (מז) ולכרוכי צואה שעל הבשר מחמת זיעה אינם חוצצין: ינגלד כנגלד חוצץ: **יג (נ) (ח) תלמולין** שעל הבשר חוצצין: **יד (נא) טיטם היון ומיטם החוצרים ומיטם דרכים הנמצא שם תמיד אפילו מימות החמה כל אלו חוצצין ושאר כל הטיטם (נב) כשהוא לח אינו חוצץ שהרי הוא נמחה במים וכשהוא יבש חוצץ (ומיה) אם היא מקפדת לחי' נדבד כס מולן) (דוקט ומדלני הלי' גרה) **מז (נג) יהדיו החלב והדבש והדם שרף התאנה ושרף התות ושרף ההרוב ושרף השקמה (עירוס מין עשירי החלטיס) יבשים חוצצין (גד) לחים אינם חוצצין ושאר כל השרפים אפילו לחים חוצצין: מז סדרם (ר) שנמסך בבשר (נה) אפילו לח חוצץ: יז יצבע שצובעות הנשים ער פניהן (נו) ויריהן (ס) ושער ראשן (נז) אינו חוצץ וכן מי שהיא צבע וירדו צבועות** יד ונכניו ירוסם בע מלח ודב רימי' כהעשה עם מניחם דף כחל מילא וליב' ער רמיא . רללש עם נשי' זבדס ויב' רבשי'ל ישי'ס דלני' מקפידים ומלגנ'ס מחוס' י' ומסמלש'ס חוס' ופ'ר שתי'ן עם מייס'ה לל' רללש'ס ח'ס ר'ס דנחסי' דף לי'ם ט'כ**

באר היטב
 בעין מונס נצטר הגנימי שחטבו צו לינו נראה יקרי' כ'ן שלינו נצטר לצטר וכי'ס הלנוס ככל' (ח) מלמ' לין. מירוס כש'לס ומננ' סי'ס או נ'ס מ'ס'כ ומשפ'ט ידיו זו צו טוש' מ'כ' כמו מוסי'ן א'ס טופני'ס על ג'ס'ה מוליס. מור. (יז) שנמ'ך. שחסי'ס כחסי'ס'ס ובהדק קל'ט שכ'ס'ס ני'ס צו אלנע כמש'ך והול'ן סי'ב יעני' רשי' ומש'מ'ע דעיקר הסי'קוס הוא צין כמ'ך או נ'ח אל' לין חילוק צין כמ'ך נצטר או גדלי' וצ'סי' מלתי' ח'י' אל' דרכי' תשובה

כדיו נקוס דכנע חין צו נעושה אל' מלאה בעלמל' משלי'כ דיו קי'ט צו וינ'סו'ה וינ'סו'ה הכי'ו קקי'ו וסי'ך קקבי'א ומנואר דדיו קי'ט ע'ה' קשו'ל דק כנו'ן מי'ס ננוש' ולי'ן צו קוב עני'ו'ה צודלי' ד'ינו' ד'ינו' לנע' לנע' צו אל' חושה' בענ'ני'א צודלי' ד'ינו' חוק'ן כנו'ן ק'ר לנע' (ועי'ן נק'ט'ן ד'ד'רינו' קי'ך י"ז) (גד) לחים אינם חוצצין. היינו בפתמל' אל'כ הם ומקפדת בעני' אל'כ' כמים חוללי'ס וכמ'ש' הרמי'א נכ'ס'י' סכ'ס'י' ס'ך קקי'ט

סעיף מ"ז (נה) אפי' לח חוצץ עי'ס כפי' כי' שננואר דדוקא דף יב' חול'ן צין ע'כ נמכה וצין ע'כ הקוה וקריעה אל'כ כ'ח לינו חול'ן ולי'ן ז'ה ק'ריעה כ'י ע'ס מיי'רי ד'ס' ע'כ האד'ס על'נו'ו צוה הוא קי'ט חי'טוק צין כ'ח ליע'ט אל'כ הכ'ל מיי'רי ד'ס' ג' וזה חוק'ן אל'כ' כשהי'ל כ'ח והע'ס'ט ע'קוט דדוקא ד'ס' ז'ר כ'סנק'ך נכ'טר אד'ס ק'ן צו משלי'כ ד'ס' ע'כ על'נו'ו (וידידי' הר'צ הג'לו'ן א'ד'ד'ק'ה קו'ולכ'יו'ע כ'י [זיל] ה'טבר'ו ד'יי'כ דדוקא ג'ני' שמי'כ'ה והקוה ומה'כ' ד'אורחי' כ'הי'ו' ע'ס ד'ס א'ס הי'א כ'ח לי'נה ומקפדת משלי'כ הכ'ל מיי'רי ע'כ'ל צנוק'ס (וכ'ה אל'כ' ד'ס ע'כ על'נו'ו חול'ן צ'נס'ך כ'ס'טר הדע' ד'ה' אל'כ' ד'ס' צ'נמ'כ'ה ד'לי'נו' חול'ן צ'נ'ח הוא דוקא ע'כ'נ' הע'כ'ה ז'בו'ן כ'נג'ד כ'י הנוכ'ה צוה (וע'מ'כ' צין יב'ט לכ'ח אל'כ' א'ס נ'הפ'ש' ג'ס' ע'כ'ל כ'נג'ד פ'י הנמ'כ'ה אל'כ' כ'ח חול'ן כ'נו'נאר צ'ני' ע'ס ע'כ'י'ס צנוק'ס ש'לי'ן צו מ'כ'ה וד'לי' חול'ן אל'כ' ד'ס כ'ח ע'כ' על'נו'ו צ'נס'ך וכן פ'י הע'ך צ'סי'ך כ'ז]

סעיף י"ד (נא) טיט היון זה טיט הנזרות והיינו טבשחופרין צור מים עמוק צלרן אזי הטיט הקמוח נהניס הוא נדבק ציהר נעשה חולץ אפי' לח צ"י **(נב) כשהוא לח אינו חוצץ.** עיי' בתפארת לני סוף קקי'ט וצנוקור חיים קקומ'ט וקסי'ס סוף קקי'ט שחצילו'ו נהני'ח דעכ'שי' לין א'לו צקילין צחילוקי הטיטין עי'כ כולם חובלי'ן אל'פי' לין ומקפדת עליו צין לח וצין יב'ט וקסי'ס צנוקור חיים ע'כ'ן ר'אוי לתורות עיי'ט **סעיף מ"ז (נג) הדיו.** עיי' צ'ני' ע'כ'י' לחלק צין לנע' מה

יורה דעה קצח הלכות גריה סעיף יז יח יט כ

באר הגולה

ע ספי גמלים סתים
והכלים עם B עט
צמחי ר חסד דקפולתי
א צמחי עם
ק הכלים עם הסתים
נשים והספ ר פדרי
ספי וספחות מין
סמן וליספז לפל
נמקיף יאל ע עם עם
לספיה עם ספחות
וספי סתים הכליות
כוי סמך סתים וספי

אינו חרץ: הגב וכן (נח) פי שאלונו נכוח שוחט או קנז ודיו מעיד מלובכות נדס אינו חרץ כחזר בני (יט) חונמת
זו (גמ) חרץ מקפידים (גזי נשם רי) יח (ט) צואה ששתחת הצפורן שלא כנגד הבשר חרץ כנגד
הבשר אינו חרץ (ס) יובצק שתחת הצפורן אפילו כנגד הבשר חרץ ואיזהו שלא כנגד
הבשר זה שהצפורן עורף עד הבשר כלפי שאינן יכולות לכזן מה נקרא כנגד הבשר או
שלא כנגדו נהגו הגשמים (סא) ליטול (ז) צפורניהם בשעת סבילה: יט ראם יש לה נפה על
מקום הצפורן ואינה יכולה לא להתך ולא לחטט אם נפחה כיכ (סב) שאין (כג) המים
שתחת הצפורן נראה אינו חרץ: כ ידוקא בצק שתחת הצפורן חרץ אבל הצפורן עצמה
אינה חרצת ואפילו אם היתה גדולה ועומדת ליתך ופודרת ועוברת מכנגד הבשר אינה
חרצת: הגב ויכו כג ז ד קף שאין ליה או נצק תחתיו גשמה שכנגד ומאסר לכזר נכחו ליכול הספרים לשילו אם סמן

חסח ( ) נשאל גייה וסכנה

פתחי תשובה

(ב) למה שחתה הלכות פי נחלא כפי קפיה סתים חיל חסיה
סתים חרץ אינו כנגד הבשר חרץ מקפידין ענ זה חלל שלא כנגד הבשר
נדחוי רוב בני חלס ריקפידין חסיה נלוח וסוך אף ענ פי סהוא חרץ
רקפיד וכוחו נירד כפי קפיה [והכין חסד דנבטי יט לסמוך על הריח
לחין חוץ רק סיה חילוקים שדומה נצק סדנך נחלא חצב לל צמים חסר]
(ג) נשאל נידה לחיה כחטי הרב הגדול וסכרי וליא זיל שעתו לסבל
לפניו הכלים סחיה יריכה סדינה חסחה נס סחיה ידעת אם סיה
קפי וכנס שספסר חסילו ידעת טנח סיה נקי חיל סדינה חסחה סנכנלים
חין דרנן טס הכסיה נהקסיד

באר היטב

(יח) חונמת כחזר סגיי גסם הרקס מלאח אם חסח ענדי ניריה או
נדרסה ומספסמה נכסר מעס זה חינו קפידו חסיה סמפס דננך נכסר
עכיל ומכעס זה דנחי להחיר נלחה סנכלה ועללה נמקום חלס חסד צמחי
סמרויק נמקום סנענדה נכחלי נית סמסרן סחיו סמרויס חממת עמן
המקום סליל סנילה סחיה עכיל סחיו [וכנס צמחי ונלחה חלס חלס חסד
יש לו סחי חונמת ריטיו סהוא חצב וכוספ דננך ענ ידו חצב רחיו חלצין
נחומסר טס ופי צמחי סלחה סיה] (כ) למנכ סה. ולמנח נחילת ספסרס
נסול סמועד עיין נלחם סמן קלנכ (כג) חסיה. כנס ספיך וליא סחיה
נכרס ענד וסרס ענ חסיה חלל כנ סמסיה קפי צמנעק סחיה מלאח ענדה
לנכר חינו סוך כלפיל גני סן וכנס חסיה גסם ריטיו חס דלפילו חלס

דנכן אם יט חונמו כיכ מיעים חרץ מקפידין ייטשו חסילו מקפיד חרץ חוץ

דרכי תשובה

צכהיג (ועיי) לפיכ צסיק כיז גסם חצית דוד) חרץ חרץ
נחילין רחיי ון חונמסח צפסרן סלמרו סחרצ נית דוד סמן
ענ ויט צפרית חסכ יוסק (למחרי מולכו זיל) קפי חי
כחיל וסם צלחל יוסק חרצרה סמנע דחיל לחונמרה וכן
חסיה גסם חורו הרב וסן חיים ספכס עניו ולסכול ענד
סיפסרו ידי עייט גסם חסיה חסיה יוסק קטסה
לחונמרה חמחי דחרי סיים עס צלחל יוסק קפי חכו גסם
חורו הרב הגדול זיל סלח רלח להחמיר צוח דלח חצבו
להחמיר סתמתין מנסכול ענד סיפסור חלנע מירי סמח
יח צנכה יודי סומחת קרי ריל צלילה עיכ סיים עס
כחקכ צזה וסכן נעסח חונמסה נסלחיניקי וכן רחוי לכהוג
וגם כי עס דחין זיל נמי זסח ספסרות חסכיס הצמולות
ענ לפסרי ידיחם נכו סחין חולגרת לחיה צחו חרהי
נמירותח נח הקסרה ולח חונמס עייט עכיס חרי דסתיר
צלנע ידי וכי סכן רחוי לכהוג כחי וליע

סעיף י"ח (ס) ובלציק עיין קפיים ועיי צמקור חיים
קפיה סחוכיה דסעיקר לדינח כלענת
הרמזים ספיע סזה צזה לנצק דגס סיע חסיה כנגד חסער
חוץ עייט (סא) רישול צפורניהם. עיי צמקור חיים
וצקיס סוף קפי זה ספסילו ונדברי חסיה ספסיל חרוקח
סחיה חסחה חסרת לסקרו ענד חסיה חסר סנילחה
סחם גלחה ספסריה דרס עליחם צעלה או חלס חסר
לוקה כליח צמחין עייט

סעיף י"ט (סב) שאין חסיה שתחת הצפורן נראה וכי
צמקור חיים סקסיל דלדין דקיייל צמחי
סחיו דלסוך עלמו חוץ וכניט ספיך סקכיה חכ לכרין
חסחה לכסות נמי גוף חילסורן מה סחיה לרין לחסוך עייט:
סעיף כ:

מה סכלפכ צדי חסוקקיס אם לרין להיות חרהי עד סחיה
חוץ חיינו דנוקפדה נכיו וגם חרין צמנעו רק ליצחל
צנכנל עייט [ועיי צדכרינו ככיס סיק יג] (נח) [מי
סאמנחו לחיות. עכחסי מה סחיה חסחה חילל נענין
אם חלס חי יט סחי חונמרה כון סחיה חונע וכופס
דחלין נחוריה חרץ ונה סחיה חסחיה סבה עקכ
קפי סיע ועיי צקדיס כיד קפי צ סהסיג על סצווי צזה
עייט וסכה חלחה חוץ צמניח צחיה קפי קפיה סקין
דצנכילה נדה יש כילך צזה חמורח עייט ועיי צצווי
עס סחי כיון דחוח סקפיק גנוי צצמיס דליח גיז צעי
רצח דס ורצב עכ צגדיו וכר דנכיד חו וסח וסטר צחיק
חלין לקולח דצדכר דחיינו דנדחוריח חרין זה חונך
ועיי צקי סערי דעה צזה סהסיג עכ סצווי ועל רחיייהו
והנכה כחוס נחונמרה כדעת חסיה עייט [ועיי חרין
מקפידים. עכחסי חרין ונה חרין סחיק צחחה סמלחה
צמקום חסר צגופה סחורייה מעס סחיה סדינה סחיה
[ועיי צפרית חסכיס צנכנייס חרץ יוד קפי כיז רחיה חצב
עכ צפריה חלכיסה חסקכין סחוריס או דח חרין חוץ
לדעת חרין עייט] ועיי צסיל קככיג סחי דלספסר דרוקח
כסנמלח סחחורייה על גופה צמקום סחיו גנוי חצב
כסנמלח צמקומות הגלום ייח דלפי חוץ רק חצב צנכנלח
ודצו מעס חין כחיל חונמס כלעת חונמי דכנ סחיה דצו
חונמי חסיה כסחיה צמקומות חגלרס חינו חוץ כיון סחיה
נמקדה עייט [ועיי צפריה צחל חרין חסיה ספסרי חירי קפי
סין ענד חסח סלנככו ידי חנסק חגחיס רציס כיון
דמקדה חרין חוץ חלכיה לפסיה חנפי סחלנע חרין צו
חונמס וחציל דמנע וסרצ עכ צית דוד זיל סחורה כחקכ

יורה דעה קצח הלכות גדה סעיף ב

באר הגדה קח

בספרים (המחבר) עיינו
כל זמן שלא נשתנה ענין
השם

(סג) (כז) (יא) לריכה (סד) העילה אחרת* (הנהגות עיר) וכן טובגין

בגדר אצל לא אחר שבצר בשעת שמימי נעילה נשאל האם יוצא לנו כי יצאו ודאי ודאי הנה נשאל, וכן שם שריש דבד אחר

באר היטב

(כז) לריכה. וכמו שהריב תולדוץ נחשבה דבין שאין זה מדינת אלה מחומה כל שלל המחירו אלא כשנמצא ששכם לפרוך אחד מיד אחר הציולה קודם שלמטה עם בעלה אצל אם לא מלאה פיה עד למחר אין ראוי להסמיך שלא מוריא לנו על צעירה ואפילו לא חזקה עם בעלה באורו יליה מוכרז הכרז ואלו עזירה אחרת אם לא נמצא שום לכנוך מחזיו עביל וכמו שהשיך פיו ונראה היכא דלמחר לה למחר ונצטרף אפילו לא מלאה עד למחר ואפילו אחרת צרי לי שלא היה שום לכנוך מחזיו

לא נה למחר ולמחר משום דלמחרו עמנו סוף אף גלא שום וכמו שהיה הליכה וכיוצא בזה ששם כבר שפטה אין לה לטעול שיהא דלמחר שנתעברה והכל זה בשאין מלאה או צלק מחזיו אצל אם יש מחזיו אפילו חזקה לבעלה לריכה עזירה אחרת (ריכה) וכמו שיש דלמחר אפילו מלאה בעל הבעד כהנא המדריכי דלא תסתכסם בעממה אלא על ידי שפטה עובדת כוכבים אצל אלק קריא גלאם סיוון תקלינא דמותרת למסתכס גלי שום שיעירי (ואפודריכי המחזיר פני עמנו כיא פני עובדת כוכבים) אצל בעצת ויום טוב (כיח אם אירע ששכסה לייסול הלפרנים בשבת וזיוס איה לא תחזיר לעבוד כוכבים שיסתקף לה לדין שאין משה גמורה נעשיתם הלפרנים דהא אפשר צניקיר פסתס למח בעל, וזכ שנת דשנת דלמחר לעבוד כוכבים ושרד שששם מסייגת פני שפטה לה אם ידוע אפילו היה עתה מלאכה בשבת ידוע עיב) לא תסתכסם כלל אף פני עובד כוכבים אלא תפרקם היכא דאפילו פני ששגז צדו וזכו למחר גייס פני עובד כוכבים ולא כוח נטוטה עביל (ונגזיב השיג פניו באריכות וסוף דבריו דמותר לומר לעבוד כוכבים לייסול דלא בגרו משום שנת בעוקים מתיב וכן פסק חיל סיוון שיש דמותר לומר נעבוד כוכבים למסתס אין זו ממש (ותנ) חיל שאלה פני עשיג עב השיך ששכסה והסברים עם השיג מחזיר שזאל (המורה) ויהיו כיון דלמחר לייסול שלל בכלי נחש נקלי צברי אצל שאל צבני הדבר שפוק דמותר וליה דין לדין ששם מכלל ויעש)

דרבי תשובה

סעיף כ' (סג) צריכה שבילה אחרת. בעצה פני גייס צפנוגתת המיוז והשיך והנקטיב והחיל והסברי ועיינ צברי קקביא טכי דלמ שפחה ליסול לפרוך אם שפחה אפי' אין ידוע מה שפחה עם קיי יש להקל כיון דהיא קליקא דרצנן ועיינ צביס להלן קקביא שהשיג עליו והוכיח פיש להחזיר כיון שלא צדקה תחזיו וברין צדיקה הגוף כשגא עיינה לריכה עזירה פנית אפי' דהוי ספק דרצנן עיינ ובענין אם שפחה כחתוך הליפורן צביל שנת עיינ צביס קקליט עמיכ צוה והעלה דלמ כי נראה העיקר לדינא כדעת השך וייז גס ויש שמורה כדברי המיוז ונקר היעצ תחת הלפורן אין מחזימו אחרו ואף טכי הנוגיא קיי קקיל סקיה ששם התשעין דלפור לגרד בשנת המיוז שמתחת הליפורן הנה גס לדעת התשעין אין איפור לגרד המיוז צלפורן אלא כשנוגד את הלפורן עמנו אצל היכא שנקיר רק המיוז שמתחת הלפורן אין איפור ורק פלרין לומר שדחוק את הצער שמתחת הלפורן כדי שלא יגרד את הלפורן עמנו עיינ עיינ נחשאלת לבי קקייג וקקטיה עה שהלרין צברי המיוז והשיך והנקטיב צוה ולדינא ששלה עם וצמקור חיים קקריס וקיק קיה וקיו דלמ רחמה צביל שנת קודם העזילה שכל נעילה למרינה תאמר לנכרית ליסול למרינה ציד או צביינים של הנכרית ואפי' דהי אפשר ליסול יפיה הלפרנים צדיים או צביינים ויני י' לנסוך דבוה ונעט הנשאר ודאי ונעויל היקור אצל צלא חיטוך ונעילה כלל אין לנסוך על המיוז להחזיר פני יקור וגם אין לנסוך על השיך בנקטיב לחתוך למרינה צכין או בתגלחת ואם אין אפשר ליסול פני נכרית צדיה או צביינים דחתה העזילה עד הלינה שאחר יוס אי דהיינו אור כיוס ט' צבנולא שנת ידע לא תוכל לטעול האויל ועזילה שכל צוונה הוא ואם רחמה פגשאל הלפורן צביל שנת לאחר העזילה קודם העזילה או לאחר העזילה מדי הדין כן שתפול הלפורן פני נכרית צדיים או צביינים של הנכרית ויפול שפיה ואם אינה יכולה ליסול פני נכרית חולא

יורה דעה קצח הלכות נדה סעיף כא כב כג

כא יצאון המדולדת שפירשה (יב) מיטמה (כ) תצעת (סה) פירשה רובה (סו) אינה תצעת: **כב** (מו) יאמר ובשר המדולדים תצעים: (אבל ינכה לו ימחה (סח) ואין מדולדלין אינם מוללים) (צ) נשם קמיה) **כג** יהשירים (סט) והנומים (ע) והטבעות והקמלאות אם הם (עא) (יג) רפויים

ירחיקם נשם יריר וירינינים צמיח ומקולום חפלו פירש רובן, כיון דלדין לויין נקטתן, זיב סה 2 ומקפחא סגנה חריש פליה דלקולום ולתנייה סה

באר חזקב

(כג) מוללת כחש השיך הייני היא ענמה משום שפירשה חילין לה כמלא עליה דבר שולץ ופירשה רובה נראה לדעתן יש בהפסדי ג' ולהלכה כפנייה שרית פירש

פתחי תשובה

(יב) מייבשה מוללת [עיי' נחשונה סתם קוסר ק"י קליה לרבות כמות שחוננת ושפוחיתין לרבות ועמדין נקח אחר געילה מלוא ופקפק רב אחד נחוש שימולו כיון שסוקן נהפנת ורוא יב כחש דלין כלל בית מושב ומנבג יבאל חודה היא משום דלא דלירי' צמינו כל הפחד כח היינו כשעומד נהפשות מיד בני הפסק דבר אחר צמינו כחש החו צק ד' ג' והוא אין השערות עומדות נהפגלו על אחר געילה מלוא והגעילה משקפה צין הגעילה נעשות נא שיך עומד נקח כקפין ועוד קליה צורה נחמיר ציב עיש] (יג) רפוי פיינ צאר הייב על הרב מהרי"ם ז"ל שכתב נשם זכאי שחולץ חילין דיעבד [דק לאח שמוע' כנר אחר הבינה נכעשת רפוייה אין לריכה געילה אחרת] ועיין נחשונת מקום שמואל קימן היה שמועק עניו ופקק כהשע' עיין סה ובתנאי הרב הגדול מהר"ר דניאל ז"ל דלירי' שמתמיר צוב מולד דלשילוי אס ענדה לילה אחת אחר געילה ז' נכעשת רפוי יש בהמיר נהפשיה צמינה אחרת רק אם היה רפוי הרבה יש נהכל ועיין נחשונת בית המדעש ק"י מילא [דשם כי שפליה לומר דרפוי נא ענדה זה געילה והאומר זה רפוי נמישה ולא אומר נחשו בהנציה אלא נחשו נחלם וכגיס בח (פ) כפיס צמי' ושיך] אבל זימ' און נחמין רפוי אביו שחילוי רפוי דמילא אס נא צמי' הארון כיון דלירי' זה מיתחל נהפשיה וכל כהיג צמח דלירי' נה יש נגורו מעשם שומעל להפחלה וכן צומיין שנטול שחולץ נהן הקמיעין כח פירש והיבוי ביב צמי' לנטיי שרד אוח קלי' ופתמיל קיב צמיה מקדשה גם צמי' סיק ח' ומי' דעשו דקק כהפחלה יש נחיר אצ' דיעבד עתה נה צמייה עיש]

דרכי תשובה

חוללת כמיש נשום דהס הסכרדיים קצבו עליהם כפקוק ככח הורחאותיו ובפי' לדין האשכנזים שזללים ציד רחיל אין לטקוק נהקב עב דבריו ענה]

סעיף כא (סה) פירשה רובה אינה תצעת. עיי' קקכ"ז

דדוני נהך דקצי' כיצ דאצר וצטר הנודונדים מוללים והעלה דהיכח דצאה נשאו' אחר הגעילה צאוה' לילה יש בהחמיר שתעבול סניה נשום חילית מקום החיצור של הצור הנפטרש ואס ענדה הלילה וצפרט צמינשה צעלה חיל' ענינה סניה עיי'ט]

קקכ"ז ויש הטעם קיש חילוק צין כירשה יונב' נהרובה וביי' קיש קקכ"ז סכי דלפיד היי' נראה דהיכח דנפקרה הלפורן עלמנו מנעום חצורה צלצב אחי' פירשה רובה נני חולץ דהא נני כולצ הרבה ודרך להחיקו היי'ד אכ הגוף ודמילא לאצר וצטר הוודולדלים דחולץין וכח' עיי'ש ויכ' צמלוצני עהרה צקילורו קקכ"ז וצצר ויי' חיים קצי' כיש וצמלי' נצונה לדיכא עיי'ש חונם צמינה קקכ"ז נומה נהקב צום דכיון דלפטר שיענה נו עוד ארוכה וידבק צצר האלצב ועוד י"ל דלפי' אס לא יעלה נו ארוכה חינו בומד ליחמד' כי אין דרך נהקירו צביה' אלא נקשור אוחו על וקונוו כדי להגן על ראש האלצב אשר לכך נצרא וביכ' חינו חולץ עיי'ש וקיים עס צמנה אחר צקיע' נא כיכ' והיינו שלל מלחו נבו נקמו'ד עב כירשו' נהקב נהכנה צוב (סו) [אליה חוצצת עיי' צמי' ונחה שי ק"י היה עיד אשה שחמכה לרכי' צעת הצינינה וצמי' ראוה חמכה צלפורן הנחוצר נצטר והרגישה שכולצ נה והנ חה ונקום זה וחמכה ננכנה צמקום רחמי וענשה והעלה קלי' ענינה אחרת צביה' צלכורן צמקום הנחוצר נצטר גם אס פירשה מיעטה לא ויי' השיע עיי'ש ויי' צמנה הרי צמנים מזהה ק"י קיב עיד אשה ח' שצוהה מניה הצינינה ראהה צלצב אגוד' קנה שמתך והלפורן נהוד' הטור וכשרד וקלה' מהטור צמקום בד קמו'ד נצטר והטור הנפרד הי' הגוי ועווד והקירו צידים ונכפסק השולץ אס לריכה ענינה סניה אס י"ב עפיוש'ס הרי' צום סקכ"ז דמיעיל דלכורן המדולדלה שכירשה רובה אינה מוללת משום דלין חלניה צמה שדבק עדיין כי לא הי' בדין ויגונה עס אלא נשום חקק הנכרש כחי' אס רוצו נפרץ ויטוב מניס' לצ' דרך עס אינה מוללת וכיון דצמי' הי' רחצ הנקום שפטרש הטור והניס' יכוב נצח נלס' חיל' ענינה סניה או אכשר

סעיף כב (מו) יאמר ובשר המדולדליב. חיל' פירש

רובן מולין עיי' סקכ"ז וקיש קקכ"ז ונקוד חיים קיק עיי' (סח) ואינ' מדולדלין אפי' עומדין לתמוד לחס קקכ"ד

סעיף כג (סט) והנומים. עיי' צמידושי הגרעקאל

שהציח מהשיר המשיצין ח'ג ק"י ריפ סכי נחבק עס דדוקא חוני אף חולץין אבל חוני האון איין חולץין אצנ' צהטר הביח ח'ג ק"י ויח' כי צהיחו דחמי' און אפי' דפויים מוללים בכ"ד חונש' עיי'ן צק"ס קקניה סכי ונהציח דלין חילוק צום צין חוני האון לחוני האף דנענכס רפויים איין חולץין וכן צמועי' שחולין צהס הקמיעות רכויים איין חולץין עיי'ש ולי'ע [ועיי' צקי' חדרי דעה ק"י זה ונה קפנכל ורבי' צדצריהס] (ע) [והפכשת. עיי' צקדרי עהרה קקמ"ד לעכין צצעת מהודק צאשה שאין דרכה ללוש צעלמה עיי'ש ומוצח צפלי'ש קק"ד ועיי' צשרת ועני' שמואל' ללהריח שמואל' פאפארקטי ז"ל ק"י י"ח וצשרת צלרות הנניס הקכרדי י"ד ק"י י"ח צדיה ועל ניעשה שהקינו גיב כשפצנה צצעת אפי' מהודק וכדצרי הגן הנוכך הנוצח צפלי'ש קק"ד הנכור ועיי' צצריה יד ילח' ח'ג ק"י ג' עיד אשה הנצורה סכפחו י"ד ועיי' נא הי' אפשר נה להקיר הצצעת ונצל ידה ונח הקירה גם כשערכה וחללה ועכשיו ראהה דס צמי' ענדה ולריכה נצטוב והצנה נחמיר נעצול צצעת הזה הגס שחיל' נהקירה צמי' ענדה סיד' נצוהה וצכ"ז דיעבד כשפצנה צו דעמו נחמיר עיי'ט] (עא) [רפויים. עיי' צפמיש קק"ג ועיי' צצריה' ראש ועצירי' ח'ג ק"י י"ד צאשה שחללה וקמיעה וחחכ' חכרה שהי' הצצעה על אלצבה והעלה דאס הי' רכוי' קמנהנגנים על האלצב אבל איין טופלים ומנו' או חיל' געילה אחרת כשכצר שמשח' אבל כשלל שיעמשה עדיין לריכה ענינה אחרת נחמירא צביה' וזלח אס יש און טוב

אינם חוצצים (עב) (יד) ואם הם (כה) מהדקים חוצצים (טו) וכן הדין באגד של המכה
(כז) וקשקשים שעל השבר: כד יצריכה (עג) לחצוץ שיניה (עד) שלא יהא בהם (עה) דבר
לפון הפה מימי בנין שיטה הפה רפוי להכניס בו מימי ומצדו יזיל כל כולו וכו' עם צננותו דף י"ח פ"ב

באר היטב

פותרו תשובה

(יד) ואם הן מהדקים [ועיין פסד שיעור ספרה סיק מ"ד שכתב דמעדי פי גן המלך מי קבני מעולד דלשה שאין דרכה ללות נעלמה אין הסבפת שעל ידי חוץ אפילו מיהדק חוצה וכאם כתב נאמר נאמר סיקן קפא נשם רשיל דענתה נאנשים אינו חוץ לפי שאין מקפידין. אם לא

נצטעת שיש בו חן סוד והוא גיב מהיס לפי שאין דרכם של אנשים לעשות מלאכות כאלו ומימי אין להקל כיון דנשיי כאלו נאנשים כתב סתם דענתה מהדק חוץ ולא מפליג מידי משמע שאין להקל בזה וליד למוכרי רצב והלוצצים שכל אוחו לאונתה ידוע נצב משליכ הכא י"ל דלא פלוג מיכו אפטר דיעבד ושימשה י"ל להקל בנדה זה ע"ש] (יז) וכן הדין נאמר עיין בשאלות ותשובות שינת ליון סיקון מיב נאשה אשר לה כחש עינים ר"ל וליוה עליה רוחא מומחה שלא יטאו מיס כלל על עיניה אפילו מחוץ לעינים מן אחרת מחוץ עיניה ליד חתכה האשה הריהו נפסיקס וסבילה דעם החולל להעליף לה חסנולה לעשות לה אגד רפוי על עיניה נעם ענילה ואף שכתב ה"מ נשם שיר דנני שירים ומינים י"ל לבאר להחפלה רפוי אפילו אין די ויכ הכמיא לעיל ק"ל בנביה דוקא בשירים ומינים שהם עליה חמיר כ"י והכ"ז המתנן נר"ו אין דעמו מקבעת להך מקנה דלדענה אפילו עאל דמנני בשירים ומינים ללא גרויין אפ"ו אינו רפוי היינו דשם ליכא חופלת והכ"ז חס סונלת נבחרקין מעשאיכ נמר עניקר פעולתו האגד להבין שלא ינאו מיס על העינים י"ל לחוש שמהדק מפני הפחד אך י"ל לה מקנה אחרת שתחת ידיה על עיניה ומימי היריס חתלה שחייבה חופס עימי להפסיק וכימי לקמן קפ"ק כיח אף הנחה יריס לא תהיה והאשה עמלה דאם חתוק את היריס לעמלה נעמי קנדיס ומחכבס הנצור שצמחו הפיק מקפוס חמיר הכי והצדוע וכמש"ל קפ"ק ל"ה דהענילה לידן לבינות כמו שהיא הולכת רק אשה אחרת חדר עם האשה לחוך סמקו ומצמוד לאחוריה בריפת קלה שלא תגע נופס בגוף האשה הסתגלה ומימי יד"ה נפוס והכ"ז עיני האשה הזאת נרפיון קלת ומצטול ולפיכך הספיקס הפלה להקל אשר די לה שמתחן ומתוק כל נופס ורשעה חוץ מהעינים ומגי לה נעיון ללחות נמצאה או נצדיקה ע"י אשה אחרת שלא יהיה לפלוג גם שלא יהיה ריסי עיניה דנקות עימי ופי' נצטעת מהיריס ז"קקירי מרוסענורגו פי' י"ח

דרכי תשובה

עוד בהטבעת שחיק לו הנרחץ אז הוא כמו מיעוטו המוקפיד דחולץ אפי' דיעבד ועי"ש צ"ק שנאח"ש פי' ע"ו מי"ש בזה לנענין אשה שפצלה צעוד חזונה על אונתה ופי' רפוי והתיר שא"ל ענילה אחרת אפי' קודם ששימשה וזלת כשה"י אכן ע"ו אז מרגילות בתוך החסם שמקפדת כיון שמהקלקל צמרחן דהוי מיעוט המוקפיד וחולץ כנ"ו עי"ש ועי' צפרית צלרות הנד"ס הקפדרי י"ד פי' י"ל צאקסה שקבחה ועוללה צניחה אחר העדילה כי הנזונים שצאנ"י הם עלי' אף הנמה רפויים והעלה דל"ל ענילה סנית עי"ש ועי' צפרית דבר ועשה לנזורים אונארייליוו ז"ל חיל י"ד פי' כיח סכ"י גיב דנצטענות אס הם רפויים וקפ"ק אס ענילה צהם צודאי ח"ל ענילה סנית ועי"ש צפרית הפעלת ד"ס הקפדרי י"ד פי' כ"ד נחה ועי"ש צפרית מהר"י אסאד ז"ל חאה"ע"ו וחור"ק פי' רפיס ע"ד אשה שקבחה ולא הקירה הסבפת ונאלצ"ה כשענילה לנדה ורשעצתה לניחה נזכרה ולא חזרה לנצול סנית ומחמת צושה ולא שאלה פי' חכס והתירה לעמלה לשונש עם נעלה וקפ"ק אללה אס ה"י הסבפת רפוי או מהדוק צידה ועתה גילתה לנעלה ונלו לשאלו השורה הא"ש והאשה הורה שלריכה כפרה צודאי ועי"ש התשובה שקידר להם

סעיף כ"ד (עג) [לחצוץ שיניה עי"י צאה"ס קקבו נשם

הס"ך דחוצ עלי' לחלון סיני' ומקודם ועי"י צפרית צית סלמנה ח"צ מיו"ד פי' י"ז ע"ד אשה ע"ס לה כחש סינים ר"ל זה זונן צלד נחאל וא"ל לה לנקר סיני' צגוס אופן ונלד הנ"ו ומחמת הכחש וא"י לנצול עי"י זון רב והעלה דאם חמשנשם ננעעלה על השינים החלו הן או אשה אחרת ותראה שעכ"פ צגוה להסינים אין מוחה סם עוס דבר אף ע"ס לחוש סמא מונח צענוק חוך החור ע"ז חיכה ספיקו חוצה ויש להחיר לנצול כן צ"ל כיקוד הצחוריים מפני לורך גדול כנ"ו צאנ"ש קיקכיס ע"ד גדול א"י עי"ש] (עד) שלא יהא בהם דבר חוצץ. ע"י צמור סכ"י דאם נתנה מנעות צפ"י ועבדה ענתה לה ענילה ועי"י צנעה"נ להרא"ד סכ"י ח"ל וליה מי"ש על"ס צין סיני' ומנעות סצפ"י סתם מיהדק והכ"ז לא מיהדק עכ"ל וכי"כ הרשע"א צמוה"צ הארוך סנולה סיק כ"ח (עד) [דבר חוצץ. עי"י צפרית אונ"י אס חמיר" ק"י ע"ה ע"ז דצדן ען מוחנת וקסה להוליא"ו ע"י הרופא צבל פעם סהולכת. לעצול והחיר לנצול

יורה דעה קצח הלכות נדה סעיף כד

באר הגדה

ה' תשל"ט
ד' תשל"ט
ד"ר חיים
ד"ר חיים
ד"ר חיים

באר היטב

(ט) טבלה כתב בימים דמלכות זה משמע שאינו מוכר עליה אלא לריכה למשך למתנה שאם טבלה וממלא דבר זניחה לא עלתה לה טבילה והפך

חולק עליו וסל דמוכ הוא עליה למכור שיניה ופסי אמרה אדוק אשר הטבילה בין השניים פיישיק שמה משכח עלנדה

דרכי תשובה

ומקויטקאיתק סתוליאם קודם הטבילה עיט [עו] חוצץ. עיי צפיק הקודם דדכריו לעכין סן תוחצה והנה צונה סהנוליו הרופאים צונריו צאקה סיק לה נקבים צפייים ונעמיים חיוה דכר סיק לה מראות הסן לתוך הנקב ונעמה וחוצר עם הסן ולא כיכר מקונו ועיי ונרפאים הסייים וחי כמראה הסן הנקרה (פלאונצב) הנה צחכיא כלל יד וצניח אדם החומיר צוה אונס' עיין צפריה שולל ומעצ ומחיק חוג ס' כיז ונהיח חוג ס' קיח סהארין והעלה להחיר דלח הי חלינה ובקרת צנין ליון החדשות ס' כיז לידד גיכ להקל אך קיים דלכחחלה יט להחומיר עייס ועיי צפריה למה לרק להגחיק ומליאורוטס זיל חירד ס' קקיו סדעמו להחיר ובקרת חוגי לרק חירד (להג' ומקיוט זיל) ס' פייט העלה להחיר לטבול צוה עייס ועיי צפריה חקד לאצרהס (להג' חוגי חאומיט זיל) מהיח יוד ס' ויז סהחיר גיכ לטבול צוה כשהחיר הרופא עופרת לתוך נקבי הסייים או מעשה לה סייים סל כקפ עייס עיי צפריה עונק הלכה (לפי' הגהי' ומדוקי' זיל) הלכה יח סהעלה גיכ להקל צפלאונצב לטבול והשיג עכ החכיא חגי עייס ועיי צפריה צית ילחק (להג' ומלצ' זיל) חוג חירד ס' ייט סעוקיל צפריה הפלאונצב צעוקס לער וכאז גדול עייס ועיי צפריה מהרסיס חיא ס' פייט סדעמו גיכ להקל צוה עייס ולענין אס הקמיונה הוא ומפיס או כקפ חוג עיי צפריה יד ילחק חוג ס' קביה קפיו סהעלה גיכ להחיר דלח הי חלינה וכיכ צפריה פדי סהדה חיא ס' פיצ ופיג ועיי צפריה סכט קופר חירד ס' עיו סדעמו גיכ להחיר צוה עייס וכיכ צפריה נקע סוקה יוד ס' קיו ובקרת עולת ילחק ס' קליג וקיע להחיר לטבול צפלאונצב עייס ועיי צפריה לצוסי ומדכי חירד ס' קביה להחיר צוה עייס ועיי צווי נדה צקריח וניה קבי' זה סהארין צענין הפלאונצבין והעלה דמה סקוה לעלס הסייים וחינו צולט או ודאי דחינו חוץ אונס ונה סעולט העופרת לחון ונה סקודס הנקבים הי כלן ומגולה יל דהוי חלינה ועיי צפריה דרי צעמיס ומחיק ס' קיג ס' להחומיר צענין הסייים סל כקפ וגם הפלאונצב דהוי חלינה ונמהדורח תכייח ס' קביה חור צו והעלה להקל ולהחיר לכתחלה דלח הי חלינה עייס וכן צפריה כתיי סס סלונה לאחומיר הגחיק מהרסיס אדפהתיק ולללהיח הארין צפלאונצב צענין הפלאונצב והעלה להחיר דיכולה לטבול צנון וכן רחיני צפריה כתיי להגיו עונרס זיל ומ' חייפאלא סהארין צפלאונצב והעלה להחיר לטבול צפלאונצב סחינן חוללות וכן צפריה (פי ומין חירד ס' קיג' כי להקל ולהחיר צוה עייס [עו] [ונמצא שום דבר] עיי צפריה פחת סהדה חיא ס' ויח צאקה כטיילאה ומצית הטבילה היחה חוללת חיוה דכר ומין ס'י ולא ידעה אס הוא רוק או חיוה דכר ון הנאכל ולא סמה אל לנה כי אמרה ון חלמתי סיני קודם הטבילה ולא אכלתי ומעט החקרים ומאונה ותלתיס לל הי' צפי צטר

למכול צו דליה חלינה עייס וכן פסק צפריה זרע אונת הספרדי חוג ס' פיה דסן תוחצה ליה חלינה צוה וכן צ' גדולי סהרה צפריה סצקופו ס' כיצ העלה דצנון תוחצה סחיא להוליו צורחי חין חוץ חולס אס תוכל להוליו צלי כאז צורחי לריכה להוליו קודם הטבילה סלח יחון צנת הטבילה עייס וכן פסק צפריה סמולת צנימין להגיו וחלק האצונרגער זיל ס' יד העלה דחינו חוץ כשהסן כתחצ צחוק עיי אונן וחינו ומנוע וחינו מוטלחו ועיי רק אחר זמן רב ועירחא רצה ואדריח ומקפידה סלח ליטלו או חיו חוץ צענה עדילחה עייס וכן צעקרי הדיס ס' כיצ אוח ז' צריה ועפי חיריר וכו' החיר גיכ לטבול צנון תוחצה עייס וכן פסק צפריה יד ילחק חוג ס' קקיה צקופו עייס ועיי צפריה ונחה יודא חירד ס' ויז צאקה סהוקס צפי סייים וקסה להסייס וזלח' צכאז גדול וגם קלת רופאים אמרו סקכנה להסייס והחיר לטבול צנה עייס ועיי צפריה קנחת קופרים צהשונותו למו נדה חק' כי וכיא צאקה סק לה כאז סייים ועשה לה הרופא רשויה צכתינה ומעלותה היינו צוחאייע וצעמונוית ומילח כל הנקב עד סעעסה חוינו קסה כאזן רק אחיכ עיי ריצי חויס הצחים על הסן נחירך קלת אונס אס חוינו צקיקר גדול הגרוס לה כאז גדול ויחזור כאז הסן והעלה להחיר דלח הי חלינה צנת עדילחה עייס ועיין צפריה חלק הונן חוג ס' כיז עיד הנשים סעמיין דהוק כטייקו הסייים עפי פקודת הרופאים עד זמן ומוגבל ונחמהרה ונחירופא סלח ליטלו קודם חונן וגם יט לער קלת צכטילחה קודם חוננצל והעלה להחיר לטבול עם מוך הזה עייס ועיי צחכיא וצניח אדם סער צית הנשים ס' יז עיד סן תוחצה דליה חלינה וכן צפריה צנין ליון החדשות ס' כיז העלה דלכתחלה הי נוטה להחומיר אצל רשויה לה לל סלונת להסייר ומסוס הכאז חין למוחה עייס וכן צפריה חל אצרהס (להרצ וק' ג' פיינעעעלי) ס' ס' דאס לגנה הוא לער להסייר הסן תוחצה חיו חוץ עייס ועיי צפריה ומקצה נפס ס' ליצ סהעלה להחיר ואס דרכה להוליו צכל עת או חוץ כוונס צפריה מהרסיס חיא ס' עיח וכריל ומהגדולי סהרה ובקרת שולל ומעצ ונהדיק חוג ס' כיס כי דסן תוחצה הוי חלינה ובקרת מהריי חאחד חירד ס' רכיס כי דאס חונה יכולה להוליו צלח חונן חיו חוץ אפי אס חויאחו צכל זמן קרו עיי חאונן אצל אס יכולה להוליו צעלמה צלח כאז ולער חקור לה לטבול עד סחוליו עייס ובקרת מהרסיס סס כי כפי סההגו חוננינו להולייס נראה דגם צריעצד צעלנה הי חלינה ולריכה לחזור ולטבול ורק יל דאס חיו דבוק לצטר סקצי סייים צחוק וחוא רפוי עד סרלוי לציוות ויט צחוכו יט ללדד להקל אצל הוא קסה להצחין וחין להקל עייס ועיי צפריה צית ילחק (להג' ומלצ' זיל) חוג חירד ס' ייט דעמו להחומיר דסן תוחצה כיון דיכולה לעשות סייים

יורה דעה קצח הלכות נדה סעיף כד כה

באר הגולה קי

ד' תלמוד בבלי
פסוק טעמיה דמסמי
רי"ל

(עז) שרא לאכול **(עמ)** בשר **(מ)** ביום לכתן רביה המבילה מפני שהוא נכנס בין השינים יותר ממאכל אחר ואעפ"י שבדקות והרצוצות השינים הושטת דילמא תשתיר מיניה ולא ארעתה **(מא)** **(מ)** ומנהג **(מב)** יפה הוא : **(מג)** ואין לה לאכול בין הרפיה לטבילה **(הר"ש נ"ג)** **(מד)** ואין לה לעקוב כל היום קודם הטבילה צנצק או נגרות של שניה שלא יציק צה **(נ"ד)** **(מה)** וכן נהגו **כה דאם לא הדיחה **(מו)** בית **(מז)** **(מח)** **(מט)** הסתרים ובית הקמטים שלה ונמצא בהם**

באר היטב

(כ) ומנהג. כתב ה"מ ששורף שאם לא נכנה כן איל לעכב הטבילה צנצק זה ובשנת י"ח המנהג שאלוהים נצר רק שחזר לנקד צינור אחיכ עכ"ל
מחז ולריכב להסירה צנת שפסוק נסברה לנקותה וכן צימי ליה ולולי שמקפיד ותפון אמנם אף שאינו צ"ח כן לזילת וי"ח דוקא

דרכי תשובה

והנשים הולכת לעצול לאחר זמן האכילה שאין לה לאכול כלל עד אחר בואה ונצית הטבילה דכיון שהוא קטן לעבירה חיישין שמהל לא חנקר יפה כיון שהוא מהומה לציחה ע"ש [ועיי' צפורי סגן קופר י"ד ק"י פ"ח עמ"ל נ"ח צנצק זה] **(מג)** ואין לה לאכול בין הרחיצה לטבילה. עיי' זנוקור חיים קקמיה ס"ב דמלשון הרמ"א בזה נראה דדוקא אכילה אקור אכב קשייה מותרת ולי נראה דגם קשייה בין הרחיצה לטבילה אקור דחיישין שמהל יצק צדיה שמנונית המסקה וממילא לא פלוג בכל המסקין והניח ומלשון הר"ש ס"ב בהנכות נדה דמנהג יפה הוא שאינה עושה כלום בין רחיצה ובין הטבילה ומלשון עושה משמע דהקפידה הוא בין צחילה ובין צחיתה עיי"ש [ועיי' צפורי זרע אונה הקפדי ח"ג י"ד ק"י קייח צנצק אשה שחל טבילתה צליל ומולאי ג"כ אם תוכב לשתות או קאוריז או צילה א"י קודם לבחה לציח הטבילה וכתחשק השואל צנצק הר"ש ס"ב ע"לנו עושה נראה דגם בגמיעת צילה יש להחמיר והוא השי' דכיון ס"ב הרמ"א בזה רק לאכול בין הרחיצה לטבילה ולא לחנם סינה הרמ"א הלשון רק כדי להחיר השמ"י משום דל"ש חלילה צחתיי ע"כ החיר שם לשתות הקאווע ערופה ע"כ צילה ולי' בזה מהומה צחיתה דהא אם מוצלת צליל "לריכה לרחק צנצק אלא כדי שלא להרמיש הרחיצה מהטבילה לריכה לחזור לחלון שיני' צליל ומולאי ג"כ ובמש' הרמ"א צ"ח ק"ח לענין מולאי ענת וכיון ס"ב וממילא לריכה לחון צחתיי ע"כ ע"כ **(מד)** ואין לה לעקוב אבו עיי' צפורי קקמיה ס"ב דמי' אם הוא צנצק ענת ודרכה ללוק צכל ע"ש צנלמה העיסה לכבוד ענת מותר רק שתהיר לרחק אחיכ ידיה יפה שלא יהא נשאר דצוק צה כלום עיי"ש **(מה)** וכן נהגו. היינו לבחילה חזל לא לעכב דרודלי דצדיענד אם שכהה האשה ולקח צנצק ציום טבילתה אינו מעכב הטבילה אלא שלריכה לנדיח ידיה היע' יוסר מהרבי"ה ומעצול מקור חיים קקמיה

(מז) בית הסתרים. עי' נחשונה נדע ציהרה פנק יודיע ק"י קיד ע"ד האשה אשר כווסם עפעם של שטיה חוך עומק הפירודו לנרדן רשאה אם סולן צטבילה וכחז דה וחי' קרוי עקב קופר י"ד ק"י פ"ח עמ"ל נ"ח ע"כ גם בדריקה חמ"ד צעצפה קיי"ס ולריכה להסירה ואיך הוא דבר צנית הסתרים אמרו כן אצל צנקום הנקרא צנעו איל אטילו ראו לציח

בשר ומלחן יצא לי שמה דבר מאכל ונדלחי רוק והלכה לציחה וקמטה כמה לילות ואח"כ הי' לבה נוקפה והעלה להחיר שלא תלמדך לעצול עוד הפעם כלל עיי"ש
ועתה רחמי צפורי צית שפריס חיר"ד כתי' מהגלוח מריה עומרם ז"ל וצ' ארפעלאל ע"ד אשה טעבילה וקודם הטבילה חללה שיני' כרמי' וגם השן נקצת שלה חיקרת ונחורו יום לא אכלה צפר כמנהג צפר שמוצור צפי ק"ח צה ואחר הטבילה אכלה נחם עם דגים קטנים ללוי"ס ואחרי האכילה חיקרה השן הנקצת ציקס והוליה ממש ח"ה דבר ונעלה חורו בין אלצבותי וכדומה לה כמו זר קלה שי"ה מאכילה שאחר הטבילה עכ"י חלחה צה ולכחה עם צעלה ועתה צה נוקפה לאשר מה שהוליה מהשן הנקצת הי' קשה צמטושו ככו צפר וקשה לחלות שהוא ויחכילת הלחם הדגים הרבים ולולי הוא נשאר ון הצפר שאכלה ציום שלפניו שלא ילא צניקור השן של קודם טבילה והחירין צה והעלה דל"ח טבילה אחרת אפי' צלל לבחה עם צעלה ומכ"ש דל"ח כפרה] **(עז)** שלא לאכול בשר. דוקא צפר עלמו בין דבהמה ובין דעוף חזל הצביל שכתצבט עם עומן צפר נהגו נאכבו מקור חיים קק"פ. [וכיכ צחתיי שריה להג"מ עומרם ז"ל וצ' ארפעלאל דעשעו עפי"ד הרמ"א לענין צפר צחצח צצפר קצין השיני"ס ס"ב בין צפר צהמה זין צפר עוף מנולל לענין יום הטבילה ג"כ צה זיל צפר עעמאל גם צפר עוף לא תאכל] **(עמ)** [בשר. עיי' צפורי דבר וקשה למהר"ס אואריליוו ז"ל חי' י"ד ק"י כ"ו צאשה שציום לבחה לציח הטבילה אכלה המוח העלם הנקרא טוטאחי צלעו לטונס דלפי' אם אכלה צפר צדיענד מותרת לעצול כונס הר"ו צה ומכ"ש צמות העלם הל' עיי"ש] **(מ)** ביום לכתן. פי' ולא קפורה חרות לחוד אלא כל היום אקורה לאכול צפר וקור חיים קיק פ"ח [וגם ציום ארוך צפתקופת תמוח לא חילקו חכמים צתקתם שריה צית שפריס כתי' להג"מ עומרם ז"ל וצ' ארפעלאל] **(מב)** [ומנהג יפה הוא. עצלח"ש צשם הר"ו דצדיענד אין לעכב הטבילה צצביל זה וכיכ צפורי צית דוד הקפדי י"ד ק"י ל"ס עיי"ש] **(ועיי' לקונן צדצניו קיק י"ז)** **(מב)** יפה הוא עצלח"ש מ"ש דצצנת ור"ס המנהג שאוכלין צפר וכ"י ועיי' צפורי קקמיה ס"ב דזה דוקא קודם הרחילה חזל לאחר הרחילה דהיינו בין רחילה לטבילה אין לה לאכול כלל אפי' צצנת ור"ס וצפתגיב ומן טבילתה צימות הקין שנהגו העם להחפול ולאכול קודם שכתה לילה

סעיף כ"ה (מ) בית הסתרים. כגון תוך הארון ותוך החוטם ותוך הפה וצית הקמטין תחת חלילי י"ד ותחת שקי' ותחת הלואר ובין הרגלים אינו קמטין של זקנה שצפרה נקמטת לחם קיק קיד **(מ)** [הסתרים. עיי' פת"ש צשם הר"ו והחתי"ס והגרעיקל לענין עענת קי"ס

יורה דעה קצח הלכות נדה מעוף כה

פתחי תשובה

פתחי תשובה

מיס ולכן אם אשה זלזלה אומרת שהוא אינו נעמוק עד שאין השמש נעמי
 שם אשירו נשעה גמר נילא אז מקרי גלוז ואיל ליהוי רחוי נילא מיס
 ואיל לסיפיה נשעה עזילה מיס שפעלה כן להכח ולא למעשה עד שיכתיבו
 עמו עוד שני דברים [בתשעה חסם פוסק סימן קיג חולק על ראשית
 דברי הגר"ז מיס דקרוי מקפיד משום שלריכה להסירו נשעה הפסק סה"כ
 וכן ניימי נידה וכתב דהפסקה נשעה לידה לא מקרי מקפיד שאין אורה
 הבסרה משעם ההקפדה לא על הכשוח ולא על כנלוד גופה אלא לפטוח
 מקום לולד ודאייה לזה משענה של איש שאין זו חזן שאין חולק כמיס
 מגיל ס"י קפ"א אף דמסירו נשעה הכחה תשלין ונתינה לולד רק אם
 יהיה לריכה להסירו נשעה פרישה סה"כ זה ודאי קרוי מקפיד וגם מיס
 הגר"ז אם האשה זלזלה אומרת שהוא אינו נעמוק כ"י הוסף הוא ז"ל כמי
 קיג דאף אם מתפוסק כ"כ ואפשר הוי פסק ספרון ידועה דאשה נקילה
 יטולה לגרר מיס כיון דהוי סכנה וחולשה דבה להוליד הר"ל מיעוטו ואינו
 מקפיד כ"י ויש להקל עמי] ופי' נדעה נידהה תמינה חלק ידוע ס"י
 קל"ה שרז אחד ר"ל לפלג נתינה ספרים גופא דנמקום שהמים יכונים
 נגזר נשעם כמו סה"כ אם הוא שחוח וכן נק"י הו"ט והאזנים אלא
 שהכחות גילה לנו שאיל נילא מיס אלו לריכס עכ"פ רחוי לגימ אלא
 אחרו מקום של אשה אפי' ניה חמילין כיון שאף אם תמיקי יריות ה' לא
 יכנסו המים רק קלח נהחלפת המקום ולכן כ"י שחא לפניה מתקום
 שהמיקוק יושנת ונתינה חין לריכה אשירו רחוי לגימ וה' ז"ל דה
 רחיותו [גם מדברי הרמ"א בסעף קיג נתינה ונתינה דלא כותיה] וע"ש
 שפעלה לענין נדיקה הנקיים אם הוא נחופן שפי' הרחם מכון עד חל
 הנשעה וכל פי' המקור מכון ג"כ כגד חלל הנשעה איך נשעה הפסק
 סה"כ חתן למנוע חתן נשעיה של פשתן נקי נחופן שיהא ע"י קלח עכ"פ
 כמו רוח חלל הנשעה ותכנים עד ה"ז עמוק ד"ך חלל רשענה עד עד
 פי' המקור ויהי אלה מקום נתינה עד אחר ליד וכן ג"כ ח"י תשעה
 כן ובשאר ששה ימיס תנדוק כפי' האפשר נה ע"ש ועי' נתינה זכרון יוסף
 מיס ס"י י' שפסקים ג"כ להגר"ז המ"ל גם נילא מתשונה שד"י ח"י ס"י
 פ"ס שכתב נתי' לענין מיעוט המקפיד חמילין פסק דרנן קולח [ולדין
 ענין נעה דהא בלחמק איסורא לא אמרינן ס' דרנן כלענין ס"ס ק"י

דדיי ק"ס לוח כ"י והכ"ל לחמק איסור דעומתא נדה ואלו דמ"ל נשעה
 הפריס שהנחתי שם ובכ"י כנתי' שם לדין כן הלב"ה וכמה חין ס' המ"ל
 למ"י ועוד נתי' בשאר אחרת שאינה יכולה לקחת הפסד שם משום
 סכנה נשעה זולה נגזר חנלי לידה נכבדה נוסלתו כדי שלא ימנע ילדה
 העובר מנתינה איך מקרי אינה מקפדת [עמ"ל קפ"א נשמו] ולענין נדיקה
 העלה שיכולה לנדוק איש כשאר נשים נדוק שחכמים לאחלע מרחוד עד
 קרוב נמקום שהשנה דש והתיסחו שם כל זין השמחה נשעה הפרשה
 נסהרה וכן תשעה גם נלחוד מימי הפסירה נשעיה או ערנית וגם תנדוק
 רק שמאל רחמה ואף שלד היימי ומקום הנשעה איי' לנדוק חין נכ"י כלום
 לד תשעה מה שניחלמה לנדוק נכלל המקומות שחובל להביע שם ובשאר
 ימיס ד' לה נדיקה קלה עמי' נלחוד ופי' נתינה דנינו עקינא איג
 זילי ס' ס' שהלדין מלך נענין המ"ל והסכמים ג"כ להקל לענין המליצה
 דלינה חוללת וגם נחופן מליס' זיל הסכמים להיחלף אולם נמה שמקיל
 נתינה זכרון יוסף המ"ל לענין הנדיקה חולק עליו מאחר שרבו נעה
 נדיקה חמ"מייס דנענין דוקא נדיקה סודין וסדקין ומשעה דלינה נדיקה
 ככל נכלל חום איי' כיון דע"ש הרוב אינה יכולה להכניס העד נעמוק עד
 מקום שהשעה דש עמ"ש כמיס הבי' ואף נמקום גמר דישא השעה אינו
 עמ"ש נמקור מישיין דרז ללדיס לחמ"ס ואינו פתג נעד איי' י' חק"ה
 בלחמ"ס לנדוק נשעיה [דעי' זה יכולה לדפוק המוך יוסר] ומוך נחורו
 ולחוק הרבה המוך ע"י ש"כ"ג לפניס מתקום שהשעה דש סמוך לפי' הא"ס
 עמ"ש דה' ר"י הוכחם דלס המקור ז' היה נוסף על המוך ולא נתי' נדיקה
 חום ככ"י יהי' נדיקה דפסיקת סה"כ ויוס ד' ר"י ופי' דש להקל
 ע"י נדיקה המ"ל נחופן אם יכתיבו גזילי' הדור ואף אם יקילו ניוסר
 שיהי' רק נדיקה דהפסק סה"כ כפי' המ"ל ולקטן על הימנע דנדיקה
 נשעה נקיים לא נתי' חום נקיים לא נתי' חום נקיים לא נתי' חום נקיים
 דלס ס' קניו נהנהג כמיס שם מה שהלדין נזה הן על ענין הנדיקה
 והן על ע"י המליצה ע"ש ועי' עוד נשאלות ומשנות חשבה חס"כ ס"א
 ח"ס' ל"ו עד ס"י מיס [בתשענות חסם פוסק ס"י קיג וק"א] מה
 שכתב נזה

דרכי תשובה

נעמוק הפחדור ללודך רפוחה ועיי' דצדרי הגרעק"א
 ז"ל כספרו דרוס וחידוש נתינה שכתבו כ"י ג"כ להח"י
 הנשעה כזה ששוקין כאשה שיש נח פארמחל ויש נה נער
 נהקירו וכי' לחולי הוי מקום סכנה כשהקירו ע"כ נודאי
 אינה מקפדת כשהיא נהכה ונוותרת לנעול זו עיי"ש
 ועיי' נשעיה זרע אונת ח"צ ס"י כ"י נענין אשה שהרופאים
 עשו נה דפוק ע"י התחזוה לה ונכונים נענין שאינו נראה
 ננחוח והיא עושה כ"י רח"י ומשענה ניהה כנון כן ונהקירה
 יש לה נער גדול ויניחיה גדולה והענה נתינה שא"ל
 להקירה נשעה עזינה עיי"ש ועיי' נשעיה גדולי טהרה
 שצדק הק' ס"י כ"י נענין הנשעה של עושה ופלפל ד'י
 הגר"ז והזכרון יוסף [הנושא נשעיה] והעלה לענין המליצה
 נשעיה דלס היא אומרת שיעודה נודאי שהנשעה חלמה
 ומקום שהשעם דש אז הוי מקום נעול ואינו חולק וימי
 עוז נכבד הדבר ע"י רופא או נשים נקילות ונדיקה הפסק
 טהרה ודאי לריכה ליעול הנשעה חסם ובשאר היימיס אז
 קשה ע"י ליעולה ככל יוס אז חמילין רק ניוס ח' וניס
 ז' ואם כוזה לה ניוסר חובל לקטן של ליעול רק יוס
 ח' יוס לקטע יוס חלמה חובל ומשאר היימיס כמיס הנתי'
 כיון דרוס רשקן נלחיה החוזק נשעיה ע"י מוך דחוק
 של נשעיה וכ"י חסם הנשעה דחוקה שנועבת הנדיקה
 חלל חסם ח"י רפ"י ע"י יש לקטן על הזכרון יוסף דשאר
 היימיס נדיקה אף כשהנשעה נגופה ורק נדיקה הפסק
 סה"כ לנדוק חמ"מ עכ"ד עיי"ש ועיי' נשעיה שומלה נתינה
 להגימ וחלף החמ"מ נע"ר ז"ל ס"י ח"י ש"כ ג"כ דלס הוא
 חלל

יורה דעה קצח הלכות נדה סעיף כה

באר הגולה **קיא**

(צ) דבר צא (צב) חוצץ לא עלתה לה מבילה וואס לא נמצא עליה דבר חוצץ אעפ"י שלא ^{ס"א}

דרכי תשובה

עוד הפעם ואוליך צפקיו להחמיר גם צדרצק, אך י"ל דהכא הו' כונה ספקיות ספק אולי הי' מונח צענוק למועלה והו' צלוע וספק שמו' ע"י המוך יכולים המיס לצא לשם כיון דהמוך צעלמו אינו צחוק והו' רפוי מאוד אפי' דרשילמו לא אמרינן סקס הכי ילאה מכלל דלאורי דהא דנית הקהרים ל"ל ראו' לצאת מיס היינו מדרבנן דלענין טומאה דינו כגלוי ועכשוו נולד לנו ספק זה וגם דהחזקה כבר איתרע ע"י עזילה ע"כ יס להחיר דיעצד עיי"ש [פ"ח] [הסתרים] ע"י צשרת צארות המיס הקפדי י"ד ק"י י' ע"ד אשה סתמה איספליניה צארות מוקס וטוס רפואה כי כן דרך נשים ליתן צארות מוקס צתוך זית הקתרים קמוך לרחס ואחר העזינה צצואה לשמש את זיתה חכרה ולפפל סס אצו הו' צית הקתרים עד היכן מגיע לענין זה אי מנה סכראה צדפנות או כל שהוא צקחה עיי"ש שהאר"י והיחא הדבר צליע להלכה למועשה [פ"ח] [החוצץ] עיי' צמוי נדה צירא ומהיק צוה סכספק צאשה שהתחילה לילד וילא מוננה מקלת הוכד ועזלה אס זה נחשב לחיליה או לא וצאמות לענין נדה אין כינו אך לשאר עומחות או נגירות אס נחשב לצית הקתרים עיי"ש שהיחא צליע [צ] [דבר חוצץ] עיי' צשרת מהרש"ס חיל ק"י קייט ע"ד אשה סככה את העד צדקה צו ועזלה צו ושמשה והעלה להקל דא"ל עזילה אחרת עיי"ש ולא ראה שכבר קדמו צצאלה כזאת צשרת זית רענן חיל הלכות נדה ק"י ג' ושהעלה דאס הי' המוך דחוק צודאי לריכה כפרה אך אס לא שיועשה עדיין רק על שאר קריצות קה"י לה עמו ערס שראחה העד וצפניס א' לריכה כפרה וחסרי קלה עכ"פ אצב עזילה אחרת צעי עיי"ש [פ"ח] [חוצץ] עיי' צשרת י"ד דוד הקפדי אהצ"ז ק"י י"א ע"י אשה א' שהעזירה סס המעציר השיער צאינו ועיי' הקס בעשה צה מכה וצחה הגיע זמנה ללכת לצית העזילה ומוכה העיר דקס שהנשים מעצרים השער עיי' הקס והרופא אמר כי אס העציר הקס ע"י מכה יוכל לגרוס לה נוק גדול והעלה דאס יכולה ליעול השערות צמספרייס פשיעא דמותר ודי צזה ואף אס אינה יכולה ליעול צמספרייס מוחמת הכאצ עכ"ז יכולה לטעול לכתחלה כשתדיח סס יפה יפה עיי"ש ועיי' צשרת שדה הארץ רפפדי י"ד ק"י ו' סכ' סזנהג הנשים צמקומותס [קהלות הקפדייס] להסיר צתער את שער צית הערוה קודס עזיבה ע"י קס וכי ע"ד אשה א' טעזלה והעזירה השער צית הערוה לא ע"י קס רק צמספרייס והעלה דכיון דהנשים מקפידות כמונהגן סס נהקירס ע"י קס ע"כ אס לא שמושה עדיין יס לטעול סנית ואס שמושה א"ל עזילה סנית עיי"ש ועיי' צשרת אדמות קודס חצו י"ד ק"י כ"ז שהחמיר צזה דלריכה עזילה סנית עיי"ש ועיי' צשרת מוחה אצרהס הסכרדי ק"י ה' שהעלה דכיון שרמלה אוחס ואין שום דיצוק אינס חוללין עיי"ש ועיי' צמספרייס השלחן הספדי על הי"ד מיס צזה ועיי' צשרי צרכה להגיט חיד"א ז"ל צקי זה שחולק על הרצ אדמות קודס הכיל שהחמיר גם כסעזלה כבר והעלה צשרי צרכה דמוחרת לצעלה עיי"ש ועיי' צק מופת מתמיס צדיי חיליה מיס ע"ד הרצ שדה הארץ הכיל

חלל העצמת זה אפסק לרוחמו היעצ צנקל עד סלה יסאר שום לכבוך וגס אינו מעכצ הצדיקה כלל ע"כ צעצעת כזו ליכא קוס חשק לה לענין הצדיקה והן לענין העזילה עיי"ש ועיי' צקי השלחן [לחכס ומופלג מצוטעאחטס] על חצו י"ד מיס צענין העצמת סל גומי ואיח להקירס צכיע קודס העזילה מואשר סלריכים לרופא להניחס סס מיס להחיר לטעול צו מועסס קיס ספק דילמח הלכה כהטרי צזה דצמוקס הנקרה צלוע א"ל לציתח מיס כלל ואח"ל דאין הלכה כמותו צחא מיס ספק שמו' יוכל המיס לצא אל תוכו ואין ואל צכלל סקס צמקוס חוקה איסור כיון דאין החוקה מוגדר הספקיות כלל וצלתי מוגדה להן כמיס השך צכללי סקס אוח כ"ס וגס אינו סקס מועס א' כיון דהספק א' מחיר יותר ומחצירו דלדעת הנרצ א"ל לציתח מיס כלל וכמיס צציק סס אוח י"צ עיי"ש ועיי' צשרת צית ימח חצו מירד ק"י כי שהעלה להקל לטעול צצעצעת שמונו זכה [ככ"ל מהנרצ והמחסי] וקייס דזרו אס שמה העצמת צארות מוקס מוחמת כאצ ומחלה אצל אס אין לה כאצ והוסמה העצמת שמה שמועיל להריון מוח מוקספי להקל והמיקל יס לו ע"מ סיסווכו וגס כי דאס נוח העצמת [סל עלטס] על ידה צעת העזילה אז י"ל דגס הטיצ מודה דלא הו' כלל חיליה עיי"ש ועיי' צקי מנחה פתיה צזה השך צבורך ועיי' צשרת ומהרש"ס חיל ק"י ורו שהענה להקל צכזה דכיון שהיח אינה מוקפדת וגס שאר נשים מיס להס חולי כזו אינס מוקפדיס ע"כ אינו חולק עיי"ש וגס עיי"ש צמפתחות מנה שהסיצ לרצ א' אצשה סלה ילדה כונה שנים והרופאים אמרו שהאס נקוי' כלל א' והוסיצו צלד א' סל האס לאורך האס כמותות מחג סל צ' סנייס להעמיד האס ציוצר ויה"י סס ד' חדסיס צלא ז"ו כ"ס ושתשמוס כן עם צעלה והאסנה נוגעה צו צאלצנעה צעעת צדיקה והסיצ ג"כ להקל דלא הו' חיליה עיי"ש ועיי' צשרת עולת ימח ק"י ס' סכ' ג"כ להקל צעצעת צתוך הרחס עיי"ש ועיי' צשרת שערי ל"ד [להגחי' ודעס ז"ל] חיו"ד ק"י קירא קומצ קומצ מיס צזה עיי"ש ועיי' צשרת לטעי' מררכי חיו"ד ק"י קכ"ז לענין העצמת תוך הרחס שדעתו להחמיר אס הו' צמקוס גלוי סכראה צתיקוקת כסיועציס אצל למועלה מוח עד מיס מוקס להסמפק שהוא צמקוס צלוע יס להקל ולהחיר עיי"ש ועיי' צשרת כרי השדה חצו ק"י ק"י מיס צזה צעצעת שהוסס כדי שתקבל הריון והעלה דאס יודעת צצירור שהעצמת למועלה ממוקס שהשמש דס יס לסמוך על הנרצ והמחסי להחיר אצל אס מוקפתקין צזה א' כיון שאינו סכנה רק לרפואה ככו' וגס שאינה צעווח ע"כ מסיר העצמת מוחרסס צעעת צדיקה ומכ"ס צעעת העזילה עיי"ש ועיי' צשרת יד יוסק [להגיט יוסק יואל דייטס ז"ל] ק"י פ"ט ע"ד אשה קה"י לה מולצת האס ולו עלי' הרופאים ליקח מוך וטמן זית ולהניח צענוק הרחס וצעלה וסככה להסיר המוך מוחתה וסמוחה עם צעלה והציח דצרי הנוצי' מוחתה צפתיס אונסס כי שהנרצ מוקל רק כשהוסס צענוק הרחס למועלה מצית החילון אך צצירור דיי' הי' ספיקא צזה וגס י"ל דהו' דשילמו דיכולה לטעול

יורה דעה קצח הלכות גדה מעיף בה כו

בדקה קודם שבילה (כס) עלתה לה שבילה ואינו דומה (צג) לבדיקת הגוף והפיפת הראש:
כו אם לא בדקה קודם טבילה בין שיניה ולא בית הסתרים שלה ואחר שבילה נמי לא בדקה עד שנתעסקה בכתמים (צד) ובתבשילין ואח"כ בדקה (צה) ומצאה עצם בין שיניה או דבר הוצץ בין סתריה

באר היטב

(כס) עננה. דהכל לא נעין בלא חיים אלא ראוי נצילת חיים לכך תנין לקולא דלוקמן כמי

דרכי תשובה

רק לקספון וכמו"ס המג"א צ"י ע"ה סק"צ שנחמירי כ"י הוזהר צ"י נשא שלא לגלות אב"י צח"ר וצדיתו עיי"ש וכיון שזה מן הנמנעות לזוהר צדיתו שלא לגלותו וע"כ החמירו לקספון וכל שאינה מקפדת לפרוזה תחשב וכמו שכתבו הרב גדולים ז"ל בתשובותיהם ככודע צאחוניים ואביגו להאריך ועיי' בחומש עם היכל הזכרה (לחזו' התיק זללה"ה) צ"י חלא צאור המיים מלי"ת לא יחי' כלי גבר וכו' ש"י צ"ס האר"י"ל שהוא עפי"ד הוזהר שאשה לא תגלה ראשה כל"ט היינו לא צחער אצל הספר צמספרי"ם עיי"ש ועיי' בצה טעור מערכת הלמד כלל קר"י צד"ה וזכ"ב עדי הלי"ט וכו' ומנהג נשי' דין שלא לגלה צחער רק לקספון צמספרי"ם וגם הנחמירות גללה סני' ראשן צחער כ"י שלא יראה שום שער לשה וכו"ל מהמג"א מינו צחמ"ט ראשן וכמו"ס כולו ומקפדות רק צמספרי"ם ומעט חשש לא יבצט גבר כ"י שלא לגלה ראשן כולו כמו אנשים המוגלמים צחער ולהעביר שער בית הערוה לא נהגו צמדיכתינו כלכ כ"י'ל זולת שערות ראשן כוהגות בקל"ת ומקומות מועטי' כהקספר קודם העזילה אצל צרותן לא נהגו גם זה ועמשי' צ"י ק"י"ט צפק"י " עיי"ש] **צב** [הוצץ עיי' צמ"ת תפארת אדם הקפדרי י"ד ק"י צ"ג צאשה סנתקלקל וקמה ועשה מיני משוחות לתרופה דהיינו שה תה מושחת חתיכות למד גפן צחלב אשה וטחנת עליו מעט לוקער ומנחת צחוך הרים ציניו ספירתה וציוס העזילה קצרה סנפל הלמד גפן סחניחה צחורו יוס וחי' צלילה קודם סביצתה צהיחה עשה נכ"י נפל ומנחה וסאלה האשה אם עלתה לה עזילה והאריך עם צביאור הדבר וכי' דהדבט והלוקער י"ל דלין חולנין וחוכך להחמיר מפני שכודע לו סנכניסין אוחו להרחם סצית הרחם ונחבקי ולפעמיים כשמוזליחין אוחו מעט מוזליחין אוחו צדוקא קלה נחמה סצית הרחם תוספ אוחו ואינו יולא מעט אלא עיי' סנתחלה קוסרין צו חוט ואח"כ אומוזין צרלש החוט ומחבקי אוחו מעט ואשה זו מפני שה"י ראש החוט צלימ וכסגלל ראחה אוחו סצרה סנפל ומנחה וכיון דחאו אדוק חרי' אינו לחוי נצילת חיים דצצית סקתרים עכ"ס לחוי' לצילת חיים צעיקן ונא חחלי"ט עם להכלה עיי"ש] **צג** [לבדיקת הגוף והפיפת הראש דלקמן ק"י קלי"ט סעי' ח']

הכל צעין הקרת שער הערוה עיי' סס וכי' דפסוק החילוק כיון דחי' עם המנהג צעירו צחי' כהעביר הסער צחי' עיי' סס וכיו"ל ע"כ חוי כעקדה על זה דחולנין כפי דעת הטורחל זין להקל זין כהחמיר לפי"ד חצי' צוח נדעת הרמזים ע"כ החמיר עם בצה הארץ ומש"כ צומנינו שאין ומקפדות כיון דלא נהגו להסיר השער ככו' ע"כ אין לחוש כלל ופלפל עם צדי' וכן חצי' צ"ס הרמזים חגי' וצדי' חצי' שחולק על חצי' וגם חמה עם על הרצ ע"י אלמוגים צה' נפ"י ק"י ק"י"ט עכ"י רק כדעת חצי' צוח ונא חצי' עדי' חצי' ופלפל עם והענה דלין כעשות כזה להעביר השער צחי' צפרט כפיוע"כ השיע י"ד ק"י קי"צ דהמעביר צית השחי וצית הערוה מוכן אוחו וכוות נרדות וכו' ויהו עוצ להקל אוחו צמספרי"ם מהיות עוז וכן עמאל דבר עכ"י ותמהני מוחר עליו דחרי ומצורט שעי' דרק נחכשים שי"ך חיסור כשמעצירי' שער צית השחי והערוה מעוס שזהו חיקוי אשה אצל נכטי' אדרצת זהו דרכה וח"ך נחככ' נו' טעות כזה צמחכ"ה והנה כ"י עם עוד צחופת חתינים צ"ס חוה"יק כ"י אכרי (עיי' עי"א) וגם צ"י קכ"ז ע"א) וצ"י פנחס (רמ"ח ע"צ) דלריכה אשה כמעצ"ל שער א כד חחי' כאהרבה ונאחחצ"ל צעלה עיי"ש ונעסקך עם צזה אי לריך להעביר לפי"ד ככ שער צית הערוה אודי' צזה כוי"ש צ"י כחכס כמעצ"ל רק עיני מריש דשער א צגין דצ"י נאקרקא רישא ולכרכא לון עם טפרה היינו לפורטי' שמעצירה מעני' וכמו שפי צמקש מלך פי אכרי דזה הלשון צוהר פנחס הוא העיקר וצדיוקא עיי"ש והיינו לסימחם וכמונהג הספרדי"ם אז צמקומותם שלא לגלה חכטי' שערות ראשן רק לכקותן לגומי ע"כ צע"כ סס פי' דצ"י חוזהר דהיינו רק להעביר שער צית הערוה או משער ראשן רק מעט מריש השערוה וגם השערות סיואלות צנת סקורקות ראשה כחפיפה לצעילה כאהרצקא צעעלה וככו' ונהחקש מלך דהעיקר כ"י חוזהר (צדי' רמ"ח) צ"י כחכס כ"י'ל

ודע דני"ט כן צ"י י"ן המעומר להתיק משה"י צ"ל צמאור לא הסחיה פחת זקק ח"ל צצד צונק כדוחה אוחם השערות סנגדלו וחוייצת האשה קודם שהיא הוכחו עלמה לתר לצענה צמקוה סוקצן ככ שערותי' ציה צחוך י"י ויחחק מעט צקוסם סיבור סנגדו ציני' כדוחה ולא יוחר וכן לריכה לחחוך מעט כל שערות גופה צכל המקומות שהשערות מוגלים קודם שהרתה לצעלה אצל שערות ראשה עלמה חסור כספרם עכ"ל והנה חיי"ט צעין קודם עזילתה לקספון משהערות הוא כ"י חוזהר צ"י פנחס סכברו מהמק"י והחופת חתיים חולס חיי"ט צקוק דצ"י שהאשה לא חספר שערות ראשה כלל הוא כ"י הספרדי"ם ומונהגם כ"י אצל חל"טו צני' אסכ"ה קצלו צחיסור שלא להסימס

סעיף כ"ו (צד) ובתבשילין. היינו שאכלה צטר שיט צו עלמות' כאלו כן נעוצר צלשון חצי' מוקר חיים סיק לי"ג והי"פ **(צד)** [ומצאה עצם עיי' צקי"ך סקלי"ג צ"ס סרוקת דגס צטר חולין אונס צחער מהרים צר צרוך חחדשות ס"י תיק כ"י דדוקא על"ס חולין ולא צטר וצ"י האככול משמע ג"כ כן וצ"י מנחה פחים כ"י דחולי י"פ לצדק דעמס צזה לסקני"ף להקל לצת הליך עשי"ה] **(ט)** חליץ

יורה דעה קצ"ח הלכות גדה סעיה בז כח

ה' תשס"ח
תקולות ט"ס ב' תשס"ח
* ט"ו ט"ס רמב"ם
דפני דספר בני חודר
ג'ה"ל א"ל דלפניו
במחזור בני שני חמ"ק
בדפוס א"ת ד' י"ב

(צו) תלין (צו) לקולא ואמרינן דבתר טבילה עיילי בה: בז (צח) יתנה שעה בפיה (צט) או קרצה (יו) שפתותיה או קפצה ידה בענין שלא באו המים בהם (ק) לא עלתה רה מבידה: כ"ח שלא תאחזו בה תבורתה בידיה בשעת טבילה (קא) יארכי (ל) רפתה ידה כדי שיבואו המים במקום אחיזת ידיה ואם (קב) הדיחה ידה (ה) במים תחלה שרי שמשקה

באר היטב

(כט) לקולא כתב הש"ך דעגל הרוקם מולק ע"ז ופסק לזריכה טבילה אחרת ויש להחמיר (ל) רפתה והגיס פסק דלפי זרפתה לא עלתה לה טבילה גריד אלו לא רפתה אצל המים פוסק דהעיקר קדמה בהחמיר ע"ש (לא) צמים. כתב הש"ך דוקא צמי מוקף אצל לא צמים תנוסין אצל המים גם הם כשרים ומשקה סופם היו סינוי) הלא כמיש כרמלא בסינון ק"כ ס"ז וכתב ע"ד דמיש הממזר דמבי רפתה ואח"כ כתב דמבי ג"ם הדימה ידיה אפי' בלא רפתה מ"מ לר"ך שלא תלחח זה צמח דלמיכ לא עובי הדסה תחלה אצל דלא מיישין לזה עכ"ל וכתב דלדידיה ד"ש היחיד מותר ששעט שחאשה מונח ומנחה דומפה ימים שיכולה לאחזה צדיה בשעת דמישה אם הדימה ידיה צמים תחלה וא"ל נהפיד ידיה מונח ולא כמו שנוסין כ"י ד"ק שפירידין ידיו מונח משעת דמישה וכתב הש"ך שלפ"ד אין להורות ק לא דצמים שחב"ו איקוד דהלא נמשכה ונפסקים אינו אלא דנדיענז דנזושימי וידיהם תחלה צמים עד שיבא סופם ע"מ להפסיק אצל אין לה תקנה שיטבילו על הפדן ויטבילו דסדן מקבל סומא ואסור (כלקמן ספ"ק ל"א) עכ"ל

דרכי תשובה

סעיה כ"ח (קא) יארכי רפתה ידה. עבאחי"ק מ"ש ומלוגמת הש"ך והג"מ ועי"י בהפארה ל"ז קקכ"ד ובמקור חיים קקל"ה בהלח"ך לדחות דעת הדין והעלה דהעיקר לדינה כדעת הש"ע דמח"כ רפ"ן ד"ס עי"ש ועי"י צ"ט קקכ"ו מ"ש צוה והכריע דלכתחלה צודאי לריכ"ז להחמיר ואפי' צדיע"ד אם כבר עטלה לריכה לטבול טבילה אצל אם כבר עמשה או היבא שלנה עם צעלה הלילה י"ש לקמ"ך להקל ע"ש (קב) הדיחה ידה במים עבאחי"ק מ"ש מהש"ך דל"ן להורות קולא צוה רק דצידע"ד אצל לכתחלה לא תלחח צידה בשעת הטבילה אלא תפרוד ידיה בשעת דמישה צמים אפי' עבאחי"ק דיה ועי"י בתפארת ל"ז קקכ"ה ובמקור חיים קקל"ט מ"ש צוה והעלה דכל זה הוא אם לא לריכה הנקצבת אחיזת חזרתה צדיה אצל אם לריכה כחיות חזרתה כגון אם האשה הטובלת מתיירא ומימי וכדומה ודאי מותר לחזרתה ללחח זה אפי' בשעת טבילה אחר שהדיחה ידה צמים אך לריכ"ן להיות מחירים שכל תלחח זה בשעת טבילה בכת חזק אלא שתלחח מרפה ידיה קלת וכחוש לדברי המ"ז שהצי"א צמס הרשצי"א עי"ש ועי"י צ"ט קקכ"ז מ"ש והעלה לריכ"א לכתחלה צודאי י"ש לחוש לדעת הפוסקים המחמירים צוה אפי' אם האשה החוזרת זה מדיחה ידה צמים ומימי בלשה שאינה יכולה לעמוד בצלמה על רגליה אם לא שאלחו זה י"ש לעשות כן שהאשה המחזקת זה תלחח זה ונתחלה צדיה אחת לעולה ען המים ואח"כ תחוש ידה השני למטה ען המים ומלחח אותה למטה ען המים ותפרוד מונח ידה שלמעלה ען המים ולא אם תלחח זה למטה ען המים ככך שפיר דמי כיון דהמים מוקדמיים ליה עי"ש

ומ"ש עבאחי"ק אצל אין לה תקנה שיטבילוה על הפדן וכ"ו עי"י צ"ט קקכ"ט שהם שהצי"א צמס המ"ז צוה שיכולין להטבילה במחללת שחינו מוקבל סומא ר"י כשי"י ילחחו בהמחללת ד"י ככפותיה וכ"י ע"ז ח"ל ולפי"ד ל"ע דא"ף דמחללת ח"נו מוקבל סומא מימי ח"ל ח"ל וכו' ואלו אם הדימו המחללת תחלה צמי המוקף עד טיהיה עליו קופח ע"מ להפסיק לא מוחי דהא תלמיס כינתו וחינו מועיל

(צו) תלין לקולא. עבאחי"ק מ"ש מהש"ך דהרוקם מולק ופסק לזריכה טבילה אחרת ויש להחמיר ועי"י צ"ט קקכ"ג וצנ"ר מ"ש חיים קמ"י ל"ו שפסקו כן לריכ"א כדעת הש"ך להחמיר ועי"י צ"ט ל"ז ד"ה דוקא לכתחלה אצל אם כבר עטלה לילה או ח"ל לטבול טבילה והצי"א צמ"י לצונה חונק יע"ן בהפארה ל"ז קקכ"ז ובמקור חיים קקל"ז שהוכיח דצמ"כ גם הרוקם לא החמיר אלא אם לא חכלה צמר לאחר הטבילה קודם מליחה העלם וכן לא כתבסקה בלוחו ע"ן שומלחה דבר חול"ן צונקוס קתרי לאחר הטבילה אצל אם חכלה צמר או כתבסקה בלוחו ע"ן צין עטלה למליחה גם הרוקם מורה ככך הפוסקים דלא לריכה עטלה אחרת עי"ש (צז) לקולא עי"י בחכ"א כלל ק"כ קמ"י ד"ד שהצי"א דברי הש"ך להחמיר (הנ"י) צדרינו צ"ק הקודם) וצמ"י י"ח כתב דה"ן כשי"ע וה"י מ"ל קיתר"ל כינה ועי"י צ"ט קקכ"ט צמ"י מ"ז י"ד ק"י כ"ו שמו"ד על קתירה זו וגם נשאל ק"י ע"ד שאכלה צמר ציום ולא ניקרה טיני' ולא מלחה כלום אחר הטבילה אם ש"ך חוזרת הרוקם והש"ך גם כשלא מלחה כלום אחר הטבילה או כשומלחה ולי"ד ק"י להצי"א ר"י ד"י הש"ך כחומרה הרוקם גם כשלא מלחה כלום ע"ש

סעיה כ"ז (צח) נתנה שעה בפיה. ולא צאו זה המים בשעתה ק"י ק"ק י"ג מהר"ם (צט) או קרצה שפתותיה. קרצה הוא מנשקן דומק הי"ב שדחקה שפתות"י צויה ק"י קקכ"ד עי"ש (כ) לא עלתה רה טבילה עי"י צ"ט ק"ק כ"ה שהעתיק צוה לשון הרונצין ח"ל וצדי"י ח"ל"ה לא קוצ היות האדם מחמיר יותר מודאי ומחפש אחר הקפיקות לפקול טבילתה צד"ר הקל כ"י ח"כ אין כדבר סוף אלא אחר שהפשה ראשה וקרקה צונקרק ומשפה ורחלה כל גופה וכזהרת לצלתי תגע צמ"ס דצ"ר חול"ן ומשפה טבילתה גופה איצריה וכל גופה לא יכ"ס אדם ראשו צמפיקות החמורות אשר אין לה ק"ן וסוף כגון עלמה עי"י צויה קרלה שפתות"י צויה ומשאר הקפיקות כ"י מ"י יוכל להצמין צין עלמה צויה וצ"ן לא עלמה צויה עכ"ל.

יורה דעה קצח הלכות גדה סעיף לא רב קיג באר הגולה

של כלים. עברה וטבלה ילא עלתה רה טבירה אבל נותנת היא חבילי ומורות תחת רגליה מפני המים יוכן לא תעמוד ע"ג כלי חרס וזא ע"ג בקעת ותטבול ואע"פ שאין כלי חרס מטמא מגבו ולא ראוי למדרס השיש הכמים הוא שמא תפחד שלא תפול ולא תטבול כראוי. עברה וטבלה ע"ג אלו (קז) עלתה לה (ל) טבילה. רפי זה עמקה שיש בו שליבות (פי מדרגות) של ע"ג אם טבלה (קח) ע"ג (י) השליבות (אשילו אם הם ממונים לכוולי המקוה) (תשובה הרשב"א) לא עתה לה טבילה רפשוטי כלי ע"ג הם יוצריך רעשות במקומן מדרגה של אבנים ותהיה הגדרנה (קט) רחבה די (קי) מקום הנחת הדרג כדי שיהא בה שיעור מקום (קיא) לבל תפחד ליפור ממנה : רב יסילון (קיב) של ע"ג (קיג) הקבוע (ל) בקרעית הטבירה

באר היטב
 שגא היה מתחלה עם כלי עליכם ע"כ ועוד נראה נוטת היחד אשילו גלים קטנים ומתמרות וכן ע"פ שפירש"ד צד וקיים וכל זה שכתבתי נתיחד הנקדים שייך ג"כ לשליבות של ע"ג נמקוה שיש בכל מדיניותו דוכוין אחד עולה לכאן ולכאן ע"ג וכתב מורכ"מ מלולין בנשונה דוחתי א"ן נשונה המנהג שלא להוליך לפו על הראשונים ואע"פ בכל זמן שחמתו נדי שמתקנים או צוין מקוה חדשה אינו מזה חמיר נחקה בדברים שאינם ראויים למדרס כדי שחכה כשרה אליה דכ"ע ע"כ (נו) טבירה היום כתב לרין נראה להקל כיון דלרשי ותוספות לא עלתה לה טבילה כ"י וזו הדין דדנינו הם חמורין הרבי המט"ו עיקר (ל) השליבות כי הדין לפי זה שכתבתי לא קיל כן אלא גם הם מותרים אפי"ן ששע"כ כדי השליבה וקטנה אחר כך נמקוה א"ך שנה ראיתי הרבה כשלים שאין עשין רפשים ד' ויש לחוש לפחד שחל תפול ואסור לכתחלה ע"כ כל מורה ישים לנו ע"י (ל) בקרקעית. שמש זמלין המים לפח ובעם היחד

פתחי תשובה
 ומדרגה ענדה נכפי השחף שחרי עכיון שמתחילים על רלפת אבנים ררי הנקדים עשויים לקבל והכל כלי קינול וימש (לפינו אינו מותן לפומש הוא זיל עלונו כפי רייו ורובא קלת נקמן כי ריש סקיה וימש נסיק ימש) ועוד דליתא למישפ שהמים בככבים לתוך הנקדים ומתקנים למטה בין הנקדים וננינים וחוני יבשו ע"י כומלין ויפסלו המקוה כולו מדינת כחצולו נביש כי ריש קיי (וגם זה אינו מותן קלה פי נביש שם סכא וימש שם נשמו נכ"י רישא ואפשר לישן) ועוד אינו חמה אם על לחוש לפומרת מהחמיל א"ך יקבעו צו נדלים וים מקנים מוחלה וע"י גס כע"ן מקבל מוחלה ונשי סהכרול מעמיד לחום כ"י (גם ע"י קטנה מייש הוא זיל עלונו כמיון ריו ורובא קלת נקמן כי ריש ספקית) לכן יל דוחי הרובה נחום לפומרת היל יעשה רלפת אבנים כלי נקדים כלל וכלל והמקיל לא הפסיד אשילו עם הכרולים ממש כיון שעשויים מתפלה לשם ניין אכל ע"פ יש לפחוס הנקדים שזיה לפעוט נבם ממש פשש מזילה

דרכי תשובה

נעשו ע"כ גם לדעת הרמזים אין שום פקפוק אפי"ן לכתחלה ע"י"ש (קז) ארתה לה טבילה עצהה"ע צטס הצ"ח שהמזיר והס"ך השיג עליו עדצרי המנצר עיקר וע"י צקוית יוקף אומן להגי' חידית זיל ק"י ליה ויש מותרת הצית הקלר להרשצי"א ש"י דלח עלתה לה עזילה והונה עם ע"י וגם דה"י קוחר מנדרי עלונו צקוית הרשצי"א ק"י תכתיב ש"י דעלתה לה עזילה ו"כ שאלחי הגיע לירו תורת הצית הקלר כתי"י ע"ן טען על קלף וכי צוה הנוטק דעלתה לה טבילה חה נראה עיקר ע"ש] (קח) [ע"ג השליבות ע"י צקוית שרי עהרה ק"י זה הש"י י"א ע"ד המקוה שרצו זה וימש ועשה זה הצנן שליבות הנקרא לייטע"י של ע"ן ועמודו עליו הנשים וטבלו וכסתפק השולל דכיון צה"י קוכה ק"י תרכיט פסקין שאין נוסכין צו"כ"י היוג"א צטס הצ"ח דלח לכתחלה שכלו אין ומקלין עומאה דהם נקובין מעצר לעצר וימו גזרינן אטו שליבות דכ"ה הוי מעצר לעצר וכסתפק אם גם צוה גזרינן והענה להקל דשאני התם דהוי חשש דאורייתא גזרו אטו המוקצים עומאה אצב הכא בדצר המוקבל עומאה הוי רק מדרבנן נוסוס גזרה מרחללות ע"כ לא גזרו דיעבד וגם צקפק אם היו נקובים מעצר לעצר או לא וליא לצדוק עוד דעתו להקל ע"י"ש פענוו

וראיתי צקוית שם שלמה כתי"י לאחזמר הגיה"ק זלנכה"ה מפתק"ק היכל שכתוב ע"י"ש צין השנושות שאין צהשליבות ד' עפחים כיון שכי צט"ו צוה דזה לריך רק לכתחלה דיעבד כשרה הטבילה וזה הוי שעת הדחק אי מותרת ע"י"ש אז לעטול לכתחלה והעלה דזה דעתה הדחק ג"כ כדיעבד ויטענו וראיימו דשעשה"ה כדיעבד דמי כצר הצלתי צטענו צחיצורי ענקס אלעזר ק"ח הש"י י"ז

סעיף ל"ב (קיב) של ע"ג דוקא ש"ל אצל עלתה וכו' כגון של עופרת או צדיל אסור לעמוד ע"י ולטבול צ"י ומקור מים סוף ק"ח וק"י (קיג) הקבוע בקרקעית הטבילה. דוקא שקבוע בקרקע אצל אם הוא

יורה דעה קצח הלכות גרה סעוף לו

לו יצורך שידיה דמקרה (קבד) גבוה ממעל לשיבורה (קבה) (כא) זרח

קיד באר הגולה

1 שנתה המסיל
ולא ספקים המסיל

פתחי תשובה

(כא) זרח לפסות. [פ גזר הגולה שכח שזוח מלי אמה' ו סמכים ועו כספר לנטי שרד שכח דה ליט גזיר יכי כי עמלוי צירולמי דיש שני מיני זרח כח לכן נפת חיקוק הכתוב רלוי לרקוק שיטת דוקא ייז גולין שזוח מלי אמה ולחיי נהדמן שמתמטין המים לא יספות סכס עיי גולין וכתב עוד דלרז לכל מורה להשיג עיו כי לדעת הסיד סיק מיע יז צה טשט פסול דיפנד עיכ רלוי שיהן לאשה העומדת על הנשים לא יהיה כיכ מעטל לטיורה של הסוגלה לא הסתול לחיי טובל לשכנ ללרן חזוק המים כמו דף לא שחקפל קלחה על קלחה ויהיו המים שולין למעלה חל גופה וגם צכל דיני הסנילה הפיוד מוטל על כל מורה להסיר חמיר [האשה העומדת על הסנילה ולא יסמוך נפת שהסירה מיל רק יהיה גיול צכ עיש]

באר היטב

הו סנילה צריענד צכל גוחל ויל סנכן לכל אשה שחפשה כן עמכים יז צוה דז מעליוחל חס חשפה הרצה ולאו אדעתה עכל (ותנאי מתרן דהס שחשפה רגליה צמים כנר עמו רגליה צמים קודם שהגיעו למים ולוחן המים עמורים למקוה ולכך לא הו מלינה צכל הכא עיי הקמדין לא יהיו המים שנתוך הקמדין עמורים למקוה ככל דרוק עכיל)

צעת סנילה מדה של עשרה גולין לממן חמד ליחר דנדר ויזכירה שחס לא חזוק המים כמו דף לא שחקפל קלחה על קלחה ויהיו המים שולין למעלה חל גופה וגם צכל דיני הסנילה הפיוד מוטל על כל מורה להסיר חמיר [האשה העומדת על הסנילה ולא יסמוך נפת שהסירה מיל רק יהיה גיול צכ עיש]

דרכי תשובה

חירד קי' פי סהעלה להחמיר כדעת הסיד ולריכה ענינה סכיח כסעטלה צסחיי הרצה צלי פישוק ידים ורגלים וגם הזהיר מחוד לצני הקהלה לתקן העוקה צלופן סיגיינו הניס עד חמה כמבואר צסעי סלחמי צמחצר עייס]

(הכד) גבוה ממעל לשיבורה ורת. וזו חיל לקוח הרצה אלא כשיעור דלעיל צסעי הקודם קיס קיק עיד (הכד) [רת לפחות עפתס ומס מהלביס ועיי צכיס וצסרת אחרי חס יוד קי' פיה שחס חין זרת למעלה ועצורה חמנה כמיס צציו קיק קי' לי סחשנ צמים צחחלה עד לוארה עייס ועיי צסרת עכחט יהודל (להרצ מליסמן) חיצ קי' יד מה סייענ דצרי הלביס (הכו צפחיס) ומס צהכרעמו דעביס יחי עסרה גודינן לבלאורה קסה ומיין לו זה והוא היצי דכן מפורס צסרת הרצניח חיצ קי' רליג סבי מפורס קעיורה זרת סל תורה הוא סני עמחים ומחלה כי לא אחרו חלי אלה צלונה נת חמנה עמחים חמלה מפורס כן צסרת הרקביח עייס ועיי צסרת אחני לרק חירד קי' פיה סבי דעמקוס סליח לקצוב על הרלפה חס לא צסעת הדחק ומחמת סלין גבוה רק פי עמחים ולריכה להקטמה ומחמת מייעו הגסמים חיל צלופן אחר צגלינותי ולו סחשנ צמים חחלה עד לוארה כחי מהקיס וחסוי אחרי חס יוד קי' פיה וחס חיל אפסר להסחמת צקרקע ומחמת חסוי וסמח סחמד עיכ עלתו כמיס הצלחיס צבי רי צסס הסליה סחטצול צי טצילות היינו סחטצול וחסרך ולחמי סחטצול סכיתוכן נהגו עתה הנקיס חייכ רלוי לעשות צמקוס הזה כך סחשנ צמים עד לוארה וחסטצול על הרלפה וחסרך ולחמי חרד לקרקעייתו למקוס חסיט וחסטצול סכית וצוה יק לקסוך על ענילה חיל מונה עכתי' עייס ועיי צבי צית אצרהס (להגינז אצרהס אצלי ומחערסלן זיל) צצילאריס על חסיע יוד קי' זה סבי גיכ כחי דצסעת הדחק סליח לעשות מוקוס עמקוס סחנה דהסיד דחשנ עד לוארה צמים ועל כפס חסירה גיכ ללוות להאשה העומדת על הסנילה סחעיין אחיי צמקויות סררך לקמוע חס ככקו חמיס וסס חסך להגינז יחוסע הנקיס וחסוי סחטצול זיל לעיין מה סקרא סעת הדחק ודיענד צוה עייס ועיי צסרת מרחח יחוקאל קי' קליח סבי גיכ שחס לא יוכלו להעניק חמקוס כיכ קיחי זרת למעלה ועצורה חמנה כמיס חסין והני כסי דידן עהגיס לקצול פעמים ומחמת הצרכה חן לרי הסיד לא מועיל זה עיכ לריכה להסחמת הצרכה דוח עמחי לביע וחסירן וחסוי הנקיס העשיתוחה סכל אשה סלין חמיס ומייעין למעלה ועצורה זרת סחטתח ללריכה צסעת סעילחח עייס

ועיייש צסרת אחרי חס חירד קי' פיה סחסינ דערו זה זח לפני רצו חחסיס זיל עיד מה סבי צלחסיג להיות חלי אחנה למעלה ומחכור והוכר ועסני סליט חסור כיכ צעיכו עייס מה ססלפל צוה ועיי צסרת צית יחוק חיצ מירד קי' ליה ומס עיד קרת אלערי חס הכז ועיי צסרת לצעי מרדכי חירד קי' קליח עייס ועיי צני דה צקריח עתיק קי' קיה סחסינ עיד מוקוס סעסו סניה מוקוס צסולי וחכניסו לתוך חמקוס כרי ססיי טח לחמנה והתיצה חזחה חנה עועדת על קרקעית חמקה רק גבוה ומחנה ערך חנה או יותר ולחיי כסהחיס צצוהיס ציוחר תוך חמקוס אלעפיכ תוך חתינה חנה גצוהיס יותר ון חנה וחלי צעיר ולי אפסר לקטול סוך חתינה כיל עיי כסיפת קוונה ציוחר והסינ צסקויות דלוקר לכחחלה לטעול צוה ומקוס סררך לקטול דרך גדולתו כמיס צסעי ליה צוה עייס ועיי צסרת דצרי ולכילח חיצ קי' רח ומס צוה צפלצולו וכחצ סס חיל חכן לכחחלה צדחוי לריך לעשות כמייער חסוכר צרצציה וצסעי סיהי זרת היינו צי עמחים חלי מועטל לקצור וחליה להקל צוה וכן יעשו מדרגה חל רחנה רי עמחים סהסיס הקלרות ועוודו עלי ועצוי חונדצה יחי צעיר צי או גי גדליס יוס נקיס קלרות חסר לתן יעלו חמקוס מעל לראשן ועל עמסחדות ליככס צמים עמקוס חדרך להאשה העועדת עליהן ומחוקת חותן צידיהן ולזה לריך לחסיר האשה חונקמת עיו סחחיר חותן חמיס סיטומו קלה חף דצלחיה חמיס מעל לראשן כרי סיהי חתייס רלוייס לצילח ומס כונחור צכיס עמקוס ועיעי קי' קליח סבי ליה וקודם ידה צמקוס כרי סלח יחל חלייה וכדקיייל צבי קליח סביי כית וצסעת ענילה לא חלחח נה כיכ צחוק כמיס קלה חסרויס להחמיר צוה ריותר טוב לעשות מדרגה עבר חמיס סקלרות (כרי סלח יערכו לחחצ ציד חצרתה) כי קסה לחזה צכל זה וגם דלופס סלח סקמה כרלוי כי לפי סכל גופה צמים חף צוקיפתה לא חמד לרקוק צוה וגם האשה העועדת עיג חנה יוכלה לראות חס חיל סותה צתוך חמיס כדין וצוה חסשס יותר גדול עחשסס סל הרצניח חס חמיס מועדין כי כסהחיס מועדין ולריכה סתוח יותר עדחי יל סחמיס עקדיעין כמיס חסין חלכ לכסועלת חוקיפה ולא נחגלו צכל עדיין חיה חקנה צית סחטתריס וגם כי חלסך חמיס עד לראשן יחי קסה לה לחחוק גופה צמים כרלוי עפי דין כידוע עצע חמיס סמגצוהין גוף חלרס כסהס מרדתיס ולא טובל לקטול כרלוי

יורה דעה קצח הלכות נדה סעיף מג מד מה מז מו מח

באר הנוכה

מג יאספלונית מלוגמא ורטייה שעל בית הסתרים הוציץ אעים שאינם צריכים שישכנמו בהם המים צריכים שיהיו ראויים ולא יהא בהם דבר הוציץ: הגה יא סהאש (מג) לריכה לספיל מים קודם טבילה אם היא לריכה לכך גם לריכה לצדוק עממה גדולים ונקטנים שלא חסא לריכה לפגור עממה ולא יהיו רלוים לניחא מים גם (קמא) לריכה כהסיד לוחא המוטב (מיד) מד יהיתה בה שערה אחת או שתים הוי למכת ראשה מדובק למכה או שהיו (קמז) בי שערות ראשה מדובקות במיט או בצואה או שהיו בי שערות בריסי עיניה מלמטה (קמג) ונקבו והוציאתן בריסי עיניה מלמעלה קוכן אם היו בי שערות ריסי עיניה של מטה מדובקות בריסי עיניה שלמעלה הרי ארו חוצצים: מה ירא תמכור (כג) באבק של רגליה ואם טבכה שיש מי שאומר שאינו חוצץ מיריש מי שאומר שחוצץ אאיב שמשפה (קמד) או שטבכה בחמין: מז אינדה (קמה) (כד) שטבבלה (קמו) (מ) בבגדיה מותרת לבעלה: מו זמין כנים שדבוקים בבשר ונושכים בעור במקום שיער (קמז) ונדבקים בתזוק בבשר צריך להסירן ע"י חמין ודגורין בצפורן ואם אינו יכול (מח) דהסירן (כה) אינו חוצץ: מח ינדה שטבבלה (כו) בלא בוונה כגון שנפדה לתוך המים או שירדה דחקר היו (כז) מותרת לבעלה: יגה יש ופנירין ונלריכין לוחא טבילה חסרה (כז) נשם נשכית ורי ירוסם ודוקס והגילא (קמח) (כח) יש (מז) להחמיר כהחלה יש שכתב שיש לאשה להיות לטובה גליל טבילה וכן נהגו הנשים (קמט) להסמיר ליל טבילתן שלא יליך כהחמה או צפני הצדיות שאל יתנישו ככן בני אדם ותי שאינה עושה כן נאמר עליה אכור שוכב עם נכונה

באר היטב

דנית הסתרים חל צילת מים רחוי לריח עינין ש"ך (מג) לריכה. כמג הש"ך מיהו כל זה אינו עובד דיעבד וריע צמים (מז) צנצניה. כמג הש"ך נראה דוקא נוחת הצנצניה שכן רש"יין עליה אבל לא נוחת שכן מהירוקים שזו מלאחי קן הצנצנין כי ע"ש (מח) להסיר. משמע כל שיכול להסירן אפילו דיעבד מולין ש"ך (מז) להסמיר מיהו אם לאשם פנדה ואספנה טווה דפנדה כוונה מעצמותא היא לכ"ע הכי אמרינן ג"שם מולין דף ל"א

בשכבד גזלה אבל כהחלה חקורה לטבול צקום נגד צקום גזויי אס לא צענת הדמק גדול קיירחה להפסיק צגדיה עיי"ש (קמו) (בבגדיה. עיי נסי פערי עוחר עטר כי שכי דוקא צקאר צגדים הרמייים אבל כשצבלה צומנעלים עטל רגלי' ולאנפלאות ארו אפי' דיעבד לא עלתה לה טבילה כיון שכתב עמודה על דבר שנקבל קוואח דאפי' דיעבד לא עלתה לה טבילה כדלפיל קפי' ליח עיי"ש]

סעיף מ"ג

צליא טבילה (מח) ונדבקים בחוק בבשר קמס נקראים צליא טבילה לייז ש"ך סקניז וכי צקיע קקפי"ח צקם הגמיד סאר וריכי כינים וערעושים אין נדבקים צגור והמים ככנקים צהם ולא חיי"י וכי וסארי הכי כינים הצגור המחצר קמס דנזקים צקאר צחק עביד [וכיכ נלצ"ט צחי' דריים ארת פ"ח ועיי' צגרת חסוד חבלים צנצני"ים ח"צ יו"ד ק"י פ"ח]

סעיף מ"ד

(קמב) שחי שערית ראשה. ל"ל ראשם כחם ס"ק קיע (קמג) ונקבו והוציאתן ל"ל ונקבו וילאו ע"ז ס"ק ל"ט צקם זקניי הלצוק סעיף מ"ה (קמד) או שטבבלה בחמין. מפני שהחמין מעצירין את האבק כאלו שפסק ס"ק קקפי' סעיף מ"ו (קמה) שטבלה בבגדיה. עכא"פ ועיי' צוקור חיים ס"ק קכ"ו ע"י דנעטע ונעטענות לשון הפוסקים דאפי' צגדים קמס רעויים ואיכס ומהדקים לא טבול ולא ותירין רק דיעבד דוקא

פתחי תשובה

לצן עממה נא עממה הטבילה ע"ש ועי' צקיע מ"ש צקם מהרש"ק (כז) צלצק שנ רגלים ע' צמחנת פני אריה ק"י ו' ששאל ע"ד האנשים אשר קוואתם תחליתם ונפזר על ראשיהם אבק נכנ שקורין פריי אס מולין צחשילין ובעלה רכיון שפשו ננוי הכי נעושו של שגר וליט מולין צחש לין של ראש וכחם שחין ללמוד מזה שחכא אש ונותרה לכבול עם האבק זה שעל ראשה דמיר כשינעורו השערות צמים חיוני ליה הגוי ולא עדיף חו מצדק שעל רגלים ופסילו לדעת הרמב"ם דאבק של רגלים שאינו מולין דיעבד מיהו צהא הרמב"ם מודה דזה גרע יוחי נאבק של רגלים ע"ש (כד) שטבלה צנצניה [עצמיש ועמשי' פני דניה דמקשת עליהם] (כה) אינו מולין מולין כ"ל כוונה כמג צלצק טבילה (כו) צלצק טבילה כמג צקיע מ"ג (כז) ונותרה לבעלה ע"י חמין ודגורין בצפורן ואם אינו יכול (מח) דהסירן (כה) אינו חוצץ: מח ינדה שטבבלה (כו) בלא בוונה כגון שנפדה לתוך המים או שירדה דחקר היו (כז) מותרת לבעלה: יגה יש ופנירין ונלריכין לוחא טבילה חסרה (כז) נשם נשכית ורי ירוסם ודוקס והגילא (קמח) (כח) יש (מז) להחמיר כהחלה יש שכתב שיש לאשה להיות לטובה גליל טבילה וכן נהגו הנשים (קמט) להסמיר ליל טבילתן שלא יליך כהחמה או צפני הצדיות שאל יתנישו ככן בני אדם ותי שאינה עושה כן נאמר עליה אכור שוכב עם נכונה

דרכי תשובה

הש"ך צקיע וניז ונעטע טהקיע כוונה אכז לרורות וקקפי"ח ודחי הוי חלי"ה וכי צכליי דאף לוחא ענה אין לאקור צצביל זה הנוקה ולכתחלה ככון כנקות הנוקה ונחונת חשק דצין אלצנעוטיה דנדבק קס אבל דיעבד אין לאוקרה עכ"ל סעיף מ"ג (רמא) צריכה להסיר צואת רחושם עכא"פ וי"ש דדיעבד אינו נוכב ועיי' צקיע ס"ק פ"ג טהוכיח ונלשון הש"ך דאף לוחא החוטם אינו נעכב דיעבד ג"ש ועיי' ומה צגרת הרמ"ע מפלחו ס"י ק"י והצחתי דצרוי כעיי' (ס"ק כ"ע) ועיי' כחכונת אדם שכי שחיה יש ללמוד גם ללוחא החתן ע"ש והציאו צלחם ס"ק ק"ח

סעיף מ"ד

(קמב) שחי שערית ראשה. ל"ל ראשם כחם ס"ק קיע (קמג) ונקבו והוציאתן ל"ל ונקבו וילאו ע"ז ס"ק ל"ט צקם זקניי הלצוק סעיף מ"ה (קמד) או שטבבלה בחמין. מפני שהחמין מעצירין את האבק כאלו שפסק ס"ק קקפי' סעיף מ"ו (קמה) שטבלה בבגדיה. עכא"פ ועיי' צוקור חיים ס"ק קכ"ו ע"י דנעטע ונעטענות לשון הפוסקים דאפי' צגדים קמס רעויים ואיכס ומהדקים לא טבול ולא ותירין רק דיעבד דוקא

יורה דעה קצח הלכות גרה סעיף מח

קמז באר הגולה

יש לשום ליחזר כשיחולות מן הענינה שיפגע זה סגרתה (קנ) שלא יפגע זה (קנא) חסלה דבר עמאל או סיה ותבטה ולא זמנו זה (מ) (כט) דברים אלו אם היו ידעו שמים חסור והפגול (שד) ועל כים ראל אם תוחד להטיל משין לנקוה או אם תוחד לרפחן אחר הענינה

קצמ שצריכה האשה לבדוק בית הסתרים ודיני חסיפה כשבת ובחול, וכו' י"ג סעיפים :

א צריכה להדיח (א) בית השחי ובית הסתרים שלה במים (א) (ולא בשאר משקין) (והרי"ק שו"ע קכ"ט)
ב) (ב) ולסרוק שיער (ה) ראשה (ג) יפה (ד) במסרק שלא תדיינה שערותיה נדבקות זו

פתחי תשובה

מש מיבו אם חסכה סגרתה כי ונספר ממדי לניאל כי כתב לנאורה נאכה דוקא סגרתה אכל איש לא מהני פיק (ושי נבי) לנשי סדר כי י' ש' דיש להסתפק אם נכנסה להקר ולאחרי נחמנה ולא הנביה הנביה נשעת ענינה אי מהני שיה להנדיכה ענינה אחרת ויש נקבל ע"ש [(כט) דברים אלו עניניה מש או עם הארץ ונספר ממדי כי כתב דכחא מיירי ענייה נמור שלימו ידע לקרות קיש כיון שנתאווה עם דברים ממאים פ"כ

קצמ (א) ולא בשאר משקין. ע"ש קצ"ז ונספר ממדי לניאל כי כתב לנאורה נאכה ששאר כגוף שאין שם קנה מותר בשאר משקין (ב) ולסרוק שער ראשה עניניה של הרב מהרי"ם ז"ל מ"ש שם שבות יעקב וע' בחשונה גרע ציבורה פ"ד סי' י"ג שכתב שאלה שנקוטקת אם עיינה בשערותיה כלל הכי יש ספק לאוריחא ולריבא ענינה ממדע ולא

דרכי תשובה

ה"כס חקאן הנ"ז ז"ל שם סי' המוקדמות ח"ל ויש לנעוה נענוה ומקטול אפי' צ"ס ח' ונפני פשוטין צח"ריתן גריים וגויות ופרי"י חיות ואעפ"י שלא אחר ספר המוקדמות אלא צפוגמות ויד עטוה מן הענינה י' ויש עזוהרות כל יום הענינה עכ"ל ואינו סתירה לדברי המפורד הכ"ל וכמ"ש השכנה"ג ג"כ דנדריכא גם ממורא ליש רק כשעוהה מן הענינה כמ"ש צנוטויד רק קיש מהרהרה ציבור כל היום כולו ככו"ז

סימן קצ"מ סעיף א' (א) בית השחי היינו חמת אליני ידיה והחה פוקיה

והיה שאר המוקדמות הנכוסים צאקה ננחחן מקור חיים קק"ז ועיי"ש בתפארת לצי קק"א צאורך (ב) ולסרוק שער ראשה עפתי"ס מה קליין לצאיה"ט של מהרי"ם ור"ל שכי צקק"א ש"ס והז' עזרי"י סי' פ"ח ח"ל אשה אחת עכ"ל ונתי הענינה והז' עזרי"י אה עמ"ה עכ"ל הענינה עולה ונקטה מלטה אחרת לעמוד לה נקרק ושאלה לה אף עסקחה אט קרקה עמ"ה קודם ענינה או לא ופקק להחמיר ומסקק עכ"ל ועיי"נ בק"ט קק"ו וצמקור חיים קק"ה שהניאו דצ"י העצרי צה וכו' קיש לחלק צה צין אם כצר עושה עם ענינה או לאו דאם לא עושה עם ענינה עדיין עחכרה מיד אחר למהה ונתי הענינה ולא עבר עליה כלה אלה או ספיר יש להחמיר ומסקק שמתעורר עכ"ל אצל אם עבר עליה לילה אחת שהיתה עם ענינה צידד יש לקטור לחלק וכמו שכתבו כמה פוסקים שכתח נקילת לפוריק"י עיי"ש (ג) יפה במסר"ק. עיי"נ בק"ט קק"ט שקולת תגר על מנהג כמה נשים סקורקות עמ"ה צניתי"ן צי"עק צלי קום רחילת הרל"ש ולאח"כ הולכת לנתי הענינה ורחלות צמנין וקוטפות רל"ש נשים חמנין ושוב איך סקורקות וגם לפענדים אינה ממקפות הסגרות אפי' צדים חה איש ככו' וכו' אלא רחי' להחמין ענעה רחילת הרל"ש קמ"ך לענינה סקרוק צמק"ק עיי"ש (ד) [במסר"ק. עיי"נ בק"ט מוקטנה

באר היטב

(מ) אלו. עון כלב או סמור או עם הארץ או חזיר או כוס או מלוגע וכיוצא בזה כי כש צדד אכל צדוקם וכלכו איחא שאל פגע זה קום חעלה ותשגש שגנייה עומדים נאים צנרן צומעין ומציינן לומדים חורב ולי"ס השכסין וממעיין צניכה ולא עור אלא שלימתן מוטלה על הצניות כח עכל ונקיטן עסקמים הלי' עאל דפגע נליחחא צניחאל דלקנה מענינה מלוה אי איכו קדים ותשגש חמלה ליה לרדיה רוע זמרים ולי' איכי קדמה ותשגש חמלה לה לרדיה רוע זמרים ומ"י מקמיה ליתא הכי שופך צח על נדיים ויחמם נחווה לו דרך וכו' נחלים ק"ז וכו' מייתי לה צדוקם אכל סולחה חב"ן לא לין עקאל דשופך צח על מדי"ס אלא ומ"י חסיק"ס רשע צמיו"י י"ג נאכה שלא היה גורם נשים צח וכו' וצילקוס מייתי מלמור זה צמיל"ס ותצ"ו ח"ל"ך נמרינה לפורוי"כו עכ"ל הש"ך

קצמ (ה) ראשה. כתב הש"ך לנשן כרענ"ה און כל שער שנה ועכ"ש צני"ח צהליכחה לנענינה מלוה צינוה החול חסיר עיי"נ לרחות הענינה עד ליל ענה דלו צלליה קוגרת החמנה ומצריי וליכא היכרה וכו' קחומר"ל זו להסתיר ענילתה שרקה עתוה צדי' הש"ס צעירתי"ן היה ע"כ עיי"ש ור"ח"י צגרת כח"י צית עקרים חירד (להג"י) עמ"ס ז"ל מ"י חוי"פאלה) שהשיג עליו צה וכו' שהפרי"ז על העדה ונשי"ס עירתי"ן קם ח"ן רחי' כמו עציאר קם

ועוד קם צמחי צית עקרים חסיר חמ' עקאלוהו דצרי אשה שאוכלת על שלחן אחרים כגון חתן הקמורן ע"ל שלחן חמיו ואם לא תחבל צקר יריגו ענילתה יהי ליל ענינה והעלה דגם לדברי מהרי"י אסאד הכ"ל היינו דוקא אם יודעים שכנים והרבה צרי"א קיש לחוס שירדוף קעו אחריהם וכיוצא אצל לא מחשק קידעו צני ציהו ע"כ צדחי יוחר קוט לקיים זה לענוע ומאכילת צקר עכתי"ד [קנ) שלא יפגע בה תחלה דבר שפא. ענאיה"ט ועיי"נ בק"ט קק"א שכי' ומקוטי מהרי"ל צאקה עהלכה עם צרתה ונתי הענינה ופגע זה כלב והק"ז ע"ל"ל לנעור עכ"ל מלמור סחצרתה היטה אל"ה ופגעה צחצרתה תחלה ולאח"כ נחכלב והצי"א ונח"ס"ד קטור לנהוג סחצור חצרתה לקרחתה כשעולת מן הענינה וגם תגע זה עיי"ש (קנא) [תחלה דבר שפא. עיי"נ צגרת עוקרד הליחאי ח"צ ק"י ק"ז ד"ל דח חסיק"ן רע כפי"פגע נכרי או דבר עמ"ה הוא רק כמ"ש הרמ"א כשיחולת מן הענינה צד"ך צהלוכה לנתיה דוקא אצל לא אם רחלות"ס קם נכריות ג"כ צצית הענינה צנר"ן גופה גם אם נלעזר דכונת הרמ"א להקפיד גם צצית הנורחן כשעולת ונתי הענינה כיון דכ"י דידן עוודה נקיס צצית הענינה וטובגת זה (כח) צק"ק הקודם) וא"כ ח"ן פגיעת הנכרית בתחלה וא"כ לא איכפת לן בפגיעת הנכרית אח"כ כלל עיי"ש

אמנם ומלמ"י נשכנה"ג ק"י חל"ז שכי צק"ס כח"י חסיר

יורה דעה קצט הלכות גדה סעיף א ב

בזו וכן צריכה האשה ילעין (ה) בעצמה ובבשרה (ו) ובדקת (ז) כל גופה (ח) סמוך (ט) לבטילתה שלא היא עליה שום דבר מאוס שחוצץ ותחוף כל (י) גופה ותשמוץ במים המין בשעת תפירת גופה ושערה: ב יחפיה שבמקום שער לא תהיה במים קרים רפי שמסבכין את השער אלא (יא) במים המין ומיהו (יב) אפילו בחמי חמה סגי וולא תחוף בנתר הנקרא בשבטי ספיל ובלעז (יג) גרו-רא לפי שמתחך השער וחזור ומסתבך ורא באהל לפי

1 בביהמ"ד ומחן אה
2 כלו גוים שלא ירא
3 וכו' ס' ומתקן ס' ס'
4 ס' מ' ג' נ' ו' ו' ו' ו'
5 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
6 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
7 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
8 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
9 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
10 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
11 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
12 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
13 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
14 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
15 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
16 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
17 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
18 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
19 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
20 כ' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

אם נדר לה שציינה רק שנתפסקת אם פקד לה היו פקד לדבן ומי לריכה ענינה אפרת כיון לריכה חזקת חיקור ועוד דבר שיש לו מחיצין אלף שיש הימר מעטם שנתב היינו נכין כיון שיש פירכה נקט ואלה עכיר ופשתה קלת דלף נתפסקת אם עיינה גיב עומר מעטם זה ותימ ימ ככל זה אף גליא אם פקדה לפי שנתב כ שם השבז עליו דלא דמיא לקיש ולא אומיקן שם פירכה נקיש ואלתי ויבין כן הוא [יניחו יל דה דמי למש שם כדמיין קים סיק מיו נשם הגוף עהריש כין נלשה שחלפה ושכחה אם מלכה לך השני שהחיר אפי' לדעת הגה"מ כו ע"ש] ועכ"פ יל נשם שנתפסקת על העין לא נתיי מעטם פירכה נקט

דאפשר דהיינו לא אמר אלף כמקד לדבן כההיא דהתם

פתחי תשובה

באר היסב

הגו לפרוק שער ראשון צנוקק ושאר שער שנה משפספת אחין צריכה יפה יפה עכ"ל (3) גופה הסכנות הפוסקים דתקנת עורל אינו אלף נספיקת שער אלף שנהו להספיל לחוף ולהשתקף כל הגוף לכיו תקילין כמנה דברים נפש סב אלף עב שלריכה למיין בכל גופה שלא יחא דבר מוץ מלאורייתא היא עכ"ל הש"ך (ג) גוריא כתב הג"ש דהיינו נה שאלו קורין גליא קרייא אלף הפרישה כתב ששעות הוא וכן שעתה מלבוזו א' כו ומיהו משמע נכתב שאלו קורין גליא זייק מותרת לחוף שאליו פסקתך ואלדעת עניקה הזוינאל וכן יתבאר ומשנין זה למטה ש"ך

דרבי תשובה

הוקפוט ירושלים ק"י זה שהציל ראי' והירושלמי פקחים פ"ח הלכה א' גבי שלח מחלוק צין גדה נלדה והצילו נחוק' גדה דק"ו דאם פקדה רחשה שלח נשם ענינה רק לכניס או כיוולא צוה לא מתיי ולריכה לחזור ולפרוק נשם ענינה עיי"ש (ד) בעצמה ובבשרה. עיי' צנוקק חיים קק"ו שעמד על לטון הנוחצר צוה ונה הוא ככל שאלו צעלמה וצבצורה ועיי"ש צו"ש צוה ועיי' צב"ט פקיה שעמד גיב ע"ד הנוחצר צוה שהלשון מנווגם דהיינו ענינה והיינו צורה וכי שהוא סיק דל"ל צעלמה וצבצורה עיי"ש וכיכ צעלמה קק"ג עיי"ש (ו) ובדקת כל גופה. ר"ל דצנוקקם שאין הרחיה שולטת שם מדבוק צנוקקם היד שומלה צנוקק פקיה ס' (ז) [כל גופה עיי' צב"ט אחרות עהורות (ענינה עהרה) להגהיק ונעוטשאלקט זיל קעי' ה' שהזכיר חז"ל דיעוק עפרייות והוונאל שנתה קופי הפלפלים אחר חתיכותם שלריכיים עיין גדול צעיון צהקרתם וגם חזרה צהדחה הפה והסיכים והעיניים והחוטם והאזנים זיל צהשגחה נכונה וצפשוף ידים ועיי"ש עוד וחוונרת עיין החפיה ומוכל גופה] (ח) סמוך לטבילתה. על כן אשה שחפפה ורחלה צע"ש צלהרים וטבילתה הוא לנה ערב קודם צנלה שנה או צנוולחי שנה צב"ט לריכה דציקה צע"ש או צנלה קמוך הענינה דלא דמי לחפיה דחפיה כיון דאינו אלף מתקנת עורל עיב צע"ש דחק הקילו חז"ל גם כשהוא רחוק מהענינה ומשליב הצדיקה צעיון הגוף צעלמה וצבצורה שהוא מלאורייתא איכה רשאה להרחיק העיין והצדיקה שסוונך לטבילתה מקור חיים סקיה (ט) [לשבילתה. עיי' צה"ש ע"ל והריי"ו זיל צע"ש הצב"ט וצפתי"ש קק"ז צע"ש הטי"ז ועיי' צב"ט שאלו וירוקף דעת על הי"ד צהשמוטת ויש ע"ד הנו"ב אלו וכי כיון דלי"ל דעכ"פ רחלה מעט הוי איחרכ חוקת חיקור ופנפל שם צוה עיי"ש ועיי' צב"ט ונהריי' אקחד חלקו אהעיון וחיי"ו קי ריבד לענין אשה שחפפה וליכה זוכרת צב"טור אם ענינה עיי"ש (י) ושערה עיי' צב"ט קק"ו עכ"ל דנוהגין שלא לגלח שער רחשה צו"ש ענינה והצילו עני' לצונה סוף ק"י זה [ועיי' צב"ט אחרות עהורות (ענינה עהרה) להגהיק ונעוטשאלקט זיל שכי

סעיף ב' (יא) [במים חמין עיי' צב"ט ונהרי"ו עיי' ק"י קק"ז ע"ד ויש צוה צע"ש נחוף חמין ואין להם כליק לחמין כל הלו"ך לחפיה לכל א' ויש לחוש שהחל מהוונה נביתה האם יש להחיר לחוף צהעוקה ענינה שחוחמה והסיצ צחוכך צחומיר צוה ועוס שאלו לעיין בכל גופה כיכ צחמוקה וגם שוול תשתכח תורה חפיה וכי פקדה כלשה א' נכה רגליים שפי' קשה לה ליצב צחומב"י התי"ר פ"ח לחוף על ונדרגת העוקה עיי"ש ועיי' צב"ט כתב קופר חיר"ד ק"י ל"ב עכ"ל גיב דלין להביח להנשים לחפוף צהעוקה חמין מעוס גזירת מרחלחות עיי"ש ועיי' צב"ט נתי"ר צב"ט חיי"ט ח"צ חיר"ד ק"י ל"ה עכ"ל דלין להביח נחחוף צהעוקה צחומנה צמיון מעוס דהנשים ומצרכות שם צע"ש ענינה דכשהוא עשוי לרחץ וכחוף ככ"ש: וזהו עיי"ש] [ועיי' צב"ט קק"ז ע"ד ק"י ק"י (י) אפי' בחמי חמה. כ"י שהוחמו רק צנוקק לחם קק"ז ועיי' צהפחרת ל"ז קק"ג וצנוקק חיים ק"י י"א שהעלה דצב"ט אין כההיר נחוף צחומי חונה אלף צע"ש דחק ש"י אפשר לה להיות נחוף צחומי (ג) גוריא ענאלה"ט עכ"ל מהש"ך דצנתר שקורין זייק צב"ט ונהרי"ו נחוף ושכן טהגין וכיכ צב"ט [וכיכ צב"ט השורה פי ק"י ק"י ועיי' צב"ט עכ"ל ד"ק להגה"י (נדע"ש ז"כ חיר"ד ק"י ק"י ויש שר"ה השולל לכפקק ע"כ החפיה צב"ט והוא השי"ב כו הנח להם לישראל אם אינן נציאות וכי עיי"ש וכיכ צב"ט לנטי' מרדכי חיר"ד ק"י ק"ל וכי קט"ז הוא להנשים האוונות ענאלה"ט ידיהם מלוכלכות ולצננות אלף שהזכיר להנשים הוושגיותה שם לרחות אם לא נשאר מנוף הצב"ט ע"כ גופה מעוס חל"ה עיי"ש] אהנש עיי' צנוקק

יורה דעה קצט הלכות גדה סעיף ב ג

שמסבך השיער (יד) ולא בכל דברים המסבכים השיער : הגה וכל זה לפתולג אבל אם חפססו בנכר

וכיוצא בו ורחשה בעלגה שאין שמלות אלה קשורין ומסתבין (מז) (ד) שרי (מהרי"ק שורם קריש) ואשה שחזר ארצה הרופאים

שאלו מסוף ראשה צמים (מז) רק ציץ יש לשלול כרופאים אם היין (ג) מעבך השערות ואם אומרים שאינו מעבך יש לפתוך

עליהן ואם אין הרופאים קצלין דבר יש נאשה (ה) לנכות עלמה תחלה אם היין אינו מעבך השערות (גם זה שם) **ג החפיפה**

צריכה להיות לכתחלה סמוך למבילתה יהודמנהג הבשר שתתחיל לזרף מבעוד יום ועוסקה

החפיפה צריכה להיות סמוך למבילתה יהודמנהג הבשר שתתחיל לזרף מבעוד יום ועוסקה

בגדיה ומהות לגימור ושלמות וכן אחרי כן שחפסו סתם בגימור קמוך נכסלה והביאו הסוד בשם ארז סריליס

פתחי תשובה

(ג) מעבך השערות עיין בתשובה צמים ראש ק"י רל"ט

דכל מה שאמרו חכמים שהיא ערסה אינה סיה אפילו את ריחים כהוא ח' ג' פנמיס ואיל נמי אן אי היין מעבך השערות או לא י"ב דלין צעט שערות של כז אדם שזה וינמיט חכמי הרופאים וסכמי העסקי. ש"ך

דרכי תשובה

בנוקור חיים ק"ק י"ב ש"כ דגם שניקהה האשה עלמה בנתר שקורין זייף וננקים עלמס ושהזייף וקושפין כל גופן צמים חמין בלי זייף לחוש גם כדעת המעדני ר"ט עיי"ט וכן שונעתי צמס אדונומר ורן הגהיק רשכבהיג ואלכה זללהיה צמיק דברי חיים שהזייר שלל ירעפו הנשים צענת חפיפה צהאנצמי צמה שקורין זייף או צמה שדרך לחוף צמס שקורין זידיע דכיון דנהקס שקורין צברני טפל ומה שקררל גרודיא וכן ועיב השיך דהיה ייה שנקררל צילא קרידיאל וכן מה שקררל אהל אקור לחוף אי"כ מי זידיע אם הזידיע אינו צבלל ארמן הקמים שנקסבך השערות וכן צנתר שקורין זייף ש"כ השיך שהוננהג לחוף צו"י"ק הוא שידע מנצב הזייף וצימנו כיון שמדרך האומנים והפאצריקמן שצובין ונעשה הזייף שנהדרך לשטת האומנוה צבל זמן וצבל שנה צהנערות קמוננים ומנייכס שויכס אי"כ מי יודע אם אינו ונפערות ולי מנייכס הנזכר ש"כ ומהצתר ומה שפזיח השיך לזיקור עיב שונעתי ואלאזרי הגהיק זללהיה שהנהיג והזייר כן צבל וקום שהי"ו כח הוראה שהי"ו רצ אביד צעירו וכן הוא הוננהג בצמה עיירות וקהלות קדושות צנודינה גאליייען וכן הוא וננהגינו צפיהק שהנשים העמודות ונונגימים על הנשים ציית הטצינה שאם יארע איזה אשה שיש לה עיולה ודיבוק עפרורות ונראה זידה או צקאר גופה וקום איזה קינה הוא חוכפה צמוין צמס שקורין קאדיאל או צנתר שקודין זייף בקפרה שיש קם ציית הטצילה ולאחר שחפפה והרחילה הכתס והנדרה והטוזה של ידה או שאר אבר קצה היא הולכת להיות יקצנת צהנצמי לחוף צמוין קדת צהנצמי שזהאנצמי לא ייה"ט שום מערות וקום דבר חוף ומנים חונים נקיים [וכי"כ צברני יוקפ אחרי שהציח דברי השיך שאינו מה שקורין צלשום שאצין (היינו זייף צליא שלבי וכמי"ט השיך) ועי"ז כהצ צברני ומי"ט גם צאצין כל המוקיפה גורעת ופני צברניו השערות נדצקות זלי"ט כהצר עי"י ראו ולכן יש להזהיר הנשים על זה עכ"ל הצרכי"י הרי דגם צבורית טובה להזהיר להחמיר כדעתינו הנה"ו] (יד)

ולא בכ"י דברים המסבכים השיער נאשלתי מקרצ ונפגל אי וידידי"י כ"י ע"י דם ונותר לעשות החפיפה צמי ונלה (ש"ט) וננייטו כאלו צכפלים שהם מים מלוחים) והערה מנייט צנוטיע ארצה ק"י ק"ק ק"ט חיל זייף ומלוחים וכן אשפיי שכתרים למי וקוה למצילה עיי"ט וכן קם צנע"י י"ב השלג וכו' והנלה אם ריקקן עד שיעשו ונחם וי"ט חוכך

באר היטב

(ד) שרי כהצ השיך פירוש טעם זה שאינה לריכה נחזור ונחפן אצל מתסמוך ע"ז לפוף שצו צנתר וכיוצא בו לא וכמי"ט אמרינן נגיב ע"ן י"ז דכל מה שאמרו חכמים שהיא ערסה אינה סיה אפילו את ריחים כהוא ח' ג' פנמיס ואיל נמי אן אי היין מעבך השערות או לא י"ב דלין צעט שערות של כז אדם שזה וינמיט חכמי הרופאים וסכמי העסקי. ש"ך

יורה דעה קצט הלכות גדה סעיף ג ד

בחפיפה (יז) עד שתחשך ואז תמבול יוכן מנהג כשר (יח) שאף על פי שחפפה תשא עמה מסרק (יט) לבית (י) המבילה ותסרוק שם : הגה ונשעת הדפס שלריכה נסוף (ז) ניום או (כ) שלאל לה לחוף ניום (כא) ולריכה לחוף נגינה (כב) יכונה נשעת (צ) נשם הפוסקים נשם הכרענים פי' דנקולית) ונלנד (כג) שלל תעבה לצינה ונסוף כלאר ד' קהל טבילתה (כד) במוצאי שבת שא"א לחוף מבעוד יום תחוף בליל טבילתה : הגה (כה) ומי' (כו) (ס) (ד) מנכ' יס' הוא שסרק' הי'ט' נמי' , ונמי' סחור'

באר היטב

(ו) הסבילה וצמירות או נהג הכניס להשתק ונסוף ונרסוף ולסרוק הכל נציה המרסן כמות מיד לצינה ונכין הוא שיך (ז) ניום כגון שפךן דרך ולא יהיה לה ספיץ נבילה או שאל אינ' והלא דלא דלמדין כדי ללא' דעת רס"י מנכ' (ח) מנכ' והשיך כחז' דנחי' בננכ' מלי' אל' כך לצינה דמח' ל' דיצרי' הנה' רק כ' דומנ'ג כשר הוא היינו נעה שקורות עם הסבילה עד הליכה עיי"ש [

פתחי תשובה

(ד) מנכ' יס' עיין נכ"ס ומי' נשם עיני' תליות עיין נהנ'ת' נדע' ניהת' סל'ק יודע' קינ' נ"כ

נשעת הדפס סוספת ניום נדור הוא דבלינה לריכה עיין ונדיק' נכל גוש' הוא עיקר הדן שסרק' ונסוף הי'ט' נמי' וסרסוף ונסוף נמי' נ"כ (וכן אל' סל' יס' יום ה' ו' או יום א' ז' ולריכ' נבילה' נמול' שנת' או נמול' י"ט' סוספת' עיי"ש או מערב' שנת' ולמי' או מול' י"ט' סרסוף' ונסוף' עיי' סק' ו' נד' סל' ליל' נבילה' נמי' וניום' ו' הי'ט' עיין' נימי' אל' נל' נ

דרכי תשובה

אחרי הצילו הסור כ' שמועט שפתי' נבילה' קמוך לנצינתה אך גם נחשף ונחשפ' כ"י ו' מוצא' נכסכ'ה' צוה' כ' דמי' הרשקונים' דומנ'ג כשר הוא לחוף ניום אין כוונתם כדי ללא' דעת רס"י מנכ' (ח) מנכ' והשיך כחז' דנחי' בננכ' מלי' אל' כך לצינה דמח' ל' דיצרי' הנה' רק כ' דומנ'ג כשר הוא היינו נעה שקורות עם הסבילה עד הליכה עיי"ש [

(כא) וצריכה לחוף בלילה עיי' נכ"ס קק"ג סהני' ונחשף ונחשפ' כ"י ו' דתיכ' שלריכה לחוף רק נבילה' לריכה נדיק' שסעוק' נבילה' נחשיפה דוק' ענה' אחת כדי סל' חת' הנה' דלמ' נצינת' עיי"ש ועיי' נלח' סק"ד סהני' ונחשף ונחשפ' דהיכ' דחושפת' רק נבילה' ככ"ל סק"ט להעמיד' סס' כלי' המורה' את' הסעות' וכדי' סיה' נדור' עי'פסקו' נחשיפה' דוק' ענה' מנכ' דהיינו' חלק' כ"ד' מנעל' עיי"ש **(כב) יבולה לעשות** היינו' כשהוא' נאונ'ג' של' נה' לחוף' נבילה' שסעוק' י' סל'ס' חג' נצוה' ל' ל' סל'ס' ונחשי' להדליק' ח'ט' נשום' נית' או' חיה' לונכ' אחר' וכן כשאל' לה' לחוף' לה' ניום' ומחנה' חיה' לונכ' אל' נבילה' דוק' אל' כל' שסעוק' סתמוך' ניום' וגם' נבילה' ומחשי' לחוף' ניום' ונבילה' שיך' סק"ח **(כג) [שלא תמרה לבייתה** עיי' נכ' אמורה' שהורות' (נבילה' סהרה) להגה"ק נעוס'שסע' ז"ל סהה"ר סיה' עי'ער' החשיפה' ננחשי'ט' נענד' ח"י ענה' לכל' הספות' עיי"ש]

מוכך נדיח' נהמני'ר' לאסור' ציין' וסל'ר' נשקיס' גם' נשענ'ר' הלא'ס' כונו' נשענ'ר' ציה' הסחי' וציה' סעורה' ולין' נקעוין' גם' נשענ'ר' הלא'ס' על' סל'טה' הליפלי'ס' עיי'ס' נצור'ך

סעיף ג' (יז) [עד שתחשך ואז תמבול עיי' נכ' אמורה סהורות' (סהרת' נבילה') להגה"ק נעוס'שסע'ס' ז"ל סהה"ר' כ"י' זנון' הסבילה' גם' אחר' זנון' זנני'ס' היינו' אחר' יום' הדי' לריך' להיה' דוק' אחר' ל'ת' הוכוכ'ים' ציטוכ'ים' ונרלי'ס' ולין' ענה' דחוק' רח"י' לפעמי'ס' כסעורה' המור' נהקדומ' נבילה' דחרי' וכנעור' נעיל' סוף' ס"י קל"ז עיי"ש [

(יח) שא"א שחפפה ס"י דלמי' ענפתה' לקיים' מותרות' הפוסקים' שלריכה' להחיל' לחוף' נענד' הי'ס' וחשפה' מנעור' זו' נציה' שסעפה' ככ' גופה' וגם' הסעורות' חשפה' נמי'ס' חנוי'ס' וסרקה' ננכ'ר'קה' הכל' נציה' ניום' ולמי' נלח' ערב' נבילה' נציה' הנרסוף' לריכה' לי'ס' ענה' ומרסוף' נציה' העבילה' ומרסוף' סניה' נציה' הסבילה' דחיי'ס'ן' דללונ' דנשעת' הליכה' נציה' הסבילה' ומנכ'נכ' סערה' ומקור' חיי'ס' סק' כ"א **(יט) רבי' המבילה** ענל'ה"ס' מה' סהעתיק' לנח' הסך' סטהגין' לחוף' ולרסוף' הכל' נציה' הנרסוף' קמוך' מיד' לנבילה' עיי' נכ"ס' סק"צ' סכ' דרי' סנחתי'ין' ונענד' יום' ופוסקים' נחשיפה' עד' סתחשך' וכמי' נציע' עכ"ל **(כ) [שא"א לח לחוף ביום** עיי' נלח' סק' י"ד' נציה' סתקנו' הגלוי'ס' והרי'ס' סלדווה' ונז' ז"ל' נקלה' או' סה"י' ציה' הסבילה' והרסוף' נחל' ציה'כ"י' והיו' הלנועות' ומנצי'סות' ליכנכ' סס' ונענד' יום' ועיי' אחר' זנון' עבילתן' לפעמי'ס' ועיי' סקנו' הגלוי'ס' הרי'ל' לפעוה' החשיפה' נבילה' וכדי' ללא' ד' רס"י' וקיעתו' סכ' דבלינה' חכ' חס'ס' סנח' מנחך' סנהוונה' נציה' ל' חוף' כרלוי' סקנו' להעמיד' סס' כלי' מורה' סעות' ושיעסקו' נחשיפה' זו' נבילה' דוק' ענה' מנכ' (דהיינו' חלק' כ"ד' מנעל' עיי'ס' וסס'ינו' לתיקון' זה' המהרש"ל' והרמ"א' ז"ל' עיי"ש' ועיי' נכ"ס' קנל'ת' סופרי'ס' נהש'מנעות' לוי' נדה' הסוף' כ"ח' ע"ד' סנהגו' הנכ"ס' לחוף' נבילה' מנכ' ונכ' אף' סהוא' כנגד' סיה'ע' מיי' הנח' לה'ס' ליסרל'ל' כיון' סהוא' דרנבן' מונכ' סיה'ו' סוגגין' ואל' הי'ז' מנידין' ולמד' זכות' עלי'ס' ס' סעומדי'ס' נמי'ס' ציי'מי'נה' מנשגי'חות' על' הסבילה' ע"כ' אין' חס'ס' סתח' מנחנה' נציה' עכ"ז' רלוי' להחיר'ס' סיהו'ס' ניום' אל' אין' להכריז' נציה'ס' עכ"ד' עיי"ש' ונלע"ד' ענד' סיי'ענח' לנדי'ו' דלי'ט' גם' דרנכ' גמור' כמי'ס' נעומדי' נחלג' דולנד' דנשלי'חות' דרז'

סעיף ד' (כד) [במוצאי שבת עיי' נחשפ'רת' לצי' סק"ז סהפלה' להחמיר' דדוק' נמול'י' ענה' מנכ'ס' לונכ' ענה' דסוה' לכל' יסרל'ל' ונכל' נקוס' קני' נחשיפה' לילה' אל' לונכ' נצחק'י' ללמד' ולסע'ס' או' לא' קני' חשיפה' לילה' וי'ס' ננעלי' הורל'ות' להסגי'ח' על' סל'ות' ככלו' סל'ל' להסתרצב' קולות' יחירות' מנה' עיי"ש] **(כד) י' ס' מנהג ישר' ענל'ה"ס' מיי'ס' והשיך' סתרחן' נציע'ס' וגם' סרחן' וסחוף' נמי'ס' ועיי' נכ"ס' סק"ד' מה' סחלריך' נדצרי' הסך' צוה' ונכוף' דנריו' סיי'ס' דמי'נו' נחלו' צ' ירי'ס' אחר' הסנת' וכל' עבילה' נמול'י' ירי'ס' או' נחלו' צ' ירי'ס' לפני' הסנת' וכל' עבילה' נמי'ס' היכ' דנהגו' לחוף' גם' נמי'ס' או' נמי'ס' נהגו' ולין' נסעות' ננהגו' אל' היכ' דלא' כנהגו' אין' להחמיר' עלי'ן' חגי'ג' סנהגו' נחשיפות' הי'ס' נמופלג' צ' ימי'ס' מלי'ל' הסבילה' מיי'ס' נמופלג' ג' ימי'ס' אין' להחמיר' עיי"ש' נצריכות' **(כד) מנהג ישר'** ענל'ה"ס' ופתי'ס' דין' סל' הפסי'ס' ומחירות' ועיי' נמקור' חיי'ס' סק"כ' סכ' כן' נפשי'טוה' לריכ' דל'ס' זנון'**

זורה דעה קצט הלכות נדה סעיף יג

באר הגדה קימ

א טור נסע טכז
ירמיהו והכללי
דעית סייף נסע
הגלויות לילי נפיל
כל סעטת סעך
עליהם שריג לשיען
ליי סעול סון פן
רגעלה פקחים דף ז
פיר סכס סייף נסעט
ליל סעך רכ סערי
ליל נעעליה נר נערי
דלחסי נעליל ליל חזי
וכי סעעתיס נעליל
סעלי נערת ס עס
נעס סעלילי וסעתיס
נערת דף כז סעיל
נעיתס סע דף כס
פיר וכיילי

שום דבר חוצין שאני אומר בעלייתה מהמים נפל ממנה וצריכה מבירה אחרת: הגה מ"הו ח"ס
דקה טענה קודם נעילה ורחצה שלא נדבק בה שום דבר (מ"א) איל נעילה אסרת (כנסת ש"ד ומדכ"י וז"י נעם הרשניא) חז"ל
מותרת לנצוט (י"ז) נערה צ"ן חפיסה לנעילה ולא חקס טעול אללה (ז"י נעסם סרעניס וע"ל (מ"ב) סימן קל"ח)

ך אימתי תעשה ברכת המבילה. וכו' סעיף אחר :

א איכשפושטת מלבושיה כשעומדת בחלוקה (א) תברך (ב) אשר קדשנו במצותיו וזונו על
המבילה ותפשוט חלוקה ותטבור ואם דא ברכה אז יתברך לאחר שתכנס עד צוארה
במים (ג) יאום הם צלוילים עוברתן ברגליה ומברכת: הגה ו"ח שלא תברך עד (א) אשר הסעילה (סור נעסם
נכ"א) (ד) (כ) וכן (ה) (ז) נוהגים

באר היטב

טעיה ז"ד ננה תנעיל איג היה מלכוכך נעריס ולקסס ננה על ידע פרועה
ואחסי סעלה ולא עייה נעסה לא עלחה לה סעילה דרעי לנחנס תנעיל
לננה נעס (י"ז) נערה דל"ד לנחנס תנעיל לננה סלין רעילות ליהוט
על הנעריס דבר לם לידעך צנף הלעס סס
(ח) נוהגים כזה סעיף אשפר סערי נעיל סעו כן אלל נעשו זין
נוהגים כן תס אלל סעעטו שסעטיס איין סהרין אסינו נעיעוק יד"ס
נעסקסס זין לז נעפרו ונעלה שסס זז אלעיל סלכנחה אלל סלכנחלה
זי נעשות סינוק יד"ס לזין סקסוק על זז עכל וכי סהך נעסי דין

דרכי תשובה

פתיחי תשובה
(א) אשר הסעילה. פי תנעוהת סר סכרעל סע"ד סי סיה סעכט זלף
נעקוס סלין סעינין כן אלל ונערת קודם סעעילה סיינו דוחק נחול
אלל נעכט כספועלת זי ללטה לנהת כן לנכך אשר סעעילה לו קודם
סעילה נעסש זין ספסיה עי"ש טעמו (ב) וכן סרעניס. פי תנעוהת אלל
סעיס עטירות סעל סי פ"ד נעלעל סעסעכ (ג) נוהגים [סעיס נעלים
סי פ"ד נענעל סי נעיה סק"ז ועדוק דעייסס סעשע ולקועלות סעלו
דעמטמיס חותס ועפי"ס וזעמל רע" סכרען נעש ונ"ס סענינ ועפסלת סעקל
סס סקסוקיס נעלי מעלח ופי תנעוהת סעס סופר סי רעו סעכט דעמלי

סימן ר' סעיף א' (א) [תברך. ע"י צפ"ק מלוצקי
עוהרה סעעלה נעפסורו להלכה
דלין ללטה לנכך נעעילתה על כתומיס וזינז סרעיק אז
סרת עוט טעס דענה להגיונ סרעיק ז"ל סי ק"י לז"כ סי
סעס לנכך גס על נעעילתה ונכתומיס והוט חולק עליו עיי"ש
וכי סעסענע סערכה ונעסה סעועלת על דס ונעס והגי
והסרעיק ז"ל נענחלת קופרים סעלו סי קפ"ז חיק דנרין
וכי גיכ לנכך עיי"ש ועיי"ש נערת נוצר וסעילות נעלה
נערות והודלות סי י"ח סחלק ופלפל על דנרי הנקנחת
קופרים נוח] ועיי"ש נרש נזה צפ"ק גכוי יוקס על סרעניג
נעפסותיס סכוללת דף י"ז ע"ד וסעסר נערה אחר כוחני
עיי"ש ונערת נענה חייס חגי יו"ד סי כ"ג ד"ה ועל
חקירה סענית עיי"ש (ולענין אס לנכך על סעעילה סל
דס טוהר עיי"ש דנערינו לעיל סי קל"ד סקסריו ונכ"י קפ"ח
קקכ"ט עיי"ש) (ג) אשר קדשנו ולענין אס הכלה יכולה
לנכך אז סעהינינו עיי"ש נענין חפלס על סקידור דנרי
נערת סענין ונערת חחס קופר סי גיה [ועיי"ש נערה
יוקס נזה סכ' לסעיסין סלל יערכו אז סעהינינו עיי"ש וכיכ
נענורות עוהרות עורת נעילה להסעיק ונעוסעסע"ש ז"ל]
(ג) [צלוילים עוברתן ברגליה. עיי"ש צכ' נעלר אערס להגיונ
לנערה אללי ונענעקסן ז"ל נע"י על ג"ע ירד נע"י נע"י דנר"י
לנערה נזה נעוהך עיי"ש] (ד) וכן נוהגים. עיי"ש נעחטי
נעס סליה סלכני ועעסה זסוירו לנעוהתיס עי"סעלו ונענך
ואחסי תנעול סנית ועיי"ש נערת חות ילח"י סי קפ"ח סעעלי
כן ונעסליה וכי סנעסעס ונענה נקלת נעיס סענענות
סספק נענו סערות עעסיס כן לנעול נע"י ונערכה זין
נעילה לנעילה והורה סס נעסה סענהג כן ופ"ח אירע
לה סלחחר סענה לנעיה נעספסוק וכעוונתו ליה סעעסעס
ז' ס"י קלת ונעערוהי סוח לעניס והורה סל"ל נעילה ע"ד
עיי"ש ונע"י נערת סענה מעלעה חגי נענהות סע"ע סכ'
נענהג קיק סרעג כסעליה לנעול נע"י ולנכך זין נעילה
לנעילה

נע"ע הך דיעל דתחיז סהרין סנוקסיס עס סרלצ"ד דלפי
אס כנעסוקס מוחונו וזין כל היום ללחך נעעילה ננוי נעינו
אס ונעלה עליי מוחונו לוח סוליל דתנעסק נני נעלותו
וזין זין חפסיה נעעילה לא עלחה לה נעילה עיי"ש]
(מ"א) [אי"צ מבירה אחרת. עיי"ש סעולה קק"ז דלוח דוקל
נעיענזר אלל אפי' לנעחלה יכולה לנעול עיי"ש] (מ"ב)
[יס"ן קפ"ח. עיי"ש נעכמות אדס נעית ארס ונ"י דלעניג
דעוהר להורות דננוי אסוה סיינו מעקוס דלל איתחוק
איקורח דלף סעיל עכסיו ענעלח אינה נעזקה רוחה
תוו"ד אלל אס אירע סעללה נעעילה אקור להנעל להורות
עיי"ש ועיי"ש נערה נעוהה לעיל סי א' סיך ונ"ח דניס
י"ח סיך קפ"ז וסיך קפ"ח נעס דעביך דעסונו הוט דנע"י
נעיוו דלחינו כחונן להורות לעלנו נענה דליתחוק איקורח
זוה דוקל נעדר סעסורחל הוט עע"י סיקול דענת ונע"י
נעורחל נעדר ונענה והלכה נעורה זין חקס נזה עיי"ש
והעירונו יד"י הרב סגלון ניי [ז"ל] אדריק קוואליוע דגס צגוק
סהלכה סל סחכ"י י"ל דנעעילה חף דלכ"ח חוקת איקור
לפ"יה נלחון דעל כ' סעני"ט צפ"י י"ח סיך ל"ע ונע"י
נעבורות דף ל"ח דס"כ סעוה נידו חף נעזקה איקור
נלחון להורות עיי"ש איכ חף סלין נידו סעעילה (ואשפר
ויעק"י גיכ נידו דעל אס חנקס ונעלה עלחה לה נעילה
כד"י צפ"י קפ"ח ונע סללה חללק סעווד סרעל נע"י סע
סס זין איך ללטה דעל דנריו חגי ונע"י קפ"ז י"ל הוצל
נע"י עיתחל ונע"י] נענו כיון סעססה סעלה חותה וסס לא
יוקסר לו ונעוונת סיה לנעול פ"ח (אס לא נענין סלין
נע"י לנעול ע"ד) איכ אית ל"י ונעו והיכ"ח דלית ל"י ונעו
דל"י נקרל נידו ונע זין הא דנע"יה קפ"י י"ח הניח
דנרי סענות ונעריח לז' ונערינו סעולקיס על סר"י דחף
נעיתחוק איקורח כחונן וכן הורה הוט ז"ל נע"י נעקוס
סלין נענעלל נעל הורה ס"י נלע"ד סעס לנעונך נענעט
הדחק להורות גס נענין נעילה עכ"ד סכ"י]

יורה דעה ר הלכות גרה סעיף א

(ה) שלאחר הטבילה נעדרה עומדה פוך המים (ו) מנסיח טלחה בצורה או צלוקה וענכת

באר היטב

מנכרת צמים לנלוים ועיניהם פוך למים ומכאן חרה היא עכ"ל (ושליה כפי אשוי מפשה יחירו לנשותיהן שיעטילו ומנכר ולמכח מטעל שנית)

כשאלו לרוב שם נגדי חמר טבילה עכ"ל והוא ז"ל פלפל בזה והביא ג"כ ר"ח לחסור ועייש עוד ששאל צמי שיש לו נחוך חדרו מפירה ונקוב מים חמין לטהרת שמים שצנינו ומכוסה נכספוי נכסים חי מותר ללמוד בלוחי המסד והשני מלפני שהמדר שהפסירה נחוכו הוא נקי וטהור רק לשעמים פעם או פעמים צהרש מופשת אשכ נחוכו צמים חמין וכהי שהפסירה כפישל וזההל מ"ח המדר שהו רשות לעלוו נקי וטהור ולית ניה ככל ולא וזההל והחפירה מתיסה צנכרים אין שום קנרת לאפור שם ללמוד אך מהיות כוז יעמוד מתיסה המכונכנת לפוך צין הלמוד וצין מוקוס המקוב המוכסה צנכרים ועודל אינעל שהמסד מתי וזמן זמל כפיש דמיון היה לו מוקוב חמין נחוך חדרו והיה מוכוס ועמד שם ולא רצק אדם מועלם שיש

פתחי תשובה

לחינעיהו כרו פשיטל ניה להגוף יעצין צקטר מור וקליפה שכתב וחי וכיש צנית הטבילה דיוק שרופלים ג"כ צמיון פשיטל לאפור לגמרי לצרך צשכ אלל ים לכהו צרך קודם שחכטם ולא חמסוק צדור וקף אס לל מחשג חכיפס מ"ח המפק מ"ח אינה נפשנת וכך א"י טורג עם צרכת ללית ר"ח לחסור ועייש עוד ששאל צמי שיש לו נחוך חדרו מפירה ונקוב מים חמין לטהרת שמים שצנינו ומכוסה נכספוי נכסים חי מותר ללמוד בלוחי המסד והשני מלפני שהמדר שהפסירה נחוכו הוא נקי וטהור רק לשעמים פעם או פעמים צהרש מופשת אשכ נחוכו צמים חמין וכהי שהפסירה כפישל וזההל מ"ח המדר שהו רשות לעלוו נקי וטהור ולית ניה ככל ולא וזההל והחפירה מתיסה צנכרים אין שום קנרת לאפור שם ללמוד אך מהיות כוז יעמוד מתיסה המכונכנת לפוך צין הלמוד וצין מוקוס המקוב המוכסה צנכרים ועודל אינעל שהמסד מתי וזמן זמל כפיש דמיון היה לו מוקוב חמין נחוך חדרו והיה מוכוס ועמד שם ולא רצק אדם מועלם שיש

דרכי תשובה

צקס המחסיס הנה עיי צקויה חחסיס חלוחי ק"י מ"ח וצקויה ונהרסיס שיק חלוחי ק"י קק"צ שש"י שהמנדקדיקס ייצרכיסי קודם שיכנסו לצנית הטבילה מוקוס דמוקולוחת סכנו דינס כמורחן עיי"ש ועיי"ש צקויה מרן דצרי חייס ח"צ חיר"ד ק"י ל"ח ועיי"ש צק"י חמרות עהורות (טבילה טהרה) להגחיק ומצושאחטש ז"ל שלח חלומר הצרכה צלי הפסק מוחילה צינה מוקוס הרחילה חצרך צמקות מנש או סמוך להמקויה צקטר חמדריונות חמפסיקות שם ומהמרחן ומוקוס שחיכו נקי עיי"ש ועיי"ש צקויה שער"י לך להגח"ל מודעש ז"כ חיר"ד ק"י קו"נ"ע שהשולל רנה להורות צעירו שהנסיס המוצלות צמים חמין יעשו הצרכה קודם שיכנסו לצנית הטבילה והוא כקפק צה שהו חצר מרש לטנות ומנהג ישראל עד כה לצרך שם סמוך להטבילה וגם כי יש חשש המפק חחפיפה שצנתיים והעלה שם היחר ומעם לוננהג שנהגו הנסיס לצרך שם סמוך לטבילתו הוא מוקוס דחפישת המוקות היא רשות צפיע לכל חפירה שעמקו"י מופחים הוא רשות צפיע ככל התורה וא"כ אין לנו חשש רק מה שמוחין המוקות ע"ז י"ל דלח דמי למקוה של מי גשמיים מוכוסים סכן היו על הרוב מוקולוח טלחן משאי"כ מוקולוחת שלכו של מים חיים דחמיד גוצר חמעיין של מים על קהצל ומחוימות של חמון ע"כ י"ל דיכונה לצרך שם עיי"ש ועיי"ש צקויה חשורת ק"י מהד"מ ק"י ל"ז שכי היחר עפ"י ד הפנו"ג צל"ח ק"י מ"ח קק"צ דמוקוה ששופכין לטוכה ומכרחה ג"כ נדי הדצרי חייס הכ"ל דלח אין מופעיס סם הנסיס או מותר לצרך עיי"ש (ועיי"ש צדצרינו לעיל ק"י ק"י קק"ח עיי"ש)

נצצניה וכ"כ צק"י ויעין טהור לטכונ צ"פ כחי וכ"כ צקויה חצבי לך (כהגח"ל ומקינוד ז"ל) חיר"ד ק"י פ"ח סכן הוא מנהגינו עיי"ש ועיי"ש צקויה חקרי לצ הקסרדי ח"צ חיר"ד ה"י טבילה ק"י כ"ח מה שמונה ע"ז דלוח ככתו "הסחיגו כן ככחל ד"י כונס דהרי זהו היפך דעה הפוסקים סכי לצרך עוצר נעשייתן צה קודם הטבילה וכיון שעצנה פ"ח הרי י"ח וזההרחה חח"כ אינו עוצר נעשייתן וה"י דצעיכ יכוונו הנסיס חי הככה כמ"ד ל"ל הצרכה ק"יס הטבילה אז כל הענה הטבילה הרחשונה לטס מלוה ומה שחלקו הפוסקים דטבילה סכח צכונה הכח שאחי דמוכוון שלח ללח: ג"כ כמ"ד וכ"ז הינח לתיח וחסידיס שידועים ככוון זה איננס כנסיס י"ל סכח המוצלות ע"ד רצן קוצנות צה זהו כרחה נקיים חמנהג ה"ז וכ"י כפ"י דטבילה סכ"ה הוא עיקר ותר מוטבילה הרחשונה וכך ספק לחירע צה חלוקין להחמיר עכתי"ד עיי"ש ועיי"ש צקויה משיצ דבר להג"ה הל"צ ח"צ ק"י ל"ז מה שהעיר השולל צצצית הנסיס כונה כעמים וכ"כל שמוצלות צ"פ ק"ס צה חשש מיש צמוקפתח המוצל צ"פ ה"ז מוגונה וכמ"ש הריצ"ש והעלה דלח צה שום חשש הכ"ז ויכולת לטכול צ"פ כפי חמנהג עיי"ש (ה) [של"ח ח"ה טב"ל"ח] עיי"ש פת"ש קק"ח צקס הר חכרונט לענין טבילה ששה ועיי"ש צקויה חו"י ק"י קפ"ח מ"ש דצצנת וז"ע חקורה לטכול צ"פ צמנס ועיי"ש צלחם ושומלה צלחם סק"ה מה שבורר צה ועיי"ש צקויה סון סון י"ד ק"י ע"צ עיי"ש (ו) [מכסי"ת עצמה] עכתי"ק צקס רוח"י וק"י וק"י ועיי"ש צלחם קק"י שלכתחלה יש לה לעשות כמיס חרוח"ל לכסות חי"ע עיי"ש ולענין דין הצרכה צנית הטבילה שרוח"ל סם גם צמיון עיי"ש צק"י ר"ח קק"ח עיי"ש גש"ח קק"ג

